
3 1761 04118 2312

Membre de l'Institut

Hommage affectueux

E. Miller

MANUELIS PHILÆ
CARMINA

EX CODICIBUS

ESCURIALENSIBUS, FLORENTINIS, PARISINIS ET VATICANIS

NUNC PRIMUM EDIDIT

E. MILLER.

VOLUMEN PRIUS.

PARISIIS

EXCUSUM IN TYPOGRAPHEO IMPERIALI

IMPERATORIS PERMISSU.

M DCCC LV.

MANUELIS PHILÆ

CARMINA.

A. FRANCK.

BIBLIOPOLA, VIA RICHELIEU, 67.

MANUELIS PHILÆ
CARMINA

EX CODICIBUS

ESCURIALENSIBUS, FLORENTINIS, PARISINIS ET VATICANIS

NUNC PRIMUM EDIDIT

E. MILLER.

VOLUMEN PRIUS.

PARISIIS

EXCUSUM IN TYPOGRAPHEO IMPERIALI

IMPERATORIS PERMISSU.

M DCCC LV.

MANUELIS PHILÆ CARMINA.

I.

CODEX ESCURIALENSIS.

1.

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΦΙΛΗ

ΕΠΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΣΙ.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ.

I. *Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν.*

Ὁ πύρινος νοῦς τὸν θεάνθρωπον Λόγον
Τῷ παρθενικῷ μηνύει σοι βιβλίῳ·
Τῷ γὰρ νοητῷ καλάμῳ τοῦ Πνεύματος
Γράψει θεός σοι παγγενῆ[1] σωτηρίαν.

II. *Χριστοφόρου[2] δίστιχον εἰς τὸν αὐτόν.*

Ἤγγειλεν υἱὸν ἄγγελος τῇ παρθένῳ,
Πατρὸς μεγίστης βουλῆς ἄγγελον μέγαν.

III. *Ἀθανασίου μοναχοῦ εἰς τὸν αὐτόν[3].*

Εὐαγγελιστὰ[4] χαρμονῆς παγκοσμίου,
Τί δὴ σιωπᾷς; τάχα γὰρ ζῶν ἐγράφης.
Δέδοικα, φησὶ, τὴν ψυχὴν τῆς παρθένου
Μήπως ταραχθῇ συγχυθεῖσα τῷ κτύπῳ.

[1] Philes, *De animal.* vs. 1773 : *Οἰκεῖ πρὸς ἀκτὰς παγγενὴς ἠθροισμένος.*

[2] Fort. Christophorus Patricius Mitylen. qui menologium versibus iambicis scripsit. Vid. Fabric. *Bibl. gr.* XI, p. 594. In Bibliotheca Paris. sub n° 1578 asservatur codex hujus menologii. Christophorus quidam memoratur in *Catal. Bibl. Uffenbach.* col. 485, ut auctor poematis in quo Cœlii cujusdam sacerdotis laudes novem distichis exponit.

[3] In codicibus Florent. fol. 162, et Mon. fol. 78, sub nomine Manuelis Philæ et cum hoc lemmate : *Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου.* Habet et codex Vaticanus 914, fol. 189 r° sub nomine Philæ.

[4] Cod. Esc. *εὐαγγελστά.*

Εἰ γὰρ μόνον πρόσωπον ὀφθὲν οὐ σ7έγει,
* Πῶς ἂν λόγων θόρυβον ὑπήνεγκέ μοι;
Ἄλλως τε σιγῶν τῆς χαρᾶς κῆρυξ μένω,
Λαθεῖν τὸν ἐχθρὸν ὡς φιλόψογον [1] θέλων.
Σὺ δὲ, ψυχὴ, σκοποῦσα τὴν εὐτεχνίαν [2],
Ἢ καὶ πνοὴν δίδωσι μικροῦ [3] τοῖς τύποις,
Τὸν σχηματισμὸν [4] εὐλαβοῦ τῆς παρθένου.
Εἰ γὰρ ἑαυτὴν εὐτελῆ δούλην κρίνει [5],
Τί χρή σε ποιεῖν τῶν παθῶν τὴν σαπρίαν;
Πλὴν εἰ δοκεῖ τὴν παῖδα μιμοῦ τὴν κάτω,
Καὶ τὴν ξένην σύλληψιν αἰδοῦ καὶ τρέμε,
Πλέκουσά [6] μοι τὸ νῆμα [7] τῆς εὐποιΐας [8].

IV. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χρισ7οῦ.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ τεκοῦσα παρθένος,
Σπορᾶς ἄνευ σύλληψις, ἄφθορος τόκος.
Τοῖς γὰρ ἀτεχνῶς σωσ7ικοῖς ἐναντίοις
Ἔδει λυθῆναι τοῖς βροτοῖς τἀναντία.

V. Χρισ7οφόρου [9] εἰς τὴν αὐτήν.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ μήτηρ παρθένος·
Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;

[1] Cyrill. Alex. apud Mai *Bibl. Patr.* t. II, p. 200 : Φιλοψογίας ὑπόθεσιν ποιοῦνται τὸ χρῆμα.

[2] Cod. Vat. εὐτεκνίαν.

[3] Cod. Vat. μακροῦ.

[4] Anon. cod. Par. 1277, fol. 187 v°: Τῆς δὲ ψυχῆς ἡ τοῦ γενομένου οἱονεὶ μόρφωσις καὶ ὁ σχηματισμός.

[5] Versus 12 et 13 desunt in cod. Vat. qui 14 post 15 ponit.

[6] Cod. Vat. πλέκουσαν. Vid. infra XXIV, 6.

[7] Cf. cod. Par. CXXXIII, 1.

[8] Chion. ep. 7 : Τοῦτο δὲ ἔσ7αι ἂν εὐποιΐᾳ αὐτοὺς ἀμυνώμεθα.

[9] Cf. supra II, *not.* 2.

VI. Εἰς τὴν ὑπαπαντήν.

Ὁ πρέσϐυς ἐν γῇ τὸν Θεὸν βρέφος βλέπων
* Δεῖται λυθῆναι τῆς φθορᾶς τοῦ σαρκίου·
Τὸ δὲ βρέφος γέγηθε τὸν πρέσϐυν βλέπον[1]
Αἱρούμενον ζῆν ἀσφαλέστερον βίον[2].

VII. Χριστοφόρου εἰς τὴν αὐτήν.

Κόλπους πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες αἵ φέρουσί σε.

VIII. Εἰς εἰκόνα τὴν αὐτὴν ἑορτὴν ἔχουσαν,
ἐν δὲ τῇ περιφανείᾳ προφήτας.

Ζωὴν ἴσως ῥέουσαν εἰ φυγεῖν θέλεις,
Οὐδέν τι καινὸν, δυσφορεῖς γὰρ ὡς γέρων·
Ζωὴν δὲ τὴν ἄῤῥευστον εἰς χεῖρας φέρων,
Τί πάλιν αὐτὴν, Συμεὼν, ἄλλοις δίδως;
Δέδοικα, φησὶ, τοὺς προφήτας τοὺς πέριξ
Τῇ πρεσϐυτικῇ συσταλεὶς ἀνανδρίᾳ.
Καὶ τὸ βρέφος δίδωμι τοῖς δεδωκόσι·
Αἰσθάνομαι γὰρ ἀστραπῆς ἀποκρύφου,
Πρὸς ἣν ἐμαυτὸν ἀδρανέστερον βλέπω·
Μᾶλλον δὲ θελχθεὶς, ὡς πρὸς ἄνθρακα βρέφος,
Ἔλαθον εἰς πῦρ ἐμπεσὼν καταφλέγον.
Ἐφρίκεται[3] δ' οὖν μητρικὴ τοῦτο ζέσις,
Ὡς πρὸς ψύχος γέροντος ἀκμαῖον μένον.

[1] In cod. al. βλέπων.

[2] Philem. ap. Stob. XXX, 4 : Οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγὼς, Μὴ οὐ τέχνην μαθὼν, δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον. *Sent. monost.* ap. Stob. III, 25 : Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀσφαλέστατον.

[3] Dixerit οὐ φρίσσεται, si recte intelligo sententiæ argutias.

* Ἐγὼ δὲ φῶς ἄῤῥητον ἀθρῆσαι θέλων,
Μετὰ τὸ τὸν χοῦν ἐκτινάξαι τῷ χρόνῳ,
Καθάπερ εἰκὸς πρὸς τὸν ἄνθρακα τρέμω.

IX. Εἰς τὴν βάπτισιν.

Ὁρῶν Ἰησοῦν[1] σαρκικῶς λελουμένον,
Ἰορδάνης τὰ ῥεῖθρα τοπρῶτον στρέφει[2],
Καὶ νῦν ὑπ' αἰδοῦς ἵσταται πεπηγμένος
Τῷ μὴ κινεῖσθαι, καὶ χρυσοῦν εἶδος φέρων[3].

X. Χριστοφόρου εἰς τὴν αὐτήν.

Τοὺς οὐρανοὺς βάπτισμα τὸ Χριστοῦ σχίσαν
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

XI. Εἰς τὴν ἔγερσιν[4] τοῦ Λαζάρου.

Καὶ[5] ζῶν Λόγος Λάζαρον ἐκ ζῶντος λόγου
Θᾶττον νεουργεῖ, τὸν χρυσοῦν[6] ὄντως φίλον.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς πνοῆς τὸν ἐργάτην
Αὐτὸν παριδεῖν ὑπὸ γῆν τεθαμμένον.

XII. Εἰς εἰκόνα ἔχουσαν τὴν ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου.

Ἅπαντα συνθεὶς εὐφυῶς ὁ ζωγράφος
Μόνην παρῆκε τὴν βοὴν[7] τοῦ δεσπότου.
Τάχα γὰρ ἂν Λάζαρος ἐντεῦθεν πνέων
Ἀφῆκε φωνὴν εὐδρομῶν[8] κἂν τοῖς τύποις.

[1] Cod. Ἰνῶ.
[2] Cod. al. τὸ πρῶτον βλέπειν.
[3] Cod. Esc. φέρειν. Ex cod. al. φέρων recepi.
[4] Cod. al. ἐξανάστασιν.
[5] Pro καί fort. ὁ.
[6] Cf. infra CXCVIII, 3.
[7] Cod. φωνήν et in marg. βοήν.
[8] Fort. εὔδρομον.

XIII. Εἰς τὴν αὐτήν.

Κἀνταῦθα Χριστὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον·
Ὁ δ' οὐ κινεῖται· κἄν τις εἴποι[1] τοῦ χάριν,
Ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ἡ γραφὴ κἂν μὴ[2] πνέῃ·
Χριστὸς σιωπᾷ· τίς με κινήσει λόγος;

XIV. Εἰς τὴν Βαϊοφόρον[3].

Ἐκ νηπίων στόματος οἷς οὔπω φθόνος
Ἤδη τὸν[4] αἶνον ψαλμικῶς κατηρτίσω[5].
Καὶ θαῦμα ποιεῖς εἰς γερόντων αἰσχύνην,
Σιὼν βασιλεῦ, μετριάζων[6] ἐνθάδε.

XV. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν.

Τοῖς σώμασι μὲν τὰς σκιὰς δεῖ συντρέχειν,
Χύσιν[7] δὲ φωτὸς τῷ Θαβὼρ κἀν τοῖς[8] τύποις.
Οὐκοῦν, θεατὰ, στῆθι μακρόθεν βλέπων,
Κἂν τὰς ψυχικὰς οὐ νοσῇς[9] ἴσως κόρας.

XVI. Εἰς τὴν σταύρωσιν.

Ἐν ὀργάνῳ βλέπων σε κακούργων, Λόγε,
* Πάντων χάριν θνήσκοντα, πῶς μὴ θαυμάσω;
Σοῦ μὲν γὰρ οὐ πέπονθεν ἡ πρώτη φύσις·
Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν σαρκικῶς πάσχων δίδως.

[1] Cod. al. εἴπῃ.

[2] Sic alii σιγῶν λαλεῖ et similia.

[3] Cod. al. Εἰς τὰ Βαΐα.

[4] Cod. τὴν αἶνον.

[5] Cod. κατηργάσω et supra κατηρτάσω. Cod. alter κατηρτήσω. Recepi κατηρτίσω ex Sept. *Ps.* VIII, 3 : Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

[6] Quippe asinâ vectus.

[7] Cf. cod. Fl. CXXII, A, 6.

[8] Cod. al. om. τοῖς.

[9] Pro νοσήσεις. Cod. νοσεῖς.

XVII. Εἰς τὸν δεσπότην Χρισ7ὸν νεκρὸν ἐπὶ λίθου κείμενον[1].

Νεκρὸν θεωρῶν ἐκ σφαγῆς, ᾑμαγμένον
Τὸν δεσπότην, ἄνθρωπε, τῶν δούλων χάριν,
Φρίξον τί[2] καινὸν, καὶ γένου τέως λίθος,
Ὡς ἂν τὸν ἀμνὸν τὸν τυθέντα βασ7άσῃς[3].

XVIII. Ἕτεροι[4].

Ἄνθρωπε, συσ7άληθι καὶ σ7ῆθι τρέμων,
Εἰ δεῦρο νεκρὰν τὴν θεοῦ σάρκα βλέπεις.
Μᾶλλον δὲ καὶ πρόσελθε καὶ ταύτης φάγε,
Τὸ σαρκικὸν φρόνημα νεκρὸν δεικνύων.

XIX. Εἰς τὸν δεσπότην Χρισ7ὸν ἑλκόμενον ἐπὶ σ7αυροῦ[5].

Ἵνα τὸν ἐχθρὸν, σῶτερ, ἀνθρώπων λάθῃς,
Δοκεῖς μὲν ἀλγεῖν, ἀλλὰ σὺ[6] σπεύδεις πλέον.

XX. Εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν.

Ναὶ[7] θάπ7ε, Νικόδημε, τὸν ζῶντα σπόρον,
Καὶ κρύπ7ε καὶ λίπαινε δάκρυσι βρέχων[8].
Τριήμερος γὰρ ἐκδοθήσεται σ7άχυς,
Τροφεὺς[9] νοητὸς καὶ λιμὸν ζωῆς λύων.

XXI. Εἰς τὴν ἀνάσ7ασιν.

Ἀδὰμ νέος γέροντα τῆς γῆς ἁρπάσας

[1] Cod. Mon. fol. 140 sine δεσπότην.

[2] Pro τί fort. leg. τό?

[3] Cod. Mon. βοασ7άσῃς, si recte legit Hardt.

[4] Cod. Mon. fol. 140.

[5] Cod. Mon. fol. 140 sine δεσπότην.

[6] Cod. Mon. σοι pro σύ.

[7] Edidi in meo Catal. codd. Escur. p. 43, ubi καὶ θάπ7ε. Illud melius.

[8] Cod. al. βρέχε.

[9] Vox erasa in cod. al. Supplebam τροφός.

Καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δεσποτικῶς ἁρπάσας[1],
Ἄνεισιν εἰς φῶς[2] εἰς παλίνζωον[3] βίον,
Τοὺς τοῦ σκότους ἄρχοντας ἀφεὶς τῷ σκότῳ.

XXII. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Ἐν γῇ Θεὸς χθὲς, καὶ βροτὸς νῦν ἐν πόλῳ·
Τὸ θαῦμα διπλοῦν καὶ τὸ δὴ μεῖζον τόδε·
Παρὼν γὰρ εἰς γῆν οὐ μεθῆκε τὸν πόλον·
Ἐκεῖ δὲ παρὼν οὐ κενοῖ τὴν γῆν πάλιν.

XXIII. Εἰς τὴν Πεντηκοστήν[4].

Γλωσσῶν μερισμοὺς[5] καὶ θεόφθογγον[6] χάριν
Τὸ[7] πῦρ κατελθὸν τοῦ παρακλήτου βρύεις·
Κἂν τοῖς μέθην πάσχουσιν ἐκρίθης μέθη,
Κἂν μακροθυμοῦν τοὺς πονηροὺς οὐ φλέγεις[8].

* XXIV. Εἰς εἰκόνα μουσείου, ἔχουσαν τὰς δώδεκα ἑορτάς.

Εὐαγγελιστὴς ἀκριβὴς δεδειγμένος
Τοιαῦτά φησι Κανάβης Ἰωάννης[9]·
Θεὸν ψυχὴ βλέπουσα παρθένου βρέφος
Πρὸς τὴν ἀναγέννησιν ἁγνίσθητί μοι,
Καὶ πρεσβυτικῶς τὸν θεάνθρωπον δέχου
Τὰς ἀγκάλας ἁπλοῦσα τῆς εὐποιΐας,
Καὶ δακρύων βάπτιζε σαυτὴν προσχύσει
Τὴν κηλίδα σμήχουσα τῶν πεπραγμένων·

[1] Ἑλκύσας vel aliud verbum scriptum fuerit.

[2] Cod. εἰκὸ φῶς (sic).

[3] Conf. infra CLX, 3.

[4] Cod. Fl. fol. 261 r°.

[5] Cod. Fl. μερισμόν.

[6] Cf. cod. Par. CII, 4.

[7] Τὸ est pro : σὺ ὁ εἶ πῦρ —, nec est mutandum in ὦ.

[8] Cod. Esc. φλέγῃς. Ex cod. al. φλέγεις recepi.

[9] Fort. Ἰωάνης, metri causa.

Μορφῆς δέ μοι λάμβανε καινῆς ἐμφάσεις
Σοφῶς τὸν αἰσχρὸν ἐξαμείβουσα τρόπον.
Κἂν θανατωθῇς, ἐξαναστήσῃ πάλιν,
Εἰ Χριστὸς ἐγκρίνοι σε τοῖς ὄντως φίλοις.
Εἶτα βρεφῶν ζήλωσον ἀπλάστην φύσιν,
Ὡς ἂν μετ' αὐτῶν ὑποδέξῃ τὸν Λόγον,
Ὃν σαρκικῶς βλέπουσα νεκρὸν ἐν ξύλῳ,
Τὰ σαρκικὰ σταύρωσον ἐμφρόνως μέλη,
Ὡς ἂν φθορᾶς ἄγευστος ἐκ γῆς πυθμένων
* Εἰς τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐξανάστασιν φθάσῃς·
Καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον[1] ἀναλαμβάνου,
Καὶ πνευματικῶν ἐμφοροῦ χαρισμάτων.
Ὅταν δὲ τὴν ἄμετρον ἀθρῇς παρθένον[2]
Ἐνταῦθα νεκρὰν τῆς γραφῆς, μὴ στυγνάσῃς·
Τηρεῖ γὰρ αὐτὴν καὶ φθορᾶς ὑπερτέραν
Ὁ δημιουργὸς καὶ θεὸς τῆς φύσεως.
Γένοιτό σοι γοῦν εὐπρεπὴς[3] ἤδη κλίμαξ
Ἡ τῶν ἑορτῶν δωδεκὰς τῶν ἐνθέων,
Ψηφῖσι λεπταῖς εὐφυῶς πεπηγμένη,
Ὡς ἂν δι' αὐτῆς μυστικῶς ἀναδράμῃς
Πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς συγκαταβεβηκότα·
Οὓς γὰρ θεωρεῖς εἰκονισμένους πέριξ
Συνηγόρους τίθημι τῆς σωτηρίας.

[1] Pantaleon in S. Michael. cod. Par. 501, fol. 126 v° : Τῆς ἀρχιφώτου καὶ μοναδικῆς καὶ τρισηλίου καὶ παντοδυνάμου θεότητος. Anon. *De invent. capitis S. Jo. Bapt. Actt. SS. Jun.* t. IV, p. 735 : Τῇ ἀρχιφώτῳ ἑνοῦσθαι τριάδι.

[2] «Jam (inquit) si vides in hac parte tabulæ (ἐνταῦθα τῆς γραφῆς) Virginem mortuam, ne time : nam servabit corpus incorruptum, etc.» Sed ἄμετρον epitheton quid sibi velit non dispicio.

[3] Fortasse εὐπρεπής, parata.

XXV. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Ζωῆς ξένην κοίμησιν ἐκ χρυσαργύρου
Δίδωσι τέχνη, καὶ τοδὶ[1] μάλα ξένον·
Ὅτι γε καὶ σχήματα ϖενθούντων φέρει
Τὰ τῆς ψυχῆς τυποῦσα ταῖς ὕλαις ϖάθη.

XXV. A. Ἕτερον εἰς τὴν αὐτήν.

Σὺ ζῶντος[2] μήτηρ καὶ Θανόντων Θυγάτηρ,
Καὶ συναποθνήσκουσα τοῖς σοῖς ϖατράσι,
Σὺν τῷ τόκῳ ζῇς καὶ φθορᾶς ἔξω μένεις.

* XXVI. Ἀθανασίου μοναχοῦ εἰς τὴν αὐτήν.

Λιγυρᾷ[3] τῇ φόρμιγγι καὶ τερψιθύμῳ,
Δαβὶδ, Θεοκρότητον[4] ᾆσόν τι μέλος.
Ἡ γὰρ κιβωτὸς διαθήκης τῆς νέας,
Ὥσπερ ϖροηγόρευσας εὐρύθμῳ λόγῳ,
Ἐκ τῶν γεηρῶν ἀρτίως μεταστάσα,
Εἰς ἀνάπαυσιν κατέπαυσε τὴν ἄνω·

[1] Al. τὸ δή. Quod defendi potest.

[2] Leg. Ζῶντος σὺ μήτηρ. Hoc tristichon non habet cod. Esc. Ex altero ejusdem bibliothecæ recepi. Conf. Catal. meum codd. Esc. p. 42.

[3] Leg. Τῇ λιγυρᾷ. Jo. Eugenicus in Chrysost. Catalog. codd. Flor. t. III, p. 322 : Καὶ τερψίθυμος τῆς μετανοίας φόρμιγξ. Conf. cod. Par. cxxxvi, 3.

[4] Vox addenda lexicis. Jo. Eugenicus, cod. Paris. 2075, fol. 9 r°: Οἱ τὴν ἱερὰν ϖρώτην ἄθροισιν κοσμήσαντες καὶ δόγμασιν ἀποστολικοῖς ἑδραιώσαντες τὴν ἁγίαν ϖίστιν, ἐκθέμενοι τὸ ταύτης ἱερὸν καὶ Θεοκρότητον σύμβολον ἱερῶς ὑμνείσθωσαν. Adde Θεόκροτος ex eod. cod. fol. 395 r°: Ἡ μελίφωνος σάλπιγξ, ἡ Θεόκροτος βροντή. — Ἀλληλοκρότητος, German. Cp. codex Coisl. 278, fol. 50 v°: Ἀλληλοκρότητα τὰ ϖροφητικά. Id. fol. 190 r°: Ἀμφότεροι ἀλληλοκρότητοι. — Παιανόκροτος, infra v. 82. — Πνευματόκροτος, Michael Lucudas cod. Mon. catal. t. II, p. 172 : Οὐ κορέσθης τὰς (leg. κορεσθεὶς τοῖς) τοῦ Δαυὶδ ϖνευματοκρότοις φθόγγοις.

Θείου δὲ φωτὸς νεφέλη τεραστίως[1]
Κάτεισι ταύτης τῇ προπομπῇ συνάραι.
Ἔδει γὰρ αὐτὴν φωτὸς οἷα νεφέλην
Πρὸς φέγγος ἀΐδιον ἀνιπταμένην,
Ὑπηρέτιν[2] σχεῖν φωσφοροῦσαν νεφέλην.
Καὶ γοῦν ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ γῆς τερμάτων
Χοροστασία πᾶσα τῶν ἀποστόλων
Φοιτᾷ πρὸς αὐτὴν ἀθρόον ταῖς νεφέλαις,
Ἣ καὶ λόγοις πρὸς τήνδε τοιοῖσδε χρᾶται·
« Ποῦ νῦν ἀπαίρεις, ἡ νοουμένη κλίμαξ,
* Δι' ἧς Θεὸς μὲν κατέβη πρὸς τὴν χθόνα,
Καὶ τῇ βροτείᾳ συνανακραθεὶς[3] φύσει
Διπλοῦς ὑπῆρξε τὰς φύσεις μὴ συγχέας;
Βροτοὶ δὲ θείας οὐσίας τετευχότες
Πρὸς ὕψος οὐράνιον ἤρθημεν ξένως.
Πῶς ἡ φεραυγίζουσα πυρφόρος βάτος,
Καὶ μηδ' ὁπωσοῦν τῷ πυρὶ πιμπραμένη,
Οἷα καθαρεύουσα ῥύπου πλαισμάτων,
Νῦν ταῖς πυράγραις τοῦ θανάτου συνέχῃ;
Εἰ γὰρ ἁμαρτίας μὲν ἔκγονος μόρος,
Ἔνθα πέφευγεν[4] ἥδε, χώραν οὐκ ἔχει·

[1] Cod. τεραστείως, quod vel metri causa mutavi.

[2] Cod. ὑπηρέτην.

[3] German. Constantinop. cod. Coisl. 278, fol. 26 v°: Οὐδὲ ὁ ἀσθενῶν συγχωρήσει τὸ φάρμακον συνανακραθῆναι τοῖς πάσχουσι μέλεσι. Id. fol. 46 v°: Γίνεται δέ τις σύσσωμος τῷ Χριστῷ, μεταλαμβάνων τοῦ παναγίου αὐτοῦ σώματος καθαρῷ συνειδότι καὶ συνανακιρνάμενος πρὸς αὐτὸ καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ἁγιαζόμενός τε καὶ φωτιζόμενος. Id. fol. 47 r°: Δι' αὐτῶν αὐτοῖς συνανακιρνάμενός τε καὶ συνενούμενος. Joan. Stauracius in S. Demetrium, codex Coislin. 146, fol. 79 r°: Τοῖς πᾶσι συνανακίρνασθαί πως μύροις τοῖς ἑαυτοῦ. Vid. quoque Proclum in Tim. p. 60.

[4] Cod. πέφευγε χώραν et ad marg. ἥδε.

Πῶς ἡ χρυσαυγὶς[1] στάμνος ἡ μαννοβρύτις[2]
Τὸν σκύφον[3] ἐκπέπωκε τὸν τοῦ θανάτου;
Πῶς ἡ στέγουσα φῶς ἄδυτον λυχνία
Ἐσβεσμένην ἔσχηκε τὴν θρυαλλίδα;
Ἡ ῥάβδος ἡ βλαστήσασα πρὶν ἀνίκμως,
Πῶς ζωτικῆς ἄμοιρος τανῦν ἰκμάδος;
Ἡ τῷ ταμίᾳ τῆς ζωῆς βατὴ πύλη,
Πῶς τὴν φέρουσαν εἰς Ἅδην ἔδυ πύλην;
Ἡ θεία πῶς τράπεζα καὶ ψυχοτρόφος[4],
Ἄψυχος, ἀκίνητος, ἄναυδος πέλει;
Ἡ παστὰς ἐξ ἧς νυμφικῶς ἐσταλμένος
Προῆλθε Χριστὸς συμπλακεὶς τῷ σαρκίῳ,
Τῷ μνήματι πῶς νεκρικῶς[5] συνεστάλη;
Ὄρος τὸ πῖον ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις,
Ἐξ οὗ χερῶν ἄνευθεν ἐτμήθη λίθος,
Πῶς τῷ λίθῳ καλύπτεται ξενοτρόπως[6];
Πῶς ἡ θεαυγὴς ἑπτάφωτος[7] λυχνία,
Ἡ πᾶσαν ἄρδην αὐγάσασα τὴν κτίσιν,
Ἐκ γῆς δύνασα πρὸς τὸ πρῶτον φῶς ἔβη;
Πῶς ἡ κόσμῳ βλύσασα τῆς ζωῆς χύσις
Μειώσασά τε τὸ σκότος τῆς ἀπάτης
Καὶ θείας ἀστράψασα γνώσεως φάος,

[1] Fort. leg. χρυσαυγής. Conf. cod. Par. LXXXV, 2.

[2] Cod. μανοβρύτις.

[3] Const. Manass. 871 : Ὡς οὖν Καμβύσης ἔπιε τὸν τοῦ θανάτου σκύφον. Id. 312 : Καὶ τὸν τοῦ δόλου σκύφον Ἐπέχρισε γλυκάζοντι μέλιτι κολακείας.

[4] Cod. ψοτρόφος. Cod. Flor. CXCVIII, 193 : Τοὺς πνευματικοὺς καὶ ψυχοτρόφους πόνους.

[5] Hoc adverbium reperitur infra CLXXIII, 9. Cod. Flor. CCXIII, 33. *De animal.* 845. Cod. Vat. XVI, 7 : Ἀνίσταται δὲ νεκρικῶς τεθαμμένος.

[6] Philes, *De anim.* 999 : Ἁλίσκεται δ' οὖν ὁ θρασὺς ξενοτρόπως, Κόρης ἀπάτης ὄψει καὶ μελουργίᾳ.

[7] S. Ephr. *Opp.* III, p. 529, E : Λυχνία ἑπτάφωτε.

Ζωὴν λιποῦσα τὴν ῥέουσαν ἀσμένως,
Πρὸς βιοτὴν ἄφθαρτον ἀνεληλύθει; »
Οὑτωσὶ τούτων τοῖς σοφοῖς ἀποσ7όλοις
* Κατωδύνῳ ϖνεύματι ῥηθέντων τότε,
Πυρσεῦσαν αἴφνης φέγγος ἀσ7ραπηβόλον[1]
Τὴν οἰκίαν ϖλήσειεν[2] ἀῤῥήτῳ[3] λόγῳ,
Ἔνθα κιβωτὸς κατέπαυσεν ἡ νέα·
Φωνὴ δ' ἀμυδρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ δεσπότου
Ὡς λεπ7οτάτης αὔρας ἤκουσ7ο ξένως,
Τῇ μητρανάνδρῳ[4] ταῦτα φωνοῦσα κόρῃ:
« Δεῦρ' ἴθι, βασίλισσα κοσμιωτάτη,
Ἀνακτορικοὺς ϖρὸς δόμους οὐρανίους
Συμβασιλεύειν τῷ Θεῷ σου καὶ γόνῳ.
Ἴθι, λογικὲ ϖαράδεισε, συντόνως
Πρὸς ϖαραδείσου τὰ ϖερίδοξα ϖλάτη.
Περισ7ερὰ βάδιζε κεχρυσωμένη
Πρὸς τὴν κιβωτὸν τὴν Θεόδμητον[5] τάχος
Τὸ κοσμικὸν ναυάγιον διαδρᾶσα.
Γέφυρα ϖορθμεύθητι ϖρὸς τὸν λιμένα
Τὸν ἀκύμαντον καὶ ϖάσης ἐκτὸς ζάλης.
Ἡ τὰς ὀδύνας ϖρὶν φυγοῦσα τοῦ τόκου
* Πρὸς ἄπονον νῦν λῆξιν ἐλθὲ, ϖαρθένε·
Ὅλη γὰρ καλὴ καὶ δίχα ϖαντὸς ψόγου

[1] Anon. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 267 : Ὄψιν ἀσ7ραπηβόλον. Meliteniot. v. 993 : Δίκην κατόπ7ρων διαυγῶν ἄλλων ἀσ7ραπηβόλων. Id. 1032 : Τὴν κόσμησιν τῶν κεράμων Καὶ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακρὰν οὖσαν ἀσ7ραπηβόλον. Doxopater in S. Athanas. v. 7 : Καὶ ϖανταχοῦ φθάνουσιν ἀσ7ραπηβόλως.

[2] Fort. scribendum ἔπλησεν.

[3] Michael. Syncell. cod. Coisl. 146, fol. 224 v° : Τῇ ἀῤῥήτῳ μεθέξει Θεαυγίας ὅλως ϖληρούμενος.

[4] Cf. cod. Par. XXXIII, 2.

[5] Michael. Syncell. cod. Coisl. n° 146, fol. 230 v° : Ὦ δυὰς ἀγγέλων Θεοδμήτων ϖρωτεύουσα.

Πλησίον οἴκει τοιγαροῦν τοῦ σοῦ τόκου. »
Ταῦτα φράσας, ὦ κτίσ7α, τῇ γειναμένῃ,
Σὺ μὲν τὸ πνεῦμα τῆς τεκούσης λαμβάνεις
Καὶ πρὸς τὰς ἄνω λαμπρότητας ἀνάγεις,
Ἀρχαγγελικῆς ταγματοσ7ραταρχίας [1]
Δορυφορούσης καὶ προπεμπούσης φόβῳ.
Τὸ σκῆνος αὖ δὲ τοῖς χοροῖς ἀποσ7όλων
Κομίζεται πρὸς μνῆμα τὸ ζωηφόρον
Ὑμνῳδιῶν ᾄσμασι θελξικαρδίων
Καὶ λιγυροῖς φθέγμασι παιανοκρότοις [2].
Ἀλλ' οὐ σθεναρὸν ἦν κρατεῖσθαι τῷ τάφῳ
Τὸ βασ7άσαν ἔσωθεν ἀῤῥητοτρόπως [3]
Τὸν καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος.
Ἄνεισι τοίνυν εὐκλεῶς ἐριτίμως [4]
Εἰς οὐρανίους καὶ φεραυγεῖς πασ7άδας,
Εἰς δόξαν ἀΐδιον, εἰς θυμηδίαν,
Εἰς φέγγος ἀνέκλειπ7ον, εἰς ζωὴν ξένην
Ἡ νῦν μεθεκτῶς ὡς θέμις θεουμένη,
Αὐλὰ κτῖσιν αὔλοῖς [5] τε φρυκτωρουμένη,
Συμβασιλεύει τῷ θεανθρώπῳ Λόγῳ.

[1] Vox nota ex Psello in Cantic. Cantic. p. 119. Vid. *Thesaur.*

[2] Hac voce augenda Lexica. De compositis in κροτος et κρότητος vide supra *not.* ad v. 2. Hic obiter addam : Προσεπικροτέω, Anon. in Jo. Comnen. cod. Esc. II, Υ, 10, fol. 417 r° : Οὐχ οὕτω Λάκωνες Ἀγησίλεων μετὰ τὰ ἐπ' Ἰωνίας τρόπαια καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου κατάσχεσιν καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀνόρθωσιν, ὡς νῦν ἡμεῖς ὅλοι κατάκρας ἔνθεοί τε ὄντες καὶ θεοφόρητοι, ὅλοι κατάκρας ἡδονῆς καὶ γήθους αἰχμάλωτοι θριαμβεύομεν ὡς οἷόν τε τὰ ἐπινίκια καὶ προσεπικροτοῦμεν τὰ εἰσιτήρια. — Συγκροτισμός, Synod. Constantinop. *Spicil. Rom.* t. X, p. 24 : Εἰς συγκροτισμὸν καὶ παράσ7ασιν ἐναργῆ.

[3] Anon. cod. Paris. 400, fol. 17 v° : Ὡς γάρ σοι τὰ σήμαντρα τῆς παρθενίας Ἀρρητοτρόπως ἐφύλαξα πανσόφως.

[4] Hoc adverbium ignorant Lexicographi.

[5] Lege Ἀκτῖσιν ἀΰλοις.

Ἀλλ' ὦ παναμώμητε[1] μῆτερ παρθένε,
Ἡ τῷ Θεῷ μου σάρκα δανεισαμένη,
Καὶ τοὺς βροτοὺς θέωσιν ἐνδυσαμένη,
Ἡ κατάραν λύσασα τῶν προπατόρων,
Καὶ μακαρισμὸν πηγάσασα τοῖς πᾶσιν,
Ἡ τοῦ Σατὰν λύσασα τὴν τυραννίδα,
Καὶ τοῖς μέροψι δοῦσα κατ' αὐτοῦ νίκην,
Πρόσηθι λαοῦ τοῦ σὲ τιμῶντος πόθῳ,
Χριστωνύμῳ[2] κλήσει τε κεκλεϊσμένου,
Ὕψωσον αὐτοῦ παντάνασσα τὸ σθένος·
Λῦσον τὰ φρυάγματα Σατὰν τοῦ πλάνου,
Σύντριψον αὐτοῦ τὰς καθ' ἡμῶν παγίδας·
Τὴν ἐμφύλιον ἐξολόθρευσον μάχην,
Ἐκκλησίας τὸ σχίσμα παῦσον σῷ κράτει[3],
* Τὸν τάραχον πραΰνον, εἰρήνης ἔαρ[4],
Ταῖς σαῖς λιταῖς δὸς καὶ σταθηρὰν ἀγάπην.
Ὁρᾷς γὰρ οἷα πάσχομεν, θεητόκε,
Ἀντιλαβοῦ γοῦν καὶ ῥῦσαι τῶν κινδύνων
Τοὺς ἐκ μέσης σοι προστρέχοντας καρδίας,
Ἵνα μεγαλύνωμεν εὐσεβοφρόνως[5],
Ἵνα τιμῶμεν ἀσιγήτοις ἐν λόγοις
Τὴν σὴν πρὸς ἡμᾶς συμπάθειαν καὶ σχέσιν.
Ταυτὶ μὲν οὕτω· σὺ δ' ἐπευλόγει, θύτα.

[1] Cf. cod. Flor. XLI, 16.

[2] Unde Χριστωνυμία, Anon. in Jo. Comnen. cod. Esc. II, Υ, 10, f. 425 r°: *Ὡς σφραγίδα πολύτιμον τὴν Χριστωνυμίαν ἐδέξατο.*

[3] Cod. male *σωκράτει*.

[4] Conf. cod. Par. XIV. 538.

[5] Anon. cod. Par. 1087, fol. 162 r°: *Σὴν εἰκόνα γράφοντες ἐκ τῶν χρωμάτων, Ὁρῶμεν ὡς* (fort. *εἰς*) *σὲ, προσκυνοῦμεν ὡς θέμις, Καὶ τὸν πόθον πληροῦμεν εὐλαβοτρόπως, Καὶ τὸν λόγον κυροῦμεν εὐσεβοφρόνως.*

XXVII. Εἰς τὴν αὐτήν[1].

Τὴν ἔμψυχον βίϐλον σε τοῦ ζῶντος λόγου,
Τὴν τῶν φυσικῶν αἰτιῶν ὑπερτέραν,
Καὶ συλλογισμῶν τεχνικῶν ἀλλοτρίαν,
Καὶ γραμματισ7οῦ δεξιᾶς ἐλευθέραν,
Ἣν αὐτὸς ἐσφράγισεν ὁ κλείσας πάλαι,
Τὸ πυξίον, τὴν πλάκα, τὸν θεῖον τόμον,
Ἐν ᾧ θεοϐράϐευτος[2] ἐγράφη τόκος,
* Τῆς[3] κτίσεως τὸ θαῦμα[4] τῆς νοουμένης,
Τῆς φύσεως τὸ σφύγμα[5] τῆς παρειμένης,
Τὴν ἐκ βρέφους ἄμεμπτον ὡς ὑπὲρ φύσιν,
Τὴν εἰς φράσιν[6] ἄληπτον ὡς ὑπὲρ λόγον,
Τὴν Μαριὰμ τὸ χρῆμα τῆς σωτηρίας,
Παροῦσαν εὑρὼν μυστικῶς τῷ βιϐλίῳ,
Σκιρτῶ καθαρῶς καὶ πλατύνω τὸ στόμα,
Πανηγυρικῶς[7] εὐτρεπίζων τὸν λόγον.
Ἀλλ' ὡς τεκοῦσα τὸν θεάνθρωπον Λόγον,
Καὶ παρθένος μείνασα τοῦ γένους χάριν,
Ἄνοιξον ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὸ βιϐλίον,
Καὶ τὴν χάριν ἔγγραψον αὐτῷ τῶν λόγων.

[1] Εἰς ἀνάγνωσιν λόγου τῆς κοιμήσεως cod. Par. fol. 250 v°. Αὐθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὸν εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκου cod. M. fol. 137.

[2] Cod. Par. 1578, p. 161.

[3] In cod. Paris. versus 8 notatur β, et versus 9 α, et sane hic ordo melior 9, 8.

[4] τὸ σφίγμα cod. Par.

[5] τὸ θαῦμα τῆς νοουμένης cod. Par.

[6] εἴσφρασιν cod. Esc.

[7] Theodor. Prodr. *Notices des man.* t. VI, p. 562 : Χρήσω τῷ ἀλάλῳ γλῶσσαν δεινὴν, καὶ οὐ πόῤῥω νόμων ῥητορείας πανηγυρίστριαν. Cod. Coisl. 219, fol. 5 r° : Διὰ τοῦτο οἱ μὲν πανηγυρισταὶ (in marg. πανηγυριστικοὶ) οὗτοι καὶ χορευταὶ (χορευτικοὶ) μελῳδοὶ ὡς ἄλλης ἰδέας οὖσαν ἢ πανηγυρικῆς αὐτὴν ἀποτροπιάζονται.

Κἂν γὰρ καθεύδῃς τοῖς νόμοις τῆς φύσεως,
Ἀλλ' ἐκ φθορᾶς ἄγρυπνος[1] εὑρέθης πάλιν·
Τῆς γὰρ τελευτῆς[2] τῶν νεφῶν[3] ἐπηρμένων
Καὶ βασιλεὺς ἐνταῦθα παρὼν τυγχάνει[4]
Σοφὸς, γαληνὸς, εὐσ7εφὴς[5], κοσμότρόφος[6],
Καὶ πατριάρχης ὡς Θεοῦ μέγας θύτης,
Καὶ τῶν λογικῶν θρεμμάτων οἱ ποιμένες,
Ὡς ἂν ἐκεῖ λαβοῦσα τοὺς ἀποσ7όλους
Κἀνταῦθα τοὺς σοὺς εὐλογῇς ἀποσ7όλους.

XXVIII. Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὐ θαῦμα[7] θνήσκειν κοσμοσώτειραν[8] κόρην
Τοῦ κοσμοπλάσ7ου σαρκικῶς τεθνηκότος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ.

XXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἀποσ7όλου καὶ εὐαγγελισ7οῦ Λουκᾶ[9].

Γράφει σε, Λουκᾶ, τεχνικῶς ὁ ζωγράφος·
Μήπως κακίσῃς τὴν γραφὴν ὡς τεχνίτης.
Λέγουσι γὰρ εἶναί σε καὶ σκιαγράφον
Τὸν χρωματουργὸν[10] τῶν ἀποῤῥήτων λόγων.

XXX. Εἰς τὸν αὐτὸν καθήμενον καὶ γράφοντα[11].

Ὦ μόσχε, Λουκᾶ, τῆς Θεοῦ γεωργίας,
Ἐνθάδε[12] τὸν σὸν μυσ7ικὸν σπόρον βλέπων

[1] Adverb. ἀγρύπνως ex Origen. t. I, p. 69, lexicis adde.
[2] ἑορτῆς cod. Esc.
[3] Conf. cod. Flor. cxi, 5.
[4] ἐνταῦθα δὴ πάρεσ7ί σοι cod. Par.
[5] Cf. cod. Par. lxii, 74.
[6] Cf. infra cxlviii, 5.
[7] Cod. καῦμα.
[8] Conf. cod. Par. ccxxx, 3.
[9] Codex al. Εἰς τὸν εὐαγγελισ7ὴν Λουκᾶν.
[10] Anon. cod. Par. 2506, fol. 3 r°.
[11] In Catal. meo codd. Escur. p. 41.
[12] Cod. al. ἐνταῦθα.

Εὐαγγελικὸν βούλομαι δρέπειν σΊάχυν,
* Ὅπως τὸν ἄρτον τῇ ψυχῇ θησαυρίσω.

XXX. A. Εἰς τὸ αὐτό[1].

Ἄνθρωπε σιγῶν εὐλαβῶς δεῦρο σκόπει,
Μήπως ὁ Λουκᾶς συγχυθῇ πρὸς τὸ γράφειν·
Τοῦ γὰρ παρὰ σοῦ θᾶτΊον ἀκούσας ψόφου
Τὴν χεῖρα κινεῖν ἄχρι τινὸς οὐ θέλει.

XXXI. Εἰς τὸν εὐαγγελισΊὴν Ματθαῖον καθεζόμενον[2] καὶ γράφοντα.

Ὁ[3] χθὲς τελώνης σήμερον σεσωσμένος
Τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐνθάδε γράφει,
Δι' ἧς τελώνης καὶ φονεὺς εἴπερ θέλει
ΕὐαγγελισΊὴς γίνεται θεογράφος[4].

XXXII. Εἰς τὸ ἀνθρωπόμορφον αὐτοῦ ζώδιον[5].

Τὴν ἀγγελικὴν οὐκ ἔχων ἀσαρκίαν
ΕὐαγγελισΊοῦ[6] σαρκικοῦ τύπον φέρεις,
Οὐχ ὡς ἐχόντων τι πλέον τῶν ἀγγέλων,
Ἀλλ' ὡς γράφων ἔνσαρκον ἡμῖν τὸν Λόγον.

XXXIII. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίου[7].

Θεὸς[8] τὸν Ἀδὰμ εἰς Ἐδὲμ τάτΊει[9] πλάσας·
Αὐτὸς δὲ θελχθεὶς γευσΊικῶς παρεσφάλη,

[1] Recepi ex altero codice. Conf. Catal. meum codd. Esc. p. 44.

[2] Cod. al. καθήμενον.

[3] Cod. al. om. Ὁ.

[4] Conf. infra CLVIII, 9.

[5] Cod. al. Εἰς τὰ δ' αὐτόμορφα (sic) ζώδια τῶν δ' εὐαγγελισΊῶν. Εἰς τὸν εὐαγγελισΊὴν Ματθαῖον. Cf. Ducang. *Glossar.* s. v. Ζώδιον.

[6] Cod. εὐαγγελικοῦ.

[7] Cod. Flor. fol. 217 v° ubi Εἰς τὸν αὐτόν, i. e. in S. Matthæum.

[8] Cod. Esc. ΧρισΊός pro Θεός.

[9] Cod. Esc. πλάτΊει, et al. τάτΊει.

Καὶ γίνεται σὰρξ ὁ σπορεὺς πάντων λόγος,
Ὅπως ὁ κόσμος εὑρεθῇ σεσωσμένος.

XXXIV. Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην καθεζόμενον καὶ γράφοντα[1].

* Βροντὴ λογικὴ τὰς ἐμὰς κτυπεῖ φρένας·
Ὄμβρος γὰρ οὐδεὶς, οὐδὲ κοιλότης νέφους.
Αὐτὸς δὲ βροντῶν[2] ὁ Ζεβεδαίου γράφει
Ὄμβροις ἀδήλοις τοὺς βροτοὺς ἀναψύχων.

XXXV. Εἰς τὸ ἀετόμορφον[3] αὐτοῦ ζώδιον[4].

Τὸν ἀετόν σε τὸν θεόπτην[5] τὸν μέγαν
Ὁ Χριστὸς αὐτὸς ἀνὰ τὸ στῆθος φέρων
Τρανῶς λέγειν ἔοικε τῇ κοσμουργίᾳ·
Σέβου τὸ δεῖγμα τῆς ἐμῆς μοναρχίας.

XXXVI. Εἰς εἰκόνα αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν[6] ἱσταμένην[7].

Φέρων ἐπ' ὤμων τὸν ζυγὸν τοῦ δεσπότου
Κέκυφεν εἰς γῆν ὁ[8] Ζεβεδαίου γόνος,
Ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν[9] ἑστὼς τῶν λόγων
* Βλέπει τὸ τῆς χάριτος ἐξ ἔθους βάθος.

[1] Cod. al. Εἰς τὸν ἠγαπημένον θεολόγον καθήμενον καὶ γράφοντα.

[2] Cod. βροτῶν.

[3] Vox addenda lexicis. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 119 r°: Πέτρος δὲ τῷ ἀετομόρφῳ τούτῳ εὐαγγελίῳ τὸ πλεῖστον συνεβάλετο.

[4] Cod. al. Εἰς τὸ ζώδιον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου.

[5] Cf. cod. Par. XIV, 242.

[6] Cod. ἐπὶ τῶν ἐπὶ στηλῶν.

[7] Cod. al. Εἰς τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἱσταμένην ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.

[8] Cod. al. τοῦ pro ὁ.

[9] Philes, *In Imper.* 13, ed. Wernsd.: Καὶ φεύγει σου τὸ μέγεθος ἡ θάλασσα τῶν λόγων. Cf. Boiss. in Psellum, *De Tantalo*, p. 347, et Cramer, *Anecd. Gr. Paris.* t. IV, p. 300.

XXXVII. Εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον καθεζόμενον[1] καὶ γράφοντα.

Ἔχων ὁ Μάρκος τὸν σκοπὸν πρὸς τὸ γράφειν
Μένει σιωπῶν· οὐ γὰρ ὡς ἄπνους τύπος,
Ἀλλ' ὡς ἔτι ζῶν καὶ κινεῖται καὶ πνέει,
Κἂν ἀτρέμας πέπηγεν ἡμέρα γράφων.

XXXVIII. Εἰς τὸ λεοντῶδες αὐτοῦ ζώδιον[2].

Λέων ὁ Μάρκος εὑρεθεὶς ἐκ τῶν λόγων
Φρικτῶν βρυχηθμῶν ἐξερεύγεται[3] κτύπους,
Οὓς ἡ κτίσις πλήξασα δορκάδος δίκην
Τοὺς δυσπλόκους[4] πέφευγε τῆς πλάνης βρόχους.

XXXIX. Εἰς τὰ δ' θεῖα καὶ ἱερὰ εὐαγγέλια[5].

Ὁ πᾶσαν ἁπλῶς[6] τεκτονεύσας τὴν κτίσιν,
Ἐν πᾶσι τηρῶν τὴν τιμὴν τῆς τετράδος,
* Τέσσαρσι καιροῖς ὡραΐζει τὸν χρόνον·
Τέμνει δὲ τὴν γῆν τετραχῇ καὶ τὸν πόλον,
Ἄρδει δὲ[7] ῥείθροις τὴν Ἐδὲμ τετραστόμοις[8],
Περικρατεῖ δὲ καὶ τὸ πᾶν τῇ τετράδι,
Καὶ δημιουργεῖ τὴν ἐμὴν γῆθεν φύσιν,
Τετράπλοκον[9] σύνδεσμον ἐνθεὶς τῇ πλάσει.

[1] Cod. al. καθήμενον.

[2] Cod. al. Εἰς τὸ λεοντ. τοῦ ἁγίου εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

[3] Cod. Flor. CCLVII, 3 : Πταρμῶν δὲ συχνῶν ἐξερεύγεται ψόφους. *De animal.* 407 : Ὅταν ἀηδὼν ἀκροώμενον βλέπῃ, Μελῶν ἀγαθῶν. ἐξερεύγεται κτύπους. Cod. Par. LXI, 17 : Ὠδῆς νεαρᾶς ἐξερεύξομαι κρότους. German. Cp. cod. Coisl. 278, 184 v° : Ἐπέχοντα τῶν λόγων τὰς ἐρυγάς. Fons omnium Psalmista.

[4] Codex διπλόκους, et al. δυσπλόκους. Conf. cod. Par. XIV, 112.

[5] Cod. al. Εἰς τὰ ἅγια δ' εὐαγγέλια.

[6] Cod. al. ἁπλοῖς.

[7] Cod. al. omittit δέ.

[8] Cf. infra CLVIII, 3.

[9] Hac voce carent lexica.

Ἔξεσϊιν ἰδεῖν ἀσφαλῶς καὶ Θεσϐίτην[1]
Τέσσαρσι[2] κύκλοις ἀρετῶν ἐπηρμένον·
Τετραμερὲς δὲ καὶ τὸ τρίξεσϊον[3] ξύλον,
Ὧ Χρισϊὸς ἐξήπλωτο τετρασυνθέτως·
Σύναπϊε τοῖς τέσσαρσι καὶ τὰς ἐννάδας[4],
Δι' ὧν ὁ Μωσῆς τὰς πλάκας ἐδέξατο,
Δι' ὧν ἐπὶ γῆς ἡ θεόϐρυτος[5] κλύσις,
Δι' ὧν ὁ Χρισϊὸς ἀσιτήσας εὑρέθη.
Τί μὴ συνάψας τὸ προκείμενον λέγω;
Τέσσαρσι[6] βίϐλοις σωσϊικοῖς εὐαγγέλοις
Ὁ Χρισϊὸς ἐσϊήριξε τὴν ἐκκλησίαν,
Ἣν αὐτὸς ἐκτήσατο τῇ μετουσίᾳ.

* XL. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν λίθῳ γεγλυμμένην[7].

Εἰς λίθον[8] ἀκρόγωνον ἐσϊηριγμένος
Τρανῶς ὁ Πέτρος ἐκδιδάσκει τὴν κτίσιν.
Χρεὼν γὰρ αὐτὸν μὴ καμεῖν πρὸς τοὺς λόγους
Ἕως τὸν ὕπνον ἐκδιώξει τῆς πλάνης.

XLI. Εἰς τὰς καθολικὰς ἐπισϊολὰς αὐτοῦ[9].

Πάλιν ὁ Πέτρος ἐκδιδάσκει[10] καὶ γράφει
Τῇ καθολικῇ τῶν βροτῶν πανσπερμίᾳ·
Κόρον γὰρ[11] οὐκ εἴληφεν, ἀλλ' ἔτι θέλει
Σώζειν ἁπάσας εἰ δυνατὸν τὰς φύσεις.

[1] Θεσϐίτης est Elias.

[2] Cod. al. τέτρασι.

[3] Vox addenda lexicis, ut et adverbium τετρασυνθέτως.

[4] Id est τὰς τέτϊαρας ἐννάδας. 36 + 4 = 40.

[5] Tarasius Cpol. cod. Coisl. 146, fol. 282 v°: Τὴν θεόϐρυτον νεφέλην.

[6] Cod. al. τέτρασι.

[7] Cod. al. Εἰς λίθον ἔχοντα τὸν ἅγιον Πέτρον ἐγλυμμένον.

[8] Cod. λίθινον.

[9] Cod. al. Εἰς καθολικὴν Πέτρου ἐπισϊολήν.

[10] Cod. καὶ διδάσκει.

[11] Cod. al. om. γάρ.

XLII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου ἀποσΊόλου[1] Παύλου.

Ἔδει σε, Παῦλε, συντυποῦσθαι τῇ κτίσει
Ἥνπερ προσῆξας τῷ Θεῷ σεσωσμένην·
Ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἐκνικῆσαν τὴν τέχνην
* Τὸν ζωγράφον πέπεικε σὲ γράφειν μόνον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

XLIII. Εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους ἐπισΊολήν.

Ἔσφιγξε Παῦλος τῶν γραφῶν τῇ συνδέσει
Τὰς ἐν Κορίνθῳ δυσσεβεῖς ἀποσπάδας.
Ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ὡς σοφὸν σκηνογράφον[2]
Σκηνὴν λογικὴν τῷ Θεῷ συναρμόσαι.

XLIV. Εἰς τὴν πρὸς Κολασαεῖς τούτου ἐπισΊολήν[3].

Χαλκοῦν κολοσσὸν ὁ χρυσοῦς Παῦλος νικᾷ
Ἀρθεὶς ὑπὲρ γῆν οὐρανοῦ μέχρι τρίτου.
Καὶ θραῦε[4] γοργῶς τῶν λόγων τῇ σφενδόνῃ[5],
Βαλὼν τὸν ἀκρόγωνον ἐν μέσῳ λίθον.

* XLV. Εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπισΊολήν[6].

Ἄρτι νοσοῦσαν, Παῦλε, τὴν Ῥώμην βλέπων,
Καὶ σφυγμὸν[7] οὐκ ἔχουσαν ὀρθοδοξίας,
Ῥώμῃ λογικῶν ἐξεγείρεις φαρμάκων,
Καὶ πρὸς παρακμὴν ἐκβιβάζεις[8] τὴν νόσον.

[1] Cod. al. τοῦ ἁγίου Παύλου.

[2] Leg. σκηνοῤῥάφον.

[3] Cod. al. om. τούτ. ἐπισΊ.

[4] Leg. κάθραυε.

[5] Greg. Naz. II, 518. nov. ed.: Ὅταν κενώσῃ τῶν λόγων τὰς σφενδόνας. Cod. Fl. cv, 12: Τῇ ἀφανεῖ τῶν προσευχῶν σφενδόνῃ. Jo. Damascen. ap. Mai, *Spicil. Rom.* IX, p. 725: Σφενδόνη δογμάτων.

[6] Cod. al. om. ἐπισΊολήν.

[7] Cod. σφιγμόν.

[8] Conf. cod. Par. xiv, 83.

XLVI. Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπισΊολήν[1].

Τείνας ὁ Παῦλος τὴν σαγήνην τῶν λόγων
Ὡς ἰχθύας ἤγρευσε τοὺς ἐν Ἐφέσῳ,
Τοσοῦτον ὄντας εὐτραφεῖς καὶ νοσΊίμους,
Ὅσον τὸ λῖπος σϐεσΊικὸν σχεῖν τῆς πλάνης.

XLVII. Εἰς τὴν πρὸς Θεσσαλονικεῖς.

Ὦ[2] πῶς ἀναπνεῖν οὐδαμῶς Παῦλος θέλει,
Νῦν μὲν διδάσκων, νῦν δὲ πόῤῥωθεν γράφων,
Θεσσαλονικεῖς μαρτυροῦσι τοῖς λόγοις
Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τὴν γραφὴν δεδεγμένοι.

XLVIII. Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον ἐπισΊολήν[3].

Παῦλος τὸ πνεῦμα συλλαϐὼν τοῖς ἐγκάτοις
Ἐγκυμονεῖ μὲν τὴν πολύσπορον φύσιν·
* Τιμόθεον δὲ καὶ τεκὼν καὶ προκρίνας
Ἔχει συνεργὸν εἰς τὸν ὕσΊερον τόκον.

XLIX. Εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν δευτέραν τούτου ἐπισΊολήν[4].

Ὕδωρ ὁ Τιμόθεος οὐκέτι πίνει·
Παῦλος γὰρ αὐτοῦ πατρικῶς πεφεισμένος
Τὰς τῶν διδαχῶν οὐκ ἀπέκλεισε φλέϐας,
Ὅπως ἐκεῖνος μὴ πλοῆται τὸν κόρον.

L. Εἰς τὴν πρὸς Τίτον.

Τί τοῦτο; φησὶ τῷ διδασκάλῳ Τίτος·

[1] Cod. al. om. ἐπισΊολήν.

[2] Cod. al. om. Ὦ. Fort. leg. Ὅπως, id est μαρτυροῦσιν ὅπως κ. τ. λ.

[3] Cod. al. om. ἐπισΊολήν.

[4] Cod. al. Εἰς τὴν πρὸς Τιμόθεον δευτέραν.

Ἢ φύσιν αὐχεῖς ἀγγελικὴν εἰς λόγους,
Ἢ συλλαλεῖ σοι μυσῖικῶς ὁ δεσπότης,
Ἢ σὰρξ πεφυκὼς ὑπὲρ ἄνθρωπον γράφεις.

LI. Εἰς τὴν[1] πρὸς Φιλήμονα.

Τὸν πρόξενόν σοι τῶν ὑπερτίμων[2] λόγων
Φίλει, Φιλήμων, κἂν λαθὼν πέφευγέ σε·
* Παῦλος γὰρ αὐτὸν κρειτῖόνως[3] ἀπογράφων[4]
Ἐξ οἰκέτου σύνδουλον εἰργάσατό σοι.

LII. Εἰς τὴν καθολικὴν τούτου ἐπισῖολήν[5].

Ἄλλους λογικῶν οὐρανῶν κύκλους βλέπω
Φέροντας ἔνδον ἀντίκεντρον[6] τὴν κτίσιν.
Παῦλος γὰρ αὐτὸς ἐκτανύσας[7] τοὺς λόγους
Τὰ τοῦ γένους κτήματα[8] μικροῦ συλλέγει.

* LIII. Εἰς τὸν περὶ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισσαίου λόγον[9].

Φαρισαϊκῶν μὴ καταγνοὺς πρακτέων
Τὴν ἐκ τύφου μίμησον εὐχαρισῖίαν,
Καὶ τοῦ τελώνου τὸν βίον μὴ θαυμάσας
Τῆς ἐκ λόγων ζήλωσον αὐτὸν αἰσχύνης.
Ὁ μὲν γὰρ ἑσῖὼς γαυριᾷ τοῖς πρακτέοις·
Ὁ δ' αὖ νενευκὼς δυσφορεῖ πρὸς τὸν βίον.
Πλὴν, ἀκροατὰ, νουνεχῶς δεῦρο σκόπει·
Τὸ γὰρ χρυσοῦν πάρεσῖι[10] λαλοῦν σοι σῖόμα,

[1] Cod. al. om. Εἰς τήν.
[2] Infra CLXIX, 1.
[3] Cf. cod. Flor. CXII, 88.
[4] Cod. al. ex correct. ὑπογράφων.
[5] Cod. al. Εἰς πάσας τὰς Παύλου ἐπισῖολάς.
[6] Cod. al. ἀντικέντρου.
[7] Codd. ἐκτανυύσας.
[8] Cod. al. τμήματα, fort. recte.
[9] Cod. Par. fol. 175 v° : Αὐθωρὸν ἐς τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρισαῖον.
[10] Cod. Esc. παρέει.

Μὴ τὴν καταστρέφουσαν ὑπεροψίαν[1]
Λάθης προτιμῶν τῇ ψυχῇ τοῦ μετρίου.

LIV. Εἰς τὸν περὶ τοῦ τελώνου λόγον[2].

Μὴ καταπιπτέτω τις ἂν ἁμαρτάνῃ,
Μηδ' εἰ κατορθοῖ γαυριῶν κομπαζέτω.
Θεὸς γὰρ ἡμῖν σωφρονίζει τὸν βίον,
Παραβολικῶς ὑποθεὶς τὸ συμφέρον·
* Ὁ δ' ἀκροατὴς ὁ σκοπῶν εὖ τὸν λόγον,
Ὃν τὸ χρυσοῦν ἤνεγκεν ἐνθάδε στόμα,
Τὸν τῦφον ἀφεὶς τῆς ψυχῆς καὶ τὸ θράσος,
Τὸν ἐξαμαρτάνοντα πενθείτω βίον,
Μήπως ὁ λιμὴν[3] εὑρεθῇ τούτῳ κλύδων,
Παρὸν γαληνὴν εὐτυχῆσαι τὴν ζάλην.

LV. Εἰς τὴν τῶν προπατόρων γύμνωσιν[4].

Ἄνθρωπε, γυμνοὺς τοὺς προπάτορας βλέπων
Ταῖς τοῦ πονηροῦ μὴ κλαπῇς πανουργίαις·
Δεινὸς γάρ ἐστιν εἰς τὸ θέλγειν τὴν φύσιν,
Ἕως ὑπαχθεὶς ἀγνοήσῃς τὴν πλάνην,
Καὶ παρασυρεὶς τῆς Ἐδὲμ διεκπέσῃς[5].
Θρήνει δὲ σαυτὸν ἀντὶ τῶν προπατόρων·
Τὸ γὰρ πάθος σόν ἐστιν, οὐ τῆς εἰκόνος,
Καὶ σὸν καθαρῶς, οὐ γραφῆς τὸ δακρύειν.

LVI. Εἰς τὸν περὶ τῶν Βαΐων λόγον[6].

Πῶλος μὲν ἦν[7] ὄχημα τοῦ ζῶντος λόγου,

[1] Cf. cod. Par. CCXXXVII, 190.
[2] Εἰστοαυτό cod. Par. fol. 176 r°.
[3] Cod. Esc. λιμών.
[4] C. P. f. 234 r°: Εἰς τὴν γ. τῶν πρ.
[5] τῆς Ἐδὲμ μὴ ἐκπέσῃς cod. Esc.
[6] Cod. Par. fol. 176 r°: Εἰς λόγον τῶν Βαΐων.
[7] οὖν pro ἦν cod. Esc.

Ἤ νῦν δὲ ϖυκτὶς τοῦ ϖροκειμένου λόγου [1].
* Καὶ τῷ μὲν εἰσφέρουσιν οἱ ϖαῖδες κλάδους,
Εἴ τίς ϖοτ' ἐστι μυστικώτερος λόγος.
Ἐγὼ δὲ τὸν φοίνικα τῆς γλώσσης [2] φέρων,
Ἐξ ἧς ὁ καρπὸς τῆς ἐμῆς φωνῆς βρύει,
Καθάπερ εἰκὸς δεξιοῦμαι τὸν λόγον.
Τὰς γοῦν ψυχικὰς ὑπανοιγνύντες ϖτύχας,
Ἃς οἶδε Σιὼν ἡ Γραφὴ καλεῖν ϖύλας,
Ἥκοντα νῦν δέχεσθε καλῶς τὸν λόγον,
Στρωννύντες [3] αὐτῷ τὴν σιγὴν καὶ τὸν ϖόθον.
Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῶν [4] ὡς ὁ Λάζαρος ϖάλαι,
Φυγὼν τὰ δεσμὰ τῆς ταφῆς τῶν φροντίδων,
Εἰς τὴν νοητὴν ἐξανάστασιν φθάσει.

LVII. Εἰς τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον [5].

Ἐκεῖνος οὗτός ἐστιν ὁ βροντῆς γόνος,
Ἀλλὰ σιωπᾷ μυστικὸν δόγμα γράφων·
* Ὡς καὶ τὸν ἐν χρῷ [6] τοῦτον εὐθὺς ἀέρα
Δοκεῖν μετελθεῖν εἰς χρυσὸν ϖεπηγμένον,
Μή τις ὅλως ἄκαιρον ἐξάγοι κτύπον
Εὑρὼν ἀπαγεῖς τῆς ϖνοῆς τὰς συρμάδας.
Αὐτὸς δὲ μικροῦ καὶ ψιθυρίζει γράφων·
Καὶ γὰρ ἔχει τὸ ϖνεῦμα τοῦ διδασκάλου,

[1] Hic versus deest in cod. Esc.

[2] Cod. Esc. γλώττης.

[3] στρωνύντες cod. Esc.

[4] Cod. Esc. ἡμῶν.

[5] In cod. Par. bis occurrit. Fol. 181 r° cum hoc titulo : Εἰς εἰκόνα τοῦ ἠγαπημένου. Et fol. 231 v° : Εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Θεολόγον.

[6] Philes, *De plantis*, 240 : Εἶτα βλέπων ϖέπειρον εὔχρῳ τὸν τόκον καὶ τὴν σταφυλὴν εὐπρεπῆ ϖρὸς ἐκρύσεις. Sic prius legebatur. Cod. Paris. ἐν χρῷ pro εὔχρῳ et εὐτερπῆ pro εὐπρεπῆ. Unde εὐτρεπῆ correxit v. cl. Dübnerus, totumque locum recte constituit in nova editione.

Ὁ ζῶν ἀτεχνῶς καὶ λαλοῦν ὑπὲρ φύσιν
Εὐαγγελικὴν ὀργανοῖ μουσουργίαν[1].

LVIII. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα[2].

Καυχήσεως σΊέφανον εὑρὼν τὸν βίον
Τούτου μεταξὺ μάρτυς ὠχρὸς ἐγράφης·
Τῶν γὰρ παρειῶν ἐκκενοῖς τὴν πορφύραν,
Λίθοις πιεσθεὶς καὶ μετὰ τούτους πάλιν
Ἄγρυπνος ὢν ἄνωθεν ἀνθρώποις φύλαξ·
Ἀλλὰ σιωπᾷς τάχα κἀντεῦθεν βλέπων
Ἐκ δεξιῶν ἑσΊῶτα πατρὸς τὸν Λόγον.
Οὐκοῦν δυσωπῶν τὸν Θεόν σου μὴ κάμῃς[3]
* Ὑπὲρ μονασΊῶν τῶν βιούντων ἐνθάδε.
Ζωὴ γὰρ ἡ σὴ λῆξιν οὐκ ἔχει, μάκαρ.

LIX. Εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον[4].

Μαρτυρικοὺς ἀγῶνας ἐνθάδε βλέπων
Γεωργίῳ[5] τέθηπα τὴν[6] εὐανδρίαν.
ἈνθίσΊαται γὰρ τοῖς βραβεῦσι τῆς πλάνης[7],
Νικᾷ δὲ παθεῖν εὐγενῶς ἠπειγμένος[8]·
Εἰς πῦρ δὲ χωρεῖ καὶ τροχοῦ περιδρόμους,
Ποιεῖ δὲ κηρὸν τοῦ σιδήρου τὴν φύσιν·
Καὶ γὰρ τὰς ἀκμὰς τῶν βελῶν ἀντισΊρέφει,

[1] Philes, *De animal.* 411 : Ἐκ τῆς ἐν ἀκμῇ τακερᾶς μουσουργίας. Isidor. Thessalon. cod. Par. 1192, fol. 269 r° : Οὕτω θαυμασΊὴν καλλιφωνίαν, οὕτω γλυκυτάτην ὑπὲρ ἀηδόνας μουσουργίαν.

[2] Cod. Par. fol. 173 r°.

[3] κάμοις cod. Par.

[4] Bis occurrit in cod. Esc. qui idem carmen habet fol. 85 v°. Cod. Paris. fol. 181 v° addit αὐθωρόν.

[5] Fort. Γεωργίου.

[6] Cod. Escur. τέθη πατήν, in priori transcriptione.

[7] τοῖς πλάνης cod. Par.

[8] ἠπειγμένως et supra ἠπειγμένος cod. Esc. utrobique.

Καὶ θαυματουργεῖ[1] καὶ τομῆς κρείσσων μένει,
Καὶ γίνεται μὲν πνευματικὸς ὁπλίτης·
Ἀνίσταται δὲ καὶ σφριγᾷ[2] πρὸς τὴν μάχην,
Καὶ πῦρ κατ' ἐχθρῶν δυσμενῶν πνέει φλέγον.
Οὐ φείδεται γὰρ τῶν μελῶν τοῦ σαρκίου·
Στηρίζεται δὲ τῆς ψυχῆς ταῖς ἐλπίσι·
Φαιδρύνεται δὲ ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων,
Στολίζεται δὲ τὴν τιμὴν[3] τῶν μαρτύρων,
Παρίσταται δὲ τῷ Θεῷ[4] στεφανίτης,
Κουφίζεται δὲ[5] τοῖς πτεροῖς τῶν θαυμάτων·
Ἐφίσταται δὲ συμπαθῶς τοῖς ἐν λύπαις,
Ποιεῖ δὲ νεκροὺς ἐκ ταφῆς παλιμβίους[6],
Καὶ δείκνυται ζῶν πανταχοῦ γῆς καὶ πνέων,
Δεσμοὺς δὲ πυκνοὺς καὶ πλοκὰς λύει βρόχων[7],
Συχνοὺς πρὸς ἡμᾶς τοὺς δορυκτήτους[8] ἄγων.
Ὢ θαῦμα, καὶ πῶς εὐπαθὴς σὰρξ ἐνθάδε
Τὴν τοῦ Σατὰν ἄσαρκον ἐκνικᾷ[9] φύσιν,
Τῶν ἀγγέλων τὴν φύσιν ἐκμιμουμένη!
Πλὴν οἶδε Χριστὸς ἐξαμείβειν τὰς φύσεις
Τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ μαρτυρεῖν προηγμένοις.
Ὥστε βλέπων, ἄνθρωπε, μηδὲν θαυμάσῃς[10],
Εἰ μαρτυρικῶς[11] ἡ Γεωργίῳ[12] χάρις
Τοιαῦτα ποιεῖν τοῖς βροτοῖς ἐξισχύει.

[1] θαυματουργῶν cod. Esc. A.

[2] Cod. Esc. A σφριγῶν.

[3] τομὴν cod. Par.

[4] τῷ Χριστῷ cod. Esc. B.

[5] δέ deest in cod. Esc. A.

[6] Cod. Par. VI, 1.

[7] Cod. Esc. A βρότων (sic).

[8] δορύκτήτους (sic) cod. Esc. B.

[9] ἐννικᾶ cod. Esc. A.

[10] θαυμάσῃ cod. Esc. B.

[11] Anon. *In decem martyr. Cret.* cod. Par. 1195, fol. 303 r°: Τιμῆς ὅσης αὐτὴν ἀξιώσαντες τῷ μαρτυρικῶς ἐν ταύτῃ τελειωθῆναι. Jos. Scevophyl. in Barthol. Apost. cod. Par. 1219, fol. 8 r°: Ἐπὶ τέλει τοῦ βίου μαρτυρικῶς καταστέφεται. Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 226 r°.

[12] In cod. Par. Γεωργίου videtur.

LX. Εἰς τύπον τῶν δ' σΊοιχείων εἰς ἄνδρας συνεσφιγμένους τέσσαρας[1].

Στοιχειακοῦ[2] σφίγματος εἰκόνα βλέπων
* Ὃ ζῶντας ἡμᾶς ὀργανοῖ καὶ συνδέει,
Ἄνθρωπε, μιμοῦ τὴν φιλάλληλον[3] σχέσιν·
Χωρὶς γὰρ αὐτῆς οὐδὲ τὸ ζῆν σοι πρέπον.

LXI. Εἰς τὴν θεοτόκον[4].

Ζωηφόρε τράπεζα, τὸν νοῦν μου τρέφε·
Καὶ γὰρ Ἰησοῦν[5] τὸν γλυκὺν ἄρτον φέρεις,
Ὃς πάντα πισΊὸν μυσΊικῶς διατρέφει
Αἵμασι τοῖς σοῖς ἐκζυμωθεὶς[6], παρθένε.

LXII. Ἕτερον[7].

Ἀνήροτον[8] γῆν καὶ σπορᾶς ἄνευ σΊάχυν
Καὶ ζωτικὸν φύραμα καὶ θεῖον τρύφος
Εἰς ἀργυρᾶν ἄντικρυς εὑρίσκω δρόσον·
Ψυχὴ, λάβε, τράφηθι τὴν σωτηρίαν.

LXIII. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου[9], ὃν[10] ἐγκόλπιον τοῦ δεσπότου κυροῦ ΚωνσΊαντίνου.

* Χρυσὸς μετὰ πῦρ καὶ μετὰ λίθους λίθοι·

[1] Bis in cod. Escur. qui idem habet fol. 79 r°.

[2] Vid. Matrang. *Anecd.* p. 365.

[3] Proclus Cp. p. 655, ed. Riccard.: Τὸ φιλάλληλον, θεοφιλέσΊατε, μέγισΊον ἐν τούτῳ τυγχάνει δῶρον.

[4] Habet et cod. Flor. 126, cum hoc titulo: Εἰς παναγιάριον.

[5] Cod. Esc. ἰνῶ.

[6] Vox addenda lexicis, nisi potius leg. ἐνζυμωθείς, cujus verbi exemplum affert Thesaurus Didotian.

[7] Cod. Flor. fol. 126.

[8] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 188 r°: Ἀπεκδεχομένους τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἄσπαρτον καὶ ἀνήροτον. Respicit Homeri versum, *Odyss.* I, 109: Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται.

[9] Habent et codd. M. 24, Vat. 1126, et Flor. 145, in quibus desunt ὃν ἐγκόλπιον κ. τ. λ.

[10] Cod. Esc. ὄν.

Ὁ γὰρ νέος Στέφανος ἐν τῷ λειψάνῳ,
Πλὴν οὐκ ἐπαθλεῖ[1]· θαυματουργῶν δὲ ξένως
Τὸν δεσπότην φρουρεῖ με τὸν Κωνσταντῖνον[2].

LXIV. Εἰς τὸ αὐτό.

Ἂν[3] ὀστέῳ Στέφανος ἐπλάκη νέος
Τῷ δεσπότῃ, Στέφανε, τῷ Κωνσταντίνῳ,
Κοσμῶν ἀτεχνῶς τὸ πλακὲν τοῦτο στέφος
Τοῖς ἀφθόνοις ἄνθραξι τῶν τεραστίων.

LXV. Εἰς τὸ αὐτό[4].

Ἐν[5] ὀστέῳ βλέπω[6] σε μικρῷ τὸν μέγαν,
Στέφανε σεπτὲ καὶ μετὰ γῆρας νέε·
Πλατύνεται[7] γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ δεσπότης
Κωνσταντῖνος φέρων σε κἂν τῷ λειψάνῳ.

LXVI. Εἰς τὸ αὐτό[8].

Ἓν τοῦτο τῶν σῶν μαρτυρικῶν ὀστέων[9]
Ὃ τοῖς λίθοις, Στέφανε, θραυστὸν εὑρέθη.
Ὅλως[10] γε μὴν ἔμεινας ἐν τῷ λειψάνῳ,
* Τὸν δεσπότην φρουρῶν με τὸν Κωνσταντῖνον[11].

[1] Leg. οὐκέτ' ἀθλεῖ, «non amplius».
[2] Idem versus infra LXVI, 4.
[3] Fort. leg. Ἐν ὀστέῳ στέφ. ἐπλάκης.
[4] Cod. Flor. fol. 126, cum hoc titulo: Ὡς ἀπὸ στόματος τοῦ δεσπότου κυρίου Κωνσταντίνου.
[5] Ἂν ὀστέῳ cod. Esc.
[6] βλέπων cod. Flor.
[7] Respicit Psalm. CXVIII, 32: ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Esai. V, 14: ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
[8] Et in cod. Flor. 126. Huc refer lemma carminis LXIII.
[9] Cod. Flor. λειψάνων pro ὀστέων.
[10] Leg. ὅλος.
[11] Idem versus supra LXIV, 4.

LXVII. *Εἰς μειράκιον γυμνὸν, εἰκόνα φέρον τοῦ βίου*[1].

Φεύγω, πλερωτός[2] εἰμι· τί λαβεῖν θέλεις;
Τὰς τρίχας; ἀλλ' ἔῤῥευσαν[3]. Ἀλλὰ τοὺς πόδας;
Καὶ πῶς πλερωτοὺς εὑρεθέντας ἂν λάβοις;
Τὸ σῶμα; γυμνόν ἐσλι· τί σπεύδεις μάτην;
Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, λῆξον[4] τοῦ δρόμου,
Μὴ κατενεχθῇς τῷ δοκεῖν τι λαμβάνειν[5].
Σκιὰ[6] γάρ εἰμι, κἂν δοκῶ[7] τέως μένειν[8].
Ἀφίπλαμαί[9] σου καὶ πρὸς οὐδὲν ἐκτρέχω,
Καὶ γίνομαι ῥοῦς ἂν συνέξῃς[10] δακτύλοις.

LXVIII. *Εἰς τὸ Καθελῶ*[11] *μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω*[12].

Ἀφεὶς καθαιρεῖν τοὺς σιτῶνας εἰς μάτην,
Ὡς ἂν σεαυτῷ τὴν τρυφὴν ἀνακτίσῃς,
Τὸν ἄγγελον δὴ τὸν ψυχάρπαγα σκόπει·
* Τὸν σὸν γὰρ αὐτὸς καθελεῖ φθάσας βίον,
Πρὶν ἐντινάξαι τὴν σκαπάνην[13] τῇ κτίσει·
Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν ψυχὴν ζῶν ἡρπάγης,
Εὐαγγελικῶς ἐκβιοὺς πρὸς ἑσπέραν·
Ἡμῶν δὲ θανὼν σωφρονίζεις τὸν βίον.

[1] Iterum fol. 77 r°. In codice Paris. fol. 234 v°: *Εἰς τὸν βίον μειράκιον ἐζωγραφημένον*. Ex duobus Escur. codicibus prior litera A notabitur, alter litera B.

[2] Cod. Esc. *φευγωπλερωτός*.

[3] B, *ἔρευσαν*.

[4] A, *λῆξιν*.

[5] B, *τὸ λαμβάνειν*.

[6] Cf. Boisson. *Anecdota græca*, t. I, p. 81.

[7] *δοκῶ* cod. Par. et supra *δοκῶν*.

[8] *βρέφος* pro *μένειν* cod. Paris. ex corr.

[9] A, *ἀφίπλαι*.

[10] *συνέξεις δακτύλῳ* cod. Paris. *συνάξῃς* cod. Esc. A.

[11] S. Luc. XII, 18.

[12] Habent codex alter Esc. R.-III-17, et cod. Par. fol. 234 r° qui omittit *καὶ μείζ. οἰκ.*

[13] Esc. *σκανάπην*.

LXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοσ7όμου[1].

Θανὼν μάκαρ ζῇς, τοῦτο τῆς ἀσαρκίας[2].
Γραφεὶς ϖάλιν, ζῇς· τοῦτο τῆς εὐτεχνίας[3].
Ἀλλ' οὐχὶ καὶ ϖνεῖς, τοῦτο τῆς ἀσιτίας·
Καὶ θαῦμα ϖῶς ζῶν οὐδὲ μικρὸν γοῦν[4] ϖνέεις.

LXX. Ἕτεροι[5].

Ἂν ἐξ ὕλης γράφωσι καὶ[6] τοὺς ἀγγέλους,
Τί καινὸν εἰ γράφουσι καὶ σὲ ταῖς ὕλαις;
Εἰ δ' οὐχὶ καὶ ϖ7έρυγας ἀγγέλου φέρεις,
Μάλισ7α νικᾷς ἐξ ὕλης τοὺς ἀγγέλους.

LXXI. Ἕτεροι[7].

Σκιὰν[8] σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου·
Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τοῦ Χρυσοσ7όμου,
* Λεπ7υνθὲν ὡς ἄσαρκον ἐξ ἀσιτίας·
Καὶ θαῦμα τοῦτο ϖῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

LXXII. Ἕτεροι[9].

Οὐ θρύψις[10] ἐν σοὶ καὶ χλιδῆς ὄγκος, ϖάτερ,
Καὶ χρὼς ϖεριτ7ὸς, καὶ λιβὰς, καὶ σαρκία.

[1] In cod. alter. Escur. R.-III-17 qui omittit *μεγάλου*. Cod. M. fol. 102 : *Εἰς τὸν ἅγιον Ἰω. τὸν Χρυσόσ7ομον.*

[2] Supra XXXII, 1 : *Τὴν ἀγγελικὴν ἀσαρκίαν.*

[3] Cod. Esc. A *εὐτεκνίας.*

[4] Cod. Esc. B *οὖν*. Cod. M. omittit.

[5] *Εἰς τὸν αὐτόν* cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

[6] *καί* deest in codd. Escur. Addidi metri causa.

[7] *Εἰς τὸν αὐτόν* cod. Esc. R.-III-17, et cod. M. fol. 102.

[8] Hi duo versus infra LXXXI, 1, et cod. Flor. fol. 289 r°.

[9] *Εἰς τὸν αὐτόν* codex Escurial. R.-III-17.

[10] *θρύψεις* cod. Esc. B.

Τὸ γὰρ φυσικὸν ἐξελέπτυνας[1] πάχος
Σκληραῖς ἀγωγαῖς ἐμβριθῶς[2] ἀποξέσας.

LXXIII. Ἕτεροι[3].

Ὡς ὄργανον ζῶν καὶ λαλοῦν ἄπνουν δέρας,
Χρυσοῦν τε[4] τυγχάνοντα Χριστοῦ σε στόμα,
Καὶ ζῶντα καὶ θανόντα καὶ γεγραμμένον
Ἔδειξεν ὠχρὸν ἀκριβῶς ἡ λεπτότης.

LXXIV. Εἰς τὰ μύρα τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου[5].

Νεκρὸς μυρεψὸς μὴ φθονῶν σοι τῶν μύρων
Προῖκα, ψυχή, καλεῖ σε καὶ πόρνη δράμε·
Κἂν γὰρ ὁ Σατὰν ὡς Ἰούδας γογγύσῃ,
Τί πρὸς σὲ πανσίκακον[6] ἀντλοῦσαν χάριν;

LXXV. Εἰς τὴν ἀπὸ μαρμάρου στήλην τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου

Λίθος πονηθεὶς εἰς γλυφὴν στεφανίτου
Τὸν εἰς πόνους ἄκαμπτον ἐμφαίνει τόνον[8]·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς ἐντυποῦσθαι ταῖς χρόαις
Τὸν εἰς βάθος φέροντα σαρκὸς τὰς ξέσεις.

LXXVI. Ἕτεροι[9].

Ἔμπνους ὁ μάρτυς καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθου[10]·

[1] Cf. cod. Par. LXIV, 11.

[2] ἐμβρυθῶς cod. Esc. A.

[3] Εἰς τὸν αὐτόν cod. Esc. B.

[4] δέ cod. Esc. B.

[5] Iterum fol. 82 v° sine Δημητρίου, et cod. Par. 195 v° : Εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ μάρτυρος Δημητρίου ἐγκόλπιον.

[6] Cf. cod. Flor. CII, 20.

[7] Iterum fol. 82 r° cum voce Γεωργίου quæ deest in A. Habent etiam cod. Esc. R.-III-17 : Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, et cod. Par. fol. 65 v° : Εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον ἐκ λίθου πεποιημένον.

[8] Esc. A ἐμφαίνων τόκον. Cod. Esc. B ἐμφαίνων τόνον. Cod. Esc. C ἐμφαίνων πόνον.

[9] Iterum fol. 82 r°. Cod. Fl. fol. 99 v° et Esc. R.-III-17 : Εἰς τὸν αὐτόν.

[10] ἐκ λίθων cod. Flor.

Πλὴν ἀλλὰ σιγᾷ, τὸν γὰρ ἐν λόγοις τόνον[1]
Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐξέλυσε καμάτοις.
Τὸ γοῦν σιωπᾶν ζῶντα τὸν μέγαν μέγα.

LXXVII. Ἕτεροι[2].

Τοῦ μαρτυρικοῦ σώματος τύπον μόνον
Τοῖς ἐγκοπεῦσιν οἶδεν[3] ἡ τέχνη ξέειν·
Τὴν ἔνστασιν δὲ τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύει[4]·
Θᾶττον γὰρ ἀνέπνευσεν[5] ἐκ τέχνης λίθος.

LXXVIII. Ἕτεροι[6].

Τοῦ μάρτυρος[7] τὸ σῶμα καρπὸς ἐκ λίθων
Τῷ δημιουργῷ τῆς σοφῆς τεχνουργίας·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς γονῆς πάντων χάριν
Μὴ τεκνοποιεῖν τῷ Θεῷ καὶ τοὺς λίθους.

LXXIX. Εἰς εἰκόνα τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων κοσμηθεῖσαν παρὰ Ἀθανασίου μοναχοῦ[8].

Τὰς χεῖρας ὑμῶν τῷ ψύχει παρειμένας
Ἀθανασίου ψυχικὴ θάλπει ζέσις,
Ὡς τῆς[9] πρὸς αὐτὸν ἀνταμοιβῆς ἀξίως
Τεταμένας ἔχοιτε πρὸς τὸν δεσπότην.

[1] *τόνον* ex cod. Esc. B; codd. al. habent *τόκον*.

[2] Iterum fol. 82 r°. Cod. Esc. R.-III-17 : *Εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον.*

[3] *εἶδεν* cod. Esc. R.-III-17.

[4] *οὐ δεικνύει* codex Escur. B.

[5] Cod. Esc. A *ἂν ἔπνευσεν*. Conf. infra XCIII, 4.

[6] Cod. Esc. R.-III-17 : *Εἰς τὸν αὐτόν.* Cod. Flor. fol. 99 v° : *Εἰς εἰκόνα λιθίνην τοῦ μεγάλου Γεωργίου.*

[7] Cod. Esc. A *Οὐ μάρτυρος.*

[8] Cod. Esc. R.-III-17 qui omittit *μαρτύρων* et *παρά.*

[9] *ὥστε* cod. Esc. A.

LXXX. Εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Σκιὰν[1] σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου.
Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας·
* Ἢ μᾶλλον ὡς ἂν ἀκριϐώσω τὸν λόγον,
Ἀπὸ σκιᾶς ἔγραψας ὑλικὸν πάθος.

LXXXI. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου[2].

Εἰ σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφει,
Τοῦτο γραφική, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ὕλην ὕλῃ·
Ὅταν δὲ καὶ[3] νοῦν καὶ πυρὸς φλόγα γράφῃ,
Καὶ πνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ περιγράφῃ[4],
Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ξένε.

LXXXII. Εἰς ἑτέραν εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Καὶ[5] πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγον,
Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὡς δὲ φῶς τὴν καρδίαν
Ἀναψύχον[6] φώτιζε καὶ ῥύθμιζέ με,
Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.
Τὴν πίστιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσάργυρον βλέπεις·
Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνος;
Ὁμώνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοστράτωρ[7]
Δουκᾶς ὁ Γλαϐᾶς[8] ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει[9].

[1] Cf. supra LXXI, 1, et cod. Flor. CCXLIII ubi hi duo versus.

[2] Cod. Esc. R.-III-17.

[3] Cod. Esc. B sine *καί*.

[4] Hic versus deest in cod. Esc. A.

[5] In Catalog. meo codd. Esc. p. 42, ex quo addidi *καὶ* ante *πνεῦμα*. Titulus est: *Εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ, ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοστράτωρος.*

[6] Al. male *ὡς ἀναψύχον*. Dele *ὡς* in Catal. meo.

[7] Cod. male *προτοστράτωρ*.

[8] Cod. *Γαϐλᾶς* et in marg. *Γλαϐᾶς*.

[9] Al. *ταῦτα* pro *τάδε*.

* LXXXIII. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον.

Ἐπεί με νεκρὸν εὑρεθέντα, ϖαρθένε,
Ταῖς αἱματηραῖς ἐκροαῖς τῶν ἐντέρων
Αὐτὴ καθαρῶς ἐξανέσΊησας ϖάλιν,
Τεκοῦσα ΧρισΊὸν τῆς ϖνοῆς τὸν ἐργάτην,
Τὸ σύνθετόν μοι λύτρον εὐμενῶς δέχου,
Μὴ τῆς ἀμοιϐῆς ἀλλὰ τοῦ ϖόθου χάριν,
Καὶ τῆς ψυχῆς τὴν ῥῶσιν ἐγκαίνιζέ μοι,
Τοῦ σώματος τηροῦσα τὴν εὐεξίαν.
ΚωνσΊαντίνος σοὶ Ταρχανειώτης[1] Δούκας
Κομνηνοφυὴς καὶ Γλαϐᾶς τάδε γράφει.

LXXXIV. Εἰς ἔπιπλον ϖρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον[2].

Ἐπεὶ τὸ σὸν ϖρόσωπον αἰδοῦμαι βλέπειν,
Δοξάζεται γὰρ ὡς τὸ Μωσέως ϖάλαι,
Δέχου ϖαραπέτασμα, καὶ γνώριζέ μοι,
Πάτερ, σεαυτὸν ἀπὸ τῶν τερασΊίων.

LXXXV. Εἰς[3] βῆμα ναοῦ, ἔνθα ἦν ἡ Θεοτόκος καὶ ϖαρίσΊαντο ἄγγελοι.

* Τὸν ἔμψυχον βλέπω σε τοῦ ζῶντος λόγου
Θρόνῳ[4] βασιλὶς ὁ γραφεὺς καθιδρύσας
Ἐνῆκε μικροῦ συσΊολὴν τοῖς ἀγγέλοις,
Μὴ σφαῖραν ἡμίτμητον[5] οὐρανοῦ βλέπω.

[1] De Tarchaniota Glaba confer. Pachymer. t. II, p. 12.

[2] Εἰς βηλότυρον τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ cod. Par. fol. 245 v°. De voce βηλότυρον, quæ leg. βηλόθυρον, vid. Ducang. (*Glossar. med. et inf. græcit.* s. h. v.) qui sub voce Ἔπιπλα dicit : «Ἔπιπλον pro velo quo conteguntur *Sacra dona* usurpat Symeon Thessalon. : Καὶ οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἱερὸν κατέχοντες ἔπιπλον.»

[3] Cod. Par. fol. 246 v° qui hunc titulum habet : Εἰς βῆμα ϖρὸς τὴν Θεοτόκον.

[4] Leg. Θρόνον, βασιλίς. Ö.

[5] Cf. cod. Flor. LXIX, 1.

LXXXVI. Εἰς λίθον κρύον, ἐν ᾧ ἦν γεγλυμμένη ἡ δεσποτικὴ εἰκών[1].

Ὕδωρ ὁ λίθος οὗτος[2], οὐκ ὄντως λίθος·
Πήγνυσι δ' οὖν καὶ τοῦτον εἰς λίθου φύσιν
Ὁ πηγνὺς εἰς κρύσ7αλον ὑδάτων χύσιν[3],
Μήπως ὁ λίθος[4] ἐκλυθεὶς ὑποῤῥέῃ[5].

LXXXVII. Εἰς τὸν αὐτόν[6].

Ἀμήχανον μέν ἐσ7ιν εἰς ὕδωρ γράφειν[7]·
Πλὴν ἔνθα Χρισ7ὸς, εὐχερὲς καὶ τὸ ξέειν[8].
Ὕδωρ γὰρ ἦν ὁ λίθος, ἀλλ' ἐξετράπη
Τὴν δεσποτικὴν εὐλαϐηθεὶς εἰκόνα.

LXXXVIII. Εἰς ξύλινον παναγιάριον[9].

Βρῶσιν[10] γεωργηθεῖσαν ἐκ γῆς ἀσπόρου
Τρυφὴν ἔχων ἄῤῥευσ7ον ἐν μέσῳ[11] ξύλου
Τὸν ἐν ξύλῳ θάνατον οὐκέτι τρέμω·
Ζωὴ[12] γὰρ ἐσ7ὶν ἡ κρεμασθεῖσα ξύλῳ.

[1] In Catalog. meo, p. 40 cum hoc titulo : Εἰς λίθον σφαιροειδῆ κρύον, ἐν ᾧ ἦν ἐγγεγλυμμένος ὁ δεσποτικὸς τύπος. Cod. Par. 64 v° : ἐγλυμένος ὁ δεσπότης Χρισ7ός. Cod. Fl. 108 v° : Εἰς λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χρισ7όν. In cod. Vat. 1126, 207 v° : Τοῦ αὐτοῦ εἰς σπέκλον λίθον ἐν ᾧ ἐγγεγλυμμένη ἡ ζωηφόρος εἰκὼν τοῦ Χρισ7οῦ. Fabric. t. VIII, p. 624 vet. ed.

[2] Sic leg. in Catal. meo pro ὄντως, οὐχ οὗτος.

[3] φύσιν cod. Esc. B.

[4] Cod. τύπος ex corr.

[5] διαῤῥέῃ cod. Esc. B.

[6] Εἰς τὸ αὐτό cod. Par. 65 r°, cod. Flor. 108 v°.

[7] De hoc proverbio cf. quæ scripsit Boisson. ad Sophocl. t. II, p. 392. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 114 r° : Τῆς καθ' ὑγρῶν γραφείσης ποτὲ δεσποτικῆς τριημέρου ταφῆς καὶ τῆς ἀνασ7άσεως.

[8] τοξέειν cod. Esc.

[9] Cod. Paris. fol. 251 v° : Εἰς σταύρωσιν.

[10] Cod. Esc. male ῥῶσιν.

[11] In cod. Par. prius erat ἐν μέσοις.

[12] Hic versus deest in cod. Esc.

LXXXIX. *Εἰς τὸ αὐτό*[1].

Ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἄρτον ἐνθάδε βλέπων
Κυναρίου πρόσελθε πεινῶντος δίκην,
Ὡς ἂν μετασχὼν τῶν ἀπ' αὐτοῦ ψιχίων[2]
Λιμὸν φύγῃς, ἄνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον[3].

XC. *Τῷ Δομεστίκῳ*[4].

Νοσοῦντι δεινῶς καὶ τροφῆς χρήζοντί μοι
Λεπτῆς, μαλακῆς, δυσποριστου[5], νοστίμου
Χρυσοῦν δίδου φάρμακον ὁ χρυσοῦς γίγας[6].
Ὡς ἂν Γαληνὸς εὑρεθῇς ἐν ὁπλίταις.
Εἰ δ' ἀργυροῦν ἔμπλαστον[7] ἀθρῶς εἰσφέροις[8],
Ἄρης τὸν Ἑρμῆν ὄψεται λευκόπτερον[9].

XCI. *Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος τῷ Παλαιολόγῳ, ὅτε ὑπέσχετο τῷ Φιλῇ οἶνον δώσειν καὶ ἵππον.*

Ἐγὼ[10], στρατηγὲ, τὸν μὲν ἔμπροσθεν χρόνον
Ἑκὼν ἄκων ἔστεργον οἷς εἶχον πόνοις·
Τί γὰρ ἔδει πράττειν με τὸν πένητά σου,
Στυγὸς πονηρᾶς εὑρεθείσης τῆς τύχης;

[1] *Εἰς δίσκον* cod. Par. fol. 251 v°.

[2] *ψυχίων* cod. Esc.

[3] Cod. Esc. *ψυχοτρόφον*. Vid. Cod. Flor. LXX, 3.

[4] *Τῷ μεγάλῳ Χαρτουλαρίῳ τῷ Φιλῇ* cod. Par. fol. 252 r°.

[5] Anon. *De virtute*, cod. Par. 2075, fol. 186 r°: *Ἃ δὲ καὶ πρὸ τῶν δυσποριστοτέρων τε καὶ πολυτελεστέρων καὶ χαλεπωτέρων ἐν τοῖς τοιούτοις αἱρεῖσθαι.*

[6] Cf. infra CCXIII, 239.

[7] *ἔμπλαστρον* cod. Par.

[8] *εἰσφέρεις* cod. Par. et supra — *οις*.

[9] Cod. Flor. CCXXXII, 38: *Λευκόπτερος ἄγγελος*. Unde *λευκοπτεροφόρος* ap. Meliten. 335: *Καὶ κύκνοι μακροτράχηλοι καὶ λευκοπτεροφόροι*, quæ vox addenda lexicis.

[10] Cf. cod. Par. CVII, 1 et 2, ubi hi duo versus, cum varietate *οὓς εἶχον πόνους*.

Ἐπεὶ δὲ τὴν σὴν εὐτυχῶς εἶδον φύσιν[1],
Ὡς ἡλίου πρόλαμψιν[2], ὡς πνοῆς χύσιν,
Αἰσθάνομαι ζῶν καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπων,
Ὃ τὴν Ἀερμὼν[3] ἐξενίκησε δρόσον·
Τὰς μὲν γὰρ ὀφρῦς τόξα[4] γαλήνης κρίνω,
Δι' ὧν ὁ βαρὺς τῆς ψυχῆς λήγει κλύδων[5],
Τὸν ἵμερον δὲ τῆς βολῆς τῶν ὀμμάτων
Παλίμβιον[6] φῶς καὶ διόπτραν[7] ἐλπίδων·
Τὰς χάριτας δὲ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν γνάθων,
Αἷς ἡ φύσις ἔβαψεν εὐχροίας ῥόδον,
Ἔαρ μετὰ χειμῶνα, φῶς μετὰ σκότος,
Ὄμβρον μετ' αὐχμὸν, καὶ σθένος μετὰ νόσον.
Ὁρῶν δὲ φαιδρὰς τὰς ὑποχρύσους[8] τρίχας,
Ἃς τὸ γλυκὺ πρόσωπον ἀκμάζον φύει[9],
Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν ἐπανθοῦσαν κόμην,
Ὡς ὑπὸ σειραῖς εὐφυῶς ἡρμοσμέναις,
Πρὸς ὕψος ἐκ γῆς εὐθέως ἀνάγομαι.
* Ὁ δὲ ξένος ζέφυρος, ὃν πνεῖ τὸ στόμα,
Ψυχὴν ἀτεχνῶς ὀργανοῖ μοι δευτέραν,
Καὶ νεκρὸς ὢν ἄντικρυς ἐμπνέω πάλιν,

[1] Idem versus in cod. Par. CVII, 3.

[2] Hanc vocem ignorant lexica; sed fort. leg. *πρόσλαμψιν*. Cf. infra CCXIII, 205.

[3] Psalm. CXXXII, 3 : *Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών*. Ad hunc locum Caten. Patrum, cod. Paris. 139, fol. 395 r° : *Ὄρη Σιὼν οἱ τὰ ὑψηλὰ σκοπεύοντες ἅγιοι ἐφ' οἷς καταβαίνει ἡ δρόσος Ἀερμών. Ἀερμὼν δὲ ἑρμηνεύεται ἀποστροφὴ θηρίων· φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἰορδάνην ποτὲ ἐκεῖ γεννᾶσθαι· σημαίνει δὲ καὶ τοῦτο τὴν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος χάριν· αὐτὴ γὰρ ἀεὶ καταβαίνει ἐπὶ τοὺς ἁγίους καὶ δι' αὐτῆς γίνεται ἡ ἀποστροφὴ τῶν νοητῶν θηρίων.*

[4] Cf. cod. Par. CCXIII, 9.

[5] Cf. cod. Flor. CXCVIII, 203.

[6] Cod. Par. VI, 1.

[7] Cf. cod. Par. LV, 16.

[8] Tzetz. *Antehom.* 119 : Τρίχες χρυσόχοοι. *Ibid.* 127 : Τρίχες ἑλίχρυσοι.

[9] *De animal.* 1310 : Φασὶν ἰατροὶ καὶ ψιλοῖς τρίχας φύειν.

Καὶ λαμϐάνω ϖ7έρωσιν[1] εἰς λόγους νέαν.
Κουφίζομαι δὲ ϖρὸς τὰ μέτρα τῶν σ7ίχων,
Ἐν οἷς ϖερικροτῶ σε τὸν γίγαντά μου·
Σὺ δὲ χρυσοῖς βρόχοις με συσφίγγεις φθάνων,
Οὓς εὖ γε ϖοιῶν ταῖν χεροῖν διαπλέκεις,
Ὅταν ἴδοις ἕτοιμον εἰς ῥῆξιν βίου.
Ὁ γὰρ φθόνος μάχαιραν ἠκόνησέ μοι
Πικρῶς ἀπειλῶν τὴν σφαγὴν τῆς καρδίας·
Εὗρόν γε μὴν καὶ σίμϐλον ἐκ τῶν ϖραγμάτων
Ἐν τῷ ϖρυτανείῳ σε τῆς οἰκουμένης.
Ἐμοὶ γὰρ αὐτὸς δωρεῶν βλύζεις μέλι,
Χυμοὺς ἀναιρῶν μυσ7ικῆς καχεξίας,
Κἂν, ὥσπερ εἰκὸς, ἡ γλυκύτης ἀλγύνῃ
* Τοὺς ἐξ ἀφανοῦς δυσφοροῦντας ἰκτέρου.
Εὗρον δὲ καὶ σωτῆρα καθ' Ἱπποκράτην,
Χαυνοῦντα ϖολλῶν συμφορῶν οἰδήματα.
Σὺ καὶ τὸ θαῤῥεῖν τοῖς ἐμοῖς δίδως λόγοις,
Ὦ νοῦ βραϐευτὰ καὶ καλῶν ἔργων φύσις·
Δίδου μὲν οὖν τὸν οἶνον ἐκ τῆς ἀμπέλου
Συχνὸν, καθαρὸν, ἀπὸ τῆς ϖρώτης ῥύμης,
Μή τις λάθῃ κάπηλος ἐγχέας ὕδωρ
Τοῖς τῶν σ7αφυλῶν ἐκθλιϐεῖσι σ7εμφύλοις[2],
Κἀντεῦθεν ἡμῖν εὑρεθῇ ϖᾶς ὀξίνης,
Προδοὺς τὸ θερμὸν τῆς κλοπῆς τῇ συγχύσει·
Δίδου δὲ καὶ[3] ἵππον ἐκ τῆς ἀγέλης,
Ὃν ϖρὶν μὲν ἐξήλαυνεν[4] ἱππότης μέλας·

[1] Infra CCXIII, 11 : Οὐχὶ ϖαρευθὺς ἐπ7ερώθη τοῖς λόγοις. Cod. Par. LXI, 10 : Τὰς τοῦ λόγου ϖ7έρυγας ἀνεὶς ἐκτάδην. *Ibid.* X, 24 : Πτερωτὸν τὸν λόγον.

[2] Cod. Esc. ταῖς — σ7εμφύλλοις.

[3] Deest syllaba. Leg. δίδου δὲ καὶ τὸν ἵππον.

[4] Tryphiod. 105 : Ἐλαυνέμεν ἵππιος Ἄρης.

Νυνὶ δὲ λαμπρῶς Ὑρκανῶν[1] τρέφει[2] χλόη,
Κἂν ᾖ γέρων ἐκεῖνος, εὖγε τῆς τύχης!
Καὶ γὰρ ὁ νωθρὸς καὶ χελωνόπους[3] νέος,
Καρηβαριῶν[4] καὶ περιπλαίων βάδην,
Καὶ τὴν παλαιὰν αἰσχύνων παροιμίαν,
Ἣ τοῖς νέοις δίδωσι τὴν κρείττω πρᾶσιν,
Τὰς ἀγέλας πείθει με τῶν πώλων κρίνειν,
Ἥλιε καὶ γῆ, κανθαρίδας ἀπτέρους,
Αἳ κοπρίας γέμουσι καὶ δυσωδίας.
Ναὶ ναὶ δίδου τὸ κτῆνος, ἐν τάχει δίδου,
Καὶ δεῖξον ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἔργων πλέον,
Ὡς οὐδέπω τέθνηκεν ὁ πρωτοστράτωρ,
Οὗ κρεῖττον οὐδὲν οἶδεν εἰς γῆν ὁ χρόνος·
Σὸς γὰρ ἐγὼ σὸς, ἀλλὰ πιπτέτω φθόνος.
Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀσφαλὴς καλλιγράφος[5].

* XCII. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐν λίθῳ θυσίαν τοῦ Ἀβραάμ[6].

Ὁδός τις ἦν ὁ λίθος οὗτος, οὐ λίθος,
Καθ' ἣν ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ τῷ φιλτάτῳ
Τὴν δεξιὰν ὥπλισεν εἰς καινὸν φόνον.
Ἡ τρίβος οὖν εἰς λίθον εὐθὺς ἐτράπη,

[1] De Hyrcaniæ feracitate et temperie cf. Strabon. lib. II, p. 72 et seq.

[2] Al. τρέχει.

Hanc vocem ignorant lexica, quibus addam Σκαμβόπους, Theod. Lasc. cod. Par. suppl. 472, fol. 93 r°: Σκαμβόπους τε καὶ λειόπελμος.

[4] Conf. cod. Vat. XIII, 10.

[5] Theodor. Lascar. cod. Par. 3048, 51 r°: Καλλιγραμμία πολλὴ τούτοις ἐπενδύει με. Id. *ibid.* 65 v°. Theodor. Stud. cod. Par. 891, fol. 32 r°: Ἢ τὸ ἀνάγνωσμα ἢ τὸ καλλιγράφημα. Id. fol. 55 r°: Ἐργοχειρίδια καὶ καλλιγραφήματα, τροπαρίσματα καὶ μελουργήματα, ἀναγνώσματα καὶ λογοτριβήματα καὶ λογοφορήματα καὶ προτιμήματα.

[6] In codice Paris. fol. 67 r°. In codice Flor. fol. 110 r°, ubi ἐγλυμμένην pro ἐν λίθῳ.

Καὶ πήγνυσι τὸν ἄνδρα νεκρά τις φύσις,
Μὴ τέκνον ἁπλοῦν ἐν βραχεῖ[1] θύσῃ φθάσας.

XCIII. Εἰς τὴν ἐν λίθῳ πεποιημένην φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ[2].

Ὁ λίθος οὗτος ἀντὶ πάντων τῶν λίθων
Βοᾷ σιωπῶν, ὡς Θεὸς καὶ τοῖς λίθοις
Δίδωσιν, ὡς εἴρηκε σοὶ, παῖδας κύειν[3].
Μὴ γὰρ ἀναπνεῖν Ἀβραὰμ οὐκ ἰσχύεις;

XCIV. Εἰς τὴν αὐτήν[4].

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς ἐκμαθεῖν καὶ τοὺς λίθους
Τὴν ἱστορικὴν Ἀβραὰμ ἀπλαστίαν[5].
Οὐκοῦν ὁ παρὼν ζωγραφεῖ ταύτην λίθος,
Ἐνθεὶς ἑαυτῷ καὶ πνοὴν πεπηγμένην.

XCV. Εἰς τὴν αὐτήν[6].

Πεισθεὶς ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ τῷ πρὸ χρόνων
Εἰπόντι κινεῖν πρὸς γονὴν καὶ τοὺς λίθους,
Νῦν εἶδεν ὡς καὶ τοῦτον εἰς ξένην φύσιν
Ὁ καινοποιὸς ἐξεπέτρωσε χρόνος.

XCVI. Εἰς τὴν αὐτήν[7].

Θαυμαστὸν οὐδέν ἐστιν εἰ ζῶν μὴ πνέει
Φονῶν ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ τῷ φιλτάτῳ·
Τοὺς γὰρ δι' αὐτὸν τὸν Θεὸν παιδοκτόνους[8]
Οὐκ ἔστιν εἰκὸς πνευστιᾷν ὡς ἐν μάχῃ.

[1] *De animal.* 915 : Καὶ τῶν διωκτῶν ἐν βραχεῖ κατισχύει.

[2] Εἰστοαυτό cod. Par. 66 r°.

[3] Matth. III, 9. Luc. III, 8.

[4] Εἰστοαυτό cod. Par. 66 r°.

[5] Vox addenda lexicis.

[6] Εἰστοαυτό cod. Par. 66 v°, cod. M. fol. 140.

[7] Εἰστοαυτό cod. Par. 66 v°.

[8] Cod. Flor. CCXIII, 65.

XCVII. Εἰς τὴν αὐτήν[1].

Ἔδει παρεῖναι καὶ τὸν ἄψυχον λίθον
Μάρτυρα τοῦ σοῦ πρὸς Θεὸν, πάτερ, πόθου.
Σιγᾷ μὲν οὖν ὡς λίθος· ἐκ δὲ τῶν τύπων
Κῆρυξ ἀτεχνῶς ἐν ψυχῇ ζῶν εὑρέθη.

XCVIII. Εἰς τὴν αὐτήν[2].

Μὴ, μὴ, θεατὰ, μὴ παρέλθῃς τὸν λίθον
* Ὡς λίθον ἁπλῶς· οὐδὲ γὰρ ὄντως λίθος,
Ἀλλὰ[3] πνοῆς ἄδηλον ἐγχέας τόνον,
Γλυφῆς χάριν ἔδειξεν ἐψυχωμένην[4].

XCIX. Εἰς τὴν αὐτήν[5].

Γεωγραφικὴν ἐκμαθὼν συμμετρίαν
Ἑρμογλυφικὴν ἔσχεν εὐαρμοστίαν
Ὁ μυσταγωγὸς τῶν καλῶν οὗτος γέρων·
Οὐδὲν[6] γὰρ εἰς ἄῤῥυθμον ἐξέστη πλάσιν.

C. Εἰς τὴν αὐτήν[7].

Τὸν Ἀβραὰμ ὁ λίθος ὡς ὄρος φέρει
Καὶ θαυματουργεῖ ζῶντα μικροῦ δεικνύων·
Εἰ μὴ γὰρ[8] ἰδὼν ἄγγελον συνεστάλη,
Δρομεὺς ἂν ἦν ἄντικρυς ὁ πρέσβυς γίγας.

[1] Εἰςτοαυτό cod. Par. 66 v°.

[2] Εἰςτοαυτό cod. Par. 66 v°. Εἰς τὸν Ἀβ. cod. Flor. III. Ὅμοιοι cod. M. f. 141.

[3] Fort. Ἀλλ' ὁ.

[4] ἐμψυχωμένην cod. Esc.

[5] Εἰςτοαυτό cod. Par. 67 r°.

[6] οὐδέ cod. Esc.

[7] Εἰςτοαυτό cod. Par. 67 r°. Ὅμοιοι cod. Mon. fol. 141.

[8] γάρ om. cod. Par.

CI. Εἰς τὴν αὐτήν[1].

Ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δοκεῖ τάχα πνέειν,
Τῆς Ἀβραὰμ καὶ τοῦτο θαυματουργίας·
Μὴ τάχα κρυπτὴν ἐξ Ἐδὲμ χέας δρόσον,
Ἤμειψε τὴν[2] ἄτεγκτον εἰς ἔμπνουν φύσιν.

CII. Εἰς τὴν αὐτήν[3].

Τί τοῦτο; βαβαὶ, ζῶσι μικροῦ καὶ λίθοι
* Καὶ πνεῖ τὰ νεκρά· τὰς γὰρ ἐμφάσεις βλέπεις.
Εἰ δ' οὐκ ἔχει κίνησιν ἢ λόγου κτύπον,
Μᾶλλον, θεατὰ, ζῶντα νεκρὰ θαυμάσεις.

CIII. Εἰς τὴν αὐτήν[4].

Ναὶ, ναὶ, πάτερ, ξένιζε καὶ τοὺς ἀγγέλους
Μόσχον σιτευτὸν ὡς φιλόξενος[5] θύσας·
Καὶ γὰρ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ προδεικνύεις,
Ὃς ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σφαλέντων καὶ ξένων
Ἑκὼν ἀπαχθεὶς ὡς κακοῦργος ἐσφάγη.
Ἐχρῆν δὲ καὶ φαγόντος ἄρτον ἀγγέλου,
Ἄῤῥευστον ἡμᾶς βρῶμα σαρκὸς ἐσθίειν.
Τίς οὖν θεωρῶν μὴ ξενίζοι[6] τοὺς ξένους;

CIV. Εἰς τὸν ἐπὶ τραπέζης μυστικὸν δεῖπνον[7].

Τοῦ δεσπότου δειπνοῦντος οὐδαμοῦ κτύπος,

[1] Εἰς τὸ αὐτό cod. Par. 67 r°, cod. Flor. III. In cod. M. fol. 141 : Ὅμοιοι.

[2] ἤμειψεν εἰς ἄτ. εἰς cod. Esc.

[3] Εἰς τὸ αὐτό cod. Paris. 67 r°, cod. Flor. III. In cod. M. Ὅμοιοι.

[4] Εἰς τὴν φιλοξενίαν τοῦ Ἀβραάμ cod. Par. fol. 205 r°.

[5] Unde verbum φιλοξενίζω in *Spicil. Roman.* t. II, p. 128 : Ὡς ἄνθρωποι ἦλθον πρὸς αὐτὸν ὡς φιλοξενισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

[6] ξενίζῃ cod. Esc.

[7] Εἰς μυστικὸν δεῖπνον ἐν τραπέζῃ μονῆς cod. Par. fol. 205 r°.

Εἰ δὲ θρασυνθεὶς ὁ προδώσων ἐσφάλη,
Τῆς ἀνοχῆς θαύμαζε τὸν σὸν δεσπότην[1],
Ὃς οὐδ' ἐπ' αὐτῷ δυσφορεῖ τῷ δυσΙρόπῳ,
Μὴ τοὺς μαθητὰς τῇ τραπέζῃ συγχέῃ·
Σὺ δὲ βλέπων, βέλτισΙε, μιμοῦ τὸν τύπον,
* Κἂν τοῖς ταπεινοῖς συνανεκλίθης φέρε,
Καὶ τὴν σιωπὴν ἐσΙιῶ πρὸ τοῦ τρύφους.

CV. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν ἁρπαζόμενον, ῥιπΙοῦντα δὲ τὴν μηλωτὴν τῷ Ἐλισσαίῳ[2].

Εἰς ἅρμα πυρὸς ἁρπαγεὶς ὁ Θεσβίτης
Παρῆκε νεκρὰν ὡς ὁρᾷς δέῤῥιν κάτω.
Σὺ δὲ, ψυχὴ τάλαινα, πῶς ἄνω φθάσεις
Τὰ νεκρὰ κατέχουσα τῆς ὕλης βάρη;

CVI. Ἔκφρασις εἰς τὸν αὐτόν[3].

Δέχου παρ' ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν
Ἐκεῖνον αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν Θεσβίτην·
Τὸν πυρφόρον κάτωθεν οὐρανοδρόμον,
Τὸν εἰς ὕλην θνήσκουσαν ἠφθαρτισμένον
Ἕως τελευτῆς καὶ φθορᾶς παγκοσμίου[4],
Τὸν Ἡλιοῦ τὸ θαῦμα τοῦ παντὸς γένους,
Ὃς οὐδ' ἐς αὐτῆς τῆς γραφικῆς τὴν φύσιν
Ἄψυχος εἶναι καὶ σκιώδης ἂν θέλοι,
Σαφῶς δὲ τοῦ ζῆν εὐτυχεῖ τὰς ἐμφάσεις,
* Κἂν ἐξ ὕλης γράφοι τις αὐτὸν ἄψυχον[5].

[1] τὸν διδάσκαλον cod. Par. pro τὸν σὸν δεσπότην.

[2] Εἰς τὴν ἀνάληψιν Ἡλίου cod. Paris. 171 r°.

[3] Εἰς τὸν προφήτην Ἡλίαν codex Flor. 179, et cod. M. fol. 82.

[4] Idem versus cod. Par. VI, 21.

[5] Cod. ἀψύχον.

Ὁρᾷς γὰρ αὐτὸν ἐσκιαγραφημένον,
Καὶ ζῶντα μικροῦ καὶ δοκοῦντά σοι ϖνέειν·
Ὃς δὴ καθεσθεὶς εἰς λιθόστρωτον[1] θάκον,
Ἐπὶ[2] λογισμῶν εἰς βάθος νενηφότων
(Ὄρος γὰρ ἢ Κάρμηλος ἢ Χωρὴς[3] τόδε)
Τὴν ἐσχάτην ἔοικε ϖροβλέπειν κρίσιν.
Πλὴν ϖρεσβυτικῆς ἴδε καθέδρας[4] τύπον,
Ὦ νοῦ βεβηκὼς εἰς τὸν ἄστατον βίον·
Ἐν σχήματι γὰρ μετρίως ἀνειμένῳ
Τῆς δεξιᾶς τὸν ϖῆχυν ὀρθῶς ἱδρύσας,
Καὶ τῆς κεφαλῆς τὴν στροφὴν ἐπικλίνας,
Τῇ κατὰ ϖυγμὴν συστολῇ τῶν δακτύλων
Ἐκπληκτικῶς[5] ἀνῆκε τὴν εὐώνυμον.
Ἐρείδεται δ' οὖν ἡ ϖαρ' ἀγκῶνι στάσις
Εἰς τὸ ϖρὸς ἀνάκαμψιν ἠρμένον γόνυ.
Νομίζεται δὲ ϖρὸς νῶτον[6] τετραμμένος
Τὴν συναγωγὴν τῶν νεφῶν ἔτι βλέπειν
Καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄμβρον εἰς τὰς ἐκφύσεις,
Ἴσως δεδοικὼς μὴ σπανισθείη τρύφους.
Ἐσπείραται γὰρ εὐφυῶς τῇ διφθέρᾳ
Καὶ τὸν ϖοδήρη τόνδε συστείλας ἔχει,
Μή ϖού τις ἰκμὰς ϖροσρυῇ τῷ κρασπέδῳ.
Πλὴν ἔστιν αὐτῷ καὶ ϖεφυρμένη κόμη·

[1] Strab. XIV, p. 646 : *Αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι*. Id. XVII, p. 805 : *Λιθόστρωτον ἔδαφος*. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 169 v° : *Καὶ λίθος ϖρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἴπερ τόπος τοῦ κρανίου τὸ λιθόστρωτον κέκληται*. Id. fol. 170 v°. Philes, *De animal.* 594 : *Ἐνώτιον δὲ καὶ λιθόστρωτον στέφος*.

[2] Fort. transponendi vers. 14 et 15.

[3] Leg. *Χωρήβ*.

[4] Cod. *καθίδρας*.

[5] Schol. in Il. Matrang. *Anecd.* p. 416 : *Ἐκπάγλως, ἐκπληκτικῶς*.

[6] Leg. *νότον*, ubi nubes colligi solent.

Τὸ γὰρ ἀτημέλητον[1] ἡ τέχνη γράφει,
Οὗ μήτε κουρὰ, μήτε λουτρὰ καὶ κτένες,
Ἀλλ' οὐδὲ μυρίπνους[2] τὶς ἀσκεῖται χρίσις.
Ὅρα δὲ καὶ πώγωνα λευκὸν ἐκτόπως,
Ἢ τοῦ χρόνου σμήξαντος αὐτῷ τὰς τρίχας,
Ἢ τῆς γραφῆς τὸ γῆρας αἰνιξαμένης.
Ἔχει δὲ καὶ ζήλου τι θερμοῦ δεικνύειν
Ἡ[3] κατὰ τὸ πρόσωπον αὐτῷ σεμνότης·
Τὸ γὰρ θυμικὸν ἐκ βάθους ἀναζέσαν
Τῶν ὀμμάτων τίθησι λοξὸν τὸν δρόμον
Ὡς ἀπὸ καπνοῦ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀτμίδος,
Τῶν πρεσβυτικῶν συσταλεισῶν ὀφρύων.
Ἢ καὶ[4] παρειῶν οὐχ ὁρᾷς πῦρ ἐνθάδε,
Καὶ τοὺς ἄτερ καύσωνος ἱδροῦντας πόρους;
Ὅταν δὲ τὸν πόρπακα τοῦ στέρνου βλέπῃς,
(Συνδεῖ γὰρ αὐτῷ τὴν τομὴν τῶν ἀμφίων,
Μὴ τὸν στολισμὸν ἡ πνοὴ συναρπάσῃ)
Τῶν πραγμάτων θαύμαζε τὴν εἰκασίαν.
Ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σχῆμα σεμνόν τι κρίνων,
Τὴν θαυματουργὸν εὐλαβοῦμαι διφθέραν·
Περιφερὴς γάρ ἐστιν αὐτῆς ἡ χνόη,
Κινήσεως δεικνύσα[5] λεπτὰς ἐμφάσεις,
Τῆς ἀρετῆς δὲ τὸν πολὺν τρέχων δρόμον
Ὁ Θεσβίτης ἔμεινε γυμνόπους[6] τάχα,
Κἂν ἐμβατῶν ἔκλωσεν ἡ τέχνη βρόχους
Τῶν πρεσβυτικῶν πελμάτων[7] φεισαμένη,

[1] Adverbium ἀτημελήτως usurpat Ephræmius v. 5594: Ὁ τοῦδε νεκρὸς ἐν μιᾷ τῶν ἀψίδων Ἀτημ. ἐῤῥίφη τοῦ σταδίου.

[2] Cf. cod. Flor. LXV, 64.

[3] Cod. ἡ.

[4] Fort. ἢ καί.

[5] Cod. δεικνύουσα.

[6] Cf. cod. Flor. CCVIII, 59.

[7] Codex τελμάτων et supra πελμάτων.

Μὴ ϖού τις ὀξὺς ταῦθ' ὑποξέσῃ λίθος·
Οὐ γὰρ Φέρει νέκρωσιν ὑλώδους βάρους
Εἰς ἔνθεον γῆν αἰθεροδρόμος[1] Φύσις·
Τῆς δὲ σ7ολῆς ἐνταῦθα συνεσ7αλμένης
Ὅσον μὲν εἰς Φῶς τῶν μελῶν ἀνηγμένον[2]
Δοκεῖ τὶ λευκὸν, οὐδὲ γὰρ ἔχει βάθος·
Ὅσον δὲ βαθὺ τῇ σκιᾷ τῆς διπλόης,
Μέλαν ϖεριτ7ῶς· οὐδὲ γὰρ Φῶς ἐνθάδε·
Γραμμαῖς δὲ λεπ7αῖς ἀλλὰ καὶ ϖαχυτέραις
Εἰς ϖᾶν τὸ σαΦὲς ὁ γραΦεὺς[3] νοῦς ἐξέδυ.
Οὕτω δ' ἂν ἑξῆς καὶ τὸ νῦν ὄρος κρίνοις
* Ὅλα το μηθὲν[4] ὑπὸ τῆς εὐτεχνίας·
Ὁ σκάριΦος[5] γὰρ (ἐγκοπεύς τις ἦν τέως)
Ὑπῆρξεν ἑσ7ὼς εἰς ἀποσπάδας ϖάγων
Ὡς ἀπὸ βρασμοῦ καὶ τιναγμοῦ[6] καὶ κλόνου·
Εἰκὸς γὰρ αὐτοῦ συντριϐῆναι τοὺς λόΦους
Τοῖς ὑψόθεν δείμασι κατεργασμένους[7]·
Ἀλλ' οὗ μὲν ἢ χοῦν, ἢ σκιᾶς ἴσχει γνόΦον,
Δροσῶδες ἐσ7ὶ, καὶ χρυσῆν βλάσ7ην[8] Φύει
Καὶ ζῶντα μικροῦ καὶ χλιδῶντα δενδρία·
Ἐπεί Φυτουργεῖ[9] καὶ γραΦεὺς ὅταν θέλῃ,

[1] Cf. cod. Flor. CLXII, 20. Orac. ap. Piccol. *Sup. à l'Anthol. gr.* p. 174 : Οὐδ' ἐγὼ αὐτὸς Ἀκτῖσιν συνέχων ἐπικίδναμαι αἰθεροδινής. Hac voce lexica sunt augenda.

[2] Cod. ἀνηγμένων.

[3] Pro ὁ τοῦ γραΦέως νοῦς.

[4] Fort. ὑλητομηθέν pro ὅλα το μηθέν. Sed aliud latet fortasse. Conf. Daniel. II, 34. Jo. Damasc. *In Annunc.* (Opp. t. II, p. 837), supplem. ex cod. Par. 396 : Χαίροις τὸ ἀλατόμητον ὄρος ὅπερ ἐθεάσατο Δανιὴλ ἀκριϐὴς τῶν ὀνειράτων ἑρμηνευτής. Confer. S. Ephræm. Syr. *Opp.* t. III, p. 530.

[5] Cod. σκάρυΦος.

[6] Infra CLXXII, 10 : Καὶ γῆς τιναγμοῖς τὸν νεὼν τεθραυσμένον.

[7] Fort. κατηραγμένους?

[8] Cod. Flor. I, 509 : Τὴν βλάσ7ην Φύων.

[9] Cod. Flor. CLVII, 20.

Τὰς τῶν ἑλῶν χάριτας εἰς ὄρη γράφων.
Ὅπου δ' ἄνικμόν ἐσῖι καὶ λίθος μόνον,
Γόνιμον οὐδὲν, οὐδὲ λεπῖή τις ϖόα·
Πλὴν αὐτὸς οὗτός ἐσῖιν ὁ ζῶν Θεσϐίτης,
Ὃς οὐρανοὺς ἔκλεισε, ϖῦρ κατήγαγεν·
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθε ϖυρίνῳ δρόμῳ,
Ἔδειξε ϖηγὰς μὴ κενουμένας ὅλως
Τὸν καμψάκην, βέλτισῖε, καὶ τὴν ὑδρίαν,
Τῆς αἰσχύνης ἀνεῖλε τοὺς θυηπόλους,
Τέτμηκε ῥεῖθρα τῇ τομῇ τῆς διφθέρας
Καὶ νεκρὸν ἐψύχωσεν εὐχῆς ἰσχύϊ.
Νυνὶ δὲ τὸν κόρακα ϖαρόντα βλέπε·
Ἐφίπῖαται γὰρ ἐσῖιάσων τὸν μέγαν·
Πλὴν οὔτε κλαγγὴν, οὔτε κρωγμὸν ἐξάγει,
Τάχα δεδοικὼς μὴ θορυϐήσας λάθῃ
Καὶ τὸν λογισμὸν τῷ ϖροφήτῃ συγχέῃ.
Μᾶλλον δὲ σιγᾷ τῆς φθορᾶς κρείτῖω βλέπων,
Εἰ μηνύειν θάνατον ἀνθρώποις λόγος
Τὸν φθόγγον αὐτοῦ μαντικὸν δεδειγμένον.
Ἆρ', ὦ ϖάτερ, τὸ δῶρον οὐ θαῦμα κρίνεις;

CVII. Εἰς[1] ἐγκόλπιον ἴασπιν ἐν ᾧ ἕσῖηκεν ὁ ϖροφήτης Δανιὴλ· ἔχει δὲ φλέϐας ϖρασίνους καὶ ἐρυθράς.

Ὁ λίθος ὑγρὸς, ἀλλὰ ϖῦρ ἔνδον βλέπω.
Στέγει τὸ ϖῦρ ὁ λίθος, ἡ φλὸξ τὴν δρόσον·
Καὶ θαυματουργεῖ[2] Δανιὴλ ζῶν ἐν μέσῳ·
Μὴ τοῖς ϖάλαι τέσσαρσι ϖέμπῖος εὑρέθη;

[1] Εἰς ἴασπιν χλωρὰν ἔχουσαν φλέϐας ἐρυθρὰς, ἐν ᾗ ἦν ἐγλυμμένος ὁ ϖροφήτης Δανιὴλ, εὐφυῶς cod. Paris. 65 v°. Εἰς ἴασπιν ἔχουσαν φλέϐας ἐρυθράς cod. Flor. 109 v°.

[2] Cf. infra CXLIV, 3.

CVIII. *Εἰς[1] τὴν ἀπὸ μαρμάρου σορὸν τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ ἱσταμένην ἐπάνω[2] λεόντων, ἔχουσαν δὲ[3] καὶ ἀγγέλους ἐν σχήματι βρεφῶν κοιμωμένους.*

* Εἰ γρηγορούντων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον,
Ζῶντας ἂν εἶδες τοὺς γλυφέντας ἀγγέλους,
Νυνὶ δὲ λευκὸν ἀκριβῶς λίθων[4] γάλα
Δοκοῦντας ὑπνοῦν ἐν βρεφῶν εἴδει τρέφει[5]·
Ὁ γὰρ Δανιὴλ εὑρεθεὶς νοῦς ἐξ ὕλης
Τοὺς πλὴν[6] ὕλης φύλακας ἐξ ὕλης ἔχει,
Δεικνὺς τὸ καινὸν τῆς τιμῆς ἀντιστρόφως.
Οὐκοῦν, θεατὰ, στῆθι, μὴ προσεγγίσῃς·
Τοὺς γὰρ θρασεῖς λέοντας ἐνθάδε βλέπεις
Ἐκ τοῦ φόβου παγέντας εἰς λίθου φύσιν.
Ὅταν δὲ καθεύδοντας ἀγγέλους βλέπῃς,
Νήφοντας ὡς λέοντας ἐξ ὕπνου τρέμε[7].

CIX. *Εἰς τὴν ἔκστασιν αὐτοῦ ὅτε συνεκέκλειστο τοῖς λέουσι[8].*

Ἐπιθυμιῶν εὑρεθεὶς ἀνὴρ μάκαρ[9],
Ἐπιθυμιῶν φθαρτικῶν κρείσσων[10] μένεις·
Ὀρεκτιῶντα γάρ σε καὶ τὰ θηρία
Φρίττουσιν ὡς ἄνθρακα μικροῦ πυρφόρον,

[1] *Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιήλ* cod. Par. 65 r°, cod. Flor. 109, codex Escur. R.-III-17, et Mon. fol. 65.

[2] *ἐπί* cod. Esc. B.

[3] *δέ* om. cod. Esc. B.

[4] *λίθου* cod. Par.

[5] *τρέφειν* cod. Esc. B.

[6] *τοὺς πλὴν ὕλης*, id est *ἀΰλους*.

[7] Cod. Esc. *βλέπεις.*

[8] *Εἰς τὸν προφήτην Δανιήλ* codex Par. 73 r°. Cod. M. fol. 140 cum *Δανιήλ* pro *αὐτοῦ.*

[9] *Ἐπιθυμιῶν μάκαρ* significat «liber a cupiditatibus,» significatio omissa in Thesauro. Sic infra CXXXVII, 3 : *παθῶν μάκαρ.*

[10] Conf. supra CVI, 97.

Πλὴν ὡς ὅλος πῦρ εἰς τὸ φῶς ἀνατρέχεις·
Τὴν γὰρ φύσιν ἤμειψας ἐξ ἀσιτίας.

* CX. Εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ Ἰεσσαί[1].

Ὕπνοῖς Ἰεσσαὶ καὶ γονῆς κλῶνας φύεις[2]·
Ἕλικας ἂν εἴποι τις αὐτοὺς ἀμπέλου·
Βότρυς δὲ περκάσαντας ἀῤῥήτως φέρεις
Τοὺς δεῦρο τῆς σῆς ἐκφυέντας[3] ὀσφύος[4],
Ἀφ' ὧν[5] Ἰησοῦς ὡς γλυκασμὸς ἐῤῥύη
Τὴν τῆς φθορᾶς ἔμπικρον ἐξαίρων μέθην.

Εἰς τὸ ψαλτήριον[6].

CXI. Εἰς εἰκόνα τοῦ προφήτου Δαβὶδ κύπτοντος καὶ γράφοντος.

Τῆς πνευματικῆς ἀκροώμενος λύρας
Κάτω σχεδὸν κέκυφεν ὁ ψαλμογράφος[7]·
Συνεὶς γὰρ αὐτῆς οὐ δοκεῖ τάχα γράφειν
Ἕως τὸ πνεῦμα τὸν[8] σοφὸν φθόγγον χέῃ.

CXII. Εἰς τὸ αὐτό[9].

Σύννους[10] κεκυφὼς ὁ προφήτης ἐνθάδε
Τείνει πρὸς ὕψος τοῦ νοὸς τὰς ἐμφάσεις·
Τῷ πνεύματι δὲ τῆς προφητοφθεγξίας[11]
Κτείνει τὸ πνεῦμα τῆς πονηροπραξίας.

[1] Cod. Par. fol. 261 v°.

[2] Cod. Par. φύοις.

[3] ἐμφυέντας cod. Esc.

[4] ἰσχύος cod. Esc.

[5] ἐξ ὧν codd. Par. et Flor.

[6] Cod. M. fol. 139 : Εἰς ψαλτ.

[7] Manuel Holobolus, cod. Par. 400, fol. 106 v° : Κατὰ τὸν ψαλμογράφον.

[8] Cod. Esc. τὸ σοφόν.

[9] Cod. M. fol. 139.

[10] Cod. σύνους.

[11] Vox addenda lexicis, ut et sequens πονηροπραξία. Pantaleo Diac. cod. Par. n° 501, fol. 125 r° : Συνεφελκύσατο δὲ καὶ συναποστατῶν στῖφος ἄπειρον τῆς ἰδίας ἀβουλίας καὶ πονηροπραξίας συνέριθον. Adde et πονηρομανής ex *Bibl. Patr.* Mai, t. VI, p. 260.

* CXIII. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ψαλμῶν[1].

Εἰ καὶ Δαβὶδ μέμυκε τὸ ψάλλον σ7όμα
Πλὴν οὐ τοσοῦτον, ὥσ7ε μηδόλως λέγειν·
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς εἰ σκοπήσεις τοὺς λόγους,
Εὕροις[2] κἀκεῖνον μυσ7ικῶς ᾄδοντά σοι.

CXIV. Εἰς[3] τὴν μέσην[4] τοῦ ψαλτηρίου[5].
Εἰς εἰκόνα τοῦ προφήτου Μωϋσέως ἑσ7ῶτος, καὶ τοῖς Ἰουδαίοις διδόντος τὸν νόμον.

Ἐνταῦθα Μωσῆς καὶ Σινᾶ θεῖος τόπος[6]
Καὶ πλῆθος ἑσ7ὼς καὶ καλούμενος νόμος.
Οὐρανὸν οὖν νόμιζε τὸν θεῖον τόπον·
Θεὸν δὲ Μωσῆν καὶ λαοὺς ἡμᾶς νέους.

CXV. Εἰς τὴν πρώτην ᾠδήν[7].

Τί τοῦτο; Μωσῆ ῥάβδος ἰσχύει τόσον
Ὡς ἐξαμείβειν τῆς θαλάτ7ης τὴν φύσιν,
Λαοὺς δὲ πολλοὺς τῷ βυθῷ πέμπειν χύδην;
Οὔ φησιν, ἀλλ' ἔχει τι τὸ πρᾶγμα πλέον.

CXVI. Εἰς τὴν δευτέραν ᾠδήν[8].

Πλάκας ὁ Μωσῆς ἐκ θεοῦ δεδεγμένος
* Ἐνταφιάζει τὴν φθισίβροτον[9] πλάνην.

[1] Cod. M. fol. 139.
[2] Cod. M. εὕρης.
[3] Cod. M. fol. 139.
[4] Intelligit fortasse ps. 102-105, ubi multa de Mose; sed potius inter duo hæc lemmata deesse quædam carmina puto.
[5] Cod. M. ψαλτῆρος.
[6] Cod. M. τύπος.
[7] Cod. M. fol. 139. Vid. infra CXXI-CXXII. De his canticis cf. Allat. *De libr. eccl. gr.* p. 62.
[8] Cod. M. fol. 139.
[9] Pro φθισίμβροτον. Tryphiod. vers. 313 : Φθισίμβροτος ἄτη.

Αὐτὸς δὲ καὶ δὶς εὐλογῶν τὸν δεσπότην
Τὸν ζωτικὸν δίδωσιν Ἑβραίοις νόμον.

CXVII. Εἰς τὴν διάβασιν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ[1].

Ἤπειρος ἡ θάλασσα[2] καὶ πῦρ εἰς ὕδωρ·
Ὁ πλοῦς ἐπὶ γῆς καὶ καθ' ὑγρᾶς ἡ τρίβος.
Ὀξὺς ὁ νωθὴς, ὁ δρομεὺς ὀπισθόπους[3].
Αἱρεῖ δὲ γυμνὸς δυσμενῆ πεφραγμένον,
Φυγὰς δὲ πεζὸς τὸν διώκτην συμπνίγει[4].
Αὕτη γὰρ ἡ θάλασσα παιδίσκης τρόπον
Μαστίζεται μὲν, ἀλλὰ καὶ πράως φέρει·
Καὶ τέμνεται μὲν, ἀλλ' ἀνατρέχει πάλιν·
Τὰς γὰρ φύσεις ἤμειψε Μωσῆς ἐνθάδε,
Δεικνὺς τὸ πιστὸν τοῦ σπορᾶς ἄνευ[5] τόκου.

CXVIII. Ἕτερον εἰς τὸ αὐτό[6].

Πάλιν Ἐρυθρὰ καὶ πάλιν Μωσῆς μέγας·
Τὸ γὰρ ὕδωρ πέπηγε τὴν ῥάβδον τρέμον,
Εἰ καὶ πάλιν ἔμεινε τὴν φύσιν ὕδωρ,
Βαρεῖς ὑποσπῶν[7] εἰς τὸ βάθος ὁπλίτας.

CXIX. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ παλαιοῦ[8].

* Ὑπερφυοῦς θαύματος εἰκόνα γράφων

[1] Cod. M. fol. 139. Lemma in cod. Par. fol. 261 v° : Εἰς τὴν ἐν τῇ Ἐρ. διάβασιν. In cod. Vat. 914, fol. 189 r°: Στίχοι τοῦ Φιλῆ εἰς τὴν ἐν ὁδηγητρίᾳ διάβασιν τοῦ Ἰσραήλ.

[2] Cod. M. θαλάσση.

[3] Cf. cod. Par. XXIX, 4.

[4] Hic versus deest in cod. Vat.

[5] Cod. Vat. τοῦ δίχα σπορᾶς.

[6] Εἰς τὸν καταποντισμὸν τῶν Φαραωνιτῶν cod. Par. fol. 261 r°. Cod. Mon. fol. 140 : Ἕτεροι.

[7] Cod. M. βαρὺς ἀποσπῶν. *De anim.* 1818, 1896.

[8] Εἰς διαφόρως παλαιὰς ἱστορίας ἐντέχνους cod. Par. fol. 261 r°.

Μικροῦ παρεγχεῖ[1] καὶ πνοὴν ὁ ζωγράφος·
Εἰ δ' οὐκ ἔχει θόρυβον ἡ τέχνη, ξένε,
Μὴ θαυμάσῃς· καὶ τοῦτο τοῦ μυσ7ηρίου,
Μᾶλλον δὲ τῆς χάριτος αὐτῆς λαμψάσης
Ἐχρῆν σιωπῇ συσ7αλῆναι τοὺς τύπους[2].

CXX. Εἰς τὸν χορὸν καὶ τὰ κύμβαλα ὧν ἐξῆρχεν ἡ Μαριάμ[3].

Οὐδέν τι καινὸν εἰ τὰ κύμβαλα βλέπων
Μὴ καὶ κτύπου θέλγοντος ἀκούεις[4], ξένε·
Καὶ ταῦτα γὰρ δὴ τῆς ἀληθείας χάριν
Τὴν Μωσέως ἔθελξεν ἰσχνοφωνίαν[5].

Εἰς τὰς ᾠδάς.

CXXI. Εἰς τὴν πρώτην ᾠδήν.

Ὁ μὲν Φαραὼ πανσ7ρατὶ πεπνιγμένος
Τύμπανόν ἐσ7ι καὶ σιγᾷ βεβρεγμένον·
Μέλπει δὲ τὸν κρύψαντα τοὺς Αἰγυπ7ίους
Τὸ Μωσέως ὄργανον ἐξικμασμένον.

CXXII. Εἰς τὴν εἰκόνα Μωσέως.

Σὺ μὲν σιωπᾷς ὡς βραδύγλωσσος[6] πάλιν,
* Σιγᾷ δὲ σὺν σοὶ καὶ τὸ πρὶν λαλοῦν σ7όμα·
Ὁ σύγγονος γὰρ οὐδαμῇ πάρεσ7ί σοι.
Γραφέντες οὖν κράζουσιν οἱ ζῶντες λόγοι.

[1] Cf. cod. Flor. LXV, 44.

[2] Hic versus deest in cod. Esc.

[3] Εἰς τὸν χορὸν τῆς Μαρίας ἔνθα τὸ ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ cod. Par. fol. 261 v°.

[4] ἀκούοις cod. Par.

[5] ἰσχοφωνίαν cod. Escur. Conf. *Exod.* IV, 10.

[6] Nicol. Corcyr. cod. Paris. 1277, fol. 228 v° : Δειλός τίς εἰμι καὶ βραδύγλωσσος λέγειν. Cyrill. Alexandr. *Opp.* t. III, p. 366, A. German. Constantinopol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v° : Πρὸς τὸν ἰσχνόφωνον ἐμὲ καὶ βραδύγλωσσον.

CXXIII. Εἰς τὴν τρίτην ᾠδήν.

Ἄκαρπον ὡς γῆν τὴν σοφὴν Ἄνναν βλέπων
Ὁ τῶν ἁπασῶν οὐσιῶν φυτοσπόρος
Εὔκαρπον[1] ἀπέδειξε καὶ παρ' ἐλπίδας,
Δοὺς τὸν Σαμουὴλ ὡς πολύφορον[2] στάχυν.

CXXIV. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς τρίτης ᾠδῆς.

Τὴν Ἄνναν ἐστείρωσεν ἡ φύσις πάλαι·
Πλὴν ἡ προσευχὴ πρὸς γονὴν ἐπιστρέφει·
Στεῖρα ψυχὴ, δείδιθι τὴν ἀκαρπίαν,
Καὶ τῆς προσευχῆς ἀντὶ πάντων ἐξέχου.

CXXV. Εἰς τὴν ε' ᾠδήν.
Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ προφήτου Ἡσαΐου[3].

Ἕστηκε σιγῶν ὁ βλέπων Ἡσαΐας,
Μήπως λαλήσας τοὺς νεκροὺς ἐξυπνίσῃ[4],
Μέλλοντας[5] ἰδεῖν τὴν τελευταίαν κρίσιν·
Ἔτι γὰρ οὗτος τὸν κριτὴν πόῤῥω βλέπει.

CXXVI. Εἰς τὴν ς' ᾠδήν.

* Τρεῖς ἡμέραι σώζουσι τοὺς Νινευΐτας,
Τρεῖς ἑσπέραι κρύπτουσι τὸν δεδορκότα,
Τοὺς μὲν σφαλέντας καὶ μεταγνόντας πάλιν,
Τὸν δὲ προσημήναντα Χριστὸν ἐν τάφῳ.

[1] Ἀκαρπία et εὐκαρπία oppos. ap. Strab. p. 727 : Δηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμφορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλὴν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάῤῥυτος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων, ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις.

[2] Cod. Par. CCXXXVII, 127 : Εἰς πολύφορον πέδον.

[3] Εἰς τὴν εἰκ. — Ἡσ. desunt in altero codice.

[4] Al. ἐξυπνήσῃ.

[5] Al. μένοντας.

CXXVII. Εἰς τὴν ζ' ᾠδήν[1].

Ἐνταῦθα τοὺς τρεῖς ἡ Τριὰς παῖδας ψύχει·
Φλέγει δὲ κύκλῳ τῆς πυρᾶς[2] τοὺς ἐργάτας.
Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς τῶν παθῶν τοὺς δεσπότας
Ἐξ ἀνθράκων σΊέφανον ἐν δρόσῳ φέρειν.

CXXVIII. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ζ' ᾠδῆς.

Τίς εἶδε θερμὴν καὶ ψυχρὰν ἅμα ζέσιν,
Καὶ σάρκας ἔνδον τῆς πυρᾶς φρουρουμένας;
Οὐκ εἶδεν οὐδεὶς ἄχρι τοῦ τότε χρόνου,
Καθ' ὃν τὸ πῦρ ἔπληξε τοὺς νεανίας.

CXXIX. Εἰς τὴν η' ᾠδήν[3].

Οὐρανὲ, γῆ, θάλασσα[4], τὰ πλήρη τρία,
Καὶ πᾶν πετεινῶν ἑρπετῶν νηκτῶν γένος,
Καὶ πᾶσα ῥευστὴ καὶ συνεστῶσα φύσις,
Τῷ δημιουργῷ μυστικοὺς ὕμνους δότε.

* CXXX. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τῆς θεοτόκου[5].

Τίκτεις, Μαριὰμ, τὸν θεάνθρωπον Λόγον
Καὶ μακαρισμῶν ἄλλον ὠδίνεις λόγον·
Τὸν μὲν δι' αὐτῆς τῆς πνοῆς τῆς ἐνθέου,
Τὸν δὲ πρὸς αὐτῆς τῆς πνοῆς τῶν ἐγκάτων.

CXXXI. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Τῆς ἀγγελικῆς ἀστραπῆς δεδειγμένης

[1] Cod. Esc. R.-III-17 : Εἰς τὴν παραδοξοποιΐαν τῶν γ' παίδων.
[2] πυρρᾶς cod. Esc. A.
[3] Cod. Esc. R.-III-17.
[4] Cod. al. θάλαττα.
[5] Cod. Esc. R.-III-17 sine τῆς θεοτ.

Τὸν ψαλμὸν ἐϐρόντησεν ὁ Ζαχαρίας,
Ὅπως τὸ σῶμα τῆς πανάγνου παρθένου
Τὸν μαργαρίτην ὀσῖρακώσῃ τὸν μέγαν.

CXXXII. Εἰς τὸν αὐτὸν προφήτην, κωφὸν γράφοντα.

Κἀνταῦθα κωφὸν τὸν Ζαχαρίαν βλέπω·
Τίκτει γὰρ ἄλλον ἐν γῇ γράφων τὸν λόγον
Τῆς προδρομικῆς[1] ἄξιον παρουσίας.
Οὐ θαῦμα σιγᾶν τοιγαροῦν τοῦτον πάλιν.

* CXXXIII. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου, ἔχουσαν περὶ αὐτὴν ἐζωγραφημένους τοὺς συνωνύμους αὐτοῦ.

Τί δῆτα σιγᾷς, εἰπέ μοι, Ζαχαρία;
Τεκὼν τὸν υἱὸν ἆρα δισῖάζεις πάλιν;
Ἥκισῖα, φησὶν, ἀλλ' ὁ τῆς τέχνης νόμος
Σιγῶντας ἡμᾶς οὐ θορυϐοῦντας γράφει.

CXXXIV. Εἰς τὸν ἠγαπημένον τῷ Χρισῖῷ θεολόγον, λέγοντά τι περὶ τοῦ Βαπῖισῖοῦ.

Τοῦ Προδρόμου λάμψαντος ἀσῖραπῆς δίκην
Ὁ βροντοφυὴς[2] ἦχον ὠδίνει ξένον,
Ὅπως ὁ τῆς χάριτος ἀνθήσῃ σπόρος,
Εὐαγγελικῆς ἐμφορηθεὶς ἰκμάδος.

CXXXV. Εἰς τὸν μέγαν Χρυσόσῖομον, ὁρῶντα τὸν Βαπῖισῖήν[3].

Ὃν εἶχεν ἀρχέτυπον ἐνθέου βίου,

[1] Infra CL, 1 : Τὴν προδρομικὴν τοῦ θεοῦ σε λυχνίαν. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 124 v° : Διὰ τὸ χειραπῖούμενον τῇ προδρομικῇ δεξιᾷ. Conf. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 298.

[2] Cf. Cod. Par. LXXIII, 4. *De anim.* 506 : Ἄῤῥητον ὠδίνων μέλος.

[3] Cod. Par. fol. 172 r° et cod. Mon. fol. 96, in quibus desunt ὁρῶντα τὸν Βαπῖ.

Νῦν ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτ7αν[1] αἰδεῖται βλέπων·
Μὴ σκέψις[2] αὐτῷ ϖάλιν ὑμνεῖν τὸν μέγαν,
Ὡς ἡ σιωπὴ δεῦρο μικροῦ δεικνύει;

CXXXVI. Εἰς[3] τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα καὶ αὐτὸν
* ἐπὶ τὴν εἰκόνα ἐζωγραφημένον τοῦ Βαπ7ισ7οῦ.

Ἔρημος ἰδοὺ τῶν ϖαθῶν οὗτος τόπος,
Ὃν ἀσμένως ᾤκησεν ὁ Ζαχαρίου·
Πλὴν ἔσ7ιν ἰδεῖν καὶ ϖοταμὸν ἐνθάδε
Τὸν χρυσοδίνην[4] τόνδε τὸν ϖ7ωχοτρόφον.

CXXXVII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Νησ7ευτήν[5].

Ὥσπερ τὸ ϖῦρ κάτωθεν εἰς ὕψος τρέχει,
(Τὸ συγγενὲς γὰρ ἕλκειν οἶδεν ἡ φύσις)
Οὕτω, τροφῆς[6] ἄγευσ7ε καὶ ϖαθῶν μάκαρ,
Καὶ σὺ γεγηθὼς ϖρὸς τὸν ἄτροφον[7] τρέχεις.

CXXXVIII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν[8].

Κύκνον λογικὸν ἡ τρυγὼν τοῦ δεσπότου
Καλεῖ ϖρὸς ᾠδὰς γνωσ7ικῆς μουσουργίας·
Ὁ δὲ ϖρὸς αὐτὴν[9] εὐλαβῶς ἀποβλέπων
Κινεῖν τὸν εἱρμὸν[10] τῶν μελῶν οὐκ ἰσχύει.

[1] *γλῶσσαν* cod. Par.

[2] Fort. *σκῆψις*?

[3] Cod. Par. fol. 172 r°, in quo desunt *καὶ αὐτὸν κ. τ. λ.*

[4] *χρυσοδίνα* cod. Escur. Cod. Paris. CXLI, 11 : *Αἱ (φλέβες) χρυσοδίνην ὄλβον εἰργάσαντό σε.*

[5] Cod. Par. 172 r°. De Joanne Jejunatore confer. Fabric. *Bibl. gr.* t. XI, p. 108.

[6] *τρυφῆς* cod. Par. Conf. supra CIX, 1 : *Ἐπιθυμιῶν μάκαρ.*

[7] *ἄτρυφον* cod. Esc.

[8] Cod. Par. 172 v°.

[9] *αὐτόν* cod. Par.

[10] Pisides, *Hexaem.* 681 : *Εἰ τὴν καθ' ἡμᾶς σαρκικὴν λάβοι λύραν, Καὶ γνῷ τὸν εἱρμὸν τῶν μελῶν καὶ τοὺς τόνους.* Cf. infra CCLXXXVIII, 13, ubi *εἱρμὸς τῶν λόγων.*

CXXXIX. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος [1].

Ἀφεὶς θεωρεῖν ἃς ὑφιστᾷς βαθμίδας,
Ὡς μυστικὴν κλίμακα τὴν σφαγὴν βλέπε·
Δι' ἧς τρέχων ἄνεισιν ὁ Ζαχαρίου
Πρὸς τὴν ἀνυπέρβλητον [2], ὦ πάτερ, βάσιν.

CXL. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Καλυβίτην [3].

* Ὃς ἦν ἀποφρὰς τοῖς γονεῦσιν ἐν βίῳ,
Καθάπερ ἀγνὼς καὶ μυδῶν τέως πένης,
Ἤδη σύνοικός ἐστι τῷ Ζαχαρίου
Καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς Ἐδὲμ τῆς ὀλβίας.

CXLI. Εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον [4].

Ἔρημον οἰκῶν μυστικὴν εἶχες χάριν·
Νυνὶ δὲ χαρίτων σε κυκλοῦσι στίφη·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς οὐδαμοῦ σε ζῆν μόνον
Τὸν δεύτερον νοῦν τὸν προφήτην [5] τὸν μέγαν.

CXLII. Εἰς τὸν αὐτόν [6].

Ὡς ἐξ ἐρήμου τὸν προφήτην τὸν μέγαν
Ἔγραψεν ἰσχνὸν εὐφυῶς ὁ τεχνίτης·
Πλὴν εἴπερ ἰσχὺν εἶχεν ἐκ τῶν ἀκρίδων,
Φωνὴ λόγου σιγῶσα πῶς ἂν εὑρέθη;

[1] Cod. Paris. fol. 272, v°: Εἰς τὸν ἅγ. Ἰ. τὸν τῆς Κλ.

[2] Cf. cod. Par. CXXXIX, 13.

[3] Cod. Par. 172 v°. De Joanne Calybita Fabric. *Bibl. gr.* t. XI, p. 642.

[4] Cod. Par. 172 v°: Ἰδίως εἰς τ. τ. Πρ.

[5] τοῦ προφήτου cod. Esc.

[6] Εἰς εἰκόνα τοῦ τιμίου Προδρόμου cod. Paris. 174 r°. Εἰς τὸν Πρόδρομον cod. M. fol. 96.

CXLIII. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐγλυμμένον εἰς λίθον[1].

Ἡ σὴ κεφαλὴ κἂν ἀπετμήθη πάλαι,
Τάχ' ἂν πάλιν ἤλεγχεν Ἡρώδην, μάκαρ,
Εἰ μή τις αὐτὴν ἐξεπέτρωσε ξέσις[2]·/
Πλὴν ἐκ λίθου νάματα θαυμάτων πίνω.

CXLIV. Εἰς τὸν προφήτην Ζαχαρίαν[3].

Ἔτι σιωπᾷς ὁ σπορεὺς τοῦ Προδρόμου.
Καὶ πῶς ὁ τεχθεὶς τὴν σιωπὴν οὐ λύει;
* Ναὶ, φησὶν, οὐ χρὴ θαυματουργεῖν[4] τοὺς τύπους·
Τῆς γὰρ νέας χάριτος αὐτὸς προτρέχει.

CXLV. Εἰς τὴν ἀποτομήν[5].

Τμηθεὶς κεφαλὴν τὴν σιγὴν, μάκαρ, σΊέγεις·
Χρισῖὸς γὰρ αὐτὸς ἀνθυπεσῖήριξέ[6] σε.
Νῦν γοῦν δι' ἡμᾶς τῷ Θεῷ κάμψον γόνυ,
Τεμεῖν δυσωπῶν ἀκλινεῖς ἐχθρῶν κάρας[7].

CXLVI. Εἰς τὴν αὐτήν[8].

Κεκραιπαληκὼς ἐξ ἀποκρύφου μέθης
Ὁ δημιουργὸς τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ πότου,
Καὶ τῆς ἐναγοῦς τοῦ Σατὰν ἀπλησΊίας,

[1] Εἰς ἐγλυμμένην τὴν ἀποτομήν cod. Par. 174 v°. Fort. ἐγγεγλ.

[2] Cod. Esc. ζέσις. Mox νάματα θαυμάτων compar. cum Anon. ap. Cramer, *An. Par.* t. IV, p. 305 : Χαρίτων νάμασι πληθομένη.

[3] Εἰς τὸ γενέσιον cod. Par. 174 v°.

[4] Christoph. Patric. cod. Par. 1578, p. 443 : Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφους κύρῳ.

[5] Cod. Par. 174 v°.

[6] ἀνθυπεσΊήριζε cod. Par.

[7] κράτας cod. Par.

[8] Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου c. Flor. 259 r°. ΕἰσΊοαυτό c. Par. 177 r°.

Ἄγει μὲν εἰς ἄθυρμα τὴν ὀρχησΊρίδα[1],
Ποιεῖ δὲ μισθὸν πορνικῶν λυγισμάτων
Τὴν σὴν κεφαλὴν εἰς τομὴν προηγμένην,
Ἣν ὄψον εὐθὺς τῷ Θεῷ σὺ προσφέρεις,
Κρατῆρα κιρνῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων,
Σαυτῷ δὲ μισθὸν τὴν τομὴν δίδως, μάκαρ,
Τῶν ἀπὸ γασΊρὸς[2] μητρικῶν σῶν ἁλμάτων·
Οὕτω σὺ ΧρισΊὸν δεξιούμενος τρέφεις,
* Εἰς ἀφρόνων ἔλεγχον ἀνδρῶν συσσίτων.

CXLVII. Εἰς τὴν αὐτήν[3].

ἈνασΊομωθὲν[4] ἐκ[5] φλεβῶν αἷμα ζέον
Λουτὴρ καθαρὸς γίνεται τῷ Προδρόμῳ,
Καὶ τὴν ἀλουτήσασαν ἐκπλύνει κόμην,
Καὶ τοὺς χύδην ῥέοντας ἱδρῶτας μέσον
Καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν ὀσΊρακωθεῖσαν κόνιν·
Ἄνεισι λοιπὸν εἰς Θεὸν λελουμένος
Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων τῇ προσχύσει[6],
Καὶ τῶν νοητῶν ἀξιοῦται πασΊάδων
Ἔρημον ἀφεὶς ὁ Ζαχαρίου τέως.
Σὺ δ', ὦ βαλανεῦ[7] καὶ βραβεῦ καθαρσίων,

[1] Noster, *De anim.* 1939 : Εὐθύς γε πηδᾷ καὶ ἐπάλλεται δίκην Νέου χορευτοῦ ἢ κόρης ὀρχησΊρίδος. Id. *De Eleph.* 208 : ὈρχησΊρίδος λύγισμα δεικνὺς τὴν βάσιν.

[2] Cod. Esc. μρς. id est μητρός et in marg. γασΊρός.

[3] ΕἰσΊοαυτό cod. Par. 177 r°.

[4] Corpus Inscript. n° 916; Constant. Manass. vs. 3481; Galen. Cod. Paris. 2286, fol. 57 r° : Ποτὲ μὲν δι' ἀνάβρωσιν, ποτὲ δὲ διὰ ῥῆξιν φλεβίου, ἢ δι' ἀνασΊόμωσιν κοιλίας. Id. fol. 3 r° : Ἀνεμῶναι πᾶσαι δριμείας καὶ ῥυπΊικῆς, ἐπισπασΊικῆς τε καὶ ἀνασΊομωτικῆς εἰσὶ δυνάμεως.

[5] ἡ φλεβῶν cod. Esc.

[6] προχύσει cod. Escur. Conf. infra CCXXIX, 16.

[7] βασιλεῦ pro βαλανεῦ codex Escur. De hac confusione Wernsdorf ad Himerium, p. 733.

Εἰς ἄλλο πυρὸς ῥεῖθρον αὐτὸς βαπτίσεις[1]
Λελυμένον μένοντα μὴ λελουμένον.

CXLVIII. Εἰς τὴν αὐτήν[2].

Κῆρυξ ἀληθὴς εὑρεθεὶς τοῦ δεσπότου
Βοᾷς σιωπῶν καὶ λαλεῖς ἐσφαγμένος[2]·
Καὶ γὰρ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ προμηνύεις,
Ὃς ἐστι καὶ πρόβατον ἀνθρώπων χάριν
Σφαγὴν ἀτεχνῶς καρτερῶν κοσμοτρόφον[3].
* Σὺ δὲ προτυθεὶς ἐκ τομῆς πρώτης, μάκαρ,
Εἷς ἀντὶ πάντων ἤρκεσας τῷ δεσπότῃ.
Νῦν οὖν ὑπελθὼν τοὺς βαθεῖς τῆς γῆς τόπους,
Τὸν ζωτικὸν κήρυττε τοῖς νεκροῖς λόγον·
Ἴσως κἀκείνους, κἂν σιγῶσιν ἐν τάφοις,
Δείξεις λαλοῦντας ἐκ πνοῆς παλιμβίους[4],
Ὦ θῦμα σιγῶν καὶ νεκροῖς λαλοῦν ξένα.

CXLIX. Εἰς τὴν αὐτήν[5].

Ἔρημε γῆ, στάλαξον[6] ὄμβρους δακρύων,
Εἴ τις παρὰ σοὶ καὶ λιβὰς θρήνων μόλις[7],
Καὶ μυστικὴ δύναμις αἰσθητηρίων·
Παρῆλθε καὶ γὰρ ὁ γλυκύς σου νυμφίος,
Τμηθεὶς κεφαλήν. Ἀλλὰ τίς σε δακρύσει,

[1] Cod. βαπτίσει.

[2] Εἰς τοαυτό cod. Par. 177 v°. Vs. 2 cod. Esc. ἐσφραγισμένος.

[3] Cod. Paris. LIX, 49 : Κοσμοτρόφου χάριτος. Chrysippus Hierosol. *In S. Jo. Bapt.* cod. Paris. 513, fol. 106 v° : Ὡς ἄμωμος μετὰ τοῦ ἀχράντου, ὡς ἐγκρατὴς μετὰ τοῦ κοσμοτρόφου.

[4] Codex παλινβίους. Conf. cod. Paris. v, 1.

[5] Εἰς τοαυτό cod. Par. 178 r°.

[6] Nicephor. Cpolit. *Interpret. somn.* p. 10 : Καὶ δάκρυα στέναξον ἐκ τῶν ὀμμάτων. Fort. στάλαξον. Conf. infra CCXXIII, 18.

[7] Fortasse βόσις.

Φανέντος ἐκ σοῦ τοῖς βροτοῖς τοῦ Προδρόμου;
Τὸν[1] πρόξενον γὰρ τῶν καλῶν δίδως χάριν,
Ὥστε πρόδηλόν ἐστιν ἐκ τῶν πραγμάτων
Ὡς ἐγγυᾶται μυστικῶν λύσιν πόνων
Ὁ δεσποτικὸς οὗτος ἀξινηφόρος[2].

CL. Εἰς τὴν αὐτήν[3].

Τὴν προδρομικὴν[4] τοῦ Θεοῦ σε λυχνίαν
Ὁ τοῦ σκότους τύραννος οὐ φέρων βλέπειν,
Ὡς νυκτερινὸς τῶν Σατὰν ἔργων φίλος,
* Τῆς σῆς κεφαλῆς τὴν τομὴν ἐπιτρέπει
Τοῖς μυσταγωγοῖς τῆς κακῆς εὐορκίας,
Ἀλλ' αὐτὸς ἐξέλαμψας εἰς μεῖζον σέλας
Καὶ μέχρι τῆς γῆς τῶν μυχῶν τῶν ἐσχάτων.
Εὗρες γὰρ ὑπέκκαυμα τὴν φλόγα τρέφον[5]
Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων[6] σου τὸ στέαρ,
Καὶ τὸν μὲν ἐξάγιστον Ἡρώδην φλέγεις
Τοῖς ἐμπύροις ἄνθραξι τῆς παῤῥησίας·
Αὐτοῖς δὲ νεκροῖς μυστικὸν φῶς δεικνύεις.

CLI. Εἰς εἰκόνα τοῦ Προδρόμου[7].

Ἐκ πέτρας ἁδρὸς ὁ Ζαχαρίου στάχυς·
Χριστὸς γὰρ ἦν ἡ πέτρα· καὶ μὴ θαυμάσῃς·
Πλὴν τοῦτο καινὸν, εἴπερ εἷς ὢν[8] ὁ στάχυς
Τρυφὴ, θεατὰ, γίνεται τοῖς ἐνθάδε.

[1] Fort. τὴν πρόξενον.

[2] Hac voce carent lexica. Πελεκηφόρος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 148 v°.

[3] Al. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου. Id. cod. Par. 176 v°, sine τιμίου.

[4] Cf. supra CXXXII, 3.

[5] Al. τρέφων. Cf. cod. Flor. CLXI, 8.

[6] Al. καμάτων.

[7] Al. Εἰς εἰκ. τοῦ τιμίου Προδρόμου εἰς τὴν πέτραν.

[8] Al. αὐτός et in m. ὤν.

CLII. Εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα.

Εἴ που κατεῖδες τὸν προφήτην, ζωγράφε,
Ἔδειξας ἂν μάλιστα λεπτὸν ἐνθάδε·
Νῦν δὲ σκιὰν ἔγραψας εἰς πάχος χρόας,
Θρέψας τροφῆς ἄγευστον ἐξ ὕλης φύσιν.

CLIII. Εἰς τὸν λόγον τῆς συλλήψεως τοῦ Προδρόμου.

Φωνῆς[1] λόγου σύλληψιν, ὦ λόγε, κρότει·
* Καὶ γὰρ σεαυτὸν σεμνυνεῖς ταύτῃ πλέον.

CLIV. Εἰς ἀναθήματα.

Εἰς[2] εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κοσμηθεῖσαν διὰ χρυσαργύρου, ἐχούσης ἐν ταῖς χερσὶν ἐν βρέφους σχήματι τὸν Χριστόν.

Χρυσῆν θεωρῶ τὴν Ἐδὲμ τῆς εἰκόνος,
Ἐν ᾗ τὰ φυτὰ τεχνικῶς ἡρμοσμένα
Δοκοῦσι κυκλοῦν τῆς Ἐδὲμ τὸν ἐργάτην.
Εἰ δ' οὐχὶ καὶ ζέφυρος ἐμπνεῖ τοῖς κλάδοις,
Θαυμαστὸν οὐδέν· οὐδὲ γὰρ ὅλως δέον
Τούτους κινεῖσθαι καὶ κτυπεῖν τὸν δεσπότην
Ὑποψιθυρίζοντα[3] μυστικωτέρως[4],
Ὅπου γε καὶ ῥοῦν ἀργυροῦν οἶμαι βλέπειν
Ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν συστολῆς πεπηγμένον.
Μὴ τοῦτον ἰδὼν τὸν Παράδεισον πάλαι
Τὸν νοῦν φυτουργεῖ[5] Σολομὼν τῶν ᾀσμάτων;

[1] Fort. leg. φωνῇ.

[2] Εἰς εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἔνθα βρέφος καὶ ὁ Χριστὸς ἦν cod. Fl. 158.

[3] Codex ὑποψυθιρίζοντα. Eustath. *Opusc.* p. 351, 53 : Οὕτω γὰρ ὑποψιθυρίζει τὸ τῆς φήμης στόμα.

[4] Joann. Diac. ap. Band. Catal. I, p. 376, v. 206 : Πρόελθε τάφων ὁ Δαυὶδ μυστικωτέρως τρέχων. Adverb. κρυφιομυστικῶς legitur ap. Eustath. *Spicil. Rom.* t. V, p. 189.

[5] Cf. cod. Flor. CLVII, 20.

* Νύμφη γὰρ ἤδε[1] καὶ καλὴ καὶ παρθένος
Ἐρῶσα θερμῶς[2] τοῦ παρ' αὐτῇ[3] νυμφίου.
Εἴ που δὲ καὶ μέλιτταν ἀθρῆσαι θέλεις,
Ἢ καὶ προφήτην ἐξ ἐρήμου τρυγόνα,
Ἢ μυστικοὺς τέττιγας, ἢ κύκνων γένη,
Σκόπει, θεατὰ, τοὺς παρεστῶτας πέριξ,
Οἳ τὰς νοητὰς ὀργανώσαντες λύρας
Περιλαλοῦσι τὴν λεχὼ καὶ τὸ βρέφος.

CLV. Εἰς ἑτέραν εἰκόνα τῆς θεοτόκου.

Ἔρευθος ἐνθεὶς παρθενικὸν ταῖς γνάθοις
Ὁ χρωματουργὸς ζωγραφεῖ σε παρθένον·
Σὺ γὰρ τεκοῦσα καὶ φανεῖσα παρθένος
Κἀν τοῖς τύποις ἔμεινας ἁγνὴ παρθένος.

CLVI. Πρὸς τὴν θεομήτορα χαριστήριος[4].

Ὁ σὸς μὲν υἱὸς θαυματουργῶν, παρθένε,
Καὶ τῇ λογικῇ πρακτικὴν[5] συνεισφέρων[6],
Ἄνικμον ἐψύχωσε χειρὸς ὀστέον,
Ῥήματος αὐτῷ ζωτικὴν δοὺς ἰκμάδα·
Καὶ γὰρ ἰατρὸς κοσμοσώστης[7] εὑρέθη,
Προπατορικῆς[8] ἐκτεμὼν χειρὸς πάθος.

[1] Al. ἤδη.

[2] Adverbium lexicis addendum. Adde et θερμοτέρως ex *Vita S. Blasii*, cod. Par. 1491, fol. 71 r°.

[3] Al. καλῶς παρ' αὐτῆς.

[4] Ἐκ προσώπου τοῦ Ἀτζύμη τοῦ πανσεβάστου κυροῦ Μανουὴλ, πρὸς τὴν θεομήτορα τὴν Πηγήν cod. Par. 262, r°.

[5] πρακτικῇ cod. Esc.

[6] Cf. cod. Flor. CCXI, XXVII, 4.

[7] Infra CLXXII, 14 : Ὁ κοσμοσώστης οὗτος αὐτίκα τύπος. Pro κοσμόσωστος leg. κοσμοσώστης in Thesauro. Anon. cod. Par. 147, 20 v° : Μέλλων ὁ μέγιστος Δαυὶδ καὶ θαυμαστὸς προφήτης προκαταγγεῖλαι τοῦ Χριστοῦ κοσμοσώστρα πάθη.

[8] Theod. Lascar. cod. Par. 1193, 80 r° : Μὴ αἰδεσθεὶς τὸ πατρικὸν παράπτωμα τούτου καὶ ἡμῶν προπατορικόν.

Σὺ δ', ὦ Μαριὰμ, τῆς ἐμῆς ψυχῆς δρόσε[1],
Τῆς σῆς με πηγῆς ταῖς ῥοαῖς ἀναψύχεις,
* Καὶ τὸν πρὶν ἡμίξηρον[2] ἐξ ἁμαρτίας
Χλωροῖς πάλιν, σώτειρα, κοσμεῖς ὀργάνοις,
Καὶ τῶν ἰατρῶν τὴν σοφὴν ψῆφον λύεις
Τῇ πρὸς τὸ λυποῦν μυστικῇ χειρουργίᾳ[3].
Ῥάβδος γὰρ ἐν σοὶ γλυκερὸν θάλος φύει,
Καὶ πῦρ ὑπελθὸν οὐ καταφλέγει βάτον,
Καὶ ῥοῦς διαστὰς, ὡς φυγὰς ὑποστρέφει.
Χειρί σε λοιπὸν ζωγραφῶ σκιαγράφου,
Σμικρᾶς ἀμοιβῆς οὐ καταλλήλου χάριν.
Τείνω δέ σοι τὴν χεῖρα τὴν σεσωσμένην,
Ὁ χθὲς θανατῶν ἄρτι φανεὶς ἀρτίπους·
Ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ[4] καὶ ψυχῆς λύσεις πόνους
Παρειμένης πόῤῥωθεν ἐκ τῶν πρακτέων,
Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε[5] καὶ τεραστίων.
Ὁ σὸς Μανουὴλ ταῦτά φησιν Ἀτζύμης,
Ὃν καὶ σεβαστὸν τὴν τιμὴν σὺ δεικνύεις.

CLVII. Εἰς δεξαμενὴν ὕδατος ἀνατεθεῖσαν[6] τῇ ζωοδόχῳ Πηγῇ[7] παρὰ Ἱλαρίωνος μοναχοῦ.

Τῷ τῶν παθῶν καύσωνι[8] τακεὶς ἐκτόπως,

[1] Cod. Par. LXXIX, 4 : Φοιτᾶν παρὰ σὲ τῆς ψυχῆς μου τὴν δρόσον Οὐ δύναμαι.

[2] *Vita S. Stephani junioris*, cod. Par. 436, fol. 97 v° : Οὗτος ἡμίξηρος ὢν καὶ χαμαὶ ὅλος ὑπὸ τῆς νόσου συγκεκυφώς.

[3] Cf. cod. Flor. XLIII, 27.

[4] αὐτούς cod. Escur. Recte αὐτή ex corr. cod. Par.

[5] Cf. cod. Vat. XI, 7.

[6] Cod. ἀνατεθεῖσα.

[7] Ἡ Πηγή cœnobium *Peganum* est. De quo cf. Wernsd. ad Philen, p. 54.

[8] Procop. *In Proverb.* Mai, *Class. Auct.* t. IX, p. 94 : Ἀπὸ τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ καύσωνος τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων παθῶν. Cod. Flor. CXV, 5 : Πραγμάτων καύσωνες. Constant. Manass. 16 : Καὶ τὸν τοῦ κόπου καύσωνα καὶ τῆς ταλαιπωρίας.

Ὦ ζῶσα πηγὴ τῶν Θεοῦ τερασΊίων,
Δεξαμενὴν ὕδατος ὠργάνωσά σοι,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῇ δεικνυούσῃ τὸν πόθον
Τὸ ζῶν ὕδωρ πίνοιμι τῆς σωτηρίας,
Φυγὼν τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς τιμωρίας.
Ὁ πλούσιος γὰρ ἐκφοβεῖ με, παρθένε,
Ὃς μάλα διψῶν ἀποτηγανίζεται [1].
Ἱλαρίων σὸς ταῦτά φησι Κανάβης [2],
Οἰκτρὸς μοναχὸς εὐτελὴς, εὔνους δ' ὅμως.

CLVIII. *Εἰς εὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ κυροῦ Ἰσαὰκ [3] κεκοσμημένον διὰ χρυσαργύρου.*

Ἣ κῆπός ἐσΊι καὶ τρυφὴ τὸ βιβλίον,
Ἐν ᾧ τὸ φυτὸν τῆς φθορᾶς ἀπεψύγη·
Πιαίνεται γὰρ ἐκ ῥοῆς τετρασΊόμου [4],
Ζωῆς ὕδωρ καὶ ξύλον ἐν μέσῳ φέρον,
Δι' ὧν ὁ καρπὸς τῆς ἀρᾶς ἀνετράπη·
Ἣ σχοῖνος ἀνασπῶσα τὴν κάτω φύσιν,
Ἣ κρηπὶς ἀκλόνητος, ἢ θεία κλίμαξ,
Δι' ἧς ὁμιλεῖ τοῖς βροτοῖς ὁ δεσπότης,
Ἣ ψυχοκερδεῖς [5] καὶ θεόγραφοι [6] πλάκες,
Ἐν αἷς ὁ καινὸς Ἰσραὴλ μὴ γογγύσας

[1] Christophor. Patric. codex Paris. 1578, p. 431 : Πάτερ Ἀβραὰμ, πέμψον Λάζαρον ἵνα βρέξῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι δεινῶς ἀποτηγανίζομαι. Anon. cod. Par. 2286, fol. 74 v° : Τούτου (ξυλοβάτου) ἀποτηγάνισμα ἀλειφόμενον ἀπόνους τοὺς μασΊιζομένους ποιεῖ.

[2] Supra xxiv, 2 : Ἰωάννης Κανάβης.

[3] De Isaacii Monasterio confer. Ducang. *Constantinopol. Christian.* lib. IV. p. 158.

[4] Supra xxxix, 5 : Ἄρδει δὲ ῥείθροις τὴν Ἐδὲμ τετρασΊόμοις.

[5] Cf. cod. Par. xiii, 127.

[6] Supra xxxi, 4 : ΕὐαγγελισΊὴς γίνεται θεόγραφος. Germ. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 204 r° : Καὶ ὠσὶν ὀρθοῖς ὑποδέχεσθαι τὰς θεογράφους φωνάς. Id. fol. 217 v° : Νόμος θεόγραφος.

Ἐξῆλθεν εἰς γῆν μυστικῆς παγκαρπίας[1],
Ἡ δογμάτων θάλασσα καὶ τεραστίων,
Παραβολικῶς ἐγχεθεῖσα τῇ κτίσει.
Οἱ γὰρ ἁλιεῖς τῶν λογικῶν ἰχθύων
Πλέξαντες ἀμφίβληστρον[2] ἐνθέου πόθου
Χαλῶσιν εἰς τὰ ῥεῖθρα τοῦ κηρύγματος,
Ὅπως ὁ παίζων ἀντιπαίζηται δράκων,
Παρακυβιστῶν[3] εἰς τὸ κῦμα τῆς πλάνης·
Ὡς φάρμακον δὲ συγκραθὲν τῷ τεχνίτῃ,
Τὸ κοινὸν ἀῤῥώστημα τοῦ γένους λύει.
Τοῦτο στεφανοῖ τοὺς χοροὺς τῶν μαρτύρων
Οἳ τὴν ἑαυτῶν ἐξαμείβοντες φύσιν
Χωροῦσιν εἰς πῦρ, εἰς τροχοὺς ἀποστρόφους,
Εἰς ῥοῦν θαλασσῶν, εἰς τελευταῖα ξίφη·
Στομοῖ γὰρ αὐτοὺς ἡ χάρις τοῦ πνεύματος,
Δι' ὧν τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν καταισχύνει·
Τοῦτο κραταιοῖ τοῖς μονασταῖς τὸν βίον,
Καὶ τὴν φύσιν κάμνουσαν εὐθὺς ῥωννύει,
Καὶ θαυματουργοὺς τοὺς νοσοῦντας δεικνύει.
Ἔχον δὲ καὶ σάλπιγγος ἐνθέου κτύπον
Νεκρὰς ἀτεχνῶς ἐξεγείρει καρδίας.
Τί χρὴ τὰ πολλὰ νῦν κατὰ μέρος λέγειν;
Τοῦτο προελθὸν τοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου
Τοὺς οὐρανοὺς κλεισθέντας ὑπήνοιξέ μοι·
Ἔνθα προχωρῶν ἐκ φθορᾶς καὶ σαπρίας
Θεὸς καθαρὸς ἐν μεθέξει γίνομαι.

[1] Jo. Stauracius, *In S. Demetrium*, cod. Coisl. 146, fol. 9 v°: *Καὶ παγκαρπίαν ἐκ συνηρεφῶν παραδείσων τῶν Δημητριακῶν τεράτων καρπίσασθε.* Vid. quoque cod. Par. CVII, 16. — [2] Cod. Flor. CLXII, 3 : *Τὸ γὰρ σὸν ἀμφίβληστρον ἡ τύχη πλέκει.* — [3] Vox addenda lexicis.

Ἡ σύνθετος γοῦν τοῦ χρυσαργύρου χάρις
Τὴν σύνθετον δείκνυσι τοῦ λόγου φύσιν·
Αἱ δ' αὖ τὸν εἱρμὸν ὀργανοῦσαι συνδέσεις
Τὸ σχῆμα καὶ τὸ σφίγμα τῆς ἐκκλησίας.
Τούτων σύνες[1], βέλτισῖε, καὶ σκόπει τρέμων·
Κοινῆς γὰρ ἀθρεῖς ὄργανον σωτηρίας.

CLIX. Εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον τῆς μονῆς τοῦ Φιλοκαλᾶ κεκοσμημένον διὰ χρυσαργύρου, ἐκ προσώπου Ἰωαννικίου μοναχοῦ, οἰκονόμου αὐτῆς.

Τὸν μὲν περισπούδασῖον[2] ἀνθρώποις βίον,
Οἷον λίθων ἔλλαμψιν, αὐγὴν μαργάρων,
Χρυσὸν καθαρὸν, ἄργυρον, πέπλων χάριν,
Καὶ πᾶν ὁτιοῦν εὐπρεπὲς φάσμα, ξένε,
Ἢ πραγμάτων κίνησις, ἢ δρᾶμα φθόνου,
* Ἢ κλὼψ ἀφανὴς, ἢ τυραννὶς ἁρπάσει·
Τάχα δὲ καὶ σῆς εὐτελὴς ἐφερπύσας
Τὰ τῆς ὕλης εὔκοσμα βοσκηθήσεται·
Θεοῦ δὲ φωνὰς οὐδ' ὁ πᾶς κρύψει χρόνος,
Ἃς φιλοκάλως ὀργανώσας ἐνθάδε
Τοῦ Φιλοκάλου τῇ μονῇ παρεσχόμην.
Τὸν ἄργυρον γοῦν τῷ χρυσῷ πεπασμένον
Πρὸ τῶν πυλῶν[3] τέθεικα τῶν ἀνακτόρων·
Ἐπίβασις γὰρ τῶν ποδῶν τοῦ δεσπότου
Σαφῶς τὸ παρὸν βιβλίον[4] γινώσκεται·
Ἀμφοῖν[5] δὲ τινὰς ἐσφυρηλατημένας

[1] Cum genitivo, ut apud antiquos. Sic infra CLIX, 25 : Καὶ σοφῶς τούτων ξύνες.

[2] Cf. cod. Flor. CXXXI, 137.

[3] Portas appellare videtur tabulas exteriores, in quibus Evangelii codex compactus erat.

[4] Cod. βυβλίον.

[5] Auro et argento. Deinde fort. δὲ δισσὰς ἐσφυρ.?

Ἀνεὶς ἑορτὰς[1] προσφυεῖς τῇ πυκτίδι
Καὶ τῶν θεατῶν ἑστιῶ τὰς καρδίας.
Ὅρα μὲν οὖν τὸ κάλλος ἀπὸ τῆς ὕλης,
Ὅρα δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἔνδον τύπων,
Καὶ τὴν ἐμὴν, ἄνθρωπε, τεκμαίρου σχέσιν,
Καὶ μὴ θορυβῶν μηδὲ κομπάζων σκόπει.
Χριστὸς γὰρ αὐτὸς μυστικόν[2] τινα τρόπον
Ἐνταῦθα παρὼν ἀκροᾶται καὶ βλέπει·
Πλὴν συμβολικῶς καὶ σοφῶς τούτων ξύνες,
Ὡς δέρμα νεκρὸν ζωτικοὺς φέρον λόγους
* Τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν ἐμφαίνει τάχει[3],
Δι' ἧς τὸ νεκρὸν ἐψυχώθη σαρκίον,
Ζωῆς μετασχὸν καὶ φθορᾶς κρεῖσσον μένον[4].
Αἱ δὲ πρὸς ὀργάνωσιν ὀκταφυλλίδες[5]
Τὴν ὀγδόην ἄντικρυς ἠνίξαντό σοι,
Πρὸς ἣν ἀπαντᾷς ἐξιὼν τῆς ἑβδόμης·
Ἡ δὲ πρὸς εἱρμὸν συμβολικὴ κομψότης,
Ἣ τάσδε συνδεῖ τὰς τομὰς τοῦ βιβλίου,
Τὸν κοσμικὸν σύνδεσμον ἀποδεικνύει.
Τὸ γὰρ διεστὼς συγκρατεῖ καὶ συνδέει
Τὸ σῶμα Χριστοῦ τοῦ λαλοῦντος ἐνθάδε.
Τὸ δὲ στιβαρὸν ἀπὸ τῆς ὕλης βάρος
Μικροῦ τὸ βαρὺ ζωγραφεῖ τῶν δογμάτων,
Κἂν οὐκ ἐπαχθὴς ὁ ζυγὸς τοῦ δεσπότου.

[1] Ut in loco (mihi quidem) desperato audacia utar scribendo : ἄνοιγε πόρπας, «ouvre les fermoirs et je régale les cœurs de ceux qui voient (le dedans).» Fortasse etiam omissum aliquid post hunc versum.

[2] Unde vox addenda lexicis μυστικοτρόπως, ap. Gregor. Naz. cod. Paris. 1277, fol. 228 r° : Ἕως ἀμειφθῇ πάντα μυστικοτρόπως.

[3] Fort. τάχα. Infra CLXXII, 26 : Τῆς ἀρετῆς τὴν ὥραν ἐμφαίνει τάχα.

[4] μένει cod. et supra μένον.

[5] Hæc vox lexicis deest.

Γένοιτο λοιπὸν ἀντὶ τῶν ὁρωμένων
Μετεγγραφῆναι[1] τοῖς Θεοῦ με δακτύλοις
Εἰς τὴν καλὴν πυκτίδα τῆς ἀφθαρσίας,
Καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαλειφθέντων τύπων,
Τὰς τῆς νέας χάριτος ὀφθῆναι πλάκας,
Μήπως ὁ Σατὰν τοὺς ἐμοὺς τύπους φέρων
Ὠθῇ με πικρῶς πρὸς τὸ πῦρ τὸ παμφάγον.
Καὶ γὰρ ἀναιδὴς εὑρεθεὶς ὁ θὴρ λύκος,
Ἢ σκύμνος οἰκῶν εἰς ἀπόκρυφον τόπον
Καταπιεῖν ζητεῖ με πεπλανημένον,
Τὸν Ἰωαννίκιον ἐν μονοτρόποις.

CLX. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Σπορᾶς ἄνευ σύλληψιν, ἄφθορον τόκον,
Υἱὸν πρὸ μητρὸς, καὶ πατρὸς δίχα βρέφος,
Θεὸν χοϊκὸν καὶ παλίνζωον φύσιν[2]
Ἐθαύμασαν μὲν οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων,
Ἐμοῦ δὲ καὶ νῦν ὁ προκείμενος λόγος.

CLXI. Ἐκ[3] προσώπου τῆς Ῥαουλαίνης τῆς Κασιανῆς, εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Τοὺς ἐντόμους[4] λύσασα τῆς Εὔας πόνους,
Καὶ συμπαθῶς τηροῦσα τοὺς ἐμοὺς τόκους,
(Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ πλὴν φυσικῶν ὠδίνων),
Δέχου τὸ σῶστρον[5] τοῦτο, σεμνὴ παρθένε,
Δι' ἧς ἔχω ζῶν καὶ παρ' ἐλπίδα πνέον
Τὸ παραμικρὸν ἀποθανόν μοι βρέφος.

[1] Cf. cod. Par. cxc, 3.
[2] Supra xxi, 3 : Παλίνζωον βίον.
[3] In cod. Par. fol. 10 v° : Εἰς εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
[4] Haud dubie ἐντόνους, intentos, vehementes. Nisi leg. ἐν τόκοις cum cod. Par. ex correct.
[5] Infra clxii, 6.

Ζωὴ γὰρ εἶ σὺ καὶ τερασ7ίων χύσις [1]
* Τὴν ἰλὺν ἐκπλύνουσα [2] τῆς ἁμαρτίας.
Κομνηνοφυὴς ἐκ Ῥαοὺλ σοι Μαρία
Κασιανὴ προσεῖπεν ὡς εὔνους τάδε.

CLXII. Εἰς τὴν ὑπέραγνον Θεοτόκον.

Ὕδωρ μὲν εἰ πίνοιμι, λαμβάνω κόρην [3]·
Τῆς φύσεως γὰρ συγγενὲς πάθος τόδε·
Τῶν σῶν δὲ καλῶν ἐμφορούμενος χύδην,
Ὡς ἀπὸ πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνως [4],
Οὐ λαμβάνω, πάναγνε Μαριὰμ, κόρον.
Οὐκοῦν δέχου τὸ σῶσ7ρον [5] ἐκ χρυσαργύρου,
Καὶ τὴν χύσιν [6] πήγαζε τῶν τερασ7ίων.
Φησὶ Μανουὴλ Βαρδαλῆς [7] τῇ παρθένῳ.

CLXIII. Χαρισ7ήριος [8] τῇ Θεοτόκῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ Συρσ7έφνου γυναικός.

Μόνη γυναικῶν τὸν Θεὸν φέρεις βρέφος·
Μόνη γυναικῶν παρθενεύεις ἐν τόκῳ·
Μόνη γυναικῶν τὸ βροτῶν σώζεις γένος·
Τῆς φύσεως γὰρ ἐξαμείβεις τοὺς νόμους,
Καὶ τήνδε τὴν γυναῖκα θανοῦσαν τέως
* Τῷ πᾶσαν αὐτῆς ἐκκενωθῆναι φλέβα,

[1] Cod. Esc. φύσις. Conf. CLXII, 7, et cod. Flor. LXVI, 9.

[2] Philostr. p. 302 : Ὡς τὰ ἄχη τῆς ψυχῆς ἀποβρέχοιτο. Cod. 1801 in marg. ἐκπλύνοιτο. Germ. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 109 r° : Πρὸς ἔκπλυνσιν τῶν μυροδεγμόνων σκευῶν. Hanc vocem ἔκπλυνσις ignorant lexica.

[3] Imo κόρον, ut infra v. 5. Id. p. 62, ed. Wernsd. : Κόρον τρυφῆς λαβοῦσα. Ephræm. *Chronic.* v. 5569 : Ὡς μὴ λαβόντες τοῦδε τῶν σαρκῶν κόρον.

[4] Cod. Par. CXLII, 7.

[5] Supra CLXI, 4 : Δέχου τὸ σῶσ7ρον τοῦτο. Cf. quoque CLXVIII, 13.

[6] Cf. supra notam 1.

[7] Cf. cod. Par. CVII.

[8] .....τῆς..... πρὸς τὴν Θεοτόκον τὴν Πηγὴν, τοῦ τῆς αἱμοῤῥοίας πάθους ἀπαλλαγείσης cod. Par. fol. 108 v°.

Μόνη γυναικῶν ἐξανισ7άνεις ϖάλιν,
Καὶ τῶν ἰατρῶν ἐξελέγχεις τὴν κρίσιν[1].
Ἣν γὰρ ὑπεξίκμασεν[2] ἡ νόσος φύσιν,
Τῇ σῇ δρόσῳ θάλλουσαν αὐτὴ δεικνύεις.
Θεὸς μὲν οὖν ἔπληξε τοὺς Αἰγυπ7ίους,
Μεταβαλὼν εἰς αἷμα ϖᾶν ὕδωρ ϖάλαι·
Τῆς σῆς δὲ ϖηγῆς, Μαριὰμ, τὸ ζῶν[3] ὕδωρ
Αἵματος ἰσχὺν ϖροσβαλὸν[4] τῷ λειψάνῳ
Σωτηρίαν ἤνεγκεν ἐξ ἀντισ7ρόφου.
Καὶ γὰρ καθαιρεῖ τὰς νομὰς[5] τῶν τραυμάτων,
Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὴν ϖυρὰν καταψύχει,
Κἂν ὑδεριᾷ δυσπαθῶς[6] τὸ σαρκίον,
Τὸ τοῦ ϖάθους οἴδημα συσ7έλλει ζέον·
Κἂν ἰσχνὸν εὕρῃ σῶμα καὶ μόλις ϖνέον,
Εἰς θρύψιν αὐτὸ καὶ χλιδὴν εὔχρουν τρέπει.
Τοιαῦτά σοι τὰ δῶρα, σεμνὴ ϖαρθένε,
Πρὸς τὴν γυναῖκα τήνδε τὴν σὴν ἱκέτιν[7],
Ἣν καὶ ψυχικῆς ἐξαναστήσαις νόσου,
Τὸ ζῶν[8] ὕδωρ[9] χέασα τῆς ἀφθαρσίας.

CLXIV. Εἰς τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον ἀπὸ ϖροσώπου τῆς ϖρωτοσ7ρατορίσσης.

Εἰς τί μόνη, ϖάναγνε, ϖαρθένος κύεις,

[1] Cf. infra CLXVIII, 10.

[2] Vox addenda lexicis.

[3] τὸ σὸν ὕδωρ cod. Esc.

[4] ἐμβαλόν codex Paris. ϖροσβαλόν cod. Esc.

[5] Cod. Fl. XLIII, 23 : Γοργῶς ἀναιροῦν τὰς νομὰς τῶν τραυμάτων. Codex Par. XIV, 18 : Ἐναπομάτ7η δρασ7ικῶς καὶ συλλέγεις Ἁπάσας ἁπλῶς τὰς νομὰς τῶν τραυμάτων. Eadem metaphora restituenda Pisid. *Hexaem.* 416 : Ἄλλων ἐχόντων τὴν τομὴν τῶν τραυμάτων. Pro τομὴν leg. νομὴν cum codd. Id. *De vanit.* 250 : Ἡ νομὴ τοῦ ϖάθους.

[6] Cf. infra CCVI, 11.

[7] οἰκέτιν cod. Esc.

[8] τὸ ζῶον cod. Esc.

[9] Cod. Par. IX, 93 : Ζωῆς ὕδωρ.

Τηρεῖς δὲ σαυτὴν καὶ τεκοῦσα παρθένον;
Ἢ τοῦτο πάντως, ὡς τὸ πᾶν σώσῃς γένος
Ζωῇ φθορὰν λύσασα καὶ τόκῳ λύπην.
Εἰ γοῦν τὸ σώζειν ἔργον[1] ἐστί σοι μέγα,
Καὶ ταῦτα τὴν σύμπασαν ἀνθρώπων φύσιν,
Πῶς οὐ μόνην σώσεις με τὴν σὴν ἐξόχως,
Ἣν ἀπὸ γαστρὸς μητρικῆς δούλην ἄγεις;
Ἐν σοὶ γὰρ αὐτὴν[2] καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον,
Καὶ πᾶν ὅ τι χρήσιμον ἐν βίῳ φέρω.
Καὶ σὺ μόνη σκέποις με σὺν τῷ συζύγῳ[3],
Τιθεῖσα καλὰς τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας·
Ὁ τύπος εἰκὼν τοῦ περὶ σέ μου πόθου.
Λοιπὸν σιωπῶ, τοῦτο γὰρ πρέπον τύποις.
Ἡ πρωτοστρατόρισσα ταῦτα Μαρία[4]
Πρὸς τὴν Μαριὰμ τὴν κεχαριτωμένην.

* CLXV. Ἕτεροι ἐξ αὐτῆς[5] εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς ἐξ ὑλῶν ὑπερτίμων
Τὸν σὸν, Μαριὰμ, ζωγραφεῖν θεῖον τύπον.
Τοὺς γὰρ τύπους λύσασα τοῦ πάλαι νόμου,
Καὶ τὰς ἀμυδρὰς καὶ σκιώδεις ἐμφάσεις,
Ὅ φασι γυμνὴν ἀντιδίδως τὴν χάριν.
Ἀλλ' ἡ νοητὴ τῆς ψυχῆς σου φαιδρότης
Ὑλῶν ὁρατῶν ἐκνικᾷ πᾶσαν χάριν.
Πλὴν εἴπερ ἐξῆν ζωγραφεῖν κατὰ μέλος[6],
Καὶ τὰς πρὸς ἡμᾶς δωρεὰς σὰς ἐνθάδε,

[1] Phryn. ap. Athen. IV, p. 165 B : Ἔστιν δ' αὐτούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον ἔργον.

[2] Leg. αὐτή, id est ἐγώ.

[3] Cf. infra CLXV, 24.

[4] Fort. Maria Comnena, filia Nicephori Despotæ ex Maria prima conjuge. Cf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 210.

[5] Leg. ἐκ τῆς αὐτῆς. Cod. Vat. 155 r°.

[6] Pro ἐμμελῶς. Nisi leg. κατὰ μέρος.

Χάριν ἂν εἶχον ταῖς γραφαῖς καὶ τοῖς τύποις.
Νυνὶ δὲ νικᾷ καὶ τὸ τῆς τέχνης μέτρον
Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἄφθονος χορηγία·
Σὺ γάρ με ποιεῖς δαψιλεῖ πλούτῳ βρύειν,
Ἀνδρί τε συνδεῖς εὐγενεῖ καὶ κοσμίῳ
Πρὸς τῇ σταθηρᾷ τῶν φρενῶν εὐταξίᾳ,
Καὶ τεκνοποιεῖν εὐλογεῖς μοι τὸν γάμον,
Οἷς οἶδας αὐτὴ σὺν Θεῷ πάντως τρόποις.
Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι, σεμνὴ παρθένε,
Σῶμα, ψυχὴν, ὕπαρξιν, αἴσθησιν, λόγον,
Καὶ πᾶν ὅπερ σύνεστιν ἢ πρόσεστί μοι.
Σὲ γὰρ παρηγόρημα καρδίας ἔχω,
Καὶ πάσας ἐν σοὶ τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας
Ἔχω κινοῦσα κατὰ πάντα τὸν βίον.
Σὺ γοῦν μόνη σκέποις[1] με σὺν τῷ συζύγῳ,
Σὺ καὶ συνάπτοις εἰς Ἐδὲμ θείους τόπους.
Ἡ πρωτοστρατόρισσα ταῦτα Μαρία
Κομνηνοφυὴς τῇ κεχαριτωμένῃ.

CLXVI. Εἰς[2] τὴν Θεοτόκον ὡς ἀπὸ τοῦ Μουζάλωνος[3]

Ἐκ σπαργάνων μὲν ἔσχον, ἁγνὴ, σὲ σκέπειν[4]
Τῆς μητρὸς αὐτόθεν με παραπεμψάσης·
Ἀφ' οὗ δὲ καιροῦ καὶ λογισμῶν ἡψάμην,
Ἐμαυτὸν αὐτὸς δῶρον εἰσήνεγκά σοι,
Κἀντεῦθεν ἡ σὴ παντοδαπὴ χρηστότης
Ἐς δεῦρο πολλῶν ἀξιοῖ με θαυμάτων.

[1] Codex *σκέπεις* et supra *σκέποις*. Conf. supra CLXIV, 11.

[2] Cod. Flor. fol. 160 r° cum hoc titulo : Τῇ Θεομήτορι.

[3] Theodorus Muzalon, logotheta generalis, de quo Theod. Hyrtac. *Not. des ms.* t. VI, p. 35. Cf. Pachym. I, p. 495.

[4] Leg. *σε σκέπην*, tutelam.

* Τὰ γὰρ ἀτερπῆ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πάθη
Πηγῆς νοηταῖς ἐμβολαῖς ἀποπλύνεις[1].
Νόσων δὲ πανσώτειρα[2] συμπνίγεις δέος,
Φρουροῦσα τῆς σῆς δεξιᾶς με τῷ κράτει.
Τίς οὖν ἀμοιβὴ καὶ παρ' ἡμῶν ἀρκέσει
Οὐκ ἔσλιν εἰπεῖν, ἀλλὰ σὺ πάλιν σκέπε,
Καὶ προῖκα ταῖς σαῖς δωρεαῖς πλούτιζέ με.
Θεόδωρός σοι ταῦτά φησι Μουζάλων.

CLXVII. Εἰς[3] εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἁγνὴ κόρη, ζῇς· εἰ δὲ σιγᾷς, οὐ ξένον·
Τὸ γὰρ σιωπᾶν εὐπρεπὲς ταῖς παρθένοις.
Μᾶλλον δὲ καὶ πνεῖς καὶ Θεοῦ λόγον φέρεις,
Κἂν ἡ γραφικὴ τύπον οὐκ οἶδε κτύπου.

CLXVIII. Εἰς[4] εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐκ προσώπου τῆς Παλαιολογίνης.

Ἐγὼ πρὸ θηλῆς μητρικῆς καὶ σπαργάνων,
* Ἐγὼ πρὸ φωτὸς καὶ πνοῆς, ὦ παρθένε,
Τροφόν σε καὶ φῶς καὶ πνοὴν ἔσχον μόνην,
Καὶ προσλάτιν ἄγρυπνον εἰς[5] τὸν δεσπότην.
Ἡ μὲν γὰρ εὐπαθής τε καὶ ῥευσλὴ φύσις
Συχνὰς ἐμοὶ προὔθηκεν εὐθὺς τὰς νόσους,
Ὡς καὶ θανατᾶν καὶ τελευτᾶν ἔσθ' ὅτε·
Σὺ δὲ ψυχὴν εὔρωσλον ἠγγυωμένη,

[1] Cod. Flor. νοητῆς ἐμβ. ἀποπλύνει.

[2] Hac voce augenda lexica quæ tantum masculinam afferunt formam πανσώτηρ, unde πανσωτήριος, omnibus salutifer. *Vita S. Gregor. episc. Ripsim.* n° 153 : Τὸ πανσωτήριον ὄνομα τοῦ κυρίου. Quæ vox et ipsa addenda lexicis.

[3] Εἰς ἔντεχνον εἰκόνα τῆς Θεομήτορος cod. Paris. 171 r°. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος codex Flor. 28. Fabric. VIII, p. 618.

[4] Εἰς εἰκόνα κοσμηθεῖσαν τῆς Θεομήτορος cod. Par. 73 v°.

[5] πρὸς et supra εἰς cod. Esc.

Τὸν σωματικὸν ἀνελάμϐανες τόνον[1],
Τὰς τῶν ἰατρῶν ἐξελέγχουσα κρίσεις[2].
Ἔτι δὲ καὶ νῦν τοὺς ἐμοὺς λύεις πόνους,
Τῶν θαυμάτων κιρνῶσα τὰς ἀντιδότους.
Οὐκοῦν δέχου τὸ σῶσΊρον[3] ἐκ χρυσαργύρου,
Δέχου δὲ καὶ τὸν ἔνδον ἀῤῥήτως πόθον·
Οἶδας γὰρ ὡς ἔγωγε σὴν δήπου χάριν,
Ἀφεῖσα τὸν πρὶν τῆς κενῆς δόξης τῦφον,
Ὡς εὐτελὲς τὸ ῥάκος ἠμφιασάμην,
Ἄνανδρος εἰς σύζευξιν εὐελπισΊίας.
Ἐξ Εὐλογίας ταῦτα σεμνή σοι κόρη
Κομνηνοφυοῦς τῆς Παλαιολογίνης,
* Στρατοπεδάρχου τοῦ μεγάλου φιλτάτης,
Ἀδελφιδῆς ἄνακτος εὐσεϐεσΊάτου.

CLXIX. Εἰς[4] ναὸν τοῦ μεγάλου Νικολάου[5].

Ἂν ἦν[6] δυνατὸν ἐξ ὑπερτίμων[7] λίθων
Οἴκου προσευχῆς ὀργανοῦσθαί σοι κτίσιν,
Τότ' ἂν ἔφην ἔγωγε μηδὲν εἰσφέρειν,
Ἀνθ' ὧν περ ἡμᾶς ἀξιοῖς χαρισμάτων,
Ὦ Μυρέων πρόεδρε, κοινὲ προσΊάτα·
Ἐπεὶ δὲ κοινῇ δεξιοῦμαί σε κτίσει,
Πρὸ τῆς ὕλης τὸ φίλτρον ἡδέως δέχου,

[1] τόκον cod. Esc.

[2] Supra CLXIII, 8 : Καὶ τῶν ἰατρῶν ἐξελέγχεις τὴν κρίσιν.

[3] Cf. supra CLXII, 6.

[4] Cod. Par. fol. 110 v° : Εἰς ναὸν ἀνεγερθέντα τῷ μεγάλῳ Νικολάῳ.

[5] De S. Nicolai ædibus cf. Ducang. *Constant. Christ.* IV, p. 130.

[6] Cod. Esc. male Ἆ νῦν.

[7] Supra LI, 1 : Τῶν ὑπερτίμων λόγων. Eustath. *Opusc.* p. 175, 32 : Καὶ πανταχοῦ δὲ γῆς ὑπέρτιμος. German. Cp. Coisl. 278, fol. 143 v° : Ὄντως ἐξηυγενιζόμενος εἶ καὶ ὑπέρτιμος καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν ἔνθεος. Theodor. Studit. cod. Par. 891, fol. 247 v°.

Καὶ τὰς ἀμοιβὰς δαψιλεστέρας δίδου·
Διδάσκαλον γὰρ εὐτυχεῖς τὸν δεσπότην,
Ὃς[1] λαμβάνει καὶ μῦρα πορνικὸν φόρον,
Χήρας τε λεπτὰ, καὶ δορᾶς αἰγῶν τρίχας,
Μετρῶν τὰ μικρὰ ταῖς λαβαῖς πρὸς τὸν πόθον·
Πλὴν ἀλλ' ὁ ναὸς οὑτοσὶ γένοιτό μοι
Σκέπη ψυχικὴ, σωστικὸν βάθρον βίου·
Παθῶν ἐλατὴρ, μυστικῆς δόξης φύλαξ,
Ἐν συμφορᾷ κίνησις, ἐν τέρψει στάσις,
* Σῶστρον[2] γυναικὶ[3], κόσμος αὐτοῖς φιλτάτοις.
Εἶτα κιβωτὸς πρὸς τὸν ὅρμον τὸν μέγαν
Ἐκ τοῦδε τοῦ πλοῦ τῆς ῥοῆς[4] τῶν πραγμάτων,
Πᾶσι δὲ κοινὸν φάρμακον σωτηρίας
Ἐκ τοῦ Γαληνοῦ τῶν ψυχῶν ἐπιστάτου,
Καὶ θαυμάτων πέλαγος[5] ἀφθόνως ῥέον.
Οὕτω σεβαστὸς ὁ Κλιβανάρης ἔφη,
Τοῦτον τὸν οἶκον τῷ Θεῷ πηξάμενος.

CLXX. Εἰς τὸν Πρόδρομον[6].

Πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς ποθοῦσιν ἐργάτην
Ψηφίς σε λεπτὴ συντεθεῖσα δεικνύει.
Δεῖ γάρ σε νικᾶν καὶ τὸ τῆς τέχνης μέτρον
Ἐν τοῖς πρὸς ἡμᾶς σωστικοῖς τεραστίοις.
Εἴπως δ' ἐνῆν τάχα σε καὶ κρείττω γράφειν,
Οὐκ ἦν ἂν ὀκνεῖν τὴν γραφήν σου τὴν ξένην,
Ἀνδρὸς δὲ παντὸς εὑρεθεὶς σὺ βελτίων,

[1] Hi duo versus 10 et 11 infra CCLXXXIV, 5.
[2] Cod. Esc. σώστρου.
[3] Cod. Esc. γυναικός.
[4] Cf. cod. Flor. LXXIX, 2.
[5] Cf. cod. Par. XXXIII, 10.
[6] Cod. Mon. fol. 138, qui addit ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοστράτορος.

Ἰωάννη, κἀνταῦθα τὸ πλέον φέρεις.
Οὐκοῦν ἐπὶ νοῦν ζωγραφῶ σε τὸν μέγαν,
Τὰ τοῦ πόθου χρώματα κιρνῶν ἐν βίῳ.
Καὶ σὺ δὲ φωνὴ τοῦ πρὸς ὃν βλέπεις λόγου,
* Φθέγγου πρὸς αὐτὸν κἂν σιγᾷς ἐν τοῖς τύποις,
Καὶ σῶζε καὶ φρούρει με τὸν σὸν οἰκέτην,
Καὶ ζῶντα νυνὶ καὶ μὴν [1] πότμον πάλιν.
Δοῦκας ὁ Γλαβᾶς ταῦτά σοι πρωτοστράτωρ
Ὁ Μιχαὴλ εἴρηκε τῷ Ζαχαρίου [2].

CLXXI. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους.

Ὡπλισμένους ἔγραψα τοὺς ὑπερμάχους,
Ὡς ἂν [3] ὁ Σατὰν συσταλεὶς νῶτα στρέφῃ,
Καὶ μὴ καθ' ἡμῶν αὐθαδῶς ἐπιτρέχῃ·
Οὐδ' Ἡρακλῆν [4] γάρ φασιν ἀρκεῖν πρὸς δύο,
Καὶ ταῦτα θερμῆς [5] καὶ βολῆς ὑπερτέρους·
Ἐγὼ δὲ καὶ σφῶν τὴν καλὴν κλῆσιν φέρων,
Γέγηθα καὶ πέποιθα πρὸς πᾶσαν μάχην.
Δοκῶ γὰρ αὐτοὺς πανταχοῦ ζῶντας βλέπειν,
Οὓς ὁπλίτας ἔγραψα καὶ τῇ καρδίᾳ·
Πᾶς οὖν ὁρατὸς δυσμενὴς ἢ λανθάνων
Τοὺς γεννάδας ῥίψασπις ὡς πῦρ φευγέτω.
Χριστὸς γὰρ αὐτοὺς μυστικῶς [6] ἐνισχύει
Πρὸς τὰς καθ' ἡμῶν συντεταγμένους [7] μάχας.
Ὁ Θεόδωρος ταῦτα Παλαιολόγος [8].

[1] Leg. *καὶ μετὰ πότμον.*

[2] Cod. M. male *Ζαχαρίῳ.*

[3] Cod. *ὡσάν.*

[4] Habetur in Parœmiograph. Conf. Zenob. V, 49, ibique notas.

[5] Leg. aut *θέρμης* aut *θερμούς.*

[6] *De Plantis*, vs. 54 : Καὶ ῥιζοποιεῖ *μυστικῶς τὰς ἐκφύσεις.*

[7] Leg. *συντεταγμένας* vel *τοὺς μάχαις.* Prius melius.

[8] Fort. Theodorus Comnenus Palæologus, de quo Ducang. *Famil. Byz.* p. 249.

* CLXXII. Εἰς[1] τίμιον Σταυρὸν εὑρεθέντα εἰς ῥίζαν δαφνίνην παραδόξως· ἐν ᾧ ἦν καὶ αἱματώδης γραμμή.

Τῷ μὲν βασιλεῖ πρὸς Θεοῦ Κωνσΐαντίνῳ
Τὸν[2] σΐαυρικὸν δείκνυσιν οὐρανὸς τύπον,
Δι' οὗ περ ἐχθροὺς ἐτροποῦτο βαρβάρους
Ὁ γεννάδας ὡς εἶδεν ἘΝ ΤΟΎΤῼ ΝΊΚΑ[3].
Ἐμοὶ δὲ ῥίζα τοῦτον ἐκ γῆς δαφνίνη
Χειρὸς δίχα γραφέντα καὶ τέχνης φέρει,
Τοῦ δυσμενοῦς τὴν ἧτΐαν ἐγγυωμένη.
Ἐπεὶ γὰρ ἐκ κρηπῖδος[4] εὐελπισΐίας
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τὴν μονὴν ἐπηξάμην,
Καὶ γῆς τιναγμοῖς τὸν νεὼν τεθραυσμένον
Εἰς τοῦτο κάλλους αὖθις ἀνεδειξάμην[5],
Ἐγλιχόμην ἰδεῖν τι καινὸν ἐνθάδε,
Καὶ γίνεταί μοι τοῦ σκοποῦ τεκμήριον
Ὁ κοσμοσώσΐης[6] οὗτος αὐτίκα τύπος,
Ὃν πρὶν τὸ φυτὸν εἰς τομὴν ἐλθεῖν, ξένε,
Φωτὸς περιήσΐραψε[7] πολλάκις χύσις.
Δηλοῦν γὰρ ἐχρῆν ταῖς Θεοῦ μονασΐρίαις
Τὴν τῶν μελῶν σΐαύρωσιν, ὡς Παῦλος[8] λέγει.
* Καὶ τοῖς ἀφυπνώσασι νεκροῖς ἐνθάδε
Ζωὴν ποθεινὴν καὶ φθορᾶς ἀλλοτρίαν
Ἐν τῷ παθητῷ καὶ παθῶν ὑπερτέρῳ.
Πλὴν ἴδε καὶ τὸ χρῶμα τοῦ θείου τύπου,
Καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς τῆς βαφῆς γραμμὴν μέσην

[1] Ὡς ἐκ προσώπου τῆς μεγάλης Δομεσΐικίσσης εἰς τὸν εὑρεθέντα σΐαυρὸν ἐν τῇ ῥίζῃ τῆς δάφνης cod. Par. 103 v°.
[2] Cod. Esc. τὸ σΐαυρικὸν δείκνυσι οὐρ.
[3] Cod. Esc. νίμα.
[4] Cod. Par. εἰς κρηπῖδας.
[5] ἀνεδειμάμην cod. Par.
[6] Cf. supra CLVI, 5.
[7] Cod. Par. περιήσΐραπτε.
[8] Coloss. III, 5.

Τῶν δεσποτικῶν αἱμάτων τὸ σύμβολον.
Ἀειθαλὲς[1] δὲ καὶ τὸ φυτὸν τυγχάνον
Τῆς ἀρετῆς τὴν ὥραν ἐμφαίνει τάχα[2],
Ἧς ψαλμικῶς τὸ φύλλον οὐκ ἀποῤῥέει[3].
Ὢ τύπος ἁδραῖς οὐχ ὑπείξας ἀξίναις
Ὅταν τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν[4] κονισσάλῳ
Παρεῖχεν αὐταῖς τὰς ῥοπὰς ἀπροσκόπους·
Τὸ μὲν γὰρ ἄλλο θᾶτΊον ἐτμήθη ξύλον,
Οὗτος δὲ πᾶς ἄτμητος εὑρέθη μόνος
Μικροῦ συνισΊῶν τῷ θεῷ τὰς παρθένους
Τομῶν λογισμῶν προσβολῆς ἐλευθέρας.
Ὢ σΊαυρὸς, ᾧ ζῶ, καὶ κινοῦμαι, καὶ πνέω!
Ὢ ξύλον ἑσΊὼς εἰς χρυσῆν κήπου χλόην!
Ὢ δένδρον ἡμῖν γνωσΊικοὺς καρποὺς φύον,
Οἷον παρ' ἡμῖν ὄλβον ἡ κτίσις ἔχει!
Ἡ τοῦ μεγάλου σύζυγος ΔομεσΊίκου
Κομνηνοφυὴς[5] ἡ Παλαιολογίνα
Ταῦτα[6] κρατοῦντος ἐξαδέλφῃ καλλίπαις[7].

CLXXIII. Εἰς τὸν θαυματουργοῦντα[8] δάκτυλον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος[9], ὃν ἐφανέρωσεν ὁ βασιλεύς.

Ἰεζεκιὴλ γηγενοῦς πατρὸς τέκος,

[1] Theod. Ducas Lascaris, cod. Paris. 3048, fol. 62 v° : Καὶ σμαράγδου λίθου φαινομένης ἀειθαλεσΊέρας, ὀσμὴ ἐκ ταύτης ἐξέρχεται ψυχὴν ὄντως ἀρωματίζουσα. Cf. et Strabon. p. 711, et Theod. Metoch. p. 756 A.

[2] Cf. supra CLIX, 28.

[3] Psalm. I, 3.

[4] Cod. Esc. ἐκφρυγέν.

[5] Κομνηνοφυὴς ταῦτα νῦν Μάρθα γράφει cod. Par. Maria Palæologina, alio nomine Martha vocitata, Michaelis imper. soror, nupsit Nicephoro Tarchaniotæ, magno Domestico. De qua conf. Ducang. p. 232.

[6] Hic versus erasus in cod. Par.

[7] Philes ed. Wernsd. p. 326 : Ὁ καλλίπαις ἔρημος. Vid. Boll. ad 13 jun. p. 672.

[8] Cod. Par. θαυματουργόν.

[9] Κλήμεντος τοῦ νέου cod. Paris. 74 v°, in quo sequentia desunt.

Ὁ βασιλεὺς καλεῖ σε τῆς Ῥωμαΐδος,
Εἰς δεύτερον φῶς μυστικῶς ὑπεξάγων[1]·
Καὶ δεῦρο λαθὼν[2] τῆς ταφῆς τὴν ἑσπέραν,
Καὶ λάβε φωνὴν, καὶ προφήτευσον πάλιν[3].
Ἰδοὺ γὰρ ὀστᾶ νεκρικῶς ἠθροισμένα
Καὶ γυμνὰ καὶ πόῤῥωθεν ἐξικμασμένα[4],
Ζῇ τάχα καὶ πνεῖ, καὶ λαλεῖ γλώττης δίχα,
Καὶ θαυματουργεῖ καὶ διώκει τὰς νόσους,
Πρὶν σάρκας αὐτοῖς ἐκφυῆναι καὶ φλέβας,
Καὶ νεῦρα πυκνὰ καὶ διάβροχον δέρας,
Καὶ πνεῦμα ληφθὲν πρὸς τὸ πῆξαι τὴν πλάσιν.
Ἡσαΐα, πρόελθε νυκτὸς ὀρθρίσας,
* (Δεῖ γάρ με καὶ σοὶ προσλαλεῖν ἀφ' ἑστίας)
Καὶ φῶς νέας ἄντικρυς ἡμέρας ἴδε,
Καὶ φράζε παρὼν τὴν θεόῤῥυτον[5] δρόσον,
Ἀφ' ἧς[6] τὰ νεκρὰ ψαλμικῶς ἀναψύχεις·
Ὁ γὰρ βασιλεὺς ἐξ ἀνίκμου δακτύλου
Τὴν ἐσχάτην ἔγερσιν ἡμῶν δεικνύει,
Ὡς ἂν ἔχῃ[7] κράτιστον ἡ κτίσις τέρας,
Ὀστοῦν πρὸ τῆς σῆς θαυματουργοῦν ἰκμάδος.
Κλήμης[8] γε μὴν ἐκεῖνος, (ἀλλ' ἀκουέτω
Γῆ πᾶσα καὶ θάλασσα, καὶ βροτῶν γένος·
Πλουτεῖ γὰρ αὐτὸν οὐρανοῦ μέγα πλάτος,
Ὢ καλύβη γνώρισμα προσφάτου χρόνου·)

[1] Cod. Par. LXXVII, 1.

[2] Cod. Esc. λαβών.

[3] Ezech. XXXVII, 4.

[4] Hic versus deest in cod. Esc..

[5] Cod. Paris. LXIII, 33 : Θεόῤῥυτον δρόσον ἐνῆκας ὀστέοις. Cod. Vat. XI, 2 : Θεόῤῥυτον μέλι. S. Ephr. III, p. 544 E : Τῆς ξηρανθείσης μου καρδίας ἡ θεόῤῥυτος ῥανίς. Sever. Alexandr. cod. P. 2544, f. 126 v° : Δεῖ γὰρ ἐκ θεῶν καὶ θεοῤῥύτου αἵματος τὰ πάντα φῦναι κάλλιστα.

[6] Cod. Par. ὑφ' ἧς.

[7] ἔχοι cod. Par.

[8] Cod. Esc. Κλήμεις.

Τὸ σῶμα νεκρὸν καὶ πρὸ τοῦ τέλους φέρων,
Χρισῷ τε συζῶν, κατὰ Παῦλον[1] τὸν μέγαν,
Καὶ πάντα φυγὼν κοσμικῆς θήρας βρόχον,
Ὡς ἂν ἐπαρθεὶς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου
Φυγὰς ἀτεχνῶς εὑρεθῇ σεσωσμένος.
Ζῇ νῦν μετασὰς, καὶ φθορᾶς κρείτῶν[2] μένει,
Καὶ θαυματουργεῖ τοῖς παροῦσι λειψάνοις·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἐπίκουρον πλάσιν
* Πρὸς τὰς ὑπὲρ νοῦν τῆς ψυχῆς εὐπραξίας
Εἰς λύσιν[3] ἐλθεῖν φθαρτικῆς ἀπραξίας.
Ὄνυξ μὲν οὖν λέοντος[4] ἐμφαίνει κράτος,
Ὡς ἡ κρίσις δίδωσι τῆς παροιμίας·
Ὅλον δὲ τὸν Κλήμεντα δακτύλου μέρος,
Ὡς ἡ χάρις ἔδειξε τῶν τερασίων,
Δι' οὗ νικηθεὶς ὁ κρατῶν γῆς Αὐσόνων
Ἀνακομίζει[5] συλλεγέντα τὸν μέγαν,
Ὡς ἂν ἴδῃ[6] τὸ χρῆμα καὶ φῶς ἡλίου,
Καὶ πνεῦμα καὶ θάλασσα, καὶ πλοῦς ὁλκάδων,
Καὶ σύμπας αἰθὴρ, καὶ προπέμπουσαι φλόγες.
Καὶ νῦν κιβωτὸν εὐτυχοῦσι λειψάνων
Οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦσι τὴν Κωνσαντίνου.
Πλὴν ἀλλὰ τὸν Φίλιππον Ἑλλήνων λόγος,
Θήκας ἀναπλύσσοντα[7] κοινῶν λειψάνων
Ὁρᾶν ἐπ' αὐτὰς καὶ σκοπεῖσθαι τὴν φύσιν,
Καὶ τὸν δυσαπάλλακτον[8] ἀμβλύνειν τύφον·

[1] Rom. vi, 8.

[2] Cod. Par. κρείσσων.

[3] Cod. Esc. εἰς λήθην.

[4] De proverbio, Ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα, confer. Erasmus.

[5] Cod. Esc. ἀνακαινίζει.

[6] ἴδοι cod. Par.

[7] Cod. Esc. ἀναπλήσσοντα.

[8] Cod. Esc. δυσαπάλακτον. Confer. Eustrat. *In Ethic.* fol. 38 v°.

Ὁ δὲ κραταιὸς οὑτοσὶ σ7εφηφόρος,
Ὃς ἐκ Θεοῦ τὸ χρίσμα[1] λαβὼν εὑρέθη,
* Παντὸς τύφου πόῤῥωθεν ὀφθεὶς βελτίων,
Ὡς αὐτομαθὴς[2] τῶν δεόντων ἐργάτης,
Τὴν πλουτοποιὸν[3] εὐτυχεῖ ταύτην θλίβην,
Ὡς ἂν καθαιρῇ δυσμενεῖς πολυτρόπους,
Καὶ πᾶσαν ὀφρῦν αὐθαδῶς ἐπηρμένην·
Εἴη δὲ καὶ ζῶν, καὶ πλατύνων τὸ κράτος,
Καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς ψυχῆς διεξάγων,
Εἰς πραγμάτων ἄπειρον ἀρίσ7ων χύσιν,
Καὶ πάντα καιρὸν εὐμαρίζων ταῖς νίκαις,
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς εὐθυμῶν τοῖς ἐν μέσῳ·
Κατὰ[4] δὲ τὸν μέλλοντα καὶ ζῶντα χρόνον
Κλήμεντι συνὼν τῷ βραβεῖ τῶν λειψάνων
Κἀκεῖ βασιλεὺς καὶ τρυφῆς οἰκῶν τόπους[5].

CLXXIV. Εἰς λείψανον ἐκ ποδὸς τοῦ μεγάλου Παύλου[6].

Ταρσὸς[7] πόλις δίδωσι Παῦλον τῇ κτίσει,
Ἐμοὶ δὲ ταρσὸν τοῦ ποδὸς Παῦλος πάλιν.

CLXXV. Εἰς δάκτυλον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Τῷ μαρτυρικῷ, Θεόδωρε, δακτύλῳ
Πρὸς τὰς ὁδοὺς νύτ7εις με τῆς σωτηρίας,
Ὡς ἂν δι' αὐτοῦ καὶ Θεὸς ζῶντα γράφοι.

[1] Cod. Esc. ἐκ Θεοῦ χάρισμα.

[2] Cf. cod. Flor. CXXXI, 127.

[3] Confer. infra CXCI, 41; cod. Paris. XXXIII, 16 et cod. Vat. XVIII, 2. Tarasius Cpol. cod. Coisl. 146, fol. 284 r° : Σὺ τοῦ Ἰὼβ ἡ ἐν πειρασμοῖς ὑπομονητικὴ ἀνακεφαλαίωσις καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ διπλῇ διάδοσις καὶ πλουτοποιὸς ὕπαρξις.

[4] μετά cod. Par. male.

[5] τρόπον cod. Esc.

[6] Cod. Flor. fol. 218 v° : Εἰς τὸν μέγαν Παῦλον.

[7] Conf. cod. Flor. XXII, 61.

* CLXXVI. Εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν κολλύϐων[1].

Λιμαγχονηθεὶς ὁ φθορεὺς τοῖς κολλύϐοις[2]
Πικρῶς θανατᾷ, μὴ θεῷ ζῶσαν πόλιν
Εἰδωλολατρεῖν ταῖς τροφαῖς ἀναγκάσῃ.

CLXXVII. Εἰς τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων[3].

Τοῖς πρωτοτύποις τὴν τιμὴν εἰδὼς νέμειν[4]
Πρόσελθε, πιστὲ, πλὴν σχετικῶς[5] τοῖς τύποις
Τῶν αἱρετικῶν τὰς λαϐὰς ἀνατρέπων.

CLXXVIII. Εἰς ναὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου[6].

Σκήνωμα Χριστοῦ τὸν ναὸν τοῦτον δέχου,
Καὶ σῶζέ μοι τὸν οἶκον εἰς πλεῖστον χρόνον
Ἄλυπον, ἁϐρὸν, εὐκλεῆ, πεπλησμένον[7].
Δοῦλος σεϐαστὸς Μιχαὴλ σὸς Ἀτζύμης
Καὶ τῶν θεμάτων τῆς ἕω Δομέστικος,
Εἴρηκεν αἰτῶν εὐτυχεῖν σου τὴν σκέπην.

CLXXIX. Εἰς[8] τὴν πρωτοϊερακαρίαν[9] Μελάνην ἐπιτάφιον.

Βαϐαὶ λίθος τρίπηχυς[10] ὁ βροτῶν βίος
Ὧ καὶ τὰ λαμπρὰ τῆς Μελάνης[11] ἐκρύϐη.

[1] Εἰς τὴν τῶν κολλύϐων εὕρεσιν cod. Par. fol. 206 v°; κολύϐων cod. Esc. Cf. Wernsd. ad Phil. p. 14.

[2] κολύϐοις cod. Esc.

[3] Cod. Par. 207 r° : Εἰς τὴν τ. ἁ. εἰκ. πρ.

[4] μένειν cod. Esc.

[5] Theod. Stud. p. 144 D.

[6] Cod. Par. fol. 207 r° : Τοῦ πανσεϐάστου πρὸς τὴν θεομήτορα.

[7] In cod. Par. prius erat πεπλεγμένον.

[8] Ἐπιτύμϐιοι cod. Par. fol. 207 r°.

[9] πρωτοϊερακαραίαν cod. Esc. Πρωτοϊερακάριος, *Primus Accipitrariorum*, dignitas palatina, de qua vid. Ducang. *Glossar. med. græc.* s. h. v. Infra CLXXX, 18, legitur πρωθιερακάριος.

[10] Cf. cod. Flor. CXCVIII, 27.

[11] Cf. infra CLXXX, 36.

* CLXXX. Ἕτεροι[1] ἐπιτάφιοι ἑαυτῇ[2], ἐκ προσώπου ταύτης.

Ἐγὼ τὸ μὲν πρὶν εἰς τὸν ἄστατον βίον
Ὤκνουν ἐμαυτὴν εὐπραγοῦσαν σεμνύνειν·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς τὸ πῦρ[3] τῶν πραγμάτων
Ἐγχεῖν τὸ θερμὸν τοῦ κενοῦ τύφου στέαρ.
Νῦν δὲ φθορᾶς ἐνδῦσα καὶ τάφου γνόφον[4],
Τί σεμνὸν ἂν εἴποιμι, καὶ τίνος χάριν;
Νεκρῷ γὰρ οὐδεὶς εὐπρεπὲς πλέκει στέφος·
Ἵνα δὲ πᾶς ἄνθρωπος ἐντεῦθεν μάθῃ
Σκιὰν θεωρῶν μὴ πτοεῖσθαι τὸν βίον,
Τὰ κατ' ἐμαυτὴν ζωγραφῶ[5] δή σοι, ξένε.
Δανείζομαι γὰρ ἀπὸ τῶν ζώντων λόγον,
Μικροῦ πνοῆς δύναμιν ἐγχέαντά μοι.
Πατρίδα μὲν δὴ τὴν καλὴν ἔσχον πόλιν,
Γεννήτορας δὲ τοὺς κατ' αὐτὴν ὀλβίους,
Ἢ τί λέγειν χρὴ Συναδηνοὺς[6] ἐνθάδε,
Σαμψὼν Γαβαλᾶν, ἀλλὰ καὶ Σκουτερίους,
Στρατηγοπούλους[7], Δούκας Ἀγγελωνύμους[8],
Πρωθιερακάριον[9] ὡς ὁμευνέτην

[1] Εἰστοαυτό cod. Par. fol. 207 v°.

[2] Pro ἑαυτῇ leg. τῇ αὐτῇ.

[3] Cod. Flor. CXXIII, 5 : Ῥίψεὶς εἰς τὸ πῦρ τῶν πραγμάτων.

[4] Cod. Flor. LXIII, 14 : Τὸν τοῦ τέλους ἄφυκτον ὑπέδυ γνόφον. Id. LXXIX, 47 : Τῷ τῆς τελευτῆς ὑποχωροῦσα γνόφῳ. Id. C, 34 : Οὐκ ἂν ὁ παχὺς τῆς φθορᾶς ἤρθη γνόφος. Conf. quoque cod. Par. XIV, 380.

[5] ζωγραφήσω μετρίως cod. Par. ex correct.

[6] In marg. cod. Esc. legitur συναδηνὸς, γαβαλᾶς, σκουτέριος. Celebres fuerunt Theodorus Synadenus et Jo. Gabalas, de quibus Niceph. Gregoras et Jo. Cantacuzenus, passim. Memorantur Γλαβᾶς ὁ Σκουτέριος ap. Cantacuz. t. III, p. 69, et Σκουτέρις Χοῦμνος ap. Pachym. t. II, p. 603, 18.

[7] De Strategopulis vid. Pachym. et Niceph. Gregor. passim.

[8] Niceph. Gregor. p. 318, 21.

[9] Vid. supra ad titulum.

Ἐκ Περσίδος φανέντα Ῥωμαίοις μέγαν [1],
Ὦ Βασιλικός [2] ἦν τάχα τοὐπώνυμον;
Πῶς δ' ἔσΊιν εἰπεῖν ὡς ἄπαις ἡ καλλίπαις [3];
Ἔμεινα καρτεροῦσα τὴν ἀτεκνίαν [4],
Καὶ γὰρ ἕωλός ἐσΊι ταῦτά μοι κτύπος,
Καθάπερ οἱ πρὶν ἀπὸ τοῦ πλούτου κρότοι.
Ἕν μοι σχεδὸν τὸ κέρδος, οὐδέν τι πλέον,
Ἡ τῶν μοναχῶν τῶν ἐμῶν συναυλία [5],
Τὰ δ' ἄλλα νεκρὰ καὶ πρὸς οὐδὲν ἠργμένα·
Νυνὶ γὰρ εἰς γῆν τέφρα καὶ κόνις μένω,
Καὶ ῥάκος ἁπλοῦν ἀντὶ τῶν πέπλων φέρω,
Καὶ τάφον οἰκῶ, καὶ σκιὰν λίθου σΊέγω,
Καὶ γλῶσσαν ἥν περ εἶχον ὑγρὰν εἰς λόγους
Ὁ δυσμενὴς θάνατος ἐξέτηξέ μοι.
Ὥσ7ε βλέπων, ἄνθρωπε, τὸν τάφον, σύνες [6]
Καὶ τοῖς παραμένουσι τὸ πλεῖσΊον δίδου.
Κἄν τις ἔροιτο τίνος ὁ δριμὺς τάφος,
Φράσον πρὸς αὐτὸν, τῆς Μελάνης τῆς ξένης·
Εὐχὰς δὲ ΧρισΊῷ πέμψον ἱλασΊηρίους [7],
Ὡς ἂν Ἐδὲμ τύχοιμι τῆς ποθουμένης.

CLXXXI. Τῷ πρωτοσΊράτορι τῷ Φιλῇ [8].

Χαρισμάτων ἄσΊρασιν [9] οὐρανὲ βρύων,

[1] Hic versus deest in cod. Esc.

[2] Cf. Niceph. Greg. p. 413, 24, et Pachym. t. I, p. 129, 16.

[3] Inscriptio metrica ap. Lebas, t. III, p. 282 : Τοὺς πολύπαιδας ἄπαιδας.

[4] In cod. Par. prius erat εὐτεκνίαν.

[5] Cf. cod. Flor. XCVI, 19.

[6] σκύες cod. Esc.

[7] Jo. Tzetz. *Ep.* 107, p. 96 : Πρὸς θεὸν ἱλασΊήριος ἔντευξις.

[8] Τῷ ἀδελφῷ τοῦ αὐτοκράτορος cod. Par. fol. 208 v°. Conf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 254, et Niceph. Gregor. I, p. 263.

[9] Cod. Par. LIX, 16 : Τοῖς ἄσΊρασι δὲ τῶν χαρισμάτων βρύων.

Ἤθους μὲν ἀσΊραπαῖς με καὶ βρονταῖς[1] λόγων
Θέλγεις πρὸ μακροῦ· τὸν δὲ ῥοῦν ἔτι σΊέγεις.
* Μὴ μέλλε[2], διψῶ, δρασΊικῆς[3] χρήζω δρόσου.

CLXXXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ[4] Νίφωνι.

Τὸ τοῦ βίου πέλαγος[5], ὦ ζέφυρέ μου,
Τῇ τῶν λυπηρῶν ἐκταράτΊει με ζάλῃ·
Ναὶ σπεῦδε, ναὶ κοίμιζε τὸν βαρὺν σάλον
Σοφῶς κυβερνῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος[6].

CLXXXIII. Τῷ αὐτῷ[7].

Ἥλιέ μου, φάνηθι λαμπρὸς καὶ ζέων,
Καὶ τέρψιν ἡμῖν αἰθριάζουσαν[8] δίδου,
Τὰς τῶν ἀηδῶν ἐκπιέζων ἰκμάδας,
Ὡς ἂν ὁ χειμὼν[9] τῆς ψυχῆς ἀφυβρίσῃ.

CLXXXIV. Τῷ αὐτῷ[10].

Δένδρον φυτευθὲν εἰς θεόδροσον τόπον[11]
Καὶ καρπὸν εὐπέπαντον[12] ἀρετῶν φέρον,
Τῇ ψυχαγωγῷ παραμυθοῦ με σκέπῃ·
Ἡ γὰρ ζέσις φλέγει με τῆς ἀθυμίας.

[1] Cf. cod. Par. LIX, 18.

[2] μέλε cod. Par.

[3] δρασΊικῶς cod. Esc.

[4] κυρῷ Νίφωνι deest in cod. Paris. fol. 208 v°. De Niphone patriarcha Constantinopolitano sub Andronico seniore multa narravit Nic. Gregoras.

[5] Cod. Esc. τῶ τοῦ β. πέλ. Cf. cod. Flor. LXXIV, 1, et cod. Par. CLVI, 1.

[6] Idem versus infra, CCXXIX, 2. Cf. cod. Fl. LXXIV, 5, et cod. Par. CLVI, 6.

[7] Cod. Par. fol. 208 v°.

[8] αἰθριάζουσι cod. Par.

[9] Cod. Par. CLXXIII, 3 : Τὸν πολὺν χειμῶνα τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Cyrill. Alex. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. II, p. 222 : Τὸν χειμῶνα τῆς ψυχῆς αὐτῶν λύει.

[10] Cod. Par. fol. 208 v°.

[11] τρόπον cod. Par. Id. X, 26 : Λειμὼν γὰρ εἶ σὺ καὶ θεόδροσος τόπος. Cf. quoque LV, 35, et XCV, 8.

[12] Cf. cod. Par. CLXXIII, 6.

CLXXXV. Τῷ μεγάλῳ σΊρατοπεδάρχῃ τῷ Ἀγγέλῳ[1].

Φρικτὲ σΊρατηγὲ μυσΊικῆς πανοπλίας,
* Τὸ τῶν λόγων εὔθηκτον[2] ἁρπάσας ξίφος
Πλῆξον τὸν ἐχθρὸν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνον,
Ὡς ἂν φυλαχθῇ τῶν λογισμῶν ἡ πόλις.

CLXXXVI. Τῷ αὐτῷ ἕτεροι[3].

Πάκτωλέ[4] μου πρόελθε καὶ πλούτιζέ με,
Τὸ ψῆγμα τοῦ νοῦ δαψιλῶς[5] ἀναβρύων·
Νείλου δὲ παντὸς ἀφθονώτερος ῥέων
Τὸν τῆς ψυχῆς λίπαινε[6] τῷ ξένῳ σΊάχυν.

CLXXXVII. Τῷ αὐτῷ[7].

Εὐσπλαγχνίας ἄβυσσε[8] καὶ καλῶν χύσις[9],
Στατῆρά[10] μοι δὸς χαρμονῆς ἐγκαρδίου.
Καὶ γὰρ τὸν ἰχθῦν τῆς ἐμῆς σιγῆς βλέπεις
Νηκτὸν παρὰ σοὶ καὶ σχεδὸν καθειργμένον[11].

CLXXXVIII. Τῷ αὐτῷ[12].

Ψυχῶν ἰατρὲ καὶ παθῶν ἀποκρύφων,
Κέρασον ἡμῖν ἀντιφάρμακον[13] πόνων·

[1] Cod. Par. fol. 209 r°, in quo deest τῷ Ἀγγέλῳ. Cf. Cantacuz. I, 334, 5.

[2] Cf. cod. Par. LXI, 42.

[3] Τῷ πανσεβασΊῷ ΔομεσΊίκῳ cod. Par. 209 r°.

[4] Cf. cod. Par. CCXVIII, 29.

[5] Cf. cod. Flor. XX, 4.

[6] λίπαινον cod. Esc.

[7] Cod. Par. fol. 209 r°.

[8] Cf. cod. Paris. CXLIX, 248.

[9] Cod. Flor. XLIII, 93 : Τῶν ἀγαθῶν τὴν χύσιν.

[10] Cf. cod. Flor. LXXXVIII, 13.

[11] καθηγμένον cod. Esc.

[12] Cod. Paris. fol. 209 v° : Τῷ πατριάρχῃ, id est Νίφωνι, non autem magno stratopedarchæ.

[13] Cf. cod. Flor. I, 598.

Καὶ γὰρ βοτανῶν εὐπορεῖς κοσμοτρόφων [1],
Κοινὸς Γαληνὸς [2] εὑρεθεὶς τοῖς ἐν λύπαις.

CLXXXIX. Τῷ αὐτῷ [3].

* Ποιμὴν [4] ἀγαθὲ, τῆς ψυχῆς τῇ σφενδόνῃ [5]
Ἀνασόβει τὸν θῆρα [6] τῆς ἐμῆς λύπης·
Πλανώμενον δὲ καὶ τὸν ἄρνα σου βλέπων
Ἀνακομιστὴς εὐμενέστατος γίνου.

CXC. Τῇ μεγάλῃ Δομεστικίσσῃ [7].

Περιστερὰν [8] χαίρουσαν εἰς δόσεις βλέπων
Τὸν κατακλυσμὸν [9] οὐ πτοοῦμαι τῶν πόνων.
Καὶ γὰρ ἐλαίας κάρφος [10] εἰς χεῖρας φέρεις,
Καὶ χαρίτων χρώμασι ποικίλοις βρύεις.

CXCI. Τῷ ὑπερφυεῖ πρωτοστράτορι τῷ Γλαβᾷ [11].

Ἂν ἦν δυνατὸν καὶ ψυχῆς δίχα πνέειν,
Κλεινὲ στρατηγὲ, τῶν ἐμῶν φῶς ὀμμάτων,
Αὐτὴν ἂν εὐθὺς ἐξελὼν τοῦ σαρκίου
Παρέσχον ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς εὐεργέταις
Τῆς εἰς τὸ ναρκᾶν ἐκτροπῆς μὴ φροντίσας.
Ἐπεὶ δὲ τὸ πνεῖν καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν

[1] Cf. supra CXLVIII, 5.

[2] ἰατρός et in marg. Γαληνός cod. Esc.

[3] Cod. Par. 209 v°.

[4] Λιμήν cod. Escur. quod monstrat initia corrupta esse in Escur. ut supra CLXIX, 1 : Ἆ νῦν δυνατόν. Eadem confusio infra, CCXXIX, 15.

[5] Cf. cod. Flor. XLIII, 45.

[6] Cf. cod. Flor. LXXXV, 3.

[7] Τῇ πρωτοστρατορίσσῃ cod. Paris. 209 v°.

[8] Περιστερὰν δή τινα καλήν σε βλέπων cod. Par.

[9] τῶν κατακλεισμῶν cod. Esc.

[10] Respectu ad Genes. VIII, 11.

[11] Τῷ θαυμασίῳ ἐκείνῳ πρωτοστράτορι cod. Par. fol. 209 v°.

Καὶ τῆς παρ' ὑμῖν αἰσθάνεσθαι[1] τέρψεως
Ἐκ τῆς ψυχικῆς εὐτυχῶ συνεργίας[2],
* Τὸν ζῶντα ῥυθμὸν ἀντιπέμπω τῶν λόγων
(Ἐνταῦθα γὰρ ἂν[3] ὡς παρόντα με βλέποις[4]),
Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν ἐμβαλὼν εἰς τὴν φράσιν.
Εἰσὶ μὲν οὖν τοκάδες ἡμῖν καὶ βόες,
Ὑγρῶν δὲ τυρῶν ἐσἰιᾶται τὰ βρέφη,
Καὶ ταῖς ἀμολγαῖς ἐντρυφᾷ ταῖς προσφάτοις,
Καὶ τοὺς περιχαίνοντας[5] ἔσθ' ὅτε ξένους
Ἀναψύχει λάπ7οντας ὀζῶδες γάλα.
Δεῖ γὰρ ἀτεχνῶς καὶ τὰ βοσκήματά σου
Ὁπήποτ' ἂν ᾖ, τοὺς ταλαιπώρους τρέφειν·
Αὐτὰς δὲ τὰς ὗς τὰς βολοθριοτρόφους[6]
Καὶ τὰς ὄϊς λέγουσιν οἱ κτηνοτρόφοι[7]
Πληροῦν ὅλας κοιλάδας, ὢ φήμης φίλης!
Εἶναι δὲ καὶ κώδωνας ἐν τῷ ποιμνίῳ
Κύνας τε πολλὰς καὶ λυκοκτόνους φύσει,
Καὶ νυκτερινοὺς τοὺς νομεῖς χοροστάτας[8],
Εἰ τῆς ἐπὶ σύριγγι ῥᾳστώνης δέοι.
Κἄν τις βλέπων ἔροιτο, Καὶ τίνος τάδε,
Τείνας ὁ ποιμὴν τὴν καλαύροπα φράσει·
« Φιλῇ[9] τὰ βουκόλια καὶ τὰ ποιμνία. »
Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκπλαγεὶς, ἀντιφράσει·

[1] Cod. Esc. αἰσθάνεται.

[2] ξυνεργίας cod. Par.

[3] ἂν deest in cod. Esc.

[4] βλέπεις cod. Esc. et sup. οις.

[5] Cf. cod. Par. CCVII, 19.

[6] Legendum τὰς μολοβριοτρόφους. Sunt enim μολόβρια vel secundum Eust. κολόβρια, τῶν ἀγρίων ὑῶν τὰ τέκνα. Philes, *De Eleph.* 27 : Εἰκάζεται μὲν εὐτελεῖ βολοθρίῳ (cod. Flor. βολεθρίῳ). Wernsd. multus est in conjecturis; sed leg. μολοβρίῳ, ut in nova ed. Dübner.

[7] Cod. Par. XLII, 21.

[8] χειροστάτας cod. Esc. et sup. χορ.

[9] Hi duo versus 28 et 29 desunt in Esc.

« Δῶρον Θεοῦ καὶ τοῦτο σαφῶς τῷ ξένῳ. »
* Τάχα δὲ καὶ σὲ τὸν γλυκὺν εὐεργέτην
Ἐν τοῖς ἐπιτρέπουσιν ὑμνήσει κρότοις·
Ἀλλ', ὦ σΊρατηγὲ, τῶν ἐμῶν σφαγεῦ πόνων,
Ὁ τὰς ἐν ἡμῖν συμφορὰς παροπλίσας,
Ὁ παντοδαπὸς τῶν ἐμῶν κόσμος λόγων,
Τὸ φῶς τὸ νικῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος[1],
Τὸ πῦρ τὸ τεφροῦν τῶν παθῶν μου τὴν χλόην[2],
Τὸ πνεῦμα τὸ ζῶν εἰς τὸ πῦρ[3] τῆς καρδίας,
Ὁ νοῦς ὁ γοργὸς, ἡ κατ' ἄγγελον φύσις,
Ὁ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκτροπῆς ὁδοσΊάτης,
Ὁ πλουτοποιὸς[4], ὁ τροφεὺς, ὁ προσΊάτης,
Ἀνήρ τις εἰδὼς εὐφυῶς πάντα κρίνειν
Εἶς εἶπεν οὐδείς; ἀλλ' ἀνείργω τὸν λόγον,
Ὡς εἴ τις ἱππεὺς ἀλτικὸν πῶλον σΊρέφοι[5]
Τιθεὶς ἀγαθὸν τοῖς ῥυτῆρσι τὸν δρόμον·
Ψυχὴ μὲν οὖν σώματι συνεζευγμένη
Τέμνει, σΊρατηγὲ, τοῦ βίου τὰς αὔλακας[6].
Θῆλυς δὲ πῶς ἂν ἄῤῥενος κύοι δίχα,
Εἰ μή τις αὐτῷ μυσΊικώτερος λόγος
* Σπορᾶς διαρθροῖ τὴν γονὴν ὑπερτέραν;
Τῆς γῆς δὲ χωρὶς οὐρανοῦ μόνη δρόσος
Καρποὺς γεωργεῖν οὐδαμῶς ἂν ἰσχύοι.
Ἄλλος[7] δὲ βοῦς βοῦν ἄλλον οὐκ ἔχων ἴσον
Εἰς γῆν ὅλως ἄροτρον οὐκ ἂν ἑλκύσοι.
Πλὴν οὐδ' ἐφικτὸν ἐκ νομῆς βουβαλλίδα[8]

[1] Cf. cod. Par. LVI, 1.

[2] Cod. Par. VI, 15 : Τῶν δυσμενῶν θέριζε γοργῶς τὴν χλόην. Id. LIX, 34 : Θυμηδίας χλόη.

[3] Cf. cod. Par. IV, 11.

[4] Cf. supra CLXXIII, 55.

[5] τρέφει cod. Esc.

[6] Cf. cod. Par. CXLIX, 18.

[7] Leg. videtur ἀλλ' οὐδὲ βοῦς.

[8] βουβαλίδα codd. superaddito λ.

Μόνην προελθεῖν εἰς νομὴν ἀλλοτρίαν,
Εἰ μή τις αὐτὴν ἢ παραζεύξας λάβοι
(Τὸ σύννομον γὰρ εὐμενὲς τῷ συννόμῳ),
Ἢ δίφρον εὑρὼν ἐκ τροχῶν εἰργασμένον,
Καὶ τινὰ βαλὼν τοῖς σφυροῖς ποδοστράβην,
Ὡς ἄχθος αὐτὴν ἀτρεμοῦσαν ἐκφέροι·
Οὐ ῥάδιον γὰρ[1] πρὸς τοσαύτην φορτίδα[2]
Τὴν μὴ καθ' ὑγρῶν τεκτονεῦσαι πορθμίδα[3]·
Ἀλλ' ὡς[4] ποταμῶν Νεῖλε μου χρυσοῤῥόα
Τῶν σῶν ἐφ' ἡμᾶς δωρεῶν τῇ προσχύσει[5],
Λελουμένας ἴδοιμι τὰς βουβαλλίδας[6].
Δεῖ γὰρ ὑπ' αὐτῶν συγκομισθῆναι θέρους
Τοὺς τὰ βρέφη θρέψοντας αὐτίκα στάχυς·
Ἐπεὶ δὲ τῆς γῆς τὴν χλοάζουσαν σκέπην
Ὁ δημιουργὸς ἐξυφαίνει τοῦ χρόνου,
Κοσμῶν τὰ γυμνὰ[7] τῇ πρεπούσῃ κερκίδι[8],
Καὶ ζῇ τὰ φυτὰ, καὶ στολίζεται κλάδοις[9]·
Ἡ γὰρ ἀναψύχουσα κινεῖται ζέσις,
Ἄνω πάλιν κάτωθεν ἀντωθουμένη,
Καὶ σὺ, στρατηγὲ, τὴν χρυσῆν τείνας κρόκην
Χιτῶνά μοι δὸς εὐπρεπῶς ὑφασμένον.
Καὶ γὰρ ἐφαπλοῖς τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν,
Ὡς ἡλίου δύναμις εἰς μεσημβρίαν·
Ἢ ποῦ θεμιτὸν, ποῦ δὲ τῇ φύσει πρέπον
Τὴν ἄπτερον σὴν καὶ ψιλὴν χελιδόνα

[1] οὖν cod. Esc.
[2] φρονοῦσα cod. Esc.
[3] φρορτίδα et in marg. πορθμίδα cod. Esc.
[4] Pro ὡς leg. ὦ.
[5] Cf. infra ccxxix, 16.
[6] βουβαλίδας codd. superadd. λ.
[7] Cod. Par. vii, 11.
[8] γυμνὰ καὶ στολίζων εὖ μάλα cod. Par.
[9] καὶ προβάλλει τοὺς κλάδους cod. Par.

Πτερῶν[1] ἀμοιρεῖν καὶ τροφῶν μὲν[2] κρύος;
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ συνελὼν ὡδὶ[3] γράφω
Ἐκ τῆς ϖιεζούσης με ταλαιπωρίας.
Αὐτὸς δὲ συγγνοὺς τῷ ϖερὶ ταῦτα θράσει
(Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον ἐξάγεις δίκην
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ὁ κριτὴς τῶν ϖραγμάτων)
Τὴν ψῆφον αὐτοῖς εὐπρεπῆ καθιστάνων
* Τὴν χρηστότητα δεῖξον ἀκτῖνος δίκην,
Ῥιγοῦντα Φιλῆν ζωπυροῦσαν ὀξέως·
Ἐπείπερ ἡμῶν συλλαβὼν τὰς ἐλπίδας
Παρὰ σεαυτῷ συμπαθῶς ἀναψύχεις.
Ἀλλ' ὦ ϖρομηθεῦ σὺν θεῷ ϖτωχοτρόφε,
Πολλοὺς ἀγαθοὺς[4] εὐτυχῶν ζώοις χρόνους·
Παντὸς δὲ τοῦ λυποῦντος ἀπηλλαγμένος
Ἐχθροὺς καθαιρεῖν δυσμενεῖς ἐξισχύοις.
Μένοις[5] δὲ ϖαράδειγμα καλοῦ τῷ βίῳ,
Τυχὼν γυναικὸς ϖροσφυοῦς σοι τὸν τρόπον.
Ἴδοις δὲ καὶ γέροντας ἐκ τῶν φιλτάτων
Σοφοὺς στρατηγοὺς ἐμφερεῖς οἷς εἰργάσω·
Μετὰ δὲ τὸν ῥέοντα καὶ θνητὸν βίον
Κλέος λάβοις ἄφθαρτον εἰς Ἐδὲμ τόπον.

* CXCII. Περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς εὐσεβοῦς[6] δόγματος.

Πατὴρ, γόνος καὶ ϖνεῦμα, τὰ ϖλήρη τρία,
Ὑποστάσεις τρεῖς, εἷς θεὸς, φύσις μία,
Τρία ϖρόσωπα, τρεῖς χαρακτῆρες ϖάλιν,

[1] Hic versus deest in cod. Par.

[2] Deest syllaba. Leg. μετὰ κρύος, post frigus, i. e. postquam frigus ingruit.

[3] οὕτω pro ὡδί cod. Par.

[4] ἀγαθῶν cod. Esc.

[5] Cod. Esc. μένεις.

[6] Vox εὐσεβοῦς deest in cod. Paris. fol. 232 v°.

Εἰκὼν μία τὰ τρία, καὶ μορφὴ μία,
Κλήσεις πάλιν τρεῖς, οὐσία ταύταις μία,
Καὶ τρεῖς ἰδιότητες εἰς ἰσχὺν[1] μίαν,
Μία[2] θέλησις, τρεῖς ἐνεργείας[3] λόγοι·
Οὕτω πεπισλεύκαμεν εὐθὺς ἐκ βρέφους[4].

CXCIII. Εἰς εἰκόνα δεσποτικήν[5].

Ἡ παρὰ σοῦ πλασθεῖσα χεὶρ ἔγραψέ σε
Τὸν δημιουργὸν τὸν σοφὸν, τὸν τεχνίτην·
Αὐτὸς δὲ σαυτὸν τῇ βροτῶν φύσει γράφεις,
Τὰ τὴν φύσιν ἄμικτα μιγνύων, Λόγε.

CXCIV. Εἰς τὴν αὐτήν[6].

Ἡ σὰρξ ἀληθὴς (οὐ γὰρ ἄχρι τῶν τύπων),
Ἐν ᾗ δυνατὸν καὶ θεοῦ φύσιν βλέπειν·
Διπλοῦς γάρ ἐσλιν ὁ γραφεὶς Λόγος, ξένε·
* Ἀλλ' οὐκ ἀναπνεῖ, μὴ κλονήσῃ τὴν κτίσιν.

CXCV. Ὅμοιοι[7].

Εἰκὼν ἐγὼ σὴ, πλὴν συνετρίϐη[8], Λόγε·
Εἰκὼν ἐμὴ σὺ, πλὴν θεὸς πάλιν μένεις.
Καλλιγραφεῖς δὲ τὴν ἐμὴν αὖθις φύσιν
Κιρνῶν σεαυτὸν[9] συμπαθῶς τῷ σαρκίῳ.

CXCVI. Εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα[10].

Σωτὴρ ἐμὸς σὺ καὶ θεὸς κἀν τοῖς τύποις·

[1] εἰς σχὴν cod. Esc.
[2] Hic versus deest in cod. Esc.
[3] Leg. ἐνεργεῖαι.
[4] Cod. Vat. XVII, 12.
[5] Cod. Par. fol. 232 v°.
[6] Εἰσῖοαυτό cod. Par. fol. 233 r°.
[7] Εἰσῖοαυτό cod. Par. fol. 233 r°.
[8] συνετρίϐη cod. Par. et supra συνετρίϐην.
[9] σε αὐτῷ cod. Esc.
[10] Εἰσῖοαυτό cod. Par. fol. 233 r°, in quo Πατὴρ ἐμός.

Εἰς τοῦτο γὰρ δὴ τεχνικῶς νῦν ἐγράφης.
Οὐδὲν δὲ, σωτὴρ, ἐμποδὼν[1] πρόσεστί σοι
Σωτηρίας ἔχοντι μεστὴν τὴν φύσιν.

CXCVII. Εἰς τὴν σταύρωσιν[2].

Κρεμῶν Ἰησοῦν ὁ γραφεὺς ἐπὶ ξύλου,
Τί μὴ καθαρῶς καὶ Θεὸν τοῦτον γράφεις;
Τῶν σωμάτων μὲν οἶδα μαθὼν τοὺς τύπους·
Θεὸν δὲ, φησὶν, οὐ δυνατόν μοι γράφειν.

* CXCVIII. Τῷ Φιλαρέτῳ ἀπὸ δυστυχίας εὐτυχήσαντι[3].

Ἔγνως πεπονθὼς, κἂν ἀπηλλάγης μόλις,
Ἃ πρὸς σὲ καὶ γράφειν με καὶ πράττειν δέον.
Οὐκοῦν ἰατρὸς ὁ χρυσοῦς[4] φίλος γίνου,
Τὴν πεῖραν εὑρὼν τῆς νόσου διδάσκαλον.

CXCIX. Ἐπιγράμματα[5] εἰς τὴν δέσποιναν ὅταν ἀφήρηται τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ.

Ἤδη γράφειν τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι,
Τῶν Αὐσόνων ἄνασσα συμπαθεστάτη.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
Δέσποινά μου, πεινῶντα, διψῶντα, ξένον,
Γυμνὸν, ταπεινὸν, δυστυχῆ, τεθλιμμένον,
Δέσποινα φιλάνθρωπε, μὴ παραδράμῃς.

[1] Al. ἐκποδών. Fort. distinguendum post ἐμποδών.

[2] Cod. Par. fol. 239 r°.

[3] Cod. Par. fol. 239 v°, in quo desunt verba ἀπὸ δυστ. εὐτ.

[4] Supra XI, 2 : Τὸν χρυσοῦν ὄντως φίλον. Vid. infra CCII, 1, et CCXIII, 239.

[5] Τῇ βασιλίδι cod. Par. fol. 241 v°. Cod. Flor. fol. 157 : Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ εἰς τὴν δέσποιναν, versus XXXIX.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
Ἐπείγεται γὰρ ἐκδραμεῖν τῆς καρδίας
Τὸ πῦρ, ὁ καπνὸς, ἡ δριμύτης, ὁ βρόμος.

* CC. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Συργιανίνῃ[1] ὑπὲρ οἴνου.

Οἶνος παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ νεκρὸς εὑρέθη,
Ψυχρᾷ τὸ θερμὸν ἐκτροπῇ κατασβέσας·
Οὐ φείδεται γὰρ τῶν καπήλων ὁ τρόπος
Τῶν συγχυτικῶν τῆς κλοπῆς κερασμάτων,
Οἷς ὁ γλυκασμὸς τῆς νοητῆς ἀμπέλου
Πικρὰν ἀτεχνῶς ἀντικίρνησι τρύγην.
Ἐγὼ μὲν οὖν τὸν οἶνον ἐγκρατῶς πίνω
Τὸν ὑδατώδη, τὸν δριμὺν, τὸν ὀξίνην,
Ὅταν ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς ἐπιτρέπῃ,
Μὴ τῇ παρολκῇ τὴν ψυχὴν ψὶξ ἁρπάσῃ,
Τῶν εἰσαγωγῶν τῆς πνοῆς πεφραγμένων.
Ὁ δὲ πρὸς ὀργὴν καὶ φθορὰν ὥσπερ βλέπων
Ἀλγεῖν με ποιεῖ καὶ σφαδάζειν καὶ τρέμειν,
Καὶ τῇ πνιγηρᾷ σκαρδαμύσσειν ἐγχύσει·
Καὶ γίνεται πῦρ καὶ χιὼν τἀναντία,
Τὴν γευστικὴν αἴσθησιν εὐθὺς ἐκλύων.
Ἀλλ', ὦ σταφυλὴ βασιλικῆς ἀμπέλου
* Καὶ κλῆμα καινὸν τῆς Θεοῦ φυτουργίας,
Ὧ ῥὰξ ὅλη πέπειρε καὶ πρὶν περκάσαι
(Ἡ γὰρ φυσικὴ τῆς φυλῆς ἐρυθρότης
Γράφει σε καὶ μέλαιναν ἐκ τῶν ἀμφίων,
Κἂν εἰς τὸ λευκὸν ὀμφακίζῃς τοῦ χρόνου),
Σὺ τρέψον ἡμῖν εἰς γλυκὺν τὸν ὀξίνην,

[1] Cod. Esc. τῆς Συργιανῆς. Cod. Par. fol. 78 r° : Τῇ Συργιαννίνῃ τῇ βασ. ἀν. Cod. Vat. 176 v° : Εἰς τὴν α Συριωαννίναν. Cf. infr. CCXXXIII, ubi Συργιανίνη.

Ὃν εἰς θυμὸν δράκοντος[1] ἡ κρᾶσις τρέπει,
Καὶ δὸς τἀληθῆ τῷ Δαβὶδ πάντως λέγειν
Ὡς οἶνος ἐστὶν εὐφροσύνη καρδίας[2],
Ἀλλ' οὐ μαρασμὸς καὶ φθορὰ καὶ πικρία.
Καὶ γὰρ ἀγαθὸν ἐκ θεοῦ βότρυν φέρεις,
Ὃν ἡ λιπαρὰ τῶν μαθημάτων δρόσος
Εἰς ἡδονὴν ἔντεχνον ἐξήνεγκέ σοι.

CCI. Εἰς τὸν μέγαν στρατοπεδάρχην.

Πεινῶ, στρατηγὲ, καὶ φαγεῖν ἴσως θέλων
Πρὸς τὴν ἀμολγὴν τῆς χρυσῆς θηλῆς βλέπω·
Εἰ δ' ἀργυροῦν δήπουθεν ἐξοίσεις γάλα,
* Καὶ δεύτερος πλοῦς[3], ἀλλὰ μὴ μέλλε πλέον.

CCII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁρῶν με γυμνὸν ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
Οὐκ ἀπομετρεῖς τὰς λαβὰς τῶν ἀμφίων;
Καὶ τίς τὸ ῥιγοῦν θερμανεῖ μοι σαρκίον,
Ὦ ζῶν ἀτεχνῶς ζωτικῆς φῶς αἰθρίας;

CCIII. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ Καρδάμη.

Ἡ δριμύτης δάκνει με τῆς ἀθυμίας,
Ἡ βραδύτης λυπεῖ με τῆς εὐποιΐας·
Ἡ σὴ δρόσος ποῦ; μὴ γὰρ ἡ φλὲψ ἐκρύβη;
Καὶ τίς πεπανεῖ τῆς ψυχῆς μου τὸ στύφον[4];

CCIV. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τοῦ Καπνομάλη.

Τί τοῦτο; καπνὸς ἐξ ἀποκρύφου μάλης

[1] Cf. cod. Flor. CXXXIII, 4.
[2] Respectu ad Psalm. CIII, 15.
[3] Cf. Boisson. *An. gr.* t. II, p. 445.
[4] Cod. τὸν στύφον.

Καὶ κνίσσα δεινὴ τὴν ψυχήν μου συμπνίγει.
Πάκτωλέ[1] μου, τὰ ῥεῖθρα[2] τῆς χειρὸς δίδου,
Ὡς ἂν ὁ καπνὸς ἐκρυῇ τῆς ἀσβόλης.

CCV. Εἰς τὸν αὐτὸν διὰ τὸ σκιάδιον.

* Ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς ὑπερφυεστάτης,
Ἐν ᾗ τὰ πυκνὰ γίνεται βουλεύματα,
Λευκὴν ἐμοὶ καλύπτραν ὁ χρυσοῦς δίδου.
Δεῖ γάρ με πενθεῖν τὴν σφαγὴν τοῦ συγγόνου.

CCVI. Εἰς τὸν αὐτὸν ὥστε[3] πρὸς τὴν δύσιν ἐξεφοίτα.

Ἥδὺς ἀνασχὼν ἀπὸ δυσμῶν ἐνθάδε
Φῶς ὀλβίων ἔδειξας ἡμῖν ἐλπίδων.
Νῦν δὲ, στρατηγὲ καὶ δρομεῦ καὶ φωσφόρε,
Τὸν ὄρθρον ἀφεὶς ἄχρι δυσμῶν ἐκτρέχεις.
Καὶ τίς πάλιν ἥλιος ἡμᾶς αὐγάσει
Τὸ τῆς λύπης ἄδηλον ἐκθλίψας νέφος[4];
Τίς δὲ χρυσαυγεῖς ἀφιείς μοι λαμπάδας,
Ἢ θάλψιν ἀβρὰν[5] ἐκ πυράγρας[6] ἀργύρου,
Τὸν τῆς τύχης δύσοιστον[7] ἐκτρίψει[8] πόνον;
Ἆρ' οὖν ὀφειλὴν οὐκ ὀφειλὴν ἐκτίσεις;
Καὶ πῶς ὀφειλῆς δυσπαθῶς[9] μὴ στυγνάσῃ
* Πρὸς τὴν ἀσυμπέραστον εὐελπιστίαν;

[1] Cf. cod. Paris. CCXVIII, 29.
[2] Cf. infra CCXIII, 121.
[3] Fort. ὅτε.
[4] Cf. cod. Flor. XCIX, 7.
[5] Cod. αὐράν.
[6] Cf. cod. Par. LVI, 8.
[7] Philes, *De anim.* 387, et cod. Fl. I, 508 : Δύσοιστον βάρος. *Ibid.* 567 : Καὶ κινδύνου δύσοιστον ὀδμὴν ἐσχάτου. Cf. cod. Par. LXVI, 2.
[8] Cod. ἐκτρίψοι.
[9] Hoc adverbio augenda lexica. Supra CLXIII, 18 : Κἂν ὑδεριᾷ δυσπαθῶς τὸ σαρκίον.

CCVII. Τῷ Δομεστίκῳ[1] τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων.

Συχνῶν λαγωῶν εὐπορῶν καὶ ϖερδίκων
Μετάδος ἡμῖν τῆς τρυφῆς τῆς ἀφθόνου·
Καὶ γὰρ τὰ συῶν ἐστυγήκαμεν κρέα,
Τὸν ϖλεῖστον αὐτοῖς ἐστιώμενοι χρόνον.
Εἰ δ' ἀγανακτεῖς καὶ τρυφᾶν μόνον θέλεις,
Σὺ μὲν ϖαρ' ἀγροῖς ἐμφοροῦ τῶν ἀγρίων,
Ἡμῖν δὲ καμφθεὶς τοὺς χρυσοῦς ϖέμπε βρόχους,
Ἐπεὶ κρεμαστὰς ϖανταχῇ νήττας βλέπω,
Καὶ χῆνας ἁδροὺς ἐν σφαγαῖς ἀνευθύνοις[2]·
Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν, ϖανσέβαστε, φείδεται.

CCVIII. Τῷ ϖρωτοκυνηγῷ[3].

Ὡς ϖαντοδαπὸς τῶν φίλων εὐεργέτης
Πέμπε ϖρὸς ἡμᾶς καὶ κριθὰς ἱπποτρόφους,
Κυνηγετικῆς[4] τακτικῆς ἐπιστάτα·
Ὡς ἂν ἔχον τὸ κτῆνος ἀτρόμους ϖόδας
Ἄγῃ ϖαρὰ σὲ τὸν φιλοῦντα συχνάκις.
* Καὶ γὰρ βάσις γόνατος, ἐντέρων τάσις
Καὶ βῆμα γοργὸν, δαψιλοῦς φάτνης χάρις·
Εἰ δ' οὐκ ἔχει δήπουθεν ἁδρὸν τὸ τρέφον,
Κἂν ᾖ τὶς ἢ Κρὴς[5], ἢ ϖτερωτὸς τὴν φύσιν,
Ὡς τὸν[6] ϖάλαι Πήγασον ἐν μύθῳ βλέπεις[7].

[1] Τῷ θαυμαστῷ Δομεστίκῳ cod. Par. fol. 84 v°, et cod. Flor. fol. 196.

[2] Sic Plautus in *Captivis* IV, sc. 3, 8 : Pernæ pendent indemnatæ.

[3] Πρωτοκυνηγός, *Primus venatorum*, nostris olim et nunc *Grand veneur* : Dignitas numero 41 in Palatio Cpol. ap. Codinum, *De Offic.* cap. II. Cf. Ducang. s. h. v.

[4] Cf. cod. Par. II, 6.

[5] Alluditur ad Creticos canes velocissimos. Cf. Xenoph. *Ven.* 10, 1. Senec. *Hipp.* 32 : Teneant acres lora Molossos, Et pugnaces tendant Cretes Fortia trito vincula collo. *Epigr. de Apro* : Creticus excutitur lunato dente rebellis.

[6] Cod. male τό pro τόν.

[7] Deest versus certe unus.

CCIX. Εἰς λέοντα ἐζωγραφημένον[1].

Ψυχὴν σταθηρὰν εὐτυχῶν ὁ ζωγράφος
Ἔγραψε καὶ λέοντα μὴ δειλιάσας.
Καινὸν μὲν οὖν καὶ τοῦτο, πλὴν τόγε πλέον
Ὅτι πνοὴν τίθησι μικροῦ τῷ τύπῳ,
Τὸν θῆρα κινῶν τῇ γραφῇ πεπηγμένον.

CCX. Ἕτεροι[2].

Ἂν οὐκ ἔχων[3] κίνησιν ἐν τύπῳ λέων
Πείθῃ[4] πτοεῖσθαι τοὺς ὁρῶντας ἀθρόον,
Τίς ἂν πνέων φαίνοιτο καὶ ζῶν τοῖς πέλας,
Ὅταν σφαδάζῃ καὶ πλατύνῃ τὸ στόμα;
* Ἐρεύξεται[5] γάρ φησιν ἡ Γραφὴ λέων,
Καὶ τοὺς παρόντας λήψεται τρόμος μέγας[6].

CCXI. Εἰς λόγον πρὸς τὸν ἅγιον Λουκιανὸν τὸν μάρτυρα[7].

Ἄνδρες γεωργοὶ τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ
Ἐκ τῆς νοητῆς τῶν φρενῶν[8] ἐπομβρίας
Τὰς τῆς ψυχῆς αὔλακας[9] ἀρδεύσατέ μοι
Καὶ τὸν λογικὸν ὑποδέξασθε σπόρον.
Σκορπίζεται γὰρ μυστικῶς ταῖς καρδίαις,

[1] Iterum infra fol. 77 v°. Εἰς ἐζωγραφημένον ἐν τῇ γῇ λέοντα cod. Par. fol. 79 r° et cod. Flor. 36 v°. Cod. Vat. fol. 182 v° : Εἰς λέοντα ζῷον.

[2] Infra iterum fol. 77 v°. Εἰς τὸ αὐτό cod. Par. fol. 79 v°, et cod. Fl. fol. 36 v°. Cod. Vat. 183 r°.

[3] ἔχω cod. Esc.

[4] πείθει cod. Esc. A.

[5] ἐρεύγεται cod. Esc. Cf. Amos. III, 8.

[6] μέγας τρόμος cod. Par.

[7] Αὐθωρὸν εἰς ἀνάγνωσιν cod. Par. fol. 245 r°.

[8] καλῶν pro φρενῶν cod. Esc.

[9] Eadem metaphora apud Eustath. *Opusc.* p. 30, 64 : Καὶ τὴν ψυχικὴν αὔλακα νεώσας ὡς εἰς τρίπολον ἄρουραν. Cf. cod. Par. CXLIX, 18.

Λιπαίνεται δὲ τῇ δρόσῳ[1] τῆς χάριτος·
Καὶ γίνεται μὲν εὐφορώτατος σΊάχυς,
Τρέφει δὲ τοὺς ἔχοντας ἀῤῥήτῳ ζύμῃ.
Σπείραιμι λοιπὸν, ἀλλὰ μὴ λίθων μέσον
(Καὶ γὰρ ἄνικμός ἐσΊιν ἡ τούτων[2] φύσις
Ὅπου μένειν ἄκαρπον εἰκὸς τὸν σπόρον)
Μήτ' αὖ πάλιν εἰς χέρσον ἀκανθοτρόφον[3],
Ὅπου βάτοι πνίγουσι τὰς ὑπεκφύσεις[4]·
* Καὶ τὰς τρίβους δέδοικα τῶν ζώων χάριν,
Μὴ συμπατηθῇ τῆς σπορᾶς ἡ πυκνότης,
Καὶ τοὺς ὑδατώδεις τε καὶ γλίσχρους τόπους,
Μήπως ὁ κόκκος ἐνσαπῇ τῷ βορβόρῳ.
Μόνην ἐπαινῶ τὴν καλὴν γῆν ἐνθάδε.
Καὶ νῦν ἐπ' αὐτῆς ἐνσκεδάζω[5] τὸν σπόρον
Ὁπήποτ' ἂν ᾖ τῶν προσεκτικωτέρων[6].
Ἕλληνες οὐκοῦν αἰσχυνέσθωσαν πάλιν,
Εἰ Λουκιανὸς ἄλλος ἡμῖν εὑρέθη
Τοῦ Λουκιανοῦ τοῦ παρ' αὐτοῖς βελτίων·
Ὁ μὲν γὰρ ἀφεὶς τὸν γελώμενον βίον[7],
Θυμηδίαν ἄῤῥευσΊον[8] ἀντιλαμβάνει,
Καὶ ζῇ παρεσΊὼς τῷ Θεῷ σὺν ἀγγέλοις.
Ὁ δὲ πλατὺς ἄντικρυς εὑρέθη γέλως
Καὶ παρασυρεὶς ταῖς τρυφαῖς καὶ τοῖς πότοις
Κεῖται λυθεὶς ἄκλαυσΊος[9] εἰς πόνου τόπον[10].

[1] Cf. cod. Par. LVII, 13.
[2] τούτου cod. Esc. τούτων cod. Par. ex corr.
[3] Vox addenda lexicis.
[4] Cf. cod. Par. XLVII, 4.
[5] Cf. cod. Par. LXII, 69.
[6] Cf. cod. Flor. CXCVIII, 112.
[7] ὁ μὲν γὰρ ἐλθὼν εἰς ἑκουσίους πόνους cod. Par. ex correct.
[8] Philes, *De plantis*, 344 : Ὡς ἂν μένης ἄῤῥευσΊον ἀνθρώποις ἔαρ.
[9] Id. *De animal.* 1411 : Δακρύων ἄκλαυσΊον χύσιν.
[10] εἰς πῦρ δακρύων cod. Par. ex corr.

CCXII. Πρὸς τὸν Δομέσΐικον τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων τὸν Ἀτζύμην[1].

Τὸν ἠλοημένον[2] με ταῖς ἁμαρτίαις,
Καὶ παντὸς ἐνδύματος ἐξεπῖισμένον[3],
Καὶ δακρύων κλύσμασιν ἐμπεφυρμένον,
Καὶ μυσῖικοῖς ἄνθραξιν ἐμπεφρυγμένον,
Καὶ βασκάνων σῖόμασι κατειργασμένον
Σίτῳ καθαρῷ δεξιούμενος δίδου,
Καὶ καρδίαν σῖήριζε[4], Δαβὶδ ὡς λέγει,
Καὶ τέρπε τὸν σὸν εὐπερίσῖατον φίλον
Ὡς ἡδὺς, ὡς ἔγκαρπος, ὡς πῖωχοτρόφος,
Ὡς τοὺς φίλους ἄχυρα μικροῦ δεικνύων
Οὓς ἥλιος νῦν οἶδε, πανσέβασῖέ μου
Καὶ τῶν θεμάτων τῆς ἕω Δομέσῖικε.

CCXIII. Τῷ ἀνεψιῷ τοῦ αὐτοκράτορος.

Τῷ μὲν τὰ κοινὰ μὴ σκοπεῖν τῶν πραγμάτων
Ἃ συχνάκις δίδωσιν ἡ πλάσῖις φύσις
Ἐκ τῶν καθ' αὐτὴν εὐπορίσῖων ὀργάνων,
Ἔχοι τις ἂν δή τινα συγγνώμης λόγον·
Τὸ δ' εἰς τὰ καινὰ μὴ παραυτίκα τρέχειν
* Ἃ δεῖ λογικῆς ἀξιοῦσθαι φροντίδος,
Μὴ φθὰς ὁ καιρὸς τὸ ξενίζον ἁρπάσῃ,
Οὐκ ἂν φορητὸν οὐδ' ἀνεύθυνον μένοι.
Ποῖος γὰρ ἰδὼν ἀκριβῶς ἐν βιβλίῳ
Τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα τοὺς ἀρισῖέας
Οὐχὶ παρευθὺς ἐπῖερώθη[5] τοῖς λόγοις,

[1] Τῷ θαυμασῖῷ πανσεβάσῖῳ codex Par. fol. 250 r°.
[2] ἠλεημένον cod. Esc.
[3] ἐξεπῖυσμένον cod. Esc.
[4] Psalm. CIII, 17.
[5] Cf. supra XCI, 25.

Καὶ πρὸς τὸν ἶσον ἦλθε τῷ ζήλῳ τρόπον,
Κἂν ὡς λαγωὸς[1] δυσχεραίνῃ τὸν βίον
Σκιὰν θεωρῶν καὶ σχεδὸν παραπνέων;
Πῶς οὖν σε, Νιρεῦ[2], μὴ κροτήσω τοῖς λόγοις,
Ὃς ὑπὸ τοῦτον ὡράθης τὸν ἥλιον
Κάλλισῖος ἀνδρῶν ἐν σφαγαῖς ἀλλοτρίων;
Ἢ πῶς τὸν ἐχθρὸν οὐκ ἀνείρξω σοι χρόνον,
Ὃς βασκάνοις ὄμμασι τὰ κρείτῖω βλέπει;
Τῆς γὰρ ἑαυτῷ φθαρτικῆς ἀπλησῖίας
Ἀναιρετικὴ τῶν λόγων ἡ δύναμις,
Ἣ τήνδε τὴν γῆν εὐπετῶς[3] διατρέχει,
Δεικνῦσα μικροῦ καὶ φθαρείσας τὰς φύσεις.
* Ἀλλ’ εἰ μὲν ὑπέκυπῖες ἢ τέχνης νόμοις
Ἢ μετρίαις δήπουθεν ἀρχαῖς πραγμάτων,
Ἦν ἂν ὁ παρὼν εὐχερὴς ἡμῖν λόγος·
Ἐπεὶ δὲ νικᾷς τεχνικὸν πάντα κρότον
Εἰ πατρίδος λέγει τις ἢ γένους κλέος,
Ἐκ τῶν φυσικῶν σεμνυνῶ σε φασμάτων[4],
Παρεὶς τὰ μικρὰ, μὴ τὰ μείζω φαυλίσω.
Πατρὶς μὲν οὖν σὴ πᾶσα πατρὶς Αὐσόνων,
Ἀνθ’ ὧν καθαιρεῖς τὰς φυλὰς τῶν βαρβάρων,
Κλεινὲ σῖρατηγὲ, τῇ προκώπῳ[5] σου σπάθῃ.
Γένος δέ σοι πᾶς, εἴ τις ἐν μάχαις γίγας,
Εἷς ἀντὶ πολλῶν εὐδρομῶν πρὸς τὰ ξίφη
Καὶ νῶτα φυγῆς ταῖς βολαῖς μὴ δεικνύων.

[1] Proverbialis est leporum timiditas, de qua cf. *Thesaur.* t. V, col. 29 D, *s. v.* Λαγωός.

[2] Nireus, homo admodum formosus, de quo Hom. *Il.* B, 671.

[3] Psellus, cod. Par. 1182, fol. 8 r° : Εὐπ. εἶχε πρὸς τὴν μάθησιν.

[4] πραγμάτων et supra φασμάτων cod.

[5] προκόπῳ cod.

Εἰ μὴ γὰρ ἱδρὼς τῶν μελῶν[1] ἀποῤῥέοι
Καὶ τραυμάτων αὔλακας[2] ἡ σὰρξ λαμϐάνοι,
Τοὺς δεσποτικοὺς οὐκ ἐπαινεῖς μαργάρους,
Ἐφ' ὧν ὁ πατὴρ εὐτυχῶς ἤνεγκέ σε
Σοφῇ συναφθεὶς αὐσονάρχου συγγόνῳ·
Ἐχρῆν γὰρ εὐθὺς ἐκ φυλῆς ὑπερτάτης
Τοσοῦτον ἡμῖν ὠργανῶσθαι γεννάδαν[3].
Ὡς ἂν ἐρυθρὸς ἐκ τομῆς ἐναντίων
Καὶ βασιλικῶς πορφυρόχρους[4] τυγχάνεις[5].
Κάλλος γε μὴν σώματος ἀκμαῖον φέρων,
Ὦ χαρίτων κίρνησιν ἡ φύσις χρόας,
Οὐχ ὡς ταὼς[6] γαυριᾷς ὁ ῥικνόπους[7],
Ὁρῶν ἐπ' αὐτὰς τῶν πτερῶν τὰς λαμπάδας,
Ἀλλ' ἀπατηλὴν τὴν βαφὴν ταύτην κρίνων
Ὡς ἀνθέων ὕπαρξιν εἰς ὥραν θέρους,
Κοσμεῖς ἀφανεῖ τὴν ψυχὴν εὐεξίᾳ
Καθ' ἧς ὁ ῥευστὸς οὐ φρυάξεται[8] χρόνος·
Φρενῶν δὲ μεστὴν εὐτυχεῖς τὴν καρδίαν,
Ἥρακλες Ἑρμῆ, καὶ σφριγᾷς πρὸς τὰς μάχας
Καὶ τοῖς πονηροῖς ἐξ ἀπόπτου συμπλέκῃ
Πρηστῆρσιν[9] ὀργῆς τὴν καλὴν θήγων σπάθην,
Καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς βελῶν περιστάσεις,
Ὁρᾷς ἱλαρὸν ὁπτικὸν χέων μέλι·
Τομῶς δὲ χωρῶν εἰς τὸ πῦρ[10] τοῦ κινδύνου,

[1] μέλλων cod.

[2] Cf. cod. Par. CXLIX, 18.

[3] Cod. ὠργανῶσθαι γεννάσαν.

[4] Meliten. 1893 : Καὶ βύσσαν πορφυρόχροον ἐκ λίθων καὶ μαργάρων. Id. 2474 : Τῶν μὲν γὰρ ῥόδων ἡ πληθὺς ἵστατο πορφυρόχρους.

[5] Leg. τυγχάνοις.

[6] σύ vel alia syllaba deest.

[7] ῥυκνόπους cod. Vox addenda lexicis.

[8] φριάξεται cod.

[9] Cf. cod. Par. CXLIX, 52.

[10] Cod. Par. XXXI, 6 : Εἶδες τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς ἀληστίας.

Τὸ βλέμμα γοργὸν καὶ Φλογῶδες δεικνύεις
Καθάπερ ὀξὺς καὶ πολύσΊροφος δράκων
Ὅταν πρὸς ἐλέφαντας Ἰνδοὺς[1] ἑρπύσῃ
Καὶ τὸν μαχιμώτατον αὐτῶν ἁρπάσῃ.
Μισεῖς δὲ μικροῦ τὰς κλοπὰς καὶ τοὺς λόχους
Οἱ γυμνὸν οὐκ ἔχουσιν ἐν μέσῳ ξίφος·
Τὴν γὰρ κατὰ πρόσωπον[2] ἠσπάσω μάχην,
Ἐν ᾗ καθαρῶς ἡ Φύσις γινώσκεται.
Πῶς, ὦ σΊρατηγὲ, καὶ τὰ λοιπά σου Φράσω
Γλώσσας τε καὶ σΊόματα μὴ Φέρων δέκα
Καὶ χαλκέου κώδωνος ὀξυφωνίαν!
Πολλοῖς μὲν ἐχθροῖς τὴν σφαγὴν ἐξειργάσω
Μαργῶσιν αὐτοῖς προσβαλὼν κατὰ σΊόμα,
Πολλοῖς δὲ συχνὰς ἐξεπόρθησας πόλεις
Βαλὼν ἐπ' αὐτὰς τετραχῇ τέμνων[3] δόρυ,
Τὴν δὲ σΊρατιὰν τακτικῶς διεξάγων
* Πειθοῖ λογισμῶν καὶ σΊομοῖς[4] καὶ θαῤῥύνεις,
Καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν ἐκδιδάσκεις ἀνδρίαν,
Ὡς ἂν πρὸ καιροῦ ζωγραΦῶσι[5] τὴν τύχην
ΓυμνασΊικῇ δήπουθεν ὀξυχειρίᾳ[6]·
Τοιοῖσδε καλοῖς ἐντραφεὶς ἐκ σπαργάνων
Εἰς ἀνδρικὴν ἔφθασας αὐτίκα σΊάσιν·
Φρονήσεως γὰρ ἀναμασΊεύσας γάλα[7]
Καὶ πραγμάτων ἄῤῥητον ἰσχὺν κερδάνας
Ἥρως ἀτεχνῶς καὶ χρυσοῦς ὤφθης γίγας,
Τὸ σχῆμα τῆς γῆς εὐκλεῶς διατρέχων

[1] Philes, *De elephant.* v. 247.
[2] Cod. Flor. I, 807 : Πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ὁπλομαχίαν.
[3] Fort. τέμνον?
[4] Cod. σΊομεῖς.
[5] Fort. ζωγραΦῶ σοι?
[6] Cf. cod. Flor. xcv, 54.
[7] Cf. cod. Par. xiii, 24.

Ὅσην ὁ λαμπρὸς οὐ παρῆλθε φωσφόρος.
Ποῖος γὰρ εἰς ὃν ἐσ̓τρατήγησας τόπον,
Οὐκ εἶδε συχνοὺς ἐν σφαγαῖς τοὺς βαρβάρους;
Ἢ ποῦ σε τῆς γῆς οὐχ ὁρᾷ πᾶς ὁπλίτην
Κοσμοῦντα πυκνῶς τοῖς λαφύροις τὰς πόλεις,
Μᾶλλον δὲ τοῖς αἵμασι τῶν ἀλλοτρίων
Βασιλικῶς βάπτοντα μικροῦ τὴν κτίσιν,
* Ἵν' εἴ τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς[1] ἐπιτρέχοι[2],
Τὸ κῦρος ἀθρῶν τῆς βαφῆς ἀνατρέχοι·
Καὶ μὴ τυραννὶς λῃστρικῆς ἀπληστίας
Ἐνταῦθα χωρῇ προσβολαῖς πολυτρόποις,
Οὗ δὴ βασιλεὺς ἐκ Θεοῦ κεχρισμένος
Τὰς εὐτόνους πήγνυσι τοῦ κράτους βάσεις,
Ὡς ἂν τὸ κοινὸν ἀσφαλέστερον μένοι;
Τίς, ὦ στρατηγὲ, τίς σπορεὺς ἔσπαρκέ σε;
Ποία δὲ νηδὺς ἐκ σπορᾶς ἤνεγκέ σε;
Ποῖος δὲ μαστὸς μητρικῶς[3] ἔθρεψέ σε;
Πόθεν προελθὼν ὠλβιώθης[4] τὴν φύσιν;
Ποίας ῥόδων χάριτας ἐνθεὶς ταῖς γνάθοις
Ἔαρ φυσικὸν τῷ προσώπῳ σε[5] γράφει;
(Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτὸ μυστικῶς ἀνατρέχει
Τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλλος ἀνθοῦν εἰς βάθος·)
Τίς τὴν πυρίνην γλῶτταν ἐστόμωσέ σοι,
Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν[6] πυρπολεῖς τῶν βαρβάρων,
Ὅταν κατ' αὐτῶν συγκροτῶν παροτρύνῃς
* Τοὺς ὑπὸ τὴν σὴν δεξιὰν τεταγμένους;

[1] Cod. Flor. 1, 377 : *Μή που τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμῃ.*

[2] *ἐπιτρέχει* et supra *ἐπιτρέχοι* cod.

[3] Cod. *μητρικός.*

[4] *ὀλβιώθης* cod.

[5] Fort. *σου γράφει.*

[6] Cod. Flor. CCIV, 79 : *Δι' ἧς τὸν ἐσμὸν συστελεῖς τῶν βαρβάρων.* Cod. Par. CCVII, 9 : *Σοβῶν τὸν ἐσμὸν τακτικῶς τῶν βαρβάρων.*

Τίς τὸν καλὸν τράχηλον ἐκράτυνέ σοι,
Τένοντα πυκνὸν συμβαλὼν τοῖς σπονδύλοις,
Ὡς ἂν τὰ κοινὰ τοῦ σΊρατοῦ Φέρῃς βάρη
Σοφῶς ἐνεγκὼν τὸν ζυγὸν τῶν πραγμάτων;
Τίς νῶτά σοι παρέσχε καὶ σΊέρνων πλάτος,
Ἐν οἷς προωθεῖς[1] ἐξελαύνων τὰ σΊίφη,
Ἂν ᾖ τις αὐτοῖς δυσμαχοῦσα πυκνότης;
Τίς τὰς καλάς σου χεῖρας ἐξ ὤμων χέας
ἈνασΊομοῖ[2] τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐποιΐας,
Ἃς τόξα χαλκᾶ καὶ σιδηρᾶς ἀγκύρας
Ἢ συσΊάδην ἔδειξεν ὁπλομαχία[3];
Τίς καὶ πΊερωτοὺς ὀργανοῖ σου τοὺς πόδας,
Εἰ δυσβάτους δή τινας ἀμείβῃς τόπους,
Ἢ μᾶλλον εἰ χρὴ συμβαλόντας ἀθλίως
Δρόμῳ προχωρεῖν καὶ τροπῇ τοὺς βαρβάρους;
Εὐθὺς γὰρ αὐτοὺς ὥσΊε δειλοὺς δορκάδας
Αἱρεῖς κυνικὸν ἐκμιμούμενος δρόμον,
* Καθ' ὧν ὑλακτεῖς καὶ τὰ κύκλῳ σου βλέπεις,
Τὰ δυσμενῆ δήπουθεν ἐσθίων κρέα.
Τίς ἄρα Περσεὺς ἀνεβιβάσατό σε,
Πολλάκις εὑρὼν[4] εἰς τὸν ἵππον τῆς μάχης;
Χείρων δὲ τίς κένταυρος ἐκ λόχμης τρέχων
Καὶ παιδαγωγῶν εἰς λαγὼς καὶ παρδάλεις
Καὶ πάντα νεβρὸν ταῖς βολαῖς ταῖς εὐσΊόχοις
Θηροκτόνον[5] κάλλισΊον εἰργάσατό σε;

[1] *De animal.* 1666 : Ταύτην προωθεῖ τὴν δυσαίσθητον Φύσιν.

[2] Cod. ἀνασΊομεῖ. Cod. Flor. I, 500 : ἈνασΊομοῖ τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας. Cod. Paris. XI, 95 : Καὶ βλύζε μοι τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐποιΐας. Id. LIX, 26 : Καὶ συνάγεις τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐποιΐας. Supra CCIV, 3 : Τὰ ῥεῖθρα τῆς χειρός. Cf. Jo. Diac. ap. Band. *Catal.* I, p. 375, v. 83.

[3] Cf. cod. Flor. I, 807.

[4] Fort. αἴρων?

[5] Cf. cod. Flor. CCXIV, 72.

Ποῖον δέ σοι ῥόπαλον ἐξ Ἡρακλέος
Τὰς ἐθνικὰς ἀνεῖλεν ὑδρογοργόνας[1];
Ποίαν λεοντῆν τῆς φυῆς ἐνημμένης
Γυμνὸς πρὸς ἐχθροὺς καὶ βελῶν ἔξω τρέχεις;
Οὕτω δὲ λαμπρὸς εὑρεθεὶς τοῖς πρακτέοις,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς προσφυὴς ᾗ τῷ κλάδῳ
Τῆς βασιλικῆς ἐμφορηθέντι δρόσου,
Φρονεῖς[2] ταπεινὰ καὶ σκοπεῖς τὸ συμφέρον,
Καὶ τὸν λογισμὸν τῆς ψυχῆς τὸν ἱππότην
* Εἰκῆ[3] προχωρεῖν οὐκ ἐᾷς ὁ γεννάδας·
Καὶ πωλοδαμνεῖς εὐφυῶς καὶ κοσμίως
Τὸ σχῆμα τηρῶν μὴ λαθὸν διεκπέσῃ[4]
Καὶ συντριβῇ τὸ σῶμα τῆς εὐδοξίας·
Καὶ γὰρ κατασπᾷς γαυριῶντα τὸν τῦφον,
Καὶ τοὺς κενοὺς ἄνθρακας αὐτοῦ σβεννύεις
Τῶν ὀμμάτων ἕτοιμον ὑγρὸν ἐκθλίβων.
Ἀλλὰ γὰρ ἰδοὺ καὶ δικαστήν σε βλέπω
Καὶ δημαγωγὸν καὶ κριτὴν ζυγοστάτην,
Καὶ ῥητορικῆς αὐτοπύρσευτον[5] στόμα·
Καὶ νοῦν στιβαρὸν καὶ βραβευτὴν ἀγχίνουν·
Καὶ τὸ πρὸς ἐχθροὺς ἠρεμεῖ τύρβασμά[6] σοι.
Ποῖος γὰρ ἂν Σόλων σε μὴ γνοὺς θαυμάσοι
Τὸν τῆς παρ' ἡμῖν Ἀττικῆς νομογράφον;
Ποῖος δὲ σεμνὸς ἐκ Στοᾶς[7] ἰδὼν Πλάτων

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Cod. φονεῖς.

[3] Cod. εἰκεῖ.

[4] Vid. infra CCLII, 9.

[5] Hac voce augenda lexica.

[6] Cod. Paris. V, 12 : Ἐπὶ πλοῦ καὶ ῥοῆς τυρβασμάτων. Id. LXXII, 6 : Τυρβασμάτων λαίλαπος ἀντιπνευσάσης. Et CXXXIX, 15 : Ἐν μυχοῖς τυρβασμάτων. Cod. Vat. XIII, 24 : Ἐκ τῶν περιττῶν τῆς ψυχῆς τυρβασμάτων. Cf. cod. Coisl. 146, fol. 11 r°.

[7] Metonymiæne an ignorantiæ hoc tribuendum?

Οὐχὶ παρευθὺς μετριάσει τοῖς νόμοις;
Ἢ τίς παρελθὼν εὐφυὴς Δημοσθένης,
Εἴ που σὺ τοῖς πράγμασι τὰς ψήφους δίδως,
Οὐ χαλεπανεῖ[1] πρὸς τὸ κάλλος τῶν λόγων,
Ὡς πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἐλλιπῶς ἔχων;
Καὶ γὰρ συναιρεῖς καὶ μερίζεις εὐσκόπως,
Καὶ τῶν παρ' ἀμφοῖν ἀκροώμενος λόγων
Δοκεῖς θεωρεῖν τὰς λαβὰς[2] τῶν πραγμάτων,
Καὶ τῶν περιττῶν ἐξελαύνων τὸν ζόφον[3]
Τοῖς οὐ περιττοῖς εὐγενίζεις[4] τὴν δίκην·
Ὡς ἂν μεταξὺ τὸ προσῆκον ἁρπάσῃς
Τὴν τῶν δικαστῶν ἐξελὼν ὑποψίαν,
Καὶ μή τις ἐξῆς δυσμενὴς δικασπόλος
Εἰς λῆμμα[5] λαθὼν συγκαλύψῃ τὴν θέμιν.
Ἰδεῖν δὲ μακρὰν ἀπὸ συμβόλου γρίφου[6]
Κατασ7οχαστὴν ἀκριβοῦν εἰθισμένον·
Καὶ Λυγκέως[7] ἔμεινας αὐτοῦ βελτίων·
Νικᾷς δὲ θυμὸν ἀκρατῶς ῥέοντά σοι
Καλῷ τὸ κακὸν εὐγενῶς ἀνατρέπων.
Θεοῦ δὲ χωρὶς οὐδ' ἀναπνεῖν ἂν θέλοις·
Ὃ πρῶτον ἁπλῶς τῶν καλῶν ἔνεστί σοι.
Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ πανταχῆ γῆς κομπάσεις
Νικητικοὺς ἀγῶνας ἀνῃρημένος,
Ὡς ἂν ὁ μακρὸς καὶ πολύτροπος χρόνος
Ἄλλον σε Σαμψὼν εὐτυχήσῃ πρεσβύτην,

[1] Cod. χαλεπαινεῖ.

[2] Conf. cod. Flor. XLIII, 13, et CCIX, 23.

[3] Cod. πόθον et in marg. ζόφον. Cf. cod. Par. CCVII, 88.

[4] Cf. cod. Par. XIV, 41.

[5] Cod. λῆμα.

[6] Versus unus deesse videtur, ut ex constructione prorsus turbata colligitur.

[7] Cod. Λιγγέως. Id. cod. Flor. I, 483: Κἂν ὡς ὁ Λυγκεὺς (cod. Λυγγεὺς) καὶ τὰ μακράν που βλέποι.

Ὃς τὴν πολιὰν τῶν γερόντων αἰσχύνῃ,
Τοῖς φιλτάτοις παίδευμα σαυτὸν εἰσφέρων
Καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τὴν τιμὴν ἀπευθύνων·
Ἐτύγχανες γὰρ ἐκ τριχὸς πρώτης γέρων,
Δεικνὺς παρευθὺς ἐντελῆ σου τὴν φύσιν,
Καὶ παραγυμνῶν[1] τῶν φρενῶν τὸ πᾶν βάθος
Ἐν τοῖς παραφθέγμασι τῶν ψελλισμάτων[2],
Καὶ τοῖς προγυμνάσμασι τῶν ἀθυρμάτων·
Τὸ δὲ προμηθὲς[3] ἀκριβῶς πρὸς τοὺς φίλους,
Ὁ δὲ πλατυσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὰς δόσεις,
Ὁ δὲ γλυκασμὸς τῶν ἐπὶ ταύταις λόγων,
Ἐν οἷς ἀτεχνῶς ἀστεΐζῃ πρὸς χάριν·
Σήμαντρα δή σοι ταῦτα φιλοστοργίας[4],
* Ἄνερ μεγαλόδωρε[5] καὶ πτωχοτρόφε.
Τίς ἄρα τὸν σὸν οὐκ ἐθαύμασε τρόπον,
Κἂν ᾖ πονηρὸς, κἂν δυσαίσθητος[6] μένοι,
Κἂν βάσκανον πῦρ τὴν ψυχὴν τούτου φλέγῃ
Παραῤῥιπισθὲν ἐκ τιμῆς ἀλλοτρίας;
Τίς ἡλίου πρόσλαμψιν[7] εἰς μεσημβρίαν
Χειρὸς ταπεινῷ συσκιάσει δακτύλῳ;
Τίς μετρίᾳ κύλικι θαλάττης χύσιν,
Τίς ἀέρος δύναμιν ὀστράκου σκέπῃ,
Τίς φύλλα φυτῶν ἐξ ἑνὸς βαλαντίου,
Τίς ψάμμον ὑγρᾶς ἐν μιᾷ προκολπίδι[8],
Τίς καὶ σὲ τὸν κάλλιστον ἀνθρώπων φθόνος

[1] Metaphor. Infra ccxvi, 6 : Καὶ παραγυμνοῖς τὴν στομωθεῖσαν σπάθην. Cod. Flor. xli, 9 : Καὶ παραγυμνῶ τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον.

[2] Cod. Par. ccxviii, 9.

[3] Cod. προμηθεύς.

[4] Conf. cod. Flor. cxliv, 7.

[5] Cf. cod. Par. i, 13.

[6] Cod. Par. lviii, 51 : Κἂν δυσαίσθητος μένω. Cf. et xciii, 6.

[7] Cf. cod. Flor. cxxiv, 18.

[8] Vox addenda lexicis.

Κρύψει τοσοῦτον ὄντα Φαυλίσας τάχα;
Ἄλλοις μὲν οὖν ἄχαρις ὁ δρομεὺς χρόνος
Οἷς κέρδος οὐδὲν ἀπλανῶν[1] βίος Φέρει,
Πλουτοῦσι καὶ τρυφῶσι καὶ γαυρουμένοις·
Ἡ σὴ δὲ καινὴ καὶ δυσεύρετος Φύσις,
Ἐπὶ τὸ κοινῇ συντελοῦν δεδειγμένη,
* Τὴν παραγωγὴν βελτιοῖ τῶν πραγμάτων.
Ἀνθίσταται δὲ τῇ μετάρσει τοῦ χρόνου
Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἡ προκόπτουσα χάρις[2].
Ὅλως γὰρ οὐδέν ἐστιν ἀνθρώποις μέγα
Καὶ κρεῖττον ἁπλῶς τῶν κατὰ Φύσιν λόγων,
Ὃ μὴ κατορθοῦν ὡς τὸ ῥᾷστον ἰσχύεις·
Ὢ νοῦς ἀποχρῶν εἰς τὸ δεῖξαι τὴν Φύσιν
Ἣν εἶχεν Ἀδὰμ ἐκ Θεοῦ πεπλασμένος
Πρὸ τῆς πονηρᾶς ἐκτροπῆς τῆς ἐν ξύλῳ!
Ὢ καρδίας ἄπειρον εἰς πάντα πλάτος,
Ὃ ξύμπαν ἁπλῶς ἀρετῆς εἶδος Φέρει,
Τὰ τῶν παλαιῶν συγκαλύψαν πρακτέα!
Τίς ἦν Ἀχιλλεὺς πρὸς τοσοῦτον ὁπλίτην;
Τίς ἦν Ὀδυσσεὺς πρὸς τοσοῦτον ἀγχίνουν;
Ὅμηρε θανὼν καὶ σιγῶν καταισχύνου·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἰς τὸ μέλλον εἰργάσω,
* Μυρμιδόνας δή τινας ἡμῖν ἐκΦράσας
Ἐφ' οἷς Ἀχιλλεὺς τακτικῶς ἐγαυρία·
Ναὶ κρύπτε σαυτὸν εἰς μυχοὺς γῆς ἐσχάτους
Τῆς σῆς καταγνοὺς συγγραφῆς ἀχρηστίαν·
Ὁ γὰρ παρ' ἡμῖν τοῦ στρατοῦ πρωτοστάτης
Ὁ λαμπρὸς Ἀνδρόνικος, ὁ χρυσοῦς γίγας,

[1] Leg. ὁ πλανῶν. Cf. infra CCLI, 1. — [2] Cod. χάρις et supra στάσις.

Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς, ἡ Θεόσδοτος[1] χάρις,
Τὸ θαῦμα τῆς γῆς, ὁ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων,
Παρῆλθε τοὺς σοὺς ἀκριβῶς ἀριστέας.
Ἀλλ', ὦ στρατηγὲ δεξιῶν ἔργων φύσις,
Χρυσαῖς ἔδει στήλαις σε κοσμεῖν τὸν μέγαν
Ἕως πόλου κάτωθεν ἡρμέναις τρίτου,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς ἐκδιδάξαι τὴν κτίσιν
Ἃς ἐκ βρέφους[2] ἔδειξας ἀνδραγαθίας.
Ἥρακλες ἀπρόσιτε, θερμὲ γῆς Ἄρες,
Ἀλλ' οὐκ ἐπαινεῖς τὸν χρυσὸν πρὸ τῶν λόγων,
Ἐν οἷς σε Φιλῆς εὐπραγοῦντα σεμνύνει·
Ποίας γὰρ ἡμῖν συμφορὰς ἀποκρύφους
Οὐχ ὡς μαχητὰς ἐκδιώκεις αὐθάδεις,
Ῥιπτῶν ἐπ' αὐτοὺς τὰ χρυσόσμηκτα[3] ξίφη;
Τίνας δὲ πικροὺς καὶ δριμεῖς αὖθις πόνους
Ὁ σὸς γλυκασμὸς οὐκ ἀφίστησι φθάνων;
Πλὴν ζῆθι νικῶν εὐτυχῶς τοὺς βαρβάρους
Καὶ χαῖρε λαμπρῶς καὶ κροτοῦ καὶ φαιδρύνου,
Γέροντας ἀθρῶν εὐκλεεῖς τοὺς φιλτάτους,
Καὶ τέρπε τοὺς σοὺς τοῖς καλοῖς ἔργοις φίλους,
Καὶ τῶν λόγων τὸ δῶρον ἀσμένως δέχου.

CCXIV. Εἰς σπάθην τοῦ αὐταδέλφου[4] τοῦ αὐτοκράτορος.

Θεοῦ μὲν ἰσχὺς τὴν ἐμὴν τείνει σπάθην,
Ἐγὼ δ' ὑπουργῶ πρὸς τὸν ἐν μάχαις πόνον.
Στεῤῥὸς γὰρ οὐδεὶς, οὐδὲ θαρσῶν ὁπλίτης,
Εἰ μὴ κατ' ἐχθρῶν ἡ Θεοῦ φθάνοι σπάθη.

[1] Cod. Par. LXI, 175 : Εἰς θεόσδοτον χάριν.

[2] Cf. cod. Flor. I, 346.

[3] Cod. χρυσόσμικτα. Vox addenda lexicis.

[4] Cf. infra CCXXXIV.

CCXV. Ὅμοιοι.

Τομὸν κατ' ἐχθρῶν δυσσεβῶν ὅπλον φέρων
* Ἔχοιμι τὴν ἄνωθεν ἰσχὺν ἐν μάχαις·
Χωρὶς γὰρ αὐτῆς, οὐδὲ τὸ ξίφος, ξίφος,
Ἀλλ' ἄχθος ἀργὸν εἰς περίστασιν φόβου.

CCXVI. Ὅμοιοι.

Ἐζωσμένος μέν εἰμι ῥομφαίαν τάχα,
Θεοῦ δὲ χωρὶς εὐτυχεῖν οὐκ ἰσχύω·
Ναρκᾷ γὰρ ἡ χεὶρ· εἰ δὲ παρὼν θαρρύνοι,
Οἱ δυσμενεῖς οἴχεσθε, Σαμψὼν ἐνθάδε.

CCXVII. Πρὸς τὸν Δομέστικον τὸν Ἀτζύμην.

Τί τοῦτο ναρκᾷς[1]; ἀλλὰ μὴν οὔπω ψύχος,
Οὐ μὰ τὸ τῆς ἐμῆς σε[2] καρδίας ἔαρ,
Ὃ τῷ παρατρέχοντι μὴ ῥεύσαις[3] χρόνῳ·
Πλὴν ἅλας ἡμῖν καὶ κριθὰς ἔχων δίδου.

CCXVIII. Τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ διὰ κριθήν.

Πρὸ τοῦ θέρους ἄμοχθον εἰ δώσεις θέρος,
Πυροὺς παρασχὼν καὶ κριθάς μοι τῷ ξένῳ,
* Καὶ βαρβάρων ἄμοχθον ἐργάσῃ θέρος,
Περσεῦ, θεριστὰ δυσμενοῦς πανσπερμίας.

CCXIX. Ἐπίγραμμα εἰς[4] τὸν ναὸν ὃν ᾠκοδόμησεν ἡ τοῦ πρωτοστράτορος[5] σύμβιος, ἀποθανόντι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Ἡ μὲν διὰ σοῦ πᾶσα τῶν ὄντων φύσις

[1] Cod. ναρκᾷ.

[2] Fort. γε pro σε? Nam ἱκνοῦμαι sive ἱκετεύω, ut alias, hic suppleri non potest, ob negationem in principio versus.

[3] Leg. ῥεύσαι.

[4] Εἰς τὸν ζωστῆρα τοῦ ἐπ' αὐτῷ οἰκοδομηθέντος ναοῦ cod. Par. 12 v°.

[5] Martha uxor erat protostratoris Michaelis Glabæ. Vid. infra, CCXXIII, titulum ex cod. Flor.

Οὐ δύναται χωρεῖν σε τὴν πρώτην φύσιν·
Πληροῖς γὰρ αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ πλείων μένεις[1],
Θεοῦ Λόγε ζῶν, καὶ δρακὶ τὸ πᾶν φέρων,
Κἂν σὰρξ ἀληθὴς εὑρεθεὶς περιγράφῃ,
Ψυχαῖς δὲ πισΊαῖς μυσΊικῶς ἐνιδρύῃ[2],
Μονὴν[3] σεαυτῷ πηγνύων ἀθάνατον.
Οὐκοῦν δέχου τὸν οἶκον ὃν τέτευχά σοι
Δεικνύντα σαφῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν σχέσιν·
Τὸν σύζυγον δὲ φεῦ τελευτήσαντά μοι
Καὶ τῆς χοϊκῆς ἀπανασΊάντα[4] σΊέγης,
Οἴκισον εἰς ἄφθαρτον αὐτὸς πασΊάδα·
Κἀνταῦθα τηρῶν τὴν σορὸν τοῦ λειψάνου,
Μή τις ἐνεχθῇ συντριβὴ τοῖς ὀσΊέοις.
ΠρωτοσΊράτορ, καὶ ταῦτα σὴν δήπου χάριν
Ἡ σύζυγος πρὶν, ἀλλὰ νῦν Μάρθα[5] γράφει.

CCXX. Εἰς τρεῖς μάρτυρας ἐκ προσώπου τινὸς Τζιμισχῇ.

Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς τῆς ψυχῆς γράψας μέσον
Καὶ νῦν μεταξὺ τῆς σΊοᾶς ταύτης γράφω·
Ὑμεῖς δέ με γράφοιτε τῶν ζώντων μέσον,
Φησὶ Τζιμισχῆς τῇ τριάδι τῶν τύπων.

CCXXI. Τῷ μεγάλῳ σΊρατοπεδάρχῃ.

Οὐρανὲ βροντῶν ἐκ νεφῶν θεοδρόσων[6],
Αὐχμὸν πονηρὸν ἐξ ἀναργύρου πνίγους
Ἢ λῦσον ἡμῖν, τὸν χρυσοῦν ὄμβρον[7] χέας,

[1] μένοις cod. Esc.
[2] ἐνιδρύνῃ cod. Esc.
[3] μόνον cod. Esc.
[4] Cod. Flor. xcv, 93.
[5] Infra cxxiii, 23.
[6] Cf. supra clxxxiv. 1.
[7] Cod. Flor. 1, 94 : Ἀργυροῦς ὄμβρους χέων.

Ἢ δεῖξον ἀμβλύν· οὐ βραχὺς γὰρ ὁ χρόνος·
Ἢ δὸς τὸν ἀτμὸν δαψιλῆ τῶν ἐλπίδων,
* Ὡς ἂν[1] τὸ λυποῦν εὐμενεῖ[2] σβέσῃ δρόσῳ.

CCXXII. Εἰς κάνδηλαν ἀφιερωθεῖσαν τῇ Θεομήτορι.

Ἄσβεστε λαμπὰς, ἀργυροῦν λύχνον δέχου·
Χρυσῆ γὰρ εἶ σὺ, καὶ τὸ φῶς τὸ σὸν μέγα,
Δι' οὗ τὸ βαθὺ τῆς ἀρᾶς ἤρθη σκότος,
Φωτιστικὴν[3] χέαντος ἀνθρώποις χάριν.
Καὶ λῦσον ἁγνὴ τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον
Πηγήν σε φωτὸς εὐτυχοῦντος[4] ἐν βίῳ·
Φοβεῖ γὰρ ἡ νὺξ τῶν παθῶν με, παρθένε,
Τὴν μυστικὴν εἴργουσα λαμπάδα βλέπειν.
Τὸ γοῦν στέαρ φέρουσα τῆς εὐσπλαγχνίας
Τεραστίων ἔλλαμψιν ὑπάναπτέ[5] μοι,
Καὶ γνώσεως φῶς ταῖς ἐμαῖς δίδου τρίβοις.

CCXXIII. Ἐκ[6] προσώπου τῆς πρωτοστρατορίσσης, εἰς τὸν κοσμήτην τοῦ ναοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἐπὶ θανόντι τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

* Ἄνερ τὸ φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου·
Καὶ τοῦτό σοι τὸ δῶρον ἐκ τῆς συζύγου.
Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἄγρυπνος ἐν μάχαις λέων
Ὕπνοις[7] ὑπελθὼν ἀντὶ λόχμης τὸν τάφον.
Ἐγὼ δέ σοι τέτευχα πετραίαν στέγην,

[1] Fort. ὃς ἄν.

[2] Cod. εὐμενῆ.

[3] Eustath. *Opusc.* p. 258, 87 : Βασιλικῷ καὶ φωτιστικῷ χρίσματι.

[4] Prius erat ἐντυχοῦντος.

[5] Cod. Par. cxciv, 4.

[6] Ἐπιτύμβια εἰς τὸν πρωτοστράτορα τὸν Γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικός cod. Mon. fol. 102. Εἰς τὸν πρωτοστράτορον (sic) τὸν Γλαβᾶν ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἐπιτύμβιοι cod. Flor. 224 v°, versus xxii, si recte numeravit Bandini.

[7] Cod. Esc. ὕπνος.

Μὴ πάλιν εὑρὼν ὁ σΊρατός σε συγχέῃ,
Κἂν δεῦρο τὸν χοῦν ἐκτινάξας ἐκρύϐης,
Ἢ τοῦ πάχους ῥεύσαντος ἡρπάγης ἄνω,
Πᾶν ὅπλον ἀφεὶς ἐκκρεμὲς τῷ πατΊάλῳ[1].
Τὰς γὰρ ἐπὶ γῆς ἐϐδελύξω πασΊάδας,
Ἐν εὐτελεῖ τρίϐωνι φυγὼν τὸν βίον,
Καὶ πρὸς νοητοὺς ἀντετάξω σατράπας
Στεῤῥὰν μετενδὺς ἐκ Θεοῦ πανευχίαν.
Ὡς ὄσΊρεον γοῦν[2] ὀργανῶ σοι τὸν τάφον
Ἢ κόχλον, ἢ κάλυκα κεντρώδους βάτου,
Μάργαρέ μου, πορφύρα, γῆς ἄλλης ῥόδον·
Εἰ καὶ τρυγηθὲν ἐκπιέζῃ τοῖς λίθοις,
* Ὡς καὶ σΊαλαγμοὺς προξενεῖν μοι δακρύων·
Αὐτὸς δὲ καὶ ζῶν, καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπων,
Ὡς νοῦς καθαρὸς τῶν παθῶν τῶν ἐξ ὕλης,
Τὸν σὸν πάλιν θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι.
Ἡ σύζυγος πρὶν ταῦτά σοι Μάρθα[3] γράφει,
ΠρωτοσΊράτορ κάλλισΊε καὶ τεθαμμένων[4].

CCXXIV. Αὐθωρὸν εἰς τὸν λόγον τὸν εἰς τὸν ἅγιον Κορνήλιον[5].

Θεοῦ Λόγον πάσχοντα σαρκικῶς βλέπων
Κορνήλιος πρὶν μυσΊικῶς ἐδυσφόρει·
Κἂν γὰρ ὁ σεισμὸς βάθρον ἦν τούτῳ ξένον,
Οὐ τῆς ψυχῆς ἔπηξεν εὐθὺς τὰς βάσεις·
Ἀλλ' οὖν δεδοικὼς τοὺς θρασεῖς ἐκαρτέρει·
Ἐς ὕσΊερον δὲ γίνεται μάρτυς μέγας,
Θεὸν καθαρῶς τὸν παθόντα δεικνύων

[1] Hom. *Od.* Θ, 67.
[2] Cod. Esc. οὖν.
[3] Cf. supra CXIX, 16.
[4] Cod. Mon. τεθαμμένε.
[5] De S. Cornelio conf. Fabric. X. p. 213.

Καὶ γῆς ἑκατὸν ἀπολιπὼν ὁπλίτας,
* Τῶν ἀγγέλων σύνεσῖι ταῖς μυριάσι·
Καθὼς ὁ παρὼν ἐκδιδάξει νῦν λόγος,
Ὃν ἐξαναστὰς εὐλόγησον, δέσποτα.

CCXXV. Εἰς τὸν ἅγιον Νικήταν ἱππότην τρέχοντα.

Βαλὼν τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν ὁ γεννάδας
Πρὸς τὰς ἀμοιβὰς εὐτρεπὴς ἤδη τρέχει·
Διψᾷ γὰρ ἐλθεῖν ἐκ πυρός τε καὶ ξίφους
Οὗ τέρπεται ζῶν ὁ σῖρατὸς τῶν μαρτύρων.

CCXXVI. Εἰς[1] τὸν μέγαν Γεώργιον ὡπλισμένον καθήμενον πρὸ τῆς πόλεως, καὶ τὴν σπάθην ἡμίγυμνον[2] ἕλκοντα.

Τῆς μαρτυρικῆς συμπλοκῆς πεπαυμένης,
Ἐν ᾗ τὸν ἐχθρὸν τῶν ψυχῶν κατειργάσω,
Ἐπὶ σχολῆς ἔμφροντις εὑρέθης πάλιν.
* Ὡς γὰρ φύλαξ ἄγρυπνος ὡπλίσθης, μάκαρ,
Καὶ νῦν ἐπ' αὐτῆς τῆς καθέδρας φαιδρύνῃ,
Καὶ παραγυμνοῖς[3] τὴν σῖομωθεῖσαν σπάθην
Θαρσῶν κατ' ἐχθρῶν ἐξ ἀπόπῖου[4] δυσμάχων[5].

CCXXVII. Εἰς ναὸν τοῦ σωτῆρος Χρισῖοῦ.

Ἀνάκτορον δὴ τοῦ Θεοῦ τοῦτο, ξένε·
Καὶ σὺ προελθεῖν πρὶν καθαρθῆναι θέλεις;

[1] Hoc epigramma iterum infra fol. 85 v°.

[2] Eustath. *Opusc.* p. 187, 58 : Ὡς ἐὰν μὴ κατάφρακτός τις ἦν, ἀλλὰ ψιλὸς, ἢ καὶ ἡμίγυμνος. Id. 268, 82 : Πολλοῖς δὲ καὶ ἡμιγύμνοις ἔτι τὸ κακὸν τοῦτο θηρίον ἐνεφύετο. Leo Philos. cod. Par. 2075, fol. 408 v° : Αὐχμῶν καὶ ῥυπόων (non mutanda forma homerica) καὶ ἡμίγυμνος καὶ ἀλείτης (leg. ἀλήτης). Conf. Joann. Euchaït. 77.

[3] Cf. supra CCXIII, 192.

[4] Cod. A. ἐξαπόπῖου.

[5] Cf. cod. Par. IX, 38.

Γνῶθι σεαυτὸν[1], μὴ προβῇς ἀναξίως·
Ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ ψυχῶν βάθος βλέπει.

CCXXVIII. Εἰς ἀνώφλιον[2] ἐκ μαρμάρου ῥαγέντος, καὶ σιδήρῳ δεθέντος.

Σταυρούμενος μὲν σαρκικῶς ὁ δεσπότης
Ἐῤῥήγνυ διχῇ τοῦ ναοῦ πρὶν τὴν σῖέγην.
Τυπούμενος δὲ κατὰ τὴν νέαν χάριν
Τὰ τοῦ δόμου τμήματα συνδεῖ τοῖς λίθοις.

* CCXXIX. Τῷ διαφερόντως ὑπερφυεῖ κυρ. Ἰσαάκ.

Σὺ μὲν διαπλεῖς τὸν βυθὸν τῶν πραγμάτων
Σοφῶς[3] κυβερνῶν τῆς ψυχῆς σου τὸ σκάφος.
Τῶν πράξεων γὰρ εὐτυχεῖς τὰς ἀγκύρας
Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τῆς ῥοῆς ἀντιτρέχεις.
Πτερούμενος δὲ τῶν φρενῶν τοῖς ἱσῖίοις[4],
Ὅταν λόγον[5] ζέφυρον ἡ γλῶτῖα πνέῃ,
Τοὺς τῶν φίλων κλύδωνας ὠθεῖς ἐκ μέσου
Καὶ τέρψεων φῶς αἰθριάζων[6] ἐγχέεις,
Τὰ ψυχρὰ καὶ δάκνοντα φαυλίζων πάθη.
Ἐγὼ δὲ τῷ πλῷ συσχεθεὶς τῶν φροντίδων,
Ὡς τῆς ψυχικῆς ἐκλυθείσης πορθμίδος,
Καὶ τὰς ἀγαθὰς ἐκροφήσας ἐλπίδας
Εἰς πραγμάτων λαίλαπας[7] ἀντισυσῖρόφους[8],
Πρὸς τὸν κυβερνήτην σε τὸν μέγαν βλέπω.

[1] De illo dicto vide Fabric. ad S. Empir. p. 424 et quæ attulit Boisson. ad Procli *Hymnos* p. 22 et in *Anecd. gr.* I, p. 127.

[2] Cod. ἀνώφλυον.

[3] Idem versus supra CLXXXII, 4.

[4] Cf. cod. Par. LIX, 59.

[5] Leg. λόγων. Cod. Flor. XLIII, 11: Τόδε ξένον ζέφυρον ἐμπνεύσας λόγων. Cod. Par. LIX, 33 et CLVII, 5, ubi ζέφυρον ἐλπίδων.

[6] Fort. αἰθριάζον.

[7] Cod. λέλαπας. Cf. cod. Fl. CXI, 60.

[8] Cf. cod. Flor. II, 21.

Καὶ γὰρ ὁ λιμὴν[1] τῶν ἐμῶν ἐφολκίδων
Ἐπαγγελιῶν ἐκκενοῖ μοι προσχύσεις[2],
Καὶ συγχυτικοῖς ἐκταράττει με ψόφοις.
Ἔμπνευσον, ὦ ζέφυρε κοινῆς αἰθρίας,
Καὶ λῦσον ἡμῖν τὴν ἐν ἠπείρῳ ζάλην,
Ὡς νοῦς καθαρὸς καὶ θεόσδοτος[3] φύσις·
Σὺ γὰρ ἀτεχνῶς ἀντὶ πάντων ἀρκέσας,
Ὅσους ὁ μακρὸς ἐξ Ἀδὰμ εἶδε χρόνος,
Ἔδειξας ἥνπερ ἔσχε τιμὴν ἡ πλάσις
Πρὶν τὸν καθ' ἡμῶν εἰσβαλεῖν ἄφνω φθόνον.

CCXXX. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Καντακουζηνῇ[4].

Οὐδέν τι καινὸν, οὐ[5] τρυγὼν, οὐ χρηστότης,
Εἴπερ τὰ μητρὸς καὶ τὰ συγγόνου δράσεις
Πρὸς ἄνδρα κοινὸν, εἴγε δεῖ λέγειν, φίλον·
Οὐκοῦν σεαυτὴν προσφυῆ τούτοις δίδου·
Καὶ δεῖξον αὐτοὺς μὴ παρόντας ἐνθάδε,
Τὸν ἀργυροῦν ἔρανον εἰσφέρουσά μοι·
Ποῖον γὰρ ἁπλῶς οὐκ ἐσέμνυνας γένος;
Ὦ σωφροσύνης ὄλβε, χαρίτων θίβη,
Φρονήσεως ἄγαλμα[6] λαμπρὸν ἐκ βρέφους,
Δικαιοσύνης κῆπε, λειμὼν[7] ἀνδρίας.

[1] Fort. ὁ ποιμήν. Æsch. *Suppl.* 780: Ναῶν ποιμένες. Cf. *Thesaurum*, t. VI, col. 1320 A. De hac confus. vid. supra CLXXXIX, 1.

[2] Metaphor. supra CXCI, 65: Τῶν σῶν ἐφ' ἡμᾶς δωρεῶν τῇ προσχύσει. Id. CXLVII, 7: Τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων τῇ προσχύσει. Male cod. Escur. προχύσει.

[3] Cf. cod. Par. VI, 31.

[4] Cod. Κατακουζηνῇ.

[5] Pro οὐ — οὐ quivis exspectabit ὦ — ὦ. Haud dubie lapsus est librarius.

[6] Eunapius (p. 21) Socratem vocavit περιπατοῦν ἄγαλμα σοφίας. Conf. ibi nota p. 206.

[7] Conf. cod. Flor. CXXXIV, 10.

* CCXXXI. Ἐκ[1] προσώπου τοῦ Ῥαδηνοῦ εἰς τὸν ναὸν, ὃν ἐθεμελίωσε μὲν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἐξεπλήρωσε δὲ αὐτός.

Τοῦτον, θεατὰ, τὸν σεβάσμιον δόμον,
Ὃν ἄγγελοι κυκλοῦσιν ὡς Θεοῦ θρόνον,
Ὁ μὲν πατὴρ κάτωθεν ἐσΊήριξέ μοι,
Τὸν τῆς ψυχῆς δήπουθεν ἀκμαῖον πόθον,
Ὡς εἰς κιβωτὸν ἐμβαλών τινα τρόπιν[2],
Ὡς ἂν μεταξὺ τῆς ῥοῆς[3] τῶν πραγμάτων,
Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος[4] ἀγριουμένης,
Ἀφ' ἑσΊίας ἔχοιμι τὴν σωτηρίαν.
Ἐγὼ δὲ πατρὸς εὐσεβῆ σΊέρξας πόνον,
Ὃν καὶ προελθεῖν οὐκ ἀφῆκεν ὁ χρόνος,
Ἐκεῖνον εὐθὺς ἐκτεμὼν[5] τῆς ἐλπίδος,
Εἰς τοῦτο δὴ τὸ σχῆμα κατεσΊησάμην,
Ὡς ἂν ὁ πατὴρ ἐλλιπὲς μηδὲν φέρῃ,
Πληροῦντος αὐτῷ τὸν σκοπὸν τοῦ φιλτάτου.
Καὶ νῦν ἔχω τὸν οἶκον ἀσφαλῆ σκέπην
* Εἰς ἐκγόνων ὕπαρξιν, εἰς λύσιν πόνων[6]·
Ἐπεὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θεάνθρωπον Λόγον
Τὸ πᾶν ἔχω σπούδασμα λαμπρῶς ἱδρύσας.

CCXXXII. Τῷ μεγάλῳ σΊρατοπεδάρχῃ.

Εἰ συνασιτεῖ[7] καὶ τὰ βοσκήματά μοι,

[1] Εἰς τὸν ζωσΊῆρα τοῦ ναοῦ τοῦ Ῥαδηνοῦ cod. Par. 13 r°. Fort. idem Rhadenus de quo Theodor. Hyrtacen. *Not. des mss.* t. VI, p. 3.

[2] Cod. Esc. τρόπον.

[3] Conf. supra CLXIX, 19 et cod. Flor. LXXIX, 2.

[4] Cod. Paris. LXX, 4 : Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος εὐθὺς ληξάσης. Cf. cod. Flor. CXI, 60.

[5] Aliter Joann. Chrys. *Opp.* t. 1, p. 2 C : Μηδὲ τὰς χρησΊὰς ἐλπίδας ἐκκόψῃς. *Ibid.* p. 3 A : Ἵνα ἐκκόψῃ τὴν ἐλπίδα τὴν πρὸς τὸν Θεόν.

[6] Cf. cod. Flor. XVII, 5.

[7] Vox addenda lexicis.

Νινευΐτης σός εἰμι, καὶ μὴ θαυμάσης·
Πλὴν, ὦ σΊρατηγὲ, καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφε·
Τὸν γὰρ Φιλῆν ἔθρεψεν ἡ σὴ χρησΊότης.

CCXXXIII. Τῇ βασιλέως ἀνεψιᾷ τῇ Συργιανίνῃ, διὰ τὸν οἶνον[1].

Τὴν ἄμπελον θεοῦ σε τὴν πΊωχοτρόφον
Τὸ γλεῦκος αἰτῶ καὶ πιεῖν θᾶτΊον θέλω·
Τὰς γὰρ σΊαφυλὰς εὐτυχεῖς τῶν πρακτέων,
Αἳ τὴν τρύγην ἔχουσιν εἰς πάντα χρόνον.

CCXXXIV. Τῷ[2] αὐταδέλφῳ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὴν Μονεμβασίαν ἀπαίροντι.

Εἰ μὲν παρὼν ἔθαλπες ἡμᾶς, φωσφόρε,
Τί χρῆν ἐπαιτεῖν[3] καὶ σΊολὴν ὑφασμένην;
* Ἐπεὶ δὲ κινεῖς τὴν πυρὰν πρὸς ἑσπέραν,
Τῇ γε ζέσει θάλψον με τῶν σῶν ἀμφίων.

CCXXXV. Τῷ ΔομεσΊίκῳ τῶν σχολῶν[4] τῷ Λάσκαρι Κομνηνῷ.

Ἡ χώρα τῆς σῆς καλλικάρπου[5] καρδίας
Ὅταν φιλικὴν ὑποδέξηται δρόσον[6],
Ἣν οἱ λόγοι βλύζουσι τῆς εὐσΊοργίας,
Πυροὺς γεωργεῖ καὶ κριθὰς ἱπποτρόφους,
Καὶ κλήματος δὲ μὴ προσόντος ἀμπέλου,

[1] Cf. supra cc.

[2] Cod. Par. fol. 204 v°: Τῷ δεσπότῃ κυρῷ ΚωνσΊαντίνῳ.

[3] Cod. Esc. ἀπαιτεῖν.

[4] ΔομέσΊικος τῶν σχολῶν, *Domesticus scholarum* seu militiæ Palatinæ præfectus : de qua dignitate confer. Ducang. *Gloss.* v. ΔομέσΊικος, col. 320.

[5] Strabon. XVI, p. 755 : Ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα. Id. p. 767; p. 809 : Ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐσΊὶ μεγάλοις καὶ τελείοις δένδρεσι καὶ καλικάρποις (leg. καλλικάρποις).

[6] Cod. Flor. I, 210 : Τὸ πῦρ τόδε σβέννυσιν εὐνοίας δρόσῳ. Cod. Paris. I, 79 : Τὴν δρόσον τῆς εὐσπλαγχνίας.

Οἶνον χύδην κίρνησι τοῖς εὐνουστέροις.
Καὶ πάμφορον[1] γῆν τὴν ψυχήν σου δεικνύεις,
Τὸν Νεῖλον αὐχῶν[2] τῶν φρενῶν τῶν ὀλβίων·
Οὐ γὰρ ἔχει θλίβουσαν ἡ βλάστη κνίδην,
Κλεινὲ στρατηγὲ τῶν σχολῶν Δομέστικε.

CCXXXVI. Πρὸς τὸν πανευτυχέστατον[3] δεσπότην κυρ. Κωνσταντῖνον[4].

Κύων ἐγὼ σὸς, καὶ γλυκὺς σὺ δεσπότης·
Οὐκοῦν ὑλακτῶ, καὶ φαγεῖν ζητῶ κρέα[5].
Λεοντόθυμε[6] σκύμνε, τὸν κύνα τρέφε·
Θρέμματα γὰρ θηρᾶν σέ φασι δυσμόθεν[7].

CCXXXVII. Εἰς[8] τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις εἰκόνας τῶν ἀρετῶν.

Ἂν χρωματουργῇς τὸν βασιλέως τρόπον,
Τί δὴ μόνον τέτταρας ἀρετὰς γράφεις;
Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν καὶ τὰς ἐκ τούτων γράφειν,
Τί τοῦτον αὐτὸν ἀντὶ πασῶν οὐ γράφεις;
Κἂν οὐδὲ τοῦτον ἀκριβῶς ἔχῃς[9] γράφειν,
Κενοὺς[10] τύπους νόμιζε, τεχνίτα, γράφειν.

[1] Strabon. XVI, p. 755 : Διαῤῥεῖται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονά τε καὶ πάμφορον. Id. XVII, p. 826 : Μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ, καὶ πάμφορος.

[2] Infra CCXLVII, 10 : Τὴν φύσιν αὐχῶν ἀντὶ τῆς εὐτεχνίας.

[3] Catal. mss. biblioth. Coisl. p. 105 : Τοῦ τε πανευτυχεστάτου σεβαστοκράτορος. Conf. quoque *Libr. pontific.* p. 759 A.

[4] Editum ad calcem Proœmii Arsenii in carmen Philæ *De eleph.* sed ἀνεπίγραφον.

[5] Arsen. βρῶμα.

[6] Ars. ἄναξ λεοντόθυμε.

[7] Ars. male σε βλέπω βαρβάρων. Voce δυσμόθεν utitur Tzetzes, *Allegor. Il.* Θ, 166 : Οὓς ἄθλους ἀπεργάζεται, τρέχων οἰκείους δρόμους Δυσμόθε πρὸς ἀνατολὰς, τῆς σφαίρας ἐναντίως. Jo. Diac. ap. Bandin. *Catal.* t. I, p. 375 v. 154 : Ἥλιος ὅτι χαροπὸς δυσμόθεν ἀντανίσχεις.

[8] Cod. Par. 67 v° et cod. Fl. 112 : Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετάς.

[9] Cod. Par. ἔχοις.

[10] Cod. Esc. καινούς.

CCXXXVIII. Ἕτεροι[1].

Ἐρᾷ βασιλεὺς, νυμφαγωγεῖ ζωγράφος·
Ἰδοὺ καλαὶ τὴν ὥραν, ἰδοὺ παρθένοι.
Αἱ παρθένοι τέσσαρες, εἷς ὁ νυμφίος.
Ὁ γάμος ἁγνὸς, εὐκλεεῖς αἱ παστάδες.

CCXXXIX. Ἕτεροι[2].

Οὐκ ἦν θεμιτὸν ἀρετὰς εἴ που γράφεις[3]
* Μὴ καὶ τὸν αὐτάνακτα πρὸς ταύταις γράφειν.
Πλὴν ὡς ὑφεστὼς ἀρετῆς οὗτος τύπος
Τὰς ἐμφάσεις παρῆλθεν, ὦ χεὶρ ζωγράφου.

CCXL. Ἕτεροι[4].

Οὐχ ὡς ἀλείπτας τῷ κρατοῦντι τοὺς τύπους
Ἔγραψεν εἰς μίμησιν ὁ σκιαγράφος·
Ἀλλ' ἵνα πᾶς ἄνθρωπος ἐντεῦθεν μάθοι
Ὅπως βασιλεὺς πρακτικῶς τούτους γράφει.

CCXLI. Εἰς[5] τὴν Φρόνησιν δεικνῦσαν τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν τῷ δακτύλῳ.

Τί δὴ, κόρη Φρόνησις, ἐξ εἰκασίας[6]
Αὐτὴ[7] σεαυτὴν δεικνύεις τῷ δακτύλῳ;
Δεῖξον τὸν αὐτάνακτα τῆς Ῥωμαΐδος,
Ὃς τὴν κεφαλὴν ὄργανον σὸν δεικνύει.

CCXLII. Ἕτεροι[8] εἰς τὴν αὐτήν.

Ἔδειξεν ἡ Φρόνησις ἀπὸ δακτύλου
Σοφῆς κεφαλῆς αὐτοδίδακτον[9] χάριν.

[1] Cod. Par. 67 v°: Εἰσ7οαυτό.
[2] Cod. Par. 68 v°: Εἰσ7οαυτό.
[3] γράφοις cod. Par.
[4] Cod. Par. 68 r°: Εἰσ7οαυτό.
[5] Cod. Flor. 126: Εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐζωγραφημένην Φρόνησιν.
[6] Cod. Flor. ἐξεικασίας.
[7] Cod. Esc. αὐτὴν sic.
[8] Sine titulo cod. Par. 194 v°.
[9] Constant. Diacon. apud Mai, *Spicileg. Roman.* t. X, p. 138: Ἐπ' αὐτοδίδακτον τέχνην τὴν ὠμότητα τρέπονται.

CCXLIII. Εἰς[1] εἰκόνα τῆς Ἀνδρίας.

* Τὸ κατὰ ϖαθῶν τῆς ψυχῆς θάρσος γράφων
Τὴν Ἀνδρίαν ὥπλισεν ὁ σκιαγράφος.

CCXLIV. Τῆς Δικαιοσύνης[2].

Οὐρανίας ϖλάστιγγος εἰκόνα βλέπων
Τὰ ϖρακτέα στάθμιζε τοῦ βίου, ξένε.

CCXLV. Τῆς Σωφροσύνης[3].

Καὶ βλέμμα σεμνὸν καὶ συνολκὴ[4] κρασπέδου
Τῇ Σωφροσύνῃ κόσμος, οὐ στέφος μόνον.

CCXLVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ βίου[5].

Ἡ γλυκύτης ἄνωθεν, ἡ φθορὰ κάτω·
Τί[6] δὴ μάτην κέχηνας, ἀνθρώπου φύσις;
Σκόπει σεαυτὴν, μὴ τὸ νῦν γλεῦκος μόνον,
Μή ϖως ὁ μῦς κάτωθεν ἑστὼς ἐν γνόφῳ
Ῥιζοτρυγήσῃ[7] τῆς ϖνοῆς τὸ δενδρίον,
Καὶ κατενεχθῇς εἰς δρακόντειον στόμα,
Καὶ δαπανηθῇς, καὶ ῥυῇς ϖαρ' ἐλπίδας[8].
Τὸν[9] γὰρ ἄνω βλέποντα ϖικρότης μόνον,
Οὐχ ἡδύτης ἔδειξεν οὐρανοσκόπον.

Adverbium αὐτοδιδάκτως apud Marinum Procl. 4.

[1] Cod. Par. 194 v°: Εἰς τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις εἰκόνας τῶν ἀρετῶν.

[2] Sine titulo cod. Par. 194 v°.

[3] Sine titulo cod. Par. 194 v°.

[4] Cod. Esc. συνοχή.

[5] Cod. Par. 231 r°: Εἰς τὴν εἰκ. Cf. titulum infra CCXLVIII, ubi hoc epigramma explicatur.

[6] Hic versus infra CCL, 1.

[7] Cod. Escur. ῥιζοτραγήσῃ. Vox addenda lexicis.

[8] Cod. Par. ϖαρ' ἐλπίδα.

[9] Hi duo versus 8 et 9 desunt in cod. Esc.

CCXLVII. Ἐκ[1] προσώπου τινὸς ἰατροῦ πρὸς τὸν μέγαν Λογαριαστήν[2].

* Τοῖς μὲν κακῶς πάσχουσιν ἐξ ἀῤῥωστίας
Ἡμεῖς ἰατροὶ καὶ σκοποῦμεν τὰς νόσους,
Καὶ δυνάμεις κιρνῶμεν αὐταῖς φαρμάκων·
Καὶ τοὺς περιττοὺς ἐξορίζομεν πόνους·
* Ἡμεῖς δὲ φεῦ πάσχοντες ἐξ ἀσιτίας
Καὶ γαστρὸς οὐ στέγοντες ἀῤῥήτους πόνους,
Ὁρῶμεν εἰς σὲ τὸν σοφὸν παθοκτόνον[3].
Τοῖς γοῦν ἰατροῖς εὑρεθεὶς σωτὴρ μέγας
Τὸ σιτοφυὲς ἀντιφάρμακον δίδου,
Τὴν φύσιν αὐχῶν ἀντὶ τῆς εὐτεχνίας[4].

* CCXLVIII. Εἰς[5] τὴν εἰκόνα τοῦ βίου ἥτις εἶχε δένδρον· ἐν ᾧ ἦν ἄνθρωπος χαίνων ἄνω, καὶ μέλι ἄνωθεν ἐπισπώμενος, κάτωθεν δὲ ὑπὸ μυῶν τὰς βάσεις τρυγώμενος.

Τὸν τύπον ἰδὼν τῆς σκιᾶς[6] τῶν πραγμάτων,
Ἄνθρωπε, διδάχθητι λανθάνον[7] τέλος.
Σὺ μὲν γὰρ ἑστὼς ἡδονῆς τρυγᾷς μέλι[8]·
Σοῦ δὲ φθορεὺς κέχηνε τῇ πτώσει δράκων.

[1] Cod. Par. fol. 239 r°.

[2] Fort. Cocalas qui anno 1327 Magnus Logariastes erat. Conf. Cantacuz. I, 48. De hac dignitate vid. Ducang. *Glossar. med. græc.* s. v. Λογαριαστής. De eod. cf. cod. Par. CCXVII.

[3] Cod. Flor. XXIX, 21 : Ὁ χρυσοῦς παθοκτόνος. Cod. Par. 250, fol. 97 r° : Ἡ παθοκτόνος νηστεία. Cod. Par. 1062, fol. 124 r° : Ἡμεῖς οὐκ ἐδιδάχθημεν σωματοκτόνοι, ἀλλὰ παθοκτόνοι. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 200 v° : Οὐδὲ γὰρ ἀνθρωποκτονίαν διδάσκομεν, ἀλλὰ παθοκτονίαν ὑποτιθέμεθα. Conf. Theod. Stud. p. 497 C, et *Græc. Orth.* Quir. t. I, p. 240.

[4] C. Esc. αὐτὴν ἀντ' ἐπιστήμης ἔχων.

[5] Cod. Par. 193 v° : Εἰς τὸν ἐζωγραφημένον βίον.

[6] Cod. Flor. II, 5 : Δουλεύομεν γὰρ τῇ σκιᾷ τῶν πραγμάτων.

[7] Cod. Esc. λανθάνων et supra λανθάνον.

[8] Cf. Cod. Par. LVI, 54.

CCXLIX. Εἰς τὸ αὐτό[1].

Ἀφεὶς πρὸς ὑγρὸν ἡδονῆς χαίνειν[2] μέλι,
Τὸ τῆς φθορᾶς ἔκκλινον ὀψὲ γοῦν κέρας,
Μή πως ὑπ' αὐτοῦ λανθανόντως[3] ἐμπέσῃς
Ταῖς τοῦ κάτω δράκοντος ἐμφλόγοις γνάθοις·
Σὺ μὲν γὰρ ὦ τὰν οὐδ' ἐπαισθάνῃ τάχα·
Ζωῆς δὲ τῆς σῆς ἐκδαπανᾷ τὰς βάσεις
Ἡ τοῦ χρόνου κίνησις, ἧς τύπος τάδε.

CCL. Εἰς τὸ αὐτό[4].

* Τί δὴ μάτην κέχηνας, ἀνθρώπου φύσις[5],
Τρυγῶσα πικρᾶς ἡδονῆς θέλγον μέλι;
Ὁ θάνατος γὰρ ὡς θρασὺς θὴρ ἐγγίσας,
Βαλεῖν ἀπειλεῖ, σὺ δ' ἀναισθήτως ἔχεις.

CCLI. Εἰς τὸ αὐτό[6].

Τὸ μὲν μέλι θέλγει με τοῦ πλάνου βίου,
Λυπεῖ δὲ τοῦ ζῆν ἡ τρυγωμένη βάσις.
Τὸν γὰρ κάτω δράκοντα μηδόλως βλέπων,
Τὸ τῆς φθορᾶς ἕτοιμον οὐ φρίττεις κέρας.
Οὐκοῦν μάτην, ἄνθρωπε, καὶ ζῇς καὶ πνέεις
Ἑστὼς μεταξὺ λανθανόντων κινδύνων.

CCLII. Εἰς τὸ αὐτό[7].

Ζωῆς τὸ φυτὸν ἡδονῆς βλύζον μέλι

[1] Cod. Par. 193 v°.
[2] In cod. Esc. prius erat τρυγᾷς. Cf. cod. Par. LVI, 54.
[3] Cod. Esc. λανθανόντος.
[4] Cod. Par. 193 v°.
[5] Hic versus supra CCXLVI, 2.
[6] Cod. Par. 194 r°.
[7] Cod. Par. 194 r°.

Θέλγει, θεατὰ, τὴν φιλήδονον[1] φύσιν.
Ἀλλὰ τρυγᾷ τὸ δένδρον ὁ φθορεὺς χρόνος,
Καὶ τῆς παρολκῆς ἐσθίᾳ τὰ θηρία.
Μὴ σύ γε χανδὸν πρὸς τὸ νῦν μέλι βλέπῃς[2].
Ὁ θάνατος γὰρ ὁ φθορεὺς τῶν πραγμάτων
Τὸ πικρὸν ἐξέτεινε τοῦ τέλους κέρας,
* Πτῶσιν δὲ τὴν σὴν ἄλλος ἐκζητεῖ δράκων.
Στήριζε σαυτὸν, μὴ λαθὼν διεκπέσῃς[3]·
Δεῖ γὰρ σκοπεῖν τὰ βάθρα τῆς σωτηρίας.

CCLIII. Εἰς[4] εἰκόνα Δομεστίκου τῶν ἀνατολικῶν θεμάτων.

Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης
Ἐνταῦθα σιγῶν οὐ θορυβοῦν ἐγράφη·
Τὸ γὰρ ἑαυτοῦ δῶρον αἰδοῖ προσφέρει
Τὴν τοῦ θεοῦ, βέλτιστε, μητέρα βλέπον.

CCLIV. Ἐκ[5] προσώπου τινὸς πρὸς τὴν θεομήτορα προσάγοντος αὐτῇ ἀναθήματα.

* Ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς δωρεῶν σου, παρθένε,
Τὸ νῦν παρ' ἡμῶν εὐμενῶς[6] δῶρον δέχου,
Κἂν ᾖ ταπεινὸν πρὸς τὸ σὸν μέγα κλέος·
Ἀλλ' οἶδας αὐτὴ δεξιοῦσθαι τὸν πόθον.

CCLV. Εἰς[7] τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Πολυτελὲς τὸ σχῆμα τῶν γενεθλίων.

[1] Cod. Par. LXVIII, 2.
[2] βλέποις cod. Par.
[3] Supra CCXIII, 149. Vid. Eust. *De Thessal.* p. 370, et *Spicil. Roman.* ed. Maio, t. V, p. 330.
[4] Cod. Par. 170 r° : Εἰς τὴν στήλην τοῦ Δομεστίκου. Fort. Michael Atzymes. Cf. CLXXVIII, 4.
[5] Cod. Par. 170 r° : Εἰς ἑαυτό.
[6] Cf. cod. Par. CCXXI, 15.
[7] Cod. Par. 170 v° : Εἰς εἰκόνα τοῦ γενεθλίου τῆς θεομήτορος.

Ἡ γὰρ βασιλὶς τοῦ βροτῶν γένους βρέφος,
Ὃ[1] σΊεῖρα καὶ γραῦς, εὐτυχεῖ παρ' ἐλπίδα.
Πλὴν ὥσπερ αἰδοῖ τῆς λεχοῦς καὶ τοῦ βρέφους
Οὐδεὶς θορυβεῖ, μὴ τὸ θαῦμα συγχέῃ·
Ἀλλ' οὐδὲ τουτὶ κλαυθμυρίζει τὸ βρέφος,
Κἂν εἰς ὕλην ἄψυχον ἡ τέχνη πνέῃ·
Δεξάμενον γὰρ τὴν χαρὰν τῶν ἀγγέλων
Ἐλευθερώσει τὰς γονὰς τῆς φύσεως·
Ὥσ7ε βλέπων θαύμαζε καὶ σίγα, ξένε.

CCLVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι ὅτε ὑπέσχετο βοῦν δώσειν αὐτῷ.

Ἔτι σιωπῶ, βοῦν[2] ἐπὶ γλώτ7ης φέρων.
Ὅταν γε μὴν ἴδοιμι τὸν σὸν ἀρότην,
Μηκήσομαι[3] δὴ καὶ κροτήσω τὴν χάριν,
Ὡς βοῦς ἐπιγνοὺς εὐμενῆ τὸν δεσπότην.

CCLVII. Τῷ Δομεσ7ίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Ἐμοὶ κριθῆς δεῖ, καὶ τὸ θαῤῥεῖν οὐκ ἔχων
Πρὸς ἄλλον ἁπλῶς ὁντινοῦν τῶν ὀλβίων,
Πρὸς τὴν ἀρίσ7ην εἶδον ἣν ἔχεις φύσιν.
Ἆρ' οὖν τὸ πισ7ὸν αἰσχύνεις τῆς ἐλπίδος;

CCLVIII. Τῷ παρακοιμωμένῳ[4] κυρ. Ἰωάννῃ τῷ Χούμνῳ.

Ἆρ' οὐκέτι κέκμηκεν, ὦ ξένη φύσις,
Ἐκεῖνος ὁ π7ὼξ ὁ δρομεὺς ἐν τοῖς σ7ίχοις[5];

[1] Pro ὃ fort. ὡς.

[2] Notum proverbium Βοῦς ἐπὶ γλώττης. Conf. Zenob. II, 70, ibique interpretes.

[3] Leg. μυκήσομαι. Nam μηκᾶσθαι proprium est capris, ut μυκᾶσθαι bovum.

[4] Cod. παρακειμωμένῳ. Filius iste Chumni, dictus Joannes, cubicularius fuit τῆς μεγάλης σφενδόνης. Cf. Boisson. *Anecd. nov.* p. 5.

[5] An pro σ7οίχοις? Vid. Xenoph. *Cyneg.* VI, 10.

Καὶ μὴν ἐγὼ δέδοικα μὴ συνεσχέθη,
Καὶ βρῶσιν αὐτὸν ἡ κύων εἰργάσατο.

* CCLIX. Εἰς[1] τὸν Χριστὸν ἐκ προσώπου Μακαρίου τοῦ ζωγράφου.

Σὺ μὲν διέπλασας[2] με χερσὶν ἰδίαις
Τῇ κατὰ σαυτὸν ὡραΐσας εἰκόνι·
Ἐγὼ δ' ὅλην ἤμειψα τὴν εὐκοσμίαν,
Θεοῦ Λόγε ζῶν, εἰς παθῶν ἀκοσμίαν.
Πλὴν δεῦρο χειρὶ ζωγραφῶ σου τὸν τύπον,
Ὅπως ἀναπλάττοις με καὶ κρείττω γράφοις
Ἐν τοῖς ἄνω πίναξι τῆς ἀφθαρσίας.
Σὸς λάτρις οἰκτρὸς ταῦτ' ἔφη Μακάριος.

CCLX. Εἰς τὸν ἐπιτάφιον[3].

Ἄνω μὲν ἀγγέλων σε πενθοῦσι στίφη·
Κάτω δὲ δακρύουσι γυναῖκες, Λόγε,
Κἂν οὐκ ἔχῃ[4] θόρυβον ἡ θρηνῳδία·
Ἄνδρες δὲ κηδεύουσιν αἰδοῖ καὶ τρόμῳ·
Τάφος δέ σου τὸ σῶμα καινὸς λαμβάνει.

* CCLXI. Ἐκ προσώπου τοῦ μεγάλου Δημητρίου εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα.

Μὴ θαυμάσῃς, ἄνθρωπε, λευκόν με βλέπων·
Ἐκπλύνομαι γὰρ εἰς τὰ ῥεῖθρα τῶν μύρων,
Εἰμὶ δὲ φαιδρὸς τὸν Σατὰν καταισχύνας
Καὶ τῆς ἀμοιβῆς μὴ στερηθεὶς τῶν πόνων.

CCLXII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔοικεν ἐστὼς εὐσταλὴς ὁ γεννάδας

[1] Cod. Flor. 129 : Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.
[2] Cod. Esc. διαπλάσας.
[3] Cod. Flor. 172 : Decastichon. Cod. Esc. quinque tantum versus, ut hic.
[4] Cod. ἔχει.

Καὶ τὴν ψυχικὴν ζωγραφεῖν εὐανδρίαν
Καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ἐμβριμώμενος λέγειν·
« Μὴ τάχα Σατὰν προσβαλεῖν αὖθις θέλεις; »

CCLXIII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀναμένων δή τινα καθάπερ μάχην
Ὁ γεννάδας πάρεστιν ἑστὼς ἀτρέμας·
Εἰ[1] μὴ γὰρ ἄδηλον ἐχθρὸν ἐσκόπει,
Γίγαντος ἂν ἔφευγεν ἐντεῦθεν τρόπον.

* CCLXIV. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁ γεννάδας πάρεστιν εἰς μάχην βλέπων·
Τί δῆτα Σατὰν εἰ σφριγᾷς μὴ συμπλέκῃ;
Δέδοικα, φησὶ, τοῦ θεοῦ τὸν ὁπλίτην·
Ἡ πεῖρα γὰρ καὶ τοῦτον ἐγνώρισέ μοι.

CCLXV. Εἰς τὸν αὐτόν.

Κοιλὰς μὲν ἦν ἄντικρυς ἡ θνητὴ φύσις,
Οἷα ταπεινὴ καὶ βραχὺν ζῶσα χρόνον.
Μαραίνεται γὰρ εὐτελοῦς χλόης δίκην,
Ὅταν ὁ χειμὼν[2] τῆς τελευτῆς εἰσβάλῃ.
Δημήτριος δὲ μυστικὸν φανεὶς ῥόδον
Καὶ τῶν ἀκανθῶν τῆς ἀρᾶς βρύον μέσον,
Λογχεύεται μὲν, ἐκκενοῖ δὲ ῥοῦν μύρων
Ἀναστομωθὲν[3] εἰς βαλανείου ζέσιν.
Ὦ[4] μαρτύρων ἔαρος, ὢ ῥόδου ξένου,

[1] Deest syllaba. Leg. Εἰ μὴ γὰρ εἰς ἄδηλον.

[2] Noster, p. 58, ed. Wernsd. : Ὁ χειμὼν τῆς νόσου. Cf. cod. Flor. ci, 41.

[3] Videntur igitur habuisse et τὸ ῥοῦν et ὁ ῥοῦς.

[4] Hic versus et sequentes in cod. Par. fol. 171 r°.

Ὃ καὶ τρυγηθὲν καὶ πιεσθὲν οὐ φθίνει!
Καὶ γὰρ ἄνωθέν ἐσΊι τὰς ῥίζας φέρον
Καὶ ζῇ τεθηλὸς, καὶ τροπῆς κρεῖσσον μένει,
* Τὴν τοῦ τάφου κάλυκα λιπαῖνον μύροις[1].

* CCLXVI. Εἰς τὸν αὐτὸν (Γεώργιον) ἐκ λίθου πεποιημένον.

Τῶν ἀγαθῶν ἔρημον ἐσχηκὼς βίον,
Εὗρόν σε Μωσῆν τοῦ Θεοῦ τὸν ὁπλίτην.
Διψῶν δὲ τὴν σὴν ἀπὸ τῶν μύρων χάριν
Τερασlίων πρόχυσιν ἐκ πέτρας πίνω.

CCLXVII. Εἰς τὸν αὐτὸν γεγλυμμένον εἰς ἀμίαντον.

Εἰς λίθον ἁγνὸν μάρτυς ἑσlὼς ὁπλίτης
Πρὸς δυσμενεῖς ὅπλιζε[2] καὶ σlήριζέ με·
Εἰς γὰρ τὸν ἀκρόγωνον ἐξέσθης λίθον
* Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐγκοπεῦσι γεννάδας.

CCLXVIII. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐζωγραφημένον.

Θαρσῶν κατ' ἐχθρῶν καὶ σφαδάζων ὁπλίτης
Τὸ τῶν γνάθων ἔρευθος ἀκμαῖον φέρει·
Τὸ γὰρ ἀτεχνῶς ὠχριᾶν πρὸ τῆς μάχης
Ἀνανδρίας ἔνδειξις, οὐκ εὐανδρίας.

CCLXIX. Εἰς[3] ἐγκόλπιον ἐν ᾧ ἦν ὁ μέγας Δημήτριος, τοῦ δεσπότου κυροῦ Δημητρίου[4].

Χρυσοῦν σε νεκρὸν εἰς χρυσῆν φέρων θίβην
Χρυσῆν ἀτεχνῶς εὐτυχεῖ μύρων χύσιν,

[1] Cod. Par. μύρῳ ex corr.
[2] ὥπλιζε cod.
[3] Cod. Paris. 188 v° : Εἰς ἐγκόλπιον τοῦ δεσπότου, τὸν μέγαν Δημήτριον.
[4] Demetrius Palæologus, Despota, de quo Ducang. *Famil. Byz.* p. 236.

Ὡς ἂν καθαιρῇ τῶν παθῶν τοὺς κανθάρους [1]
Ὁμώνυμος σὸς [2] δεσπότης, Δημήτριε.

CCLXX. Εἰς τὸ αὐτό [3].

Τῷ δεσπότῃ τὰ σΊέρνα, Θετ7αλῶν πόλις·
Δημήτριον γὰρ εἰς χρυσοῦν φέρει τάφον
Ζωηφόρον βλύζοντα μυρίπνουν [4] χύσιν.
Ὁμώνυμος δ' οὖν ἐσΊι Παλαιολόγος.

CCLXXI. Εἰς τὸ αὐτό [5].

Χρυσῆ κιβωτὸς, ἀλλὰ μὴ [6] μύρα βρύει·
Δημήτριος γὰρ ὁ χρυσοῦς μάρτυς μέσον,
Ὃς τὴν χάριν δίδωσι δαψιλεσΊέραν
Παλαιολόγῳ δεσπότῃ Δημητρίῳ.

CCLXXII. Εἰς [7] τὸν αὐτὸν τὸν [8] νυτΊόμενον ἐν τῷ λοετρῷ.

Ἰδοὺ τὸ λουτρὸν, πλῆρες ἐσΊὶν αἱμάτων·
Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς ἐσφάγης,
Νυγεὶς ὅλον τὸ σῶμα τοῖς ἀκοντίοις·
ΧρισΊοῦ βαλανεῦ, καὶ ψυχῶν σμῆχε σπίλους.

CCLXXIII. Εἰς [9] τὸν αὐτὸν μέγαν Δημήτριον.

Ἄγρυπνος ὁ πρόμαχος, ἡ πόλις νίκα
Πρὸ συμπλοκῆς ἔπαθλα. Τί δὴ τὸ ξένον;

[1] Cf. cod. Flor. LX, 3.

[2] Cod. Esc. τις pro σός.

[3] Id. cod. Par. 188 v°. Mox Θετ7αλῶν πόλις pro Θεσσαλονίκη. Conf. Stephan. Byzant. s. h. v.

[4] Cf. cod. Flor. LXV, 64.

[5] Sine titulo cod. Par. 189 r°.

[6] ἀλλὰ s' μύρα sic cod. Paris. Unde leg. ἀλλὰ καὶ μύρα.

[7] Cod. Par. 195 r° : Εἰς τὴν ἐν τῷ λουτρῷ σφαγὴν τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

[8] Dele τόν.

[9] Cod. Par. 195 r° : Εἰς Θεσσαλονίκην.

Θεὸς σ7ρατηγεῖ καὶ προβάλλει τὰς νίκας,
* Καὶ σὺ βλέπων, ἄνθρωπε, θαυμάζεις μάτην.

CCLXXIV. Εἰς[1] τὴν μυροδόχον κιβωτὸν τοῦ μεγάλου Δημητρίου, ἐν ᾗ ἵσ7αντο ἑκατέρωθεν οἱ ἅγιοι ἀνάργυροι.

Ἐχρῆν ἰατροὺς, εὐμενεῖς ἀναργύρους,
Πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς συνδραμεῖν τοῦ φαρμάκου.
Νῦν οὖν περιθυροῦσι[2] τὸν μυροβλύτην,
Πᾶσι πρυτανεύοντες ἄφθονον χάριν.

CCLXXV. Εἰς[3] τὸ παχὺ μύρον τοῦ μεγάλου Δημητρίου.

Ἴαμα καινὸν μαρτυρικοῖς ὀσ7έοις
Ἡ τῶν μύρων ἄντικρυς εὑρέθη δρόσος·
Ἰεζεκιὴλ εἰ προφητεύεις[4] πάλιν,
Καὶ σάρκας αὐτοῖς[5] ἐκπνοῆς ὅρα ξένης.

CCLXXVI. Εἰς[6] τὸ κιβώτιον, ἔνθα ἵσ7αντο μάρτυρες φύλακες.

* Πρὸ τῶν θυρῶν φύλακας ὁπλίτας βλέπων,
Ἔγγιζε, πισ7ὲ, μὴ κτυπῶν ἀλλὰ τρέμων·
Ἑσ7ήκασι γὰρ ὡς Χερουβὶμ[7] ἐνθάδε,
Καὶ τὴν Ἐδὲμ φρουροῦσι τῶν τερασ7ίων.

CCLXXVII. Εἰς[8] τὸν αὐτὸν ἱσ7άμενον εἰς τὸ κιβώτιον.

Δημήτριε ζῇς, ἀλλὰ σιγᾷς ἐνθάδε

[1] Cod. Par. fol. 195 v°: Εἰς τοὺς ἐν τῇ κιβωτῷ ἀναργύρους.

[2] Cod. Esc. προθυροῦσι.

[3] Cod. Par. fol. 195 v°: Εἰς τὰ σαρκώδη μύρα τοῦ μάρτυρος.

[4] προφητεύεις cod. Par. in quo prius erat προφητεύοις. In cod. Escur. προφητεύεις et supra οις.

[5] Fort. εἴποις.

[6] Cod. Paris. fol. 195 v°: Εἰς τοὺς ἱσ7αμένους περὶ τὴν κιβωτὸν μάρτυρας.

[7] Cf. Boisson. *An. gr.* t. V, p. 489.

[8] πρὸς et supra εἰς in cod. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Δημητρίου codex Paris. fol. 196 r°; cod. Flor. fol. 223 v°, sine titulo.

Τοῖς μαρτυρικοῖς ἐκλυθεὶς ἴσως πόνοις·
Ἱστάμενος δ' οὖν ἐκτάδην πρὸ τῆς θίβης
Δοκεῖς καλεῖν τὴν κτίσιν εἰς μύρων χύσιν.

CCLXXVIII. Εἰς[1] τὸν αὐτὸν ὅτε διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε τὸν σκορπίον.

Τὸν τῆς φυλακῆς ὑποδὺς δεῦρο γνόφον,
Ὡς πρὶν ὁ Μωσῆς τὸν Θεὸν, μάκαρ, βλέπεις,
Δεξάμενος δὲ τῆς χάριτος τὰς πλάκας
Εὐχῇ θανατοῖς δραστικῇ τὸν σκορπίον.

* CCLXXIX. Εἰς[2] τὴν προτροπὴν Νέστορος.

Νέστορ, τὸν ἐχθρὸν εἰ παρεστῶτα βλέπεις[3],
Τὸν ὄγκον αὐτῷ τῶν μελῶν μὴ θαυμάσῃς·
Τοῖς γὰρ ταπεινοῖς ὁ βραβεὺς ἐπιβλέπων
Αἱρεῖ δι' αὐτῶν εὐχερῶς τοὺς αὐθάδεις.

CCLXXX. Ἕτεροι[4].

Ναὶ[5] σφάττε, ναὶ φόνευε, ναὶ θλίβε τρύχων
Μὴ τὸν παλαιστὴν τὸν θρασὺν, Νέστορ, μόνον,
Ἀλλὰ σὺν αὐτῷ καὶ τὸ τῆς πλάνης κράτος.
Ὁ γὰρ βαρὺς τύραννος ἐῤῥάγη βλέπων.

* CCLXXXI. Εἰς τὸν μέγαν Δημήτριον[6] ἐν λίθῳ πεποιημένον[7] φλέβας ἐρυθρὰς ἔχοντι.

Ἐρυθροβαφὴς[8] ἐκ σφαγῆς ὁ σὸς φάρυγξ,

[1] Cod. Par. fol. 196 r°: Εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ μάρτυρος.

[2] Cod. Par. 196 r°: Εἰς τ. εὐλογίαν Ν.

[3] βλέποις cod. Par.

[4] Cod. Par. fol. 196 r°: Εἰς τὴν παλαίστραν Νέστορος.

[5] Cod. Escur. καί et supra ναί.

[6] Cod. Esc. Δομέστικον pro Δημήτριον, male.

[7] Cod. Par. 73 r°: πεπ. λευκῷ ἔχοντι καὶ φλέβας ἐρυθράς.

[8] Cf. cod. Par. XLIV, 22.

Ἐρυθροβαφὲς καὶ τὸ τῆς σπάθης σlόμα·
Καὶ γὰρ σφαγεὶς ἔσφαξας[1] αὐτὸς τὴν πλάνην,
Ὢ θῦμα καινὸν, ὢ σφαγεῦ ζῶν ἐν λίθῳ.

CCLXXXII. Εἰς[2] τὸν μέγαν Γεώργιον.

* Ὁ μάρτυς ὠχρὸς, οὐκ ἐρυθρὸς ἐγράφη·
Ἡ γὰρ ζέσις ἔῤῥευσεν ἐκ τῶν αἱμάτων·
Ἐχρῆν δὲ Χρισlοῦ ζωγραφεῖν τοῦτον τύπον,
Ὃς αἵματος πλὴν θῦμα σεπlὸν εὑρέθη.

CCLXXXIII. Πρὸς[3] τὸν μέγαν Γεώργιον εἰς καθιέρωσιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς οὓς μὲν ὑπήνεγκας, ὦ μάρτυς, πόνους
Κἂν ἐξ ὑπερτίμων σε κοσμῇ τις λίθων,
Αὔταρκες οὐδὲν οὐδαμῶς ἂν εἰσφέροι.
Ἂν δὲ σκοπῇς τὸ φίλτρον ὡς ὁ δεσπότης,
Ὃς[4] λαμβάνει καὶ μύρα πορνικὸν φόρον,
Χήρας τε λεπlὰ, καὶ δορᾶς αἰγῶν τρίχας,
Καὶ τήνδε κοινὴν οὖσαν οἴσεις τὴν ὕλην.
Οὐκοῦν ἀμοιβὰς τὰς πρεπούσας ἀντίδος
Ναόν με ποιῶν τῶν θεοῦ χαρισμάτων
Εὔνους τομίας ταῦτα πεπαγωμένος[5].

CCLXXXIV. Εἰς ἐγκόλπιον διαφόρων[6] ἁγίων.

Θεοῦ νεφέλη δεῦρο καὶ λίθου[7] γνόφος
* Καὶ τρεῖς ἔτι σίφωνες εἰς ὄμβρων χύσιν

[1] ἔσφαγξας sic cod. Esc.

[2] Εἰς τὸν αὐτόν cod. Par. 73 r° id est εἰς τὸν μέγ. Δημήτριον, ad quem hoc epigramma pertinere videtur.

[3] Cod. P. 227 r°: Εἰς τ. μ. Γεώργιον.

[4] Hi duo vs. 5 et 6 supra CLIX, 10.

[5] Fortasse πεπλακωμένος «incrusté dans le mur»?

[6] διαφ. ἁγ. desunt in cod. Paris. fol. 235 r°.

[7] Fortasse lapidis in sepulcro Domini. Sed cf. sequens ep. v. 1.

Ὁ Μυρέων πρόεδρος, ὁ Ζαχαρίου·
Σὺν τῷ νικητῇ πανταχοῦ Γεωργίῳ.
Ἕλκουσι γάρ μοι ῥεῖθρα[1] μακροθυμίας[2]
Ἐκ τῶν θαλασσῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ἀφθόνων.

CCLXXXV. Εἰς[3] τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ τὸν μέγαν Δημήτριον καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον εἰς δαιμονόλιθον[4] πεποιημένον.

Πέτρᾳ σκεπασθεὶς καὶ λιθοχρόῳ[5] γνόφῳ
Καὶ κατὰ Μωσῆν τὸν Θεὸν δεῦρο βλέπων
Αἴρω στρατιὰν μυστικῆς τυραννίδος·
Τὸν γὰρ Δανιὴλ ἅμα τῷ Δημητρίῳ
Πλάκας νοητὰς, τὸν δὲ νοῦν τὸν ὁπλίτην,
Σαφῶς Ἰησοῦν[6] εὐτυχῶ στεφανίτην.

CCLXXXVI. Ὅμοιοι[7].

Εἰ Χριστὸς ἀκρόγωνος ἐκλήθη λίθος,
* Καὶ σφενδόνην τὸ σχῆμα τοῦ λίθου βλέπω[8]
Εἴργω τὸν ἐχθρόν· ἂν δὲ καὶ προσεγγίσῃ,
Νοῦς καὶ βλέπων καὶ μάρτυς, ἄλλοι τρεῖς λίθοι,
Κἀγὼ δι' αὐτῶν ὡς Δαβὶδ ὡπλισμένος
Ὁρῶ Γολιὰθ τὸν Σατὰν ἐσφαγμένον.

CCLXXXVII. Εἰς[9] τοὺς ἁγίους μάρτυρας Θεοδώρους.

Γράψας ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ

[1] Cf. cod. Flor. LXV, 17.

[2] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 183 v°: Νόμοις ἐμφύτου μακροθυμίας.

[3] Cod. Par. f. 234 v°: Εἰς ἐγκόλπιον.

[4] Hac voce augenda lexica. Cf. cod. Par. XVI.

[5] Hoc exemplo, ni metrum obstaret, confirmaretur lectio Tzetz. *Posth.* 272 ubi Jacobs. corrigebat μιλτόχροος. Vide *Thesaurum*, s. v. Λιθόχροος.

[6] Cod. Esc. Ἰνῶ.

[7] Cod. Par. 235 r°: Εἰς ἐγκόλπιον.

[8] Leg. βλέπων.

[9] Cod. Par. fol. 183 v°: Ἐκ προσώπου τινὸς, εἰς εἰκόνας μαρτυρικάς. Cod. Flor. 83, sine μάρτυρας.

Νοῦν[1] *χρωματουργῶ τοῦ Θεοῦ τοὺς ὁπλίτας,*
Ἵν' οὓς ἔχει νοῦς καὶ κατ' αἴσθησιν βλέπω,
Σαρκός τε καὶ νοῦ ζωγραφῶν ὑπερμάχους.
Ὁ σύνθετος γοῦν τοῦ χρυσαργύρου φόρος
Διπλοῦν ἀγαθὸν ἐξ ὑμῶν γένοιτό μοι.

CCLXXXVIII. *Εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς μάρτυρας ἱππότας ἀλλήλοις διομιλουμένους*[2].

Οἱ μάρτυρες νικῶσι τὴν κοινὴν φύσιν,
Ὑπὲρ φύσιν δήπουθεν ἠγωνισμένοι.
* *Καὶ γὰρ κατ' ἐχθρῶν τακτικῶς ὡπλισμένοι*
Κινοῦσι μικροῦ πνευστιῶντας τοὺς τύπους·
Πλὴν ἀψοφητὶ συλλαλοῦσιν ἐνθάδε,
Μή πού τις αὐτοὺς δυσμενὴς γνοὺς ἐκφύγῃ.
Κἂν δεῖγμα θυμοῦ τοῖς προσώποις μὴ[3] *βλέπῃς,*
Τὴν συμπλοκὴν θαῤῥοῦσι, καὶ μὴ θαυμάσῃς.
Σκόπει, θεατά, καὶ τὸ τῶν ἵππων τάχος,
Οὓς δῆθεν ἁβροὺς ἡ σοφὴ τέχνη γράφει.
Αἱ γὰρ ἐναλλὰξ τῶν ποδῶν ὑπερβάσεις[4]
Μισοῦσι[5] *τὴν γῆν, μὴ χεθῇ τούτοις κόνις.*
Πεπήγασι δὲ πρὸς τὸν εἱρμὸν[6] *τῶν λόγων,*

[1] Pro *νοῦν* leg. *νῦν*.

[2] Cod. *διομιλλουμένους*. In cod. Flor. fol. 299.

[3] Cod. *μή* et supra *οὐ*.

[4] Strab. p. 632 : *Τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Ποντικῆς θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσσικήν*. Id. p. 666 : *Δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστιν εἰς τὴν Μιλυάδα*. Id. p. 682 et 759.

[5] Versus 12 et seq. in cod. Paris. fol. 264 r°, ubi initium deest.

[6] Unde vox composita ap. Theod. Stud. cod. Par. 1197, fol. 35 r° : *Σκέψαι μοι καὶ τἆλλα εἱρμολογίᾳ ἀρίστῃ ἀλληγορούμενα*. Vox addenda Thesauro. Adde et alia ejusmodi composita : *Γλωσσολογία*, Procop. *In Prov.* ap. Mai, *Class. Auct.* t. IX, p. 82. — *Εὐφημολογία*, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 155 v°. — *Κοντολογία*, Anon. cod. Par. 1632, fol. 24 r°. — *Κρισιολογία*, Anon. cod. Par. 2506, fol. 1 v°. Alia sunt in *λογέω*

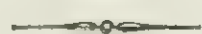
Μή πως ἔχοι[1] θόρυβον ἢ διάστασις·
Ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς εἰς τὸν αἰθέρα τρέχειν[2]
Οὓς ἱππόται τρέφουσιν οὐρανοδρόμοι.

desinentia quibus etiam ditari possunt lexica : Ἀκτινολογέω, Anon. *In Psalm.* cod. Par. 371 A, fol. 328 v° : *Οὐκοῦν ἀκούωμεν αὐτοῦ χαριτογλωττοῦντος ἢ ἀκτινολογοῦντος.* Jo. Zonar. cod. Coisl. 219, fol. 408 r°. — Ἐφευρεσιλογέω, Anon. cod. Par. 2750 A, fol. 96 r°. — Θρηνολογέω, Anon. cod. Paris. 400, fol. 20 v°. — Προακριβολογέω, cod. Par. 877, fol. 266 r°. — Συνιερολογέω, German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°. — Τραχυλογέω, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 257 r°.

[1] Cod. Par. *ἔχει.*

[2] Alio sensu Pisides, *De vanit. vitæ*, 233 : *Καὶ τὸν αἰθέρα τρέχεις.* Boeckh, *Corpus Inscr.* n° 2647, 3 : *Βῆ γάρ μοι ψυχὴ ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλάς.*

MANUELIS PHILÆ
CARMINA.

II.

CODEX FLORENTINUS.

CODEX FLORENTINUS.

I.

Τὸ[1] μὲν ϖαρὸν σπούδασμα τῷ βίῳ ϖρέπον·
Προκείσεται γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τὴν φύσιν
Θαυμαστὸν ἀρχέτυπον ἀνδρὸς ὀλβίου.
Φιλῆς δὲ μετρεῖν οὐρανοῦ ϖλάτος θέλων
Ἆρ' οὐκ ἂν εἰς ἔγκλημα λειφθείη[2] θράσους;
Πλὴν εἰ σχέσις ϖέπεικε τολμηροὺς λόγους,
Σοφὸς δικαστὴς οὐ κρινεῖ τοῦτο θράσους.

Ἠθοποιΐα δραματικὴ ϖονηθεῖσα τῷ Φιλῇ καὶ ἐγκωμίων ὑπόθεσιν ἔχουσα τῷ λαμπροτάτῳ μεγάλῳ Δομεστίκῳ, τῷ Χαριτωνύμῳ φημὶ Καντακουζήνῳ. Εἰσὶ μέντοι τὰ ϖρόσωπα Νοῦς καὶ Φιλῆς, ϖρολογίζει δὲ Φιλῆς.

Φιλῆς. Παιδευτὰ Νοῦ, ϖρόελθε τῆς Βυζαντίδος·
Ὀξὺς γὰρ εἶ σὺ καὶ ϖτερῶν δίχα τρέχεις,
Καὶ ῥεῦμα νικᾷς καὶ ϖνοῆς κούφην χύσιν[3]
Καὶ ϖυρὸς ἀκμάζοντος ἐν χορτῷ φλόγα.
Καὶ γνοὺς ὁποῦ γῆς ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας,
Ἐκεῖθεν ἡμῖν εὐσταλὴς ϖαλινδρόμει·
Καὶ γὰρ ὅπως[4] ἂν ὁ χρυσοῦς ἔχοι, φράσεις.
Νοῦς. Ἄπειμι[5], ϖλὴν ϖάρειμι, καὶ μὴ θαυμάσῃς,

[1] In cod. Mon. fol. 25. Edid. Wernsd. p. 130 quem confer. Procemium edidit Fabric. *Bibl. gr.* t. VII, p. 710, vet. ed.

[2] Wernsd. Fort. ληφθείη.

[3] Cf. cod. Par. X, 37.

[4] ὅπως deest in cod. Flor. Primam et ultimam ἑβδομάδα edidit Bandini qui in notis : Claudicat versus; cui propterea vox addita quædam est in margine, quæ tamen evanuit.

[5] W. ἄνειμι — θαυμάζῃς. Vid. vs. 12 et 14. Theod. Hyrtac. *Epist.* 47 : Ἐγὼ καὶ ἀπὼν, ϖάρειμι· καὶ ϖαρὼν, ἐγγύς εἰμι· καὶ ϖόῤῥωθεν, ἐγγυτέρω.

Εἰ μὴ παρετρίϐη τις ἐν μέσῳ χρόνος·
Ποῦ γὰρ ἐπιπρόσθησις[1] εἰργούσης ὕλης
Εἰς Φύσιν ἁπλῆν καὶ σχολῆς ὑπερτέραν;
Μᾶλλον δὲ καὶ Φεύγω σε καὶ ξύνειμί σοι,
Δοκῶν ἐρευνᾶν καὶ τὰ Γαδείρων πέρα[2],
Τὸν αὐτὸν, ὃν πάρειμι, καὶ Φεύγω χρόνον.
Φιλῆς. Οὐκοῦν ἄγε, γνώριζε, καὶ μή μοι Φθόνει,
Σύνοικε Φυγὰς, ἀξιοῦντι μανθάνειν·
Ὁ γὰρ μεταξὺ τῆς ἀπουσίας χρόνος
Ἤνεγκεν ἡμᾶς εἰς κενὰς ὑποψίας·
Καὶ σὺ δ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ[3] καθεύδειν ἔσθ' ὅτε
Τὸν παντοδαπὸν εὐφυῶς ἐζωγράφεις·
Οὕσπερ τέως ἔτερπες ἀλγύνων[4] πάλιν.
Νοῦς. Σύγχαιρέ μοι, βέλτιστε, διδάσκοντί σε·
Καὶ γὰρ ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας Δομέστικος
Νῦν ἱππότης ἥδιστος[5] εἰς θήραν τρέχει,
Τομῶς προχωρῶν εἰς τὰ τῆς λόχμης βάθη·
Ἃ δ' ἂν ὑπερκύπτοντα[6] θηρία βλέποι
Βολαῖς ἀναιρεῖ τοξικαῖς παραυτίκα,
Πᾶν ἐγγύθεν δύσμαχον αἰχμῇ συμπνίγων.
Φιλῆς. Πόθεν δὲ τοῦτ' ἤσκησεν ὁ πρέσϐυς νέος,
Μήπω διδαχθεὶς, εἴπερ οὐ Φαῦλον[7] τόδε·

[1] ἐπιπρόσθεσις cod. Flor. Ποῦ γὰρ ἐστὶ πρόσθεσις Wernsd. qui corrigit οὐ γάρ, contra metrum servans ἐστὶ πρόσθεσις. Conf. infra cvii, 30.

[2] W. πέραν.

[3] τοῦ om. in W. qui varias et inutiles proposuit conjecturas.

[4] Cod. Flor. ἀλγείνων.

[5] Cod. Flor. μέγιστος.

[6] W. ὑπεκκόπτοντα. Occasione data, lexicis adde ἐμπαρακύπτω, ex German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 146 r°: Ἐμπαρακύπτων ταῖς βίϐλοις. — Ἐξανακύπτω, Eustath. *Opusc.* p. 26, 29: Ἐξανακύψαντα καὶ εἰς ἀντίπαλον προχωρήσαντα. — Ὑπερανακύπτω, Nicet. Chon. cod. Par. 1234, fol. 394 v°.

[7] οὐ ψαύει W. qui in notis: Scribere licebit: εἴπερ οὐ ψεῦδος τόδε, vel potius εἰ περιψαύει τόδε.

Ἔτι γὰρ ἐν μείρακος ἀκμάζει χρόνῳ,
Καὶ παιδαγωγὸν τοξικῆς ἐπισ7άτην
Οὐκ ἔσ7ιν εὑρεῖν εἰς τὸ νῦν ἅπαν γένος.
Ἡ νευρὰ[1] γὰρ πόῤῥωθεν ἡμῖν ἐῤῥάγη
Καὶ χρὴ καθ' ἡμῶν εὐσ7οχεῖν τοὺς κινδύνους.
Νοῦς. Τὴν εὑρετικὴν τῶνδε τῶν ἔργων φύσιν
Κατ' οὐδὲν ἐλλείπουσαν ἐκ βρέφους ἔχων,
Εἰς ταῦτα δεινὸς αὐτομαθὴς[2] εὑρέθη,
Καὶ τοῦ χρόνου, βέλτισ7ε, πολλῷ βελτίων·
Γυμνάζεται γὰρ ὥσπερ ἐν θήρᾳ σκύλαξ
Καὶ δείκνυται παῖς πρεσβυτῶν παιδοτρίβης
Σπουδῇ[3] κατορθοῦν εὐγενῶς εἰθισμένος.
Φιλῆς. Τὸ δὲ σθεναρὸν εἰς παλαμναίας μάχας
Πῶς ἐσ7ὶν αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας;
Ἔχεις φυσικοῖς τοῦτο δεικνύναι λόγοις,
Ἢ θαυματουργεῖν ἀξιοῖς καὶ τὴν φύσιν;
Σύναγε σαυτὸν, ἀγνοοῦντά με βλέπων·
Ἥκισ7α γὰρ ἂν ταῦτα δυναίμην κρίνειν,
Εἰ μὴ σὺ διδάσκοις[4] με τὰς πεύσεις λύων.
Νοῦς. Ὅταν ὁ πατὴρ εὐσθενὴς ᾖ τὴν φύσιν,
Καὶ μηδὲν[5] εἰς ἔκλυσιν ἡ μήτηρ φέροι,
Μηδ' ἀσ7έρος δύναμις ἀμφοῖν ἀντέχοι[6],
Τοιοῦτον εὐθὺς ὀργανοῖ καὶ τὸ βρέφος
Τῆς σπερματικῆς[7] ἐμβολῆς ἡ θερμότης.

[1] Videtur alludi ad Genes. XLIX, 23. W.

[2] Cf. infra CXXXI, 127 et cod. Esc. CLXXIII, 54. Cod. Par. XLVII, 33 : Ὡς αὐτομαθοῦς εἰς τὰ κῶλα τεχνίτου.

[3] σπόνδη W. qui recte corrigebat σπουδῇ.

[4] Cod. Flor. διδάσκεις, et supra διδάσκοις. W. διδάσκεις με καὶ πεύσεις.

[5] W. μηδέ et in notis : Fort. μηδέν. Recte.

[6] V. cl. Boiss. *An. gr.* t. II, p. 92 corrigit φέρῃ et ἀντέχῃ.

[7] W. σπερματίδος.

Μάλισ7α δ' εἰ πόῤῥωθεν ἡ Φύσις τύχοι
Τὴν ἰσχὺν ἀθροίζουσα τῇ νέᾳ πλάσει.
Φιλῆς. Ἂν ἡ Φύσις τέτευχε τοῦθ', ὅπερ λέγεις,
Πῶς αὐτὸν ἐξήνεγκε τῷ χρόνῳ μόνον;
Ἐχρῆν γὰρ αὐτὴν δρασ7ικὴν δεδειγμένην
Τοιοῦτον[1] ἑσμὸν ἐξενεγκεῖν ἐμβρύων.
Νυνὶ δ' ἐπ' αὐτῷ φιλοτιμησαμένη
Καὶ χαρίτων ἄθροισμα[2] συσ7ησαμένη,
Τοὺς οὐρίους[3] ἤλεγξε τοῦ χρόνου τόκους.
Νοῦς. Οὐ πολλάκις Αἴγυπ7ος[4], ἀλλ' ὅταν τέκοι,
Τὸ τεχθὲν ἐξίσ7ησι, τὴν παροιμίαν.
Ποῖον γὰρ δὴ[5] θαύματος οὐκ ἔχοι κρότον,
Τὸ μέχρις ἡμῶν ἐκ φυλῆς πρωτοσπόρου[6]
Τοσοῦτο[7] καλὸν ἀγνοεῖσθαι τῷ χρόνῳ;
Τοὺς γοῦν φυσικοὺς δεῦρο φαυλίσας λόγους
Ἡγοῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐλθεῖν ὑψόθεν.
Φιλῆς. Νῦν δ' ἄρα τί δρᾷ; πῶς δὲ κοσμεῖ τὸν βίον;
Οὐκ ἠρεμεῖ[8] γὰρ, οὐδὲ ῥασ7ώνην ἄγει,
Σπουδῇ καθισ7ῶν ἀσφαλῆ τὰ πρακτέα[9].
Ναὶ φράζε καὶ γνώριζε τὸν γίγαντά μου,

[1] Fort. τοιούτων W. Contra metrum. Inf. v. 115 : Τοσοῦτον ἑσμὸν συλλαβεῖν χαρισμάτων. Nonnus, *Dionys.* XLVIII, 9 : Γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος Ἰνδῶν. Malim ἀμέτρητον. Sic *An. Par.* t. IV, p. 327 : Μόνον με νικᾷ σὸν πέλαγος θαυμάτων pro σῶν π. θ.

[2] Infra v. 793 : Χαρίτων πέλαγος. Cf. cod. Flor. XXXI, 1.

[3] De vacuis et ventosis ovis. W.

[4] Fort. αἴγιθος W. Male. Cf. Creuz. ad Porphyr. *De vita Plotini.*

[5] Ποῖον γὰρ θαύματος οὐκ ἔχει W. qui proponit Ποίου γὰρ θαύματος οὐκοῦν aut οὐκ ἂν ἔχει κρότον. Laborat metrum; fort. leg. Ποῖον γὰρ ἂν θαύματος.

[6] Infra LXXXV, 28 : Ἀπὸ φυῆς πρωτοσπόρου. Cf. LIX, 7.

[7] τοσοῦτον cod. Flor.

[8] ἠρέμα W. qui recte corrigit ἠρεμεῖ.

[9] Pro τὰς πράξεις. De hac abusione sermonis conf. Boiss. *Anecd. gr.* t. I, p. 441.

Κἂν[1] τὴν σ7ρατιὰν[2] τακτικῶς διεξάγοι,
Κἂν ἱσ7οριῶν[3] συγκομίζοι φροντίδα
Πρὸς βιϐλίων ϖέλαγος[4] ἐγκύψας μόνος.
Νοῦς. Δημηγορικῶς δεξιοῦται τὰ σ7ίφη[5]·
Καὶ τόξον ὀρθοῖ, μὴ νοτισθὲν συμπέσῃ,
Καὶ τοὺς ὀϊσ7οὺς τῶν φαρετρῶν ἐκχέει,
Μή ϖού τις ἰὸς εἰσφθαρεὶς τούτοις λάθῃ·
Σμήχει δὲ καὶ θώρακα, χαλκεύων δόρυ,
Σφίγγει δὲ τὰς μήνιγγας, ὀρθῶν τὸ κράνος,
Καὶ ταῖς ϖερικνημίσιν ὡραΐζεται.
Φιλῆς. Ἐκεῖνο τοῦθ' ὃ φησιν ἡ ϖαροιμία,
Οἱ γὰρ τόκοι σπεύδουσι[6] τῶν ἐχεφρόνων
Πρὸ τῶν τραπεζῶν τὴν ἐδωδὴν ἀρτύειν·
Τοῦτ' αὐτὸ δὴ ϖράτ7οντα καὶ τόνδε βλέπων,
Ἆρ' οὐκ ἀγαθὸν οὐδὲ γενναῖον κρίνεις[7];
Ἐμοὶ δὲ καλεῖν καὶ Προμηθέα ϖρέπον
Τὸν τὴν μάχην βλέποντα καὶ ϖρὸ τῆς μάχης.
Νοῦς. Ἰού, κρύφα ϖρόεισι τοῦ σ7ρατηγίου,
Καὶ τοὺς φίλους ϖένητας ἀφθόνως τρέφει,
Χρυσὸν χορηγῶν, ἀργυροῦς ὄμϐρους[8] χέων,
Στολὰς ϖροτιθεὶς καὶ καλινδήθρας νέμων·
Καὶ τοὺς σιτισ7ὰς δεξιῶς ἐποτρύνων

[1] W. κᾀν — κᾀν. Male.

[2] Cod. Flor. σ7ρατείαν.

[3] Exstant Joan. Cantacuzeni *Historiæ Byzantinæ* libri IV, de qua confer. Fabric. t. VII, p. 788.

[4] Notissima metaphora. Conf. App. IX, 15, et v. cl. Boisson. in Psellum, *De Tantalo*, p. 347.

[5] ξίφη W. qui contra metrum corrigebat δημιουργικῶς. Veram lectionem exhibet cod. Flor. et ex Thesauro expellenda Wernsd. correctio s. v. Δημιουργικῶς.

[6] σπεύδουσιν ἐχεφρόνων W. qui corrigit μαγείρων τόκοι pro οἱ γὰρ τόκοι. Non novi hoc proverbium.

[7] W. male κρινεῖς.

[8] Cf. cod. Esc. CCXXI, 3.

Μή σού τις αὐτῶν[1] ἠλογηκὼς γογγύσῃ
Καὶ λοιπὸν οὐκ ἔμμισθος ἡ πρᾶξις μένοι.
Φιλῆς. Τοῦτ' ἔστιν αὐτῷ φυσικῶς ἔχον[2] πάθος
Καὶ τοῦδε χωρὶς[3] οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύει,
Μᾶλλον δὲ τὸ πνεῖν οὐδ' ἀμυδρόν τι κρίνει.
Ζῇ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ[4] καλῶς δρᾶν τοὺς ξένους,
Ὡς ἰχθὺς ἂν ὕδατος ἀφθόνως πίνοι·
Πλὴν φιλονεικεῖ[5] πανταχοῦ γῆς λανθάνειν,
Τὸν ἐξεταστὴν τῶν ἀποῤῥήτων βλέπων.
Νοῦς. Ἀλλ' ἰαταταὶ νῦν ὁμιλεῖ τοῖς φίλοις
Καὶ δημιουργεῖ τοὺς ὑπὲρ φύσιν λόγους
Ὁ τῶν φυσικῶν συλλογιστὴς[6] αἰτίων·
Σοφῶν δέ τις ὅμιλος[7] ἑστῶτες πέριξ
Πρὸς τοὺς λόγους χαίνουσι τῶν ἄλλων πλέον·
Πεπήγασι δ' οὖν ὥσπερ εἰς λίθων[8] φύσιν
Μετὰ φρίκης βλέποντες ἀλλήλους μόνον.
Φιλῆς. Ὦ τίς τοσοῦτον εἶδε γηγενὲς[9] τέρας;
Ποῖος δὲ νοῦς γόνιμος ἀρκέσει τάχα
Τοσοῦτον[10] ἑσμὸν συλλαβεῖν χαρισμάτων;
Ὦ φύσις, ὦ νοῦς, ὦ μέγας Δομέστικος·
Οὗ[11] μῶμος οὐδεὶς τῇ φυῇ προσετρίβη·

[1] W. αὐχῶν.

[2] ἔχων W. qui corrigit ἔχον aut αὐτός.

[3] χάρις W. qui legit χάριν.

[4] W. τό. Contra metrum.

[5] φιλονεικεῖν — λανθάνον W. qui veram lectionem divinavit.

[6] Hanc vocem exhibet Thesaurus Paris. sed sine exemplo.

[7] ὅμιλος cum plurali, ut ἑσμός, de quo cf. cod. Par. II, 6. Infra v. 453 : Ὡς ὄχλος νέων Ἐν συστολῇ φοιτῶντες ἐς διδασκάλου. Idem XXX, 24, ὁρμαθός cum plurali.

[8] Proverbialem hanc locutionem, ad Niobes fatum respicientem, illustravit Wernsd. ad Himerium, *Eclog.* XXXI, 10, ut ipse monet.

[9] Fort. γηγενής W. cum τίς hanc vocem copulans.

[10] Cf. supra v. 60.

[11] οὐ W. qui : Fort. οὗ.

Μὴ τὴν ἀγαθὴν τοῦ προπάτορος φύσιν,
Ἥτις ποτ' ἦν, δείκνυσιν ἀνθρώπων μόνος;
Νοῦς. Ἆ ἇ πάλιν, βέλτιστε, μανθάνων κρότει·
Φήμης ποθὲν[1] γάρ τινος ἐκφοιτησάσης,
Ὡς βαρϐάρων στράτευμα κυκᾷ τὴν Θρᾴκην,
Ὅπλοις βρύων ἔξεισιν εἰς πράξεις νέας,
Μέσον δὲ τῆς φάλαγγος ἑστὼς ἀτρέμας[2],
Ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν βρύχει
Καὶ τοὺς ἐπιτρέχοντας αἱρεῖ τῇ σπάθῃ.
Φιλῆς. Ναὶ φράζε καὶ πῶς τῶν βελῶν ἀπηλλάγη;
Μᾶλλον δὲ πῶς ἔπλησε τὴν χώραν σκύλων,
Λαϐὼν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ πυγμαῖον μέρος;
Τοὺς γὰρ μαχητὰς ὀλϐιῶν[3] ἀφ' ἑστίας
Κέρδους νόθου πρόσληψιν οὐ θέλει[4] βλέπειν.
Δέδοικα δ' οὖν μή πού τι γενναῖον βέλος
Τὴν τῶν ὅπλων ἤλεγξεν εὐαρμοστίαν.
Νοῦς. Θάῤῥει· τί γὰρ ὕποπτον εἰς τὸν γεννάδαν[5];
Τί δ' οὐκ ἀσινὲς πρὸς φορυτὸν κινδύνων;
Ὅταν ὁ κοινὸς τόνδε κοσμῇ δεσπότης[6]
Ὅπλοις[7] νοητοῖς καὶ ψυχῆς εὐανδρίᾳ,
Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας ἐχθροὺς ἐκθλίϐοι[8],
Πᾶν ἀχρόνως εὔθηκτον[9] ἀμϐλύνων βέλος,
Καὶ τοῦτον[10] ὡς πῦρ ἐκ νεφῶν ἐπιϐρέχοι.

[1] γὰρ πόθεν W. Contra metrum.

[2] ἀτρέμως W.

[3] W. ὀλϐίων. Forma verbi ὀλϐιόω addenda lexicis. Infra IX, 7: Εἰ δ' ὑπὲρ αὐτοὺς ὠλϐιώθης τοὺς λόγους.

[4] οὐ θέλων W. qui proponit οὐ θέμις.

[5] Cod. γεννάδα et supra αν.

[6] δεσπότην et εὐανδρίας W. qui veram suspicatus est lectionem.

[7] ὅπλον sensu metaphorico illustravit v. cl. Boiss. *Not. des ms.* t. XI, p. 17, et *Anecd. gr.* t. III, p. 38.

[8] Cod. Flor. ἐκθλίϐει.

[9] *De animal.* 984 : Τεθηγμένου βέλους. Pisid. *Hexaem.* 783 : Θήγει δὲ πικρὰ καὶ τὰ τοῦ τύφου βέλη.

[10] Fort. τούτοις W. Contra metrum. Verbum ἐπιϐρέχω sensu activo usurpa-

Φιλῆς. Πολλὰς ἐγὼ χάριτας εἰδὼς τυγχάνω
Καὶ τῶνδέ σοι, Νοῦ[1], τῶν κατὰ γνώμην λόγων.
Βακχεύομαι γὰρ τῷ κατ' αὐτοὺς γαργάλῳ,
Παρόντα μικροῦ τὸν σΊεφανίτην βλέπων.
Ἀλλὰ[2] πάλιν μάνθανε καὶ γνώριζέ μοι·
Λόγος γὰρ ἡδὺς ἄχρις ὀσΊῶν[3] εἰσρέων
Ἀποκρύφων σβέννυσι καμίνους πόνων.
Νοῦς. Βαβαὶ πάλιν ἔξεισιν εἰς ἄλλην μάχην
Καὶ, τῶν Τριβαλλῶν[4] εἰσπεσόντων ἀθρόον[5],
Αὐτὸς παρ' αὐτοὺς εὐαριθμήτους[6] ἄγει.
Πρώτῃ δὲ τὰς φάλαγγας ὁρμῇ συγχέει
ΠρησΊῆρος ὀφθεὶς αἰθεροδρόμου τρόπον,
Λύει δὲ τὰ σφίγματα τῆς ὁμαιχμίας[7],
Τὸ σΊεῤῥὸν εἰς σύναρσιν ἐντείνων δόρυ.
Φιλῆς. Ἡ δ' ὄψις[8] αὐτῷ πῶς ἐπανθεῖ καὶ βρύει;
Ναὶ ζωγράφει, βέλτισΊε, τὸν γίγαντά μοι.
ΓυμνασΊικὸς γάρ ἐσΊιν, ὧν εἶδον, πλέον
Καὶ τοῖς πόνοις ἔνεσΊιν οὐ φαῦλον[9] δέος,
Ὅταν ὁ συχνὸς τοῖς ἀρισΊεῦσι χρόνος
Τῆς πιμελῆς τὸ πλεῖσΊον ὡς πῦρ ἐκθλίβῃ[10],
Τὸ τῶν γνάθων ἔρευθος ἀμβλὺ δεικνύων.
Νοῦς. Εἶδες χλιδῶν ἔαρος ἐν βάτῳ ῥόδον

vit Philes, ut in hoc Ezech. XXXVIII, 22 : *Καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν.* Huc apprime facit quod citat Wernsd. pergens : «Vix enim placere potest, quod jam dicitur, *deus depluisse heroem*, uti Livianus Jupiter ranas.» Infra versu 566 : Θεῖον κατ' αὐτῶν ἀκρατῶς ἐπιβρέχει. Ibid. XCIX, 15 : Πῦρ ἐπιβρέχεις.

[1] W. *νῦν* pro *νοῦ*.

[2] Fort. *ἄλλα* W.

[3] W. *ὠτῶν*.

[4] W. *Τριβαλῶν*.

[5] *ἀθρόει* W. qui : Leg. *ἀθρόον*.

[6] Cf. cod. Par. XIV, 422.

[7] Scilicet Triballi adjunxerant sibi Scythas. W. Cf. cod. Flor. LXVIII, 6.

[8] *ὄφις* W. qui : Leg. *ὄψις*.

[9] W. *ἄφαυλον* pro *οὐ φαῦλον*.

[10] W. *καὶ πῦρ ἐκθλίβοι*.

Καὶ κρίνον ἀνθοῦν; ταῦτα κἀνταῦθα σκόπει·
Τὸ γὰρ ἐρυθρὸν εἰς τὸ λευκὸν ἐῤῥύη
Καὶ πᾶν τὸ λευκὸν ἔσχεν ἀρκοῦν τὸ ζέον,
Καί τις πάλιν ἄφρασῖος ἱμέρου χρόᾳ
Χεῖται παρ' ἀμφοῖν, καὶ δοκεῖ φῶς ἄλλό τι
Πρὸς ἀσῖραπῆς ἔλλαμψιν ἁμιλλώμενον.
Φιλῆς. Ἡ δ' ἕξις[1] αὐτῷ καὶ τὸ τῇ κράσει πρέπον
Πῶς δ' εἴ[2] ποτ' εἰσί; ταῦτα γὰρ μᾶλλον φίλα
Τοῖς εὐσΊόχως[3] κρίνουσι τὸν σῖεφανίτην.
Γένοιτό μοι δὲ πάντα μανθάνειν τάδε
Πρὸς ἡδονὴν καὶ τέρψιν, εἰ φράζειν θέλεις.
Γένοιτο καὶ σοὶ δεξιῶς λέγειν τάδε,
Καὶ μηδὲν ἀντίδοξον εἰς μέσον φέρειν.
Νοῦς. Πάντ' ἐσῖὶν αὐτῷ, ὡς[4] κατ' εὐχὴν ἡ τύχη.
Τοῦ σώματος γὰρ εὐσθενοῦς δεδειγμένου,
Πάντα προχωρεῖ καὶ καταλλήλως ἔχει·
Καὶ πρὸς τὰ συμπΊώματα λαμπρῶς ἀντέχει,
Ταχυδρόμου[5] γίγαντος ἐμφαίνων τόνον.
Φεύγει δὲ[6] τὸν βλάπΊοντα τὴν ἕξιν κόρον
Παγκρατιασῖοῦ ζῶν ὁ γεννάδας βίον.
Φιλῆς. Ἂν[7] οὐκ ἐπαχθὲς, καὶ τὰ λοιπά μοι φράσον·
Τῆς γὰρ ψυχῆς τὸ κάλλος ἀθρῆσαι[8] θέλω,
Τῶν σωματικῶν ἐμφορηθεὶς φασμάτων,

[1] ἡ δέξις — κράζει W. qui recte legebat ἡ δ' ἕξις — κράσει. Supra v. 167 W. κεῖται pro χεῖται.

[2] Fort. δή pro δ' εἰ W.

[3] Conf. *De eleph.* 290. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 225 v° : ΕὐσΊόχως τῆς διανοίας ὑμῶν κατετοξασάμεθα. Adv. εὐσΊοχωτάτως ap. Meliten. 359.

[4] Pro ὡς leg. καί. In Wernsd. κατ' εὐχὴν γὰρ ἡ τύχη sine ὡς.

[5] Cf. infra CCXLIV, 26.

[6] W. γάρ pro δέ, metro obstante.

[7] Ἆρ' οὐκ W. qui : Fort. ἄν.

[8] Cod. Flor. ἀθρῆσαι et supra ἀθροῖσαι. De hac confusione cf. Boisson. *An. gr.* t. I, p. 450.

Ἂν αὐτὸς, ὦ βέλτισΊε, καὶ τοῦτο γράφοις,
Τὸ χρῶμα κιρνῶν τῶν σοφῶν εἰκασμάτων.
Εἰ γὰρ ἐναργῶς ἱσΊορεῖν τοῦτον θέλοις,
Λύσιππος οὐδὲν οὐδ' Ἀπελλῆς ἐνθάδε.
Νοῦς. Θεὸς μὲν αὐτῷ βάθρον ἐσΊὶ τοῦ βίου·
Λόγος δ' ἀληθὴς, κόσμος εὐθὺς ἐκ βρέφους·
Ὅρκον δὲ μισεῖ καὶ γονεῖς φρίτΊει[1] βλέπων
Καὶ σωφροσύνῃ καὶ θέμιδι τέρπεται.
Κτᾶται δ' ὅσα χρὴ, πλὴν ἀποκτᾶται πάλιν,
Φίλους τρέφων πένητας, ἀθρόους ξένους,
Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν δυσπραγοῦντας ὁπλίτας.
Φιλῆς. Τέρας λέγεις ἄνθρωπον εἰς τὸ νῦν γένος.
Πλὴν ταῦθ' ὁ λαμπρὸς εὐτυχεῖ τὰ πρακτέα,
Καὶ τὸν τοσοῦτον ὄλβον ἀθροίσας μόνος,
Ἀφιλόκομπός[2] ἐσΊι καὶ πρᾷος φύσει·
Ὡς γὰρ δανεισΊὴν τὸν δεδωκότα[3] τρέμει
Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἡγεῖται χρέος·
Ὢ θαῦμα νικῶν[4] τεχνικὸν πάντα κρότον.
Νοῦς. Ἀλλὰ σκόπει, βέλτισΊε, καὶ τἄλλα ξένα
Δι' ὧν ἀτεχνῶς[5] τόνδε κοσμεῖ τὸν βίον.
Τὸ γὰρ θυμικὸν ὥσπερ ἐκτὸς λαμβάνων,
Ὅταν μὲν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν ἐκτρέχοι[6],
Καὶ πῦρ κατ' αὐτῶν ἀντιπιπΊόντων πνέει·
Ὅταν δὲ τῶν[7] παίδων τις ἐξαμαρτάνῃ,
Τὸ πῦρ τόδε σβέννυσιν εὐνοίας δρόσῳ[8].

[1] φριττᾷ W. qui : Scribe φρίτΊει.

[2] In Pachymer. 71 : Τὸ ἀφιλόκομπον. Cf. infra ccxv, 195.

[3] δεδακότα W. qui corrigit δεδωκότα.

[4] Cod. Flor. νικόν et supra νικῶν.

[5] W. ἀτέχνως.

[6] W. ἐκτρέχει.

[7] Ὅταν δὲ παίδων τις W. qui proposuit τις τί, aut παιδίων τις ἐξ. Illud male ob hiatum.

[8] Cf. cod. Esc. ccxxxv, 2.

Φιλῆς. Καὶ τοῦτο κοινὸν, ἀλλὰ τῇ φύσει πρέπον,
Εἰ τῇ φύσει ξύνεσΊιν[1], ὃ φράζεις, πάθος.
Ὁ δ' οὐχ[2] ὑπείκει τοῖς νόμοις τῆς φύσεως·
Ἀλλ' ἔσΊι παντὸς ἐγκρατέσΊερος πάθους,
Τῆς φύσεως τὴν ἕξιν εὐλαβουμένης.
Τίς οὖν τὸν ἄνδρα τόνδε κοσμήσει λόγος,
Κἂν ἐκ παλαιᾶς ἈτΊικῆς ὑπερβλύσῃ;
Νοῦς. Ἔτι δ' ἔχων ἔμφυτον εὑρέθη[3] μόνος
Τὸ μακαρισΊὸν ὁ σΊεφανίτης τόδε·
Ἃ γὰρ ἐπ' αὐτὸν συγκομίζει βιβλία
Τὸ ποικίλον σύνταγμα τῶν σΊρατευμάτων,
Αὐτὸς καθ' αὑτὸν εὐφυῶς διατρέχει,
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς τὰς περισΊάσεις λύει,
Νέκταρ λόγων ἔμμουσον[4] αὐτοῖς ἐγχέων.
Φιλῆς. Τί τις ἂν εἰς ἔπαινον ἁρμόζον λέγοι;
Σίγα, Πλάτων, Σώκρατες, αἰσχύνου λέγων,
Δημοσθένους ἔπαρσις, εἰς χοῦν ἐκτρέπου.
Πᾶς γὰρ σοφισΊὴς, πᾶς δὲ πυρίπνους[5] γράφων
Ἢ γλαῦξ τίς ἐσΊιν εἰς νομὰς φιλεσπέρους[6],
Ἢ καὶ κολοιὸς ἐκμελὴς, ἢ βάτραχος,
Δοκῶν τι σεμνὸν τοῖς παροῦσιν εἰσφέρειν.
Νοῦς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ· πάντα γὰρ πρᾴως φέρει,
Ὡς[7] ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμποι[8] ξίφη,

[1] W. σύνεσΊιν.

[2] W. οὐκ ἐπείκει.

[3] W. εὑρεθῇ.

[4] ἔκμουσον W. qui in notis : Leg. ἔμμουσον αὖθις. V. cl. Boiss. *An. nov.* p. 153 corrigebat ἔμμουσον αὐτοῖς ἐκχέων. Νέκταρ ἐπισπένδω ap. Boeckh. *Inscr.* n° 3398. Pari metaphora infra CXXXI, 79 : Τῆς ἀρετῆς τὸ νέκταρ.

[5] Conf. infra XCIX, 18. Fort. γραφεύς W.

[6] Infra v. 619 : Φρουροὺς καθισΊᾷ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους. *De animal.* 468 : Αἱμύλον ἡ γλαὺξ ἡ φιλέσπερος φύσει. Id. v. 733 : Τὴν φιλέσπερον. Vide infra CCVI, 96.

[7] Fort ἃ aut ὅσ' ἂν W. Hoc recte.

[8] W. ἐκπέμπει.

Καὶ νηπίων ὅμιλον ἀδρανεσ7άτων
Τὰς δυσμενεῖς φάλαγγας ἡγεῖται βλέπων·
Ὅλῃ[1] δὲ χειρὶ συμπλοκῆς ἄχθη σ7έγειν
Ὁ[2] τρισαρισ7εὺς οὐκ ἀνεκτόν τι κρίνων,
Ἄκροις μόνοις, ὅ φασι, νικᾷ δακτύλοις[3].
Φιλῆς. Μὴ προβλέπων, Ὅμηρε, τὸν γίγαντά μου,
Τὸν σόν ποτε ζῶν ἐκρότεις Ἀχιλλέα;
Καὶ μὴν ὁ μὲν συνῆγε τοὺς Μυρμιδόνας[4],
Στράτευμα συχνὸν, καὶ σχεδὸν κρεῖσσον μάχης,
Καὶ τὸν φίλον Πάτροκλον ἐγγὺς ἦν ἔχων·
Ὁ δ' αὐτίκα πρόεισιν εἰς πλείσ7ους μόνος,
Κἂν τοὺς φίλους πόῤῥωθεν ὀκνοῦντας βλέποι.
Νοῦς. Παπαὶ, παπαὶ, κτυπεῖ[5] με τεθρίππου δρόμος
Ἐζευγμένου πλέρυξιν οὐρανοσ7όλοις[6].
Πλὴν μὴ πρὸς αὐτὸν ἐκταραχθεὶς[7] τὸν ψόφον,
Συνῆκα γὰρ ὅς ἐσ7ι καὶ χάριν τίνος.
Βούλει μαθεῖν, βέλτισ7ε; καὶ τάδε φράσω.
Τῶν ἀρετῶν ὁ δίφρος[8] ἐνθάδε τρέχει,
Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ κροτεῖν τοῦτον θέλων.
Αἱ Ἀρεταί. Τί τοῦτο, Νοῦ; τί τοῦτο, Φιλῆ, τὸ θράσος;
Ἆρ' οὐκ ἐπαισθάνεσθε τῆς ἀβουλίας;
Ἆρά τι καὶ δοκεῖτε γενναῖον λέγειν,
Ἄνδρα κροτεῖν τοσοῦτον ἐσπουδακότες;

[1] W. in notis : «Verba mendosa facile corrigentur : Πάντα γὰρ πρᾴως φέρει, ὅσ' ἂν τὸ πᾶν βάρβαρον ἐκπέμπει, ξίφη — ὅλῃ τῇ χειρὶ συμπλοκῆς ἄχθη σ7έγειν· ὁ τρισαρισ7εὺς κ. τ. λ.» Verba ὅλῃ τῇ χειρί vitiant metrum.

[2] W. ὦ pro ὁ.

[3] De hac formula vide Boisson. ad Pachymer. p. 115 et 326.

[4] Cod. Flor. Μυρμηδόνας.

[5] Vide v. 302.

[6] οὐρανοῦ σ7όλοις W. qui : Leg. οὐρανοσ7όλοις.

[7] Leg. ἐκταραχθῇς W.

[8] Vide infra LXXXVI, 4.

Ὢ τῆς ὑφ' ὑμᾶς[1] εἰσρεούσης αἰσχύνης·
Ἐκ γὰρ ἀγεννῶν[2] καὶ χαμερπῶν κανθάρων,
Τίς αἰγυπιὸς[3] εὐπρεπεῖς ἕξει κρότους;
Φιλῆς. Ἴσασι τοῦτο πάντες, οὐχ ὑμεῖς μόνον,
Ἡμεῖς δὲ, κἂν δοκῶμεν[4] ἐξαμαρτάνειν
Τούτους τάχα πλέκοντες[5] αὐτῷ τοὺς κρότους·
Ἀλλὰ φέρει καὶ τήνδε τὴν παροινίαν,
Σοφῶς ἐπαινῶν τὴν πρὸ τῶν λόγων σχέσιν.
Ὡς φῶς γὰρ ὑμνῶν τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην
Τρανῶς[6] ὁ Δαυὶδ[7] συγκαλεῖ καὶ τὸ σκότος.
Νοῦς. Ἐπεί περ ἡμᾶς ἐνδεεῖς εἰκὸς μένειν·
Αἱρεῖ γὰρ αὐτὸς ὡς[8] ἀριστεὺς τοὺς λόγους·
Ὑμεῖς κροτεῖτε τοῦτον, ἁγναὶ παρθένοι.
Ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς εὐσταλεῖς καὶ κοσμίας
Ἄνωθεν εἰς γῆν τακτικῶς ἀφιγμένας.
Πλέξατε γοῦν στέφανον αὐτῷ χαρίτων,
Ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν οὐρανοδρόσων[9] ῥόδων.

[1] ἐφ' ἡμᾶς W. qui corrigit ὑμᾶς.

[2] Cod. Flor. ἀγενῶν.

[3] W. αἰγυπτιός. Contra metrum. Vide cod. Par. CCXLI, 10.

[4] W. καὶ δοκοῦμεν.

[5] Conf. infra CXXXI, 85.

[6] Adverbium τρανοτέρως, quo carent lexica, in *Menolog.* Christoph. Patric. cod. Par. 1578, fol. 64 v°.

[7] Respici videtur ad Psalm. XVIII, 9, 11. W.

[8] Fort. ὁ W. Male.

[9] Infra v. 703 : Ἠθῶν δὲ λωτὸν οὐρανοδρόσον (leg. οὐρανόδροσον) φύει. Hac voce ditari possunt lexica, quibus addam alia ejusmodi composita: Οὐρανοβλέπτης, Chrysippus Hierosol. cod. Par. 513, fol. 103 v° : Ὁ τῶν θείων ὁραμάτων ὑπουργὸς ὁ οὐρ. θυσιοφωσφόρος (add. lexx.). — Οὐρανόβρυτος, cf. infra App. XIII, 1. — Οὐρανόγραπτος, *Græc. Orth.* Quirin. I, p. 264. — Οὐρανοδύναμος, Anon. cod. Par. 985, fol. 299 v° : Οὐρανοδύναμε Ἰησοῦ. — Οὐρανόπεμπτος, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 203 r° : Χρόνιον ἡμῖν ἥκεις τὸ θεῖον χρῆμα καὶ οὐρανόπεμπτον. — Οὐρανοπολίτευτος, Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 261 r° : Καὶ τοιοῦτον βίον ἐπανῃρημένοι πολυθαύμαστον καὶ οὐρανοπολίτευτον. — Οὐρανοπορέω, Cosmas ad Greg. Naz. p. 6 : Τὸ μετὰ τῆς καλλιε-

Φρόνησις. Ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκ πρώτης χνόης[1]
Ὤκησα λαμπρῶς, ἀντὶ καινῆς παστάδος.
Καὶ[2] τοὺς ἐμαυτῆς δεῦρο συλλέγω τόκους,
Καὶ τήνδε κοσμῶ τὴν ἐμὲ σχοῦσαν φύσιν,
Ἔργων μεγάλων πέπλον ἱστουργήσασα[3]·
Πάντας γὰρ οὓς δείκνυσιν ὁ χρόνος ῥέων,
Σκηνὰς πενιχρὰς ἐν πανηγύρει[4] βλέπω.
Ἀνδρεία. Ἐγὼ δ' ἀπ' ἀρχῆς[5] ὀργανῶ καὶ συνδέω
Καὶ παιδαγωγῶ καὶ καταψῶ καὶ τρέφω,
Κρυπτῆς ἀμολγῆς τόνδε πηγνῦσα[6] ζέσει.
Ξύνειμι δ' αὐτῷ κἂν ἐπ' ἐχθροὺς ἐκτρέχοι,
Κἂν ἄρκτον αἱρεῖν τὸν θυμὸν παροξύνοι,
Κἂν εἰς μονιὸν τὴν βολὴν ἀκοντίσοι,
Κἂν ἄλλο τι δρᾶν ὁ στεφανίτης θέλοι.
Δικαιοσύνη. Ἐγὼ δὲ ῥυθμίζουσα τὴν τούτου φύσιν
Ἀποκρύφου πλάστιγγος εὐαρμοστίᾳ
Ἀπληστίας ἄγευστον αὐτὸν δεικνύω.
Τὸ γὰρ περιττὸν εὐγενῶς ἀποπτύων,
Ζῇ μάλα σεμνῶς τοῖς ἀναγκαίοις μόνοις,

πείας ταῖς θείαις καὶ οὐρανίαις εὐνοίαις οὐρανοπορεῖν συγγινόμενον. — Οὐρανοχάλκευτος, German. Constantinopol. l. l. fol. 24 v°: Ὁ μέγιστος ἐν προφήταις καὶ βασιλεῦσι Δαβὶδ, ἀξιόπιστος ὁδηγὸς καὶ στήλη τῆς μετανοίας οὐρανοχάλκευτος. Id. fol. 59 r°: Οὐρανοχάλκευτα ξίφη. — Οὐρανόφθαστος, Jo. Damasc. t. II, p. 836 B: Χαίροις ἡ οὐρανόφθαστος κλίμαξ.

[1] Cf. infra LIX, 7.

[2] Εἰς pro καί W. qui corrigebat καὶ τούς aut εἰς ὅν.

[3] Confer. cod. Flor. cxxv, 15.

[4] Videndum anne legi debeat, ἐν παροράσει *cum despicientia video*, i. e. παροράω πάντας; an vero hoc ἐν πανηγύρει sit intelligendum, *cum fastidioso joco et ludibrio*, seu intueor cæteros per contemtum. W. Minime; respicit ad σκηνὰς θεωρικὰς in festis πανηγύρεσιν erigi solitas.

[5] ἀπαρχῆς cod. Flor. et W.

[6] Cod. Florent. πηγνεῖσα et supra πηγνῦσα. «Locutio videtur capta esse ex Iob. x, 10.» W.

Καὶ τῇ ψυχῇ δίδωσι τὸ κρεῖτὶον μέρος,
Σοφῶς ταπεινῶν τὴν φορὰν τοῦ μετρίου[1].
Σωφροσύνη. Ἐγὼ δὲ νυμφευθεῖσα τῷ σὶεφανίτῃ
Μένω παρ' αὐτῷ δυσχερῶν[2] ὑπερτέρα·
Τῷ γὰρ χαλινῷ τῆς μεγαλοφυΐας[3]
Ἡνιοχεῖ[4] τὸ σῶμα τῷ χρόνῳ[5] βρέμον·
Φεύγων δὲ τὸ πρόσκομμα τῶν φιληδόνων
Ἀκωλύτως πρόεισιν εἰς ἄλλας[6] τρίβους
Ἀρᾶς ἀκανθῶν καὶ φθορᾶς ὑπερτέρας[7].
Νοῦς. Βαβαὶ, πάλιν ἄλλος με ταράτὶει κτύπος[8]·
Ἰδοὺ γὰρ ἑσμὸς παρθενικὸς εἰσρέει.
Συνῆκα δὴ[9] καὶ τοῦτον ὃς δὴ καὶ πόθεν·
Ὁ γὰρ μελισσὼν[10] τῶν ἐν αὐτῷ χαρίτων,
Τῷ τρισαρισὶεῖ καὶ σὶρατηγικωτάτῳ,
Φοιτᾷ πρὸς ἡμᾶς ἐξ Ἐδέμ τινος νέας,
Ἀκηράτων σὶέφανον ἀνθέων φέρων.
Ἀλήθεια. Ἐμοὶ φίλος παῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου[11]
Καὶ βάθρον ἐσὶὼς ὁ δρομεὺς οὗτος γίγας.
Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς τοὺς ἐμοὺς εἶργε δρόμους,
Ὡς θριγκίου[12] χάρακα τὴν γλῶτὶαν φέρων,
Ἔρημον ἂν ᾤκησα τὴν μακαρίαν,

[1] Vide notam Wernsd. qui plura tentat.

[2] δυσχερῶς W. qui nihil intellexit ob versum 301 omissum. Infra versus 679 : Δυσχερῶν ἐλευθέραν.

[3] Cf. infra xcv, 26.

[4] Linus ap. Stob. v, 22 : Ἣν (νηδὺν) ἐπιθυμία ἡνιοχεῖ μάργοισι χαλινοῖς.

[5] Fort. χόρτῳ vel κρότῳ W. Male.

[6] ἄλλους W. qui proposuit ἄλλας vel ἀγυάς.

[7] Hic versus deest in W. qui in aqua hærebat.

[8] Cf. v. 246.

[9] W. δ' οὖν pro δή.

[10] Cod. Flor. et W. μελισσῶν. Recepi correctionem editoris.

[11] πρωτοκρόνου W. qui recte corrigit πρωτοχρόνου. Cf. infra LIX, 7.

[12] Cod. Flor. θριγγίου. De frequenti γγ et γκ permutatione cf. Boisson. *An. gr.* t. I, p. 231.

Τὸ νῦν με λυποῦν ἐκφυγοῦσα πᾶν γένος,
Ὡς σ7ρουθὸς, ἂν δάκνῃ τις ἑρπύσας ὄφις.
Μνήμη. Ἐγὼ δὲ μὴ σ7έγουσα τοὺς μνησικάκους,
Ἴσχουσιν ἂν [1] θάνατον αἱ τούτων τρίβοι,
Εἰς αὐτὸν ἐσκήνωσα τὸν σ7εφανίτην,
Ὃς μνημονικός [2] ἐσ7ι τῶν ἄλλων πλέον.
Χρῆται δέ μοι κάλλισ7α δεικνὺς τὴν φύσιν,
Ὡς ἐσ7ὶ μεσ7ὴ τῶν καλῶν τῶν ἐμφύτων,
Πηγνῦσα τὸν νοῦν τῇ βάσει τῆς κράσεως.
Ἐλεημοσύνη. Ἐμοῦ δέ τις ἔμπροσθεν αὐτοῦ βελτίων;
Ἔχει γὰρ ὡς νύμφην με καὶ σύνεσ7ί μοι,
Καὶ ζῶ παρ' αὐτῷ καὶ τρυφῶ τῷ νυμφίῳ.
Τηρεῖν δέ μου τὸ κάλλος ἀκραιφνὲς [3] θέλων
Εἰς τοὺς ἀποκρύφους με θαλάμους ἄγει
Καὶ ζηλότυπός [4] ἐσ7ι καὶ νήφει [5] βλέπων·
Δέδοικε γὰρ μή τίς με συλήσας λάθῃ.
Πραό-της. Ἐγὼ δέ σοι τί; μὴ γὰρ οὐκ ἐπιπρέπω [6];
Καὶ μὴν τὸ πᾶν πρόσωπον αὐτῷ φαιδρύνον [7]
Καὶ τῆς ῥινὸς τὸ σχῆμα δεικνῦσα θρόνον,
Ἐντεῦθεν αὐτοῦ ζωγραφῶ τὴν καρδίαν.
Εἰκὸς γὰρ αὐτῆς τὰς ἐναργεῖς ἐμφάσεις

[1] W. ἴσχουσι γάρ. Ex Proverb. XII, 28.

[2] Infra CXXX, 35.

[3] W. ἀκραιφνόν. Heliodor. III, 4, p. 133 : Ἀκραιφνὲς κάλλος.

[4] Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A, fol. 169 r° : Ἀγαθὴ γὰρ ἦν ἡ ζηλοτύπησις αὕτη. Hanc vocem Ζηλοτύπησις ignorant lexica, quibus accedant Ζηλοτυποειδής, Origen. cod. Coisl. 17, fol. 96 r° : Ὡς τὰς μὲν εἶναι οἰκονομίας θυμοειδεῖς, τὰς δὲ ζηλοτυποειδεῖς. Et Ζηλοπαθής, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 83 r° : Μηδεὶς γελωτοποιὸς, μηδεὶς ζηλοπαθής.

[5] νιφεῖ W. qui in notis : F. νήφει aut νεύει.

[6] Cod. Flor. ἐπιτρέπω et supra ἐπιπρέπω. W. ἐπισ7ρέπω.

[7] W. φαιδρύνω.

Εἰς τὰς παρειὰς εὐπρεπῶς ἀνατρέχειν.
Ἆρ' οὖν ἔχεις κρίνειν με σαυτῆς δευτέραν;

Ἀγχίνοια. Πάρειμι κἀγὼ τῶν γε πολλῶν βελτίων·
Κοσμῶ γὰρ αὐτὸν ὥσπερ ἁπλῶς οὐδένα,
Καὶ δείκνυμαι φῶς εἰς τὸ τῆς μνήμης βάθος,
Καὶ γίνομαι πῦρ εἰς τὸ τῆς λήθης βάρος,
Καὶ δαπανῶ τὸν ὄκνον ὡς κούφην ὕλην.
Πρόειμι δ' εὐθὺς, ἀλλ' ὑποστρέφω πάλιν,
Πληροῦσα τὸν νοῦν, μὴ κενὸς δήπου δράμῃ.

Εὐθύτης. Εἰ φίλος ἐστὶν ἄλλος αὐτὸς, ὡς λόγος,
Ἐγὼ μὲν αὐτὸς οὑτοσὶ δ' ἐγὼ πάλιν·
Φιλῶ γὰρ αὐτὸν, ὡς ἐμαυτὴν, ἐκ βρέφους.
Κἄν τις ἔροιτό τινα, τίς ὅδε, ξένε;
Ἐρεῖ παρευθὺς, ὡς ἀμιγὴς εὐθύτης.
Ἅπαντα γὰρ πόῤῥωθεν ἐκκλίνων δόλον,
Τρέχει πεποιθὼς, οὗπερ οὐκ εἴργει σκόλοψ.

Ἐγκράτεια. Κἀγὼ μετ'[1] αὐτοῦ πάντα κοσμῶ τὸν βίον·
Ὅταν γὰρ εἰς χρήματα καὶ κάλλη βλέπῃ
Καὶ τῶν τραπεζῶν τὴν ἀπειροκαλίαν,
Καὶ τὸν περιττὸν τῆς κενῆς δόξης τύφον[2],
Πάρειμι συστέλλουσα τὴν ἀμετρίαν
Καὶ τοῦ κόρου δείκνυμι τὴν ἀκοσμίαν,
Ἄνθρωπος εἶ, λέγουσα τῷ στεφανίτῃ.

Ταπείνωσις. Ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῆς ἐμβριθῶς τῆς καρδίας
Ἕλκω τὸν ἄνδρα τοῦτον ὑψόθεν[3] κάτω·
Καὶ πείθεται δὴ[4] τὸν Θεὸν δεῦρο βλέπων
Θνητοῦ γένους πρόσληψιν ἠμφιεσμένον.

[1] Fort. *μέν* W.

[2] Infra II, 60 : Ὁ *τῆς δόξης τύφος*.

[3] Cod. Flor. *ὑπόψεν*.

[4] W. *δέ*. De eadem confusione cf. Boisson. *An. gr.* t. I. p. 450.

Μισεῖ γὰρ ἀθρῶν τοῦ πονηροῦ τὸν θρόνον[1],
Ὃν ἐκ νεφῶν ἔῤῥιψεν ἀσ7ραπῆς δίκην
Ἔπαρσις οἰκτρὰ μέχρι μυχῶν ἐσχάτων.
Φιλῆς. Ὦ Νοῦ, πάλιν πρόελθε καὶ δίδασκέ με,
Μᾶλλον δὲ τὴν αἴσθησιν ἐγκαίνιζέ μοι.
Καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ὁρμαθὸς τῶν παρθένων,
Οἷς εὐσ7όχως εἴρηκεν, ἐξέπληξέ με.
Σὺ δ' ἐξ ὑπαρχῆς ἄλλον ἁρμόζου[2] κρότον
Καὶ τὸν πολυθρύλλητον ἐξέταζέ μοι
Ποῦ δή ποτ'[3] ἐσ7ὶν, ἀλλὰ καὶ πῶς ἄρ' ἔχει;
Νοῦς. Νῦν βασιλεῖ σύνεσ7ι, καὶ μόνος μόνῳ
Σοφῶς ὁμιλεῖ· τῷδε γὰρ τούτου δίχα
Κοινωνὸς οὐδείς ἐσ7ι τῶν ἀποκρύφων·
Εἰσὶ δ', ἃ φασὶν, ὁπλιτικαὶ φροντίδες
Καὶ ποικίλα σκέμματα[4] τῆς Θρᾴκης χάριν,
Μή πού τις ἐχθρὸς αὐθαδῶς ἐπιδράμῃ,
Λαθὼν τὸν ἐσμὸν τῶν παρ' ἡμῖν ταγμάτων.
Φιλῆς. Ἆρ' οὐκ ἀγαθὸν καὶ καθεύδειν ἔσθ' ὅτε
Καὶ τοὺς ὑπερβάλλοντας ἀμβλύνειν πόνους;
Ἆρ' οὐκ ἔτι κέκμηκεν ἡ τούτου φύσις;
Ἐσ7ὶ γὰρ ἢ σίδηρος, ἢ δρῦς, ἢ λίθος,
Ὅταν ἑκὼν τὸ σῶμα γυμνάζειν θέλοι,
Ἢ καὶ τροφῆς ἄγευσ7ον ἡ πεῖρα κρίνοι[5]
Τὸν[6] ἐκτόπως ἄγρυπνον[7] αἰθεροδρόμον[8].
Νοῦς. Ἄσαρκος οὐκ ὢν, ἐσ7ιᾷ μὲν τὴν φύσιν,
Πλὴν ὡς λογικὸς τοῦ περιτ7οῦ βελτίων,

[1] W. τρόπον.

[2] ἅρμοζε W. qui in notis : Ms. ἁρμόζου.

[3] Ποῦ δήπος ἐσ7ίν W. qui corrigit ποῦ δή ποτ'.

[4] Cod. Flor. σκάμματα.

[5] W. κρίνει.

[6] Fort. ὡς pro τόν W.

[7] ἄγευσ7ον W.

[8] Cf. cod. Flor. CLXII, 20.

Ὕπνοῖ[1] δ' ἀμυδρὸν, ὥστε κἀμὲ λανθάνειν.
Τοῦ γὰρ κόρου πέφευγε τὴν ἀμετρίαν,
Ὃς[2] ὕβρεως μέν ἐστι πατὴρ, ὡς λόγος,
Νόσους δὲ γεννᾷ καὶ σθεναροὺς ἐκλύει
Καὶ τῷ βίῳ κίρνησι τὰς περιστάσεις.

Φιλῆς. Ὦ θάμβος ὀφθὲν εἰς τὸ δεῦρο τοῦ χρόνου!
Πῶς εἰς τοσαύτην ἦλθεν ἀκμὴν ἡ φύσις,
Ὡς ἐξενεγκεῖν εἰς τὸ νῦν τοῦτον γένος;
Ὡς ἥλιος γὰρ ἐν βαθεῖ νεφῶν ζόφῳ,
Καὶ ψυχρότης ὕδατος εἰς τῆξιν[3] θέρους,
Ἢ καὶ ῥόδον βρύουσα χειμῶνος[4] δρόσος,
Ὁ παντοδαπὸς οὗτος ἡμῖν εὑρέθη.

Νοῦς. Ἐκ τῆς Μυσῶν ἥκουσί τινες ἐνθάδε,
Καὶ τοῦτον ἱστοροῦντες ὡς θαῦμα ξένον,
Εἶτα παλινοστοῦσιν[5] εἰς τὴν πατρίδα,
Καὶ γίνεται τοῖς πᾶσιν εἷς οὗτος λόγος
Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα τῶν ἀλλοτρίων·
Τὰς γὰρ παρ' ἐχθρῶν μαρτυρουμένας φύσεις
Μόλις ὁ πᾶς δείκνυσι τῷ γένει χρόνος.

Φιλῆς. Καὶ τοῦτο δή πως ἀντὶ πάντων ἓν μέγα.
Πλὴν καὶ σὲ[6], Νοῦ βέλτιστε, θαμβεῖ τὸ ξένον·
Ὡς τις[7] γὰρ ἐμβρόντητος ἀλγεῖς καὶ στένεις,
Καὶ τοὺς πρὸς ἡμᾶς οὐκ ἀπαρτίζεις λόγους.
Εἰ δ' αὐτὸς ὢν ἄτρεστος ᾐσχύνθης τάχα,

[1] W. ὑπνεῖ.

[2] ὡς W. qui corrigens ὅς, addit : Respicitur vero ad proverbiale effatum Theognidis *Sentent.* vs. 154 : Τίκτει τοι κόρος ὕβριν.

[3] W. θῆξιν.

[4] Fort. λειμῶνος W. Male.

[5] πάλιν ἱστοροῦσιν W. qui recte proposuit παλινοστοῦσιν.

[6] σὺ — θαμβεῖς τὸν ξένον W. qui τόν mutabat in τό.

[7] Cod. Flor. ὅστις.

Τί πείσεται σὰρξ ἂν τὸ νῦν τέρας βλέπῃ,
Καὶ πρὸς τοσοῦτον ὄγκον ἡ τέχνη τρέχῃ[1].
Νοῦς. Σύμφημι· καὶ τὴν ἧτΊαν οὐ κρύπΊειν θέλω·
Σεμνύνομαι γὰρ ὡς ποθεινῷ τῷ πάθει,
Τὸν ἄνδρα τιμῶν καὶ δοκῶν οὐδὲν λέγειν·
ΣυσΊέλλομαι δ' οὖν ὡς ἐν Εὐρίπου[2] ζάλῃ,
Τὸν τῶν λόγων ἴλιγγον οὐκέτι σΊέγων·
Τῆς σῆς[3] δὲ φειδοῖ γνωσΊικῆς δειλανδρίας
Τὴν τῶν κρότων σύναρσιν εἰσφέρων τρέμω[4].
Φιλῆς. Ἂν εἰς μέγαν κίνδυνον, ὡς ἔφης, τρέχῃς,
Τί μὴ διαδρὰς[5] ἐν μυχοῖς γῆς εἰσδύνεις;
Ἀλλ' ὡς δικασΊὴς ἐμβριθὴς ἐπὶ θρόνου
Τοῖς τῶν κρότων λήμμασι τὰς ψήφους[6] τίθῃς;
Ἢ καὶ σοφισΊοῦ τινὸς οἰδοῦντος τρόπον,
Ὀφρῦς ἀνασπᾷς καὶ λαρυγγίζεις μάτην,
Ἐπεὶ[7] τὸ νικᾶν ὁ σΊεφανίτης[8] ἔχει.
Νοῦς. Ὡς μὲν τοσοῦτός ἐσΊι, πᾶς ἄν τις λέγοι·
Καὶ τέτΊιγες[9] δ' οὖν εἰς μεσημβρίαν θέρους
Ἄδουσιν, ὦ βέλτισΊε, τῶν πρέμνων μέσον,
Τὸ συγχυτικὸν καὶ θορυβῶδες μέλος[10]·
Ἑρμῆν δὲ τιμᾶν τοὺς ἐφημέρους λόγος[11],

[1] W. τρέχει.

[2] Cf. infra CCXXXI, 149.

[3] Cod. Flor. τοῖς σοῖς.

[4] τρέμων W. qui corrigebat εἰσφέρω τρέμων.

[5] διαδροῖς W. qui corrigit διαδράς.

[6] καὶ ψῆφον W. qui in notis : «Ms. ψήφου.» Infra v. 964 : Ἢ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφους τέως.

[7] ἐπί W. et in not. ἐπεί.

[8] W. σΊεφανίτις.

[9] W. in notis : Ms. τέτΊιγγες.

[10] W. τὸ συγχυτικόν τε καὶ θορύβῳ δεσμουμένον. In notis : «Fort. τι σύγχυτον καί.» Orph. *Argon.* 7 : Φίλον μέλος ἀείδοντα. Ælian. ap. Stob. *Florileg.* XXIX, 58 : Μέλος τι Σαπφοῦς ᾆσαντος.

[11] λόγους W. et in notis : «Fort. λόγος.» Cf. cod. Par. X, 22.

Καὶ τοῦτον[1] αὐτοῖς ἀντιμετρεῖσθαι[2] πάλιν
Τὸ ζῆν τροφῆς πλὴν ἐμφορουμένους δρόσου.
Φιλῆς. Σὺ δ' ἀντὶ[3] μισθοῦ τῆς ἀνειμένης λύρας
Τί δή ποτ' ἂν ἥδιστα λαμβάνοις, λόγε;
Καὶ γὰρ ἕτοιμός ἐστιν ἀντιδιδόναι,
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδωσι, μηδὲν λαμβάνων,
Ὁ ζῶν ἐφ' οἷς δεῖ καὶ τὸ[4] διδόναι πνέων·
Κἂν οὐδὲ μισθόν τινα λαμβάνειν[5] θέλοις,
Οὐκ οἶδ' ὅτι δρᾷς· μὴ γὰρ οὐ τύφος τόδε;
Νοῦς. Μῶν οὐκ ἀμοιβὴ καὶ τὸ τολμᾶν τι γράφειν
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς μὴ παραυτίκα φλέγειν;
Μῶν οὐκ ἀμοιβὴ καὶ τὸ πρὸς τοῦτον γράφειν,
Τὸν τοὺς λόγους μάλιστα σεμνύνοντά μοι[6];
Σὲ δ' ἄλλο τι χρὴ τῶνδ' ἕκητι λαμβάνειν
Εἰ μὴ γέλως; γνώριζε τὸ σκέμμα φράσας[7]·
Κρεῖσσον γὰρ ὧν εἴρηκα πῶς ἕξεις λέγειν;
Φιλῆς. Ἐγὼ τὸ[8] σιγᾶν κέρδος ἡγοῦμαι πλέον·
Τὸ γὰρ ἀμαθῶς ἐγκυβιστᾶν[9] εἰς βάθος
Πρὸς ἀγχόνην δήπουθεν οἰκτρὰν ἐξάγει[10].
Ἐπεὶ[11] πρὸς αὐτὸν τὸν στρατηγὸν τὸν μέγαν
Μαθητιῶσι πάντες, ὡς ὄχλος[12] νέων

[1] W. τοῦτο.

[2] Cod. Flor. ἀντιμετρῆσθαι.

[3] ἄν τι Wernsd. qui recte in notis : Fort. ἀντί.

[4] W. Fort. τῷ. Contra metrum.

[5] Cod. Fl. λαμβάνοιν.

[6] W. μου.

[7] φράσαι W. qui in notis : Fort. φράσας.

[8] W. δέ pro τό.

[9] Eustath. *Opusc.* p. 8, 29 : Καὶ ἀρθέντες μετέωροι ταῖς τραπέζαις ἐνεκυβίστων. Laud. S. Barnab. ap. Bolland. Jun. t. II, p. 437 : Εὑρεθήσεται δὲ βυθῷ θαυμάτων ἐγκυβιστῶν. Cod. Reg. 1219, ἐγκωμιαστῶν, male.

[10] W. ἐξάγοι.

[11] W. in notis : Ms. ἐπί.

[12] ὄχλος cum plurali. Vid. supra ad v. 109.

Ἐν συστολῇ φοιτῶντες ἐς διδασκάλου
Καὶ τοὺς τόμους φέροντες ἠγκαλισμένους.
Νοῦς. Καὶ τίς φρενῶν τοσοῦτον ἐστερημένος,
Ὡς εἰς καθαρὰν ἀμβλυωπεῖν [1] αἰθρίαν,
Ἐξὸν βλέπειν [2] φῶς καὶ τρυφᾶν τοῖς ὄμμασι;
Τίς δ' ἄρα διψῶν εἰς τὸ ῥεῖθρον οὐ τρέχει;
Τίς δ' ἀρτύσας [3] τράπεζαν οὐκ ἂν ἐσθίοι [4];
Ῥιγῶν δὲ τίς ἥκιστα φιλεῖ τὴν ζέσιν,
Ἢ γυμνὸς [5] οὐ γέγηθεν, εἰ λάβοι σκέπην;
Φιλῆς. Λύχνος μὲν οὗτός ἐστι καὶ φῶς τῷ χρόνῳ
Καὶ φωσφόρου θάλποντος οὐχ ἧττον ζέων.
Ἀλλὰ δεδοικὼς τῶν ϖυραυστῶν [6] τὸν μόρον
Ὡς ἀφρόνων [7] ἔλεγχον ἐκ ϖαροιμίας,
Τὸ φῶς ὁρῶ ϖῦρ, καὶ ϖαρευθὺς ἐκκλίνω.
Θιγὼν δὲ ταῖς ϖτέρυξι τῆς τέχνης μόνον
Εἶθ' ὥσπερ εἰκὸς ϖρὸς τὸ φῶς ὑποστρέφω.
Νοῦς. Οὐκοῦν, ὅ, τι χρὴ, τόνδε τὸν μέγαν κάλει,
Καὶ τῶν κρότων ῥύθμιζε τὴν μουσουργίαν,
Ὡς ἀρχέτυπόν τινα τὴν κτίσιν βλέπων.
Τὰ γὰρ ὑπὲρ δύναμιν οὐκ ἂν εἰσφέροις,
Οὐδ' ἂν λόγους ϖρέποντας ἐνθάδε γράφοις [8],
Μὴ ϖαιδαγωγούντων σε καὶ τῶν ϖραγμάτων,
Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν τὰς ἀφορμὰς λαμβάνοις.
Φιλῆς. Ἥλιον ἂν εἴποιμι τὸν γίγαντά μου.

[1] Ms. ἀμβλυωπήν W.

[2] Ms. βλέπον W.

[3] *De animal.* 185 : Καὶ δευτέραν τράπεζαν ἐξερασμάτων Ἡ φύσις αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἀρτύει. *Ibid.* 1197 : Καὶ τραπέζας ἀρτύει.

[4] W. ἐσθίει.

[5] γυμνὸν εἰ W. qui recte in notis : Fort. γυμνὸς οὐ.

[6] ϖυραιστῶν W. qui corrigit ϖυραυστῶν. Vide notam editoris.

[7] ἀφρονῶν cod. Fl. ἀφρόνως W. qui volebat ἄφρονος vel ἀφρονῶν.

[8] γράφεις W. et in notis γράφοις.

Καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ κάλλος ἐσ1ὶ καὶ τάχος,
Καὶ τῶν ἀηδῶν τὸν βαθὺν ζόφον[1] λύει,
Καὶ πάντας ἁπλῶς ἐσ1ιᾷ καὶ φαιδρύνει·
Ποῖος γὰρ αὐτοῦ[2] δυσ1υχὴς ἀπεκρύβη;
Ἢ τίς πρὸς αὐτὸν ἀκλινῶς ἔχει βλέπειν
Κἂν ὡς ὁ Λυγκεὺς[3] καὶ τὰ μακράν που βλέποι;
Νοῦς. Ἐγὼ δὲ καὶ πῦρ, εἰ δοκεῖ, τοῦτον κρίνω
Πρὸς βαρβάρων φάλαγγας ἐσκευασμένον·
Ὀξύτερον γὰρ ἀσ1ραπῆς ἐπιτρέχον[4]
Ὡς χόρτον αὐτὰς ἐκτετηκότα φλέγει.
Θυμοῦ δὲ καπνὸν[5] τοῖς πονηροῖς ἐγχέει,
Καὶ τέφραν αὐτοὺς καὶ ψιλὸν χοῦν[6] δεικνύει,
Ζήλου πνέων ἄντικρυς Αἰτναῖον βρόμον.
Φιλῆς. Ἐγὼ δέ φημι καὶ πνοὴν χρῆναι κρίνειν
Καὶ ζωτικὴν δύναμιν αὐτὸν ὑψόθεν·
Χεῖται[7] γὰρ εἰς ἅπαντας ἀχρόνῳ ῥύμῃ[8]
Καὶ τοὺς ταπεινοὺς καὶ βραχεῖς ἀναψύχει,
Καὶ μέχρις αὐτῶν εὐδρομεῖ τῶν ὀσ1έων,
Ὡσεὶ σ1έαρ[9] μέλιτος, ἡ τούτου δρόσος
Τῶν ἡπάτων σμήχουσα τὴν καχεξίαν.
Νοῦς. Ὕδωρ ἐγὼ ζῶν τὸν σ1εφανίτην βλέπω·
Τοῖς γὰρ ἀγωγοῖς τῆς ψυχῆς τῆς ὀλβίας
Ἀνασ1ομοῖ[10] τὰ ῥεῖθρα τῆς εὐσπλαγχνίας·

[1] Infra ci, 8 : Ὁ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον.

[2] «Posses putare, pro ἀπ' αὐτοῦ positum. Sed præstat leg. αὐτῷ.» W. Male.

[3] Cod. Fl. Λυγγεύς.

[4] W. ἐπιτρέχων.

[5] Esa. lxv, 5 et 2 Sam. xxii, 9. W. Cf. infra c, 2.

[6] Psalm. xviii, 42. W.

[7] W. κεῖται. Eadem confusio supra v. 167 et infra v. 501.

[8] Fort. ῥιπῇ W. Male.

[9] ὡσεὶ σ1αγὼν τοῦ μέλιτος W. qui corrigebat τις pro τούτου. At veram lectionem exhibet cod. Flor.

[10] W. ἀνασ1ομεῖ.

Ἀντλούμενος δὲ πάλιν ἐκχεῖται[1] ῥύδην
Καὶ γίνεται ῥοῦς δαψιλοῦς ἐπομβρίας
Πᾶν ἄλγος ἁπλῶς καρδιῶν ἀποπλύνων,
Καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν δυσμενεῖς ἀποπνίγων[2].
Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ γῆν δεκτικὴν πάντων κρίνω·
Χωρητικὸς γάρ ἐσ7ι τῶν χαρισμάτων,
Ὡς εἰς βάσιν[3] μόνιμον ἐσ7ηριγμένος·
Στέγει δὲ πᾶν δύσοισ7ον[4] εὐψύχως βάρος
Τῶν πραγμάτων ἥδισ7α τὴν βλάσ7ην φύων·
Κἄν που κλονηθῇ, πάλιν ἑδραῖος μένει,
Καὶ τοὺς ἐπεισρέοντας[5] ἀφθόνως τρέφει.
Νοῦς. Ἆρ' οὐχὶ καὶ θάλασσαν αὐτόν μοι κρίνεις;
Τοῦ τῆς ἁλυκότητος ἐξαίρων πάθους[6],
Εἶναι λέγοις ἄν, ἔσ7ι γὰρ οὕτω μέγας.
Εἰ δ' οὐκ ἔχει κλύδωνας ἀντισυσ7ρόφους,
Μὴ θαυμάσῃς[7], βέλτισ7ε, μηδὲ δισ7άσῃς·
Στορέννυται γὰρ εἰς ψυχικὴν αἰθρίαν
Εὐποιΐας[8] ἔλαιον οὐ φαῦλον φέρων.
Φιλῆς. Ἰχθύν με λοιπὸν τοῦδε τοῦ πόντου σκόπει,
Καὶ προσφάτως γόνιμον ἡγοῦ τὸν μέγαν.
Ὁ μὲν γὰρ ἀφθόνως με λιπαίνει τρέφων,
Ἐγὼ δὲ σιγῶ τῆς ἀμοιβῆς τοὺς κρότους
Οὐδὲν λέγειν αὔταρκες[9] ἁπλῶς ἰσχύων,

[1] W. ἔγκειται. Vid. supra v. 493.

[2] W. ἀποπνίγει.

[3] Alludit ad Psalm. CIV, 5. W.

[4] Cf. cod. Esc. CCVI, 9.

[5] An *οἱ ἐπεισρέοντες* pro *οἱ κλονοῦντες* invadentes hostes? Tum vero pro *τρέφει* legendum erit *σ7ρέφει*, *fugat et abigit eos.* W.

[6] *τί τῆς — πάθος* W. qui in notis : Legebam *ἐξαῖρον*. At nunc solum scribo, *τὸ τῆς*, ac post *πάθος* interpungo.

[7] W. *θαυμάζῃς* et *δισ7άζῃς*.

[8] *εὐποιάν* W. qui recte : Fort. *εὐποιΐας*.

[9] *αὐτάρχες* Wernsd. qui corrigit *αὔταρκες*.

Ἀλλὰ κεχηνὼς εἰμι τὴν χύσιν βλέπων,
Καὶ νήχομαι ζῶν εἰς τὸ φῶς τῶν ἐλπίδων.
Νοῦς. Κἂν ὠκεανὸν τοῦτον ἡ τέχνη γράφοι,
Οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ παντελῶς ἁμαρτάνοι·
Τοὺς γὰρ ποταμοὺς τῶν καλῶν προσλαμβάνει·
Πᾶσαν δὲ ταῖς χάρισι κυκλοῖ τὴν κτίσιν,
Φήμης ἀγαθῆς ἐμμελῆ ῥοῖζον φέρων·
Μᾶλλον δὲ τὴν φρόνησιν ὡς χύμα σΊρέφων
Εἰς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ τῆς τύχης πλάτος.
Φιλῆς. Ἶρίς τις ἐσΊὶν ὁ χρυσοῦς οὗτος γίγας,
Ὡς οὐρανὸν κοσμοῦσα τὴν κάτω κτίσιν·
Σημαντικὸς γάρ ἐσΊι κοινῆς αἰθρίας
Πολυτρόποις χρώμασιν εὐκλείας[1] βρύων,
Λύων δὲ τὸν κλύδωνα[2] τῆς ἀθυμίας,
Τῶν δακρύων ἵσΊησι τὴν ἐπομβρίαν.
Ὢ τόξον ἡδὺ τῶν φίλων ταῖς ὄψεσι!
Νοῦς. Νέφος τι καινόν ἐσΊιν ὁ σΊεφανίτης
Τὸν τοῦ κράτους ἥλιον[3] ἐν σΊέρνοις φέρων.
Ἐκτείνεται γὰρ καὶ χρυσοῦν μάννα[4] βρέχει
Τῶν ὁπλιτικῶν ἐν μέσῳ σκηνωμάτων.
Κἄν τις πονηρὸς εὖ πεπονθὼς γογγύσῃ,
Πάλιν ἐπ' αὐτὸν ἀργυρᾶν ὕει δρόσον[5].
Ὃ δὴ νέφος, βέλτισΊε, μὴ λύσαι χρόνος.
Φιλῆς. ἈσΊήρ τις οὗτός ἐσΊιν οὐρανοσΊόλος,
Καὶ νυκτομαχεῖν οὐκ ἐᾷ τοὺς ὁπλίτας,
Ὅταν ὁ καιρὸς εὐπρεπὴς ᾖ τῆς μάχης·

[1] W. εὐκλείαν.
[2] Cf. v. 689.
[3] Cf. v. 553. Infr. v. 606 : Τοῦ κράτους τὸν φωσφόρον. Infra LXIII, 13.
[4] Ephræmius, *Chronic.* 236 : T ὑψόθεν βλύσαντα τῷ λαῷ μάννα.
[5] Cod. Par. CCXLI, 19 : Ῥήματος ὀμβρίσας δρόσον. Cf. XXXV, 45.

Ἀλλ' εὐθέως ἕσ7ηκεν ἀσ7ράπ7ων μόνος
Ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν ἐπ' αὐτοῦ Φασμάτων·
Φωτισ7ικαῖς γάρ τισιν αὐγαῖς ϖραγμάτων
Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος αὐτὸν Φαιδρύνει.

Νοῦς. Χάλαζα[1] συντρίϐουσα τοὺς ἀλλοτρίους
Ὁ λαμπρὸς ἥρως οὗτος, ὃν[2] κάτω βλέπεις.
Ταῖς γὰρ ϖονηραῖς ἀμπέλοις τῶν βαρϐάρων,
Ὧν ἡ σ7αφυλὴ κόνδυ κιρνᾷ ϖικρίας[3],
Πόῤῥωθεν ἐκσπᾷ τετριγὼς τὰς ἐκφύσεις,
Καὶ τὴν βλάϐην[4] ϖρόῤῥιζον αὐταῖς εἰσφέρει,
Μὴ δευτέροις ὄμφαξιν ἡ βλάσ7η βρίθοι.

Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ ϖρησ7ῆρα καλῶ τὸν μέγαν
Ἐκ τῶν ἄνω βρέμοντα δεινῶς ἀνθράκων·
Τοὺς γὰρ ἑλικτοὺς καὶ σ7υγητοὺς σατράπας
Ὡς δυσμάχους δράκοντας ἁρπάζει φλέγων,
Καὶ τοὺς συριγμοὺς τῶν ἀπειλῶν μὴ σ7έγων
Θεῖον κατ' αὐτῶν ἀκρατῶς ἐπιϐρέχει[5]
Καὶ κινδύνου δύσοισ7ον ὀδμὴν[6] ἐσχάτου.

Νοῦς. Ὄρος τυρωθέν ἐσ7ιν ὡς Δαυὶδ[7] λέγει·
Τὸ δ' αὐτὸ φιλόμουσε[8] καὶ ϖῖον γράφει·
Δροσίζεται γὰρ τῷ γλυκασμῷ τῆς τύχης·
Καὶ ϖᾶς τις ἁπλῶς δυσπραγῶν καὶ δακρύων
Ὡς ἐξ ὕλης ἔλαφος εἰς τοῦτο τρέχει·

[1] Infra xcv, 124 : *Καὶ συντριϐῆς χάλαζα κοινῆς ἐῤῥάγη.*

[2] W. in notis : «Fort. *ἄν.*» Malim *οὗτος· οὐ κάτω βλέπεις;*

[3] *ϖικράν.....* (sic) W. qui recte corrigit *ϖικρίας.*

[4] Alexis ap. Stob. *Flor.* vi, 24, *βλάϐην φέρω*, sed alio sensu.

[5] Respectu ad Ezech. xxxviii, 22. Cf. supra v. 140.

[6] W. *ὀσμήν.*

[7] W. *Δαϐίδ.* Locus exstat in Psalm. lxviii, 15.

[8] Fort. *φιλομούσως* W. Contra metrum. Leg. *φιλόμουσα*, quod idem est. *Φιλομουσία* ap. Strab. p. 638.

Κἀνταῦθα ϖηγνὺς τῆς ἀγωγῆς τὰς βάσεις
Τοὺς τῆς τελευτῆς οὐχ ὑποπλήσσει βρόχους.
Φιλῆς. Δρυμός τις ἐστὶ καὶ βαθὺς λόχμης τόπος,
Τρέφει δὲ καὶ κνώδαλα, θηρίων γέμων.
Τούτων γὰρ εἰς ἕκαστον εὐσπλάγχνως[1] βλέπει,
Καὶ τοῖς τιθασσεύουσι μαλάττει κρότοις
Εἴ τι στεγανὸν τῆς ψυχῆς τῶν ἀφρόνων.
Μᾶλλον δὲ λειμών ἐστιν, οὗ ϖάντες[2] ϖέριξ
Βομβοῦμεν ἡμεῖς ἀντὶ κηφήνων φάγων.
Νοῦς. Πηγή τις ἐστὶν εἰς μεσημβρίαν θέρους
Καὶ ψυχρὰ καὶ ϖότιμος εἰς ὥραν ϖνίγους.
Ἀναστομῶν γάρ τινας ἀῤῥήτους φλέβας
Διψῶντας ἡμᾶς εὐμαρῶς ἀναψύχει,
Λύει δὲ τοῖς ϖένησι τὴν λειψυδρίαν
Τῇ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς ἐπομβρίᾳ·
Πτωχοτρόφος γάρ ἐστιν ὁ στεφανίτης.
Φιλῆς. Καὶ δένδρον αὐτὸν οὐρανοδρόμον βλέπω
Φυτευθὲν[3] εἰς αὔλακας εὐθὺς ὑδάτων·
Καὶ γὰρ ἔχει ϖέτηλα ϖυκνὰ τοὺς λόγους,
Τὸν καρπὸν[4], ὦ βέλτιστε, τῶν ἔργων φύων·
Τίς οὖν θεωρῶν τὴν σκιὰν καὶ τὴν τρύγην
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν[5] ἐντεῦθεν δρόσον,
Οὐ θαῦμα σαφὲς τὸν στεφανίτην κρίνει;
Νοῦς. Ὄχνην ἐγὼ τὸν ἄνδρα καὶ μῆλον μέγα
Καὶ ῥοιὰν ἡδύκοκκον εἰς δένδρων[6] φθίσιν
Καὶ τῶν ἀφανῶν ἀντιφάρμακον[7] ϖόνων,

[1] W. εὔσπλαγχνος.
[2] W. ϖάτων pro ϖάντες.
[3] Alludi videtur ad Ps. I, 5. W.
[4] Cf. infra v. 664.
[5] Cod. Par. II, 102 : Ἡ γὰρ ἀναψύχουσα μικροῦ με δρόσος.
[6] Fort. δεινῶν W. Recte.
[7] Cf. cod. Esc. CLXXXVIII, 2.

Καὶ πᾶν ὅ, τι χρὴ τόνδε καλέσαι κρίνω.
Πλὴν τίς τοσαύτην εὗρεν εἰς ταῦτα δρόσον,
Ὅσην οἱ[1] σεμνῶς τοῦ καλοῦ γεγευμένοι,
Οὗ τὴν φύσιν φρίττουσιν αἱ πάντων φύσεις;
Φιλῆς. Ἐξ ἀετιδῶν[2] τὸ χρυσοῦν ἕλκων γένος
Εἶναι κολοιὸς οὐδαμῶς ὅδ' ἂν θέλοι·
Καὶ γὰρ ἔχει βάσανον ἀψευδεστάτην
Τὸ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦ κράτους τὸν φωσφόρον[3]
Ἀσκαρδαμυκτὶ καὶ παραχρῆμα βλέπειν,
Καὶ μηδὲν ἐξ αἵματος ἀλλοῖον[4] φέρειν
Ἢ νωθὲς ἢ κάπηλον ἢ πεφυρμένον[5].
Νοῦς. Ὠκύπτερος γὺψ οὗτός ἐστι τὴν φύσιν,
Ὡς θηρατικὸς καὶ νεφῶν μέχρι φθάνων,
Καὶ νεβρὸν εἰς ὄνυχας ἢ ταῦρον φέρων,
Καὶ μὴ κατασπᾶν τὰς ἀναπλήσεις θέλων·
Ἀλλὰ κρεμαστὸν πᾶν τὸ ληφθὲν ἐσθίων,
Ὡς πτηνὸν ἐξίτηλον εἰ κίρκος λάβοι·
Μὴ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς οὐ κατ' αὐτὸν[6] εὑρέθη;
Φιλῆς. Γέρανος οὗτός ἐστιν αἰθεροδρόμος·
Ἀφίπταται γὰρ, ἂν δὲ πεζεύειν θέλοι,
Φρουροὺς καθιστᾷ καὶ σκοποὺς φιλεσπέρους.
Τὴν γὰρ κάτω δέδοικε χερσοθηρίαν·
Κἂν εὐτόνοις πτέρυξιν εἰς ὕψος δράμῃ,
Πρὸς τὴν φυσικὴν τακτικὴν ἀποβλέπει
Καὶ ζῇ λύμης ἔρημον ἐμφρόνως βίον.
Νοῦς. Χαραδριός τις ἐστὶν ἰκτέρους λύων·

[1] ὁ σεμνὸς — γεγευμένου W. qui recte : Fort. σεμνῶς et γεγευμένος.

[2] ἀ. . . εστιδῶν (sic) W. qui recte corrigit ἀετιδῶν.

[3] Cf. supra v. 541.

[4] Fort. ἀλλοίου W.

[5] Cod. Flor. πεφυρμένου.

[6] Fort. οὐ καταυτῶν W.

Ἀνθίσ7αται γὰρ τῆς ψυχῆς ἡ λευκότης
Τῇ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσχερῶν ἀμορφίᾳ·
Τοῦ χρώματος δὲ συμπαθῶς τι λάμϐανων
(Οὐ τέρπεται[1] γὰρ ἀλλ' ἐπικλᾶται βλέπων)
Αὖθις δίδωσί τινα τῇ φύσει χρόαν
Παντὸς μολυσμοῦ καὶ τροπῆς ἀλλοτρίαν[2].
Φιλῆς. Τρυγών τις ἐσ7ί· σωφρονεῖ γὰρ ἐκτόπως[3]·
Ἢ καὶ[4] χελιδών· ὀργανοῖ γὰρ αἰθρίαν,
Παντὸς πόνου θλίϐοντος ἐξαίρων ζόφον·
Ἀηδόνος δέ τινος ἀγρύπνου τρόπον,
Τὴν γλῶτ7αν ἀρθροῖ καὶ σ7ομοῖ τὴν καρδίαν
Καί τινι ῥυθμῷ ζωγραφεῖ τὸν Ὀρφέα,
Τὰ κοινὰ[5] τοῖς ἔγγισ7α φορμίζων μέλη.
Νοῦς. Κύκνος τίς ἐσ7ι μαντικὴν ἔχων φύσιν·
Μάντις γὰρ ἂν κρίνοιτο καὶ πᾶς ἀγχίνους·
Τῆς γοῦν[6] τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προϐλέπων,
Καὶ λαμϐάνων ζέφυρον ἐκ τῶν γραπ7έων
Ἄδει λιγυρὸν καὶ παρευθὺς δακρύει·
Κἂν ὁ Πλάτων εἴρηκε τοὺς κύκνους[7] μόνους
Πρὸς τὴν τελευτὴν εὐπρεπεῖς εἶναι πράως.
Φιλῆς. Περισ7ερὰν τὸν ἄνδρα καλέσαι πρέπον,
Μηνύτριαν[8] μὲν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
Μαιεύτριαν δὲ τῶν βρεφῶν τῶν ὀλϐίων·
Καὶ γὰρ ἐλαιῶν πρακτικῶν φέρει κλάδους,

[1] Fort. τρέπεται W. Male.

[2] ἀλλοτρίας W. qui corrigit ἀλλοτρίαν.

[3] συμφρονεῖ γὰρ εὐτόκως W. qui in notis σωφρονεῖ.

[4] ἢ ὡς καί male W. in quo versus syllaba longior.

[5] Fort. καινά W.

[6] W. γάρ pro γοῦν.

[7] W. proponit μόνον. Platonis locus, de quo silet ed., in Phæd. p. 85 B.

[8] Actt. SS. Greg. Boll. Sept. t. VIII, p. 339 : Μηνύτρια τῶν τεθραμμένων νεκρῶν.

Οἳ δὴ καταγγέλλουσι[1] γαλήνην βίου,
Σοφῶς δὲ τηρεῖ τὰς γονὰς ἀκινδύνους
Τὸν τοῦ φθόνου δράκοντα λυτίῶντα βλέπων.
Νοῦς. Φοίνιξ τις οὗτός ἐσῖι ῥιζόθεν μέγας,
Καὶ τοῖς ἀγαθοῖς βοτρυδὸν πᾶσι βρύων·
Κομᾷ[2] γὰρ ἀνθῶν εἰς τὸ τῆς τύχης ἕλος,
Καὶ τοὺς φυσικοὺς[3] οὐκ ἀπαμβλύνει τόκους,
Τοὺς ἐνθέους ἔρωτας ἐμφύτους ἔχων·
Ἴσως δὲ καὶ πέτηλα κεντρώδη[4] φέρει
Πρὸς τοὺς ὑποτρέχοντας αἰλούρων τρόπον.
Φιλῆς. Κέδρος τις οὗτός ἐσῖιν ἐν τῷ Λιβάνῳ
Τῆς Δαυιτικῆς[5] τοῦτο μελπούσης λύρας·
Μᾶλλον δὲ κυπάριτῖος ὁ σῖεφανίτης,
Εἰς ὕψος ἐκ γῆς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
Καὶ ῥιζόθεν σχήματι συζῶν ὀρθίῳ·
Ἔργων δὲ καρπούς τινας εὐώδεις φύει,
Τὸν εὐγενῆ λειμῶνα κοσμῶν τῆς ψυχῆς.
Νοῦς. Μάργαρον ἂν εἴποιμι τὸν Μέγαν μέγαν
Εἰς ἀσῖραπῆς ἔλλαμψιν[6] ἐσφαιρωμένον·
Στιλπνὸς γάρ ἐσῖι γνωσῖικῶν[7] φώτων γέμων.
Φαίην δ' ἂν[8] αὐτὸν καὶ φεραυγῆ λυχνίτην
Καὶ πυρφόρων[9] ἄνθρακα μικροῦ λαμπάδων·
Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι[10] τῶν χαρισμάτων
Ὁ τοῦ βίου σῖέφανος εἰς τόνδε βρύει.
Φιλῆς. Νήσου φέρει μίμησιν ὁ σῖεφανίτης·

[1] Οἱ δὲ παραγγέλλουσι W.

[2] κομᾶν..... τὸ τῆς ψύχης ἕλος W. qui corrigit κομᾷ.

[3] W. ψυχικούς. Cod. Fl. ἐξαμβλύνει.

[4] κρυτρῴδη W. qui in notis : Fort. κεντρωτά aut κεντρώδη.

[5] W. δαβιδικῆς. Psalm. xcii, 13.

[6] W. ἔκλαμψιν.

[7] τῶν γνωσῖικῶν cod. Flor. et W.

[8] Ms. δ' αὐτόν W.

[9] Cod. Fl. πυρφόρον. W. πορφύρων.

[10] Cf. infra cxxiv, 20.

Εἰς ἣν ὁ καιρὸς ἐκφορεῖ τὰς πορθμίδας,
Αἳ τῶν φίλων ἔχουσι τὰς περιστάσεις.
Ὁ γὰρ ἀπὸ κλύδωνος ἐνθάδε τρέχων
Τρυφᾷ παρ' αὐτῇ· βελτιοῖ γὰρ τὸν βίον·
Τηρεῖ δὲ τὴν ναῦν τῇ ψυχῇ[1] τῶν ἐλπίδων
Ἐσῶσαν εἰς γῆν δυσχερῶν[2] ἐλευθέραν.
Νοῦς. Ζέφυρος οὗτός ἐστι κοινῆς αἰθρίας
Ἐκ τῶν ἄνω, βέλτιστε, θησαυρισμάτων·
Πνεῖ γὰρ ὁμαλῶς καὶ καταστέλλει πρᾴως
Τὸν ἄστατον ῥοῦν τῶν καθ' ἡμᾶς κινδύνων.
Αἳ λειποθυμῶ· πλὴν καθιστῶ τὴν φύσιν
Τὸν νῦν ἔχων ζέφυρον εἰσδύνοντά μοι
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν εὐελπιστίαν.
Φιλῆς. Ὁλκάς τις ἐστὶ σωστικὴ τῶν ἐν ζάλῃ·
Θεὸς γὰρ αὐτὴν ὡς κυβερνήτης[3] ἄγει,
Τοὺς ἐν μέσῳ κλύδωνας[4] εὐτέχνως λύων,
Ὡς ἂν ὁ πορθμὸς ἀσφαλὴς ᾖ τῆς τύχης,
Καὶ μηδὲν ἀγώγιμον αὐτῆς ἐκπέσῃ·
Ναὶ τὴν τρόπιν στήριζε τῆς σῆς[5] ὁλκάδος
Εἰς τόνδε τὸν πλοῦν, τῶν ψυχῶν ἐπιστάτα.
Νοῦς. Κῆτός τι καινὸν τόνδε τὸν Μέγαν βλέπω
Τὴν τοῦ βίου τέμνοντα ῥαγδαίαν χύσιν,
Ὃς πρὸς φορυτὸν[6] ἀντεπιπλεῖ βαρβάρων,
Καὶ τούςδε χανδὸν ἐκροφεῖ καὶ συμπνίγει,
Τὸ στεῤῥὸν ἀμφίβληστρον εὐθὺς ῥηγνύων

[1] Fort τῇ τύχῃ W.
[2] Vid. supra v. 296.
[3] W. κυβερνίτης.
[4] Cf. v. 537.
[5] W. τῆς σοῦ ὁλκάδος.
[6] Cod. Fl. φορητόν. Supra v. 135 : Φορυτὸν κινδύνων. Philes, *De animal.* 1707 : Βδελλῶν φορυτόν. Anon. ap. Cramer, *An. Par.* t. IV, p. 288 : Ἀμπλακιῶν φορυτοῦ.

Καὶ ϖᾶν λύων Ϛήρατρον ἀσχέτου μάχης
Ὡς ϖλέγμα λεπῖὸν εὐτελοῦς ἀραχνίου.

Φιλῆς. Πάκτωλος[1] οὗτός ἐσῖι καὶ Νεῖλος ῥέων
Καὶ τὴν ἐμὴν Αἴγυπῖον ἀρδεύων τύχην[2],
Ἤθῶν δὲ λωτὸν οὐρανοδρόσον[3] φύει,
Ἀρωματικόν τινα δεικνὺς τὸν βίον,
Καρποὺς δὲ ποιεῖ τῷ Ϛεῷ ϖῖωχοτρόφους
Τῆς δεξιᾶς τὸν ϖῆχυν ἐκτείνων χύδην,
Οἷς ὄμβρος οὐδεὶς τὰς γονὰς ἀναψύχει.

Νοῦς. Θησαυρὸς οὗτός ἐσῖιν ὁ σῖεφανίτης·
Κενούμενος δ' οὖν ἀφθονώτερος μένει·
Τοὺς γὰρ τόκους τίθησι δαψιλεσῖέρους
Πρὸς τὸν δανεισῖὴν τῶν καλῶν καὶ δεσπότην.
Μᾶλλον δὲ δοῦλός ἐσῖιν, ὡς οὗτος[4] λέγει,
Τὸ τῆς τύχης τάλαντον αὐξάνων χύδην,
Ὡς ἂν ἔχοι τέρπουσαν[5] ἀντιμισθίαν.

Φιλῆς. Ἥλιε γέρων[6], ἀλλ' ἐνακμάζων ϖάλιν,
Εἶδες τοσοῦτον ἄλλο γηγενὲς τέρας;
Εἶδες τοσοῦτον[7] Ϛαῦμα κοσμοῦν τὸν βίον;
Εἶδες μίαν δή τινος ἀνθρώπου φύσιν
Ἄνωθεν εἰς γῆν ϖρὸς τοσοῦτον ὀλβίαν[8];
Τάχα σιωπᾷς· οὐδὲ γὰρ ἔχεις λέγειν,
Ὡς εἶδες ἁπλῶς ἡντινοῦν ἄλλην φύσιν.

Νοῦς. Οἶμαι τὸν ἄνδρα τοῦτον ὀφθῆναι μόνον
Ἄνωθεν εἰς γῆν, ὥσῖε κοσμεῖν τὴν φύσιν.

[1] Cf. cod. Par. CCXVIII, 29.

[2] Fort. τῆς ἐμῆς et τύχης W. Puto legendum τύχῃ.

[3] Cod. Flor. οὐρανοδρόσων.

[4] Deus. Ev. Matth. XXV.

[5] Ϛεράπουσαν W. qui in notis proponit τέρπουσαν aut ϖρέπουσαν.

[6] Fort. γηρῶν.

[7] W. τοσοῦτο.

[8] W. ὄλβιον.

Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸν εὗρεν ἡμῖν ὁ χρόνος,
Οὐκ ἂν σαφῶς ἔγνωμεν ἐκ τῶν πραγμάτων,
Ὁποῖον ἦν ἐκεῖνο τὸ χρυσοῦν γένος,
Ὃ δὴ πάλαι τέταχεν εἰς ἡμιθέους [1]
Ἡ τῶν παλαιῶν Ἀτlικὴ μουσουργία.

Φιλῆς. Εἰ παῖδες αὐτὸν εἶδον Ἑλλήνων τότε
Τάχ' ἂν ἀπ' αὐτοῦ τὸ χρυσοῦν ὕμνουν γένος·
Ἐπεὶ δὲ νῦν ἔδειξεν αὐτὸν ὁ χρόνος,
Ἓν χαρίτων ἄγαλμα κοινὸν τῇ κτίσει,
Καὶ τοὺς παλαιοὺς οὗτος ἡμῖν δεικνύτω.
Καὶ γὰρ τὰ χωρὶς εἰς ἕκασlον πρακτέα
Πάντων μόνος, βέλτισlε, συγκλείσας φέρει.

Νοῦς. Τίς εἶδε [2] νοῦν τοσοῦτον εἰς θνητὴν φύσιν;
Τίς δὲ ψυχὴν εὔτολμον εἰς πᾶσαν μάχην;
Ἢ κάλλος ἀνθοῦν εἰς τὸ [3] τῆς ἥϐης ἔαρ;
Ἢ καρδίας χύματος [4] ἑσlῶτα δρόμον;
Ἢ ῥυθμὸν ἐν σώματι καὶ μελῶν τόνον;
Ἢ πρὸς λόγων ἅμιλλαν ἀκμαῖον πλάτος;
Οὐκ ἔσlιν οὐδεὶς, οὐ μὰ τὸν γίγαντά μου.

Φιλῆς. Πολὺς ἀρισlεὺς εἰς τὸ νῦν οὗτος γένος·
Ἄωτον ἂν εἴποι τι [5] καὶ τόνδε Πλάτων,

[1] W. ἡμιθεούς.

[2] « Fort. εἶχε. W. » Menand. ap. Stob. III, 6 : Ὁ πλεῖσlον νοῦν ἔχων. *Monostich.* ibid. III, 25 : Ἥδισlόν ἐσlιν εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν.

[3] W. ἐκτός pro εἰς τό.

[4] καρδίαν κύματος W. qui in notis : Fort. χύματος aut χείματος ἱσlῶσαν. Nisi malis scribere τρόμον.

[5] τι deest in W. qui in notis : « Fort. ἀνούτατον. Ἄωτον *auribus carentem*. Absurda lectio et simul in metrum injuria. » Nimis festinanter. Ἄωτον in hoc loco *auribus carentem* non significat, sed *florem* h. e. juvenilem pulcritudinem. De hujus vocis eleganti usu, quacum poetæ aliique scriptores liberos annosque juveniles, aut quidquid optimum in re quadam fuerit, pulcre compararunt, vide interpretes ad Callimachi *Hym. in Apoll.* 112. Eodem sensu non ἄωτον sed ἄνθος adhibet Plato quem videre est in

Πλὴν εἰ ϖαρὼν ἔϐλεψε τὸν σῖεφανίτην,
Ἄλλην ἂν εὗρε λέξιν αὐτῆς βελτίω·
Ὅσον γὰρ ἐξύμνησεν[1] ἡρώων γένος,
Οὐδὲν ϖρὸς ὃν κροτοῦμεν ἡμεῖς ἐνθάδε.
Ναὶ ϖίπῖε, δεινὲ καὶ φθισίμϐροτε φθόνε.

Νοῦς. Χαίρει μὲν αὐτὸς οὐρανὸς τόνδε βλέπων·
Χαίρει δὲ καὶ γῆ καὶ τὸ τοῦ ϖόντου ϖλάτος,
Ὅταν ϖατῶν τὴν χέρσον εἰς τοῦτο βλέποι[2]·
Ἂν δὲ ϖρὸς ἐχθροὺς καὶ τριήρεις ἐξάγοι,
Τὴν ὕγραν εἰς ἤπειρον εὐθὺς ἐκτρέπει
Στρωννῦσαν αὐτῷ ϖανταχῇ νώτων βάσιν,
Ὡς ἂν ἄγοι[3] σώζουσαν ὁ ϖλοῦς τὴν τύχην.

Φιλῆς. Λέγουσι τὸν Κόροιϐον[4] ἐξ ἀϐουλίας
Γελᾶν μὲν ἀριθμοῦντα κυμάτων χύσιν,
Κλαίειν δὲ μὴ σθένοντα μετρεῖν εὐσῖόχως·
Τῇ γὰρ μεταξὺ συγχύσει νικώμενον[5]
Τὸ[6] τοῦ ϖόνου σκόπιμον οὐδὲν δεικνύει.
Μὴ γοῦν Κόροιϐός[7] εἰμι καὶ γράφω μάτην,
Τὰ ῥεῖθρα μετρῶν τῶν καλῶν τῶν ἐνθάδε;

Νοῦς. Ἐγὼ δέ τις Ἴκαρος ἀντὶ Δαιδάλου·
Πρὸς γὰρ τὸν ἥδὺν τόνδε φωσφόρον τρέχων
Ἐκεῖθεν ἀπῖὴν ὡς[8] θρασὺς ὑποσῖρέφω,
Ταῖς ἐμπύροις τήκοντος αὐτοῦ λαμπάσι

lexico ab Astio condito. Infra CIV, 5: Τὸ καθάπαξ ἄωτον, ὃ γράφει Πλατων. Anon. *Not. des ms.* t. VI, p. 499: Οἶσπερ καὶ κατέσῖεπῖο ἀώτοις ἄθλοις. Pro ἄθλοις fort. leg. ἄθλων.

[1] W. ἐξύμνησιν ἡρῶον.

[2] W. βλέπῃ.

[3] W. ἄγῃ σώσουσαν.

[4] «Videas de hoc homine Ælianum *Var. Hist.* XIII, 15, ibique Perizonium.» W. Add. Boisson. *An. gr.* t. I, p. 395.

[5] Τὸ γὰρ μ. συγχύσειν ἱκώμενον W. qui in notis συγχύσει νικώμενον.

[6] W. τούτου pro τὸ τοῦ.

[7] Cod. Flor. Κόρυϐος.

[8] Fort. ὁ W.

Τὴν κηρίνην[1] ϖλέρωσιν, ἣν ἀμπίσχομαι.
Ἐπεὶ ϖρὸς αὐτὸν ϖάντες οὐδὲν οἱ κρότοι
Τὸν ϖαντοδαπὸν τῶν ἐμῶν κόσμον[2] λόγων.
Φιλῆς. Καὶ τοῦτο δ' αὐτοῦ ϖῶς ἔτι ϖαροπλέον,
Εἰ τὴν φύσιν δείκνυσιν ὀλβιωτέραν·
Ὡς ἥλιος γὰρ ἐξ ἑνὸς δίσκου βρύων
Τῆς γῆς τὸ ϖᾶν ϖρόσωπον αὐτὸς[3] φαιδρύνει,
Καὶ ταῖς[4] καθαραῖς τοῦ λογισμοῦ λαμπάσιν
Ἐκ τῆς Θρᾴκης ϖρόεισιν εἰς ϖᾶσαν ϖόλιν,
Ἄρχοντας ἐθνῶν ἱστορῶν ϖολυσπόρων[5].
Νοῦς. Γνῶναι δὲ καὶ ϖόῤῥωθεν ἀγνῶτος φύσιν
Ἢ σωφρόνως ἔχουσαν ἢ μὴ σωφρόνως
Τίς ἀσφαλὴς τοσοῦτον, ἢ τίς ἀγχίνους;
Ταῖς γὰρ μεταξὺ συμβολαῖς[6] τῶν ὀφρύων
Τὴν ἔνδον αὐτοῦ μανθάνει κατάστασιν,
Ὡς καὶ ϖρὸ ϖαντὸς οὕτινος δήπου λόγου
Ἁλωτὸν εἶναι τοῦτον αὐτῷ τὸν ξένον.
Φιλῆς. Οὗτος δὲ ϖῶς, βέλτιστε, τὸν ϖάντα χρόνον
Ἐν τοῖς ἐρυθήμασι[7] τῆς ὥρας βρύει,
Κἂν οὐκ ἀθυμῶν, κἂν ἀθυμῶν τυγχάνοι,
Κἂν δυσφορῇ ϖρός τινα, κἂν ϖρᾴως ἔχοι·
Ὁρᾷς γὰρ ὡς καὶ[8] τοῦτο νικᾷ τὴν φύσιν
Τὸ τρεπτὸν ἐμφέρουσαν[9] ἀτρέπτως ϖάθος,
Ἧς ἐστὶν[10] ἡ κίνησις ἐνταῦθα στάσις.

[1] Ms. *κιῤῥίνην* W.
[2] Cod. Flor. *κόσμων*.
[3] *αὐγῇ* W.
[4] *καὶ τῆς* W. qui in notis: Fort. *οὕτω καθαραῖς*.
[5] Cf. infra LXXV, 3.
[6] Cod. Flor. *τοῖς — συμβόλοις*.
[7] W. *ἐρευθήμασι*.
[8] *ὡς τοῦτον* sine *καί* W. qui corrigebat *τοσοῦτον*. Cod. Fl. *τοῦτον*.
[9] Fort. *ἐκφέρουσαν* W. Malim *ἐμφαίνουσαν*.
[10] *ἐστίν* deest in W. qui addebat *ὡς* claudicantem servans versum.

Νοῦς. Ἡ Φύσις αὐτοῦ Φύσις ἐσ7ὶν ὀλϐία
Καὶ χαρίτων πέλαγος[1] αὐτὸν δεικνύει
Καὶ πᾶσαν ἰλὺν τῆς ῥοῆς ἀποπ7ύει·
Τὸν βόρϐορον γὰρ οὐκ ἐπιτρέπει μένειν
Εἰς τὴν διαυγῆ τῶν καλῶν ἔργων χύσιν,
Ὡς μηδὲ μικρὸν τῶν ἀϐουλήτων μέρος
Τὸ τοῦ βάθους ἄχραντον[2] αὐτῷ συγχέειν.
Φιλῆς. Ἐγὼ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν γυμνασίων,
Τί δή ποτ' ἐσ7ὶν, ἐκδιδαχθῆναι θέλω·
Τούτοις γὰρ ἡ φίλοπλος ἐμπρέπει φύσις,
Ὅταν ἄγοι[3] θέατρον ὁ σ7εφηφόρος.
Πλὴν εἶδον αὐτὸν καὶ κατεπλάγην[4] πάλαι
Τρίκογχον ἐκτείναντα Ῥωμαίῳ[5] ξίφος,
Ὃν[6] εὐθὺς ἐξήνεγκε τῆς ἐφεσ7ρίδος.
Νοῦς. Ἀγών τις οὗτός ἐσ7ιν, ἢ τέχνασμά τι
Πρὸς τὴν κατὰ πρόσωπον ὁπλομαχίαν·
Ἐρείσματι γὰρ συμϐολῆς ἀντιδρόμου
Καὶ δακτύλων σφίγματι χειρὸς ἀτρόμου
Τὸ τοῦ πόνου σκόπιμον εἰς πέρας[7] τρέχει.
Τίς δ' ἂν ὅλως δύναιτο καὶ τούτοις φύσις[8]
Ἐνευδοκιμεῖν[9] ὡς ὁ τὴν ἕξιν γίγας;
Φιλῆς. Ἔχει δὲ καὶ σύναρσιν ἱππηλασίας[10],
Ὅταν ὁ λαμπρὸς τοῦτον ἀγὼν ὁπλίσῃ.
Ἡ χεὶρ μὲν αὐτῷ δυσγενοῦς κρείσσων τρόμου,
Πόδες δὲ χαυνότητι ληπ7οὶ[11] καὶ κλόνῳ

[1] Supra v. 62 : χαρίτων ἄθροισμα.

[2] W. ἄκρατον.

[3] ἄγει — σ7εφανήφορος W. qui hærebat in aqua.

[4] Ms. κατεπλάσ7ην W.

[5] Ῥωμαίων W. Male.

[6] Fort. ὅ W. Male.

[7] πέραν W. qui recte corrigit πέρας.

[8] Fort. φύσιν W. ob seq. versum.

[9] W. ἔχειν δόκιμον.

[10] In *Thesauro*, sed sine exemplo.

[11] λεπ7οί W.

Τῶν κλιμάτων[1] ψαύοντες, ὡς νάρκης, μόγις.
Ἂν γὰρ τὸ θερμὸν οὐκ ἀποχρῶν[2] τις φέροι,
Πρὸς τὰς μάχας εὔτολμον οὐχ ἕξει σθένος.
Νοῦς. Ἰοὺ, ἰοὺ, βέλτιστε, πῶς τοῦτο φράσω,
Πρὶν ἂν λάβοιμί τινα φωνὴν ὑψόθεν,
Παγκοσμίου κώδωνος εὐηχεστέραν;
Ἄλλος γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτοῦ βελτίων,
Ἀφ' οὗπερ ἱππεῖς εἰς τὸ πᾶν ἦλθον γένος.
Νομίζεται δὲ καὶ σιδηροῦς τὴν φύσιν
Ὅταν ἐφεστρὶς ἱππικὴ τοῦτον λάβοι.
Φιλῆς. Ἕλκει δὲ πῶς τὸ τόξον[3]; εἰπὲ καὶ τόδε·
Καὶ γὰρ ἐς ᾠὸν εὐστοχεῖν τοῦτον, λόγος,
Καὶ τοὺς ὀϊστοὺς αἰθεροδρόμους ἔχειν,
Εἰ μέχρις αὐτῶν τῶν ὑποπτέρων λύοι[4],
Βάλλειν δὲ καὶ πόῤῥωθεν ὁρμίσκου στρόφον
Καὶ τρίχα λεπτὴν καὶ κατ' αὐτὴν ὀστέον
Καὶ τοῦδε μηδὲν τὴν βολὴν καταισχύνειν.
Νοῦς. Ὑπερφυὲς καὶ τοῦτο καὶ μεῖζον κρότων·
Ὃ γὰρ ἂν αὐτὸς τόξον εἰς χεῖρας λάβοι,
Κάρφος δοκεῖ παίζοντος ἐν φαύλοις βρέφους·
Ἂν δ' ἐκτιναχθῇ[5] καὶ τὸ προσφάτως[6] βέλος,
Εἰς χαλκὸν ἢ σίδηρον εἰ πείρας δέοι,
Ποῖόν τι μηχάνημα συντρίβον λίθους
Τοσοῦτον ἁπλῶς ἐμβαλεῖ πᾶσι τρόμον;
Φιλῆς. Καὶ πρὶν ἰδεῖν τοσοῦτον εἰς ἄνδρα σθένος,
Κατεπλάγην, βέλτιστε, καὶ συνεστάλην·

[1] De equitatione sermo est. Fort. κλιμάκων W.

[2] ἀποχρῶντες W. qui in notis : Reponi poterit aut οὐκ ἀποχρώντως, aut οὐκ ἀποχρῶν τις φέροι.

[3] Tryphiod. 427 : Οὐδ' ἔτι τόξον ἕλκεται.

[4] W. λύει.

[5] Cod. Flor. ἐκτειναχθῇ.

[6] Fort. πρόσφατον W.

Τῆς γὰρ βολῆς δέδοικα τὴν ὑποψίαν,
Καὶ δεινοπαθῶ καὶ τὸν αἰθέρα βλέπω,
Μή πού τι καὶ λάθοι με συγχέαν βέλος·
Ἄλλῳ γε μὴν ἔρωτος ἀκμαίῳ βέλει
Τεθήρακε φθὰς ὁ γλυκύς με τοξότης.
Νοῦς. Τὰ δ' ἄλλα σεμνὰ τοῦ σΊεφανίτου πόσα;
Καὶ τίς ἱκανὸς ταῦτα μετρῆσαι λόγος;
Καὶ γὰρ ἄμαχός ἐσΊιν ἐν μάχαις γίγας·
Σχολῆς δὲ καιρὸς εἴ τις αὐτῷ μετρίας,
Γραφαῖς ὁμιλεῖ καὶ σοφοῖς ἴσως φίλοις
Καὶ ζῇ λογικῶς. Ἂν δὲ πετΊεύειν δέοι,
Παιδευτὰ Παλάμηδες, αἰσχύνου βλέπων.
Φιλῆς. Ἄθυρμα δήπου τοῦτο καὶ νέοις φίλον·
Κεκύφασι γὰρ πάντες ἁπλῶς εἰς τόδε·
Τῷ δὲ σΊρατηγῷ κέρδος οὐ φαῦλον τόδε·
Διδάσκεται γὰρ καὶ παρ' αὐτῷ τὸν βίον,
Ὅς[1] ἐσΊι κύβος ἀσΊάτως κινούμενος·
Ῥιπῖεῖ[2] δὲ γοργῶς τὴν βολὴν τοῦ κινδύνου
Πρὸς τοὺς ἀπαγεῖς τῶν φιληδόνων πόνους.
Νοῦς. Ἔχω τι γυμνάσιον εἰπεῖν σοι ξένον,
Ὃ παιδιᾶς μέν ἐσΊι καὶ σπουδῆς μέσον·
Τῷ δὲ χρόνῳ, βέλτισΊε, λυθὲν ἐκρύβη.
Πλὴν αὖθις αὐτὸ δείκνυσιν οὗτος νέον,
Ἐπεὶ βασιλεῖς καὶ σΊρατηγοὶ πολλάκις
Καὶ παῖδες αὐτῶν εὐφυῶς ἀνηγμένοι
Προσεῖχον αὐτῷ, μὴ[3] περισπώσης μάχης.
Φιλῆς. Εἰ μὴ σύ μοι, βέλτισΊε, προσπαίζειν θέλεις[4],
ἭδισΊ' ἂν ἀκούοιμι τῆς ἐκφράσεως·

[1] Fort. ὡς W.
[2] W. ῥίπῖει δὲ γόργως.
[3] Ms. με W.
[4] θέλεις W.

Καὶ γὰρ ἔχεις δύναμιν, εἰ βούλει, ξένην,
Καὶ ζωγραφεῖς τὸ ϖρᾶγμα σαφὲς[1] δεικνύων,
Καὶ τοῦτο μορφοῖς καὶ ψυχὴν ἐπιπνέεις[2]
Ὑπ' ὄψιν ἰστῶν ἀπλανεῖς τὰς ἐμφάσεις
Καὶ ῥυθμὸν ἀντίμιμον ἐντέχνων τύπων.
Νοῦς. Τοῦτο ϖλόκαμόν[3] ἐστι καὶ φέρει στρόφον,
Ὃν ὁ στρατηγὸς ἐκ λαϐῆς ἔχει τρέχων·
Ἄνω δὲ τὸν κύλινδρον αὐτὸν ἐξάγων,
Τοῖς ἀνθελιγμοῖς οὐκ ἐᾷ ϖίπτειν κάτω,
Καὶ ϖάλιν αὐτὸν ὥσπερ εἰς νῶτα στρέφει,
Κλέπτει δὲ τὴν αἴσθησιν ὡς ϖεσούμενος
Κρεμαστὸς εἰς κίνησιν ἑστὼς ὁ στρόφος.
Φιλῆς. Πλὴν ἀλλὰ τὸν κύλινδρον ὠθεῖ καὶ ϖρόσω
Καὶ ϖρὶν ϖεσεῖν ἄνωθεν αὐτὸν λαμϐάνει·
Ἔχει γὰρ ἀντίχειρα[4] τὸ ϖλέγμα φθάνων
Ὡς γοργὸς ἱππεύς· ἂν δὲ καὶ τέως ϖέσῃ
Τὸ ϖλεκτὸν ἀμφίϐληστρον ἐκδὺς ὁ στρόφος,
Κάτωθεν αὐτὸν ὡς κρεμαστὸν ἁρπάσας
Ὁ γεννάδας ἔκρυψε τὴν ϖτῶσιν ϖάλιν.
Νοῦς. Ἐγὼ δέ σοι μεῖζόν τι καὶ τούτου φράσω·
Καὶ γὰρ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἕδρας τοῦ ϖλέγματος
Κατωμαδὸν τὴν σφαῖραν ὁ χρυσοῦς φέρει
Καὶ ϖάλιν αὐτὴν ἀτλικῶς[5] ἀντιστρέφει,
Καὶ ϖρὸς τὸ λεπτὸν τῆς λαϐῆς ἀπευθύνει
Σταθμοῖς τε ϖυκνοῖς καὶ καθεστῶσι δρόμοις
Τὴν ἐσχάτην σπεύδουσαν[6] εὑρίσκειν βάσιν.

[1] W. σαφῶς.
[2] ἐπιπνέοις W. in notis.
[3] Cod. Fl. ϖλόκαμος et supra ϖλόκαμον. Conf. infra xcv, 59.
[4] ἀντίχειρι W. in notis.
[5] Fort. ἀστικῶς W. qui addit : nisi malis ἄτλουσαν.
[6] W. ϖνέουσαν εὑρίσκει.

Φιλῆς. Ἀφεὶς τὰ λαμπρὰ τῶν ἀγώνων φάσματα
Τὸ σφαιροπαικτεῖν[1] ὥς τι καινὸν εἰσφέρεις·
Καὶ μὴν ἔτι σκώπτουσα τὴν ϖαροινίαν
Στρόμβους φέρειν εἴρηκεν ἡ ϖαροιμία.
Τί γὰρ ἔχει θαύματος ὁ στεφανίτης,
Ἂν εἰς ὄχημά τινος ἀστάτου στρόφου
Τηρεῖ βεβηκὸς τὸ σκέλος τῆς φύσεως;
Νοῦς. Ἀλλὰ τὰ λαμπρὰ τοῦ στρατηγοῦ ϖρακτέα
Καὶ ϖυρφόρου[2] δέδοικα σιδήρου ϖλέον·
Τὰ σμικρὰ δ' ὡς εὔληπτα ϖολλάκις λέγων
Τὰ κομψὰ καὶ τέρποντα χωρὶς λεπτύνω,
Καὶ τοὺς βαρεῖς ϖόῤῥωθεν ἐκκλίνω λίθους
Τοὺς μετρίους κάχληκας ἐκλέγειν[3] θέλων,
Ὡς ϖαῖς τις ἁπλοῦς ἀδρανεῖς κτίσων[4] βάσεις.
Φιλῆς. Ἀλλὰ ϖαρ' αὐτῷ φαῦλον οὐδέν τι βλέπω·
Κἂν τὸ ϖλαταγώνιον αὐτὸ δεικνύοις
Ὃ νηπίοις δίδωσιν ἡ θριδακίνη[5].
Ἀστράγαλοι[6] γὰρ ὥσπερ ἐν θέσει κύβων
Καὶ καρύων ἥδιστος εὐστόχοις[7] κτύπος
Ἔχουσι τοῖς ϖαίζουσι καὶ σπουδῆς μέρος,
Τόδ' ἐστιν ἁπλῶς οὐδὲ συγγνώμην φέρον.
Νοῦς. Οἶκος μὲν οὐδείς ἐστιν ἐκ τῶν χερμάδων,
Ἂν οὐκ ἔχῃ σύνδεσμον ἐκ τῶν ὀστράκων·
Καὶ ναῦς ἀπαγὴς, εἴπερ οὐκ ἴσχει[8] τρόπιν[9]·

[1] W. τὸ σφαιρόπαικτον. Mox pro ἔτι σκώπτουσα malim ἐπισκ.

[2] W. ϖορφυροῦν. Notandus locus. Ad tormentorum bellicorum inventionem tunc recentem respici videtur.

[3] εὐλέγειν W. qui in notis: Fort. ἐκλέγειν.

[4] κτίζων cod. Fl.

[5] ἡ θριγευ κινη W. qui recte corrigit θριδακίνη.

[6] Cod. Flor. ἀστράγγαλοι.

[7] W. ἐν στίχοις.

[8] ἔχει W. In not.: Marg. ἴσχει.

[9] Ms. τρόπον W.

Κύκλος δὲ ϖᾶς ἄκεντρος οὐ κύκλος τάχα,
Καὶ ϖαῖς ἀγαθὸς ϖαιδιᾶς τινος δίχα
Τὸν τῆς τελειότητος οὐ τρέχει δρόμον·
Καὶ γὰρ τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων αἰτία.
Φιλῆς. Τί δεῖ λόγων, βέλτισῖε, μακρῶν ἐνθάδε;
Πάρεσῖι δὴ, ϖάρεσῖιν ὁ σῖεφανίτης,
Ἔνοπλος ἱππεὺς ἐξιὼν τῶν ταγμάτων·
Σὺ δ' ἐξανασῖὰς εἰς ὑπαντὴν ϖροσκύνει
Καὶ τοῦτον εὐχαῖς[1] δεξιοῦ ϖολυτρόποις,
Τὴν τῶν κρότων ἅμιλλαν ἀσμένως λύων,
Ἐπείπερ εἰκὸς λῆξιν εὑρεῖν τῶν ϖόνων[2].
Νοῦς. Ὡς οὐδὲ[3] ταῦτ' ἂν μέμψιν εἰς τοῦτον φέροι,
Τὴν τοῦ βρέφους θέλξαντα μετρίως φύσιν·
Εἰ μὴ γὰρ ὡς ἄπλασῖος εὐθὺς ἐτράφη,
Τίς ἂν ὅλως ἄνθρωπον αὐτὸν ἐφρόνει,
Τῷ νῦν βίῳ δείξαντα καινὴν τὴν φύσιν;
Ὡς μηδὲ τὴν ἄμαχον ἰσχὺν τῶν λόγων
Πρὸς τοῦτον ἀρκεῖν[4] εἰσενεγκεῖν τι ϖρέπον.
Φιλῆς. Αὐτὸς δὲ τί δρᾷς; ϖοῦ δ' ἀνασῖρέφειν θέλεις;
Ἡτῖημένου γάρ τινος ἐμφάσεις ἔχεις.
Βούλει δὲ τὴν ϖῖέρωσιν[5] ἐντεῦθεν λύειν,
Ἡμᾶς ἀτεχνῶς[6] ὀρφανοὺς ϖαρατρέχων;
Πλὴν αὖθις ἡμῖν εὐσῖαλὴς ϖαλινδρόμει
Καὶ μειζόνων φρόντιζε τῇ τέχνῃ κρότων,
Ἐπείπερ ἀθρεῖς εὐμενῆ[7] τὸν δεσπότην.

[1] Ms. εὐχαίου W.

[2] W. τὸν ϖόνον.

[3] οὐδέν cod. Flor. τοῦδε W. qui : Scrib. videtur ὡς οὐδέ aut ὥσῖ' οὐδὲ τ.

[4] W. ἀρκεῖ.

[5] Philes, *De animal.* 527 : Ἔλυσε τὰς ϖῖέρυγας εὐθὺς ἡμέρας.

[6] W. ἀτέχνως.

[7] Cod. Florent. εὐμενεῖ et supra εὐμενῆ.

Νοῦς. Ἡτ7ημένος μέν εἰμι καὶ φεύγειν θέλω·
Τὸ γὰρ ἐπαχθὲς οὐ φέρω τῆς αἰσχύνης,
Τὸν ἄνδρα τιμαῖς αὐθάδως καθυϐρίσας.
Αὖθις δὲ καὶ πρόσειμι καὶ ξύνειμί σοι,
Καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν, εἰ καλεῖς, ἆθλον τρέχω,
Καὶ γίνομαι σὸς, καὶ τρανῶς πάντα βλέπων
Καθίσ7αμαί σοι τοῦ βίου[1] διδάσκαλος.

Φιλῆς. Ὦ χαῖρε λαμπρὸν τῆς ἐμῆς φῶς καρδίας,
Μᾶλλον δὲ τοῦ σύμπαντος ἀνθρώπων γένους,
Πόθεν πρὸς ἡμᾶς τοὺς θρασεῖς καὶ μετρίους
Ὁ καινοφανὴς Τηλέμαχος[2] ἤλυθες;
Ἆρ' εἰς ἀμοιϐὰς εὐτρεπὴς[3] εἶ τῶν κρότων;
Ἢ τοῦ θράσους ἔλεγχος ὀφθήσῃ; φράσον.
Συσ7έλλομαι γὰρ καὶ μαθεῖν τὸ πᾶν θέλω.

Ὁ μέγας Δομέσ7ικος.

Μὴ μὴ π7οηθῇς· ἐντελὴς γὰρ ἡ σχέσις,
Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἀκμαῖος πόθος,
Οὐκ ἐσ7ὶ μικρὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως.
Σαίνει δὲ καὶ ψέλλισμα πατέρα[4] βρέφους·
Ἡ γὰρ φύσις τίθησι τὰς ψήφους[5] τέως.
Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν τεχνικὸν τόνδε κρότον
Ἐρῶντος ἀνδρὸς ἀκριϐὲς δεῖγμα κρίνω[6].

[1] τὸν βίον W. qui : «Fort. τοῦ βίου.» Boisson. *An. gr.* I, 443, proponit Διδάσκ. καθ. σοι τοῦ βίου. Nihil autem in hoc versu mutandum.

[2] Respicitur Homer. *Od.* Π, 23. Cf. Boisson. *An. gr.* l. c.

[3] Cod. Flor. εὐπρεπεῖς. W. εὐπρεπής.

[4] Ms. τὸν πατέρα W.

[5] Cf. supra v. 424.

[6] In fine cod. Mon. notatur : Πρόσωπα ρλή καὶ σ7ίχοι ϡξϛ', id est 966.

II. Πρός τινα τῶν φίλων[1] παραινετικοί.

* Ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει,
Τὸν αὐτοκατάνυκτον[2] εἰς εὐποιΐαν,
Ἥλιε καὶ φῶς καὶ πνοή μοι δευτέρα,
Καὶ δευτέραν πρόσρησιν ἡδέως δέχου·
Δουλεύομεν γὰρ τῇ σκιᾷ[3] τῶν πραγμάτων,
Τῆς ἀρετῆς τὰ φῶτα μισοῦντες μάτην·
Προσκόπτομεν δὲ τῶν παθῶν φεῦ! τοῖς λίθοις,
Τὰς εὐθέτους φεύγοντες ἀφρόνως τρίβους.
Αἲ αἲ μεμηνώς εἰμι φιλῶν τὸν βίον,
Μᾶλλον δὲ λυπῶν οἷς ἐμαυτὸν ἐσθίω,
Τὸ τοῦ πέλας πρόβλημα λαμβάνων βίᾳ.
Ὁ δεσπότης πάρεστι δεικνὺς τὸν βίον,
Ὅς[4] ἐστι πολλῷ τοῦδε τοῦ νῦν βελτίων,
Καὶ καθάπερ φόβητρον αὐτὸν ἐκκλίνω[5].
Τίς τὴν ἐμὴν πώρωσιν ὡς χρὴ δακρύσει,
Εἰπεῖν δὲ ταυτὸν, τίς ἀποχρήσει γέλως;
Ὁδός τις ἐστὶν ὁ προκείμενος βίος·
Ἵνα τί γοῦν τρέχοντες ἐν ποδοστράβαις
Τοσοῦτον ὄγκον χρημάτων κομίζομεν;
Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν οὐδαμῇ πάντως βάσιν·
Ἐν συμφοραῖς ὁ κόσμος ἀντισυστρόφοις[6],

[1] In margine adscribitur Σεβαστῷ τῷ Πατρικιώτῃ. Cod. Mon. fol. 46.

[2] Cod. τὸν αὐκατάνυκτον. Hac voce augenda lexica.

[3] Cf. cod. Esc. CCXLVIII, 1.

[4] Cod. ὅ ἐστι.

[5] Infra XXII, 66 : Ἴχνος μὲν οὖν λέοντος ἐκκλίνει σκύλαξ. Pro παρατρέχει. Gregor. Naz. I, p. 322 D : Ἢ δέει ἐκκλίνοντες, ad q. loc. scholiasta : Ὑποτάττοντες, δουλοῦντες· γράφεται δὲ καὶ ἐκκλίνοντες ἀντὶ τοῦ παρατρέχοντες.

[6] Cod. Esc. CCXXIX, 13 : Εἰς πραγμάτων λαίλαπας ἀντισυστρόφους. Supra I, 515 : Εἰ δ' οὐκ ἔχει κλύδωνας ἀντισυστρόφους.

Ὃς οὐδὲν ἂν μόνιμον ἥδυνον φέρει.
Φύει συκῆ μὲν σῦκα, δρῦς δὲ βαλάνους,
Ὄχνην δὲ συκῆς οὐκ ἐπιφύει κλάδος,
Ἢ μῆλον ἢ δρῦς· οἶδε γὰρ εὖ τὴν φύσιν
Ὁ σπερματικὸς τῶν κατὰ γένος λόγος[1].
Πῶς οὖν τὸν εὐρίπιστον[2] ἐκτόπως βίον
Ὕπαρξιν εὑρεῖν ἀξιοῦμεν καὶ στάσιν;
Ἐκεῖνο τοῦθ' ὅ φησιν ἡ παροιμία[3],
Παῖς γὰρ φέρει κρύσταλλον[4] ἐξ ἀβουλίας·
Ἐγὼ δὲ παιδὸς ἀφρονέστερον κρίνω
Τὸν τοὺς ὀνείρους δακτύλοις θηρώμενον.
Ὢ τῆς ἀγεννοῦς καὶ παραβόλου πλάνης!
Καθεύδομεν γὰρ ὑπὸ τῆς ἔνδον μέθης
Καὶ ῥέγχομεν φεῦ τῆς κλοπῆς ἐπιστάσης.
Ἐν ὀστέοις ἅπαντα καὶ κόνει βλέπεις,
Καὶ δημιουργεῖς ἀντὶ τῶν τύμβων δόμους,
Καὶ ποικίλοις χρώμασι κοσμεῖς τοὺς λίθους,
Τὸ τοῦ λίθου τρίπηχυ[5] μὴ φρίττων δέος.
Ὢ πῶς ἑαυτῶν ἀγνοοῦμεν τὴν φύσιν,
Ἥλιε καὶ γῆ καὶ περιτταὶ φροντίδες,
Καὶ παραγωγαὶ κοσμικῆς ἀκοσμίας[6]!

[1] Genes. I, vs. 11 et 12.

[2] Cod. τὸ εὐρίπιστον.

[3] Supra I, vs. 85 : Ἐκεῖνο τοῦθ' ὅ φησιν ἡ παροιμία.

[4] Cf. Schott. ad Zenob. *Prov.* V, 58.

[5] Cf. infra CXCVIII, 27.

[6] Hæc vox occurrit in epigrammate, ut puto, inedito : Εἰς Δισίνιον μάγιστρον τοῦ Μελιτίνης, cod. Paris. 1277, fol. 243 r° : Κλυστῆρσι τὸ πρὶν κοπροπενῶς (leg. videtur κοπροποιοῖς, qui faciunt ut κόπρος prodeat) ἐτρέφου, Ἐν τοῖς ξενῶσι πανταχοῦ διατρέχων· Ὕψωσεν ἡ τύχη σε συκλήτου (leg. συγκλήτου) μέσον, Καὶ τοῦ γένους ἔδιξεν (leg. ἔδειξε) τὴν ἀκοσμίαν. Φιλεῖς δικάζειν, ἀλλ' ἐν ἀγνοίᾳ νόμου Γελᾷ σε τὸ πλήρωμα τῶν δικασπόλων· Δοκεῖς δὲ τιμᾶν ἀρετὴν ὑπὸ κρίσει, Ἀλλὰ στρατηγεῖ καὶ διελέγχει φθόνος, Ὃν ἔνδον..... δεσπότην ἔχεις, Καὶ νῦν παρακμάσαντα μακρῷ (add. τῷ) χρόνῳ, Ἅδου ἀπο-

Χοῦς[1] ϖάντες ἡμεῖς καὶ βραχὺν ζῶντες χρόνον,
Κἂν τὸν βίον σαίνωμεν ἐκ τῶν ἐλπίδων.
Μωσῆς ἀφεὶς τὴν ῥάϐδον οἰκεῖ τὸν τάφον,
* Μωσῆς ὃς ἐξήμειψε λαμπρῶς τὰς φύσεις,
Ὁ δημαγωγὸς ὃν Θεοῦ κρύψας γνόφος
Θεῖον Φαραὼ καὶ Θεοῦ φῶς δεικνύει·
Σὺ δὲ τρέμειν θάνατον οὐδόλως θέλεις!
Ἕως τίνος, βέλτισῖε, καὶ τίνος χάριν
Τῆς γῆς ἐμαυτῷ συμφορῶ τὴν κοπρίαν;
Ἂν ἐγκυλισθῇς τῶν ϖαθῶν τῷ βορϐόρῳ[2],
Ἰδοὺ μονιός[3]· ἂν τρυφᾷς ϖάντων ϖλέον,
Ἰδοὺ ϖετεινὸν τὴν σφαγὴν ἀναμένον,
Ἢ σῦς τιθασός· ἂν ἀπειλήσῃς, κύων·
Ἂν ἁρπάσῃς, γύψ· εἰ δὲ μή, λύκος φάγος·
Ἂν ἐξελιχθῇς καὶ δακὼν τύχῃς, δράκων.
Ἰοὺ ἰού, τί τοῦτο; Πῶς ταῦτα σῖέγεις;
Οὐδὲν τὸ ϖαρόν· ἀγνοεῖς τὸ συμφέρον.
Μαραίνεται γὰρ ϖᾶς ὁ τῆς δόξης τύφος[4],
Ὡς καπνός, ὡς ὄνειρος, ὡς ϖνεῦμα τρέχων.
Ἂν εἰς χρυσοῦν χιτῶνα κομπάσῃς, ἄφες·
Τὸ γὰρ ὑφεσῖὼς νῆμα σητὸς μετρίου·
Ἂν εἰς χύδην[5] χρήματα, μὴ βαῖνε ϖρόσω·

σῖρέφει σε νεκρὸν λειψάνοις· Ψυχὰς γὰρ αὐτὸς τὰς δὲ ϖάντων οὐσίας Ἀφῆκεν ἐσθίειν σε τῆς γῆς τὸν (fort. τὴν) κρόπρον (leg. κόπρον).

[1] Greg. Naz. t. II, p. 540 : Εἷς χοῦς ϖάντες ἑνὸς ϖλάσῖου γένος. Et supra : Πηλὸς ἅπαντες ἴσος.

[2] Leo Sap. apud Matrang. *Anecd.* p. 688 : Οὕτως καὶ νῦν κατάκλυσον τὸν βόρϐορον τῶν ϖαθῶν μου. Cyrill. Alex. *Bibl. patr.* Mai, t. II, p. 202 : Εἰς τὸν βόθρον τῶν ϖαθῶν ἀμφότεροι ἐγκυλισθήσονται. Nilus *Opusc.* ed. Suares, p. 2 : Βορϐόρῳ κυλινδοῦμαι.

[3] Cod. μονοιός.

[4] Conf. supra 1, 354.

[5] «Force d'argent, abondance d'argent.» Nicolaus Corcyr. cod. Par. 1277, fol. 227 v° : Ὅπου θρόνους δίδωσι φιλίας χύδην.

Παρέρχεται γὰρ καὶ τὸ ϖισῖὸν οὐκ ἔχει
Χοῦς ὄντα ϖαγεὶς εἰς φλεβῶν γῆς ϖυθμένας.
Τὰ δ' ἀπὸ τῆς γῆς τίς φρονῶν ἂν θαυμάσοι;
Βαβαὶ, τὰ κακὰ τῶν καλῶν κατισχύει!
* Τὸν ἵππον ἀθρεῖς, τὴν ἐφεσῖρίδα βλέπεις,
Τὰ σῖικτά σοι φάλαρα κοσμεῖ τὸν βίον,
Τὸν ἐμβριθῆ ζωσῖῆρα καινόν τι κρίνεις,
Τὴν κάλπιν ὑμνεῖς καὶ τὸ τοῦ γλεύκους δέπας,
Καὶ τῶν τραπεζῶν τῆς τρυφῆς τὰ τρυβλία·
Ἐγὼ δὲ μισῶ ϖορνικοῦ χρίσιν φύκους·
Τὸ γὰρ φυσικὸν οὐκ ἐᾷ κάλλος βρύειν
Ἐν τοῖς ϖαρατρίμμασι[1] τοῖς ψευδοχρόοις,
Ῥυτίδας αἰσχρὰς ϖροξενοῦν καὶ ταῖς νέαις.
Τοιοῦτό σου τὸ κάλλος, ὑφ' οὗ δὲ[2] βρέμεις·
Εἰ δὲ σκοπεῖν μάλισῖα τὴν φύσιν θέλεις,
Γυμνὸν σεαυτὸν ἴδε, καὶ γνώσει τόδε·
Τὴν γὰρ ϖονηρὰν φλεγμονὴν[3] τῆς καρδίας
Χωνοῖ[4] ϖαρευθὺς τῶν μελῶν ἡ φαυλότης.
Ὅταν δὲ τὰ σῖοιχεῖα λαμβάνειν θέλῃ
Τὰ κρυπῖὰ δανείσματα τῆς διαρτίας,
Τί χρή σε ϖαθεῖν; ἡ ϖαρακμὴ γὰρ ϖέλας,
Ἐπεὶ τὸ θερμὸν εἰς τὸ ϖῦρ ἀνατρέχει,
Καὶ τἄλλα χωρεῖ ϖρὸς τὰ καθόλου μέρη,
Καὶ τήκεται μὲν ϖυρετοῖς τὸ σαρκίον,
Θρηνούμενον δὲ δυσφορεῖ καὶ δακρύει,
Καὶ τῶν ἰατρῶν συντρεχόντων ὀξέως·
Ὀξύτερος φεῦ! τῆς τελευτῆς ὁ δρόμος.

[1] Cod. Par. 2286, fol. 5 r°. Versu seq. cod. ϖροξενῶν pro ϖροξενοῦν.

[2] Leg. δή pro δέ.

[3] Cod. Par. 11, 53: Ἡ φλεγμονὴ τῆς καρδίας.

[4] Leg. χαυνοῖ.

* Εἶτα τί μικρὸς εἰς τὸ πένθος ὁ χρόνος;
Μερίζεται δὲ σὺν θορύβῳ καὶ στάσει
Τὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ βίου γεννήματα.
Εἰ γοῦν ἀγαθῆς εὐπορεῖν βούλει τύχης,
Καὶ πλοῦτον αὐχεῖν καὶ τιμὰς ὑπερτίμους,
Σκόρπιζε τοῖς πένησι τὰ χρήματά σου
Σπείρων ἀφειδῶς· τοῦτο γὰρ ὄντως βίος
Τὸ γῆθεν αὐτὸν ἐστιᾶν τὸν δεσπότην.
Ἆρ' οὐχὶ κατένυξα τοῖσδέ σε πλέον[1];

III. Ὡς ἀπό τινος διφθερωνύμου[2] βαρβαρίζοντος ἐκ τῆς ἐκείνου γλώττης, τῷ Πατρικιώτῃ.

* Ἀνίερον γῆν καὶ καθημαρτημένην[3],
Γεωγράφων[4] ἄριστε, δευτέρως[5] δίδου,
Μὴ συναγαγὼν αἱρετὰς κριτοὺς[6] χύδην
Συχνοὺς ὑπὲρ σοῦ καὶ δριμεῖς πλέξω[7] ψόγους.

IV. Ὅμοιοι.

Ἐγχυματισμὸς[8] ἐκ λογικῆς διφθέρας

[1] Male *πλέων* Bandin.

[2] Vox add. lexicis. Adde et *Ἀγριώνυμος*, De S. Theodor. cod. Par. 1447, fol. 8 v° : *Ὑπὸ τοῦ σκότους ἀγριώνυμε.*— *Γλυκεπώνυμος*, De Michael. Glyca, cod. Paris. 1719 in lemmate : *Ἣν ἐκ γένους ἔσχηκε γλυκεπωνύμου.* — *Εἰρηνώνυμος*, Theod. Lascaris, ap. Mai, *Bibl. patr.* t. VI, p. 262.—*Μαρτυρώνυμος*, Jo. Cretensis, cod. Par. 1773, fol. 15 v°: *Κλέος νομικὸν μαρτυρώνυμος φίλος.* Xanthop. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 308 r° : *Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ πόλει Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.*

[3] Verbum *καθαμαρτάνω* deest lexicis. Nisi scribendum *καθηρματευμένην*, quæ frequentius dicitur *καθημαξευμένη*. Cf. infra XXXV A, 1.

[4] Cf. infra, XV, 3.

[5] Pro *δευτέρως* fort. *διεροῖς*? aquis i. e. mergas. Sed *ἐπέχω*.

[6] Id est *αἱρετοὺς κριτάς* : hic igitur imitari videtur *τὸν βαρβαρίζοντα*.

[7] Cf. XV, 7.

[8] Non capio hæc. Sunt duo *σκωπτικά*, neque Attici salis sunt *παίγματα*. Ex quibus unum carmen tantum Bandini fecit.

Τὸν ἱματισμὸν τῆς γραφικῆς ἐκπλύνει·
Ῥεῦσις δὲ γασ7ρὸς ἀπομορφοῖ τὴν θέαν,
Καὶ κοπραγωγῶν ὀργανοῖ τὴν αἰσχύνην·
Ἀγαθότην[1] δέ τινα κομψὴν[2] εἰσφέρει
Σαρκασμὸς εὐσ7όμφασ7ος[3] ἐμφαίνων χόλον·
Γλουτῶν δὲ σεισμὸς καὶ κραδασμὸς ὀσφύος,
Ἢ καὶ παραλλὰξ ἀπρεπὴς ὤμων θέσις,
Ὄγκος[4] τε γασ7ρὸς εἰς ὑπόμφαλον[5] δέσιν
Καὶ μακρὰ ληρήματα καὶ σαίνων τύφος,
Ποιοῦσιν οἰκτρὸν τὸν σοϐοῦντα Θερσίτην,
Ὦ πρὸς λόγους Ἥρακλες, ὦ νοῦ γεννάδα.

V. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδον αὐτῆς[6].

* Ἤδη κινοῦσα τὰς σκιὰς καὶ τοὺς τύπους
Καὶ τὰς περὶ σοῦ πρὸς τὸ μέλλον ἐμφάσεις
Τὴν μὲν βάδην κίνησιν ἐμφαίνεις, κόρη,
Τοὺς δὲ γραφικοὺς οὐχ ὑπερϐαίνεις ὅρους·
Οὔπω γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν τῇ γασ7ρί σου
Τὸ τοῦ νόμου πλήρωμα κινοῦν τὰς φύσεις.
Ἀλλὰ πρόϐαινε θᾶτ7ον, ἁγνὴ παρθένε·
Καὶ γὰρ βλέπεις κάμνοντα τὸν Ζαχαρίαν.

VI. Τῷ αὐτῷ[7].

Στάχυς[8] καλῶν ὥριμος ὀφθεὶς τοῖς φίλοις,
Τὸ τῶν σ7ίχων ἔμμισθον[9] ἀπόδος θέρος,
Ὡς ἂν ὁ πυκνὸς τῶν ἐμῶν κρότων σπόρος
Ἐξοργανωθῇ πρὸς τὸν εὔσ7αχυν[10] φόρον.

[1] Iterum barbare.
[2] Cod. κομψίν.
[3] Hac voce augenda lexica.
[4] Cod. ὄγγος.
[5] Vox addenda lexicis.
[6] Id est τῆς θεομήτορος.
[7] Id est τῷ σεϐασ7ῷ Πατρικιώτῃ.
[8] Vid. cod. Par. LVI, 31.
[9] Supra I, 97.
[10] Cf. cod. Par. VII, 33.

VII. Τῷ αὐτῷ.

Βούλει σ7έαρ[1] κώνωπος ἰδεῖν, ὡς λόγος·
Ἐκεῖνα δήπου ταῦτα καὶ λαϐὼν φάγε.
Τὰ γὰρ σὰ κἂν ἄκαρπα τυγχάνειν λέγῃς,
Ἀλλ' οὖν ὁ καρπὸς πανταχῆ τούτων βρύει.

VIII. Τῷ αὐτῷ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς, ἄφθονε χρυσοῤῥόα[2],
Νέκταρ πεπηγὸς, ἀπὸ καλάμου δρόσον,
Ὄχνην, σ7αφυλὴν, μῆλον ἐκ Θρᾴκης, ῥόαν,
Καρποὺς Δαμασκοῦ[3], Θάσια τραγήματα,
Καὶ πᾶν φίλον πρόσαρμα τοῖς ἐπὶ κλίνης·
Ἐξ ἥπατος γὰρ δυσκραὲς πνῖγος φλέγον
Διψῆν με ποιεῖ καὶ ῥοφεῖν ζητεῖν χύδην.
Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, φάνηθι τῷ φίλῳ μόνον,
Καὶ ταῦτ' ἔσῃ ξύμπαντα καθάπαξ μόνος,
Σῶτερ γλυκασμὲ, παυσίκακον φάρμακον[4].

IX. Τῷ αὐτῷ.

Τί δεῖ με ποιεῖν; οὐδὲ γὰρ ἔχω κρότους[5]
Τῇ σῇ φύσει πρέποντας, ὦ χρῆμα ξένον·
Ἀμήχανον γὰρ τὴν ἐπισ7ήμην βλέπω
Σοῦ τὰς ῥύδην χάριτας εὐλαϐουμένην.
Εἰ γοῦν ἀγαπᾷς τοὺς μετὰ τέχνης κρότους,

[1] Id est rem nihili, sive aridissimam. Quod ad malos versus referri videtur quos Patriciotæ legendos mittit, addens ipsius scripta, de quibus modeste sentiat, bonæ frugis plenissimos esse. Vox σ7έαρ a nostro valde amata.

[2] Vid. cod. Par. CCXVIII, 29.

[3] Intell. Δαμασκηνὰ μῆλα. Cf. Athen. II, p. 49 D.

[4] Cf. infra CII, 20.

[5] Supra I, 259 : Εὐπρεπεῖς ἔξει κρότους.

Τί δῆτα σαυτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον τίθης;
Εἰ δ' ὑπὲρ αὐτοὺς ὠλιϐώθης[1] τοὺς λόγους,
Τί δὴ προσαιτεῖς τοὺς παρ' ἀνθρώποις κρότους;
Οὐ δύναμαι[2] πλεῖν ὑπὸ[3] σαθρᾷ πορθμίδι
Τῶν σῶν ἀγαθῶν τὰς ἀποῤῥήτους χύσεις[4].

X. Τῷ αὐτῷ.

Οὐ χὴν ὁ χὴν ἐκεῖνος, ἀλλὰ σαρκίον
Μυδῶν πρὸ μακροῦ καὶ σεσηπὸς ἐκτόπως·
Σητῶν γὰρ ἂν θύλακον αὐτόν τις λέγοι,
Καὶ καταγωγὴν παμμιγοῦς δυσοδμίας[5]·
Ὃν εἴπερ εὗρε καὶ Ναϐουχοδονόσορ
Φανεὶς μονιὸς[6] εἰς ὀρύγματα χλόης,
Εὐθὺς ἂν ἀφεὶς καὶ στραφεὶς ἀπεκρύϐη,
Τὴν ῥῖνα τῇ γῇ προσφυῶς[7] ὑφαρμόσας,
Μὴ πνεῦμα[8] λαθὸν τὰς ὀπὰς διαδράμῃ.
Οὕτως ἀμείϐῃ τοὺς λόγους, εὐμήχανε[9];

XI. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν τάχα Δίωνα λαϐὼν θαυμάσῃς
Εἰς λέξιν, εἰς νοῦν, εἰς διῃρμένην φράσιν,
Εἰς ῥυθμὸν, εἰς κίνησιν, εἰς τέχνης κράτος,

[1] Cf. supra I, 130.

[2] Fort. *δύναμις*, pro *οὐ δυνατόν*. Sed statuendum potius Philen *πλεῖν* dixisse transitive, *vehere*.

[3] Fort. *ὑποσάθρῳ πορθμίδι*.

[4] Cod. Paris. I, 13 : *Τὴν μεγαλόδωρον εἰς πάντας χύσιν*. Ephræmius v. 32 : *Φιλοδωρίας χύσις*. *Ἀγαθῶν χύσις* unde vox *ἀγαθοχυσία* apud Eustath. *Opusc.* p. 71, 37; 207, 65; et 339, 84. Id. in Hymn. Pentecost. Damasceni in *Spicil. Rom.* V, p. 198 : *Καὶ χαίροντες τῇ ἄνωθεν ἀγαθοχυσίᾳ*. Conf. cod. Esc. CLXXXVII, 1.

[5] Cod. Par. CXLIX, 108.

[6] Cod. *μονοιός*.

[7] Cf. infra XXII, 86.

[8] Philes, *De anim.* 1998 : *Ὅταν τι πνεῦμα τὸν βυθὸν διατρέχῃ*.

[9] Pro *εὐτράπελε*, ut videtur.

Ἐξ ὧν τὸ πᾶν δήπουθεν Ἑλλήνων γένος
Ἀνῆκεν αὐτῷ καὶ χρυσῆς γλώτλης κλέος.
Ἐγὼ δέ σου τέθηπα λαμπρῶς τὴν φύσιν,
Ἐπείπερ εἰς τοσοῦτον ἑσμὸν[1] φροντίδων,
Ὡς χαλκὸς ἀντίτυπος, εὖ μάλα σἱέγει·
Νομὰς γὰρ ἱσἱῶν καὶ φυλὰς διαγράφων
Καὶ ῥητορικοὺς ἀναμοχλεύεις[2] τόπους.

* XII. Τῷ αὐτῷ.

Τὰ κυπαριτἱόμηλα[3] τοῦ δεῖνος φίλου
Ἔρωτες ἐσφαίρωσαν, οὐ γῆς ἰκμάδες·
Ἃ σάτυρος μὲν ἐξ ὑπερθύρου βλέπει,
Τρυγᾷ δὲ φαλὸς[4] εὐσθενὴς πρὸς ἑσπέραν.
Πλὴν πρὸς μὲν ἡμᾶς τοὺς ἀπὸ ξένης πέλας
Κίρνησι τὸν σἱύφοντα χυμὸν ἡ τρύγη,
Τοῖς γείτοσι δὲ τοῖς ἀπὸ χρόνου φίλοις,
Οἷς καὶ χρυσῆ μάχαιρα κοσμεῖ τὴν τύχην,
Ἐγχεῖ γλυκασμόν· τοιγαροῦν ἄγε τρύγα·
Φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐσἱὶν ἀπὸ τῶν πέλας.

XIII. Τῷ αὐτῷ.

Εἰς τοὺς νέους ἥκοντα καὶ πέλας δόμους
Πολλοῖς ἀγαθοῖς δεξιοῦ με τὸν φίλον·
Ὁ γὰρ προμηθεὺς καὶ Θεὸς καὶ τεχνίτης,
Καὶ παραγωγεὺς[5] καὶ τροφεὺς καὶ δεσπότης,
Ὁ παγκάλῳ σχήματι συνθεὶς τὴν κτίσιν,
Καὶ καταγωγῆς ἀξιοῖ με τὸν ξένον,

[1] Cf. cod. Par. LIII, 7.
[2] Infra XXII, 2 : Καὶ πάντα καλῶς ἀναμοχλεύων τόπον.
[3] Hac voce augenda lexica.
[4] Fort. δ' ἔφαλος?
[5] Cf. Cod. Par. XIV, 426.

Ὃν ἡ τύχη τρύχουσα τὸν πρόσθεν χρόνον
Ὡς ἐχθρὸν ἐξήλαυνε τῶν ἀλλοτρίων.
Οὐκοῦν σεαυτὸν δεῖξον ἡμῖν βελτίω,
Κατὰ σοφιστὰς ὠρφανισμένη φύσις.

* XIV. Τῷ αὐτῷ.

Ἢ ῥᾳδίως πέραινε[1] τὰς ὑποσχέσεις,
Ἢ μηδὲ τοὺς τέρποντας ἀγάπα κρότους.
Τί γὰρ τὸ κέρδος ἂν μὲν ὁ παῖς[2] ὀρθρίσας
Πρὸς ἑσπέραν δύσοδμον εἰσφέρῃ κρέας,
Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ἐγχρονίζων ἐσθίω,
Ὡς ὀκτάπους, ἄφυκτον ἀθρήσας[3] γνόφον;
Ἐπὰν δὲ παρῇ καὶ τὸ δυσῶδες κρέας,
Ἥλιε φιλότιμε, συστέλλου βλέπων·
Σὺ δὲ φρενῶν κάλλιστον ἐν τούτοις βάρος
Ἐπὶ φίλῳ δράματα συνθεὶς καγχάσεις.

XV. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν στολισθεὶς τὸν χιτῶνα τῆς τύχης,
Ὃν ἡ φύσις πόῤῥωθεν ἱστούργησέ[4] σοι
Γεωγραφικὴν[5] ἐμβαλοῦσα κερκίδα[6],
Δίδου πρὸς ἡμᾶς τὸ τριχόπλοκον[7] φάρος,

[1] Infra LIX, 4 : Πέραινε δὴ, πέραινε τὰς ὑποσχέσεις.

[2] Leg. ὁ παῖς μὲν ὀρθρίσας ob metrum.

[3] Cod. ἀθρήσας et supr. οι. Eustath. ad *Odyss.* E, p. 1541, 8 : Ὁ πολύπους ὀκτάπους καλεῖται κοινότερον. Ita etiam ab hodiernis græcis vocatur, propter octenos cirros seu pedes. Narratur polypus esuriens suos ipse cirros seu pedes circumrodere, sed mox reparare damnum, alimento aliunde sumto. Conf. Wernsd. ad Phil. p. 60.

[4] Cf. infra CXXXV, 15.

[5] Vide supra III, 2. Alterum ex altero explicandum.

[6] Cod. Paris. V, 4 : Λαλοῦσαν Ἑρμῆς ἐμβαλὼν σοι κερκίδα. Conf. quoque ibid. VII, 11.

[7] Cf. infra XXX, 22; XLVI, 2.

Ὁ δῆτα δευθὲν ἐκπιέζεις τοῖς λίθοις·
Ἐγὼ δέ σοι πρέποντας ἀθροίσας μίτους
Χλαμύδα λαμπρὰν τεχνικῶν πλέξω[1] κρότων,
Ἣν οὐδ' ὁ πᾶς δήπουθεν ἐκτρίψει χρόνος·
Φεισάμενος γὰρ ὁ χρυσοῦς τοῦ μετρίου
Τὸ μεῖζον εὑρεῖν εὐχερῶς οὐκ ἰσχύσεις[2].

* XVI. Τῷ αὐτῷ.

Τὰς τέτΊαρας δὶς πέμπε δὴ μνᾶς ἐνθάδε,
Στατὴρ φίλων πάγχρυσε καὶ θεῖον τέρας.
Ὁ γὰρ χθὲς ἀπρόσιτος ἐσθητοπράτης[3]
Πρὸ τῆς πύλης πάρεστι πεζὸς ὀρθρίσας,
Καὶ τὴν ὀφειλὴν ἀπολαμβάνειν θέλων,
Βοᾷ τι λαμπρὸν, οὐδὲ γὰρ φέρει πρᾴως.
Ἐγὼ δὲ μισῶν τὸν θορυβώδη πότην,
Τὸν ἀπὸ τοῦ πώγωνος Ἀθάμαντά[4] σοι,
(Δοκεῖ γὰρ ὀξὺς ἀγριὰς[5] πρὸς τῆς μάχης
Καὶ χθιζὸς ἂν φαίνοιτο τοῦ γλεύκους πνέων)
Αἰτῶ διὰ σοῦ τὰς ὑποσχέσεις λύειν,
Καὶ λῆρον ὑγρὸν εἰς τὸ λοιπὸν μὴ τρέμειν.
Εἰ δ' οὖν, μόνον κέλευε καὶ παραυτίκα
Πάλιν[6] τὸ ληφθὲν εἰς τὸν ἄνδρα τὸν λάλον,

[1] Infra LXXX, 31 : Νόθων κρότων θήρατρον εὐτέχνως πλέκω. Supra III, 4 : Δριμεῖς πλέξω ψόγους. *De anim.* 222 : Κύκνος θανατῶν ἐμμελεῖς φθόγγους πλέκει.

[2] Cod. ἰσχύσας et supra ἰσχύσεις.

[3] Vox addenda lexicis, quibus accedant Ἰχθυοπρατέω, Ὀπωροπρατέω et Ὀπωροπράτης ex Joan. Tzetz. *Ep.* 57, p. 49 et 50. Quæ vocem novam mihi revocant in memoriam Ὀπωροβόρος ex Jo. Camater. cod. Escur. II, Υ, 10, fol. 216 r° : Ἔνθα χεὶρ ὀπωροβόρου φθάσαι οὐκ ἔχει. Et Ὀπωροφορία, Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, 184 v°; 218 v° et 219 v°.

[4] «Qui par sa grande barbe te semblerait un Athamas furieux.»

[5] Fort. ἄγριος.

[6] Videtur ellipsis : *retro* pro redibit, reddetur.

Ὅσον δ' ἐφεξῆς ἀλγυνεῖς τὰς ἐλπίδας,
Ἄρισῖε φιλόσῖοργε[1], πῶς ἄν τις λέγοι;

XVII. Τῷ αὐτῷ.

«Ἐχθρῶν[2] ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα»,
Φησί τις ἀνὴρ εὐσῖοχῶν οἷς ἂν λέγοι·
Ἐγὼ δέ σοι τὰ δῶρα φημὶ τῶν φίλων
Τὰ καλὰ συγκλείσαντα καθάπαξ φέρειν.
Ποίους γὰρ οὐκ ἔλυσας εὐθέως πόνους[3]
Τοὺς πέρδικας δοὺς, τὴν τροφὴν τῶν ἀτρόφων;
Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἔφθης χέας[4]
Ὅτε πρὸς ἡμᾶς τὸ σχινότροφον[5] γένος,
Ἐκεῖνα δήπου φημὶ τὰ σῖρουθάρια,
Ὁ πηρὸς εἰσήνεγκεν ὠμματωμένος;
Οὕτως ἀλεξίκακος ἡμῖν εὑρέθης,
Οὕτω Γαληνὸς καὶ πρὸ τῶν Ἱπποκράτους·
Ὁ γὰρ πρὸ τῆς ἔναγχος Ἀσκληπιάδης
Ἤνυσεν οὐδὲν, οὐ μὰ τὸν γέλωτά σου
Καὶ τὸν λογισμὸν τὸν κατειρωνευμένον,
Ὅς ἐσῖι μεσῖὸς ἐντελῶν χαρισμάτων.
Ὁ γὰρ λαγωὸς καὶ τὰ μηρῶα[6] κρέα,
Τὰ νῦν πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς ἀνηγμένα,
Τὰ τῆς νόσου λείψανα παρείλοντό μοι.
Γλεῦκος γὰρ εἶ σὺ καὶ θεόϐλυσῖος[7] δρόσος,

[1] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 56 v° : Οὐδὲν πατρὸς κατὰ πνεῦμα γενῶντος (l. γεννῶντος) φιλοσῖοργότερον παρόντα βλέπει τὰ τέκνα καὶ οὐ κορέννυται.

[2] Sophocl. *Aj.* vs. 665.

[3] Infra cxx, 10 : Καὶ λῦσον αὐτῷ τοὺς ἐνοχλοῦντας πόνους. Cod. Escur. ccxxi, 16 : Εἰς λύσιν πόνων.

[4] Conf. infra cii, 17.

[5] Hac voce augenda lexica.

[6] An pro μηριαῖα, *des gigots?*

[7] Conf. meum Catalog. codd. Escur. p. 41, not. 8.

Κἂν ἀσΊεϊσμοῖς ἐσΊιᾷς σου τὸν φίλον.
Πλὴν ὄλϐε μου ζῶν μηδὲ τεθναίης ὅλως,
Μηδ' ὁ χρόνος τοσοῦτο καλύψαι τρέχων
Χαρισμάτων ὄργανον ἐξειλεγμένον.

* XVIII. Εἰς ποτήριον.

Ἰδοὺ κρατὴρ εἷς, ἀλλ' ἀποχρῶν τῇ κτίσει.
Τὸ σύνθετον γὰρ μυσΊικῶς χέων πόμα
Ὁ δεσπότης κίρνησι τὴν σωτηρίαν,
Ὡς βότρυς ἡδὺς παρθενικῆς ἀμπέλου.

XIX. Εἰς δίσκον τοῦ πρώτου.

Οὐρανίαν τράπεζαν ἐνθάδε βλέπων[1],
Ἔνυλε πισΊὲ, βρῶσιν ἀγγέλων φάγε·
Ὁ γὰρ μελισμὸς τῶν μεταξὺ κλασμάτων
Λειτουργικῶν δίδωσι μισθῶν ἐμφάσεις·
Ὅταν δέ τις ἔρημος ὀφθῇ[2] πλαισμάτων,
Τὸ δεσποτικὸν μυσΊικῶς μάννα τρύγα.

XX. Εἰς δίσκον[3] τοῦ δευτέρου.

Εἰς δευτέραν τράπεζαν ἐκ πρώτης τρέχων,
Ἄνθρωπε, κατάμαθε τὸν τρέφοντά σε·
Εἰς γὰρ τὸν ἀμπελῶνα τῆς ἐκκλησίας
Ἀμείϐεται μὲν δαψιλῶς[4] τοὺς ἐργάτας,

[1] Male βλέπω Bandini.

[2] Fort. ὀφθῇς.

[3] « Δίσκος ἱερὸς, ἅγιος, est *sacer discus*, in quo græci inter missæ solemnia, sanctum panem reponunt, cujus figuram exhibuit Goarus in *Euchologio* p. 117. Ducang. in *Glossar. med. et infim. græc.* in verbo Δίσκος. » Band.

[4] Cf. cod. Esc. CLXXXVI, 2. Cod. Par. XIII, 10. Id. *De animal.* 353. Unde adverbium δαψιλεσΊέρως quod lexicis exulans legitur apud Pantaleon. de S. Michaele, cod. Par. 1196, fol. 18 v°: *Εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν ἐπιφθάσαι καὶ θρέψαι τοὺς θερισΊὰς αὐτοῦ τὴν αὐτὴν τροφὴν δαψιλεσΊέρως.*

Ἄλλην δὲ τοῖς κάμνουσιν ἀῤῥήτως χάριν
* Εἰς τὰς ἀφανεῖς εὐτρεπίζει πασλάδας.

XXI. Εἰς τὸν τοῦ ποτηρίου[1] δίσκον.

Τὸν ἀργύρου πραθέντα καὶ τεθυμένον
Εἰς ἀργυρᾶν τράπεζαν ἀῤῥήτως βλέπω·
Καὶ γὰρ ξεναγεῖ τὰς ψυχὰς ὁ δεσπότης,
Προθεὶς τὸν υἱὸν εἰς τροφὴν τοῖς ἀξίοις.
Ὦ βρῶσις, ἣν οὐκ ἄν τις ἀτρόμως φάγοι
Πρὶν ἐξενεγκεῖν τῶν παθῶν εὖ τὸν κόρον!

XXII. Εἰς[2] τὸ ἴχνος τοῦ μεγάλου Παύλου εὑρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ τῆς Παναχράντου[3].

Ἰχνηλατῶν μοι, Παῦλε, τὴν σωτηρίαν,
Καὶ πάντα καλῶς ἀναμοχλεύων[4] τόπον,
Μή που τὸ σὸν κήρυγμα φυγών τις λάθῃ,
Τὸ πέλμα τυποῖς ἀντερεισθὲν εἰς λίθον,
Ὡς ἂν ἅπας ἔχοι σε κατόπιν τρέχων
Σαφῆ ποδηγὸν τῇ κατ' ἴχνος[5] ἐντάσει,
Καὶ μὴ ῥαθυμῶν μηδὲ βαδίζων μάτην
Ἀποπλανηθῇ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθέτου·
Ἢ γῆθεν ἀρθεὶς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου[6],
Κἀκεῖθεν εἰς γῆν ὑπονοστήσας πάλιν,
Τὸ τῆς ὕλης ἔδειξας εἰκότως βάρος,

[1] «Ποτήριον, *Calix*, in quo Christi sanguis consecratur. Vide Ducang. *l. c.*» Band.

[2] Cod. M. fol. 4. Conf. cod. Esc. CLXXIV.

[3] Panachrantæ, seu Immaculatæ Deiparæ, τῆς Παναχράντου μονή, monasterium fuit virorum. De quo confer. Ducang. *Constantinopol. Christ.* IV, 31, p. 93.

[4] Cf. supra XI, 10.

[5] Cod. κατίχνος.

[6] De duplici triplicive apud Christianos cœlo vide Suicer. p. 520 sq.

Μή τις σε καὶ φάντασμα καὶ πνεῦμα κρίνοι·
Καὶ δεῦρο τὴν σὴν παρεσημηνω στάσιν,
Ἀπισχυρισθεὶς μὴ καταπέσῃς τάχα·
Μᾶλλον δὲ τὴν σὴν ἐκπλαγεὶς ἐπίβασιν
Εἰς μαλθακὴν ὁ λίθος ἐτράπη φύσιν.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τοὺς ὑπὲρ πάντων δρόμους
Ποιεῖν ἀπαγεῖς τὰς ἐν ἴχνεσι ξέσεις·
Ἦ πού ποτ' ἐχρῆν καὶ τὸ τοῦ χρόνου θράσος
Εὐαγγελιστοῦ κατακαλύψαι τρίβους;
Πέτρος μὲν οὖν πήγνυσιν ὑδάτων χύσιν,
Φοιτᾶν δι' αὐτῶν προστεταγμένος βάδην·
Αἰσχύνεται γὰρ τὸν μαθητὴν ἡ κτίσις,
Καὶ τὰς ἑαυτῆς ἐκτροπὰς ἀποστέγει,
Τὸ συμπαθὲς τιμῶσα τοῦ διδασκάλου·
Σὺ δ' ἐξυδατοῖς ὑποχαυνῶν τὸν λίθον,
Καὶ θαυματουργεῖς[1] ἀπὸ τῶν ἐναντίων,
Ἐνταῦθα δεικνὺς τὴν χαραχθεῖσαν βάσιν,
Ὡς ἂν ἔχοις γνώρισμα τὰς τρίβους, μάκαρ·
Δεικνὺς δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἐξουσίας,
Ἐν ᾧ τὸν ἐχθρὸν καταπατῶν συντρίβεις,
Τὸ βῆμα τυποῖς[2] τῇ βίᾳ τοῦ πέλματος·
Ἵνα δὲ καὶ φεύγοντα μηδείς σε κρίνοι,

[1] Quæ vox mihi revocat in memoriam aliud compositum Θαυματοφόρος, in lexicis nondum receptum. Inveni in cod. Paris. 396, fol. 52 r° : Θαυματοφόρε Ἀντώνιε ὅσιε. Alia nova ex θαυμαστός derivata addam : Θαυμαστοειδής, Actt. SS. Boll. Sept. t. VIII, p. 372 : Καὶ τοῖς τέσσαρσι στύλοις ἐπάνω τῶν σταυρῶν καμάραι θαυμαστοειδεῖς. — Θαυμαστοθέατος, Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 837 C : Καὶ θαυμαστοθέατον θάλασσαν. — Θαυμαστοποιΐα, Vita S. Stephani Jun. ap. Cotel. *Eccl. gr. mon.* t. IV, p. 413 : Παρά τε γὰρ τῆς αἱμόῤῥου εἰς τὴν ἐπ' αὐτῇ θαυμαστοποιΐαν γεγονυῖαν ἡ τοῦ σωτῆρος εἰκὼν ἐστηλογραφήθη.

[2] Cod. τυπτοῖς. Supra v. 4 : Τὸ πέλμα τυποῖς ἀντερεισθὲν εἰς λίθον. Infra v. 62 : Τὸ πέλμα τυποῦν.

Κήρυκα φωτὸς ἀπλανῆ δεδειγμένον,
Τοὺς τῆς ἀγωγῆς οὐκ ἀφανίζει τύπους.
Πλὴν θαῦμα καὶ τὸ σχῆμα τοῦ κοίλου τύπου·
Τὰς γὰρ φύσεις ἤμειψας, οὐρανοδρόμε,
Φανεὶς ἀγαθὸς τῷ Θεῷ πεζοδρόμος.
* Καὶ τὸν μὲν ἀντίτυπον ἢ γλίσχρον λίθον
Ὡς τέλμα λευκὸν βαδίσας ἐσφράγισας,
Τὸ πέλμα σου δὲ καὶ τὸ γυμνὸν σαρκίον
Σίδηρον ἢ χάρακα σαφῶς εἰργάσω·
Καὶ νῦν τὸ κοῖλον αὐτόματον δείκνυται·
Τὰ γὰρ διαστήματα τῶν σῶν δακτύλων
Ἀνήγαγον τὸ σῶμα τοῦ ξηροῦ λίθου,
Καθάπερ ἰλὺν ἐν πλαδαρᾷ συστάσει·
Αὖθίς γε μὴν ἔμεινεν ἡ λίθος λίθος,
Ὡς ἂν ἔχοι τὸ δεῖγμα λαβὼν ὁ χρόνος·
Ἴδοι τις ἂν ἐνταῦθα καὶ πόρων τύπους,
Οἵους μὲν οὐδεὶς ἐγκοπεὺς ἀποξέει·
Δορᾶς δὲ λεπτῆς ὀργανοῦσιν ἐμφάσεις·
Τάχα δὲ ποῦς ὃς[1] διῆλθε τὴν κτίσιν,
Κατατραχυνθεὶς καὶ τυλωθεὶς ταῖς τρίβοις,
Τοσοῦτός[2] ἐστιν ἰσχυρὸς πρὸς τὰς βάσεις
Ὅσον μαλάττειν φύσιν εἰ ψαύοι λίθου.
Τοιοῦτός ἐστι Παῦλος· εἰ δὲ καὶ γράφοι,
Ποίας ἂν οὐκ ἔθελξε λιθώδεις φύσεις;
Μᾶλλον δὲ καὶ γέγραφε καὶ δράσας ἔχει
Τὸ μέχρις ἐθνῶν τὴν ἐπίγνωσιν τρέχειν·
Ἔδει γε μὴν ὡς ἄν τις εὐφυῶς λέγοι
Τὸν ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας μέγαν
Τὸ πέλμα τυποῦν ἀπὸ ταρσοῦ μετρίου,

[1] Deest syllaba. Fort. ὅστις. — [2] Fort. τοσοῦτον.

* Καὶ γίνεται τὸ θαῦμα καὶ δῆλον μένει.
Τί δ' ἄρα καινὸν εἰ κινεῖ λίθων φύσιν[1]
Καὶ Παῦλος αὐτὸς Ἀβραὰμ παῖς τυγχάνων;
Ἴχνος μὲν οὖν λέοντος ἐκκλίνει[2] σκύλαξ·
Τουτὶ δὲ Σατὰν οὐδὲ μετρίως φέρει·
Πρόεισι γὰρ ἄφραστος ἐντεῦθεν χάρις,
Ὑφ' ἧς ἐκεῖνος ὀξέως ἐλαύνεται.
Βαβαὶ τίς εἶδεν ἴχνος οὐρανοδρόμον,
Ἢ τίς ὅλως ἔδειξεν ἀγγέλου τρίβους;
Ὦ θεῖον ἴχνος, ὦ προκειμένη βάσις,
Ἧ τῆς ψυχῆς τὸ βάθρον ἐστήριξέ μοι!
Ὄφις μὲν ἴχνος οὐ παρῆκε τοῖς λίθοις,
Παῦλος δὲ τῷ χάρακι τυποῖ τὸν δρόμον·
Πρὸς γὰρ τὸν ἐχθρὸν ὑπεναντίως[3] ἔχει.
Μὴ γοῦν παλαιστὴς εὑρεθεὶς οὗτος γίγας,
Καὶ τὸν πονηρὸν συμπλοκῆς ἑλὼν βίᾳ
Τὴν ἰσχὺν ὑπέδειξεν ἴχνους βάθος[4];
Μὴ τὴν χαμερπῆ καταπατήσας ὕλην
Ἄκαμπτον ἐγνώρισεν ἡμῖν τὴν βάσιν;
Ὦ θαῦμα καινὸν ὀργανωθὲν τῇ κτίσει!
Ὦ βυθὸς ἡδὺς, ᾧ ῥιφεὶς Παῦλος πάλαι
Τοσοῦτον ἡμῖν θάμβος ἀπεργάσατο[5]!
Τὸ πέλμα τοῦτο κόσμος ἐστὶ τοῦ γένους,
Ὃ δῆτα κοσμεῖ προσφυῶς ἡ γυμνότης.
* Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἴχνος ἀνδρὸς ἐν λίθῳ·

[1] Cod. φύσις et supra φύσιν.

[2] Conf. supra II, 14.

[3] Cod. Vat. XIV, 13 : Λιμὸς δὲ τούτοις ὑπεναντίως ἔχει. Cod. Par. XCIV, 6 : Ὃ τοῖς καθ' ἡμᾶς ὑπεναντίως ἔχει. Philes, *De animal.* v. 1864 : Πρὸς γὰρ τὸν ἐκ γῆς ὑπεναντίως ἔχει. Strab. XV, p. 709 : Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται.

[4] Claudicat versus. Leg. ἴχνους τῷ βάθει.

[5] Fort. ἀπειργάσατο.

Κἂν γὰρ βασιλεὺς, κἂν σκυτεὺς, κἂν ἀγρότης
Βάδην προϊὼν ὑποτυποῖ τὰς βάσεις,
Ἀλλ' οἴχεται τὸ δεῖγμα· πῶς γὰρ ἂν μένοι
Πρὸς χοῦν ἀπαγῆ καὶ πνοὴν διηρμένην;
Παῦλος δὲ νικᾷ τὰς ἀκινήτους φύσεις,
Παῦλος τὸ κοινὸν θαῦμα τῆς οἰκουμένης,
Ὃς ἀνθάμιλλός ἐστι καὶ τοῖς ἀγγέλοις·
Ὦ τύπος ἴχνους, ὦ τέρας προκείμενον!
Καὶ γὰρ τὰ σὰ ξύμπαντα νικᾷ τὴν φύσιν,
Ὁ χρὼς, ὁ χιτὼν, αἱ γραφαὶ, τὰ πρακτέα
Καὶ τῶν ποδῶν τὸ βῆμα τῶν μακαρίων.

XXIII. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ [1].

Τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς νεκρικὸν ἔχων [2] σκέλος,
Τὸ ζῶν ἀμυδρῶς καὶ μυδῶν σὸν ἀρνίον,
Ὃ Τελχίνων ἔθρεψε μορμώδης [3] χλόη
Παρὰ ποταμοὺς ἐμβολῆς ἀψινθίων [4],
Ἑκὼν ἄκων δήπουθεν ὑπεδεξάμην·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν εἴ τις ἁρπάζων πόαν
Ὑπὸ κνίδης βάλλοι τὸ κεντρῶδες ῥόδον,
Μᾶλλον δὲ καὶ βάλσαμόν [5] σοι σφαῖρα κνίδης.
Ἐχρῆν δ' ἄρ' ἐχρῆν ἅμα τοῖς δώροις Ἄβελ
Καὶ τὸν Κάϊν σπένδοντα βασκαίνειν μάτην.

[1] Cod. M. fol. 6.

[2] ἔχων corruptum, ut metrum quoque arguit. Sententia postulare videtur πλέκον, κάμπτον vel tale quid.

[3] Vox addenda lexicis. Strab. XIV, p. 653 : Εἶτα Τελχινὶς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν βασκάνους φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταῤῥέοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ζῴων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν. Conf. Lobeck, *Aglaoph.* p. 1181 et sqq.

[4] Fort. ἐμβολεῖς Ἀψινθίων? Conf. Steph. Byz. s. v. Ἄψινθος.

[5] Cod. βάλσαμε, et supra ον. Metrum vitiatur. Fort. leg. βάλσαμον ὀσφραίνοι κνίδης.

Τὸ σήμερον δὲ παραδειχθὲν ἀρνίον
Ἔμοιγε τῶν σῶν ἐξιόντι συλλόγων
* Καὶ παρὰ τὴν μέσαυλον ἱππασαμένῳ,
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς εὐγενῶς μὴ γογγύσας,
Ὃ μεῖζόν ἐσͅτιν ἀκριϐῶς τῶν συννόμων,
Καὶ λευκὸν ἁπλῶς ἀλλὰ καὶ πράως μέλαν,
Ὅταν ἔχῃ τρίχωσιν ἀσθενεσͅτέραν.
Ναὶ πέμψον ἡμῖν τὴν παχυτέραν χάριν,
Τὸν ὀψοποιὸν τὸν θρασὺν καταισχύνων,
Ὃς δὴ καθ' ἡμῶν τὴν καλαύροπα σͅτρέφων,
Μᾶλλον δὲ τὴν μάχαιραν ἐκ τῶν ἰσχίων
Εἰς τὴν νομὴν ἐξῆγε τὰ θρέμματά σου·
Φιλῆς Μανουὴλ ταῦτα θαῤῥούντως γράφει.

XXIV. Τῷ αὐτῷ [1].

Τὸν [2] οἰκέτην πέπομφα, τὴν θήραν δίδου,
Κίρκε πͅτερωτὲ γνωσͅτικῆς εὐερμίας·
Τὸν γὰρ σὸν εὐκίνητον εἰς πάντα δρόμον
Οὐδεὶς ἀκερδὴς ἐμπεσὼν εἴργει χρόνος·
Ἀεὶ δὲ θηρᾷς· εἰ δὲ καθεύδειν θέλεις,
Κινεῖς τὰ κοινὰ τῷ βραχεῖ σου δακτύλῳ.
Ταῦτα βλέπων αἴσχισͅτε φαυλίζου φθόνε,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν φεῦγε τοῦ φίλου τύχην.

XXV. Τῷ αὐτῷ [3].

Κυνηγετικώτατε καὶ κίρκων δίχα,
(Φρονήσεως γὰρ οὐκ ἀμοιρεῖς δικτύων,)
Χῆνας νεαροὺς πέμψον ἡμῖν ἀγρίους·
Ὁ γὰρ προπεμφθεὶς ἐξεπίτηδες γράσος,

[1] Cod. M. fol. 7. — [2] Cod. M. τὴν οἰκέτην. — [3] Cod. M. fol. 7.

Ὁ νεκρόχην[1] ἐκεῖνος, ἡ θνητὴ δόσις,
Τὸ ταριχευτὸν καὶ τετηκὸς ὀσ7έον,
Ἀνῆκεν ἡμῖν κνησμονήν τε καὶ φρίκην
Εἰς ἐξερασμοὺς[2] ναυτιῶσι δυσχύμους[3].
Ναὶ πέμπε τὴν εὔοσμον ὁ χρυσοῦς χάριν·
Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν καὶ σ7εάτων προσφάτων,
Ὡς ἂν φίλου τραύματα λυθῇ τῇ χρίσει.

XXVI. Τῷ αὐτῷ[4].

Σὺ μὲν φίλων ἄρισ7ε τὸ πράτ7ειν[5] πλέον,
Πικρῶς καθ' ἡμῶν τὰς ὑποσχέσεις λύων,
Σκῆψιν τὸν αἰγύπ7ιον[6] οἰκτρὰν εἰσφέρεις,
Τὸν ἄπ7ερον κόρακα, τὸ κλάον[7] βρέτας,
Τῆς Χαλδαϊκῆς ἀσ7ραπῆς τὴν ἀσβόλην,
Τὸν ζῶντα καπνὸν, τὴν σκιὰν τῆς φύσεως,
Τὸ ταριχευτὸν τῆς ἀμορφίας τέρας,
Τὴν ἀνθράκων γέμουσαν ἐν σβέσει πλάσιν,
Τὴν ἀπὸ μορμοῦς καὶ Στυγὸς καχεξίαν,

[1] Hac voce augenda lexica, quibus obiter addam : Νεκροβρεφοφάγος, Meliten. v. 1484 : Ὁ Κρόνος γὰρ ἦν πρώτισ7ος ὁ νεκρ. — Νεκροπρεπῶς, S. Epiphan. *Opp.* t. II, p. 265 D : Ἆρα δὲ καὶ τοῖς σοῖς δακτύλοις νεκροπρεπῶς Ἰησοῦ κατακλείεις τὰ ὄμματα; *Ibid.* infra : Ἦ καὶ τοὺς πόδας νεκροπρεπῶς καταδεσμεῖς. Xanthopul. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 20 v° : Κείμενον ἐν τάφῳ νεκροπρεπῶς. — Νεκρόψυχος, Anon. cod. Par. 2506, fol. 3 r° : Νεκροψύχους νοσεροὺς ποιεῖ καὶ πλωχούς.

[2] Hanc formam non afferunt lexica. Cf. infra CLXVI, 9 et cod. Par. LVIII, 18. *De anim.* vs. 185 : Καὶ δευτέραν τράπεζαν ἐξερασμάτων Ἡ φύσις αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἀρτύει.

[3] Sophronius in Mai, *Spicil.* t. III, p. 25 : Φῶς τὸ σκότους λυτήριον καὶ ἅλας τὸ τῶν μωρανθέντων ἐπάρτυμα, φῶς φωτίζον τὰ ἀφώτισ7α καὶ ἅλας εὐχυμίζον τὰ δύσχυμα. Voces Ἐπάρτυμα et Εὐχυμίζω addendæ Thesauro Parisiensi.

[4] Cod. M. fol. 7.

[5] Fort. πλάτ7ειν.

[6] Leg. αἰγυπιόν.

[7] Fort. κλασθέν.

Τὸν ἰνδοφυῆ[1], τὸν κολοιὸν, τὸν λάρον
Ὃν ἐστιᾷ τὸ χῶμα τῶν Αἰθιόπων·
Ἐγὼ δὲ μισῶ τὴν γελωμένην τύχην,
Καὶ τοὺς ἀτέχνως ἐξαπατῶντας φίλους·
Δάκνω τὸ χεῖλος καὶ κατείργω τὸ στόμα·
Καίπερ σιγῶν, Τέτλαθι, φημὶ, καρδία[2].

XXVII. Τῷ αὐτῷ[3].

Ὡς πῦρ κατὰ σοῦ τοὺς λαοὺς φασὶ βρέμειν
* Τῶν στασιαστῶν ταῖς πνοαῖς ἐπηρμένους·
Ἐμοὶ δ' ὁ καπνὸς ἐγχεθεὶς τῆς ἀσβόλης
Ποιεῖ κατ' αὐτῶν πνευστιᾶν τὴν καρδίαν·
Ἀλλ' ἧκε λαθὼν εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν δρόσον.
Ὁ γὰρ βασιλεύς ἐστι καὶ φῶς καὶ δρόσος,
Ἐν ᾧ φυλαχθεὶς τὴν πυρὰν ταύτην σβέσεις.

XXVIII. Τῷ αὐτῷ[4].

Ὡς ἀπὸ βυθοῦ τῆς σοφῆς σου καρδίας
Τοὺς ταριχευτοὺς πέμψον ἡμῖν ἰχθύας·
Ὡς δὲ προβατεὺς τῶν Θρᾳκῶν τῶν ἐκνόμων,
Ποιεῖς γὰρ αὐτοῖς τὰς νομὰς ἀπροσκόπους,
Τοὺς ἐξ ἀμολγῆς ἐμβριθεῖς τυροὺς δίδου·
Ὡς ἄμπελος δὲ γνωστικῆς εὐκαρπίας,
Οἶνον βλύσας πότιζε διψήσαντά με·
Ὡς δὲ στατὴρ[5] ἥδιστος ἐκ τῶν ἰχθύων
Καὶ χρυσέοις κέρμασι τὸν φίλον δίδου,
Φερώνυμον φῶς, ὄλβε μου, θησαυρέ μου.

[1] Hac voce et sequentibus ditari possunt lexica : Γενειοφυής, de abrotono, cod. Par. 2286, fol. 3 r° : Ἔστι δὲ καὶ γενειοφυές. — Δενδροφυής, Pindar. in *Philosophum.* p. 96, ed. nostræ.

[2] Cod. M. καρδίᾳ. Ulyssis est apud Homer. *Od.* Υ, 18 : Τέτλαθι δὴ, κραδίη.

[3] Cod. M. fol. 7.

[4] Cod. M. fol. 8.

[5] Alludit ad Matth. xvii, 26.

XXIX. Τῷ αὐτῷ[1].

Ἐν νυκτὶ καθεύδοντα τὸν γέροντά σου
Χοιροτρόφοι[2] γέροντες ἐσθίουσί με·
Πολύποδες γὰρ καὶ βραχεῖς ὄντες φύσει
Διατρέχουσι λάθρα καὶ θλίβουσί με,
Καὶ γίνεται τὸ δῆγμα λαβὴ τραύματος
Ὅταν ἀμυχθῇ κνησμονῇ[3] τὸ σαρκίον.
Τῷ γὰρ ἁπαλῷ τῆς δορᾶς ἐγκείμενος
Ὁ δυσμενὴς ἐκεῖνος ἠρέμα γέρων,
Ὁ πρὶν ἐθισθεὶς τοὺς τραχεῖς δάκνειν τόπους
(Τοιοῦτο γὰρ τὸ δέρμα τῶν ἐκ βορϐόρου),
Τέμνει παρευθὺς καὶ πιέζει καὶ τρύχει,
Ἐμεῖ δὲ λεπτὴν εἰς τὸ πάσχον ἰκμάδα,
Καὶ γίνεται τὸ κρᾶμα λεπτὴ πομφόλυξ
Ἢ φλυκτὶς ὑπέρυθρος ἐξ ὕλης νόθου,
Κἂν ἐκπιεσθῇ καὶ ῥυῇ καὶ συμπέσῃ,
Πολλὰς μεταξὺ κνησμονὰς ἐργάζεται·
Πλατύνεται δὲ τῆς νομῆς ἡ θερμότης,
Οἰδοῦσα πυρὶ φλεγμονῆς ἄλλης πέριξ,
Κἂν κροῦμα τυχὸν, κἂν περίϐλημα φθάσῃ,
Περιφανὲς τὸ τραῦμα λοιπὸν εὑρέθη·
Οὐκοῦν ὁ σωτὴρ ὁ χρυσοῦς παθοκτόνος[4],
Τὸ παντοδαπὸν τῶν ἐμῶν ἄκος νόσων,
Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὁ πρᾶος φύσει,
Τὸ τῶν ἐμῶν καύχημα καθάπαξ λόγων,

[1] Cod. M. fol. 8.

[2] Vox addenda lexicis quæ solum afferunt *χοιροτροφεῖον*. Cosmas ap. Mai, *Spicil. roman.* t. II, p. 151 : *Ὁ μὲν οὖν μῦθος βρῶσιν τινὰ λέγει τὴν τῆς Κίρκης χοιροτρόφον.*

[3] Cod. *κνησμονή*.

[4] Cf. cod. Esc. CCXLVII, 7.

Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς, ἡ φυσικὴ φαιδρότης,
Ἡ γεννικὴ[1] δύναμις, ἡ κοινὴ χάρις,
Τῆς δυσμενοῦς φάλαγγος ἐξάγαγέ με.

XXX. Τῷ αὐτῷ[2].

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ἐκ τριχῶν ὕφασμά τι,
Ὃ καὶ προβατεῖς ἐνδιδύσκονται Θρᾷκες,
Ἐπὰν ὁ χειμὼν εἰσβαλὼν καταψύχῃ·
Κείρουσι μὲν γὰρ τὰς ποηφάγους ὄϊς
Ἀμφιστόμοις ψαλίσιν[3] οἱ κουρεῖς βράχοι[4],
Ὅταν τὸ θερμὸν τῶν φυτῶν ἀνατρέχον
Κοσμῇ τὰ γυμνὰ καὶ στολίζῃ τοὺς κλάδους,
Καὶ φυλλομανῇ[5] καὶ σκιάζῃ καὶ βρύῃ
Πᾶν δένδρον ἁπλῶς τῇ χλιδῇ τῆς αἰθρίας.
Νήθουσι δ' εὐθὺς ἐκπλυθείσας τὰς τρίχας,
Ἃς καὶ καταξαίνουσι πυκνοῖς δακτύλοις
Αἱ ταῖς ἀμολγαῖς εὐπαθοῦσαι[6] παρθένοι·
Τῶν γὰρ γυναικῶν ἐργολαβοῦσι[7] πλέον,
Ὡς ἂν τὸ μοχθεῖν μαστροπεύῃ[8] τὸν γάμον·
Τοῦ νήματος δὲ τεχνικῶς εἰργασμένου,
Τείνουσιν ἱστοὺς ταῖς πλοκαῖς ὑπαιθρίους[9],
Ὡς ἂν ἔχοι νοτίδας ἡ θρὶξ ὀρθρίας,

[1] Cod. γενική.

[2] Cod. M. fol. 8.

[3] Cod. ψαλλίσιν.

[4] Pro βράχοι leg. Βλάχοι. Blachi populorum nomen est Moesiam Superiorem incolentium, qui hodie Valachi vocantur. Anna Comn. *Alexiad.* VIII, p. 395 : Καὶ ὁπόσοι τὴν νομάδα βίον εἵλοντο (Βλάχους τούτους ἡ κοινὴ καλεῖν οἶδε διάλεκτος). Ib. Ducang.

[5] Cf. cod. Par. CLXXIII, 5.

[6] Cf. cod. Par. II, 32.

[7] Cf. cod. Par. CXXXI, 33.

[8] Cod. Paris. I, 17 : Γέλωτι σεμνῷ μαστροπεύσας τὴν φράσιν. *De eleph.* vs. 192 : Εὐθὺς γὰρ αὐτὴν μαστροπεύει τῇ σχέσει, Καὶ καθάπερ λαβίδι τῇ προβοσκίδι Σοφῶς διασπᾷ τοῦ προσώπου τὴν χνόην.

[9] Cf. infra XLIV, 58.

Καὶ μὴ Φρυγῇ τὸ κλῶσμα Φωσφόρου ζέσει·
Ὅταν δὲ καλῶς ὀργανώσῃ τὸν ϖόκον
Ὁ τῶν γυναικῶν εὐφυὴς οὗτος ϖόνος
Τοῖς εὐτόνοις κρούμασι τῶν ϖηνισμάτων [1],
Ἁπλοῦσι λοιπὸν τὴν τριχόπλοκον [2] σκέπην
Ἐν τοῖς ὑποσʾρώμασι τοῖς ἀκανθίνοις
Πυκνὸς γυναικῶν ὁρμαθὸς [3] ϖαραυτίκα,
Ἴσαις δὲ χερσὶ καὶ ῥοπῇ καὶ συσʾάσει
Τῶν ἐκτιναγμῶν [4] ἑλκυσάντων τὰς τρίχας
* Εἰς τὰς ἀκωκὰς καὶ μεθέλξεις τῶν βάτων
Συχνὴ ϖλοκαμὶς τὴν ὑφὴν ἐπέδραμεν·
Ἣν δὴ θεωρῶν ὁ κρυμὸς ϖαρατρέχει·
Φοϐεῖ γὰρ αὐτὸν ὡς ὑπόκρισις μίμων [5].
Ναὶ ϖέμπε, θερμὲ καὶ ϖυρὸς μᾶλλον φίλε,
Ῥιγοῦντι Φιλῇ τὴν ϖερίτριχα [6] σκέπην.

XXXI. Τῷ αὐτῷ [7].

Χαρισμάτων θάλασσα [8] καὶ σʾατὴρ [9] λόγων,
Θαλάσσιον βάτραχον εἰς χέρσον δέχου·
Πλὴν οὐχ ἁλιεῖς, ἀλλ' ὁ σὸς Φιλῆς μόνος
Ἀνεῖλεν αὐτὸν ἀργυροῦν κλώσας [10] βρόχον.

[1] Cod. ψηνισμάτων. Anthol. Pal. VI, 283, 3 : Μίσθια νῦν σπαθίοις ϖενιχροῖς ϖηνίσματα κρούει.

[2] Cf. infra XLVI, 2.

[3] De ὁρμαθός cum plurali cf. supra I, 109.

[4] Cf. cod. Par. LI, 8.

[5] Fort. μίμον.

[6] Cod. M. τὴν ϖερὶ τρίχα.

[7] Cod. M. fol. 9.

[8] Cod. Paris. XLII, 13 : Χαρισμάτων θάλασσα, τὸν κόχλον δίδου. Ibid. LIX, 56 : Χαρισμάτων θάλασσα τῶν ὑπὲρ φύσιν. S. Ephr. III, p. 551 : Ἡ ϖάντων τῶν θεοπρεπῶν χαρισμάτων τε καὶ θαυμάτων ἀνεξάνθλητος (leg. ἀνεξάντλητος) θάλασσα. Cod. Flor. I, 793 : Χαρίτων ϖέλαγος.

[9] Fort. κρατήρ. Cf. cod. Par. CLVII, 4.

[10] Cod. M. γλώσσας.

XXXII. Εἰς τὴν Θεοτόκον[1].

Ὑπὲρ Μιχαὴλ Μιχαὴλ πρέσβιν δέχου,
Καὶ τὴν Μαριὰμ τῆς συνεύνου Μαρίας.
Αἰτεῖς δὲ καὶ[2] τρεῖς, Γαβριὴλ ἰδοὺ τρίτος·
Καὶ σῶζε, Χριστὲ, τῶν τριῶν χάριν δύο.

XXXII. A. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ὅλην ἐμαυτὴν οὐ τὸ νῦν δῶρον μόνον,
Προσῆξα τῇ σῇ, μητροπάρθενε, σκέπῃ·
Ὅλην με γοῦν ἔνθαλπε τοῖς τεραστίοις,
Τὸν εὐνέτην σώζουσα σὺν τοῖς φιλτάτοις.

XXXIII. Εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν οὖσαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν[3].

Πύλην ἀδιόδευτον εἰς βατὴν πύλην
Ἐπὶ θρόνου τίθησιν ὁ σκιαγράφος.
Ὁ γὰρ ἀνοίξας τήνδε καὶ κλείσας πάλιν,
* Καλῶν ἑαυτὸν καὶ ψυχῶν μάνδρας θύραν[4],
Τὰς εἰσαγωγὰς εὐλογεῖ τοῦ ποιμνίου·
Χαρίζεται δὲ τὰς μονὰς ταῖς ἐξόδοις,
Αὐτὸς θυραυλῶν μὴ κλαπῇ τὸ συμφέρον
Καὶ θρέμμα λαθὼν ὁ φθορεὺς ὑφαρπάσῃ.
Σὺ δὲ βλέπων θαύμαζε τοὺς τύπους, ξένε·
Ἴσχουσι γὰρ κίνησιν ἀψύχου δρόμου,

[1] Iterum invenitur fol. 264 r°. Jam edidi in Catal. meo codd. Esc. p. 42, cum hoc lemmate : Εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

[2] Sic leg. pro Αἰτεῖς δὲ τρεῖς. Corrigebam ἰδοὺ ὁ τρίτος.

[3] Deiparæ Hodegetriæ, seu τῶν Ὁδηγῶν, ædem Deiparæ sacram condidit Pulcheria Augusta, Marciani imperatoris conjux. De qua vide Ducang. *Cpol. Christ.* IV, xxiv, p. 88.

[4] Joann. x, 7 et 9.

Καὶ ζῇ γραφικὴ ταῖς πνοαῖς ταῖς ἐμφύτοις,
Ἃς ἡ χάρις πήγνυσι τῶν τυπουμένων.

XXXIV. Εἰς τὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων[1] λελατομημένον ἐκ λίθου λευκοῦ ἅγιον Γεώργιον.

Παῖς Ἀβραὰμ ὁ μάρτυς οὗτος ἐκ λίθων·
Πλὴν εἴ τι σαρκὸς εἶχεν ἠρυθρωμένον,
Ἐχιονώθη τοῦτο, λευκὸν εὑρέθη
* Μαρτυρικοῖς ἱδρῶσιν ἐκπεπλυμένον.
Φθάνει γεωργεῖν εἰς ἑκατὸν ἡ πέτρα
Οὐ στάχυν, ἀθλητὴν δὲ τὸν χρυσοῦν στάχυν·
Μὴ τὴν Ἀερμὼν[2] εἶχεν ἡ πέτρα δρόσον,
Ἀφ' ἧς ὁ μάρτυς ἐκφυεὶς ἀνετράφη;

XXXV. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ.

* Κλέπτει Προμηθεὺς ἐκ Διὸς τὸ πῦρ πάλαι,
Καὶ μυρίας δίδωσιν ἐντεῦθεν δίκας,
Ταθεὶς κρεμαστὸς εἰς ἀπάνθρωπον τρόπον[3].
Ἥρως[4] δέ τις ἄμαχος ὀφθεὶς ἐνθάδε
Τὰς ἐν λίθοις ῥήγνυσιν αὐτόχειρ[5] πέδας·
Αἱρεῖ δ' ἐπ' αὐταῖς καὶ τὸν ὄρνιν τὸν μέγαν,
Βαλὼν ὀϊστῷ, μὴ τὸ πᾶν ἧπαρ φάγῃ.
Σὺ δὲ βλέπων οἴκτιστον ἐν χρῷ[6] τὸν φίλον
Καὶ τῆς τύχης τὸν θῆρα βιβρώσκοντά με,

[1] De monasterio S. Georgii in Manganis vide Ducang. *Cpol. Christ.* IV, xliii, p. 124.

[2] Psalm. cxxxii, 3.

[3] Lege *τόπον*. Imitatur initium fabulæ Æschyleæ.

[4] Id est Hercules.

[5] Infra clxiv, 5 : *Πολιστὴς αὐτόχειρ*.

[6] *De plant.* 229. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 202 v° : *Ἠσθόμην γὰρ ἐν χρῷ τοῦ προτειχίσματος ἀφιγμένης σου καὶ τῆς ἡμῶν ὑπακροωμένης φωνῆς.* Alia congessit exempla v. cl. Boisson. ad Psell. p. 250.

Τί μὴ συναλγεῖς, μηδ' ἀναιρεῖς τοὺς πόνους,
Ἀλλὰ ῥαθυμεῖς τὸ χρυσοῦν τόξον φέρων,
Ὧ κατὰ καιρὸν ἀργυρᾶ τείνεις βέλη;
Μὴ τάχα καινὴν τὴν στολὴν ταύτην βλέπων
Καινοῖς λογισμοῖς ἑστιᾷς τὴν ἐλπίδα;
Μὴ τοῦτον ἀθρῶν τὸν χρυσοῦν τοῦ δακτύλου
Καὶ τὴν ἀμαυρόστικτον[1] αὐτοῦ σφενδόνην,
Τὸ πῦρ[2] θεωρεῖν τῆς ψυχῆς οὐκ ἰσχύεις,
Ὃ βόσκεται μὲν καὶ τὸ τῶν νεύρων στέαρ,
Καὶ τὴν φυσικὴν ἐκπιέζει μοι δρόσον;
Ἀλλ' ἴδε ῥοιὰς ἐκ Γομόῤῥας εὐχρόους
Καὶ μῆλον ὑγρὸν ἐκ Σοδόμων πυρφόρων,
Οὗ καὶ πέπων, ὥς φασιν, ἀσβόλης γέμει,
Καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς καλλονὴν μὴ θαυμάσῃς.
Σκόπει σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ τῶν βάτων ῥόδα,
Καὶ τὰς κάτω κάλυκας ἐξέταζέ μοι,
Καὶ πολλὰ δ' ἂν ἴδοι τις ἐν φυτοῖς γένη
Βρύοντα καρποῖς καὶ χλιδῆς φύλλων δρόσῳ·
Ἀλλ' ἂν διδαχθῇ[3] σῆψιν εὐθὺς ἐκφέρει,
Σητῶν ἀπαλῶν ἐκφυέντων εἰς βάθος.
Ἀνατομικὸς τοιγαροῦν, σῶτερ, γίνου,
Καὶ τοῦ λογισμοῦ τῷ ξυρῷ[4] δίχαζέ με,
Καὶ τὴν θέσιν μάνθανε τῶν ἐντοσθίων·
Ἴσως ἐν αὐτοῖς φλεγμονὰς ὄψει ξένας,
Καὶ φλυκτίδα ζέουσαν, ὃ Γραφὴ[5] λέγει,
Καὶ παντοδαπῶν συμφορῶν ἀκοσμίαν.

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Infra XLIV, 16 : Ἐγκάρδιον πῦρ. Et XCIX, 15 : Θυμοῦ πῦρ. Alia exempla congessi ad cod. Par. IV, 11.

[3] Fort. τιναχθῇ.

[4] Cod. Par. L, 7 : Προληφθεὶς τῷ ξυρῷ τῶν φροντίδων.

[5] *Exod.* IX, 9, 10.

Τίς γὰρ ἀτεχνῶς φροντιεῖ μου τοῦ ξένου,
Εἰ σὺ, Προμηθεῦ, συσταλεὶς[1] ἡσυχάσας;
Ποῦ χῆνες ἡμῖν, ποῦ δὲ νεβροὶ δορκάδων,
Ποῦ δὲ στέαρ δέλφακος ἐκ τῶν ἀνθράκων,
Ἢ περδίκων σύνδεσμος ἀπὸ δικτύων,
Ἢ καὶ λαγωοὶ καὶ λιτὸν συὸς κρέας;
Πρὸς τοὺς βαναύσους ταῦτα καὶ τοὺς ἀγρότας,
Οἷς οἶδεν[2] ἡ χεὶρ καὶ πτερωτὰ συλλέγειν,
Τοῖς χρυσέοις δήπουθεν αἱροῦσα βρόχοις·
Πλὴν ἀλλὰ τῆς σῆς ἀργυρᾶς χρῄζω δρόσου[3],
Καλῶν χορηγὲ[4], ἀδαπάνητε φίλε.

XXXV. a. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ.

Μὴ μνησικακῶν τοῖς καθημαρτημένοις[5]
Δάπιδα καινὴν εὐχερῶς ἡμῖν δίδου,
Τοῖς ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ἀπ' ἀρχῆς[6] εὐτρόποις
Ἐπὶ Θράκην ἥκουσιν ἐκ Βυζαντίδος·
Οἰχήσεται γὰρ καὶ τὸ συμβὰν ἀθρόον,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν αὖθις εἰσπράξῃ σχέσιν·
Εἰ δ' οὐ παρασχεῖν τήνδε τὴν χάριν θέλεις,
Ῥίψεις τὰ σαυτοῦ καίπερ ἀλγῶν καὶ στένων
Πρὸς τοὺς ἐνεδρεύοντας οἷς πράττεις φίλους,
Ἐμοῦ γελῶντος, φύσις ἀμνησίκακε.

XXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἡ σὴ φύσις, φῶς, ἡ δ' ἐμὴ τύχη, σκότος·

[1] Leg. συσταλῇς, sive ἡσυχάσῃς. Sed illud melius puto.

[2] Cod. εἶδεν.

[3] Supra I, 545 : Ἐπ' αὐτὸν ἀργυρᾶν ὕει δρόσον. Cod. Par. I, 43 : Ἢ κέρμα λευκὸν καὶ δροσῶδες ἀργύρου. Id. CXXII, 21 : Χρυσῆς δρόσου ψεκάδας.

[4] Fort. χορηγὲ δαπάνης τε τῷ φίλῳ.

[5] Conf. supra III, 1.

[6] Cod. ἐξυπαρχῆς ὡς ἀπαρχῆς.

Ἆρ' οὖν ὑφεσΊῶς πρὸς τὸ φῶς ἔσΊαι σκότος,
Καί τις ὁρισμὸς ἀντιτάξει τὰς φύσεις,
Ἢ συμπερανεῖς μὴ προτείνας εὐσΊόχως;

XXXVII. Μετάφρασις εἰς μῦθον κοινόν[1].

Ἀνήρ ποτε κλὼψ εἰς φυτουργοῦ θριγγίον,
Ἐνημμένος καὶ πήραν, εἰσήει κρύφα·
Τέμνων δὲ πᾶν λάχανον ἀψόφῳ τρύγῃ
Ταύτην ἐπίμπλα τῆς κλοπῆς τῷ λανθάνειν.
Ἐπεὶ δὲ παρῆν τῶν φυτῶν ὁ δεσπότης,
Ὢ τοῦ χάριν, εἴρηκεν, ἐλθὼν ἐνθάδε,
Κακοῦργε καὶ κλὼψ καὶ φθορεῦ τοῦ θριγγίου,
Νυκτὸς παρασπᾷς τοὺς ἐμοὺς τούτους πόνους;
Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐδ' ἐγὼ πάντως, λέγει,
Πῆ γῆς μένω σύνοιδα, καὶ τί σοι φράσω;
Τυφῶνι ληφθεὶς καὶ κρεμασθεὶς ἐκτόπως,
Καὶ τοῖς ἑλιγμοῖς τῆς πνοῆς περιτρέχων
Εἰς πάντα γυμνὸν ὡς ὑπόπΊερος τόπον,
Ἕως ἐνεχθεὶς τῶν φυτῶν ἔσΊην μέσον
Ἐνταῦθ' ὅπου σκοπεῖς με παρόντα, ξένε·
Πόνοις δὲ τοῖς σοῖς ἡ δίνη λυμαίνεται
ΣΊρέφουσα πᾶν τὸ σῶμα καθ' ὧν ἂν τύχοι[2].
Ἡ σὴ δὲ, φησὶ, πήρα τι σχεδὸν λέγει·
Μὴ γάρ τις αὐτὴν ἄλλος ἐλθὼν ἐνθάδε
Τῆς λαχανηρᾶς ἀναπίμπλησι τρύγης;
Ὁ δ' εἶπεν οὐδὲν, ἀλλ' ὑπεσΊάλη μόνον·
Μετὰ δὲ μικρὸν εἰς ἑαυτὸν ἐσΊράφη
Καὶ φησὶν ὡς εἰς τοῦτο· Τί τις ἂν λέγοι;
Σφοδρῶς δὲ τυφθεὶς δυσΊυχῶς ὑποσΊρέφει

[1] Cod. Par. fol. 77 v°, et Cod. M. fol. 53. — [2] Fort. τύχῃ.

Τὴν ϖήραν ἀφεὶς, τὴν ψυχὴν δὲ κερδάνας.
Οὕτω σαφῆ τὸ ψεῦδος οὐκ ἔχει βάσιν,
Κἂν αἰτίας λέγῃ τις ἐξ ἀμηχάνων.

XXXVIII. Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου [1].

* Τὴν [2] τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον,
Εὔκοσμε, κοσμήσαις με, γυμνὲ τρισμάκαρ [3]·
Μᾶλλον δὲ, φιλόγυμνε [4], τὸν σὸν ἱκέτην
Δείξαις με γυμνὸν τῶν ϖαθῶν τῆς αἰσχύνης.

XXXIX. Εἰς δακτύλιον.

* Χρυσῆ κρεμάθρα, καρδιῶν ἡ σφενδόνη [5],
Χθὲς [6] τίνος ἦσθα; νῦν δ' ἐμὸς, τίνος δ' ἔσῃ;

XL.

* Ἂν [7] σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφῃ,
Τοῦτο γραφικὴ, τοῦτο καὶ φύσιν ἔχον·
Καινὸν γὰρ οὐδὲν ζωγραφεῖν ὕλην ὕλῃ.
Ὅταν δὲ καὶ νοῦν καὶ ϖυρὸς φλόγα γράφῃ,
Καὶ ϖνεῦμα καὶ φῶς ἐν βραχεῖ ϖεριγράφῃ,
Τέρας βλέπων θαύμαζε τὴν τέχνην, ξένε.

XLI. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος [8].

* Ἐκ σπαργάνων ϖλουτῶν σε [9] θερμὴν ϖροστάτιν

[1] Iterum invenitur fol. 127 v°. Cf. cod. Par. LII.

[2] Hoc tetrastichon in marg.

[3] Anon. *In S. Lucam*, codex Coisl. 110, fol. 57 r° : Ὡς ϖαρηκολουθηκὼς ἀκριβῶς ϖᾶσιν ὁ τρισμακαριώτατος ἀναταξάμενος ταῖς ἐκκλησίαις αὐτὰ ϖάσαις. Add. Boeckh, *Corp. Inscr.* n° 923.

[4] Vox addenda lexicis. Unde φιλογυμνέω apud Theod. Stud. cod. Par. 892, fol. 10 r° : Ἐπειδὴ γὰρ φιλοπαθοῦμεν καὶ φιλαργυροῦμεν, ϖροσθείην δ' ἂν καὶ φιλογυμνοῦμεν.

[5] Conf. infra XLIII, 45.

[6] Idem versus cod. Par. CLXVIII, 22.

[7] Versus anepigraphi. Habet et cod. Vat. fol. 209 r°.

[8] Cod. Par. 228 v°.

[9] Cod. Par. ϖλουτοῦσα. Cf. vs. 15 et 16 ex eodem codice.

Ἐγραψάμην σε πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ·
Τὸ δεύτερον δὲ ζωγραφῶ σου τὸν τύπον,
Ἵνα σε καὶ κατ' ὄψιν ὡς ἔμπνουν βλέπω.
Σὺ γάρ με πολλῶν ἀξιοῖς τεραστίων,
Καὶ ζῶ παρὰ σοὶ καὶ στεγάζω τὸν βίον
Εἰς τὴν ἀκαταίσχυντον[1] εὐελπιστίαν.
Κοσμῶ δὲ φαιδρῷ τὴν γραφὴν χρυσαργύρῳ,
Καὶ παραγυμνῶ[2] τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον
Τῶν ἀρετῶν τὸ κάλλος ἐξαιτούμενος[3]·
* Σὺ δ', ὦ κόρη πάναγνε, βιβλίον, τόμε,
Καὶ πλὰξ Θεοῦ γραφεῖσα δακτύλῳ ξένῳ,
Τοῖς σωστικοῖς σου βιβλίοις μετεγγράφοις[4]
Γυναῖκα[5] κἀμὲ καὶ τὰ δοῦλα φίλτατα.
Σὸς δοῦλος Ἀλέξιος Μακρεμβολίτης[6]
Τούτους, παναμώμητε[7], εἶπε τοὺς λόγους.

XLII.

* Ἐγὼ[8] Θεὸς μέν, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ καὶ βρέφος·
Σὺ δ' οὐ βλέπεις[9], ἄνθρωπε, τὴν εὐσπλαγχνίαν,

[1] Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 213 r° : Ἀκαταισχύντως παραστῆναι τῷ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης. Vit. Josephi Hymnogr. cod. Par. 1534, fol. 70 r° : Μέχρι τέλους φύλαξ αὐτῶν ἀναπέφηνεν ἀκαταίσχυντος. Jo. Damasc. in *Spicil. Roman.* t. IX, p. 718 : Ἀκαταίσχυντον πρέσβιν.

[2] Cf. cod. Esc. ccxiii, 192.

[3] Cod. Par. ἐξαιτουμένη.

[4] Cf. cod. Par. cxc, 2.

[5] Cod. Par. τὸν ἄνδρα.

[6] Cf. infra cxcix. Versus 15 et 16 in cod. Par. sic leguntur :

Κομνηνοφυὴς ἡ Παλαιολογίνα
Τούτους χαριτώνυμος εἶπ. τ. λόγ.

Ut appareat bis usum esse Philen carmine eodem.

[7] Hæc vox desideratur in *Thesauro* qui solum offert adverbium παναμωμήτως. Vid. cod. Esc. xxvi, 95.

[8] Cod. sine titulo; sed iterum fol. 299 v°, cum hoc falso, ut videtur, lemmate : Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Christus infans loquitur.

[9] Σὺ δὲ βλέπων in cod. B.

Οὐδ' εὐχαριστεῖς, οὐδ' ἐπιστρέφειν θέλεις.
Καὶ τίς σε λοιπὸν οὐ παρευθὺς δακρύσει;

* XLIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ[1] Νίφωνι χαριστήριοι.

Ὦ χαῖρε, κοινὲ πατριάρχα φωσφόρε,
Σοφὲ, προμηθεῦ, πανδοχεῦ[2], κοσμοτρόφε[3],
Στάσις, βάσις ἄσειστε, πυκνότης, χάρις,
Ἥδυσμα τῆς γῆς, νεκταρόβλυστε[4] δρόσε,
Καὶ γλῶσσα λαμπρὰ γνωστικῆς μουσουργίας.
Καὶ γὰρ ἐν ἀκμῇ[5] συμφορῶν ἀποκρύφων,
Ὅταν ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἤρθη κλύδων[6],

[1] Bandin. *κυρίῳ*. Cod. M. fol. 66.

[2] Cod. Vat. XXXII, 4.

[3] Manetho, I, 2 ex *Thesauro*. Add. Theod. Stud. *Iamb.* XXIX : *Ἐπευλογοῦντες αὐτὸν, ὡς κοσμοτρόφον.*

[4] Vox addenda lexicis. Forma *νεκταρόβλυτος* invenitur in epigrammate Jo. Eugenici diaconi, cod. Par. 2075, fol. 413 r° : *Ὁ τῶν βροτῶν ἥλιος, ἡ ξένη φύσις· Ἡ θεοχαρίτωτος τῶν λόγων βρύσις· Ἡ τῆς σοφίας νεκταρόβλυτος χύσις, Ὁ χρυσόρειθρος καὶ μελίῤῥυτος Νεῖλος, Ὁ χαριτώνυμος μέγας χρυσοῤῥήμων, Ὡς ζῶν καὶ λαλῶν καὶ βλέπων φαίνῃ, Πάτερ, Καὶ νῦν ποταμηδὸν γλυκὺ χέων νάμα· Ὡς γὰρ θανὼν, κ. τ. λ.* Sequentia vide ap. Bandinium qui, *Catal.* t. III, p. 322, et cum multa varietate, hoc edidit iambicum carmen, ubi *νεκταρόβρυτος* pro *νεκταρόβλυτος*. Eadem forma *νεκταρόβρυτος* ap. eundem Jo. Eugenicum, cod. Par. 2075, fol. 395 r° : *Ὁ θεοφύτευτος παράδεισος, ὁ νεκταρόβρυτος ποταμός.* Voces *νεκταρόβλυστος*, *νεκταρόβλυτος* et *νεκταρόβρυτος* addendæ lexicis. Sic dicebant *θεόβλυστος*, *θεόβλυτος* et *θεόβρυτος*. Conf. meum Catal. Codd. Escur. p. 39 et 40. Alia ejusmodi composita, omnino lexicographis ignota addam : *Ἀείβλυστος*, Anon. cod. Par. 39, fol. 119 r° : *Πηγὴ ἀείβλυστος.*—*Μυρόβλυτος*, *De S. Theodoro* cod. Par. 1192, fol. 273 r° : *Εἶτα τὴν μὲν μυρόβλυτον οἱονεὶ πηγὴν φημὶ δὲ τὸ θεῖον αὐτοῦ σῶμα ὑπὸ μυχοὺς κατέκρυψε γῆς.* — *Ξενόβλυστος* et *Ξενόβλυτος*, vide cod. Vat. XI, 1, ibique notam. — *Πετρόβλυστος*, cod. Par. CV. — Add. *Ὀμβροβλυσία*, Tzetz. *Allegor. in Il.* Υ, 343 : *Εἶτα δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ἐκ τῆς ὀμβροβλυσίας Ἀνακυμήναντα δεινόν.* Et *Ὀμβροβλύτησις*, Eustath. *Spicil. Rom.* t. V, p. 324 : *Διὰ δρόσου καὶ λουτροῦ καὶ λουτηρίου καὶ ὀμβροβλυτήσεως.* De vocibus in *βρυτος*, vid. Append. XIII, not. ad v. 1.

[5] Cf. cod. Par. VI, 11.

[6] Cf. infra XCV, 122.

Πολλῇ καθ' ἡμῶν ἐμβριμώμενος ῥύμῃ,
Καὶ καθάπερ δύσοιστος ἐν ζάλῃ γνόφος,
Τῶν ἐλπίδων αὔτανδρα[1] συγκλῶν τὰ σκάφη,
Τότε ξένον[2] ζέφυρον ἐμπνεύσας λόγων,
Ὡς ἂν ὁ χειμὼν συσταλεὶς ἀφυβρίσῃ,
Καθεῖλες εὐθὺς τὰς λαβὰς[3] τοῦ κινδύνου,
Καὶ λαμπρὰν ἐξήνεγκας ἡμῖν αἰθρίαν,
Οἰδοῦσαν ὁρμὴν δυσχερῶν κατευνάσας,
Ἀπέσβεσας δὲ τῆς ψυχῆς μου τὰς φλόγας[4],
Εὐεργεσιῶν δαψιλεῖς ὄμβρους χέας,
Μὴ πυρποληθὲν ἐκτακῇ μοι τὸ στέαρ,
Καὶ πᾶς ὁ καπνὸς εἰσρυῇ[5] τοῖς ὀστέοις,
Καὶ τῆς κεφαλῆς τοὺς πόνους ἐξήλασας,
* Ἐγκάρδιον πᾶν εὐχερῶς λύσας πάθος·
Κιρνᾷς γὰρ ἡμῖν σωστικῶν ἔργων πόμα,
Γοργῶς ἀναιροῦν τὰς νομὰς[6] τῶν τραυμάτων·
Οὔτε ξυρῶν δ' οὖν, οὔτε καυτήρων δέῃ
Πρὸς τὰς ἀφανεῖς τῆς ψυχῆς περιστάσεις,
Ἐπεὶ Γαληνὸς πατριάρχης εὑρέθης,
Σοβῶν τὸ λυποῦν τῇ χρυσῇ χειρουργίᾳ[7].
Τίς οὖν ἔχων στόματα καὶ γλώττας δέκα
Τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐκροφήσει τὴν χύσιν[8];
Ἐγὼ πρὸ μακροῦ δυσχερῶν εἷλκον βρόχον,

[1] Infra CXXX, 44.

[2] Fort. ξένων. Cf. cod. Esc. CCXXIX, 6.

[3] Infra CV, 7 : Εἴργων πρὸ μακροῦ τὰς λαβὰς τοῦ κινδύνου. Id. XCVIII, 37 : Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς λαβὰς ἀνατρέπει. Cf. infra CCIX, 23.

[4] Cod. Par. VI, 7 : Σβεννύντα γοργῶς τῆς ψυχῆς μου τὴν φλόγα.

[5] Cod. εἰσρυεῖ.

[6] Cf. cod. Esc. CLXIII, 16.

[7] Infra LXXXVI, 19 : Ταῖς τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς χειρουργίαις. Cod. Esc. CLVI, 12 : Τῇ πρὸς τὸ λυποῦν μυστικῇ χειρουργίᾳ. Cod. Par. LVII, 17 : Εὐεργεσιῶν χειρουργία.

[8] Cf. cod. Esc. CLXXXVII, 1.

Καὶ μέχρι τινὸς τοῖς κακοῖς ἐνετρύφων,
Καὶ τοῦ πνίγους φλέγοντος ἐν θέρει[1] τύχης,
Ἐδυσπάθουν, ἤσχαλλον, ἐξετηκόμην,
Καὶ λειποθυμῶν δυσἸυχῶς ἐπνευσἸίων.
Αὐτὸς δὲ πηγὰς ἀργυρᾶς ἀνεσἸόμους
Διψῶντα Φιλῆν συμπαθῶς ἀναψύχων.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τεχνικῶν γλῶσσαν κρότων
Ἀποφρυγῆναι[2] τῇ ζέσει τῆς θλίψεως·
Οὔ, σῶτερ, οὔ, φῶς, οὔ, φυσικὴ χρησἸότης·
Τὰ δὲ πρὸ τῆς χθὲς εὐγενῶς εἰργασμένα
Τῇ σῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκλινεῖ κατασἸάσει
Πῶς οὐκ ἀτεχνῶς τῶν φθασάντων βελτίω;
Ἐμοῦ γὰρ ἀγνοοῦντος ἐξ ἀπουσίας,
Μᾶλλον δὲ καθεύδοντος ἐξ ἀθυμίας,
* Αὐτὸς τετακὼς τῆς ψυχῆς τὴν σφενδόνην[3],
Καὶ σἸεῤῥὸν εἰς ὕπαρξιν ἐξάρας λόγον,
Ὡς ἀδρὸν εἰς ἔκπληξιν ἐν μάχῃ λίθον,
Κατὰ κεφαλῆς τοὺς ἐμοὺς πλήτἸης[4] πόνους,
Ὡς παρδάλεις, ὡς κύνας, ὡς βάρεις λύκους·
Ἐγὼ δὲ ῥυσθεὶς εὐμαρῶς ἀναπνέω,
Καὶ πρὸς σὲ τὸν κάλλισἸον ἀνθρώπων βλέπων,
Οὐδ' εἰς τὸν ἑξῆς μορμολύτἸομαι χρόνον·
Καὶ γὰρ ὁ σωτὴρ εὐμενὴς ἀφ' ἑσἸίας,
Κἂν ὁ δράκων δήπουθεν ἑρπύσῃ πάλιν,
Ὃν ὁ φθορεὺς ἤνεγκε τῷ γένει φθόνος,
Ἀποκτενεῖ καὶ τοῦτον ἡ μάχαιρά σου·

[1] Cf. cod. Par. XCII, 3.

[2] Versus 38 et seq. in cod. Par. fol. 4 r° sine initio.

[3] Cod. Esc. CLXXXIX, 1 : Τῆς ψυχῆς τῇ σφενδόνῃ Ἀνασόβει τὸν θῆρα τῆς ἐμῆς λύπης. Supra XXXIX, 1 : Καρδιῶν ἡ σφενδόνη. Conf. cod. Par. CCXXXVII, 81.

[4] Fort. πλήτἸεις. Cf. infra XLIV, 73.

Τομωτέρα γάρ ἐσ7ι παντὸς Φασγάνου,
Πρὸς ἀντιπαράταξιν[1] ἐσ7ομωμένη.
Τίς εἶδεν ἀντίμιμον οὐρανοῦ Φύσιν[2];
Ὥσπερ γὰρ αὐτὸς ἐκταθεὶς τῷ τεχνίτῃ,
Καὶ τήνδε τὴν γῆν ἡσυχῇ διαβρέχων,
Τὰς ἐκφύσεις δίδωσι τῆς πανσπερμίας·
Οὕτως ὁ λαμπρὸς πατριάρχης ἐνθάδε
Τὰς ἀφθόνους χάριτας ἡμῖν ἐγχέει[3],
Δι' ὧν ὁ καρπὸς[4] τῶν ἐμῶν λόγων βρύει.
Λέων μὲν οὖν ἄτρεσ7ος εἰς λόχμας τρέχει,
Καὶ π7ὼξ ἀγεννὴς ὑπὸ θάμνον ἢ χλόην,
Καὶ δορκὰς εἰς ὕψισ7ον ἀσμένως ὄρος·
Μύρμηξ δὲ καὶ μῦς τὰς ὀπὰς ὑπέρχεται,
Καὶ π7ηνὸν εἰς ἔνικμον ἐκρύβη κλάδον,
Ὅταν ὁ καιρὸς τὴν δορὰν καταψύχῃ,
Καὶ Φοινικῶν[5] αἴλουρος ὑπέδυ ξίφος,
Ὡς ἂν ἀπαθεῖς τὰς γονὰς ἔχοι τρέφων·
Ὕδωρ δὲ τοῖς ἰχθύσι καὶ πέτραι σ7έγη,
Καὶ πᾶσιν ἁπλῶς ἡ προσήκουσα σκέπη·
Ἐμοὶ δὲ τῷ σκώληκι τῷ σῷ τῷ ξένῳ
Σὺ τεῖχος, ἰσχὺς, εὐκλεὴς ὄντως πόλις.
Ὦ χρησ7ότης ἄπειρος, ὢ πλούτου βάθος!

[1] Eustath. *De Thessalon.* p. 379. German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 146 r° : Οὐδὲ πρὸς ἐχθρὸν σῶμα βλάπ7οντα καὶ εἰς χρώματα ζημιοῦντα ἡ ἀντιπαράταξις. Id. fol. 149 r° : Καὶ ἔσ7ι τοῦτο ἡμῖν ἐν ταῖς ἀντιμετώποις πρὸς οὺς δαίμονας ἀντιπαρατάξεσιν ὅπλον μαχον, ἀκαταγώγισ7ον.

[2] ὡραῖον in marg.

[3] Pari metaphora sed non eodem sensu, Anon. ap. Stob. XXIX, 16 : Ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν.

[4] Cod. Par. LXI, 163 : Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκτραφῇ μοι τῶν λόγων.

[5] Fort. φοινικοῦν, ob colorem sanguinis. Suidas : Φοινικοῦν· ἐρυθρὸν, πυῤῥόν. Homer. *Il.* Ψ, 716 : Αἵματι Φοινικόεσσαι.

Ἀκουέτωσαν ταῦτα νῆσοι καὶ πόλεις
Καὶ πᾶσα Φυλὴ, μὴ καλυφθῇ τῷ χρόνῳ.
Μὴ, μὴ δὲ τὴν σὴν αὐτοκίνητον[1] φύσιν
Τῇ πρὸς τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς εὐεξίᾳ
Κρύψοι προϊὼν ὁ δρομεὺς ἅπας χρόνος.
Οὕτω προμηθεὺς καὶ Θεὸς τῶν ἐμψύχων,
Οὕτω τριχῶν δίδωσι τοῖς ζῴοις σκέπην,
Οὕτω πετεινοῖς τῶν πτερῶν τὰς ἐκφύσεις,
Οὕτως ἔχει λεπίδας ἰχθὺς ἢ δράκων,
Καὶ κοχλίας ἔλυτρον, ἢ χρὼς ὀστρέων[2].
Ἀλλ', ὦ ποθεινὲ πατριάρχα τῇ κτίσει,
Γένοιτό σοι πᾶς εὐκλεὴς ὁ νῦν βίος,
Ὅσον δυνατόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσει,
Πρὸς τὴν πολιὰν ἐξιὼν τὴν ἐσχάτην,
Μὴ τῶν ἀγαθῶν τῶν τοσούτων τὴν χύσιν
Ῥυεὶς ὁ καιρὸς αὐθαδῶς ἐξικμάσῃ.

* XLIV. Εἰς τὸν βασιλέα ὅτε[3] οἱ ἐν Αἰγὸς Ποταμοῖς καὶ ἐν τῇ Συκῇ[4] βάρβαροι παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀπώλοντο[5].

Τὴν ἔντονον δρῦν ἐκτεμεῖν τῶν βαρβάρων
Πληγῇ μιᾷ δήπουθεν οὐκ ἦν ἀξίνης·
Καὶ νῦν, βασιλεῦ, κέδρος ἡ δρῦς εὑρέθη

[1] Infra ccxiv, 62 : Αὐτοκίνητος τάπης. Cod. Par. xiv, 512 : Αὐτοκίνητον σθένος. Jo. Philop. *De anim.* fol. 16 v° : Αὐτοκίνητον ψυχήν. Leontius, in *Spicil. Rom.* t. X, p. 12, 2ª parte : Πρὸς τὸ εἶναι οὐσίαν ἀσώματον αὐτοκίνητον. Add. Pisid. *Hexaem.* 1254.

[2] Fort. ὄστρεον.

[3] Ὅταν secunda manus suprascripsit.

[4] Cf. Step. Byz. s. v. Συκαί.

[5] Hoc lemma legere non potuit Bandini qui in notis : Longior est titulus, sed partim characterum evanescentia, partim marginis interni restauratio oculis impervium réddidere; continet autem carmen acclamationes ac plausus in victoriam quandam ab imperatorio exercitu ex barbaris reportatam.

Τυπεῖσα πυκνῶς τῇ κρατίσῃ σου σπάθῃ.
Τὸ Δαυιτικὸν τοιγαροῦν ᾆσον μέλος,
Ἐπεὶ παρελθὼν[1] οὐδαμοῦ ταύτην βλέπεις·
Ὁ σός γε μὴν ἔμεινε σὸς πάλιν τόπος,
Ὧ δένδρον οὐδὲν αὖθις ἀνθήσει νόθον·
Εἰ δ' οὖν, πάλιν πρόῤῥιζον ἐκσπάσεις τόδε,
Μοχλὸν σιδηροῦν ἐμβαλὼν σῖρατευμάτων.
Ἐπεὶ δὲ καιρὸς τὴν Θεοῦ κροτεῖν χάριν,
Μήπως καλυφθῇ πρᾶγμα τῷ χρόνῳ μέγα,
Καινῆς ἐφ' ἡμᾶς εἰσβαλούσης αἰθρίας,
Ἥλιε τῆς γῆς Αὐσονάρχα, λαμπρύνου·
Ἐξίκμασας γὰρ τὸν κρυμὸν[2] τῶν πραγμάτων,
Ἐγκάρδιον πῦρ τοῖς[3] Θεοῦ σπλάχνοις χέας·
Τὸ βάρβαρον δὲ τετριγὸς λύσας νέφος[4]
Εἰς αἱματηρὰς ἐν σφαγαῖς ἐπομβρίας[5],
Πανηγυρικὴν δεικνύεις μεσημβρίαν,
Ἣ τῷ χρόνῳ κάλλισῖον εἰργάσω Θέρος,
Ὧ πᾶς ἀτερπὴς ἐξελικμήθη[6] σῖάχυς,
Τμηθεὶς ἐπ' ἀκμῆς τῇ δρεπάνῃ τοῦ κράτους·
Καὶ νῦν ἔχει δράγματα νεκρῶν ἡ Θρᾴκη,
Πλησθεῖσα τῆς σῆς εὐτυχοῦς γεωργίας·
* Μᾶλλον δὲ τὸν πρέποντα καιρὸν[7] ἁρπάσας,
Ὧ πᾶσα ληνὸς ἐμφορεῖται βοτρύων,

[1] Psalm. xxxvi, 10.

[2] Infra cxxxviii, 9 : Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κρυμοῦ τῶν πραγμάτων. *In Imperat.* 81, ed. Wernsd. : Καὶ πάντα γνόφον καὶ κρυμὸν ἐξαίρων τῶν πραγμάτων.

[3] Cod. τῆς pro τοῖς.

[4] Infra lxxxiv, 15 : Ἅπαν βάρβαρον ἀθροίσας γένος.

[5] Cod. Vat. xxx, 4 : Ὄμβρος συχνῶν αἱμάτων. Tryphiod. 20 : Φάργανον ἐχθρὸν ἔλουσε μεμηνότος αἵματος ὄμβρῳ. Anon. apud Cramer. *Anecd. Par.* t. IV, p. 271 : Νῦν, οὐρανέ, σῖάλαξον ὄμβρους αἱμάτων.

[6] Cod. ἐξελικμήθω.

[7] Cf. cod. Par. xiii, 128.

Τὰς λυθροβαφεῖς[1] ἐκπεπάτηκας ῥάγας.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τῆς Ἄγαρ τὴν ἄμπελον
Τῇ σῇ, βασιλεῦ, μὴ τρυγηθῆναι σπάθῃ·
Καὶ νῦν ἀπ' αὐτῆς ἡδονῆς γλεῦκος ϖίνῃς
Κοινῆς μέθης ἄμεμπΊον ἀθροίζων ϖόλον.
Ἐχρῆν δὲ καί σε τῆς ἀρᾶς τοῖς ἐκγόνοις
Ξηρὰν ϖαρασχεῖν τὴν συκῆν τῶν ἐλπίδων,
Ὡς ἂν[2] ἐπὶ σοὶ μὴ φθονοῦντος τοῦ χρόνου,
Σιγῶν ϖοταμὸς ψαλμικὸν φθόγγον λάβοι[3].
Ναὶ φαιδρύνου, κράτισῖε, ναὶ χεῖρας κρότει,
Καὶ μέλψον ᾠδὴν τῷ ϑεῷ σου δευτέραν,
Ἧς ἡ Μαριὰμ, ἡ ϑεόκλητος[4] κόρη,
Τὸ λαμπρὸν ἐντρύφημα τῶν σῶν ἐλπίδων,
Ἐν σοὶ τὸν εἱρμὸν ὀργανοῖ ϖρωτοσΊάτην·
Κατέκλυσας γὰρ ταῖς ῥοαῖς τῶν δακρύων
Τὸ Περσικὸν σύνταγμα, τὴν κοινὴν ζάλην,
Ὡς ϖρὶν ὁ Μωσῆς τοὺς βαρεῖς ἐπισΊάτας,
Τὸν ὑγρὸν ἐξάπινα χερσώσας ϖόρον,
Καὶ ϖάλιν ὑγρὰν τὴν καλὴν δείξας τρίβον·
Κοινῆς δὲ Μεῤῥᾶς[5] ἐγλυκάνθη ϖικρία,

[1] Forma addenda lexicis quæ solam afferunt Λυθρόβαπῖος, ex Const. Man. *Amat.* IX, 46.

[2] Hic incipit cod. Par. fol 1 r°.

[3] Alludit ad Psalm. XCII, 3.

[4] Unde vox Θεοκλησία, quæ addenda lexicis occurrit ap. Zosim. cod. Par. 2325, fol. 92 v° : *Τί δήποτε οὖν τοσαῦτα βίβλοι καὶ ϑεοκλησίαι, καὶ καμίνων καὶ ὀργάνων κατασκευαὶ τοῖς ϖαλαιοῖς ἀνεγράφησαν;* Theod. Stud. p. 690 C : *Καὶ ϖαρακαλοῦμέν σε τὴν ϑεοπαράκλητον* (add. lexx.) *καὶ ϖανσύνετον.* Hanc vocem *πανσύνετος*, æque a lexicographis prætermissam, usurpant Theod. Stud. p. 412 E; Julian. *Opp.* t. II, p. 10; Cyrill. Al. ap. Mai. *Bibl. Patr.* t. II, p. 107 : *Πανσύνετος οὖσα ἡ σὴ ϑεοσέβεια.* Meliten. v. 1756 : *Πολεμικὴ γὰρ ἡ ϑεὸς καὶ ϖανσυνετωτέρα.* Theod. Prodr. cod. P. 2831, f. 161 v°.

[5] Cod. Flor. Μερᾶς. *Exod.* XV, 23. Cf. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 261, et t. IV, p. 391.

Τοῦ σΊαυρικοῦ σοι[1] γῆθεν ἀρθέντος ξύλου,
* Ὡς ἂν ὁ καινὸς Ἰσραὴλ μὴ γογγύσας
Σκηνὰς ἐν ἀγροῖς καὶ τρυφῆς τόπους λάβῃ·
Τὴν γὰρ ἀνακύψασαν ἐνταῦθα κνίδην,
Καὶ τὰς πονηρὰς ἐξεμόχλευσας βάτους,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς[2] εὐσΊοχῇ τῶν πραγμάτων.
Νῦν πάντα μικροῦ[3] καὶ γελᾷ καὶ τέρπεται·
Στυγνὸς γὰρ οὐδεὶς ἀπὸ καπνοῦ καὶ πνίγους,
Ἃ δῆτα φυγὴ προξενεῖ τοῖς ἐκνόμοις·
Ἀλλ' ἔσΊιν εὑρεῖν πανταχῇ γῆς ἐμπόρους,
Καὶ νυκτερινοὺς ὑπὸ λόχμαις ἀγρότας,
Καὶ καταγωγὰς, καὶ νομὰς ὑπαιθρίους[4].
Νῦν εἴδομεν φῶς εὐτυχῶς μετὰ σκότος·
Ἡ γὰρ καθ' ἡμῶν ἀσΊραπὴ τῶν βαρβάρων
Φανεῖσα μικρὸν ἀπὸ δυσμῶν ἐκρύβη,
Καὶ νὺξ[5] ἀφεγγὴς δυσχερῶν οὐχ εὑρέθη,
Ταῖς σαῖς, βασιλεῦ, προσβαλοῦσα λαμπάσι.
Νῦν πάντα καινὰ, καὶ Θεὸς πάντως μέγας,
Ὃς ταῦτα ποιεῖ τῇ ῥοπῇ τῆς ἰσχύος,
ΚατασΊρέφων ἔπαρσιν ὑπερηφάνων[6]·
Καὶ μὴν πρὸ μικροῦ συῤῥαγέντας ἀθρόους,
Καὶ γνόντας ὡς δεῖ μὴ θρασυνθῆναι πλέον,

[1] Cod. Par. omittit *σοι*.

[2] Idem versus ex Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 171, not. 5, in Append. VI, 11 : *Ὡς ἂν ὁ καρπὸς εὐσΊοχῇ τῶν πρακτέων*. Cod. Par. CXXXI, 60 : *Ὡς ἂν ὁ καρπὸς μὴ ῥυῇ τῶν πρακτέων*. Id. CLXXII, 15 : *Οὕτω με καὶ νῦν.... εὔκαρπον ἀνάδειξον ἐκ τῶν πρακτέων*.

[3] Cod. Par. *πικροῦ*.

[4] Supra XXX, 16 : *Τείνουσιν ἱσΊοὺς ταῖς πλοκαῖς ὑπαιθρίους*. Cf. *De animal.* 1475, et *De plant.* 317.

[5] Cod. Flor. *νῦν* pro *νύξ*. Cod. Par. XCI, 10 : *Τὴν νύκτα τῶν νῦν δυσχερῶν οὐ βαστάσω*. Cf. cod. Par. CXXIV, 7.

[6] Unde *ὑπερηφανευτικός* ap. Germ. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 208 r° : *Πλαδαροὺς ποιῶν ἐξ ὑδαρότητος ὑπερηφανευτικῆς καὶ εἰς ὄγκον ὑδερικώτερον ἐκφυσῶν*. Hac voce augenda lexica.

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς μὴ περιπ7αίειν[1] πάλιν·
Ἀλλ' ἦσαν αὐτοῖς τὰ φρονήματα γνόφος,
* Ὡς ἂν ἐλεγχθῇ τῷ κρατίσ7ῳ φωσφόρῳ.
Ὢ πῶς, βασιλεῦ, νῦν ἐδοξάσθης πλέον
Κατὰ κεφαλῆς τοὺς φθορεῖς πλήξας πόνους[2],
Ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τοὺς θρασεῖς κτείνας λύκους,
Ὡς ἂν τὰ σὰ θρέμματα ποιμαίνοις[3] πάλιν
Εἰς γῆν ἀγαθὴν, εἰς θεόϐλασ7ον χλόην!
Ὢ πῶς ἀκαμπεῖς ὑπεδέξω σατράπας
Λείχοντας[4] οἰκτρῶς τῶν ποδῶν σου τὴν κόνιν!
Ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν ἥνπερ αὐχεῖς προσ7άτιν,
Ἧς κλῆρος ἐν σοὶ τὸ τρισόλϐιον κράτος,
Ἀνέδραμες χθὲς ἐξ ἀνακτόρων βάδην·
Ὡς ἂν παρ' ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν σου συντρίϐοι[5],
Πᾶν εἴ τι λοιπὸν ἐμποδὼν γένοιτό σοι·
Καὶ πεζὸν εἶδεν ἡ πόλις βασιλέα
Νικῶντα Περσῶν εὐδρομοῦντας ἱππέας.
Ἀλλ', ὦ κόρη πάναγνε, σεμνὴ παρθένε,
Δι' ἧς ὁ λαμπρὸς εὐτυχεῖ σ7εφηφόρος,
Σὺ πρόσθες αὐτῷ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης·
Σὺ πῆξον αὐτῷ πανταχοῦ γῆς τὸν θρόνον,
Σὺ θάλψον αὐτὸν ὑπὸ τῇ π7έρυγί σου,
Τὰς νιφάδας[6] λύσασα τῶν ἐναντίων.

[1] Cod. Escur. XCI, 54 : Καρηϐαριῶν καὶ περιπ7αίων βάδην.

[2] Idem prope versus XLIII, 48.

[3] Cod. Flor. ποιμαίνῃς.

[4] Theod. Hyrtac. *Not. des mss.* t. VI, p. 20 : Ἐχθροὺς δ' ἀσπόνδους, Εὐρωπαίους καὶ Λιϐύας ὁμοῦ σατραπάρχαις φαλαγγάρχας....... τοῖς αὐτοκρατορικοῖς ὡραίοις ποσὶ τοὺς σιδηροῦς τραχήλους συγκάμπ7οντας καὶ χοῦν τὸν ὑποπόδιον λείχοντας.

[5] Fort. συν7ρίϐῃ.

[6] *De anim.* 1057 : Νιφάσι πυκναῖς εὐτελῶν ἀκοντίων. Ephræm. *Chronic.* 5088 : Βελῶν ταῖς νιφάσιν. Id. 5503 : Λοιδορησμῶν νιφάσιν ἀπειρίτων. Id. 5560 : Νιφάδας κακῶν. *Actt. SS. Oct.* t. VIII, p. 140 : Νιφάδες λίθων.

Σὸs οὗτος ἐσ7ὶν, ἀλλὰ σὸν καὶ τὸ κράτος.
Σὺ σφίγξον αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ τὸ σ7έφος·
Σὺ γὰρ μόνη καύχημα καὶ φῶς καὶ σθένος
Καὶ κόσμος αὐτῷ καὶ τρυφὴ καὶ φαιδρότης.
Σὺ τοῦτον εἰς μήκισ7ον ἰθύναις βίον,
Ἕως μετ' αὐτῶν ὑπὸ σοὶ τῶν φιλτάτων
Εἰς ὠκεανὸν εὐτυχῶς ἐπιδράμῃ·
Ὡς ἂν δι' αὐτοῦ πᾶν κατακλύσῃς[1] γένος,
Ὃ τὸν σὸν ἠθέτησεν ἀφρόνως τόκον.

XLV. Τοῦ αὐτοῦ σ7ίχοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις.

Ἡ σωμάτων ἔμπνευσιν ἡ τέχνη γράφει
Καὶ τὰς χρόας κίρνησιν ἐκ τῶν ἐμψύχων,
Ἢ ζῶν ἀτεχνῶς καὶ Θεοῦ παῖς τὸ βρέφος
Τὴν νεκρὰν ἐψύχωσε τῶν τύπων φύσιν.
Φυγεῖν μὲν ὁρμᾷ τὸ σχεδὸν σκαῖρον βρέφος·
Οὐ γὰρ ἐπαινεῖ τοὺς ἀναισθήτους τύπους·
Ἀνείργεται δὲ μητρικὴν σ7έργον σχέσιν,
Κἂν εἰς τύπον μέλλοντος ἐγράφη τάχους.
Ἰοὺ πνοῆς δύναμις ἐν τοῖς ἀψύχοις·
Θεὸς γάρ ἐσ7ι καὶ Θεοῦ παῖς τὸ βρέφος,
Ὃ τάχα νικῶν τῆς γραφικῆς τὴν φύσιν
Κινουμένου σχήματος ἐμφαίνει δρόμον.
Ἔοικεν, ἁγνὴ, μὴ ῥιγοῦν σοι τὸ βρέφος·
Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν[2] τῆς φθορᾶς ἀνετράπη,
Καὶ τὰς νοητὰς εἶδεν αὐγὰς ἡ φύσις,
Τῆς τοῦ βρέφους χάριτος ἐκ σοῦ λαμψάσης.
Τί τοῦτο; καὶ γὰρ ὁ σ7ολισ7ὴς τῶν κρίνων[3]

[1] Cod. Flor. κατακλύσῃ.
[2] Infra ccxxxii, 2 : Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν τῆς φθορᾶς ἀπεῤῥύη. Conf. ci, 41.
[3] Luc. xii, 27, 28.

Ἁπλῆν δι' ἡμᾶς ἐνδιδύσκεται σκέπην,
Ὡς ἂν μάθῃς, ἄνθρωπε, μετρίως ἔχειν,
Καὶ τοῦ περιττοῦ μηδὲ μικρὰ φροντίσῃς.
Ἐπιστράφητε, φησὶ, μικρὸν τὸ βρέφος,
Κἀγὼ πρὸς ὑμᾶς ἀντεπιστραφήσομαι[1]·
Εἰ δ' οὐκέτι βούλεσθε μωροὶ τὸν βίον,
Ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς πῶς ἐπιστραφήσομαι;
Ἄνθρωπε, συστάληθι τὸ βρέφος βλέπων·
Ζῇ μὲν ἀτεχνῶς, εἰ δὲ μὴ σκαίρειν θέλοι,
Τῆς μητρὸς αἰδοῖ τοῦτο· σὺ δέ μοι σκόπει,
Πῶς καὶ πρὸς ὁρμὰς ἐκδρομῆς ἤδη βλέπει.

XLVI. Τῷ Πατρικιώτῃ.

Ἀναψυχῆς ὕδωρ σε τοῖς φίλοις κρίνων,
Ὡς πῦρ θεωρῶ τὴν τριχόπλοκον[2] σκέπην·
Σὺ γὰρ ἔχων φρόνησιν ἀψευδεστάτην
Πρὸς πᾶσαν ἀκμὴν ἀντιτάττῃ τῷ χρόνῳ.

XLVII. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κῦρον[3] Μανουὴλ, ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης.

Ἁγνὴ κόρη, σὺ καὶ θεὸν φέρεις βρέφος,
Ἐγὼ δὲ γυνὴ γηγενοῦς μήτηρ τόκου·
Οὐκοῦν ἅπερ σὰ τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀντίθες
Καὶ παῖδα νεκρὸν ἀπαθανάτιζέ μοι.

XLVIII.

* Ἔμπνους[4] ὁ τύπος οὗτος, οὐχ ἁπλῶς τύπος·

[1] Matth. XVIII, 2-6.

[2] Hac voce augenda lexica. Supra XXX, 22 : Ἁπλοῦσι λοιπὸν τὴν τριχόπλοκον σκέπην. Id. XV, 4 : Δίδου πρὸς ἡμᾶς τὸ τριχόπλοκον φάρος.

[3] Band. κύριον. Manuel Palæologus, despota, filius Michaelis Palæologi. Cf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 236.

[4] Hoc et quinque seq. ex apographo amici mei Read.

Αἰσθάνεται γὰρ τῆς γραφικῆς ἡ φύσις,
Ὡς καινὸν ἀρχέτυπον ἐκμιμουμένη
Ποιεῖ παρ' αὐτῷ ζωτικὰς τὰς ἐμφάσεις.
Τάχα πνοῆς ἄῤῥητον ἰσχὺν ἐγχέας
Τὸν ἡδὺν ἐψύχωσεν ὁ γραφεὺς τύπον·
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς εἰς δυσεύρετον[1] φύσιν
Μὴ τὴν γραφικὴν ἡσυχῇ ζῶσαν πνέειν.
Ἴσως ἐπαινεῖς τόνδε τὸν τύπον, ξένε·
Δοκεῖ γὰρ ἐμπνεῖν ὑπὸ τῆς εὐτεχνίας.
Ἐθαύμασας δ' ἂν ἐκπλαγεὶς καὶ τὴν φύσιν,
Ἂν ἦν δυνατὸν ζωγραφεῖν καὶ τοὺς λόγους.
Τοῦ σώματος τὴν ὥραν οὐ[2] γράφων ὅλην,
Καὶ τὴν ψυχικὴν οὐδ' ἀμυδρῶς ἐγχέεις;
Οὐ δῆτα, φησὶ τῆς γραφῆς ὁ τεχνίτης·
Οὐχ ἵσταται νοῦς εἰς τὸ τῆς ὕλης πάχος.
Ὁ πανσέβαστός ἐστιν οὗτος Ἀτζύμης[3],
Ὁ τῶν θεμάτων τῆς ἕω Δομέστικος·
Ὃς καὶ γραφικῆς δείκνυται νῦν βελτίων,
Σχεδὸν παρ' αὐτῇ καὶ πνοῆς ἕλκων χύσιν.
Ὑδροῤῥόην εὔστικτον[4], ὑγρὰν αἰθρίαν,
Πηγὴν φορητὴν, ἀργυροῦν ἄκος πνίγους,
Φρέαρ φέρον πρόμηκες ἐν σφαίρᾳ στόμα
Λάμβανε καὶ πρόπινε καὶ τέρπου, ξένε.

XLIX. Εἰς τὸν μέγαν Δρουγγάριον[5].

* Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε, τὴν χήραν δέχου

[1] Cod. Esc. ccxiii, 216 : Δυσεύρετον φύσιν. Anon. cod. Par. 1277, f. 230 r° : Δυσεύρετον κτῆμα.
[2] Fort. ὁ pro οὐ.
[3] Cf. infra lxv.
[4] Leg. εὔτυκτον.
[5] Id est Ducas Muzalon. Cf. cod Par. clvi, 16.

Τοῦ κρυπ7ὰ γινώσκοντος ἀνθρώπων χάριν·
Τὸν γάρ σε δοξάσαντα καὶ σὺ δοξάσεις
Τοὺς ἀπογυμνώσαντας αὐτὴν Φαυλίσας.
Ἔπεμψά σοι τὸν παῖδα, θαυμασ7ὴ Φύσις·
Ὀνηλάτην γοῦν τοῦτον ἀντίπεμπέ μοι
Φέροντα πυροὺς καὶ κριθὰς ἀσυγχύτους·
Τὸν ἄφθονον γὰρ Φυσικῶς ἔχεις τρόπον.
Γραῒ καθαρᾷ προσφυῆ σῖτον πρόες·
Τῇ γὰρ ψυχῇ τὸ σῶμα συζευχθὲν φέρων
Σοφῶς γεωργεῖς τὴν φορὰν τῶν πρακτέων[1],
Ἐπεὶ τὸ κοινὸν προσδοκᾷς, πάτερ, θέρος.

L. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον.

Λύπ7η ψυχικῆς ἐμπεσὼν καχεξίας
Ἄκος φέρω τὸ τμῆμα τοῦ σοῦ λειψάνου·
Ὅλον γε μὴν ἔχειν σε κομπάζω σ7έφος
Τερασ7ίοις, πρώταθλε[2], κοσμοῦν τὸν βίον.

LI. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους.

Ὁ Χρισ7ὸς ὑμᾶς ὡς ἐμοὺς ὑπερμάχους
Ὡπλισμένους δείκνυσι τοὺς Θεοδώρους,
Ἵνα με παντὸς ἐξάγοιτε κινδύνου
Ὡς ἡμεδαπὸν[3] τὸν Πλακιδᾶν οἰκέτην.

LII. Εἰς παναγιάριον[4].

* Λίθος πιανθεὶς ἐξ ὑαλίνης δρόσου

[1] Pro πραγμάτων. Cod. P. xiv, 124: Σκοπῶμεν τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων.

[2] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 217 v°: Καὶ πρώταθλος οὗτος πρὸς τὸ τεσσαρακονθήμερον τῆς νησ7είας καταβέβηκε σ7άδιον.

[3] Fort. ὑμεδαπόν.

[4] Cf. infra LXX et Par. CCXXXV.

Σταχυφορεῖ[1] τὸ βρῶμα τῆς ἀφθαρσίας·
Σὺ δὲ, ψυχὴ, τράπεζαν ἁγνείας βλέπε,
Καὶ τὰς ψίχας λάμβανε κἂν ζῇς ὡς κύων.

LIII.

Τοὺς[2] τέσσαρας σίατῆρας οὓς ᾐτησάμην
Μὴ διστάσας δὸς μὴ[3] χρυσοῦ κρείττων φίλε·
Οὕτω γὰρ ἂν ἥκιστα φανείην πένης
Ὡς μηδὲ τετράκην[4] σὸν ἐκτίσαι χρέος.
Χιλιάκις εὖ τὸ χρυσοῦν ἦλθες φάος·
Πῶς οὖν ἔχεις γνώριζε, μαθεῖν γὰρ θέλω,
Κἂν τὰς πρὸς ἡμᾶς ἀνύσῃς ὑποσχέσεις,
Καὶ τοῦτο μαθεῖν ἀπὸ τῶν ἔργων θέλω.
Στατῆρας ἡμῖν πέμπε δὶς θᾶττον δύο,
Καὶ μηκέτι φαύλιζε φειδοῖ τὴν φύσιν·
Ἐγκαίνισον δὲ τὴν μαρανθεῖσαν σχέσιν,
Ἐγκαινίων, βέλτιστε, καιρὸν σεμνύνας.
Ἐγὼ φίλος σὸς, οὑτοσὶ δ' ἐμὸς πένης,
Τάχα δὲ καὶ σὸς, ἐξ ἐμοῦ γὰρ ἡ σχέσις·
Ὁ γοῦν πρὸς αὐτὸν ὁ χρυσοῦς πράξεις φίλος,
Ἐμός τε καὶ σὸς τῷ θεῷ πάντως φόρος.
* Τὸν νῦν[5] παρ' ἡμῶν ὁ χρυσοῦς παῖδα βλέπων
Ἢ πέπλον ἡμῖν ἢ χρυσῆν χάριν δίδου·
Τὰ γὰρ παρυφάσματα τῆς φαύλης τύχης
Ἀραχνίων ῥήγνυσιν ἡ χείρ σου τρόπον.
Πρὶν ἢ προελθεῖν τῆς φίλης Βυζαντίδος

[1] Cf. Append. VI, 12; mox v. 4, alludit ad Matth. XV, 27.

[2] «Tetrasticha X sine titulo, videntur tamen ad amicum quemdam, fortasse Patriarcham Niphonem.» Band.

[3] Fort. δός μοι, χρυσοῦ κ. φ.

[4] Fort. τετράκηνσον. Vox nova quidem, sed noti sunt ὁμόκηνσοι, qui eodem tributo censi sunt.

[5] νοῦν pro νῦν cod.

Ἐπὶ τὰ βαθύτατα τῆς Θρᾴκης, χάριν
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὰς γονὰς τῶν ὀσπρίων,
Ἔγκαρπε[1], φιλόστοργε, πατέρων πάτερ.
Ὁ βελτίων μέλιτος εἰς τέρψιν φίλων,
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς ὡς ὑπισχνοῦ τοὺς ἅλας·
Τὸ νόστιμον γὰρ καὶ πρὸ τῶν ἔργων φέρεις
Εὐστοργίας[2] ἅλατι πηγνὺς τὸν βίον.
Ῥόδων χάριν μέλιτι συντεθειμένην
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τῶν παρισθμίων[3] χάριν·
Οἰδοῦσί μοι γὰρ αἱ περὶ ταῦτα φλέβες
Ἐκ τῶν πονηρῶν φλυκτίδων, ὦ δέσποτα.
Τὸ σχῆμα τῆς σῆς μαρτυρικῆς ἀνδρίας[4]
Ἐν συμβόλοις ἔδειξεν ὁ σκιαγράφος·
Τῇ γὰρ ἀφανεῖ τῆς ψυχῆς παντευχίᾳ
Τὸν τῆς πλάνης δράκοντα καθεῖλες, μάκαρ.
Ἢ καὶ ψυχῆς δύναμις ἐμπνεῖ τοῖς τύποις,
Ἢ σὺ, μάκαρ, ζῇς· εἰ δὲ καὶ ζῶν οὐ πνέεις,
Οὐδὲ τρέχεις ἔφιππος, ὡς νῦν ἐγράφης,
Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν.

LIV. Πρὸς τὸν Πεπαγωμένον πρόσταγμα ἐξαιτῶν δι' οὓς ἀπώλεσεν ἵππους αὐτοῦ.

* Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς βρυχηθμοὺς[5] τοῦ κράτους,
Ὡς ἂν ὁ δειχθεὶς τοῖς ἐμοῖς ἵπποις λύκος
Τρουλληνὸς, ὦ βέλτιστε, τῆς γῆς ἡ νόσος,
Ἀναδοτικῶς[6] τὴν τροφὴν ἀποπλύσῃ[7].

[1] Fort. εὔκαρπε.
[2] Cf. cod. Par. IX, 77. Ibid. CXLVII, 2 : Τὸν κρατῆρα τῆς εὐστοργίας.
[3] Cod. Par. CCXVIII, 12.
[4] Cod. ἀνδρείας.
[5] *De eleph.* v. 349 : Ὅταν βρυχηθμῶν ἐξερεύγηται κτύπους.
[6] Hoc adverbium deest lexicis.
[7] *De animal.* 183 : Τροφὴν δὲ τὴν χθὲς ἀνεμοῦσι τήμερον.

LV. Κυρῷ[1] Νίφωνι.

Τῷ ϖατριάρχῃ τῆς ὅλης οἰκουμένης
Κριθῶν χάριν ϖέπομφα δὶς δέκα στίχους,
Οὓς[2] αὐτὸς ἐγχείριζε καὶ ϖέραινέ μοι
Δυνατὸς ὢν, κάλλιστε ϖατέρων ϖάτερ.
Ἢ ϑᾶττον ἡμῖν τὸ χρυσοῦν σκεῦος δίδου,
Χρυσοῦν γὰρ ἐκ σοῦ καὶ τὸ χαλκοῦν ἐκρίθη,
Φύσις χρυσοῦ ξύμπαντος ὀλϐιωτέρα,
Ἢ κατὰ τὸν Μέλητος[3] ἀπόειπέ μοι·
Τοὺς γὰρ ἀφανεῖς ἐκλογισμοὺς τῶν φίλων
Ἡ τοῦ χρόνου δύναμις εἰς φῶς ἐξάγει.
Σὺ χρηστὸς ἀνὴρ, ἀλλ' ἐγὼ φίλος μόνον·
Ὡς οὖν ἔχεις ϖέρανον οὓς ἔφης λόγους
Κριθὰς ϖαρασχὼν τῶν ἐμῶν ἵππων χάριν,
Καὶ κυάμους ϑρέψοντας οἰκέτας φάγους,
Μᾶλλον δὲ βαρεῖς καὶ κατακράτος λάλους,
Καὶ καλάμην, εἰ μή τι φορτικὸν τόδε,
Νομεῦ λογικῆς ἀγέλης ἀκάματε.
Τῆς ϖενταρίθμου τῶν ἀλῶν σὺ[4] χάριτος
Τὴν μὲν τετάρτην μοῖραν ἀρτίως δίδου·
Πέμπτον δέ μοι φύλαξον ἐκ ταύτης μέρος,
* Ὡς ἂν δοθῇ καὶ τοῦτο νοστίμῳ φίλῳ.
Πέμπε ϖρὸς ἡμᾶς καὶ τὸ τοῦ ϖέμπτου μέρος
Ἀνενδεῶς ἔχουσαν ἐμφαίνων σχέσιν·
Οἱ γὰρ ἅλες[5] κρίνουσι τοὺς ὄντως φίλους
Κοινωνίας τράπεζαν ηὐτρεπικότες.

[1] Band. κυρίῳ. Cod. M. fol. 71.

[2] Fort. ἃς, id est τὰς κριθάς.

[3] Respicit ad Homer. *Il.* A, 515 : Ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον ἢ ἀπόειπε.

[4] Syllaba brevior. Addidi σύ.

[5] De noto proverbio : Alter alterum nosse non potest priusquam salem quem dicunt consumpserint, cf. *Thesaurus.*

LVI. Χαρτοφύλακι τῷ Κουτάλῃ[1].

Ὁ μὲν παλαιὸς τῆς παροιμίας[2] λόγος
Μασῖιγίαν τίθησι τὸν κερασφόρον·
Σὺ δ' ὥσπερ ἀλγῶν κατὰ τῆς παροιμίας,
Ὡς τῷ κακῶς πάσχοντι συμπαθεσῖέρας,
Τῷ Καραβιδᾶ καὶ φυλακὴν προσῖίθεις·
Μὴ, κανόνων ἄγρυπνε καὶ νόμων φύλαξ·
Ἡ γὰρ ἀδικήσασα κομπάσει πλέον
Τῷ ψηφιδουργῷ[3] συμπαρατεταγμένη·
Πλὴν θᾶτῖον ἡμῖν τὸν πεπονθότα πρόες,
Μήπως πάλιν δύσκλωσῖον[4] ἐξάψῃ βρόχον.

LVII.

Γνώτω[5] βασιλεὺς, ἡ πνοὴ τῶν Αὐσόνων,
* Γνώτω βασιλεὺς, ᾧ θεὸς δοίη χρόνους,
Ὡς ἂν τὸ σεπῖὸν μὴ τελευτήσῃ κράτος,
Ὡς ἡ μετ' ἐλπίδων με γεννησαμένη,
Καὶ γνησίῳ γάλακτι συσῖησαμένη,
Καὶ τῶν ἐμῶν πλησθεῖσα δυσῖυχημάτων,
Ἀπῆλθεν ἡμᾶς ὀρφανοὺς ἐάσασα.

[1] «Χαρτοφύλαξ erat *archivi et chartarum Ecclesiæ custos*, et inter dignitates, quas ἐξωκατακοίλων vocant, quinta recensebatur. Hujus munera et jurisdictionem multis prosequitur Balsamon in meditato de duobus officiis Chartophylacis et Protecdici, lib. VII, *Juris gr. rom.* p. 453.» Bandin. qui nomen proprium legere non potuit. De Gregorio Cutala magno chartophylace conf. Cantacuz. I, p. 251 et 313.

[2] Cod. παροιμίας et supra παροινίας. Maritis, quorum uxores erant adulteræ, cornua in fronte tribuebant. Cf. infra xcvi, 13; Jacobs. ad *Anthol. Pal.* t. IX, p. 444; Huschk. *Anal.* p. 165, et Boiss. *An. gr.* t. III, p. 140.

[3] Hac voce carent lexica.

[4] Vox addenda lexicis.

[5] «Varia epigrammata iambica, nullo titulo, sed videntur ad imperatorem Ducam scripta.» Band.

Ναὶ τρανὲς ἀντίγλωσσον[1] εὖ δρῶν τὸν φίλον
Τὸ συμβὰν ἀπάγγειλον εὐνοίας χάριν.

LVIII.

Τὴν ἐξ ἔθους ἥδισ7α καινίζων σχέσιν,
Ὦ τῆς ἐμῆς ἄληκτε κοσμῆτορ τύχης,
Καὶ φιλοτιμότατε, καὶ πλωχοτρόφε,
Ῥύθμιζε καὶ πύκαζε καὶ σ7όλιζέ με
Τῆς σῆς κεφαλῆς τῇ προληφθείσῃ σκέπῃ·
Τὴν γὰρ ἀκαλλῆ καὶ κατεσπιλωμένην,
Ἧς μακρὸς ἐξέλυσε τὸν τόνον χρόνος,
Ὑπὲρ κεφαλῆς οὐ φορητόν μοι σ7έγειν·
Σὺ δὲ χρυσοῦς ὢν τὴν χρυσῆν ἔχε σκέπην,
Κἂν εἰς τὰ μὴ ῥέοντα σωφρόνως βλέπῃς.

LIX.

Δοῦκα σθεναρὲ πρὸς τὰ τῶν φίλων βάρη,
Μᾶλλον δὲ φιλάνθρωπε λιμὴν τῶν φίλων,
Ὅταν ζέῃ δύσοισ7ος ἐνδείας κλύδων,
Πέραινε δὴ, πέραινε[2] τὰς ὑποσχέσεις,
* Ἐπεὶ δυσωπεῖ καὶ τὸ παρόν σε ψύχος

[1] Epistolium alloquitur *ἀντὶ γλώσσης* nuntiaturum. Vocem *ἀντίγλωσσος* ignorant lexica quibus addas alia ejusmodi composita : Κενόγλωσσος, Eustath. *Spicil. Rom.* t. V, p. 182 : Ἐμὲ *γοῦν διδάσκαλος λάχοι πλήρης τὴν γλῶσσαν κατὰ τὸν* Μωϋσῆν, *καὶ μὴ π7ερόεντας προφέρων λόγους, καὶ οὕτω κενόγλωσσος.* — Κουφόγλωσσος, Origen. cod. Coisl. 17, fol. 2 r° : Ἀλλ' *οὐδὲ βαρύγλωσσοι εἰσί· βάρος γὰρ καὶ σ7ίβος οὐκ ἔχει ὁ λόγος αὐτῶν· εἰσὶ δὲ κουφόγλωσσοι.* — Πηλινόγλωσσος, Jo. Damascen. *Opp.* t. II, p. 835 D : Σήμερον *βοήσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ πηλινόγλωσσοι, καὶ εἴπωμεν τῇ μεγαλοδοξοτάτῃ* (cod. Par. recte *μεγαλοδόξῳ ταύτῃ*) *καὶ φωτοφόρῳ μητρὶ τοῦ Θεοῦ.* — Πυρίγλωσσος, Anon. cod. Par. 250, fol. 115 r° : Φωτίζετε *τὴν οἰκουμένην ταῖς πυριγλώσσοις θείαις διδαχαῖς ὑμῶν.*

[2] Cf. supra XIV, 1.

Τὸν πρεσβυτικὸν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
Ὃς ἀπὸ θηλῆς καὶ τριχὸς πρωτοχρόνου[1]
Τὸν καθάπαξ ἄψευστον ἐκτήσω τρόπον.

LX.

Ἥρακλες Ἀσὰν, δυσμενῶν ἀντιστάτα,
Καὶ φάρμακον ζῶν τῆς ἐμῆς ἀῤῥωστίας,
Μὴ κανθάρους[2] νόμιζε τοὺς ἐμοὺς πόνους,
Μὴ, παρακαλῶ, μηδ' ἀγεννεῖς[3] βατράχους,
Μηδὲ πρὸς αὐτοὺς ἀναθαρσήσῃς πρᾴως·
Ἀλλ' ὡς τὸν Οὐζπὲκ[4] τὸν σοβαρὸν σατράπην
Ὁ τρισαριστεὺς[5] ὁ χρυσοῦς ἥρως νίκα·
Θρασύτεροι γὰρ καὶ Σκυθῶν καὶ βαρβάρων
Τολμῶσι χωρεῖν, ἀλλὰ συντόνως μάχου,
Τὴν σιτίνην μάχαιραν αὐτοῖς ὀξύνας.

LXI.

Ὁ μὲν Λογαρᾶς ὁ χρυσοῦ[6] κρείττων φίλος,
Ὃν πρεσβύτην δείκνυσιν ἥβων ὁ χρόνος,
Σύσκηνον ἢ σύνδειπνον ἐκτήσατό σε,
Καὶ ζῇ παρὰ σοὶ καὶ τρυφᾷ καὶ τέρπεται·

[1] Infra CXXXI, 80 : Ὕβριν δὲ μισεῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου. Supra I, 307 : Ἐμοὶ φίλος παῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου. Cf. quoque infra LXXXI, 2 : Ἐκ φυῆς πρωτοχρόνου. Id. LXXXV, 28. Cod. Vat. XXV, 85 : Οὕτω σὺ καλὸς ἐκ τριχὸς πρώτης ἔφυς. Cf. etiam cod. Par. IX, 43. Supra I, 274 : Ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκ πρώτης χνόης.

[2] Pari metaphora cod. Esc. CCLXIX, 3 : Τῶν παθῶν τοὺς κανθάρους. Eustath. *Opusc.* p. 37, 85 : Ἢ βίῳ κανθάρου προσήκων. Unde κανθαρόβιος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 221 v° : Καὶ ὅσοις τὸ κανθαρόβιον (add. lexic.) μὴ κατηξιωμένοις τοῦ σωτηριώδους καὶ εὐώδους βαπτίσματος.

[3] Cod. ἀγενεῖς.

[4] Id est *Uzbek* de quo vid. Deguig. *Hist. génér. des Huns*, t. II, 2e partie, p. 281 sqq.

[5] Eustath. *Opusc.* p. 165, 28. Conf. supra I, 237 et 306.

[6] Cf. supra LIII, 2.

Ἐγὼ δ' ἐπὶ νοῦν τὴν καλὴν ὄψιν σῖρέφων,
Καὶ μηδαμοῦ βλέπων σε τῶν ἀνακτόρων,
(Ἀπόκρυφον γὰρ καὶ τεθαλαμευμένον
Τὸ συγγενὲς καὶ φίλον εἰργάσατό σε,)
Νῦν μᾶλλον ἀλγῶ καὶ τὸ λυποῦν οὐ σῖένω[1].
Ἢ γοῦν σεαυτὸν δεῖξον ἡμῖν ἐξ ἔθους·
Οὕτω γὰρ ἄν, βέλτισῖε, τὸ θλίβον λύοις;
Ἢ τοῦ Λογαρᾶ πέμπε τὴν σημασίαν.
Εἰς ἀπόδεσμόν τινα συγκεκλεισμένην·
Τὸ γὰρ ἐνεργὲς καὶ κατεσπουδασμένον
Ἡ φύσις ἁπλῶς τοῦ σεβασῖοῦ Παμφίλου[2].

LXII.

Χρήζων καθαρᾶς ἐν χιτῶνι διφθέρας,
Καὶ γὰρ ἀπειλεῖ[3] προσβαλεῖν μοι τὸ ψύχος,
Ἐπὶ σὲ τὸν κάλλισῖον ἀθρῶ τῶν φίλων·
Εἰ μὴ γάρ, αὐτὸς οὐχ ὁρῶ ποῦ διφθέρα.
Κἂν οὐ παρασχεῖν πᾶσαν ἡμῖν ἰσχύσῃς,
Μέρισον εἰς τμήματα τὴν χάριν δύο·
Τοὺς γὰρ ἀγωγοὺς τῶν φιλανθρωπευμάτων[4]
Εἰς μυρίους ἄντικρυς ἐκχέεις φίλους.

LXIII. Ἐπιτάφιοι[5] τῷ δεσπότῃ κυρῷ Μανουήλ[6].

Πρὶν ἂν διδαχθεὶς τοὺς ἐμοὺς κλαύσῃς πόνους
Ὃς εἶ τέως, ἄνθρωπε, μὴ παραδράμῃς·
Ἐκ Κιλίκων γὰρ ἦλθον εἰς γῆν Αὐσόνων,
Ἀμφοῖν βασιλὶς τοῖν γενοῖν τρισολβία,

[1] Leg. σῖέγω.
[2] Cf. infra LXVII.
[3] Cod. Par. 1, 22 : Ὅταν ἀπειλῇ κλαυθμυρίζειν τὸ ψύχος.
[4] Cf. infra LXVI, 16.
[5] Cod. M. fol. 72.
[6] Adde, ut supra XLVII, ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης.

Πρώτῳ δὲ κοσμήσασα τὸν θρόνον τόκῳ,
Καὶ δεσπότην δείξασα λαμπρὸν τῷ χρόνῳ,
Τὰς δυστυχεῖς ἤνεγκα παπαὶ φιλτάτας·
Τῇ μὲν γὰρ αὐτῶν ζῆν τὸ θανεῖν εὑρέθη,
Τῇ δ' αὖ τὸ βιοῦν ἐκβιοῦν τοὐναντίον.
Αἲ αἲ κτίσις, θρήνησον οἰκτρῶς τὴν τύχην,
* Ἣ δακρύων πρόφασιν εἰργάσατό με!
Ὁ μὲν γὰρ ἀνὴρ, ὢ παλαμναίου πάθους!
Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος[1], αἲ γῆ καὶ χρόνε,
Τὸν τοῦ τέλους ἄφυκτον ὑπέδυ γνόφον,
Κἂν ἡδὺς ἐξέκυψεν ὡς ὄρθρος πάλιν
Ὁ νῦν μετ' αὐτὸν ἀρχικῶς ἐπιπρέπων·
Ὁ δεσπότης δὲ (ναὶ ῥάγηθι καρδία·
Τῷ γὰρ κατ' αὐτοῦ μᾶλλον ἐπλήγης βέλει),
Μήπω γενειῶν, ἀλλ' ἐπὶ[2] χνόης βρύων,
Ὥσπερ τις ἀστὴρ ἡμεραυγὴς[3] ἐκρύβη·
Ἐγὼ μὲν οὖν τὸ σῆμα πηγνύω τόδε,
Καὶ τοὺς τύπους ἵστημι τοὺς προτυμβίους,
Καὶ ζῶν τις εἰμὶ συμφορῶν ἄλλος τάφος.
Σὺ δ', ὦ κόρη πάναγνε, πιστοῖς ἐγγύη,
Τῷ κειμένῳ βράβευε τὴν σωτηρίαν·
Ἐκ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ κριτὴς ὤφθη βρέφος.
Ξένη βασιλὶς ἡ ῥακενδύτις[4] τάδε.

LXIV.

Ἄλλην[5] διεκδὺς μήτραν ὁ σκύμνος, ξένε,

[1] Cf. supra I, 541, et infra LXXXV, 18 et C, 25.

[2] Pro ἐπί leg. ἔτι.

[3] Infra CII, 3 : Ὦ τῆς ἐμῆς φῶς ἡμεραυγὲς καρδίας.

[4] De forma feminin. silent lexica. Vid. *Thesaur.* s. v. Ῥακένδυτος.

[5] Novum carmen quod cum præcedenti male jungunt Bandini et auctor Catal. Monac.

Ἄλλην ὑπῆλθεν, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἐσφρίγα·
Νυνὶ δὲ σιγῶν οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύει·
Καὶ γὰρ ἐκεῖ μὲν ὡς ἁπαλὸς τὴν φύσιν,
Τὸν τῆς ματαιότητος ἐζήτει βίον,
Ἐνταῦθα δ' ὑπνῶν καὶ σχολὴν ἄγων φέρει[1]·
Τὸ φῶς γὰρ ἀεὶ προσδοκᾷ τῶν ἀγγέλων,
* Ἐκ τοῦ καταψύχοντος ἐν βάθει σκότους·
Τεχθήσεται γοῦν ἐκ σπορᾶς αὖθις νέας,
Ὅταν τὸ τῆς σάλπιγγος ἠχήσῃ σ7όμα[2],
Καθάπερ ὠδὶς ἐν γονῇ πολυσ7όνῳ,
Βλέψει δὲ φῶς ἄσβεσ7ον ὡς δὶς ὢν τόκος.

LXV. Τῷ[3] Δομεσ7ίκῳ τῆς ἑῴας[4].

Εἴ τις παριὼν εὗρεν εἰς ἐρημίαν
Ἢ ῥοιὰν, ἢ σίκυον, ἢ μήλου δρόσον,
Ὅταν τὸ θερμὸν ἐκπιέζῃ τὰς φύσεις
Τοῖς τοῦ θέρους ἄνθραξι πυρπολουμένοις[5],
Οὐκ εὐθὺς ἂν ὕμνησεν ἡσθεὶς τὴν τύχην;
Πῶς οὖν σὲ Φιλῆς τὸν Δομέσ7ικον βλέπων
Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς δυσμενεῖ τῷδε χρόνῳ
Μενεῖ σιωπῶν ὁρμαθὸν[6] χαρισμάτων;
Ὁ μὲν γὰρ αὐχμὸς τῶν φιλοσ7όργων φίλων,
Ὡσεὶ χλόην κλίβανος, ἐξέτηξέ με·
Τῆς σῆς δὲ χειρὸς ἡ μετὰ ῥύμης δρόσος[7]
Ὡς ὄμβρος ἡδὺς εὐφυῶς ἀναψύχει.

[1] Fort. φθίνει, nisi malis ὕπνον καὶ σχολὴν ἄδην φέρει.

[2] Idem versus in cod. P. ix, 95.

[3] Cod. M. fol. 20.

[4] Fort. Ἀτζύμης. Vid. sup. xlviii, 17.

[5] Fort. πυρπολουμένας.

[6] Cod. Par. xiv, 75 : Πολλῶν ἀγαθῶν ὁρμαθοὺς ἐπιβρέχει. Manuel Holob. ap. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 163 : Τόσων χαρίτων ὁρμαθός. Ibiq. cl. edit. nota.

[7] Cf. cod. Esc. clxxxi, 4.

Καὶ μὴν πόσας, κάλλιστε, λιπαίνεις βάτους,
Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν καὶ χλιδῶν ἴδῃς ῥόδον;
Ἣν γὰρ ἔχεις ἄνωθεν οὐ κρύπτεις χύσιν,
Οὐδ' ὥσπερ οἱ νοσοῦντες ἐξ ἀπληστίας[1]
Παρακρατεῖς τὰ ῥεῖθρα[2] τῆς εὐσπλαγχνίας,
Ὡς ἂν πίνοις ἥδιστα καὶ πάλιν πίνοις,
Καὶ τὰς χρυσᾶς πίδακας ἀντλήσῃς μόνος·
Ἀλλ' ὡς ἀγωγὸς θριγγίων ἐλεύθερος,
Ἀνῆκας ἡμῖν ἐμφορεῖσθαι τοῖς φίλοις,
Κἄν τις ὑλακτῇ, κἂν προσεμφῦναι πάλιν
Ἢ κρύφα δακεῖν τὴν χρυσῆν πτέρναν[3] θέλῃ,
Λάψει τάχα κἀκεῖνος, ὢ γνώμης ξένης!
Οὐδεὶς γὰρ οὐδεὶς εἰς τὸ ῥεῦμά σου φθόνος·
Οὕτω σὺ καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἡλικίας
Καὶ τὴν ἀγαθὴν οὐ καπηλεύεις τύχην·
Οἷς γὰρ ἀκόσμως[4] ἄλλος ἂν ἐχρήσατο,
Τούτοις σὺ τὴν εὔκοσμον ἐμφαίνεις φύσιν,
Καὶ τὸ χρυσοῦν τάλαντον αὐξάνεις χύδην,
Καὶ τὰς ἀμοιβὰς προσδοκᾷς τὰς ἀφθόνους,
Ὅταν ἐπιστὰς τῶν χρεῶν ὁ δεσπότης
Τὴν τῶν τόκων εἴσπραξιν ἀῤῥήτως γράφῃ.
Νεῖλον μὲν οὖν μετροῦσιν οἱ πήχεις[5] ἅπαξ,
Ὅταν ὁ καιρὸς ἐκραγεὶς ὑπερβλύσῃ[6]·
Τὰς σὰς δ' ἐφ' ἡμᾶς ἀργυρᾶς ἐπομβρίας[7]
Καὶ τὰς καθαρὰς ἃς δίδως ἀναχύσεις

[1] Cf. infra CCLI, 51.

[2] Cod. Esc. CCLXXXIV, 5 : Ῥεῖθρα μακροθυμίας.

[3] Cod. πτέραν.

[4] Zenon, cod. P. 2619, fol. 194 v°: Ἀκόσμως περιπατεῖ.

[5] Cf. Georg. Cedren. t. I, p. 478, et Wernsd. ad Himer. XV, 1.

[6] Infra CXXXIV, 13.

[7] Infra CLVII, 19 : Τὰ ῥεῖθρα κινεῖ τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας. Codex Paris. CCXXVIII, 6.

Οὐκ ἔσ7ι μετρεῖν ὑπὸ δακτύλων Θέσει·
Ὃ μὲν γὰρ οὐκ ἔπραξεν ἡ χεὶρ, ϖολλάκις
Ἡ τῶν λόγων δύναμις εἰργάσατό σοι·
Ὃ δ' εὗρεν ἡ χεὶρ, οἱ λόγοι ϖαρέδραμον·
Καὶ μὴν ὃ μὴ δρᾷς ἠσχολημένος τέως
Ὁ σύγγονος καὶ τοῦτο λαμπρῶς εἰσφέρει·
* Τίνας λόγων χάριτας[1] οὐ ϖαρεγχέων[2]
Ὁ σύντονος νοῦς, ἡ σ7ιϐαρὰ ϖυκνότης
Τὸ τῶν ἐν ἡμῖν ἀντιφάρμακον ϖόνων;
Ὦ τίς ἐρεῖ τὸ κάλλος, ἢ τίς τὸν λόγον
Καὶ τὴν ἐπιπρέπουσαν εὐαρμοσ7ίαν,
Κάλλισ7ε Νιρεῦ, Νέσ7ορ ἡϐῶν, ἀγχίνου,
Κἂν τὸ ξίφος ϖρόκωπον[3] ἡ χεὶρ λαμϐάνῃ,
Μόνος ϖρὸς ἐχθροὺς ἀντιτάτ7ῃ δυσμάχους[4];
Τὴν βάρϐαρον δὲ καὶ ϖαλαμναίαν τύχην,
Ἢ τοῦ φθόνου τὸ κέντρον[5] ὑπέθηξέ μοι,
Ῥιπ7εῖς ἀτεχνῶς ἀργυρᾶ τείνων βέλη·
Καλεῖ σε λοιπὸν τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην
Ὁ Μυρέων ϖρόεδρος ὁ ϖ7ωχοτρόφος,
Ὧ τὴν ἑορτὴν συγκροτῶν τὴν ἐξ ἔθους
Πανηγυρίζω καὶ μάλα φαιδρύνομαι[6]·
Πλὴν οὔτε ϖυροὺς ἐκ ϖυρᾶς ἐῤῥηγμένους,
Οὔτ' ἀμπέλου γέννημα ϖαρὼν ἂν λάϐοις,

[1] Cf. cod. Par. x, 44.

[2] Cod. Escur. cxix, 2 : Μικροῦ ϖαρεγχεῖ καὶ ϖνοὴν ὁ ζωγράφος. Cod. Vat. xxxi, 1 : Δεῖ δὴ ϖαρεγχεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν τύπων Ὁλκὴν ϖνοῆς.

[3] Cod. ϖρώκοπον. Conf. cod. Par. ix, 37.

[4] Cod. Par. ix, 57 : Ἀλλὰ κατ' ἐχθρῶν ἐσ7ρατήγει δυσμάχων.

[5] Theod. Prodr. *Not. des mss.* t. VIII, p. 197 : Ὡς ἂν τὰ μισάνθρωπα κέντρα τοῦ φθόνου Ἑλὼν ἀράξω χερσὶν ἁδραῖς ἀσχέτοις. Const. Man. 295 : Κέντρον ϖότμου. Cod. Par. 854, fol. 229 v°. Theod. Hyrtac. *Ep.* 3 : Ὥσπερ φιλίας κέντρῳ νυτ7όμενοι. De κέντρον metaph. vide Boisson. ad Choric. p. 6.

[6] Post v. 58 fort. desunt quædam.

Οὐ ψυχρὸν, οὐκ ἄλυπον, οὐδ' ἔτι ζέον,
Ἀλλ' οὐδ' ὀπώραν, οὐδ' ὅσα τραγήματα·
Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἑσπέρας
Κηρῶν φορυτοῦ[1] καὶ χλιδῆς μυριπνόου[2],
Προσδεῖ δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τραπέζης ἀφθόνου,
Καὶ τῆς περιττῆς τῶν μελῶν μουσουργίας,
Ἢ καὶ τὰ φαῦλα συντρέχει μειράκια
* Στρουθαρίων τρύζοντα δυσρίγων τρόπον.
Ἔτι γε μὴν δέδοικα τοὺς θυηπόλους
Βακτηρίας φέροντας ἐν τοῖς ἀμφίοις,
Μήπως ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀμοιβῆς τοῦ χρόνου
Πλήξωσι μαστίξαντες ἡμᾶς ἀθρόοι·
Καὶ γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲ μετρίως ἔχοι,
Κἂν εἰς ἕνα στατῆρα χαλκοῦν ἡ στάσις
Οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, οὐ μὰ τὸν θλίβοντά με,
Καύχημα καὶ πρόμαχε καὶ θησαυρέ μου·
Οὕτω καθ' ἡμῶν ἔσχε πικρῶς ἡ τύχη,
Τὴν σὴν ἐφ' ἡμᾶς ἀγνοήσασα σχέσιν.
Οὐκοῦν μεθ' ἡμῶν ὁ γλυκὺς ἥρως γίνου,
Καὶ χρῶ κατ' αὐτῆς τῇ χρυσῇ πανοπλίᾳ,
Καὶ[3] συμπανηγύριζε τῷ πνέοντί σε,
Κάλλιστε φίλων τῆς ἕω Δομέστικε.

LXVI. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ὡς ἀπὸ στόματος Νικηφόρου τοῦ Ἀποκαύκου[4].

Ἡ τῶν Χερουβὶμ ὑπερανῳκισμένη[5]

[1] Cod. φορητοῦ.

[2] Sic semper apud nostrum pro μυρόπνους. Cod. Esc. CVI, 36 : Μυρ. χρίσιν. Ib. CCLXX, 3 : Μυρ. χρίσιν. Cf. *Spicil. Roman.* II, p. 2.

[3] Idem versus infra LXXXII, 27.

[4] Cf. Cantacuz. t. III, p. 364, et Lebeau, *Hist. du Bas Empire*, t. XI, p. 227.

[5] Anon. cod. Par. CCCLXII, fol. 14 r° :

Καὶ τῶν Σεραφὶμ τοῦ Θεοῦ τῶν πυρφόρων,
Ἡ τῆς ἀρᾶς λύσασα τὴν ἀκοσμίαν,
Καὶ τῷ γένει βλύσασα τὴν ἀφθαρσίαν,
Ὁ παρθενικὸς τοῦ βασιλέως θρόνος,
Ὁ μυστικὸς θάλαμος, ἡ θεία κλίνη,
Ἣν ἀγγέλων φρίττοντα κυκλοῦσι στίφη·
Τῆς φύσεως ὁ κόσμος, ἡ κοινὴ χάρις,
Ἡ παντοδαπὴ τῶν τεραστίων χύσις[1],
* Ἡ σωστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ κτίσις,
Ἡ τοῦ γένους πόῤῥωθεν ἐξειλεγμένη,
Ὁ τῆς καθαρότητος ὡραῖος τόπος,
Τὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀντιφάρμακον πάθους,
Τὸ λαμπρὸν ἀπάνθισμα, τὸ βρύον τέρας,
Ἡ τῆς λογικῆς φλεγμονῆς ὑπερτέρα,
Ἡ ζῶσα πηγὴ τῶν φιλανθρωπευμάτων[2],
Δι' ἧς μεθ' ἡμῶν τῆς πνοῆς ὁ δεσπότης,
Ἔδει μὲν ἣν σέσωκας ἀνθρώπων φύσιν
Τῇ σῇ φύσει πρέποντας ἀθροίζειν φόρους·
Ἐπεὶ δὲ νικᾷς πανταχοῦ κατακράτος,
Τὰ γοῦν κατὰ δύναμιν εὐσπλάγχνως[3] δέχου,
Καὶ τοῦτον οἰκεῖν ἀξιοῦσα τὸν δόμον
Ἀφ' ἑστίας ὅ φασιν ἡμᾶς εὐλόγει.
Νικήφορος σὸς Ἀπόκαυκος ἱκέτης
Μετὰ φόβου προσεῖπε, σεμνή, σοὶ τάδε.

Σὺ μόνος ὁ αὐτὸς ὢν ἀναλλοίωτος ἄτρεπτος ὑπερανῳκισμένος ἁπάσης μεταβολῆς ὡσαύτως ἔχων καὶ μένων ἀεί.

[1] Infra LXXII, 5 : Τεραστίων δίδωσιν ἐντεῦθεν χύσιν. Cod. Escur. CLXI, 7 : Ζωὴ γὰρ εἶ σὺ καὶ τεραστίων χύσις· et CLXII, 7 : Καὶ τὴν χύσιν πήγαζε τῶν τεραστίων. De eadem metaphora vide supra p. 192, not. 4.

[2] Supra LXII, 7 : Τοὺς γὰρ ἀγωγοὺς τῶν φιλανθρωπευμάτων. Infra CX, 41 : Καὶ πᾶς ὁ χρόνος ὄψεται τὸ φιλανθρώπευμά σου.

[3] Cod. Coisl. 94, fol. 223 v°.

LXVII. Τῷ σεβασῖῷ Παμφίλῳ[1].

Ὁσάκις ἁπλῶς ἑσῖιᾶν δεῖ τὴν φύσιν[2],
Τοσαυτάκις ἥδυσμα τοὺς ἅλας κρίνω·
Τῇ γὰρ φύσει χρήσιμον εἰσφέρουσί τι,
Καὶ ταῖς μὲν ὑγρότησι τῶν ἐδεσμάτων
Τῆς οὐσίας ἴσχουσι-τὸ σῖύφον πλέον.
Ὅπου δ' ἀτερπὴς ἡ κατ' αὐτὰ ποιότης,
Καὶ γλυκύτης τὴν γεῦσιν εὐθὺς ἀλγύνει,
Τῷ νοσῖίμῳ κράματι φαιδρύνουσί με·
Τὴν γὰρ τέως αἴσθησιν ἡ γλῶτῖα κρίνει,
Πρὸς τὰς βάσεις ῥέπουσα τῶν παρισθμίων·
Ὀρεκτικοὺς δὲ πάντας ἀνοίγει πόρους
Ληφθεὶς ὁ χυλὸς τῶν ἁλῶν τῇ συνθέσει·
Καὶ τῷ βάρει κάτεισιν εἰς τὴν γασῖέρα,
Τοῦ νοσῖίμου τρέχοντος εἰς πᾶσαν φλέβα.
Ἐντείνεται δὲ πρὸς τὸ λυποῦν ἡ φύσις,
Ὅταν ἁλισθῇ τῇ τροφῇ τὸ σαρκίον.
Σὺ γοῦν ἀβαρῶς τοὺς βαρεῖς ἅλας πρόες·
Κουφίζομαι γὰρ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος,
Ἂν μὴ πνιγηρὰν ἀπομετρῇς τὴν χάριν,
Μουσῶν ἐρασῖὰ καὶ σεβασῖὲ καὶ φίλε.

LXVIII. Ὡραῖοι εἰς ναὸν τῆς θεομήτορος.

Ναὸς θεοῦ ζῶν ὀργανωθεὶς ἐκ βρέφους,
(Καὶ γὰρ τὸ λουτρὸν τῆς ψυχῆς ἐδεξάμην,
Καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν ῥύπον ἀπενιψάμην,
Ὡς ἂν ὁ νυμφὼν μὴ φθαρῇ τῆς καρδίας,)
Ἁμαρτίας οἴκημα σαπρὸν εὑρέθην,

[1] Bandin. σεμνῷ pro σεβασῖῷ. Cf. supra LXI, 15.

[2] Cod. δὴ τῇ φύσει et supra secunda manu τὴν φύσιν. Cf. infra LXXX, 28.

Καὶ καταγωγὴ λησΊρικῆς ὁμαιχμίας[1]·
Οὐκοῦν δέχου, πάναγνε, τὸν Θεῖον δόμον,
Ὃν ἐκ πόθου ζέοντος ὠργάνωσά σοι·
Καὶ τῆς ἀμοιβῆς ἀντιμέτρει τὴν χάριν,
Οἶκον Θεοῦ δεικνῦσα τὸν δοῦλον πάλιν,
Ὡς ἂν ὁ δεινὸς τῶν παθῶν ὄχλος[2] φύγῃ,
Καὶ μηδὲν ᾖ δύσοδμον ἐνταῦθα σκάτος[3]·
Ἵνα δὲ τὴν σὴν αὖθις αὐξήσῃς χάριν,
Γίνου μεθ' ἡμῶν συμπαθῶς τῶν ἀθλίων,
Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀκροῶ προσφθεγμάτων[4],
Λύουσα τὰ σκάνδαλα τῆς παροικίας
Τῇ σῇ ποθεινῇ, μητροπάρθενε, σκέπῃ·
Καὶ γὰρ φθάνεις ἄνωθεν εἰ Θέλεις κάτω,
Καὶ πάλιν ἐκ γῆς μυσΊικῶς ἀνατρέχεις·
Μᾶλλον δὲ σεμνὴ πανταχοῦ ζῶσα τρέχεις
Ταῖς ἀχρόνοις πΊέρυξι τῆς εὐσπλαγχνίας·
Ὅταν δὲ λυθῇ τῆς ψυχῆς τὸ σαρκίον,
Ἄλλον πάλιν Θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι,
Τὰς ἐμπαθεῖς κηλῖδας ἐκφορήσασα,
Καὶ λυχνίαν προθεῖσα καὶ φαιδρὰν κλίνην,
Καὶ μυσΊικὴν τράπεζαν εἰς τόπον χλόης[5].

LXIX.

Οὐρανὸν[6] ἡμίτμητον[7] ἐνθάδε βλέπων,

[1] Infra CXVII, 7 : ΜυσΊικῆς ὁμαιχμίας. Cf. cod. Par. CXXII, 2.

[2] S. Nili *Epist.* I, p. 3 : Ὁ τὸ πρὶν καταπονηθεὶς καὶ τεταριχευμένος τῇ ἐνοχλήσει τῆς πολυπαθείας.

[3] Cod. σκότος.

[4] Infra CXXX, 71.

[5] Psalm. XXII, 2.

[6] Tria sequuntur tetrasticha quæ male confundit Bandini cum præcedenti.

[7] Cod. Esc. LXXXV, 4 : Μὴ σφαῖραν ἡμίτμητον οὐρανοῦ βλέπω. Georg. Pisid. *Hexaem.* 98 : Ἢ σφαῖραν ἡμίτμητον ἀψῖδος δίκην.

Σύνες, θεατὰ, μή τι συγχέας λάθῃς·
Χριστὸς γὰρ αὐτὸς ὑπὸ μητρὶ καὶ φίλῳ
Μυστηρίων θάλαμον[1] αὐτὸν δεικνύει.
Θεὸν βλέπων ἔνσαρκον ἀνθρώπων μέσον
Ἑστῶτας ἐκτὸς εὐλαβοῦ τοὺς ἀγγέλους,
Μήπως ἐπαρθεὶς ὑπὸ τῆς μετουσίας
Καὶ κατενεχθῇς ὅστις ἂν ᾖς ἐνθάδε.
Ὑπὲρ Χερουβὶμ τὴν Μαριὰμ ἐνθάδε,
Ἀντὶ Σεραφὶμ τὸν Ζαχαρίου βλέπω·
Θεὸς γὰρ ἀμφοῖν ἵδρυται τούτοιν μέσον,
Θεὸν καθιστῶν μυστικῶς τὸ σαρκίον.

LXX. Εἰς παναγιάριον[2].

Γῆ παρθενικὴ ζωτικὸν φύει στάχυν,
Ὃν εἰς χρυσῆν τράπεζαν ὡς ἄρτον φέρω,
Λιμοῦ δεδοικὼς εἰσβολὴν ψυχοφθόρου[3].

LXXI. Ἀπὸ στόματος τοῦ Συργιάννη[4].

Ἔοικεν ὑμᾶς εὐλογῶν ὁ δεσπότης
Ἐμοὶ κατ' ἐχθρῶν συμμαχεῖν ἐπιτρέπειν,
Ἄβιβε[5], Σαμωνᾶ τε καὶ σὺ Γουρία·
Ὑμᾶς γὰρ αὐχῶν οὐδαμοῦ φρίττω ξίφος,
Κἂν ἀποληφθῶ συμπλακεὶς τοῖς ἐκφύλοις
Ὑμεῖς ἀρωγοὶ πανταχοῦ πρωτοστάται,
Κἂν δεινοπαθοῦν οὐδὲ τὸ κτῆνος τρέχῃ,

[1] Cf. infra CXII, 2.

[2] Cf. supra LII.

[3] Cod. Esc. LXXXIX, 4 : Λιμὸν φύγῃς, ἄνθρωπε, τὸν ψυχοφθόρον. Meliten. 1990 : Τὸν βροτοκτόνον δράκοντα, Σατὰν τὸν ψυχοφθόρον.

[4] De Syrgianne pincerna conf. Lebeau, *Histoire du Bas Empire*, t. XI, p. 151, ed. 1820.

[5] De SS. Abibo, Samona et Guria conf. Fabric. *Bibl. gr.* t. X, p. 233, ed. Harl.

Καὶ τοῦτο σαφῶς ὀτρυνεῖται Ͽεῖν ϖάλιν.
Ὁ Συργιάννης ταῦτα ϖιγκέρνης[1] λέγει.

LXXII. Εἰς μυραλίην[2], ἔνθα ὁ ϖροφήτης Δανιὴλ καὶ ὁ μέγας Δημήτριος.

Εἰς τὴν κιϐωτὸν εὐτυχῶν[3] σε τῶν μύρων,
Μάκαρ Δανιὴλ, ἀσφαλῆ δρῶν τὸν βίον·
Δημήτριος γὰρ μὴ φθονῶν ϖάρεσῖί σοι,
Καὶ τὴν φίλην σύναρσιν ἡμῖν εἰσφέρων,
Τερασῖίων δίδωσιν ἐντεῦθεν χύσιν[4]·
Ἀλλὰ ϖάλιν κοίμιζε τὰς ϖερισῖάσεις,
Ὡς λάκκον οἰκῶν τὴν ϖροκόλπιον Ͽίϐην,
Ὁ Ͽηρίων ἄμαχον ἰσχὺν ἀμϐλύνας.

LXXIII. Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ[5].

Ὁ σῖαυρὸς οὗτός ἐσῖιν, ᾧ ζῶ καὶ ϖνέω,
Καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν τακτικὴν ἕξιν φέρω,
Καὶ ϖρὸς τὸν ἑξῆς ϖάντα κομπάσω χρόνον.
Ὑπόπῖερος γὰρ τόνδε τηρεῖ μοι φύλαξ
Ἰσῖὰς ϖέριξ φάλαγγα μικροῦ μαρτύρων,
Ἐν ᾧπερ ἐσῖὶ καὶ τὸ ϖάντιμον ξύλον·
Ὡς τις δὲ ταξίαρχος[6] ὁ Ζαχαρίου
Τὸν βροντοφυῆ[7] δεῦρο συντάξας ϖάλιν,

[1] De voce ϖιγκέρνης quæ dignitatem Palatinam designabat cf. infra p. 262, notam Bandini et Ducang. *Gloss. med. græc.* s. h. v.

[2] Hac voce augenda glossar. med. gr. «Recte autem capsula, in qua magni Demetrii λείψανα, seu *Reliquiæ* servabantur, μυραλίη dicitur, ἀπὸ τοῦ μύρου, h. e. *unguento quodam odorifero*, quod ex iis profluere dicebatur; unde tam ipse, quam alii sancti, e quorum cadaveribus liquor hujusmodi promanabat, μυροϐλύται sunt dicti.» Band.

[3] Fort. εὐτυχῶ.

[4] Cf. supra LXVI, 9.

[5] Refertur ad LXXI. Vid. infra v. 12.

[6] Michael Syncell. cod. Coisl. 146, fol. 225 r°: Χαίροις Μιχαὴλ ἀρχισῖράτηγε τῆς ἄνω ταξιαρχίας.

[7] Cf. cod. Par. LXXIII, 4.

Τοῖς τοῦ λόγου κήρυξι καὶ πρωτοθρόνοις[1]
Κωνσταντίνου δίδωσιν ἡμῖν τὴν χάριν·
Ἠτλᾶσθε λοιπὸν δυσμενεῖς γνόντες τάδε.
Ὁ Συργιάννης ταῦτα πιγκέρνης λέγει.

LXXIV. Παχωμίῳ[2] τῷ πρωτοσυγκέλλῳ[3].

Τὸ τοῦ βίου πέλαγος[4] ἐκπλεύσας πρᾴως
Πρὸς τὸν γαληνὸν τόνδε κατήχθης τόπον·
Ἐσκόρπισας γὰρ τὴν περιττὴν φορτίδα[5]
Πρὸς τοὺς φίλους πένητας ἐκ βρέφους, πάτερ·
Ἐκούφισας δὲ τὴν ψυχικὴν ὁλκάδα[6],
Πλησιστίου πνεύματος εὑρὼν αἰθρίαν·
Ἐξήγαγες δὲ πρὸς τὸν ἰθύναντά σε
Τῆς ἀρετῆς τὸν ὄλβον ἐμπόρου τρόπον,
Ὃς ἀναλαμβάνων σε φειδοῖ τῶν πόνων,
Ἐνταῦθα δὴ παρῆκε καθεύδειν μόνον,
Ἕως ἂν αὐτὸς ὡς κριτὴς ἀφυπνίσῃ,
Τῆς δεσποτικῆς ἀξιῶν σε παστάδος[7]·
Ἀλλ' οὐρανὸς μὲν τοὺς ἀποκρύφους πόνους,
Ἡ γῆ δέ σοι τοὺς δεῦρο καὶ δήλους φέρει.
Πόσην γὰρ ἐξέβλυσας ἱδρώτων χύσιν,
Τῷ δημιουργῷ τάσδε πηγνὺς τὰς κτίσεις
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εὐσεβοῦς μνήμης χάριν;

[1] Infra CLXXXIV, 1.

[2] Cod. M. fol. 72. Cf. infra XCVII, 1.

[3] De hac appellatione vide Bandin.

[4] Conf. cod. Par. CLVI, 1.

[5] Cod. φροντίδα et supra φορτίδα.

[6] Infra CXXIII, 3 : Ἐκούφισας γὰρ τῆς ψυχῆς τὴν ὁλκάδα. Id. CV, 18 : Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φρενῶν τὴν ὁλκάδα. Cod. Esc. CLXXXII, 4 : Σοφῶς κυβερνῶν τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Cod. P. LXI, 27 : Ἐγὼ δὲ τηρῶ τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Id. CCVII, 87 : Μήπως βυθισθῇ τῆς ψυχῆς μου τὸ σκάφος. Doxopater de S. Athan. *Opp.* t. I, p. CLXIV : Φύλαξ γίνου μοι τῆς ψυχικῆς ὁλκάδος.

[7] Cod. πλαστάδος.

Ἀλλ', ὦ πάτερ, ζῇς, οὐκ ἀποκρίνῃ δ' ὅμως·
Οὐ γὰρ ἐπαινεῖς τοὺς παρ' ἀνθρώπων κρότους·
Ἐγὼ δέ σου τέθηπα καὶ τὰ πρακτέα
Καὶ τὴν τελευτὴν καὶ τὰ τῶν πόνων γέρα,
Πρωτοσύγκελλε[1] τὴν τιμὴν τέως μέγα,
Γέρον μαχητὰ κατὰ παθῶν ἐκτόπων,
Καὶ νοῦ καθαρὲ, Δωριεῦ Παχώμιε.

LXXV. Ἀγγέλῳ Δούκᾳ[2] τῷ Σαραντηνῷ.

Ἀνδρὸς, θεατὰ, νουνεχοῦς ἔργα σκόπει,
Καὶ τὴν φύσιν θαύμαζε συνεὶς τὴν κρίσιν·
Ὁ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς εὐσθενὴς πολυσπόρους[3]
Κομνηνοφυὴς Ἀγγελώνυμος Δούκας
Σαραντηνὸς, τὸ θαῦμα τῆς πανοπλίας,
Οὗ δὴ βλέπειν ἔξεστι καὶ τὰς ἐμφάσεις,
Γυμναστικοῖς τὸ σῶμα κοσμήσας πόνοις,
Ἥρως μὲν ἐκ μείρακος ἀνὴρ εὑρέθη,
Καὶ τοῦτο σαφῶς μαρτυρεῖ τὰ πρακτέα·
Κήδους δὲ τυχὼν ὁ χρυσοῦς τρισολβίου,
Καὶ τέτταρας δὶς ἐξενεγκὼν φιλτάτους,
Καὶ γὰρ ὁ δενδρὼν[4] εὐθαλὴς ἦν τῆς τύχης,
Ἐπεὶ κατ' αὐτῶν τῆς γονῆς τῶν ὀμφάκων
Ἡ τῆς τελευτῆς δυσμενὴς ἦλθε τρύγη[5]·
Τοῦθ' ὃ βλέπεις φρόντισμα λαμπρῶς ἱδρύει,
Χύδην ὃν ἐκτήσατο παρέχων βίον,
Καὶ καταγωγὴν τῶν μοναχῶν δεικνύει,

[1] Codex πρωτοσύγγελλε et supra πρωτοσύγκελλος.

[2] Cf. Bandini notam.

[3] Supra I, 777 : Ἐθνῶν πολυσπόρων. Anon. cod. Par. 2506, fol. 4 v°.

[4] Cod. Par. CVII, 9 : Δενδρὼν τῶν λόγων.

[5] Cod. Par. X, 33 : Τοῦ χρόνου τὴν τρύγην. Anon. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 271 : Πρὸ καιροῦ τῆς τρύγης.

Συνήγορον σχὼν τὴν καλὴν ὁμευνέτιν[1],
Ἣν καὶ κατ' αὐτὸν ὁ δρομεὺς ἔχει χρόνος.
Θεὸς γὰρ εἰδὼς ἀκριβῶς τὸ συμφέρον
Ἄπαιδα καθίσΊησιν ἀμφοῖν τὸν βίον,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς τῆς ψυχῆς ὑπεκδράμῃ,
Καὶ τῷ μόνῳ βλέποντι κρυπὶὰ περκάσῃ·
ΠροΐσΊαται δὲ τῆς μονῆς καὶ τῶν μόνων
Ὁ τῶν προφητῶν μαρτυρηθεὶς βελτίων,
Τὸ πρόδρομον φῶς τῆς νοητῆς ἡμέρας·
Πάρεσὶι γὰρ ἥδισὶος ἐξ ἐρημίας,
Καὶ νυμφαγωγεῖ τὰς ψυχὰς τῷ δεσπότῃ·
Πλὴν εἰ θέλεις ἄμεμπὶον ἀθρῆσαι τρόπον,
Τὸν ἄνδρα σαφῶς ἀπὸ τῶν ἔργων μάθε.
Οὐ γὰρ ἀπεσκίρτησε νουθετούμενος,
* Ὅπερ τις ἂν πέπονθε τῶν οὐ σωφρόνων,
Ἀλλ' εὐψύχως ἤνεγκε τὴν ἀμετρίαν
Ὁ καλλίπαις χθὲς, νῦν δὲ πατὴρ οὐκέτι,
Ζηλῶν τὸν Ἰὼβ πρακτικῶς τὸν Αὐσίτην·
Ἵνα δὲ κερδάνῃ τι καὶ μεῖζον τάχα,
Αὐτὸς φέρων δίδωσιν αὐτοῦ τὸν βίον,
Μὴ φθὰς τὸ καλὸν ὁ φθορεὺς ἀφαρπάσῃ,
Πέτραν δὲ καλεῖ τόνδε τιμῶν τὸν τρόπον[2],
Ὧ τοὺς πόνους ἥδρασε καὶ τὰς ἐλπίδας,
Ὡς ἂν ἀπαθῶς τὰς περισὶάσεις φέρῃ,
Μὴ παρασυρεὶς τῇ βροχῇ[3] τῶν κινδύνων.
Οὕτω συναιρεῖν καὶ διαιρεῖν τὸν βίον,

[1] Hanc vocem inscriptioni Corcyræ repertæ restituit Welcker, *Syllog. Epigr. græc.* Bonnæ, 1828, in-8°, p. 36 : *Νέον δ' ἐν ἀκμᾷ κοῦρον, ᾧ πόρεν τέχναν, Ὁμευνέτιν τ' ἔλειψε.* Forma masculina *ὁμευνέτης* cod. Esc. CLXXX, 18.

[2] Leg. *τόπον.*

[3] Idem versus infra LXXX, 17.

Ἄνθρωπε, διδάχθητι τὸν τύπον βλέπων·
Οὐ γὰρ τὰ τοῦ σώματος ἀσκήσεις μόνον,
Ὃ δὴ φύσις δείκνυσι καὶ κρύπτει χρόνος·
Ἀλλ' εἴγε τὸν νοῦν εὐτυχεῖς ἐπιστάτην,
Καὶ τῇ ψυχῇ τὸ πλεῖστον ἀθροίσεις μέρος,
Ἀθάνατος γὰρ καὶ ζωῆς[1] ὑπερτέρα·
Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσι τῷ Θεῷ τάδε,
Μᾶλλον δὲ τὴν ἄῤῥητον εἰσφέρει σχέσιν,
Οὐδὲν πρὸς αὐτὴν οὐδὲ τὸν κόσμον κρίνων,
Θεὸς δὲ μετρῶν καὶ τὸ μικρὸν ἀφθόνως
(Πίστιν γὰρ οὐχ ὕπαρξιν ἐν τούτοις βλέπει)
Τοῖς συζύγοις ἄφθαρτον ἱδρύσαι στέγην,
Καὶ καταγωγὴν εἰς Ἐδὲμ καὶ παστάδα,
* Καὶ φῶς νοητὸν καὶ ποτὸν ζῶν καὶ χλόην,
Καὶ δόξαν ἁβρὰν καὶ μετ' ἀγγέλων βίον,
Ὡς ἂν μετ' αὐτῶν μυστικῶς τῶν φιλτάτων
Τῷ δεσποτικῷ συμπαραστῶσι θρόνῳ.

LXXVI. Ἐπιτάφιοι πρός τινα[2].

Τοῦ πατρίου δόγματος οὐδὲν προκρίνας
Ζήλου ψυχῆς ἔπνευσας ἐνθέου φλόγα·
Κἀντεῦθεν ὡς πῦρ εἰς τὸ φῶς τοῦ δεσπότου
Τῶν ἀρετῶν ὁ δίφρος[3] ἀνήγαγέ σε.
Ζῇς οὖν μεταστὰς ὡς ὁ Θεσβίτης, πάτερ,
Ἄλλην δὲ διπλῆν τῇ μονῇ δίδως χάριν,
Ἐνταῦθα παρεὶς τῆς ῥοῆς τὴν διφθέραν·
Προὔστης γὰρ αὐτῆς εὐφυῶς καὶ κοσμίως·

[1] An ionice ζόης scribendum?

[2] Cod. M. fol. 73, ubi male editor Τοῦ πρίου δόγματος.

[3] Supra I, 251 : Τῶν ἀρετῶν ὁ δίφρος ἐνθάδε τρέχει. Infra LXXXVI, 27 : Τῶν ἀρετῶν ὄχημα.

Πρέσβεις δὲ Χρισ7ῷ τοὺς ἀναργύρους ἔχεις,
Εἴπου τις ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς[1] εὑρέθη.

LXXVII. Ἐπιτάφιοι[2] εἰς τὸν δεσπότην κῦρον Μανουὴλ τὸν Παλαιολόγον.

Ἐκκλησιασ7ά, καὶ τὰ παρόντα σκόπει,
Καὶ τὸν βίον μάλισ7α δακρύων γέλα·
Τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ τῆς φθορᾶς πῦρ καὶ βρέμον,
Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς παραβόλου ῥύμης,
Ὡς καπνὸν[3] ἂν δάκνοντα πενθῶν δακρύοις[4],
Τοὺς δὲ πρὸς ἃ βλέπουσιν ἐπ7οημένους
Καὶ πρὸς τὸν ἐμπρόθεσμον[5] ὀκνοῦντας χρόνον,
Καθ' ὃν τὸ κοινὸν συγκομίζεται χρέος·
Τῷ γὰρ[6] δανεισ7ῇ καὶ τοκισ7ῇ δεσπότῃ
Τάχ' ἂν ὁμαλῶς ἐγκαλῶν καταισχύναις·
Ὁ γὰρ νεαρὸς τῆς γονῆς οὗτος κλάδος,
* Ὃν εὐθὺς ἐξίκμασεν ἡ φλὸξ τοῦ χρόνου,
Κοσμῶν τὰ[7] λαμπρῶς τοῖς καλοῖς τοῖς ἐμφύτοις,
Τοῦ πνεύματος δείκνυσι τὴν προαίρεσιν,
Καὶ τὴν μάτην ὕπαρξιν ἣν δήπου λέγεις.
Ὢ ποῖον ἐτρύγησεν ὁ φθόνος ῥόδον!
Ποῖον δὲ κατήνεγκεν ἡβῶντα σ7άχυν
Τὸ τῆς τελευτῆς καὶ πρὸ τῶν κόκκων θέρος[8]!
Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν προὔκυψε καὶ φθὰς ἐκρύβη,

[1] Cod. Par. XIII, 157.

[2] Cod. M. fol. 73.

[3] Maxim. Planud. ap. Boiss. *Anecd. græc.* t. III, p. 461 : Ὡς ἐκ πυρὸς ἀνάπεμψον καπνὸν τῶν σ7εναγμάτων.

[4] Cod. πένθων δακρύεις et supra δακρύοις.

[5] Cod. Par. XCIII, 3 : Καὶ πρὸς τὸν ἐμπρόθεσμον ὀκλάζων χρόνον. Pisid. *Hexaem.* 407 : Ὢ μέχρι παντὸς ἐκδιδοὺς ὑπερθέσεις Ταῖς ἐκπροθέσμοις (cod. P. 854 : ἐμπροθέσμοις) τῶν χρεῶν προθεσμίαις.

[6] Fort. τῷ γοῦν.

[7] Leg. κομῶντα.

[8] Cf. cod. Par. XCII, 3.

Καὶ τὴν φίλην ἔγερσιν ἐλπίζων μένει·
Θρηνεῖ δὲ πικρῶς ἡ καλὴ μήτηρ μόνη,
Καθάπερ εἰκὸς, τὴν χλιδὴν τοῦ φιλτάτου
Καὶ συναποθνήσκουσα[1] μικροῦ δακρύει·
Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, τὸν τύπον σύνες,
Καὶ τοῦτον εὐχαῖς δεξιοῦ φιλοφρόνως[2]
Ἐπὶ ξένης θανόντα, παπαὶ τῆς τύχης!
Ὡς ἂν διεκδὺς τὸν βαθὺν τοῦτον ζόφον
Ἴδοι τὸ φῶς ἐκεῖνο τῆς ἀφθαρσίας.
Ζητεῖς μαθεῖν τίς ἐστιν; οὐκοῦν σοι φράσω·
Μίλος[3] Μανουὴλ ἀγαθῆς ῥίζης κλάδος.

LXXVIII. Δομεστίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Τέως μὲν αὐταῖς γειτνιῶν ταῖς ἐξόδοις
Πρὸς τὴν μάλα σκόπιμον ὁρμὴν ἐσφρίγων·
Ἐπεὶ δὲ τῷ κρατοῦντι συνεταξάμην,
Οἱ μηδαμοῦ στατῆρες ἐκθλίβουσί με,
Καὶ παρακατέχουσι[4] δεσμώτου πλέον.
* Ὃ γοῦν σε ποιεῖν ὡς ὁμόψυχον δέον,
Φρέαρ, κιβωτὲ, κῆπέ μου, θησαυρέ μου,
Πρᾶττε πρὸς ἡμᾶς· ἐν γὰρ ἀνάγκης χρόνῳ
Μέγιστα καὶ τὰ φαῦλα πᾶς ἄν τις κρίνοι·
Πλὴν οὐδ' ὁ χαλάβουκας[5] ἐκπέφευγέ με
Πρὸ τῆς θερινῆς ἐκδοθεὶς παγκαρπίας·
Οὗ δὴ χρυσοῦ μοι τοὺς φόρους τιμώμενος

[1] Synod. Cpolit. ap. Mai, *Spicil. Rom.* t. X, p. 20 : Συναποθανεῖν καὶ αὐτὸς τῇ τοιαύτῃ ὁμολογίᾳ μάλα θαῤῥούντως ἰσχυριζόμενος.

[2] Cod. Par. xiv, 76 : Καὶ τεκνοποιεῖ καὶ καλεῖ φιλοφρόνως. Conf. quoque ccxviii, 28; ccxxxvii, 113, et Cosmas, *Spicil. Rom.* t. II, p. 52.

[3] In *Catalog. Monac.* male μέλος pro Μίλος et κλάος pro κλάδος.

[4] Cod. Par. lxxxiv, 4.

[5] Hanc vocem non novi.

Πέμπε, σ7ατὴρ[1] κάλλισ7ε φιλοσ7οργίας,
Μὴ δισ7άσας πρὸς τόνδε τὸν γέροντά μου,
Ὧ καὶ τέλη θέσπιζε, γῆν δοὺς αὐτόσε,
Μήπως ὁ λιμὸς εἰσφθαρεὶς τοῖς ὀσ7έοις
Τὴν πρεσβυτικὴν συσ7ολὴν ἐξικμάσῃ·
Χεζητιᾷ γὰρ κατὰ τὴν κωμῳδίαν
Εἰς τοὺς βαθεῖς πώγωνας ὁ χρόνος βλέπων·
Κἂν ξυλοπομπὸν[2] τοῦτον ἡμῖν δεικνύοις,
Χρυσοῦν παρασχὼν ὁ χρυσοῦς τὸ φορτίον,
Ὀνηλατήσει καὶ βραβεύσει τὴν χάριν·
Ὁρᾷς γὰρ αὐτὸν καὶ παρακεκυφότα
Νωταρίου δή τινος ἢ κτήνους τρόπον[3].

LXXIX. Ἐπιτάφιοι.

Εἰ μηδὲν ἦν πόῤῥωθεν ἄλλο τι, ξένε,
Παρασ7ατικὸν τῆς ῥοῆς[4] τῶν πραγμάτων,
Ἦν ἂν ἀποχρῶν ὁ προκείμενος τύπος
Ἐκ τῶν καθ' αὑτὸν ζωγραφεῖν σοι τὴν φύσιν,
Ὡς ἀσ7ραπῆς κίνησις, ἢ χλόης θέρος,
Ἢ νιφάδων ἔκτηξις, ἢ σῆψις ῥόδων,
Ἢ ῥευμάτων ἔκθλιψις, ἢ λύχνου σβέσις.
Πλὴν, ὦ θεατὰ, σ7ῆθι σιγῶν ἐνθάδε,
Καὶ τῆς τύχης μάνθανε τὰς ὑποκρίσεις,
Καὶ τὸν πλάνον φαύλιζε καὶ μίμον βίον·
Πλὴν τίς τὸ παρὸν ἐκτραγῳδῆσαι πάθος,
Ἥλιε καὶ γῆ, τοῖς παροῦσιν ἰσχύσει;

[1] Cod. Esc. CLXXXVII, 2 : Στατῆρά μοι δὸς χαρμονῆς ἐγκαρδίου.

[2] Hac voce carent lexica.

[3] Versus XXIX numerat Bandini.

[4] Cod. Esc. CLXIX, 19 : Ἐκ τοῦδε τοῦ πλοῦ τῆς ῥοῆς τῶν πραγμάτων. Id. CCXXXI, 6 : Μεταξὺ τῆς ῥοῆς τῶν πραγμάτων.

Ποῖον γὰρ ἁπλῶς ἀρετῆς εἶδος, ξένε,
Οὐκ ἔσχεν εὐθὺς ἐκ βρέφους ἡ κειμένη;
Ἀλέξιος[1] πρόπαππος αὐτῇ πατρόθεν
Κομνηνοφυὴς βασιλεὺς γῆς Αὐσόνων,
Ὃν καὶ Μέγαν[2] καλοῦμεν ἐκ τῶν πρακτέων·
Πάππος δ' ἐπ' αὐτῷ Μιχαὴλ ὁ δεσπότης,
Ὁ τῆς δυτικῆς ταγματάρχης[3] ἰσχύος·
Οὗ παῖς ὁ λαμπρὸς ἐν μάχαις Νικηφόρος.
Ὁ σεβαστοκράτωρ δὲ πάππος μητρόθεν
Τῆς ἑσπέρας ὁ λύχνος ἁπλῶς ἁπάσης·
Δούκας δὲ πατὴρ, ᾧπερ ἡ κλῆσις Χάρις,
Μήτηρ δὲ Τορνικίνα Κομνηνὴ πάλιν,
Κόσμος γυναιξὶν ἐκ Ῥαοὺλ κατηγμένη.
Πλὴν ἀλλὰ τί χρὴ νεκρικὸν χοῦν σεμνύνειν
Πρὸς ἔμψυχον γῆν καὶ τελευτῶσαν φύσιν;
Ταύτην καλὴν φανεῖσαν ἐξ ἔργων πλέον
(Ὢ τῶν ἀτερπῶν εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδων!)
Ἀνὴρ ἀγαθὸς εἰς γυναῖκα λαμβάνει·
* Καὶ τίς γὰρ αὐτὸν ἀγνοεῖ τὸν γεννάδαν
Στρατοπεδάρχην τὸν μέγαν τὴν ἀξίαν,
Τὸν νοῦν τὸν ὀξὺν, τὸν κεραυνὸν πρὸς μάχας;
Ἔγωγε μὴν δέδοικα μικροῦ τὸν τύπον,
Καὶ τῆς γυναικὸς εὐλαβοῦμαι τὸν τρόπον,
Μὴ πρὸς τὰ σεμνὰ δυσφορήσῃ τῶν λόγων·
Πλὴν ἡ τοσαύτη χάρις, ὦ πλάνε χρόνε,
Ληστὰ, σφαγεῦ, τύραννε, βάσκανε, φθόρε,
(Ἃ γὰρ φύεις θαύματα καλύπτεις πάλιν,)

[1] De Alexio Comneno cf. Ducang. *Famil. Byz.* p. 192.

[2] Georg. Acropol. p. 14 : Ἀλεξίου τοῦ τῆς Τραπεζοῦντος κρατήσαντος, ὃς καὶ Μέγας ὠνομάζετο Κομνηνός.

[3] Th. Prodr. ed. Mai, VI, 96.

Ἔῤῥευσεν[1] εἰς χοῦν, ἦλθεν εἰς γῆς πυθμένας.
Ἔρημος[2] ἀνδρὸς εὐκλεοῦς καὶ φιλτάτης
Τὸ τῶν γνάθων ἔρευθος εὑρέθη ῥόδον,
Ὃ τοῦ θέρους φανέντος εὐθὺς ἐψύγη·
Τὸ γὰρ ἔαρ παρῆλθε τῆς ἡλικίας
Τῶν ζωτικῶν φεῦ παραλυθὲν ἰκμάδων,
Καὶ τήκεται μὲν ἡ χλιδὴ τῶν ὀμμάτων
Τῷ τῆς τελευτῆς ὑποχωροῦσα γνόφῳ[3],
Μελαίνεται δὲ τῆς δορᾶς ἡ λευκότης
Σκιᾶς πονηρᾶς ἐγχεθείσης τοῖς λίθοις·
Τὴν γὰρ φυσικὴν ἐξεμύζησε[4] δρόσον
Ἡ κοσμοφάγος[5] βδέλλα τῆς ἀπληστίας,
Καὶ φθείρεται μὲν ἡ καλὴ ῥὶς ἐνθάδε,
Ὅπου τὸ χόνδρον ἠρέμα σκεδάννυται·
Χείλη δὲ τὰ στάζοντα μικροῦ πορφύραν
Ἐκ τῆς ἁπαλῆς τῶν μυῶν φεῦ κογχύλης
* Ἐμφρύγεται δὴ καὶ σεσηρότα φθίνει·
Αἱ δὲ χρυσαῖ πίπτουσι τῷ κρύει τρίχες,
Ἐπεί περ αὐτὰς οὐχ ὑφίστησι ζέσις·

[1] Cod. ἔρευσεν.

[2] Fort. desunt quædam.

[3] Cf. cod. Esc. CLXXX, 5.

[4] Cod. Par. IV, 4.

[5] Hanc vocem ignorant lexicographi, quibus indicare possum : Κοσμοβόρος, S. Maximi *Opp.* t. I, p. LXXXVI. — Κοσμοθεάμων, Theod. Stud. *Ep.* 64 v°. — Κοσμοθρήνητος, cod. Par. 2403, fol. 49 r°. — Κοσμοκτισία, cod. P. 2494, fol. 190 v°. — Κοσμομήτωρ, Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 836 B : Χαίροις ἡ τῆς κοσμήτορος (leg. ex cod. Paris. 396 κοσμομήτορος) καὶ πρώτης ἐν γυναιξὶν Εὔας θύγατερ. — Κοσμοπάτωρ, Id. *ib.*: Χαίροις ἡ ἀπόγονος τοῦ κοσμοπάτορος καὶ θεοπλάστου Ἀδάμ. — Κοσμοσέβαστος, Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 835 C : Κοσμοσέβαστος τοῦ θεοῦ κιβωτός. — Κοσμοφιλής, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 17 r° : Ἀλλ' ἔμελλεν ἔτι τὸ κοσμοφιλέστατον μάλαγμα καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀλεξιφάρμακον. — Κοσμοχώρητος, Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 837 C: Τὴν μεγαλομέγεθόν τε καὶ κοσμοχώρητον καὶ θαυμαστοθέατον θάλασσαν.

Ὁ δ' εὐσταθὴς τράχηλος ἐν τοῖς σπονδύλοις,
Ὃν δεῖ καλεῖν καὶ πύργον ἐκ τῶν ᾀσμάτων[1],
Εἰς χῶμα λεπτὸν συμπεσὼν κατεστάλη·
Ναρκᾷ δὲ χειρῶν εἰς τὸ σώζειν ὀξύτης,
Οὗ μὴ πένης πάρεστιν, ἢ χήρας πόνος,
Ἢ κλαυθμυρισμὸς ὀρφανοῦ τινὸς βρέφους·
Ἡ δ' ἀναδενδρὰς τῆς φυῆς, ἡ δὲ στάσις,
Ἡ δ' εὐπρεπὴς κίνησις, ἡ δὲ σεμνότης
Ὤχοντο, παπαὶ τῆς κενῆς εὐεξίας·
Οὕτως Ἑλένην τὴν νέαν καὶ σώφρονα
Ὁ δυσμενὴς θάνατος ἁρπάσας φέρει·
Καὶ νῦν ὁ λαμπρὸς καὶ Μενελάου πλέον
Ὁ τρισαριστεὺς τῆς καλῆς ὁμευνέτης,
Τὸ δρᾶμα πενθεῖ δυσπαθῶς καὶ δακρύει·
Οὐ γὰρ ἔχει δήπουθεν ὃ σπάθη δράσει
Πρὸς τὴν πονηρὰν ἁρπαγὴν τῆς συζύγου.
Τίς οὖν Ἰλιὰς πρὸς τὸ πάθος ἀρκέσει;
Ὁ κλὼψ ἀφανής, ἡ κλαπεῖσα νεκρότης,
Ὁ λίθος ἁδρὸς, ἡ σορὸς κεκλεισμένη·
Τὰ δ' ἔνδον ὀστᾶ καὶ σποδὸς καὶ σαπρία·
Ὦ πυκνότης, φρόνησις, ἡδύτης λόγων,
Ὦ καὶ σιωπή, κόσμε τῶν θηλυτέρων[2],
Οἴῳ τελευτῆς ἐγκαλύπτεσθε σκότει!
* Ὁ πλοῦτος ἀργὸς, ἀσθενὴς ἡ λαμπρότης,
Ἡ δόξα καπνὸς, ἐν κενοῖς αἱ φροντίδες,
Ὁ χρυσὸς οὐδὲν, οὐδὲ γὰρ ἔχει στάσιν·
Ὁ πέπλος αἰσχρὸς, οὐδὲ γὰρ παραμένει·
Οἱ μάργαροι χνοῦς, οἱ λίθοι, λίθοι μόνον·

[1] Vide *Cantic. cantic.* IV, 4; VII, 4.

[2] Eurip. *Heracl.* 477 : Γυναικὶ γὰρ σιγή τε καὶ τὸ σωφρονεῖν Κάλλιστον. Conf. Sophocl. *Ajax*, 293.

Ὁ δ' ἄργυρος ῥοῦς καὶ πεπηγὼς καὶ τρέχων·
Ὅπου γε ῥευστὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον βλέπω,
Δι' ὃν παρήχθη τῆς ὕλης τὰ φάσματα·
Πλὴν ἡ φιλεργὸς[1], ἣν Σολομῶν σεμνύνει,
Καθάπερ εἰκὸς ἀῤῥενόφρονα[2] κρίνων,
Ἄρτι καθεύδει τῶνδε τῶν λίθων μέσον,
Εἰς ἀναχωκὴν τῶν προλαβόντων πόνων·
Μετὰ δὲ μικρὸν καὶ πνοῆς ἕξει δρόσον
Τοῖς ὀστέοις ἴαμα καὶ τῷ σαρκίῳ·
Σὺ δὲ βλέπων, βέλτιστε, σωφρόνως ἔχε
Καὶ τὴν γυναῖκα τήνδε τὴν πρὶν ὀλβίαν,
Καὶ νῦν ταπεινὴν καὶ μεμαγμένην κόνιν
Εὔχου προελθεῖν εἰς τρυφῆς θείας τόπους,
Ὡς ἂν σὺν αὐτοῖς εὐθυμῇ τοῖς ἀγγέλοις.

LXXX. Τῷ[3] βασιλεῖ Παλαιολόγῳ κυρῷ Ἀνδρονίκῳ τῷ Πρώτῳ.

Οὐκ ἔστιν ἁπλῶς οὔτε σου κρείττων φύσις,
Οὔτ', ὦ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς χείρων τύχη,
Εἴ γε σκοπήσει τήν τε σὴν πᾶς τις[4] φύσιν
Καὶ τὴν ἐμήν, κράτιστε, ῥαγδαίαν τύχην·
Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἥλιος οὐρανοδρόμος
Ἔκρυψας οὓς ἔδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος
Πτήξαντας ἢ μύσαντας ἐμπίδων τρόπον
* Πρὸς τὴν κατά σε γνωστικὴν μεσημβρίαν·
Ἐγὼ δὲ παρεὶς τὴν τρυφὴν[5] τῶν ἐλπίδων,
Ὑφ' ἧς ποτε ζῶν εὐμαρῶς[6] ἐθαλπόμην,

[1] Cf. infra ccxv, 37.
[2] Cf. cod. Par. cxxxi, 1.
[3] Cod. M. fol. 22.
[4] De notissima loquutione πᾶς τις cf. v. cl. Boisson. *Anecd. nov.* p. 45. Anon. in *Notic. des mss.* t. VI, p. 501 : Τί οὖ (fort. οὖν) τὰ ἄνω εὖ φρονῶν πᾶς τις κτᾶται. Pisid. *Hexaem.* 1193.
[5] Cf. cod. Par. xiv, 356.
[6] Cf. supra xliii, 50.

Στεναγμάτων τράπεζαν οἰκτρὰν ἀρτύω,
Καὶ τῷ βίῳ κίρνημι δακρύων πόμα,
Χρόνου τοσούτου καπνὸν εὐωχούμενος·
Πᾶσαν δὲ νικῶ συμφορῶν ἀμετρίαν
Ἐς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ νῦν ἅπαν γένος,
Ὃ καὶ ξένης λαίλαπος ἀντιπνευσάσης
Μὴ παρασυρεὶς τῇ βροχῇ τοῦ κινδύνου[1]
Μηδ' ἐν περιτλῷ πανταχοῦ γῆς βορβόρῳ
Χρανθεὶς ὁπωσοῦν τῆς ψυχῆς τὴν ἀρβύλην·
Ἀλλ' εἰ μὲν ἀπόλωλα, μικροῦ γὰρ τόδε,
Καὶ πάλιν ἐκ γῆς τὴν βοὴν διαπλέκω·
Τί τάχα καινὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως;
Καὶ γὰρ ὁ λιμὸς ὑπὸ κακοτεχνίας
Ἐγγαστρίμυθός ἐστι καὶ πείθει γράφειν,
Ὡς νεκρὸν ἐν σήματι καθεύδοντά με·
Εἰ δ' ὡς λέγουσί τινες εἰσέτι πνέω,
Καὶ δεῖ λογισμοῦ[2] καὶ τροφῆς τῷ σαρκίῳ,
Τίς ἄλλος ἡμῖν ἑστιάσει[3] τὴν φύσιν
Εἰ μὴ σύ, φιλάνθρωπε καὶ πτωχοτρόφε;
Ἐγὼ δ' ἀραχνῶν συμβολὰς[4] ἀναπτύων
Νόθων κρότων θήρατρον[5] εὐτέχνως πλέκω·
Ζωγρῶ δὲ τὸ ζῆν ἡσυχῇ καὶ μετρίως,
Μυίας τε καὶ κώνωπας ἁρπάζων μόλις·
* Οὕτω γὰρ ἂν κρίνοι[6] τις ἃ χρὴ λαμβάνειν
Ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς δυσπαθούντων ὀλβίων·
Ὅταν δέ τις ἄνθρωπος ἐκδὺς τὸν βίον

[1] Supra LXXV, 42, idem versus invenitur, ubi τῶν κινδύνων.

[2] Fort. leg. στολισμοῦ.

[3] Supra LXVII, 1 : Ὁσάκις ἁπλῶς ἑστιᾶν δεῖ τὴν φύσιν.

[4] Ad oram codicis σκόπει. Sententia sane obscura. Confer. nostrum *De animal.* v. 1466.

[5] Cf. infra XCIX, 14.

[6] Cod. κρίνῃ et supra κρίνοι.

Ῥιφῇ κατὰ γῆς καὶ γραφῇ προτύμβιος[1],
Ἐνταῦθα ῥυθμοὶ καὶ τελευταῖοι κρότοι,
Καὶ ψυχρὰ μισθώματα, παπαὶ τῆς τύχης!
Ἂν ζῶντα νεκρὸς καὶ μυδῶν ἔμπνουν τρέφῃ·
Κἂν ὁ σΊολισμὸς εὐπρεπής μοι τυγχάνοι,
Τῆς πυρφόρου γῆς ἐσΊι καρπὸς ὃ βλέπεις,
Εὔχρους μὲν ἐκτὸς, ἂν δὲ λαβών τις τέμῃ,
Δεινὴν σποδιὰν[2] ἐκφορῶν παραυτίκα·
Τὰ γὰρ ὑπομνήματα τῆς ἁμαρτίας
Ἐκ τῶν πονηρῶν ἱσΊορεῖται λειψάνων.
Πλὴν, ὦ βασιλεῦ, συμπαθῶς δίδασκέ με
Πῶς τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων κινουμένων
(Καὶ γὰρ ὅλως μόνιμον οὐδὲν ἐν βίῳ)
Τὰ γοῦν ἀηδῆ ταῦτα νικᾷ τὴν φύσιν·
Οὐ γὰρ φέρει κίνησιν ἡ τούτων σΊάσις.
Νυνὶ δὲ πυροὺς τοῖς ἐμοῖς τέκνοις πρόες,
Κλωθοῦς ἀγαθῆς[3] ἐκτροπὰς ἀνατρέπων·
Τὸ γὰρ ἐπεῖγον οὐκ ἔχει σοφίσματα.

LXXXI. Εἰς τὸν δεσπότην[4].

Τὸν ἀμπελῶνα[5] χέρσον ὑπάρξαντά μοι
Καὶ σφόδρα πυκνὸν ἐκ φυῆς πρωτοχρόνου[6]
ἌγρωσΊις[7] οἰσΊρήσασα δεινῶς ἐκθλίβει·
ΠροσίσΊαται γὰρ τοῖς σκαφεῦσιν εἰς βάθος

[1] Hoc vocabulo carent lexica. Supra LXIII, 22 : Καὶ τοὺς τύπους ἵσΊημι τοὺς προτυμβίους.

[2] Supra XXXV, 22 : Οὗ (μήλου) καὶ πέπων, ὥς φασιν, ἀσβόλης γέμει. Cf. Flav. Jos. *Bell. Jud.* IV, VIII, 4; Tacit. *Hist.* V, VII, 4, et Solin. cap. XXXVI.

[3] Nisi hoc dictum per εὐφημισμόν, fort. leg. ἀρατῆς. Infra CXI, 29 : Τῆς κακοδαίμονος Κλωθοῦς.

[4] Cod. M. fol. 23.

[5] Bandini ἀμπελῶν. Male.

[6] Cf. supra LIX, 7.

[7] Vid. Dioscor. IV, 30.

Πολυπλόκους[1] ἔχουσα τὰς παρεκφύσεις[2]·
Καὶ τέμνεται μὲν ὑπὸ τῶν σκαφιδίων,
Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς τοῖς φυτοῖς ἐναντία·
Ἐπαίρεται δὲ ταῖς τομαῖς αὖ καὶ βρύει,
Τῶν ἀντιλαβῶν ταῖς γοναῖς ἡδρασμένη.
Καὶ γὰρ ἔχει γόνατα, καμπὰς, ἐκτάσεις,
Καλαμοειδῆ[3] παραφυλλίδων[4] σκέπην,
Καὶ συνεχῆ σύνδεσμον εἰς βάσεις νέας.
Σὺ γοῦν σταφυλὴ βασιλικῆς ἀμπέλου,
Τοὺς δεσποτικοὺς εὐτυχοῦσα μαργάρους,
Ὡς σφαιροειδεῖς καὶ καταλεύκους ῥάγας,
Γενοῦ βοηθὸς τῇ χλιδῇ τῆς ἀμπέλου,
Ἣν ἡ σοβὰς πόῤῥωθεν ὀργῶσα θλίβει,
Καὶ τὴν πολυκέφαλον[5] ὡς ὕδραν πόαν,
Ἥρακλες ἡμῶν, τῇ χρυσῇ τέμνε σπάθῃ,
Σκύμνε σταθηρὲ, δέσποτα στεφανίτα.

LXXXII. Σεβαστῷ τῷ Πατρικιώτῃ[6].

Ἐγὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν,
Καὶ πρὸς τὰ συμβαίνοντα θαῤῥεῖν τοῖς λόγοις·
Ἡ γὰρ τύχη πείθει με σιγῶντα στέγειν,
Ὡς παῖδα νωθρὸν ἐμβριθὴς ἐπιστάτης.
Αὐτὸς δὲ λαλεῖν κἂν σιγᾷς παροξύνεις,

[1] Cf. cod. Par. XII, 3.

[2] Vox addenda lexicis.

[3] Cod. Par. 2286, fol. 8 v°.

[4] Cf. cod. Par. CVII, 12.

[5] Meliten. v. 546 : *Τοσοῦτον πολυκέφαλον ὑπῆρχε τὸ θηρίον.* Id. 551 : *Πολυκ. καὶ τερατῶδες ζῷον.* Id. 555 : *Ὕδραν τὴν πολυκέφαλον.* Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 209 v° : *Τοῦ δὲ μοιχοῦ τὸ κακὸν οὐκ ἔστι τῶν ἐνιαίων, ἀλλὰ τῶν πολυσχιδῶν καὶ πολυκεφάλων.* Theod. Studit. cod. Paris. 891, fol. 249 r° : *Τὸν ὄφιν τὸν πολυκέφαλον.* Heraclit. *De incred.* XVIII : *Πολυκέφαλον ἱστορεῖται θηρίον.*

[6] Cod. M. fol. 23.

Ὡς ἡλίου δύναμις ἐν μεσημβρίᾳ
Πτηνὸν σιωπῶν καὶ φιλόδροσον τέως.
Ὁ μὲν γὰρ εἰς σὲ καὶ τὸ σὸν κάλλος βλέπων
Καὶ τὴν λογικὴν ἐξ ἐπισΊήμης χύσιν[1],
* Ἣ πάντα κινεῖ καὶ παρασύρει κρότον
Ὡς εὔδρομος ῥοῦς τὰς ἀχυρώδεις[2] ὕλας,
Ἄφωνος ἰχθὺς εὐθέως καθίσΊαται.
Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν σωφρονῶν σου τὸν τρόπον,
Ὦ τὰς παλαιὰς ἐξεφαύλισας[3] φύσεις,
(Τὰς γὰρ καθ' ἡμᾶς οὐδὲ μετρίως κρίνω)
Πῶς ἂν ἔτι δύναιτο σιγῶν μὴ γράφειν;
Καλεῖ σε λοιπὸν ὁ χρυσοῦς εὐεργέτης
Ὁ Μυρέων πρόεδρος ὁ πΊωχοτρόφος,
Καλεῖ δι' ἡμῶν τὴν φιλάνθρωπον φύσιν·
ὈπΊούς γε μὴν ἥκισΊα πυροὺς ἂν λάβοις,
Οὐ γὰρ παρ' ἡμῖν, οὐδ' ἀπὸ γλεύκους δέπας,
Ἀλλ' οὐδ' ὀπώρας, οὐδ' ὅσα τραγήματα·
Εἰ δ' οὐκ ἀνεκτὸν, σύ γε τῆς χρείας γίνου,
Καὶ πέμπε μοι φθὰς ἀργυρᾶν εὐκοσμίαν,
Καὶ τῶν φιλῳδῶν[4] ἐκπριῶ τοὺς εὐλάλους
Κηροὺς ἐνεγκὼν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἑσπέρας,
Καὶ συμπανηγύριζε τῷ πνέοντί σε[5].
Σὺ μὲν γὰρ οὐ κέκληκας ἡμᾶς ἐξ ἔθους,

[1] Cod. Par. LV, 23 : Νοημάτων χύσις.

[2] Infra CXLII, 1 : Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀχυρώδη χάριν. Philes, ed. Wernsd. p. 82 : Τὰς ἀχυρώδεις τῶν ἐχθρῶν ἀπολίκμησας φύσιν (in not. φύσεις). Quæ vox mihi revocat in memoriam aliud compositum ἀχυρώνυμος, quo ditari possunt lexica, ex German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 4 v° : Τὴν ἀχυρώνυμον πόλιν. Et mox : Ἀλλὰ παρεᾶσαι τοὺς ἐκεῖσε ὠρυομένους λέοντας, ὡς βόας τὴν ἀχυρώνυμον ἔδεσθαι.

[3] Cod. Par. 1087, fol. 115 r°.

[4] Fort. φρικωδῶν.

[5] Idem versus supra LXV, 81.

Ἡμεῖς δὲ καλοῦμέν σε, κἂν φεύγειν θέλῃς,
Πανηγυρικὴ τοῖς ἐρασταῖς φαιδρότης.

LXXXIII. Τῷ αὐτῷ[1].

Τὴν ἔντονον σὴν καὶ πολύζηλον φύσιν,
Καὶ τὸν καθαρὸν καὶ φιλαλήθη τρόπον,
Εἰδὼς ἔχω πόῤῥωθεν ἐξ ὧν εἰργάσω·
Καὶ νῦν δὲ θαῤῥῶν εἰς τὸν ἑδραῖον πόθον
* Καὶ τὴν ἀνεκλάλητον[2] εὐελπιστίαν,
Ἣν αὐτὸς, ὦ κάλλιστε τῶν φίλων, δίδως
Ἀναβεβηκὼς εἰς τὸ φάσμα τῆς τύχης,
Καὶ πρὸς τὰ χαμαίζηλα σωφρόνως βλέπων
Τὸν οἰκέτην πέπομφα τὸν μείρακά σοι·
Καὶ πέμπε μοι δὴ τοὺς πυροὺς τοὺς δευτέρους,
Καὶ τὸν χρυσοῦν στατῆρα καὶ τὸν ὀξίνην·
Κἂν πάντα μὴ δοὺς φαυλίσῃς τὸν φίλτατον,
Τοὺς γοῦν πυροὺς ἥδιστος ὀφθεὶς ἀπόδος·
Τὰ γὰρ κατατρύχοντα τὴν φύσιν πλέον
Οὐκ ἂν ἀγαθὰς τὰς ὑπερθέσεις ἔχοι[3]·
Ναὶ καθάπαξ ἄψευστε, ναὶ πῆξις[4] λόγων,
Καὶ[5] βάθρον ἑστὼς ὑπὸ μοχλοῖς πρακτέων,
Δεῖξον σεαυτὸν κατὰ τοὺς πρώτους τύπους,
Οἷς ἡ φιλικὴ ζωγραφεῖ σε καρδία.

LXXXIV. Ῥαοὺλ τῷ ἐπὶ στρατοῦ[6].

Τὴν ἐξ ὄνου μὲν ἵππον, ἐξ ἵππου δ' ὄνον,

[1] Cod. M. fol. 24.

[2] Isidor. Pel. 1, 377. Melit. 2967 : Καὶ γῆθος ἀνεκλάλητον. Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 239 v° : Χαρὰν ἀνεκλάλητον. Theod. Lascar. codex Paris. 1193, fol. 2 r° : Ἀνεκλάλητον φῶς.

[3] Cod. ἔχει et supra ἔχοι.

[4] Cod. Par. LXI, 3 : Τῶν δυσχερῶν τὴν πῆξιν.

[5] Fort. ναί pro καί.

[6] ὁ στρατοῦ, ὁ ἐπὶ στρατοῦ, dignitas de qua Ducang. *Gloss. med. græc.*

Τὸ σύνθετον φρόντισμα, τὸν σΊεῖρον τόκον,
Τὸ ποικίλον τέχνασμα τῆς ἀπλησΊίας,
Τὸ ψυχρὸν ἀπόσφραγμα[1], τὴν δύσνουν φύσιν,
Τὸν εἰς τὸ κοινὸν ὑσΊερόσπορον[2] γόνον,
Ὃν βελτίω κρίνουσι τοῦ φυτοσπόρου,
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὑπερθέρμους[3] φίλους,
Ἥρακλες, Ἑρμῆ, τῆς Ἀθηνᾶς ὁπλίτα,
* Πρὸ τῆς μεγάλης ἧς ἔτυχες φύσεως,
Καὶ τῶν πρὸς ἐχθροὺς τακτικῶν βουλευμάτων,
Καὶ τῶν ἱκανῶν τῆς ἐπισΊήμης λόγων,
Οἷς σαυτὸν ὠλβίωσας ἁπάντων πλέον.
Προσδεῖ γὰρ ἡμῖν εὐσθενοῦς μυλωθρίδος
Εἰς τὴν ὁμαλῆ συντριβὴν τῶν ἀλφίτων,
Ὡς ἂν ἅπαν βάρβαρον[4] ἀθροίσας γένος
Ἐν φασγάνου σΊόματι συντρίψῃς χύδην.

LXXXV. Πρὸς τὸν Φιλανθρωπηνὸν τὸν πιγκέρνην[5].

Σὺ μὲν, μυριόφθαλμε, λαμπρῶς ἀγχίνου,
Τὴν ἡμεδαπὴν τακτικῶς διατρέχεις·

[1] Vocabuli forma inaudita. Corrigas *ἀπόφραγμα*, «frigida separatio», animal quod a similibus segregat se nec coit.

[2] Hac voce ditari possunt lexica, quibus addam Ὑσ1ερογένεια, German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 113 r° : Ὅ *τε τῷ χρόνῳ μείζων ὁ Κάϊν, καὶ ὁ ἐλατΊούμενος τὴν ὑσΊερογένειαν ὁ Ἄβελ.* — Ὑσ1ερόκροτος, codex Paris. 400, fol. 134 r° : Ἠχῶ *σὺ φωνῆς ὑσΊερόκροτον κρότον.*

[3] German. Cpol. cod. Coisl. 278, 142 v° : Τὸ *δὲ ἀνοικοδομῆσαν, ὑπέρθερμον καὶ ἀνάῤῥουν, εἰς ὀφθαλμοὺς καρδιόθεν φερόμενον.*

[4] Cf. supra XLIV, 17.

[5] De Philanthropeno pincerna conf. Cantacuz. t. I, p. 479, et Lebeau, *Hist. du Bas Emp.* t. XI, p. 6. «Πιγκέρνης, *Pincerna* seu *Pocillator*, erat ex tertia pentade Palatinorum magistratuum, quibus *πίλοις συρματείοις* caput tegere fas erat, ut notat Matthæus monachus in Catalogo officialium Palat. Constantinopolit.» Bandin.

Καὶ γὰρ τόπου κάμνοντος ἀμβλυωπίαν
Εἰς πραγμάτων ἤμειψας ὀξυδορκίαν,
Καὶ τοὺς Φάγους ἤλασας ἐκ μέσου λύκους,
Ἀφεὶς ἐπ' αὐτοὺς τῶν [1] Φρενῶν τὴν σφενδόνην [2],
Ὡς ἂν ὁ σηκὸς εὐπραγῇ τοῦ ποιμνίου.
Μᾶλλον δὲ τῷ θρέψαντι καὶ πέμψαντί σε
Φανεὶς ἀγαθὸς εἰς τὰ νῦν ἔργα σκύλαξ,
Φρικταῖς ὑλακαῖς [3] τὰς κλοπὰς ἐφαύλισας,
Καὶ βαρβάρων ἔθελξας ἀγρίων Φύσεις
Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι τῆς εὐγλωττίας [4],
Καὶ νεκρὸν [5] ἐψύχωσας ἀνθρώπων γένος,
Παλιμβίους χάριτας ἀφθόνως χέας·
Καὶ δυσμάχου λέλυκας ἀνάγκης νέφος [6],
Τὴν ἔμπυρον σὴν οὐχ ὑποστὰν αἰθρίαν,
Ἐπεί περ ὡς Φῶς εἰς τὸν αὐτόσε ζόφον
Ὁ τοῦ κράτους ἥλιος [7] ἐξήνεγκέ σε·
Καὶ σὺ μὲν οὕτω ταῦτα καὶ κρείττω δράσεις,
Εἴ πού τι μηδὲν ἐμποδὼν γένοιτό σοι·
Ἔγνων σε γὰρ ἔγνων σε τῶν ἄλλων πλέον,
Ἐκ τῶν πάλαι δήπουθεν ἀριστευμάτων·
Ἐγὼ δὲ τυφθεὶς ὑπὸ τῆς Φαύλης τύχης,
Καὶ μηδ' ἀναπνεῖν μηδὲ λαλεῖν ἰσχύων,
Κεῖμαι, στρατηγὲ, καὶ θανατῶ καὶ στένω·
Πλὴν παστάδας πήγνυμι τοῦ γένους χάριν,
Καὶ νυμφίῳ ζεύγνυμι τὴν θυγατέρα,
Τὴν ἀπὸ Φυῆς εὐγενῆ πρωτοσπόρου [8],

[1] Pro τῶν fort. σῶν.
[2] Cf. cod. Par. CCXXXVII, 81.
[3] Cod. Φρυκταῖς ὑλακταῖς.
[4] Cf. cod. Vat. XI, 5.
[5] Cod. νεκρῶν.
[6] Infra XCIII, 21 : Νέφος τύχης. Et XCIX, 7. Cod. Escur. XXVII, 22 : Νέφη τελευτῆς.
[7] Cf. supra LXIII, 13.
[8] Cf. supra I, 67, et LIX, 7.

Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς εὐμενὲς δεδορκότος·
Καὶ δεῖ φίλων μάλιστα τῷ δεῦρο χρόνῳ
Τῶν πραγμάτων πόῤῥωθεν ἐκζητουμένων,
Μᾶλλον δὲ, φιλόπτωχε, τίς λόγος φίλων,
Ἀλλ' οὐκ ἀγαθῶν οὐδὲ συμπαθεστέρων;
Τοὺς γὰρ φίλους ἤλεγξαν αἱ περιστάσεις.
Εἰ γοῦν σεαυτῷ μοῖραν ἐντεῦθεν δίδως,
Ὡς ἂν ἔχοις, κούφιζε τὸν πένητά σου,
Ἢ μικρὸν ἀπόδεσμον ἀφεὶς ἢ μέγαν,
* Ἢ σκεῦος ἢ ἔπιπλον[1] εἰς εὐκοσμίαν·
Πολυτελὴς γάρ ἐστιν ἡ σὴ καρδία,
Καὶ πραγμάτων θάλαμος[2] ὑπερκοσμίων[3],
Καὶ Ξανθόπουλος ὁ χρυσοῦς οὗτος φίλος,
Ὃν οἱ λόγοι μάλιστα συνδέουσί μοι,
Διακομιστὴς ἀσφαλὴς ὢν τυγχάνοι,
Γράμματα καὶ πράγματα συνθεὶς αὐτόθεν[4].

LXXXVI. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρῷ Θεοδώρῳ[5].

Χιτῶνος ὀφθεὶς ἐνδεὴς καὶ διφθέρας
Ἐν τῇδε τῇ νῦν τοῦ κρυμοῦ καταστάσει,
Σοφὲ προμηθεῦ τῶν ἀναργύρων φίλων,
Δέδοικα τὴν ἔμφυτον οὐ μάτην ζέσιν,
Μήπως συναχθῇ πρὸς τὸ τῶν στέρνων βάθος,

[1] Cf. Ducang. *Glossar. med. græc.* s. v. Ἔπιπλα.

[2] Supra LXIX, 4 : Μυστηρίων θάλαμον. Cf. infra CXII, 2.

[3] Sallust. IV, p. 10. S. Basil. *Opp.* t. I, p. 6, ubi cod. Par. 1277, ὑπερκοσμία pro ὑπερκόσμιος.

[4] XLV versus numerat Bandini.

[5] In cod. M. fol. 16. «Diversus omnino Theodorus iste Xanthopulus ab alio, cujus esse concilii Florentini Historiam ms. putat Allatius, quæ habetur in ms. codice Viennensi, teste Lambecio, VIII, p. 503. Hunc enim centenario saltem juniorem esse fatendum est.» Bandin.

Καὶ τῷ χρόνῳ σύντηξιν[1] ἡ κρᾶσις πάθῃ,
Εἶτα σῖερηθῇ τῆς πνοῆς ἡ καρδία,
Καὶ ζημιωθῇς Φίλον οὐ Φαῦλον τάχα.
Περὶ μὲν οὖν χιτῶνος οὐ δεῖ μοι λόγων,
Ἄλλος γὰρ ἂν ἔρανος αὐτὸν εἰσΦέροι·
Περὶ δὲ καινῆς ποτνιῶμαι διΦθέρας,
Ὡς ἂν τὸ ῥιγοῦν εὐπαθῇ μοι σαρκίον·
Δεινὴ γάρ ἐσῖι τῶν τριχῶν ἡ θερμότης
Τὰ ψυχρὰ καὶ δάκνοντα Φαυλίζειν πάθη.
Ὅλως γε μὴν ἄηθες οὐδέν τι δράσεις
Ταύτην παρασχὼν ὁ χρυσοῦς μοι δεσπότης·
* Καὶ πρὶν γὰρ ἡμῶν ὑπεραλγήσας[2] ἔχεις,
Καὶ τοὺς ἐνοχλήσαντας ἀνεῖλες πόνους
Ταῖς τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς χειρουργίαις[3].
Εἰ δ' οὐχ ὅλῃ θάλπειν με διΦθέρᾳ θέλεις,
(Οὐ γὰρ ἂν εἰς ἅπαντας ἀρκέσαις μόνος,)
Τὸ γοῦν μέσον τίμημα τῆς ὅλης πρόες.
Ποῖος γὰρ ὡς σὺ τόν τε[4] καθόλου τρόπον,
Καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων σχέσιν,
Ἐκκλησίας ἔρεισμα, δογμάτων βάσις,
Παίδευμα κοινὸν, κῆπε[5] χαρίτων βρύων,
Τῶν ἀρετῶν ὄχημα, τοῦ ζήλου θίβη,
Μᾶλλον δὲ παντὸς ἄφθονε πῖωχοτρόΦε.

LXXXVII. Ἐπιτάφιοι[6].

Λάβων ἀπαθὲς ἐκ χοὸς τὸ σαρκίον,

[1] Infra CXXXVI, 7.

[2] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 201 r° : Εἶτα τῆς μὲν τῶν μελῶν βλάβης δεῖ κατολιγωρεῖν, τῆς δὲ τῶν χρημάτων ἀφαιρέσεως ὑπεραλγεῖν.

[3] Cf. supra XLIII, 27.

[4] Cod. τόνδε pro τόν τε.

[5] Infra CXXXIV, 10 : Κῆπε τῶν χαρισμάτων.

[6] Cod. M. fol. 24.

Ἐμπαθὲς ἀπέδωκα τῇ γῇ τὸ χρέος·
Πολλῷ δὲ τοῦ πρὶν ὀλβιώτερον πάλιν
Ἕξω τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῆς δανεισάσης.

LXXXVIII. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν καθεύδοντα[1].

Ἄνθρωπε, καθεύδοντα σαυτὸν εἰ βλέπεις,
Ἀφυπνίσας βάδιζε τὸν πρόσω βίον·
* Ἵνα δὲ καὶ δύναμιν ἀρκοῦσαν λάβῃς,
Τὴν πνευματικὴν ὡς ὁρᾷς βρῶσιν φάγε.

LXXXIX. Εἰς τὸν αὐτὸν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος[2].

Κόραξ μοναχὲ, δεῦρο καὶ σκόπει τάδε,
Καὶ πάντας ἁπλῶς εἰ δυνατὸν τοὺς ξένους
Ἐν παντὶ καὶ βρώματι καὶ χρόνῳ τρέφε,
Μή τις ἐν αὐτοῖς εὑρεθῇ καὶ Θεσβίτης.

XC. Εἰς τὸν προφήτην Μωσῆν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα[3].

Τὸ τῶν παθῶν πέδιλον ὡς Μωσῆς λύων,
Μυστηρίων ἄῤῥητος αὐτόπτης γίνου,
Καὶ τῆς ἀρᾶς, ἄνθρωπε, τῶν βάτων μέσον
Πῦρ ἐνθέου χάριτος ἀφλέκτως[4] δέχου.

XCI. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ[5].

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον οὐκ ἔχει βλέπειν·
Συστέλλεται γὰρ, σὺ δὲ μηδὲ τοῦ πέλας,
Ἕως ἂν, ὦ βέλτιστε[6], καὶ πλάκας λάβῃς,
Καὶ Μωσαϊκῶς[7] ἐξαμείψῃς τὰς φύσεις.

[1] Cod. M. fol. 74.
[2] Cod. M. fol. 74.
[3] Cod. M. fol. 74.
[4] Infra CCXIX, 4.
[5] Cod. M. fol. 74.
[6] Cod. ὁ βέλτιστε.
[7] Hoc adverbium non indicat *Thesaurus Parisiensis*.

XCII. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

* Ἔδει τὸ πᾶν, κράτισλε, Ῥωμαίων γένος,
Ὅσον μερισθὲν πολλαχοῦ κατεσπάρη,
Κοινῇ συνελθὸν εὐλογεῖν σου τὴν φύσιν,
Καὶ μυρίους ἄνωθεν αἰτεῖσθαι χρόνους,
Ἐφ' οἷς τὸ σεπλὸν ἐκτενεῖς μᾶλλον κράτος,
Ἢ τοὺς ἑκάσλῃ τῶν φυλῶν ὡρισμένους
* Εἰς τὸν σὸν εἰ δύναιτο συλλέγειν βίον·
Εἰ μὲν γὰρ ὡς ἄνθρωπος ηὐτύχεις μόνον,
Ἦν ἄν τις ἐν σοὶ καὶ τροπῆς ὑποψία·
Τὴν σύνθεσιν γὰρ ἡ διάσλασις λύει,
Καὶ τῆς ὕλης ἔλεγχος ὁ χρόνος ῥέων·
Ἐπεὶ δὲ νικᾷς τὴν κινουμένην[1] φύσιν,
Πῶς οὐ θεμιτὸν, πῶς δὲ μὴ πάνυ πρέπον
Ἑσλῶτά σε ζῆν εἰς τὸν ἄσλατον βίον,
Καὶ τὴν ὕλην ἄῤῥευσλον ἐν σοὶ τυγχάνειν,
Ὡς ἂν μένῃς ἄτρεπλος ἡϐῶν τῷ χρόνῳ,
Καὶ πρὸς τὰ τοῦ σώματος ἀντέχῃς πάθη,
Κοινῆς ὀφειλῆς ἐκφυγὼν προθεσμίαν;
Τὰ γὰρ κατά σε πάντα φαυλίζει κρότον,
Κἂν ὡς ποταμὸς ἀπὸ τῆς τέχνης ῥέῃ,
Κἂν πῦρ ἐπ' αὐτοῖς ὁσλισοῦν τύχῃ πνέων,
Οἷον θέμις, φρόνησις, ἁγνεία, σθένος,
Ὄψις, λαλιὰ, βῆμα, καθέδρα, σλάσις,
Ἀναδρομὴ σώματος, ὀξύτης, κρίσις,
Εὐωχία ξύμμετρος, ἐν ζυγοῖς πόσις,
Ὕπνος δοκῶν δήπουθεν, ἀγῶνες, λόγοι,
Νόμοι, πόλεις, χρήματα καὶ σλρατεύματα,

[1] Cod. νικουμένην.

Δι' ὧν ἀτεχνῶς εὐπραγεῖ σου τὸ κράτος,
Ὡς πνεῦμα καὶ φῶς εἰς τὸ πᾶν τόδε τρέχον.
Ἀλλὰ σὺ μὲν, κράτιστε, δεικνὺς τὴν φύσιν
* Ἤλγεις πρὸ μικροῦ μὴ κριθῇς καί τι πλέον·
Μείζων γὰρ ἐνσκήψασα τοῖς ἔνδον ζέσις
Ἀνώμαλον τὴν ἕξιν εἰργάσατό σοι·
Κυκώμενον δὲ πᾶν τὸ Ῥωμαίων γένος
Ὡς ἀπὸ συνθήματος[1] ἐκραδαίνετο·
Τῆς γὰρ κεφαλῆς ἐκτιναχθὲν τὸ θλίβον
Ἕκαστον ἁπλῶς τῶν μερῶν ἐπυρπόλει·
Καὶ τῆς ἑορτῆς ἡ κρατίστη φαιδρότης
Σκυθρωπότητος εἶχε κοινῆς ἐμφάσεις.
Ἐγὼ δὲ τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν χεῖρον κρίνων,
Ἠγωνίων, ἤσχαλλον, ἐξετηκόμην,
Ἕως τὸ σὸν πρόσωπον ἰδὼν ἀσμένως
Εἰς τοὺς παρόντας ἦλθον εὐτόλμως λόγους.
Πρὶν οὖν παρελθεῖν καὶ ῥυῆναι τὴν κτίσιν,
Καὶ συμπαρελθεῖν τὸ βροτῶν ἅπαν γένος,
Παντὸς[2] πάθους ἄγευστος ὀχλοῦντος μένοις,
Καὶ μηδὲ σὴν δήπουθεν ἐκτρίψαι τρίχα
Τὸ φθαρτικὸν, κράτιστε, τοῦ χρόνου θράσος·
Σοῦ γὰρ ἄνευ ζῆν οὐδαμῶς ἄν τις θέλοι,
Τύχης τοσοῦτο καὶ φρενῶν χύμα βλέπων.

XCIII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Θεοστεφὲς[3] κράτιστε καὶ πρὸ τοῦ στέφους,
Γράφοντι μὴ γράφοντι συγγίνωσκέ μοι·

[1] *De animal.* 640. De formula ἀπὸ συνθήματος conf. *Thesaur.* s. h. v. col. 3911 C.

[2] Idem versus infra xcv, 192.

[3] Conf. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 220 v°.

Τοῖς γὰρ ἁμαρτήμασι τῶν ὑπηκόων
Ἡ σὴ φυσικῶς ἀντίκειται χρησΊότης·
* Οὐ πείθομαι ζῆν, εἴ γε μὴ πνέοιμί σε,
Τὸν εὐγενῆ σωτῆρα τῆς οἰκουμένης,
Οὐδ' εὔχομαι πνεῖν, εἴ γε μὴ βλέποιμί σε,
Τὸν ζωτικὸν ζωσΊῆρα[1] τῆς κραταρχίας·
Ἂν[2] λειποθυμῶ, σὺ δ' ἀναλάμβανέ με,
Καὶ γὰρ τὸ σὸν πρόσωπον ὡς ῥόδον βρύει.
Αἲ καρδιαλγῶ· ποῦ Γαληνὸς ἐνθάδε,
ΧρισΊοῦ μιμητὰ τοῦ περὶ πάντας πρᾴου;
Διψῶ, βασιλεῦ, καὶ περικέχηνά σε,
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν αἰτῶ σου δρόσον·
Ἥλιε τῆς γῆς, θάλπε καὶ φώτιζέ με
Καὶ τοῦ κρύους ἔξελκε τῆς Βυζαντίδος,
Γραφῆς ἐρυθρᾶς ἀῤῥαγῆ τείνας βρόχον.
Τοῖς μὲν γὰρ εὖ πράτΊουσιν ἡ πόλις πόλις·
Ἐμοὶ δ' Ἐριννύς· ῥῦσΊα[3], μὴ μέλλε πλέον,
Σβέσον τὸ πῦρ, κοίμισον ὀφθεὶς τὴν ζάλην,
Λῦσον τὸ βαθὺ τῆς ἐμῆς τύχης νέφος[4],
Ἡ βασιλικὴ πανταχοῦ γῆς αἰθρία[5],
ΓλῶτΊαν δὲ σιγήσασαν ἐξ ἀθυμίας
Μεθαρμόσας τράνωσον εἰς νέους κρότους.
Εἰ γὰρ πρὸς ἐχθροὺς εὐτρεπίζῃ δυσμάχους,
Καὶ γῆν ἐπελθεῖν ἀξιοῖς ἀλλοτρίαν,
Βασιλέων Ἥρακλες αἰθεροδρόμε,
Δεῖ τάχα κἀμὲ παρομαρτοῦντα βλέπειν,

[1] Cod. Par. CXLIX, 239 : Τὸν φοινικοῦν ζωσΊῆρα τῆς εὐανδρίας. Conf. *De animal.* 1021.

[2] Fort. αἲ λειποθυμῶ ut mox αἲ καρδιαλγῶ. Cf. etiam XCV, 160.

[3] Eustath. *Opusc.* p. 157, 88 : Ὦ θεὲ ῥῦσΊα.

[4] Cf. supra LXXXV, 15.

[5] Cod. Par. LXI, 4 : Καὶ βασιλικῆς ἐμφορηθεὶς αἰθρίας.

Ἐπεί σε λαμπρῶς ἀντιτάξω τῷ χρόνῳ
* Καλαμίνῳ δόρακι [1] βαλὼν τὸν φθόνον.

XCIV. Τῇ ϑεομήτορι.

Τέκνῳ τελευτήσαντι μητρὸς ἀθλίας,
Εὔσπλαγχνε, σεμνὴ, λύσιν αἰτοῦ ϖταισμάτων·
Σὺ γὰρ μόνη σώζουσα κοινῇ τὴν φύσιν
Ἁμαρτίας ἄγευστον ἐκτήσω τόκον.
Ὃν ζῶντα, σεμνὴ, σοὶ ϖαρεσχόμην, κόρη,
Τοῦτον κομίζω καὶ τελευτήσαντά σοι·
Ἑτοίμασον γοῦν τὴν Ἐδὲμ τῷ φιλτάτῳ
Πρὸ τῆς γαμικῆς ἁρπαγέντι ϖαστάδος [2].

XCV. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα.

Οὐδέν τι κοινὸν ϖρὸς τὸ ϖᾶν ἔχεις γένος,
Οὐ τὸ ϖροτεχθὲν καὶ τελευτῆσαν μόνον,
Ἀλλ' ὃ βλέπει, κράτιστε, καὶ ζῶν ὁ χρόνος,
Ὡς μηδὲ τοὺς νῦν μηδὲ τοὺς ϖάλαι κρότους,
Ὅσους τὸ ϖᾶν ἐξεῦρε τῆς τέχνης κράτος,
Εἶναι δυνατοὺς καὶ τὸ σὸν μέλπειν κράτος·
Εἰ μὲν γὰρ εἰς φρόνησιν ἀκμάζοντί σοι
Καὶ σωφροσύνη μὴ ϖροσῆν, μηδ' ἀνδρία,
Μηδὲ στύγος [3] ϑέμιδος εἰς τὰ ϖρακτέα,
* Τάχα τις ἂν ὕμνος σε ϑαρσῶν ἐκρότει·
Ἐπεὶ δὲ σαυτῷ ϖάντα συγκλείσας ἔχεις,
Ὄγκον δὲ τῶνδ' ἕκαστον οὐ φαῦλον φέρει,
Πῶς οὐκ ἂν οἱ γράφοντες αἰσχύνοιντό σε,

[1] Leg. sive δόρατι (Hom. *Il.* Φ, 113: Δουρὶ βαλών), sive δόνακι.

[2] Anon. in Append. *Anth. Pal.* 229: Ἐκ δέ με παστῶν Νύμφην κὰκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Ἀΐδας.

[3] Fort. στύλος?

Τὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ῥητορικῆς βελτίω;
Πλὴν ἡ σιωπὴ συσκιάζει τὸν πόθον,
Κρότος δὲ πᾶς ἔνδειξιν εὐνοίας ἔχει·
Εἰσπράτ7εται δ' οὖν καὶ τὰ λεπ7ὰ πολλάκις
Ὁ τὸν βαρυτάλαντον [1] ἀθροίζων φόρον.
Μέχρι μὲν οὖν ἤμελγες ἐκ σ7έρνων γάλα,
Καὶ τὴν τύχην ἔκρυπ7ες ἐν τοῖς σπαργάνοις,
Ὦ καὶ λεόντων σκύμνε, καὶ σκύμνων λέον,
Τὴν τοῦ κράτους ὕπαρξιν ἐσκιαγράφεις
Ἐκ τῶν ἀμυδρῶν τοῦ προσώπου συμβόλων·
Ἐπεὶ δὲ καὶ παῖς τὸ χρυσοῦν ὤφθη βρέφος,
Τὰς ἐμφύτους χάριτας ἐτράνους ἔτι,
Καὶ ταῖς ἐρυγαῖς τῆς μεγαλοφυΐας [2]
Τῶν παιδαγωγῶν τὸν φορυτὸν [3] ἐπ7όεις·
Ἔπειτα δὲ προὔκυπ7ες εἰς μείζω χρόνον,
Ὡς π7όρθος ἡδὺς εὐφυῶς ἀνατρέχων,
Καὶ τῷ μὲν αὐτάνακτι πατρὶ συμπνέων
Ἔπρατ7ες ἃ χρῆν καὶ συναντελαμβάνου·
Τῶν γὰρ φυσικῶν οὐκ ἀπεσκίρτας νόμων,
Ἀλλὰ σὺ μὲν ξύμπαντος ἐκράτεις γένους,
* Σοῦ δ' ἦρχεν αὐτὸς, μὴ νοθευθῇ τὸ κράτος,
Μηδ' ἐκκυλισθῇ τῆς κορυφῆς τὸ σ7έφος,

[1] German. Cpolitan. cod. Coisl. 278, fol. 164 v° : Οὐ γὰρ ἡμεῖς χρήζομεν τούτου βαρυτάλαντοι ὄντες καὶ πολυχρήματοι. Id. fol. 199 r° : Ἀλλὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο γέγονεν αὐτῷ βαρυτάλαντος μόλιβδος ἐπαιωρηθεὶς τοῦ αὐχένος καὶ κατασπάσας τοῦτον εἰς γῆν. Id. fol. 201 r° : Ὥσ7ε καὶ εἰς ἑτέρων χεῖρας ἀποβλέπειν τὰς βαρυταλάντους. Id. codex Par. 1186, fol. 119 v° : Διατί βαρυκάρδιοι βαρυταλάντοις ἀργυρίοις αὐτὴν ἐπιβρίθοντες.

[2] Infra cx, 10 : Φρόνησιν καὶ μεγαλοφυΐαν. Et cxii, 27 : Βαβαὶ τοῦ παρασ7ήματος τῆς μεγαλοφυΐας. Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 215 v° : Τῆς σῆς μεγαλοφυΐας καὶ θεοσεβείας.

[3] Cod. φορητόν.

Ὁ Χριστὸς ἐσφαίρωσε καὶ προὔτεινέ σοι.
Καὶ μὴν ὅτε ζάλη τις ἡμᾶς ἐθρόει,
Τῆς ἐκ νότου λαίλαπος ἀντιπνευσάσης,
Ἔδειξας ὡς δεῖ τῶν δεδογμένων χάριν
Θεὸν προτιμᾶν καὶ τύχης καὶ φύσεως.
Γυμναστικῆς δὲ τῷ βίῳ προκειμένης,
Ἐπεὶ βάσανός ἐστιν ἀλκῆς τοῖς νέοις,
Ὡς ἂν τὸν ἀτμὸν τῶν χυμῶν καθειργμένον
Ἡ τῶν πόρων χαύνωσις ἐξάγῃ ῥύδην,
Καὶ τοῦ καταφράττοντος ὀργῶντος χρόνου
Πρὸς τὰς μάχας εὔτεχνος ἡ φύσις μένοι,
Ἵππον μὲν ἐῤῥύθμιζες[1] ἐκ τῶν ἰσχίων,
Τὸ σφίγμα χαυνῶν καὶ τὸ μὴ σφίγγων πάλιν,
Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνων·
Εἶχες δὲ τοῖς ἅλμασι τὰς κνήμας βάσεις,
Μὴ παρενεχθῇ τῆς φορᾶς ἡ γοργότης.
Ἄγχων δὲ πᾶν σκίρτημα κατεῖργες πρᾴως,
Καὶ τοὺς ῥυτῆρας ἦγες ἀπταίστῳ δρόμῳ·
Σφαῖραν δὲ παρήμειβες ὀξυχειρίᾳ[2],
Καὶ μήτε ῥιπτεῖν μήτε κατέχειν θέλων,
Τοῖς ἐκτιναγμοῖς[3] τὴν στροφὴν παρεκράτεις.
Ἡ σφαῖρά σοι δὲ τὰς ῥοπὰς ἐκαρτέρει,
* Καὶ τοῖς ἑλιγμοῖς τῆς ἀεικινησίας[4]
Ἔκλεπτεν εἰς πλόκανον[5] ἡ χεὶρ τὰς βάσεις,
Κἂν τοῖς ἀναπαύμασι τῶν κάτω δρόμων,
Κἂν τοῖς ῥιπισμοῖς τῶν παρευθὺς ἀνόδων,

1 Cod. ἐρύθμιζες.

2 Cod. Esc. ccxiii, 80 : Γυμναστικῇ ὀξυχειρίᾳ. De his omnibus exercitationibus cf. Mercurialis *De arte gymnast.* lib. II, cap. iii et sqq.

3 Cf. cod. Par. ii, 8.

4 Anon. cod. Par. 39, fol. 92 r° : Ἡ τῇ πρὸς θεὸν ἀεικινησίᾳ διενοήθησαν. Cf. Philopon. *De anima*, fol. 17 v°.

5 Cf. supra i, 876.

Κἀν ταῖς κρεμασταῖς ἁρπαγαῖς τῶν ἐξόδων
Μὴ ϖαρασυρῇ καὶ κατὰ γῆς ὁ δρόμος,
Ἧν ἀντίχειρ ὁ κύκλος ἐνδεῶς ἔχων·
Εἷλκες δὲ νευρὰν τοξικῆς εὐρωστίας,
Τὸ καθάπαξ ἄφυκτον ἐντείνων βέλος,
Καὶ κατὰ θηρῶν καὶ ϖετεινῶν ηὐστόχεις,
Ὡς ἄλλος οὐδεὶς οὐδαμοῦ γῆς τοξότης·
Τὴν μὲν γὰρ εὐώνυμον ἐστηριγμένην,
Τὴν δ' αὖ γε λοιπὴν εἰς τὸ συνέλκειν φέρων,
Καὶ μέχρις ἀκμῆς εὐσθενῆ δρῶν τὴν τάσιν,
Τὸ λαμπρὸν ἠκόντιζες εὐσκόπως βέλος·
Οὗ τὸ ϖτερὸν φρικῶδες εὐθὺς ἐκτύπει
Τὸν ἀέρα ϖλήττοντος ἐκτόπῳ ῥύμῃ.
Πάλης δὲ καιρὸς οὐ ϖροσεσπούδαστό σοι·
Ποῖος γὰρ ἂν ἦν εἰς τοσοῦτον αὐθάδης,
Ὅσον βασιλεῖ συμβαλεῖν ϖαγκοσμίῳ,
Καὶ ϖῦρ ἐνεγκεῖν ὑπὸ γυμνῷ σαρκίῳ,
Μᾶλλον δὲ σαρκὸς οὐρανοδρόμου θίγειν,
Εἰ μὴ θανατῶν ϖρὸς τὸ ϖᾶν ἐδυσφόρει;
Καὶ μὴν ὅσην τέτευχεν εὐαρμοστίαν
Τοῖς καθόλου σφίγμασιν ἡ ϖλάστις φύσις,
* Ὡς εὐδοκιμεῖν καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τόδε,
Τὴν σὴν, βασιλεῦ, ϖαντοδαπὴν ἀνδρίαν [1]
Ἔδειξε σαφῶς ἡ ϖερὶ τἄλλα σχέσις,
Ἕως ἀπ' αὐτῶν μέμψις οὐκ ἦν τῷ χρόνῳ·
Τὸ γὰρ φέρειν θώρακα καὶ δόρυ στέγειν
Ἐν τῇ κατὰ ϖρόσωπον ἱππηλασίᾳ
Ῥᾷστον ϖαρά σοι καὶ ϖρὸ τῆς ἡλικίας·
Ἔκλας δὲ ϖᾶν ἔνικμον ἢ κραῦρον ξύλον,

[1] Cod. ἀνδρείαν.

Ὡς κάρφος οὐδεὶς οὐδὲ καλάμην θέρους·
Ἀφ' οὗ δ' ὁ πατὴρ τὸν βαρὺν χοῦν ἐξέδυ
Τῶν βασιλικῶν ἀπαναστὰς[1] φροντίδων,
Σὺ τοῦ κράτους ἄγρυπνος εὑρέθης φύλαξ·
Καὶ πρῶτα μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐκκλησίας
Εἰς τὴν ἀκατάσειστον ἑδράσας βάσιν,
Καὶ πᾶσαν αὐτῇ συμβαλὼν ἀποσπάδα,
Καὶ τοῦτ' ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ δοὺς τοῦ κράτους,
Εἶτα προχωρεῖς εἰς τὰ λοιπὰ τῆς τύχης,
Καὶ τῶν μὲν ἐθνῶν τὰς παρατάξεις λύεις,
Στρατευμάτων ἄπειρον ἰσχὺν συλλέγων·
Καὶ τὸ ξίφος πρόκωπον εἰς πάντας φέρων,
Οὓς εἶδεν ἐχθροὺς ὁ δρομεὺς τότε χρόνος,
Τῷ δὲ κράτει σχοίνισμα τὰς πράξεις δίδως
Αἷς βαρβάρων ἥρηκας ἀρχισατράπας[2],
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς δυσμενῶν ὁμαιχμίαν,
Ὡς ἄχρις Ἰνδῶν καὶ Σκυθῶν καὶ Περσίδος
Καὶ γῆς Ἰταλῶν καὶ Μυσῶν πολυσπόρων,
Τὴν σὴν διελθεῖν εὐχερῶς κραταρχίαν·
Ποῖος γὰρ οὐκ ἔγνω σε πορθμὸς δεσπότην;
Ἢ τίς ὅλως ἤπειρος ἐκπέφευγέ σε;
Καὶ μαρτυρεῖ θάλασσα καὶ γῆ τὰς νίκας,
Ὅσας βραχὺς ἔστησε τῷ[3] κράτει χρόνος·
Ὡς πῦρ γὰρ εὐθὺς ἐκ νεφῶν διῃρμένον,
Ἐφαίδρυνας μὲν τὴν φυὴν τῶν ἐμφρόνων,
Εὐεργεσιῶν δαψιλῆ φῶτα βλύσας·

[1] Cod. Esc. CCXIX, 11 : Καὶ τῆς χοϊκῆς ἀπαναστάντα στέγης.

[2] Xanthop. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 14 r° : Ὁ γοῦν ἀρχισατράπης Σάρβαρος τὴν ἕω ληϊσάμενος ἅπασαν, ἔφθασεν ἄχρι καὶ τῆς Χρυσοπόλεως, ἣ νῦν Σκουτάριον καλεῖται.

[3] Pro τῷ fort. σῷ.

Ἐξίκμασας δὲ τὴν σπορὰν τῶν ἀφρόνων,
Ὀργῆς ἐπ' αὐτοὺς δραστικῆς πνεύσας φλόγα.
Εἶχες δὲ κέντρον τῇ ψυχῇ πεπηγμένον,
Αὐτοκράτορ μέγιστε, τὸν θεῖον φόβον,
Εὔκυκλον ἱστῶν τὴν στροφὴν τῶν πραγμάτων.
Ἐπεὶ δ' ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἤρθη κλύδων[1],
Καὶ θυμὸς ἐκλόνησε τὴν γῆν ὑψόθεν,
Καὶ συντριβῆς χάλαζα[2] κοινῆς ἐῤῥάγη,
Καὶ πῦρ καθ' ἡμῶν ἐξετινάχθη βρέμον,
Ἐκοίμισας μὲν τὴν κατασχοῦσαν ζάλην,
Καὶ τὸ σκάφος σέσωκας ἐν χρῷ[3] κινδύνου·
Ἐξήγαγες δὲ τὸν θορυβοῦντα κλόνον,
Στεῤῥὰν τετευχὼς τῷ[4] θεῷ τὴν ἐλπίδα·
Τῆς δὲ τρίτης[5] ἔστησας ὀργῆς τὴν ῥύμην,
* Ἀποκρύφοις δάκρυσι τὴν φλόγα σβέσας.
Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς ἀντὶ πάντων εἷς μένων
Τὸν δεσπότην ἔπειθες οἰκτείρειν πάλιν,
Ποῦ κόσμος ἂν ἦν; ποῦ δὲ Ῥωμαίων γένη;
Ποῦ δὲ στρατηγοί; ποῦ δὲ τὸ κράτος τόδε;
Νυνὶ δὲ σὴν δήπουθεν ὁ χρίσας χάριν
Τείνων τὸ τόξον ἐκλύει τὸ σύντονον,
Κἂν τῷ ταραχθῆναί σε τὸν δοῦλον μόνον
Ἐκεῖνον ἀφεὶς τοὺς ἐν ὀργῇ κινδύνους[6]
Εὐσπλαγχνίας δίδωσι μισθοὺς ἐμφύτου.
Τὸν κοινὸν οὖν φύλακα τίς μέλψει κρότος,
Μᾶλλον δὲ τὸν σωτῆρα τοῦ παντὸς γένους;

[1] Supra xliii, 7 : Ὅταν ὁ βαρὺς τῶν κακῶν ἤρθη κλύδων. Cod. Par. xl, 80 : Κοιμίζεται γὰρ συμφορῶν μέγας κλύδων.

[2] Cf. supra i, 554.

Cf. cod. Par. xviii, 134.

[4] Fort. ἐν pro τῷ.

[5] Dicere videtur respectu τρικυμίας in mari procelloso.

[6] Cum ἀφεὶς exspectes τῶν κινδύνων. Fort. τοῦ σὺν ὀργῇ κινδύνου.

(Ἐβάσῖασας γὰρ τὰς ἐπελθούσας[1] νόσους
Ἑκὼν ὑποσχὼν ὁ πραῢς τὸν αὐχένα·)
Πῶς ἂν λόγων δύναιτο σεμνύνειν κράτος;
Ὁ γοῦν ἐπαινῶν τὴν Σολομῶντος φύσιν
Σὲ μᾶλλον αὐτοῦ μὴ φθονῶν θαυμαζέτω·
Σὺ γὰρ, βασιλεῦ, καὶ Σολομῶντος πλέον,
Ὡς καὶ βασιλεῖς, οὐ βασιλίδας μόνον,
Εὐγλωτῖίας[2] πόῤῥωθεν ἑλκύσας βρόχοις·
Καὶ πᾶν δέ σου τέθηπε τὴν φύσιν γένος,
Ὡς ἀέρος κίνησιν, ὡς φωτὸς χύσιν,
Ὡς ἡλίου δύναμιν, ὡς πῦρ, ὡς ὕδωρ·
Φρονήσεως γὰρ ἀσφαλεῖ δόξῃ βρύεις,
Καὶ καρδίας χύματι κοσμεῖς τὸ κράτος.
Κἂν οὐδὲ ταῦτ' ἦν ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
Ἀλλὰ τό γε πρόσωπον ἀπόχρη βλέπειν·
Ποῖον γὰρ ἂν ἔτερψε λειμῶνος ῥόδον
Ἢ λωτὸς ἢ νέκταρος ὡς τοῦτο δρόσος;
Αἲ λειποθυμῶ[3], καὶ σὺν ἐκπλήξει βλέπω
Τοσοῦτον ἔργον βασιλικῆς φύσεως·
Οὐ δύναμαι γὰρ οὐδ' ὁπωσοῦν τι κρίνειν,
Ἀλλὰ παρευθὺς καρδιώτῖω καὶ τρέμω·
Καὶ τὰς κόρας ἄῤῥητος ἀμβλύνει γνόφος,
Ὡς ἡλίου βάσανος ἐν μεσημβρίᾳ.
Ὅταν δέ σου, κράτισῖε, τὰς χεῖρας βλέπω,
Καὶ τάσδε φειδοῖ[4] καὶ μετ' αἰδοῦς καὶ φρίκης
Ἐπηλυγασθεὶς εἰς τὸ τοῦ δήμου κνέφας,
Τοὺς μὲν χορηγοὺς τῶν ἀγαθῶν δακτύλους
Κοσμοτρόφου γάλακτος ἐκβλύσεις κρίνω,

[1] Cod. ἐπεχθούσας.
[2] Cf. cod. Vat. xi, 5.
[3] Cf. supra xciii, 9.
[4] Fort. φιλῶ.

Τὸ δ' ἄλλο πᾶν κρύσταλλον εἰς ξένην ζέσιν,
Ἐπεὶ τὸ λευκὸν πορφυροῦσιν αἱ φλέβες,
Καὶ φωτοειδῆ τινα κιρνῶσι χρόαν.
Ὢ πῶς, βασιλεῦ, καὶ τὸ τῶν λόγων σθένος
Αἱ προσχύσεις κρύπτουσι τῶν χαρισμάτων!
Τοὺς γὰρ βασιλεύσαντας ἐκ πλείστου χρόνου,
Καὶ τὴν τύχην δείξαντας ἐκ τῶν πρακτέων,
Ἡ σὴ φύσις τίθησι πιθήκους μίμους,
Λέον πρὸς αὐτοὺς, εἰ παραβάλλοιντό σοι
Κατὰ τὸν ἁρμόζοντα τοῖς κρότοις νόμον.
Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ, τῆς ἐμῆς γλώττης χάρις,
Μᾶλλον δὲ φῶς ἄδυτον ἐν τῇ καρδίᾳ,
Κἀν τῷ χρόνῳ ξύμπαντας ἀνθρώπους νίκα,
Καὶ χρῶ σεαυτῷ κατὰ τῆς φαύλης τύχης,
Ὑφ' ἧς ἀπαχθεὶς οὐδ' ἀναπνεῖν ἰσχύω·
Καὶ ζῆθι λαμπρῶς εἰς τὰ σεμνὰ τῆς τύχης·
Ζωὴ γὰρ ἡ σὴ τοῦ τὸ πᾶν ζῆν αἰτία·
Ναὶ μηδενὶ γένοιτο τῶν ὑπὸ χρόνον
Βιοῦν ἄτερ σου τῆς ψυχῆς τῶν πραγμάτων·
Ἕως δ' ἂν ἡ σύμπασα τυγχάνοι κτίσις
Τῷ τοῦ βίου σχήματι συντεθειμένη,
Παντὸς[1] πάθους ἄγευστος ὀχλοῦντος μένοις,
Κἂν πάντα ῥυῇ τῆς φθορᾶς τῇ συγχύσει,
Τῆς παραγωγῆς ταῖς γοναῖς πεπαυμένης,
Σοῦ δὴ μόνου, κράτιστε, μὴ θίγοι φθίσις·
Ἐγὼ δέ σοι προὔθηκα τοὺς δεῦρο κρότους,
Φράσαι μὲν ἰσχύσαντας οὐδέν τι πρέπον,
Γνώρισμα δ' οὖν ἔχοντας εὐνοίας μέγα·

[1] Idem versus supra xcii, 46.

Ὃ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς εἶπον εὐθὺς τῶν λόγων,
Οὐδέν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος.

XCVI. Πρός τινα Πόθον[1] λεγόμενον.

Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν ἀπὸ λαμπρᾶς τῆς τύχης
* Καὶ παστάδες καὶ δεῖπνα καὶ πανηγύρεις.
Εἰς γὰρ ἔφηβόν τινα τῶν δεῦρο ξένων
Γραῦς ἦλθε νυκτὸς, Ἀφροδίτη μὴ φθόνει,
Καὶ τοῖς νόθοις κρύψασα τὴν σχέσιν γάμοις
Νῦν φανεροῖ τὸ δρᾶμα καὶ ζητεῖ γάμους,
Οὓς οἱ νόμοι κρίνουσιν ἀσφαλεστέρους·
Ἐγὼ μὲν οὖν πήγνυμι τῷ τούτων βίῳ
Νυμφῶνα καινὸν εὐγενεῖς δρῶν τοὺς τόκους·
Ὄψον δὲ τοῖς ἔρωσι τοῖς ἀποκρύφοις,
Ὃς ἂν μένοι γνώρισμα λοιπὸν τῷ χρόνῳ,
Αἰνιγματωδῶς[2] τράγον αὐτὸς εἰσφέρω,
Καὶ ποικίλοις κέρασι κλεψιγαμίας[3]
Ἵστημι τὸν θάλαμον ἀμφοῖν τὸν μέγαν,
Σὺ δ' εὐθὺς αὐτόκλητος ἐνθάδε τρέχων
Ἅρπαζε μισθοὺς ὁ χρυσοῦς ὄντως Πόθος,
Καὶ τοὺς φίλους δείπνιζε καὶ νυμφοστόλει,
Κριὸν παρασχὼν ὃν πρὸ τῶν λέκτρων θύσω·

[1] « Hoc ipsum Πόθου cognomen Joanni quoque Pediasimo, sive Galeno inditum fuit, utpote iambici carminis, *De muliere mala et bona*, Πόθος inscripti, auctori, qui quum eodem sæculo XIV floruerit, quo Manuel Phile, eumdem illum sub hoc nomine intelligi quid prohibet? » Band.

[2] Theod. Stud. *Epist.* p. 93 D : Τοῦ τε ὄφεως ἀπεμφαίνοντος τῇ θηριομορφίᾳ, ὃς εἰς τύπον Χριστοῦ αἰνιγματωδῶς παρελήφθη. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 122 v° : Ὃ γὰρ καὶ εἶδον αἰνιγματωδῶς εἶδον καὶ ὡς ἐν ἐσόπτρῳ.

[3] Cf. supra LVI, 1. Philo Carpath. *In Cantic. cant.* p. 10 : Κλεψιγάμοις εὐναῖς. Vocibus κλεψιλογέω et κλεψιλόγος ditari possunt lexica : hanc invenies, p. 92 edit. nostræ Φιλοσοφουμένων, illam p. 255.

Μᾶλλον δὲ καλλώπιζε τὴν συναυλίαν[1],
Κοινοὺς Φέρων, ὅ Φασι, τοῖς γάμοις ἅλας[2].

XCVII. Ἐπιτάφιοι[3].

Ἀλλ' οὐδὲ Παχώμιος[4], ὦ γῆ καὶ χρόνε,
Παχώμιος τὸ θαῦμα τῶν Δωριέων,
Τὸ κοινὸν ἐκπέφευγε τῇ Φύσει χρέος·
Εἰσπράτ7εται γὰρ καὶ τὸ ληφθὲν ἐκτίνει
Μετὰ τόκου μάλισ7α τῶν πεπραγμένων,
Ὃς ἀπὸ θηλῆς τῷ Θεῷ δοὺς τὸν βίον,
Καὶ ταῖς ἀγωγαῖς τὸν Σατὰν καταισχύνας,
Μετὰ παρακμὴν τοῦτον οἰκεῖ τὸν λίθον·
Μᾶλλον δὲ τὸν θύλακον ἐκδὺς ἐνθάδε
Πρὸς οὐρανοὺς ἐκεῖνος ἀνέπ7η, ξένε,
Καὶ παρὰ τοῦ βλέποντος εἰς τὰς καρδίας
Τὴν τῶν πόνων εἴληφεν ἀντιμισθίαν[5]·
Σὺ δὲ βλέπων θαύμαζε τὰς δεῦρο κτίσεις,
Ἃς αὐτὸς ὠργάνωσεν ἐκ γῆς πυθμένων
Τῷ δημιουργήσαντι κοινῇ τὴν κτίσιν,
Ἀλλὰ παρεὶς ἅπαντα παπαὶ τῷ χρόνῳ
Καὶ τῆς τιμῆς τὸν ὄγκον ὡς οὐδὲν πλέον
(Ἦν γὰρ περιὼν πρωτοσύγκελλος[6] μέγας)
Ἀπῆλθε γυμνὸς τῆς ὑποσπώσης[7] ὕλης·
Δοκεῖ δε σιγῶν ἡσυχῇ λέγειν τάδε·
Ὅσ7ις ἂν ᾖς, ἄνθρωπε, τὸν τάφον σκόπει,

[1] Cod. Esc. CLXXX, 26 : Ἡ τῶν μοναχῶν τῶν ἐμῶν συναυλία.

[2] Cf. *Thesaur.* t. I, col. 1580 B, et Schott in Zenob. *Prov.* I, 62.

[3] Cod. M. fol. 77.

[4] Vid. supra LXXIV, 1.

[5] Supra I, 714 : Ὡς ἂν ἔχοι τέρπουσαν ἀντιμισθίαν.

[6] Cod. πρωτοσύγγελος.

[7] Infra CVII, 9 : Τῷ βαρεῖ τῆς ὑποσπώσης ὕλης. Conf. cod. Par. X, 16, et *De animal.* 1818.

Καὶ τοῦ βίου μάνθανε τὴν ἀπιστίαν,
Τὸν Βροντοχίου[1] δεῦρο νεκρόν με βλέπων·
Ὃς πᾶν ἀγεννὲς πεπραχὼς φεῦ τῷ χρόνῳ
Κεῖμαι καλυφθεὶς, φροντιεῖ μου δ' οὖν πάλιν
Ὁ ζῶν ἰατρὸς τῆς ἀποκρύφου νόσου.

XCVIII. Εἰς τὸν ξενῶνα πρωτοστράτορος τοῦ Γλαβᾶ.

Τὴν καταγωγὴν τῶν ἐπινόσων[2], ξένε,
Ἣν ὡς ἀλεξίκακον ἐνθάδε βλέπεις,
Πάλαι μὲν ὑπέθηκεν ὁ πρωτοστράτωρ
Εὐσπλαγχνίας πένησιν ἑδράσας βάσεις·
Πρωτοστράτωρ ἐκεῖνος, ὦ γῆ καὶ χρόνε,
Τῆς φύσεως ὁ κόσμος, ἡ κοινὴ χάρις·
Γλαβᾶς ὁ λαμπρὸς τὴν φυὴν καὶ τὴν τύχην,
Οὗ τὴν σπάθην ἔφριξε πᾶν δύσνουν γένος.
Ἡ σύζυγος δὲ καὶ τρυγὼν ἡ κοσμία
Κομνηνοφυὴς ἡ Παλαιολογίνα,
Ἡ χαρίτων γέμουσα παντοίων φύσις,
Ἡ δραστικὴ φρόνησις, ὁ πρᾷος τρόπος,
Ἡ συμπαθὴς μάλιστα καὶ πτωχοτρόφος,
Τοῦ συννόμου στέργουσα καὶ τὰς ἐμφάσεις
Καὶ τοὺς ἀμυδροὺς ἐν τελευταίοις λόγους
Εἰς ἀβρὰν[3] ὠργάνωσεν εὐαρμοστίαν·
Οὐ γὰρ ἓν εἰσήνεγκε τῶν δηναρίων,
Οὐδ' οἶνον, οὐδ' ἔλαιον, οὐδ' οἶκτον μόνον·
Ἀλλ' οὐδ' ἑνὸς δήπουθεν ἀλγοῦντος χάριν,
Οὐδ' εἰς τὸ λοιπὸν ἐλπίσασα τοῦ χρόνου,
Τὸ παρὸν ἐξέλυσε τῆς εὐσπλαγχνίας,

[1] Βροντόχιος, cognomen Theodori cujusdam, invenitur ap. Montfauc. Palæogr. p. 67. — [2] Cod. τῶν ἐπὶ νόσων. — [3] Fort. ἀδράν.

(Ὅ φησι Χριστὸς παιδαγωγῶν τὸν βίον,
Καὶ πρὸς τὸ φιλάνθρωπον ἡμᾶς ὀτρύνων,
Ὃς τὰς νόσους ἤνεγκε τὰς παγκοσμίους,)
Ὅλον δὲ συνήγαγε μικροῦ τὸν βίον,
Ἂν ᾖ δυνατὸν, εἰς τὸ πᾶν κάμνον γένος,
* Ἵστησι λοιπὸν τὸ πρυτανεῖον τόδε,
Πολυτρόπους νείμασα ταῖς χρείαις πόρους
Ὡς ἂν ἀγαθῇ συμπαραμένοι[1] τύχῃ,
Καὶ τῶν περιττῶν μὴ σπανίζοι τῷ χρόνῳ·
Ἐνίδρυται δὲ τῇ φιλοξένῳ στέγῃ
Ὁ παρθενικὸς τοῦ θεανθρώπου[2] θρόνος,
Ὃν ἀγγέλων, βέλτιστε, κυκλοῦσι τρόπον
Οἱ μυστικοὶ σωτῆρες οὓς δεῦρο βλέπεις·
Ὁ γὰρ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ δεσπότης,
Ὃς καὶ πάθη τρύχοντα σωμάτων λύει,
Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς λαβὰς[3] ἀνατρέπει,
Σωτηρίας φάρμακα μιγνὺς ἀφθόνου,
Κἀν τοῖς τύποις πάρεστι καὶ βλέπει τάδε·
Σκοπεῖν γὰρ εἰκὸς τὸν βραβευτὴν τὸν μέγαν,
Μή πού τις ἢ ῥάθυμος ἢ κλὼψ ἐνθάδε,
Μηδ' αὐθάδης ἄνθρωπος ἐξ ἀσπλαγχνίας
Πρὸς τοὺς ταπεινοὺς καὶ παραλελυμένους·
Ἄλλως δ' ἂν οὐκ ἄμισθος ἡ πρᾶξις μένοι,
Καὶ τῇ σχέσει πρέπουσα τῶν δειμαμένων·
Οὕτω φρονεῖν δεῖ καὶ συνιστᾶν τὸν βίον,

[1] Elias Monach. cod. Par. 362, fol. 243 v°: Συμπαραμενέτω τῷ νῷ ἡ εὐχή.

[2] Epitheton Christi. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 57 v°: Πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων ἀγάπην τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ. Id. *ibid.* fol. 201 r°: Ἐπάγει καὶ ὁ ἐκ Δαβὶδ τὸ κατὰ σάρκα θεάνθρωπος. Adjectivum θεανθρωπικός, e lexicis exulans, usurpat Joseph. Rhacendytes, codex Paris. 3031, fol. 166 r°.

[3] Cf. supra XLIII, 13.

Καὶ τῷ Θεῷ τὸ πλεῖστον εἰσφέρειν μέρος·
Οἱ γὰρ κάτω χαίνοντες ἐξ ἀπληστίας,
Ἄνω δὲ μὴ βλέποντες ἐξ ἀβουλίας
Παραβόλῳ θνήσκουσι δυσελπιστίᾳ.
Θεὸς μὲν οὖν ἔχει σε τὸν λάτριν πάλιν,
* Καὶ βασιλεὺς τὸν ἄνδρα, τὸν νοῦν τὸν μέγαν,
Θρᾷκες δὲ τὸν σωτῆρα καὶ προμηθέα,
Αὐτὸς δὲ Φιλῆς τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην.
Τοῦ σώματος γὰρ ἡ κατὰ λόγον πλάσις
Ἀνατρέχει καθάπερ εὐσταλὴς γίγας
Εἰς τὴν ἀρίστην κρᾶσιν, ἣν πρὶν ηὐτύχει·
Γένοιτό σοι γοῦν ὀλβιῶσαι τὴν τύχην,
Καὶ κρείττονα σχεῖν τῆς ὑπαρξάσης πάλιν
Ἐπὶ χρόνον μήκιστον οἷς ἔτι δράσεις,
Παλίμβιον φῶς, ἄκος ἀλγούσης τύχης,
Φίλων προμηθεῦ καὶ σφαγεῦ τῶν βασκάνων[1].

XCIX. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, διαναστῆναι αὐτὸν κατὰ τῶν συκοφαντῶν ἱκετεύοντος.

Τοιοῦτος ἡμῖν εὑρεθεὶς, αὐτοκράτορ,
Οἷος[2] λογισμοὺς καρδιῶν ἀποκρύφων
Καὶ σκέμμα καὶ βούλευμα πᾶν οὕτω βλέπειν,
Ὡς ἄλλος οὐδεὶς τὸ προκείμενον τάχα.
Τί μὴ τὸ τοῦ νοῦ δαψιλὲς φῶς ἐκχέας
Τῶν συκοφαντῶν ἐξελέγχεις τὸν δόλον;
Τί μὴ τὸ πυκνὸν τῆς ἐμῆς λύπης νέφος[3]
Θερμῇ λογισμῶν ἐξελαύνεις αἰθρίᾳ[4];

[1] Versus LXXII numerat Bandini.
[2] Cod. οἷς.
[3] Cod. Esc. CCVI, 6 : Τὸ τῆς λύπης ἄδηλον ἐκθλίψας νέφος. Cod. Par. LXI, 6 : Τὸ ψυχρὸν ἐξίκμασε τῆς λύπης νέφος. Id. LXIII, 6 : Ὁ χειμὼν τῆς λύπης.
[4] Cod. Par. CCVII, 90 : Ναὶ δεῖξον ἡμῖν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν. Marc. An-

Τί μὴ τὸν ἀτμὸν τῆς ψυχῆς ἐξικμάσας,
Καὶ τὸν παραμείναντα λεπΊύνας γνόφον,
Τὴν τῶν πονηρῶν ἐκκαλύπΊεις αἰσχύνην,
Ὡς ἐν καθαρᾷ, βασιλεῦ, μεσημβρίᾳ;
Τί μὴ κατ' αὐτῶν ὡς κυνῶν ὀλεθρίων
Θήρατρον[1] ὀργῆς εὐτρεπίζεις ἐνδίκου;
Τί μὴ δὲ θυμοῦ πῦρ[2] ἐπιβρέχεις φλέγον
Τῇ νυκτερινῇ τοῦ Σατὰν ὁμαιχμίᾳ;
Τίς γὰρ κατά σε τὸν σοφὸν, τὸν ἀγχίνουν,
Τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, τὸν πυρίπνουν[3], τὸν μέγαν,
Ὁρᾷ σΊοχασμοῖς τεχνικοῖς καὶ συμβόλοις
Ψυχῆς πονηρᾶς δυσδιάκριτον δόλον,
Ἢ πῦρ λογικὸν ἐνσαλεῦον[4] ταῖς δίκαις,
Ποιεῖ σποδιὰν τῶν κακῶν τοὺς ἐργάτας,
Τὸν ζῆλον αὐτοῖς ἐκτινάσσων ὡς φλόγα;
Τί νυκτομαχῶν[5] καὶ σφαδάζων ὁ φθόνος
Σοβεῖ πρὸς ὀργὴν τοὺς ταχεῖς μωμοσκόπους;
Τρυφὴ γάρ ἐσΊι τοῖς κριθεῖσι πρὶν φίλοις
Ἡ τῶν πονηρῶν κατ' ἐμοῦ γλωσσαλγία.
Στῆθι Φινεὲς[6], ἴδε τὴν θραῦσιν ὅση,
Καὶ σφάτΊε γοργῶς τῷ προσήκοντι ξίφει
Τὸ πορνικὸν σύνταγμα τῶν μιαιφόνων·
Οὐ γὰρ φέρω τὴν ὕβριν ἠδικημένος,

Ion. VIII, 28 : Ἀλλ' ἔξεσΊιν αὐτῇ (τῇ ψυχῇ), τὴν ἰδίαν αἰθρίαν καὶ γαλήνην διαφυλάσσειν.

[1] Supra LXXX, 31 : Κρότων θήρατρον. Id. *De animal.* 13 : Θ. εὐνοίας. *Ibid.* 467 : Ἡδονῆς θ.

[2] Supra XXXV, 17 : Πῦρ ψυχῆς.

[3] Cf. I, 228. *De animal.* 694 : Δράκων πυρίπνους. Meliten. 172 : Ἢ δράκοντας, ἢ λέοντας, ἢ θῆρας πυριπνόους. Id. 455 : Καὶ πυριπνόας τὰς πνοὰς πέμπον καὶ φλογιζούσας. Id. 701 : Τῶν πυριπνόων ζῴων.

[4] Fort. ἐνσαλεύων.

[5] Cod. Par. LXIV, 12.

[6] *Numer.* XXV, 7 et seq.

Οὐδ' ἔσῖι μοι ζῆν ἀσφαλῶς ἐν αἰσχύνῃ·
Σίγα[1] Σολομὼν, βασιλεὺς ἐμὸς κρίνει,
Καὶ σὺ[2] δικασῖὴς εὐσῖοχώτατος κρίνει.
Σίγα Σολομὼν, εἰ δὲ τέθνηκας πάλαι,
Σοφώτερόν σου πάλιν ἡ κτίσις ἔχει.

C. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ[3] εἰς τὴν δέσποιναν.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι·
Καὶ γὰρ ὁ καπνὸς[4] καὶ τὸ πῦρ τῆς καρδίας
Δριμὺν λόγων οἴσουσιν εἰκότως βρόμον,
Ἐπεὶ τὸ θαῤῥεῖν ὡς διέξοδον δίδως,
Μήπως τὸ λυποῦν ἐγχρονίσαν εἰς βάθος
Κατασκεδασθῇ τῆς ψυχῆς πρὸς ἀγχόνην.
Δέσποινά μου, πεινῶντα, διψῶντα, ξένον,
Γυμνὸν, ταπεινὸν, δυσῖυχῆ, τεθλιμμένον,
Δέσποινα φιλόπῖωχε, μὴ παραδράμῃς·
Ἐτῶν γὰρ ὀκτὼ δυσπραγεῖν κατεκρίθην,
Εἰκῇ παρελθὼν ὡς κενὴν τὴν ἑβδόμην[5],
Ἧ κάματος[6] πᾶς καὶ πόνος κουφίζεται.
Δέσποινά μου, δέσποινα, συγγίνωσκέ μοι·
Βοῶ γὰρ ἀλγῶν ἐκ παθῶν ἀποκρύφων,
Οὐδὲν δὲ καινὸν εἰ τὸ φάρμακον βλέπων
Τὸ τραῦμα γυμνὸν τῆς ψυχῆς μου δεικνύω.

[1] Ad marginem codicis : Ἐνταῦθα Φιλῆς φλυαρεῖ διαῤῥήδην.

[2] Fort. σοῦ — εὐσῖοχώτερος, quod mutaverit scriba, blasphemare veritus. Vide ultimum versum.

[3] Variæ sunt hujus vocis, ἀναφορά, acceptiones ac sensus : de qua vide quæ notat Bandini.

[4] Cod. Par. CXXII, 20 : Δριμὺς ὁ καπνὸς τῆς ἐμῆς φεῦ καρδίας. Id. CXLIX, 83 : Καὶ γὰρ ὁ καπνὸς τῆς ψυχῆς ἀνατρέχει. Supra I, 488 : Θυμοῦ δὲ καπνὸν τοῖς πονηροῖς ἐγχέει.

[5] *Levitic.* XXV, 4 sqq.

[6] Eurip. *Bacch.* 66 : Πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὐκάματον.

Τίς[1] γὰρ θεωρῶν ἢ σκιὰν δένδρου ξένην,
Ἢ νᾶμα πηγῆς ἐκρεούσης ἀφθόνως,
Ὅταν ἔχοι φρύγουσαν ἐν θέρει ζέσιν,
Οὐ τῆς παρ' ἀμφοῖν ἀπολαύει χάριτος;
Ἢ τίς μαρασμῷ συσταλεὶς ὑπὸ κρύους
Οὐ τέρπεται ζῶν εἰς τὸ φῶς τῆς αἰθρίας;
Ἢ τίς τελευτᾶν κινδυνεύων ἐν ζάλῃ
Πρὸς ὄρθρον[2] ἐλθεῖν ἀσμένως οὐ βούλεται;
Δεῖξον, σελήνη, τοῦ κράτους τὸν ἥλιον[3]·
Ναὶ δεῖξον αὐτὸν εὐμενῆ γίγαντά μοι,
Τὸ τῶν λυπηρῶν ἐκδιώκοντα σκότος[4]·
Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν[5] τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας
Ἀποστροφῆς πήγνυσιν ἀτμῶδες νέφος,
* Ὃ δὴ προχωρεῖν οὐκ ἐᾷ μοι τὴν ζέσιν.
Ὑπερτάτη δέσποινα, συγγίνωσκέ μοι·
Εἰ μὴ γὰρ ἡμῖν ἐκ γυναικὸς ὡράθη
Τὸ φῶς τὸ καινὸν, τῶν ψυχῶν ὁ νυμφίος,
Οὐκ ἂν ὁ παχὺς τῆς φθορᾶς ἤρθη γνόφος[6].
Εὔσπλαγχνε, μακρόθυμε, συγγίνωσκέ μοι·
Ζῶ καὶ θανατῶν· εἰ δ' ἐπιπνεύσεις μόνον,
Ζωηφόρον δέσποιναν[7] ἡ κτίσις ἔχει·
Ποῖος γὰρ ἄλλος ὑπὲρ ἡμῶν φθέγξεται,
Λήμματος οὐ παρόντος, ὦ δίκη, σκόπει.

CI. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

* Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι,

[1] Ad oram codicis : ὡραῖον.

[2] Leg. ὅρμον.

[3] Cf. supra LXIII, 13.

[4] *De anim.* 49 : Φῶς ἄνωθεν ὠθοῦν τὸ σκότος. Cf. cod. Par. XCI, 8.

[5] Conf. infra CI, 41, et cod. Escur. CLXXXIII, 4. Cod. Par. LV, 40 : Ῥυεὶς ὁ χειμὼν τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας.

[6] Cf. cod. Esc. CLXXX, 5.

[7] Cod. δέσποινα.

Ὁ τὰ σΊίφη κρύπΊουσι καθάπερ νέφη·
Σοῦ γὰρ δίχα ζῆν οὐδὲ μετρίως ἔχων,
Ἐπεί με συχνὸς ἐντυχεῖν εἶρξε χρόνος,
Ὡς ἐκ νόσου κέκμηκα καὶ ϖαραπνέω.
Ἥλιε, τὸ ϖρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι,
Ὁ τῶν ἀηδῶν ἐξελαύνει τὸν ζόφον[1],
Θάλπει δὲ καὶ ῥιγοῦντα καὶ φρίσσοντά με,
Καὶ ϖαντοδαπῆς ἀξιοῖ μεσημβρίας,
Ὅταν ὁ χειμὼν[2] τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας
Τὸ τῆς τύχης δύσοισΊον ἐκμαίνῃ ψύχος.
Ἥλιε, τὸ ϖρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι·
Δροσίζομαι γὰρ εὐτυχῶς ἀπὸ ϖνίγους,
Ὑπέρχομαι δὲ τὴν σκιὰν τῶν ἐλπίδων,
Ὡς ἐν θέρει βρύοντας αἰγείρου κλάδους,
Ἢ κιτΊὸν εὐπέτηλον[3] ἢ κλήθρης κόμην.
Ὅταν γε μὴν ᾄδειν με καὶ χαίρειν δέῃ,
Τῶν σῶν λόγων τὰ ῥεῖθρα[4] λαμβάνων ϖίνω·
Τοὺς γὰρ ἀγωγοὺς τῶν φιλανθρωπευμάτων
Οὐδὲ ϖρὸς ἡμᾶς ἀναχαιτίζειν θέλεις,
Χαρισμάτων ἄβυσσε, ϖηγαῖον κράτος[5].
Ἥλιε, τὸ ϖρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι·
Καὶ γὰρ τὸ φυτὸν ἐμφρυγὲν δεῖται δρόσου,
Καὶ τοῦ κυβερνήσοντος ἡ ναῦς τῶν λόγων.

[1] Cf. I, 479, et cod. Par. CCVII, 88.

[2] Cf. supra C, 28.

[3] Forma poetica pro εὐπέταλος, lexicis inferenda. Sic καλλιπέτηλος in *Anthol. Pal.* IX, 64, 3.

[4] Cod. Par. LVI, 13 : Καθάπερ ὁλκὰς εἰς τὰ ῥεῖθρα τῶν λόγων. Pisid. *Hexaem.* 3 : Τὰ ῥεῖθρα τῶν σῶν οὐρανοδρόμων λόγων. Anon. ap. Cramer, *Anecd. Paris.* t. IV, p. 276 : Τὰ ῥεῖθρα, ϖοῖα ῥεῖθρα τῶν λόγων φράσοι. *Ibid.* p. 300 : Δι' οὗ τὰ χρυσᾶ ῥεῖθρα, ΧρισΊὲ, σῶν λόγων. Nicolaus Callicles, apud Bandin. *Catal.* t. II, p. 193 : Τὰ ῥεῖθρα τούτου ϖῶς ἐχεῖτο τοῦ λόγου.

[5] Cf. cod. Par. XIV, 514.

Κἂν πρὸς τὸ σὸν φῶς εἰκότως ὠφθαλμίων[1],
Τὰς εἰσόδους δήπουθεν οὐ ῥᾳσῖας βλέπων,
Μάλισῖά μοι πῖαίσαντι συγγνώμην δίδου,
Ἐπεὶ μεταξὺ καὶ νόσοι καὶ φροντίδες
Τὸν ἐκτόπως βρέμοντα κατεῖργον πόθον.
Οὐκ ἦν γὰρ εἰκὸς τὴν ἀπόσῖροφον τύχην
Ἐν τοῖς μάλα τέρπουσιν ἀλγοῦσαν φέρειν·
Κἂν μὴ κατ' αὐτῆς ὁ βρυχηθμός σου δράμῃ
Τὰς τῆς ἀγωγῆς ἐσθιούσης ἐλπίδας,
* Πῶς ἂν πρᾴως ἔγωγε δυναίμην σῖέγειν
Στυγὸς πονηρᾶς ὑπεραλγῦνον θράσος,
Ἢ σῆς τίς ἐσῖιν ἐμφυεὶς τοῖς ὀσῖέοις;
Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι·
Σὺ γὰρ ἔαρ[2] γόνιμον ἐλπίδων γίνῃ,
Εἴπερ φυσικὴν εὐτυχεῖς τὴν αἰθρίαν,
Τρισήλιον φῶς μυσῖικῶς δεδεγμένος,
Καὶ τὸν βαρὺν χειμῶνα[3] τῆς ἀθυμίας
Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς εὐμενῶς κούφιζέ μοι·
Τὸ γὰρ ἱλαρὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας
Τοῦ Σολομῶντος ἔσχεν ἡ κλῆσις μόνη[4].

CII. Τῇ θεομήτορι[5].

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ φύσιν ζέσιν,
Εἰ μηκέτι θλίβοι σε ῥαγεῖσα πρᾴως,
Ὦ τῆς ἐμῆς φῶς ἡμεραυγὲς καρδίας·
Σὺ μὲν γὰρ ἀλγεῖς ἀπὸ λαβῆς μετρίας,

[1] Cod. ὀφθαλμίων.

[2] Conf. cod. Par. XIV, 538.

[3] Idem versus cod. Par. XIV, 554; II, 13 : Χ. κακῶν; LXIII, 6 : Ὁ χειμὼν τῆς λύπης; CCXIX, 9 : Χ. πόνων. Supra XLV, 14 : Χειμὼν φθορᾶς; C, 28 : Χειμὼν τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας. Codex Escur. CCLXV, 4 : Χ. τελευτῆς.

[4] In Band. versus XLIX.

[5] Hoc lemma falsum.

Ἢν ἂν χρόνου τέρποντος ὀξύτης λύοι,
Τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπονυτΊούσης τύχης,
Ὡς ἂν ἀγαθὴ μὴ παραδράμῃ φύσις·
Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν μυσΊικῇ ζέσει φλέγω,
Δροσισμὲ[1] καὶ ζέφυρε καὶ νέκταρ χύδην,
Ἀνωμάλως ἔχοντα νῦν δή σε βλέπων·
Καὶ δεινοπαθῶ, πλοῦτέ μου, θησαυρέ μου,
Καὶ καρδιαλγῶ, κῆπέ μου κεκλεισμένε,
Καὶ ταῦτα παπαὶ τῆς καλῆς Θράκης μέσον,
Ἢν αὐτὸς, ὦ βέλτισΊε, δεινόν τι κρίνω·
Ἐπίνοσον γὰρ τὸν χρυσοῦν εἶδον φίλον,
Ὃς τὰς ἐμὰς ἔλυσε[2] πολλάκις νόσους,
Εὐσπλαγχνίας φάρμακα τοῖς πόνοις χέας[3]·
Πλὴν ἐξεγερθεὶς τοῦ θορυβοῦντος πάθους
Ἐῤῥωμένος φάνηθι τῷ πνέοντί σε·
Ποῖος γὰρ ὡς σὺ παυσίκακον[4] φάρμακον;

CIII. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον[5].

Εὐσπλαγχνίας πέλαγος[6], οἰκτιρμῶν βάθος,
Ἄκλυσ7ε λιμὴν, σωσΊικὸν πάντων σκάφος,
Ἐγὼ μὲν ὡς γῆ καὶ σποδὸς καὶ σαπρία

[1] Theod. Lascar. cod. Paris. 1193, fol. 40 v° : Καινότερον δροσισμόν. Id. fol. 41 r° : Δροσισμῷ τῷ τοῦ πνεύματος.

[2] Infra CXIV, 19 : Καὶ τὰς νόσους λύσασα τὰς ἀποκρύφους. Boeckh, *Corp. inscr.* n° 2415, 8, et 3398.

[3] Supra XVII, 7 : Ποῖον δέ μοι φάρμακον οὐκ ἔφθης χέας. *De anim.* 1363 : Μηδὲ φάρμακον χέῃς.

[4] Supra VIII, 10 : Σῶτερ γλυκασμὲ, παυσίκακον φάρμακον. Cod. Esc. LXXIV, 4 : Τί πρός σε παυσίκακον ἀντλοῦσαν χάριν.

[5] Ex persona mulieris alicujus.

[6] Infra CXC, 20 : Εὐσπλαγχνίας πέλαγος εἰς πάντας χέων. Theod. Lascar. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 262 : Τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίασΊον πέλαγος; Theod. Prodr. *ibid.* p. 403, v. 45: Ὦ πέλαγος βασιλικῆς ἄκρας φιλανθρωπίας; Nicephor. Cpol. *ibid.* t. V, p. 63 : Πέλαγος σοφίας.

Πᾶν ἐκ βρέφους ἄθεσμον ἐργασαμένη,
Καὶ μέχρις ἀκμῆς καὶ παρακμῆς[1] ἐσχάτης
Τὸν τῆς ὕλης θόρυβον ἀσπασαμένη,
Καὶ τὰς ἀγωγὰς τῆς φιληδόνου[2] ζάλης,
Ὡς νεκρὰν ἀπείρηκα τὴν σωτηρίαν·
Ἔδυν γὰρ εἰς ἄπειρα κακίας βάθη
Καὶ συναγωγῇ δυσχερῶν κατεσχέθην·
Σὺ δ' ὡς τὸ πᾶν σώζουσα τῶν βροτῶν γένος
Τοῦ τῆς πλάνης κλύδωνος ἐξάγαγέ με,
Θείου φόβου ζέφυρον ἐγχέασά μοι·
Τὸν εὔδιον γὰρ τῶν ψυχῶν ὅρμον φέρεις,
Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς ἀνεξικακίας.

CV.

Εἰ[3] πρέσβις αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης,
Ὁ νοῦς ὁ πυκνὸς, ἡ λογικὴ γοργότης,
Ἡ δραστικὴ δύναμις, ἡ καινὴ φύσις,
(Θάμβος γὰρ ὁ τρόπος σε μικροῦ δεικνύει
Τὸ καθάπαξ ἄωτον[4], ὃ γράφει Πλάτων,)
Τί δήποτε χρὴ τὴν βραδυτῆτα κρίνειν[5]
Εἰς πνεῦμα καὶ χοῦν καὶ φθορᾶς ὑποψίαν;
Ποῖον γὰρ ἂν μόνιμον ὁ χρόνος φέροι;
Τὸ παρενεχθέν; ἀλλὰ μὴν οὐκ ἔσθ' ὅπου.
Τὸ παρόν; ἀλλ' ἔκλεψε λαθὼν ὁ δρόμος.
Τὸ προσδοκηθέν; ἀλλ' ὑφεστῶς οὐ βλέπω·
Τὴν αὔριον γὰρ νῦν κατασχεῖν οὐκ ἔχω.
Πλὴν εἰ μὲν ἠστόχηκας ἐντείνας ἅπαξ,

[1] Schol. in Philostr. *Her.* p. 166, ed. Boisson. : Ἀκμὴ καὶ παρακμὴ ἐπὶ νόσου λέγεται.

[2] Cod. Par. LXVIII, 2.

[3] Versus anepigraphi.

[4] Cf. supra I, 744.

[5] Post hunc versum fortasse desunt quædam.

Ἐχρῆν ἀπειπεῖν, εἰ δὲ μὴ, βάλλειν πάλιν.
Καὶ μὴν ὁ δεινὸς μὴ βαλὼν εὖ τοξότης
Δὶς τάχα καὶ τρὶς ἐντενεῖ καὶ τετράκις,
Καὶ μᾶλλον εἰ δεῖ τὴν βολὴν ἀπευθύνειν,
Ἕως τὸ ῥιφὲν μὴ πλερῶν ἧτλον δράμῃ·
Σὺ δ' ἀπὸ νευρᾶς τοῦ σκοποῦ ῥίψας πέλας,
* Δέον βαλεῖν αὖ καὶ τὸ πᾶν σχεῖν εὖ μάλα,
Ἀφεὶς παρευθὺς τὸν βιὸν καὶ τὴν τάσιν,
Ἄλλης βολῆς ἄδηλον ἐζήτεις χρόνον·
Καὶ μὴν τὸ τῆς σῆς εὐγενοῦς τόξον τύχης
Οὐ παρὰ πολλοῖς, οὐδὲ χαῦνον ἂν μένοι.
Οὐκοῦν σεαυτὸν ἀφθονώτερον δίδου,
Καὶ πρᾶτλε παρὼν, (δυσπαθεῖ γὰρ τὰ βρέφη
Τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κρυμοῦ δεδορκότα,)
Μὴ καὶ φθάνοις ἄελπλος ἐκ βασιλέως
Εἰς τὴν φίλην ἔρημον ἀσμένως τρέχων·
Νυνὶ δ' ὁ καιρὸς ποτνιᾶται δακρύων
Ἐκ τῆς καθ' ἡμῶν ἐμβριθοῦς ἐπομβρίας·
Οὕτω γὰρ ἂν εἴποι τις ἀσλείως κρίνων
Εἰς ἔργα χωρεῖν τῆς ψυχῆς τὰς ἐλπίδας.

CV. Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον.

Ἄλλα μὲν ἁπλῶς ὁσλισοῦν κομπαζέτω
Κτήμασι καὶ χρήμασι καὶ δόξῃ βρύων·
Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν εὐτυχῶν, μάκαρ, τύπον,
Ἐν ᾧ σχεδὸν ζῶν θαυματουργεῖς ἀφθόνως,
Τοῦ παντὸς ἀντάλλαγμα τὸ πρᾶγμα κρίνω·
Ποίων γὰρ ἡμᾶς δυσχερῶν οὐκ ἐξάγεις
Εἴργων πρὸ μακροῦ τὰς λαβὰς[1] τοῦ κινδύνου;

[1] Cf. supra XLIII, 13.

Ἢ τίνας ἡμῖν οὐ βραβεύεις ἐλπίδας
Καὶ ϖρὸς τὸ λοιπὸν ἀμαρτῇ δρῶν[1] τὸν βίον;
* Οὐκοῦν ϖαρ' ἡμῶν τὸν χρυσοῦν κόσμον δέχου,
Καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ συντεθειμένους λίθους·
Τῇ γὰρ ἀφανεῖ[2] τῶν ϖροσευχῶν σφενδόνῃ[3]
Καὶ τοῖς νοητοῖς τῶν τερασΊίων λίθοις
Ὠθεῖς ἀφ' ἡμῶν τοὺς ἀποκρύφους λύκους·
Πλὴν ἀλλ' ἐπιβράβευε τὴν σωτηρίαν,
Διδοὺς ἀμοιβὴν εὐμενῶς τὴν βελτίω,
Καὶ τῶν ϖόνων κοίμιζε τὴν τρικυμίαν,
Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φρενῶν τὴν ὁλκάδα[4]·
Τοῖς γὰρ ψυχικοῖς εὐπλοοῦντες ἱσΊίοις
Δραμούμεθα μὲν εἰς τὸν ὅρμον τὸν μέγαν,
Εὑρήσομεν δὲ τὴν τρυφὴν τὴν ἐσχάτην,
Ἣν συχνὸς οὐκ ἴσχυσε φαυλίσαι[5] χρόνος.
Οἰκτρὸς Μανουὴλ Φακρασῆς[6] δοῦλος τάδε
Σιδηριώτης τῷ ϖροέδρῳ Μυρέων.

CVI. Ἐπιτάφιοι[7].

Τῆς κειμένης φεῦ τήνδε τὴν ὥραν βλέπων
Ἔλεγχον ἡγοῦ γῆς[8] γραφικῆς τὴν φύσιν.
Ὥσπερ γὰρ εἰ γράφει τις ἐντέχνως ῥόδον,
Οὐκ ἂν σὺν ὀδμῇ καὶ χλιδῇ τοῦτο γράφοι,
Τὸν αὐτὸν ἄν, βέλτισΊε, κἀνταῦθα τρόπον

[1] Lege ἁρματηγῶν, certa conject. et voce addenda lexicis.

[2] Cod. ἀφανῆ.

[3] Cf. cod. Esc. XLIV, 3.

[4] Cf. supra LXXIV, 5.

[5] Cod. φαυλίσας.

[6] In eumdem versus sepulcrales infra CCIX. Fuit quidam Manuel Cantacuzenus Phacrases, quem memorat Syropul. sect. 8, c. III. Cf. Fabric. t. XI, p. 707, et Boisson. *Anecd. nova*, p. 13.

[7] Cod. M. fol. 78.

[8] Pro γῆς γραφικῆς leg. τῆς γραφικῆς.

Τὸ κάλλος αὐτῆς ἐνδεῶς πᾶς τις γράφοι·
Βδελύσσεται γὰρ τῆς γυναικὸς ὁ τρόπος
Καὶ τὰς τυπικὰς ἐν σΊοαῖς ἐπιχρίσεις,
Ἧς οὐδὲν ἠχρείωσε τὰς γνάθους νόθον,
Καὶ πρὶν ἐπελθεῖν τῆς τελευτῆς τὸν ζόφον[1].
Ἀλλ' ὢ πονηρᾶς εἰς τὸ πᾶν γένος τύχης,
Ἡ τρυγόνων τέθνηκε σωφρονεσΊέρα·
Καὶ μὴν ἔδει φίλανδρον οὐ θνήσκειν φύσιν,
Ἂν ἡ τελευτὴ κατὰ τῶν ὑπευθύνων·
Νυνὶ δὲ καὶ σὲ τὴν καλὴν, τὴν ὀλβίαν,
Τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν τὴν ἐργάτιν
Ἀνεῖλε πικρῶς τῆς φθορᾶς ὁ τοξότης·
Οὐ φείδεται γὰρ οὐδὲ τῶν ζῆν ἀξίων
Ἅπαξ τὸ δεινὸν τῆς ἀρᾶς θήξας βέλος,
Καὶ κατὰ τοῦ ξύμπαντος ἐντείνας γένους.
Ἥλιε καὶ γῆ, τίς τραγῳδήσει τάδε,
Κἂν ἐν δέκα σΊόμασι[2] καὶ γλώτΊαις λέγοι;
Ἦν γὰρ ἐκείνης ἥδε πατρὶς ἡ πόλις,
Τῆς γῆς ἀτεχνῶς ἡ βασιλὶς ἁπάσης·
Ἐπείπερ οὐκ ἦν οὐδὲ τῇ φύσει πρέπον
Πρῶτον καλὸν φανεῖσαν ἐν θηλυτέραις
Πατρίδος αὐτὴν ἐκφυῆναι δευτέρας.
Γένος δὲ σεμνὸν ἐν τιμαῖς πολυτρόποις,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐμφερὴς ᾗ τοῖς κλάδοις,
Καὶ μηδὲν ἀξύμβατον ἡ ῥίζα τρέφῃ.
Δουκῶν γὰρ ἦν καὶ τοῦτο Παρασπονδύλων
Κομνηνοφυῶν ὁπλιτικῶν Ἀγγέλων·

[1] Cf. cod. Par. CCVII, 88. Theodoret. *Cat. Patr.* in *Epist. ad Tim.* p. 597, ed. Cramer : Οἱ τὸν τῆς ἀπισΊίας περικείμενοι ζόφον. Theod. Stud. cod. Par. 755, fol. 375 r° : Ζόφος ἀθείας.

[2] Ex Homero, *Il.* B, 489.

Τοῦ δὲ χρόνου πλέκοντος αὐτῇ παστάδας
Ἡ Κολχὶς ηὐτρέπιζε καὶ τὸν νυμφίον,
Καὶ γίνεται δὴ συμφυὴς οὗτος γάμος
Ἀρθρῶν παρ' ἀμφοῖν καὶ ψυχὰς καὶ σαρκία.
Γαβρᾶς[1] γὰρ αὐτὴν ὁ σφαγεὺς τῶν βαρβάρων
Ἐκεῖθεν ἐλθὼν εὐκλεῶς ἠγάγετο,
Κομνηνὸς ἡδὺς, ἀρετῶν παῖς ἀγχίνους,
Ὃν αὐτάναξ[2] ἄριστος εὐνοίας χάριν
Ἔδειξε τιμῶν καὶ κριτὴν τοῦ Φοσσάτου[3]·
Πλὴν ὡς ἀφιλόκομπος[4] ἡ τεθαμμένη
Πλούτου μὲν ἐφρόντισεν οὐδὲ μετρίως,
Πένησι δὲ προὔθηκε μικροῦ τὸν βίον
Πρὸς τὴν ἄνω βλέπουσα[5] νυμφαγωγίαν·
Τὰς γὰρ ἑαυτῆς φιλτάτας ἡ καλλίπαις
Εἰς τὸν βυθὸν καθῆκε τῆς ἀμνηστίας,
Μᾶλλον δὲ τῆς ἄνωθεν εὐελπιστίας·
Λόγου δὲ τιμήσασα καὶ σιγῆς νόμους
Καὶ τὴν τύχην[6] ἄμεμπτον ἐργασαμένη,
Καὶ τὴν ὕλην εἴργουσαν ἐκδυσαμένη,
Παρίσταται νῦν τῶν ψυχῶν τῷ νυμφίῳ·
Τούτῳ γὰρ αὐτὴν ὡς κρινοῦντι τὴν φύσιν
Ὁ Μυρέων πρόεδρος αὐτὸς εἰσφέρει,
Συνηγορούσης ταῖς λιταῖς τῆς παρθένου,

[1] Nicephori Chumni epistola 30 inscripta est Τῷ Γαβρᾷ καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. De quibus fratribus Michaele et Joanne cf. Boisson. *Anecd. nov.* p. 35. Quis sit ille Gabras de quo Philes ignoro.

[2] Hanc vocem omittunt lexica. Cod. Par. 11, 81 : Αὐτάναξ ἄναξ.

[3] Vid. Codin. *De offic.* p. 11, et not. p. 199, ed. Bonn. In nova edit. *Gloss. med. lat.* s. v. *Fossatum* legitur : «Judicium in Fossato. Vide in Judicium.» Ubi frustra quæras.

[4] Cf. infra ccxv, 195.

[5] Cod. βλέπουσαν.

[6] Fort. ψυχήν.

Ἢν εὐθὺς ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν σπαργάνων·
Κάλλος δὲ φεῦ τοσοῦτον εἰς γῆν ἐῤῥύη,
Καὶ πᾶν τὸ σεμνὸν τῆς φυῆς ὑπεκρύβη,
Καταμαρανθὲν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
Ὡς ἂν μάθῃς, ἄνθρωπε, κἂν ὥραν βλέπῃς,
Κἂν ὄλβον ἁδρὸν, κἂν μετὰ δόξης γένος,
Ὅτι χλόης ἅπαντες οὐδέν τι πλέον [1].

CVI. A.

* Εἶδον [2] ἐγώ ποτε σοφὸν τεχνίτην φυτηκόμον,
Ὃς ἐπειδήπερ ἔμελλεν ἀποδημεῖν τῶν πόνων,
Τὰς ὑπαρδούσας ὀρυγὰς εἰς βάθος περισκάψας,
Ἀφθονωτέρας τοῦ ποτοῦ παρέσχε τὰς προσχύσεις,
Μήπως ὁ χρόνος μηκυνθεὶς τὴν βλάστην ἐξικμάσῃ,
Καὶ στερηθῇ [3] τῆς ἀγαθῆς ὁ φυτουργὸς ἐλπίδος.
Ἐπείπερ οὖν ἀποδημεῖν καὶ σὺ παρεσκευάσθης,
Ἐγὼ δὲ σόν εἰμι φυτὸν καὶ σύ μοι φυτηκόμος,
Ἀφθονωτέραν τῷ φυτῷ παράσχον τὴν ἀρδείαν,
Ἀπὸ ξυλίνης τὸ ποτὸν πιθάκνης ἀγαγοῦσα,
Μὴ τῆς τοῦ χρόνου παρολκῆς [4] τὴν δρόσον ἐκτοξεύσας [5]
Ἄκαρπον εὕρῃς τὸ φυτὸν ἐν τῇ παλινοστήσει·
Πλὴν ἔστω δή σοι καὶ Φιλῆς ὁ μουσικὸς ἐν λόγοις
Ὡς ᾠδικόν τι πετεινὸν, καὶ μὴ κακοπαθείτω.
Τίς γὰρ ἐπιμελήσεται καὶ ποτιεῖ τὸν κῆπον;
Τίς δέ σοι θρέψει λιπαρῶς τὸν ὄρνιν μὴ παρούσῃ,

[1] Versus 62 et deinceps aliud carmen. Male confundit Band.

[2] Versus anepigraphi.

[3] Jo. Chrysost. t. I, p. 6 B : Πάσης ἑαυτὸν προλαβὼν ἐστέρησεν ἐλπίδος ὁ βασιλεύς.

[4] Fort. τῇ τοῦ χρόνου παρολκῇ. Aristoph. *Pl.* 34 : Τὸν ἐμὸν — ἐκτετοξεῦσθαι βίον. Nicet. Præfat. : Ἀθανάτοις ἐοίκασι δήπουθεν θνητοὶ καὶ ἐπίκηροι γεγονότες, καὶ πάλαι τὸ ζῆν ἐκτοξεύσαντες.

[5] Fort. ἐκτοξεῦσαν.

Φιλόμουσε[1], φιλάνθρωπε, καὶ φιλοδωροτάτη[2],
Καὶ θεοφύτευτε[3] λειμὼν[4] τῆς καλοκαγαθίας;

CVII. Εἰς τὸν σ7ρουθοκάμηλον[5].

Ἀπὸ καμήλου καὶ σ7ρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας
Οὔτε πτηνὸν οὔτε πεζὸν, ἐξ ἑκατέρων γένος·
Ὃ καὶ τῇ χέρσῳ σπένδεται[6], καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχει,
Καὶ γίνεται μεταίχμιον τούτοιν ἀμφοῖν τὸ ζῷον,
Ἀξύμβλητον, οὐδέτερον, ἡμιτελὲς, ἀσ7εῖον.
* Εἰς γὰρ ἀγώνισμα κοινὸν τοῦ σκήνους προκειμένου,
Καὶ μαχομένης πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐν αἰθέρι βίας,
Τὸ μὲν παχὺ τοῦ σώματος καὶ πῖον καὶ γεῶδες
Ἐναπομένει τῷ βαρεῖ τῆς ὑποσπώσης[7] ὕλης.
Καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ αὐτῶν τῶν σ7έρνων καὶ τῶν νώτων
Καὶ τῆς πυγῆς καὶ τῶν ποδῶν καὶ τῆς ἁδρᾶς ἰγνύης·
Ὅσον δὲ κοῦφον καὶ λεπ7ὸν, αὖθις αἰθὴρ λαμβάνει
Καὶ γίνεται τὸ σπάραγμα τῆς ἀνθολκῆς τῆς ξένης.
Τράχηλος[8] κοῦφος καὶ λεπ7ὸς καὶ γλίσχρος καὶ προμήκης·
Ἡ μέντοι παραπ7έρωσις[9], ἠρέμα πλημμελοῦσα,
Περισκεπὲς καθίσ7ησιν ἐν μέρει τὸ σαρκίον,
Ὥσπερ τοῦ τάχους τῶν ποδῶν ἀρκοῦντος πρὸς τὸν δρόμον·
Τὸ δὲ πτηνόν τε[10] καὶ πεζὸν ἀνασοβοῦν καὶ τρέχον,

[1] Confer. supra in Cantacuz. I, 569. Infra CCXIII, 80 : Τὸ φιλόμουσον ὀρνίθων γένος. Eustath. *Opusc.* p. 351, 35 : Ἐν αὐχμῷ καὶ ταῦτα φιλομούσου καὶ γλώτ7ης καὶ ἀκοῆς.

[2] Cf. infra CXI, 39.

[3] Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 143 r° : Ἐκ τοῦ θεοφυτεύτου παραδείσου καὶ τῆς Ἐδέμ. Id. fol. 226 v°. Verbum θεοφυτεύομαι, quo carent lexica, usurpat Meliten. v. 2973 : Τοῦ παραδείσου τὰ φυτὰ τὰ θεοφυτευθέντα.

[4] Cf. infra CXXXIV, 10.

[5] Cod. M. fol. 80. Edidit Ideler in *Phys. gr. min.* vol. I, p. 289.

[6] Leg. σπέρχεται.

[7] Cf. supra XCVII, 19.

[8] Idel. τράχηλοι.

[9] Hac voce augenda lexica.

[10] Idel. πτηνὸν δὲ καί.

Περικολποῖ τὴν πτέρωσιν τοὺς πόδας ὑπεξαῖρον,
Καὶ δείκνυται κουφότερον ἀπὸ τῶν ἐξαλμάτων·
Εἶτα δοκοῦν ἀφίπτασθαι, πάλιν ἐκτρέχει βάδην,
Καὶ πάλιν ὑπερίπταται[1], καὶ πάλιν ὑφιζάνει[2]·
Νικᾷ δὲ πρὸς τὴν ἅμιλλαν ἡ χέρσος τὸν αἰθέρα·
Κἀν τούτῳ δή μοι θαύμαζε τὸ πτερωτὸν χερσαῖον·
Καὶ γὰρ συνελαυνόμενον καὶ περαιτέρω τρέχον
Ἐνολισθαίνει ταῖς καμπαῖς ὑπὸ τῆς τραχύτητος,
Καὶ τοῦ τραχήλου τὸν ὁλκὸν εἰς τὸ λοξὸν ἐπαῖρον
Εὐθὺς[3] τὴν πτῆσιν ἀπειλεῖ[4] τῇ τῶν πτερῶν ἐντάσει,
Τῶν δὲ σκελῶν τὰς ἀγωγὰς ἀνέλκον ἐπ' εὐθείας
Καθάπερ ἐπιπρόσθησιν[5] τὸ δάπεδον ἀμείβει,
Καὶ τηνικάδε κάμηλον τετράπουν εἰκονίζει,
Κλεπτούσης τῆς γοργότητος τῆς ἀμοιβῆς[6] τοὺς πόδας·
Δεῖ γὰρ τὰς φύσεις, βέλτιστε, καὶ τῶν ἀλόγων ζώων
Δωροφορεῖν[7] τῷ βασιλεῖ τὰς θαυμαστὰς γενέσεις.

CVIII.

Ὁ[8] δεσπότης ἔμοιγε τὴν πεῦσιν λύσας,
Προευτρεπιστὴν τῆς ὁδοῦ μου σὲ φράζει.
Κύρωσον οὐκοῦν τὸ πρόσταγμα τοῦ κτίστου,
Ὦ νοῦ πτερωτὲ[9], ἀγγέλων ἐφάμιλλε[10].

CIX.

Πάλιν[11] ὁ παῖς ὁ μὴ κομῶν καὶ μαστιγίας οὗτος,

[1] Idel. ὑπεφίπταται.
[2] Cod. Flor. ὑφιζάνοι.
[3] Idel. δοκεῖ pro εὐθύς.
[4] Idel. ἀπειλεῖν.
[5] Cf. supra, I, 10.
[6] Idel. ἐναλλάξ pro ἀμοιβῆς.
[7] Conf. infra CCX, 4. Eugenici *Laus Trapez.* ap. Eustath. *Opusc.* p. 372, 30 : Ἑκάστη δὲ αἰσθήσει θαυμασίως ἥδε ἡ χώρα πομπεύει τε καὶ δωροφερεῖ (leg. δωροφορεῖ).
[8] Sine titulo.
[9] Fort. πτερωτῶν ἀγγ.
[10] Hoc tetrastichon, ut videtur, scazontibus constat.
[11] Sine titulo.

Καὶ Σκύθης τὴν ἀναβολὴν καὶ κοῦφος καὶ γυμνόπους[1],
Ἥκει σοι φέρων μετ' αἰδοῦς τὸ πισΊευθὲν βιβλίον·
ὙποσΊρεφέτω τοιγαροῦν μὴ σκυθρωπὸς ὁ δοῦλος,
Ἀλλὰ φαιδρὸς καὶ χαροπὸς ἀνύσας τὴν ἐλπίδα,
ΦιλόσΊοργε, πανσέβασΊε, μελεδωνὲ τῶν φίλων.

CX. Εἰς τὴν μεγάλην Δύκαιναν[2].

Τρισευγενὲς[3] καλλώπισμα τοῦ γυναικείου γένους,
Καὶ τῶν ποτε περιφανῶν ἀῤῥενοφρονεσΊέρα[4],
Ῥίζης καρπὲ βασιλικῆς, ἀπάνθισμα τοῦ γένους,
Τοῦ μητραδέλφου κράτορος τὴν τύχην ἀδελφόπαι[5],
Καὶ πάππου βασιλεύσαντος καὶ μάμμης θυγατρόπαι,
Μάμμης ἐκείνης τῆς σοφῆς τὸν τρόπον βασιλίδος
Καὶ τῆς ἀρίσΊης ἀτεχνῶς τῶν γυναικῶν φιλτάτη,
Καὶ τέκος μάλα ποθεινὸν γεννήτορι δεσπότῃ,
* Φύσις νικῶσα καθαρῶς τῶν γυναικῶν τὴν φύσιν
Εἰς σύνεσιν καὶ φρόνησιν καὶ μεγαλοφυΐαν[6],
Καὶ κάλλους βρύων θάλαμε[7], καὶ σωφροσύνης ῥόδον
Ὅλως οὐκ ἔχον μαρασμὸν οὐδὲ λυποῦσαν φθίσιν,
Ἔχων πολλὰ τὰ νύσσοντα καὶ παροτρύνοντά με
Θαῤῥεῖν εἰς τὸ φιλότιμον καὶ τοὺς χρησΊούς σου τρόπους,
Μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ φειδοῦς καὶ συσΊολῆς εἰργόμην,
Νυνὶ δὲ τῆς ἀνάγκης με πειθούσης μὴ δισΊάζειν[8],

[1] Cf. infra CCVIII, 59.

[2] Leg. Δούκαιναν. In Magnam Ducænam, i. e. in Magni Ducis uxorem.

[3] Hac voce carent lexica. Forma feminina utitur Theodor. Prodr. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 402 : Τρισευγενὶς τὸν εὐγενῆ, τὸν νέον ἡ νεᾶνις.

[4] Cf. cod. Par. CXXXI, 1.

[5] Niceph. Xanthop. *Synaxar.* cod. Par. 1585, fol. 23 v° : Ἀνεψιὸν εἶναι τοῦ ΧρισΊοῦ τὸν εὐαγγελισΊὴν Ἰωάννην ὡς ἀδελφόπαιδα.

[6] Cf. supra XCV, 26.

[7] De hac notissima metaphora conf. infra CXII, 2.

[8] Cod. μηδ' ἰσΊάζειν.

Μηδὲ ναρκᾷν, μηδὲ σιγᾷν, μηδὲ τὸν νοῦν συμπνίγειν,
Θαῤῥούντως σοι προσέρχομαι τῇ φιλανθρώπῳ φύσει,
Καὶ ταῦτα δὴ τὰ γράμματα κομίζων ὑπ' εὐνοίας
Ἐξαγορεύω τὸ λυποῦν καὶ φράζω τὴν ὀδύνην,
Καὶ τῆς ἀφθόνου σου χειρὸς τὴν ἀρωγὴν[1] αἰτοῦμαι·
Τοὺς ἵππους γὰρ τοὺς εὐγενεῖς καὶ κούφους καὶ γεννάδας,
Οὓς ἔσχον εἰς ἀνάψυξιν τῶν ἀποκρύφων πόνων,
Ὁρῶ πεινῶντας δυστυχῶς καὶ κάμνοντας ἐκτόπως.
Ποῦ γὰρ καλάμη, ποῦ κριθαὶ, ποῦ δὲ καὶ φάτναι πλήρεις;
Ὁ φυσητὴρ ἐξέλιπεν, ὁ μόλιβδος ἐῤῥύη,
Τοῦ γένους τὸ φιλότιμον ἀπῆλθεν ἐξ ἀνθρώπων·
Οὐκ ἔστιν ἄρχων οὐδαμοῦ, πάντες ψυχροὶ τὴν φύσιν,
Οὐκ ἔστιν ὁ φειδόμενος, οὐκ ἔστιν ὁ δανείζων,
Πάντες ἐξέκλιναν ὁμοῦ, πάντες εἰσὶν ἀχρεῖοι,
Σὲ μόνην δείκνυσι λαμπρὰν ἡ πεῖρα τῶν πραγμάτων·
Οὐδὲ γὰρ ἐκαπήλευσεν ὁ τρόπος σου τὸ γένος,
Ἀλλ' ἔχεις πᾶσαν τὴν ἀκμὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτόθεν,
Ὡς πῦρ ὡς ὕδωρ ὡς ἀὴρ, ὡς ἀκραιφνὴς φωσφόρος,
* Καὶ θησαυρὸς ἐν κιβωτῷ, καὶ ποταμὸς εἰρήνης.
Οὐκοῦν παράσχου μοι κριθὰς, καὶ θρέψον μου τὰ κτήνη,
Καὶ παραμύθησαι ψυχὴν καταδαπανωμένην
Ὑπὸ τῶν ἔνδον λογισμῶν καὶ τῆς κρυπτῆς φροντίδος·
Εἰ δὲ πυροὺς ἀντὶ κριθῶν, Φιλόδωρε, παρέχοις,
Κείσεται χάρις παρ' ἡμῖν ὑπὲρ τῶν δεδομένων,
Καὶ πᾶς ὁ χρόνος ὄψεται τὸ φιλανθρώπευμά[2] σου,
Καὶ γνώσεται πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν πεπραγμένων
Ὡς ἡ μεγάλη Δούκαινα, τοῦ γένους ἡ φαιδρότης,
Ἡ σύνεσις, ἡ φρόνησις, ἡ φυσικὴ σεμνότης
Ἐφείδετο τῶν λογικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλόγων,

[1] Cod. ἀῤῥωγήν. — [2] Supra LXVI, 16.

Καὶ τῶν ἀρίσἸων εὐμενῶς ἐπεμελεῖτο Φίλων,
Λαμπρῶς ὑπελαΦρίζουσα[1] τὰ βάρη τῶν Φροντίδων.

CXI. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

* ΚράτισἸε, θεῖε βασιλεῦ, κοσμῆτορ τῶν πραγμάτων,
Θυμῆρες περιλάλημα[2], βάθρον τῆς γῆς ἁπάσης,
Λύχνε καὶ Φῶς ἀπὸ Φωτὸς τοῦ πρώτου κεχυμένον,
Ἵνα μὴ γνόΦος καθ' ἡμῶν μηδὲ κρυμὸς κομπάσῃ·
Τὰ γὰρ δεινὰ τῶν σκυθρωπῶν ἀποῤῥαπίζεις νέΦη[3],
Καὶ σἸαθηρὰν ἁπανταχοῦ πηγάζεις τὴν αἰθρίαν.
Οὐκ ἔσἸι κρότος ἀποχρῶν ἐκ τῶν τῆς τέχνης λόγων
Τῇ θαυμασἸῇ σου καὶ λαμπρᾷ καὶ περικλύτῳ Φύσει·
Ἐμπίδες γὰρ, καὶ κώνωπες, καὶ σκώληκες, καὶ κνίπες,
Καὶ κανθαρίδες χαμερπεῖς, καὶ δυσαχθεῖς[4] κοχλίαι,
Καὶ τέτἸιγες, καὶ μύρμηκες, καὶ σΦῆκες, καὶ κηΦῆνες,
Καὶ μηλολόνθαι δυσπετεῖς, καὶ βάτραχοι, καὶ Φθεῖρες,
* Ὅσοι τι λέγειν περὶ σοῦ τολμῶμεν ὑπ' εὐνοίας.
Ὅμως καὶ τῆσδε τῆς κραυγῆς (τὸ τοῦ προΦήτου[5]) σύνες.
Αἱ μὲν ἁπλαῖ καὶ σύνθετοι δυνάμεις τῶν Φαρμάκων
Κατὰ βραχὺ τοῦ σώματος τὰς νόσους ἐξισἸῶσιν[6]·
Ὑποχωρεῖ γὰρ τὸ θερμὸν, ἂν τὸ ψυχρὸν ἰσχύῃ,
Καὶ πάλιν εἴκει τὸ ψυχρὸν τῇ τοῦ θερμοῦ δυνάμει·
Τῇ δὲ καθάρσει τῶν χυμῶν προσγίνεται καὶ χρόνος,

[1] Hac voce augenda lexica.

[2] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 195 r° : Μέση δὲ χίμαιρα δεινὸν πνείουσα (ἀποπνείουσα ex Hom. *Il.* Z, 182) μένος πυρὸς αἰθομένοιο, ὑΦ' οὗ κατεβοσκήθη καὶ εἰς αἰθάλην λεπἸὴν καὶ ἀΦαυρὰν σποδιὰν κατηντήκει τὸ μέγα τῆς οἰκουμένης περιλάλημά τε καὶ καύχημα.

[3] Cod. Vat. XXIX, 53 : ΝέΦη ἀθυμίας. Cod. Par. CCVII, 92 : ΝέΦος συμΦορῶν.

[4] Ignatius in Gregor. Decapol. cod. Par. 501, fol. 103 v° : Πρὶν ἢ οὖν τούτου τοῦ δυσαχθοῦς πάθους πεῖραν λαβεῖν.

[5] Psalm. v, 2.

[6] Cf. cod. Par. XIV, 83.

Ἂν εἰς τὰ κοῖλα τῶν φλεϐῶν τὸ θλίϐον ὑφιζάνοι·
Τὰ γὰρ παραφωλεύοντα[1] φεύγει τὴν κρᾶσιν πάθη,
Καὶ ῥώννυται τοῦ σώματος ἐξ ὑπαρχῆς ἡ φύσις·
Τῆς δὲ μορφῆς σου, βασιλεῦ, τῆς θαυμαστῆς ἡ χάρις
Ἀχρόνως πάντας τοὺς χυμοὺς τῶν σκυθρωπῶν ἐξάγει·
Τῶν γὰρ ὀμμάτων ἡ βολὶς ἀντὶ παντὸς φαρμάκου
Τὰς ἀλγηδόνας τῆς ψυχῆς ἐκτρίϐει παραυτίκα·
Τῇ δὲ φωνῇ σου καὶ στροφῇ τῆς γλώττης, αὐτοκράτορ,
Ἀναλαμϐάνεις τὰ σαθρὰ καὶ μεταπλάττεις πάλιν
Τῆς κακοδαίμονος[2] Κλωθοῦς ἀποῤῥηγνὺς[3] τοὺς μίτους[4].
Ὅταν δὲ πάσχῃ συστολὴν ἡ ζωτικὴ θερμότης
Ὑπὸ τοῦ γνόφου[5] τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κρυμοῦ τῆς λύπης,
Ἡ τοῦ προσώπου σου χλιδὴ τὸ πνίγος ἀνατρέπει·
Ἡ δὲ κρατίστη φρόνησις ἐκκύπτουσα τῶν λόγων
Καὶ τὰς νεκρὰς ἀνίστησι τῶν οἰκετῶν ἐλπίδας·
Νυμφαγωγὸν δὲ τὸν Ἑρμῆν τῆς Ἀθηνᾶς δεικνύεις,
Θάλαμος ὢν περικαλλὴς ἐκ βρέφους ἑκατέρων.
Ὢ πῶς τῇ ξένῃ, βασιλεῦ, τῶν λόγων σου δυνάμει
* Τῶν ἀϐουλήτων καθαιρεῖς τὰς ἀφανεῖς προσχύσεις,
Ἀνίκμους ἐργαζόμενος τοὺς ἀγωγοὺς τῶν πόνων!
Ὢ πῶς καὶ νέκταρ ἐκ τῶν σῶν ἐχεῖτό μοι χειλέων,
Καὶ τὰς ἀδήλους τῆς ψυχῆς ἐπέκλυζεν ὀδύνας!
Φρίττω γὰρ μόνον κατὰ νοῦν καὶ τὰ λοιπὰ λαμϐάνων,
Ἡνίκα περιπτύξασαν παρῆκας τὴν ἀρϐύλην·
Τὰ δὲ τῆς νόσου λείψανα τῆς πρὸ μικροῦ συμϐάσης

[1] Cf. cod. Par. CCIII, 78.

[2] Cf. supra LXXX, 53.

[3] Cod. ἀποῤῥιγνύς.

[4] Theodor. Hyrtac. *Not. des ms.* t. V, p. 730 : Καὶ Κλωθοῦς μίτοις λαμπρὰν τὴν ἐσθῆτα θᾶττον ἐξυφανεῖς.

[5] Cod. Par. XIV, 583 : Καὶ τὸν μαρασμὸν τῆς ψυχῆς καὶ τὸν γνόφον. Id. LXIII, 5 : Δι' οὗ ψυχικὸς ἐξελαύνεται γνόφος. Nicephor. *Onirocr.* p. 11 : Γνόφος φροντίδων. De hac metaphora cf. cod. Esc. CLXXX, 5.

Ἐξέστιπτέ μοι[1] τῶν φλεβῶν καὶ τῶν εἰς βάθος πόρων,
Καὶ ῥῶσις ὑπεστήριξε τὰ κεκμηκότα μέλη.
Πόσους γὰρ ἔχει βασιλεῖς ὁ χρόνος ἀναγράπτους!
Πόσοι δὲ ῥήτορες αὐτῶν ἐξαίρουσι τὰς φύσεις!
Ἀλλὰ νικᾷς περιφανῶς πάντας ἁπλῶς ἐκείνους,
Ψόφους ἐλέγχων καὶ κραυγὰς τοὺς ὄγκους τῶν ἐπαίνων,
Πρὸς γάργαρον περίλογον συντεθειμένους μόνον.
Αἱ γὰρ ἐξ ὕψους χάριτες ἐπεσκευάσαντό σε
Τῷ γάλακτι θηλάσασαι τῆς καλοκαγαθίας,
Μή τις λαμβάνοι ἀπὸ γῆς τὰς παρ' ἡμῶν συγκρίσεις,
Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ τῆς ὕλης πτερουμένης.
Ὦ πῶς ἀντέστης εὐγενῶς τῇ ζάλῃ[2] τῶν πραγμάτων,
Οἰκοδεσπότης φρόνιμος ὑπάρξας αὐτοκράτορ!
Ὦ πῶς ὑπέσχες τῇ κοινῇ τὴν χεῖρα καταπτώσει,
Καὶ πᾶσαν ἤδρασας εὐθὺς τὴν κλονηθεῖσαν κτίσιν,
Καὶ μηδαμῶς παρασυρεὶς τῇ λαίλαπι[3] τοῦ χρόνου!
* Πάντα σοι ξένα, βασιλεῦ, πάντα νικᾷ τὴν φύσιν,
Ἀλλὰ βιῴοις εὐτυχῶς ἐπὶ μακροῖς ἡλίοις,
Πλατύνων τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας[4]
Καὶ τοῖς οἰκέταις εὐμενῶς περαίνων τὰς ἐλπίδας·
Ἂν δὲ τῆς ὕλης ἐλεγχθῇ μετὰ μικρὸν ἡ φύσις,
Τότε σοι γένοιτο ῥευστὸν τὸ γῆρας[5], αὐτοκράτορ,

[1] Leg. ἐξέπιπτε.

[2] Infra ccxv, 2 : Τὴν ζάλην τῶν πραγμάτων. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 209 v° : Εἰ δὲ πονηραὶ τῇ ζάλῃ τῶν πραγμάτων ὡς λύκαιναι χαίρουσι καὶ κατατρυφῶσι τῆς ἀταξίας. Cf. cod. Par. xcviii, 2.

[3] Cod. Esc. ccxxix, 13 : Εἰς πραγμάτων λαίλαπας ἀντισυστρόφους. Id. ccxxxi, 7 : Τῆς τοῦ βίου λαίλαπος ἀγριουμένης.

[4] Philes, ed. Wernsd. p. 88 : Πλατύναις τὰ σχοινίσματα τῆς αὐτοκρατορίας. Id. p. 82. Leo Grammat. p. 27 : Τοῖς ἀλλήλων σχοινίσμασιν ἀνὰ μέρος βοηθοῦντες.

[5] In margin. Σαφὴς κολακεία, μᾶλλον δὲ καὶ φληναφία.

Ὅταν ὁ κόσμος κατελθῇ ϖρὸς ἐκτροπὴν ἐσχάτην,
Καὶ ϖᾶν ἁπλῶς ἀφανισθῇ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων,
Ἵνα μηδεὶς ὑπολειφθῇ μὴ δοῦλος, μὴ δεσπότης,
Μηδὲ φροντίδες ἀρχικαὶ, μηδὲ γενναῖοι κρότοι.

CXII. Εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ δυνηθεὶς ἀνατεμεῖν τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
Καὶ δεῖξαί σοι τὸν θάλαμον[1] τῆς ἀκραιφνοῦς εὐνοίας,
Ἧπαρ τοῦ γένους, βασιλεῦ, καὶ τῆς ἀρχῆς καρδία,
Καὶ ζωτικῆς ἐγκέφαλε καὶ γνωστικῆς ἰσχύος,
(Σὺ γὰρ τὸ σῶμα συντηρεῖς τῆς αὐτοκρατορίας,)
Πρὸς ἄλλον ϖλοῦν[2] μεταχωρῶ καὶ χρῶμαι τοῖς συμβόλοις,
Εἴπερ διδάσκαλος σαφὴς οἱ λόγοι τῶν ἀδήλων·
Ἀλλὰ καὶ τούτους ϖαρευθὺς ἐλέγχεις καὶ φαυλίζεις,
Ἀμηχανοῦντας ἠρεμεῖν αὐτόθεν ἐπιτρέπων.
Καὶ μὴν σιγᾶν σου, βασιλεῦ, τὰς ϖράξεις οὐκ ἐθέλων,
Οὐδὲ τὴν ἀπαράμιλλον[3] ϖρὸς ϖαραθέσεις φύσιν,
Πείθομαι δὴ τῇ τοῦ Δαυὶδ[4] συλλήβδην ϖαραινέσει,
Κινοῦντος ϖρὸς τὸν ἔπαινον τοῦ ϖαντουργοῦ δεσπότου
* Καὶ τὰς ἀψύχους καὶ νεκρὰς καὶ δυσαισθήτους φύσεις,
Ἐπεὶ καὶ ξύλα, καὶ κρυμὸν, καὶ ϖάχνας, καὶ χιόνας,
Καὶ νύκτας αὖθις ἀλαμπεῖς, καὶ φεραυγεῖς ἡμέρας,
Καὶ φῶς, καὶ σκότος συγκαλεῖ, καὶ καύσωνα, καὶ δρόσον,
Καὶ θῆρας ἔτι, καὶ ϖτηνὰ, καὶ χόρτον, καὶ καλάμην,
Ὧν οὐ φαυλότερος ἐγὼ ϖρὸς τοὺς ἐνταῦθα κρότους·

[1] Supra LXIX, 4 : Μυστηρίων θάλαμον; LXXV, 40 : Πραγμάτων θάλαμος; CX, 11 : Κάλλους βρύων θάλαμε. Infra CXIII, 13 : Φρονήσεως θάλαμε; CCIX, 13 : Χαρίτων θάλαμος. Cod. Par. LXI, 168 : Ὁ τῶν λόγων θάλαμος. Append. IV, 10 : Οὐρανίων θάλαμε θησαυρισμάτων.

[2] Allusio ad prov. Δεύτερος ϖλοῦς.

[3] Codex Par. CXXXIX, 12 : Τὴν γὰρ ἀπαράμιλλον ἣν ἔχεις φύσιν.

[4] Psalm. XVIII.

Τὴν γὰρ ἐσχάτην συντριβὴν μικροῦ με πεπονθότα,
Δημιουργὲ καὶ προμηθεῦ, μετὰ τὸν πρῶτον πλάσΊην
Ἀναχωνεύεις[1] εὐμενῶς καὶ μεταπλάτΊεις πράως,
Οὐκ ἐπαινῶν τοὺς ἀλγεινοὺς τῶν ἰατρῶν καυτῆρας,
Οὐδὲ θαυμάζων τὰς τομὰς τὰς ἐν ταῖς χειρουργίαις.
Τῶν γὰρ ἀτέχνων καὶ σμικρῶν καὶ παραβόλων τάδε·
Ἀλλὰ βαβαί σου, βασιλεῦ, τοῦ κατὰ πάντων κράτους,
Βαβαὶ τοῦ παρασΊήματος τῆς μεγαλοφυΐας!
Ὅλως οὐκ ἔσΊι σοὶ κοινὸν πρὸς τὰς τῶν ἄλλων φύσεις,
Ὁπόσας τεθαυμάκασιν αἱ γλῶσσαι τῶν Ἑλλήνων.
Ἥλιος εἶ περιφανὴς ἐπὶ λαμπρᾶς αἰθρίας
Τοὺς θρυλλουμένους ἀπ' ἀρχῆς ἐμπίδας ἀποφαίνων·
Ἵνα γὰρ δείξῃ καθαρῶς ὅσον ἐσΊὶν ἡ φύσις,
Καὶ μέχρι πόσου δυνατὸν ἀναδραμεῖν τὴν πλάσιν,
Ἣν ὁ κοινὸς ὑπέσΊησε τεχνίτης καὶ κοσμήτωρ,
Σοὶ μόνῳ συντετήρηκεν ἀκίβδηλον τὴν φύσιν,
Καὶ μόνον ὑπερύψωσεν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος
Σὲ τὸ τοσοῦτον ἀγαθὸν, ᾧ θαυμασΊὸς ὁ τρόπος,
* Ἵνα μηκέτι καθ' ἡμῶν ὁ μῶμος ἐπιτρέχῃ,
Τοῦ φθόνου τὴν θρασύτητα κατὰ παντὸς ἁρπάσας.
Ἄλλοις μὲν οὖν τὰ τῆς ἀρχῆς κόσμος ἁπλῶς ἐφάνη,
Σὺ δὲ τῷ κόσμῳ τῆς ἀρχῆς ἄλλος εὑρέθης κόσμος,
Εἰς οὐρανὸν δ' ἀπὸ τῆς γῆς ἀῤῥήτως ἀνατρέχεις,
Ὡσεὶ τροχὸς ἁπΊόμενος τῆς ὑποσπώσης ὕλης.
Καὶ θαῦμα περιλάλητον[2] τυγχάνεις τοῖς οἰκέταις,
Σιγῶν τε καὶ φθεγγόμενος· εἰ δὲ καὶ πράτΊειν θέλεις,
Οἰχέσθω πᾶς ἀλλόφυλος, πᾶσα πιπΊέτω μάχη,

[1] Schol. ad Gregor. Naz. *Orat.* xxxii, p. 580 B : Κάθαρσιν γὰρ οὐ τὴν διὰ πυρὸς λέγει οἷον ἀναχώνευσιν καὶ τῶν ἁμαρτημάτων ἐξάλειψιν. Conf. *Thesaur.* vet. ed. s. v. Ἀναχωνεύω.

[2] Cf. Cod. Par. lxi, 82.

Θρηνείτωσαν οἱ δυσμενεῖς, πενθείτωσαν οἱ φθόροι,
Καὶ συνολολυζέτωσαν οἱ τῶν ἐθνῶν σατράπαι·
Κατευστοχεῖς[1] γὰρ, βασιλεῦ, τῶν ἐπιτιθεμένων,
Τὴν τοξικὴν[2] τῆς Ἀθηνᾶς κομίζων ἐπιστήμην,
Ὡς ὁ γεννάδας Ἡρακλῆς, ὡς ὁ πυρφόρος Ἄρης,
Οὓς ἐπαινεῖ περιλαλῶν καὶ τοῖς ἑξῆς ὁ χρόνος,
Ἵνα μὴ ῥεύσῃ τὸ καλὸν ὑπὸ τῆς ἀμνηστίας.
Ὅλος εἶ χάρις, βασιλεῦ, καὶ τέρψις, καὶ φαιδρότης,
Καὶ πλατυσμὸς, καὶ γλυκασμὸς, ὅλως οὐκ ἔχων κόρον·
Σὺ γὰρ σπουδῇ φιλονεικεῖς τὴν φύσιν ὑπερβαίνειν,
Καὶ γίνῃ κρείττων ἀτεχνῶν[3] τῶν παρ' ἡμῖν ἐπαίνων,
Ὡς πάντα συγκαλύπτεσθαι καὶ φρίττειν ὑπ' αἰσχύνης
Τοὺς ἐγχειροῦντας αὐθαδῶς τοῖς προτερήμασί σου·
Πρὸς μὲν γὰρ τόνδε τὸν λαμπρὸν φωστῆρα τῆς ἡμέρας
Ἔχοι τίς ἄν τι καὶ κομψὸν ἀπὸ τῆς τέχνης λέγειν,
Τὸ κάλλος καὶ τὴν δύναμιν σεμνύνων καὶ τὸ τάχος,
* Καὶ τὸ θερμὸν καὶ θρεπτικὸν καὶ ζωτικὸν καὶ βρύον;
Εἰς δὲ τὴν ἀνυπέρβλητον[4] ἥνπερ ἐκτήσω φύσιν
Ἐξ οὐρανοῦ καταπεμφθεὶς πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον,
Οὐκ ἔστι λόγος ἀποχρῶν, οὐδὲ προσήκων κρότος·
Ἐσμὲν δὲ πάντες ἀτελεῖς ὥσπερ ἐν ψάμμῳ βρέφη,
Μηδ' αἰσθανόμενοι τῶν σῶν ὑπερτελῶν φασμάτων·
Οὐκ οἶδε γὰρ οὐκ ἄργυρον, οὐδὲ χρυσὸν τὸ βρέφος,
Οὐδὲ λυχνίτην, οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ τὰς ἄλλας ὕλας,
Ἀλλὰ πρὸς πάσας ἀκαλλῶς[5] εἱστήκει περιχαῖνον.
Οὕτω καὶ σοῦ μὲν τὴν καινὴν πάντες ὁρῶμεν φύσιν,

[1] Eustath. *Opusc.* p. 212, 5 : Μὴ οὐκ εἰς τὸ πᾶν κατευστοχεῖν τοῦ κοινωφελοῦς. Id. p. 314, 1 : Ἔστι γὰρ οὗ κατευστοχεῖν μὲν οὐκ εἶχεν εὐχερῶς τοῦ σκοποῦ.

[2] Fort. τακτικήν.

[3] Leg. ἀτεχνῶς.

[4] Cf. cod. Par. CXXXIX, 13.

[5] Niceph. Chumnus apud Boisson. *Anecd. nov.* p. 38.

Ἀλλ' ἀγνοοῦμεν τὰ κρυπτὰ τῆς καλοκαγαθίας,
Οἷς μόνοις ἔδει τῆς φωνῆς εἰκότως τῶν ἀγγέλων,
Ὡς ἐξ ἀπόπτου καθαρῶς τὰ κάτω σκοπουμένων·
Εἰ δὲ προσδεῖ σοι, βασιλεῦ, καὶ κάτωθεν ἐπαίνων
Μόλις ἂν εἴη κατά σε καὶ[1] τῆςδέ σοι τῆς γλώττης
Καὶ τῆς φωνῆς καὶ τοῦ νοὸς τῶν πάντη ἀμιμήτων.
Ἀλλὰ βιώης, βασιλεῦ, πρὸς τοῦ παμβασιλέως
Ὑπὲρ ἀστέρων ἀριθμὸν καὶ ψάμμον θαλαττίαν
Καὶ λόχμης κόκας[2] καὶ φυῆς φυλλοβολούσης[3] μέτρον
Τὸν ζηλωτὸν ἰσῶντός σοι μετὰ τοῦ κράτους βίον·
Ἂν δὲ τοῦ κόσμου φυσικῶς τὸ σχῆμα παραδράμῃ,
Καὶ σύμπαν γένος ἐκτριβῇ ἀφανισθὲν συλλήβδην,
Μετατεθείης ἀπὸ γῆς τοῦ σώματος ἡβῶντος,
Καὶ περιμείναις τὴν Χριστοῦ δευτέραν παρουσίαν,
* Τρίτος ὀφθεὶς πρὸς τοῖς δυσὶ τοῦ γένους ἀθανάτοις,
Μεταστοιχειουμένου σοι τοῦ σώματος κρειττόνως[4],
Ἵνα κἀκεῖ μετὰ σαρκὸς ἀῤῥεύστως[5] βασιλεύοις,
Καὶ τῆς Ἐδὲμ τῶν ἀγαθῶν ἀφθόνως ἀπολαύοις.
Νυνὶ δὲ βλέψαις τοὺς ἐχθροὺς λείχοντας[6] χοῦν, ὡς λόγος,
Καὶ τούτων σου τοῖς πέλμασι τὰς κεφαλὰς συνθλάσαις[7],

[1] Fort. τά pro καί, et v. seq. πάντως. Mox de voce παμβασιλέως conf. *Anthol. Palat.* I, 8. Eustath. *Opusc.* p. 127, 7; 129, 96; 256, 10. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 225 r°: Ἡ δὲ ἀλλὰ καὶ θυγάτηρ εἶναι τοῦ παμβασιλέως ἱερολογεῖται. Meliten. v. 2052: Δέομαι νῦν, παμβασιλεῦ, τῆς σῆς φιλανθρωπίας.

[2] Fort. κόκκους.

[3] Theophrast. *Hist. plant.* I, I, 3, et I, III, 5. Eustath. *Opusc.* p. 360, 48: Οὐδὲ φυλλοβολεῖ ἡ συκῆ.

[4] Cod. Esc. LI, 3: Παῦλος γὰρ αὐτὸν κρειττόνως ἀπογράφων. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 215 v°: Εὖ ἐπιστήμης ἔχοντες σκηνοποιεῖν κρειττόνως.

[5] Infra CCXIII, 584: Νῦν ἀετοῦ πτέρυγας ἀῤῥεύστους (al. ἀῤῥεύστως) φέρει. Th. Stud. cod. suppl. 287, p. 82: Ἀϊδίως ὁ πατὴρ καὶ ἀῤῥεύστως τὸν υἱὸν ἐγέννησε.

[6] Cod. λίχοντας. Alludit ad Psalm. LXXI, 9, et ad Esai. XLIX, 23.

[7] Psalm. LXXIII, 15.

Τῶν τε καθόλου τῆς ὑγρᾶς καὶ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου·
Δεῖ γὰρ τὸν ἐκνικήσαντα τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν
Ἐπὶ συνέσει θαυμασῇ καὶ χύματι σοφίας
Μεμενηκέναι καὶ φθορᾶς καὶ τελευτῆς βελτίω.
Ἀλλ', ὦ τοῦ κράτους βασιλεῦ, συγγίνωσκε τοῖς λόγοις
Τρανές τι φράζειν ἐπὶ σοὶ μηδόλως δυναμένοις.

CXIII. Εἰς τὸν αὐτόν[1].

Ἥλιος εἶ· φώτιζε τυφλώτ7οντά με·
Ποταμός· ἀνάψυχε διψήσαντά με·
Σωτήριον πῦρ· θάλπε ῥιγώσαντά με,
Παγκοσμίων ἥδισ7ε νυμφὼν[2] ἐλπίδων,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ σοι τῶν τρόπων[3],
Καταλιπανθεὶς τῇ χλιδῇ[4] τῶν πρακτέων,
Καὶ μὴ τοσοῦτο[5] θαῦμα καλύψῃ χρόνος,
Παραπεφυκὸς τῆς ῥοῆς τῇ συγχύσει.
Ποῖος γὰρ ὡς σὺ τήν τε γενναίαν φύσιν,
Ἣ χαρίτων ἤμελξεν ἐκ βρέφους γάλα[6],
Καὶ τὴν λογικὴν ἧς τὸ πᾶν ἔχεις κράτος,
Σκώληκας ἢ μύρμηκας ἡμᾶς δεικνύων,
Ὅταν κινῇς τὴν γλῶσσαν εἰς λόγων δρόμον[7],
Ὦ νοῦ κυβερνῶν τὰς φυλὰς ἀκινδύνως
Καὶ πραγμάτων ἅπαντα κοιμίζων σάλον[8],
Ἕλλην κατασ7ὰς τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος[9].

[1] In cod. Par. 2511, fol. 81 r°, sed sine titulo.

[2] Cf. infra cxxxi, 71.

[3] Cod. Flor. κρότων. Cf. infra cxxiv, 16, ubi duo iidem versus cum κρότων.

[4] Noster, *In monach. leprosum*, 14: Καὶ φυλλομανοῦν τῇ χλιδῇ τῶν πραγμάτων. Ibique Wernsd.

[5] Cod. Par. τοσοῦτον.

[6] Cf. infra cxxiv, 23 et 24.

[7] Cod. Par. δρόσον.

[8] Cod. Par. ἅπαντας — σάλλον. Cf. Append. iv, 18.

[9] Cod. Par. θαυμασ7ὲ τῶν ὑπὲρ γῆν pro τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος. Conf. infra cxxiv, 5.

CXIV. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἃ μὲν, κόρη πάναγνε, καὶ πρὶν εἰργάσω
Φρουροῦσα τοὺς σοὺς πάντας ἡμᾶς ἱκέτας,
Καὶ παντοδαπῆς ἀξιοῦσα Φροντίδος,
Ἄπειρα καὶ μέγιστα σαφῶς τυγχάνει·
Τὸ νῦν δὲ νικᾷ καὶ τὸ τῶν λόγων κράτος,
Ὑπερβεβηκὸς πάντα νοῦν ἀνθρώπινον.
Τὴν γὰρ τελευτήσασαν οἰκτρῶς Φιλτάτην,
Οὕτω γὰρ αὐτὴν εἷλεν εὐθὺς ἡ νόσος,
Τὴν Ἑλένην[1] ἣν ἔσχον εἰς τέρψιν βίου
Καὶ τῶν ἀγαθῶν βάθρον[2] ἁπλῶς ἐλπίδων,
Σὺ πάλιν ἡμῖν ἐξανιστάνεις μόνη,
Ζωῆς νέας Φάρμακον ἐγχεαμένη·
Ἀμείβομαι γοῦν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν χάριν,
Καὶ κατακοσμῶ τῷδε τῷ χρυσαργύρῳ
Τοῦ σοῦ τύπου τὸ σχῆμα τὸ σχεδὸν πνέον·
Σὺ δ' αὖθις ἡμᾶς ἀντιδεξιουμένη
Καὶ τὴν ἔσω βλέπουσα[3] τῶν σπλάγχνων ζέσιν,
Τήρησον ἀκλόνητον[4] ἡμῖν τὸν βίον,
Καὶ τὰς νόσους λύσασα[5] τὰς ἀποκρύφους,
Ἄληκτον εὐτρέπισον εἰς γῆρας βίον·
Ἐκ σοῦ γὰρ ἡμῖν καὶ τὸ νῦν ζῆν εὐθύμως,
* Καὶ τὸ πρὸς ἀπόλαυσιν ὧν δώσεις βλέπειν.
Ὅπλον δέ μοι κράτιστον ἀῤῥήτως γίνου,

[1] Uxor Andronici Asanis Protovestiarii, de qua infra cxv, 11.

[2] Cod. Par. LXVIII, 15 : Λύσῃ τὰ βάθρα τῇ ψυχῇ τῶν ἐλπίδων.

[3] Cod. βλέπουσαν.

[4] Anon. cod. Par. 39, fol. 101 r° : Δι' ὧν ἡ εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἀκλόνητος ἀγάπη τοῖς ἀξίοις Φυλάττεται. Adverbio ἀκλονήτως utuntur Cyrill. *Opp.* I, p. 400 A; *Cat. Patr.* in Psalm. xci, 13 et *Græc. orthod.* I, p. 114.

[5] Cf. supra cii, 16.

Καὶ καθάπαξ ἄμαχε τὰς νίκας δίδου,
Μήπως ἐνεχθῇ κατ' ἐμοῦ κτεῖνον βέλος,
Καὶ κατακαυχήσαιτο βαρβάρου θράσος
Τῆς σῆς ἀτεχνῶς οὐρανοδρόμου σκέπης,
Ἧς ἐκ βρέφους ἔτυχον εὐθὺς ἐλπίδας[1].
Ἀδελφιδοῦς ἄνακτος Αὐσόνων γένους
Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος Ἀσὰν[2] πατρόθεν.

CXV. Εἰς τὴν αὐτήν.

Σὲ κλῆρον εὑρὼν, μῆτερ ἁγνὲ παρθένε,
Καὶ σοῦ σκεπασθεὶς τοῖς πτεροῖς τοῖς[3] ἐνθέοις
Ἀθυμίας ἄγευστον αὐχῶ τὸν βίον·
Ὄμβροι γὰρ ἐχθρῶν οὐ κατακλύζουσί με,
Καὶ πραγμάτων καύσωνες[4] οὐ φλέγουσί με·
Μᾶλλον δὲ πᾶν βάρβαρον ἐκτρίβεις ψύχος
Τῇ τῆς καθ' ἡμᾶς τακτικῆς μεσημβρίᾳ,
Καὶ παντοδαπῶν ἀξιοῖς χαρισμάτων
Τὸν ἱκέτην θάλπουσα καὶ ψύχουσά με.
Νῦν οὖν ἐγὼ πάλιν σε τὴν κοινὴν σκέπην
Τῇ φιλτάτῃ δίδωμι σεπτῶς Ἑλένῃ[5],
Χρυσῷ δὲ τὸν σὸν κατακοσμήσας τύπον,
Ταύτην χρυσοῦν σχεῖν ἐκλιπαρῶ τὸν βίον,
Ὡς ἂν χρόνον ζήσασα μακρὸν ἐνθάδε,
Καὶ φιλτάτων δείξασα μεστὴν τὴν τύχην,
* Καὶ μέχρι παντὸς εὐαρεστήσασά σοι,
Τὸ σὸν πάλιν πρόσωπον ἀῤῥήτως βλέποι.

[1] Leg. ἐλπίδος.

[2] Andronicus Asan Protovestiarius, de quo cf. Cantacuzenus et Nicephor. Gregoras. Infra cxv, 19.

[3] Cod. πτεροῖς ἐνθέοις, claudicante metro.

[4] Cf. cod. Esc. clvii, 1.

[5] Cf. supra cxiv, 9.

Ἀδελφιδοῦς ἄνακτος Ἀσὰν[1] τοὺς λόγους
Κομνηνὸς Ἀνδρόνικος ὑπὲρ τῆς κόρης
Τῇ μητρὶ τοῦ κτίσαντος ἡμῶν τὴν φύσιν.

CXVI.

Ἡμιμέδιμνόν[2] τινα θεσπίσας χάριν
Τοῖς ἀργυρηλάτοις με νῦν τέρπε στρόφοις,
Πλὴν εἰς δύο τμήματα συνθεὶς τὰ τρία
Σκόπει τὸ τῆς πλάστιγγος εὐτέχνως[3] μέσον,
Κἂν ἐνδεῶς τὸ μέτρον ἀθρήσῃς ἔχον,
Ἕξεις τὰ λεπτὰ καὶ περανεῖς τὴν δόσιν,
Λήψῃ δὲ καὶ τὸ σπέρμα τῶν κερατίων
Πρὸς τὴν ἑκατέρωθεν ἰσομοιρίαν.
Τὸν θύλακον δ' οὖν ἐσφραγισμένον πρόες
Τῷ μειρακίῳ τῷδε, πρῶτε δεσπότα.

CXVII. Εἰς ἄγγελον ἱππότην.

Ὁ νοῦς μὲν ὀξὺς τοῦ πτερωθέντος πλέον,
Ὀξύτερον δὲ τὸ πτερωθὲν ἱππέως,
Νυνὶ δὲ καὶ νοῦς καὶ πτερωτὸς ἱππότης
Ἕστηκεν εἰς ἔμφασιν ἀκμαίου δρόμου,
Δεικνὺς ἀτεχνῶς ἀπὸ τῆς πανοπλίας
Ὡς οὐ πρὸς αἷμα[4] τάχα καὶ σάρκα τρέχει,
Ἀλλὰ πρὸς ἀρχὰς μυστικῆς ὁμαιχμίας[5]·
Ἀϋλίαν[6] γὰρ κατὰ τῆς ἀϋλίας

[1] Cf. supra cxiv, 30.

[2] Sine titulo.

[3] In *Thesauro græco* Paris. legitur : «Εὐτεχνῶς. V. Εὐτεχνής.» Non invenitur εὐτεχνῶς s. v. εὐτεχνής, sed εὐτέχνως s. v. εὔτεχνος.

[4] Ephes. vi, 2.

[5] Cf. supra lxvii, 6.

[6] Infra ccxiii, 528 : Φῶς μὲν βλέπεις ἄδυτον ἐξ ἀϋλίας. Anon. cod. Par. 400, fol. 13 r° : Οὐδὲ φύσις ἅπασα τῆς ἀϋλίας.

Καὶ φῶς βλέπειν ἔξεσ7ι κατὰ τοῦ σκότους·
Νοῦς ἄρα κινεῖ τῆς γραφικῆς τὴν σ7άσιν,
Κάτω μενούσης τῆς ὅλης αἰσθήσεως.

CXVIII. Τῷ Κοιαίσ7ωρι[1].

Ἐμοὶ σὺ καὶ φῶς, καὶ πνοὴ, καὶ καρδία,
Καὶ ζωτικὴ δύναμις ἐντείνουσά με,
Καὶ πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὸ νῦν ἅπαν γένος·
Τὰ γὰρ ἀποπνίγοντα κουφίζεις βάρη,
Καὶ τῶν ὀδυνῶν τὰς περισ7άσεις λύεις,
Τοῖς ἀργυροκράτοις[2] με ῥωννὺς φαρμάκοις.
Σῶτερ Γαληνὲ, τοιγαροῦν ἄγε σκόπει
Μή τις ἀποφρὰς καὶ φθορεὺς ὑφαρπάσῃ
Καὶ τοὐμὸν εὐτύχημα συλήσας λάθῃ,
Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα[3], καὶ θεῖον τέρας,
* Καὶ τῆς διωξάσης με κοσμῆτορ τύχης,
Καὶ νοῦ προμηθεῦ τῶν φίλων αὐθαίρετε.

CXIX. Εἰς ναοῦ πύλην.

Τῆς πνευματικῆς ἀγέλης τὰς εἰσόδους
Ὁ δεσπότης ἄνωθεν ἐκκύψας βλέπει,
Ταύτης δὲ λαμπρῶς εὐλογεῖ τὰς ἐξόδους
Πρὸ τῆς πύλης ἄφρασ7ον ἱδρύσας πύλην·
Ἔχει δὲ καὶ φύλακας ἑσ7ῶτας μέσον,
Οὓς ἐμψύχους ἄντικρυς ἡ τέχνη γράφει,
Μήπως ὑφαρπάσῃ τι τῶν ἔνδον, ξένε,
Λαθὼν ὁ βαρὺς τῶν ψυχῶν ὁδοσ7άτης.

[1] Vid. Ducang. *Gloss. med. gr.* s. h. v.
[2] Vox addenda lexicis.
[3] Supra 1, 404 : Καὶ κοινὸν ἐντρύφημα τῶν ἀλλοτρίων.

CXX. *Εἰς τὴν ἁγίαν ἈνασΊασίαν τὴν Φαρμακολετρίαν*[1].

Ἀθλήσασα ζῇς, καὶ τυπουμένη πνέεις,
Καὶ θαυματουργεῖς ἔνθα καλεῖ σε σχέσις,
Καὶ σΊαυρὸν ἀρήγοντα καὶ κάλπιν φέρεις
Λυσιπόνων[2] γέμουσαν, ἁγνὴ, φαρμάκων.
Εἰ γοῦν[3] Τριβαλλοὺς ἀπὸ τῆς Βυζαντίδος,
Ὁ τῆς ἐμῆς ἔρως σε καλεῖ καρδίας,
Σὺ δ' ἀπΊέρῳ φθάσασα τὸν κράλην[4] τάχει,
Κράλην τὸν[5] λαμπρὸν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων[6],
Δεῖξον σεαυτὴν ἀπὸ τῶν τερασΊίων,
Καὶ λῦσον αὐτῷ τοὺς ἐνοχλοῦντας πόνους[7]·
Κἂν ὑπὸ θερμότητος ἡ νόσος βρέμοι,
Ἡ κάλπις ἐγγὺς καὶ τὸ λυποῦν σβεννύτω·
Κἂν ψυχρότης ἄμαχος ὀργῶσα τρύχοι,
Τὸ μαρτυρικὸν τῇδέ σου πῦρ ἀντίθες.
ἈνασΊασίᾳ τῇ φερωνύμῳ κόρῃ
Ἡ πανυπερσέβασΊος Εἰρήνη[8] τάδε.

CXXI. *Εἰς τὸν πατριάρχην*[9].

ἌρισΊε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης[10],
Ψυχῶν προμηθεῦ καὶ τροφῶν[11] καὶ προσΊάτα,

[1] Monasterium S. Anastasiæ Pharmacoletriæ (seu quæ liberat a veneficiis) erat in Eparchia Thessalonicæ prope Galitzam: Vid. Montfauc. *Bibl. Coisl.* p. 276.

[2] Cf. cod. Par. CLII, 4.

[3] Leg. ἄγ' οὖν, pro ἄπαγε.

[4] Κράλης, *Crales*, nomen dignitatis, quo potissimum compellabatur Serviæ princeps. Cf. Ducang. *Gloss. med. gr.* s. h. v. De formula ἀπτέρῳ τάχει cf. App. II, 19.

[5] Scribendum puto Κράλη, τό.

[6] Cf. infra CXXII, 12.

[7] Cf. supra XVII, 5.

[8] Fort. Irene, imperatrix, Joannis Cantacuzeni conjux.

[9] Cod. M. fol. 81.

[10] Ad marginem codicis σκόπει.

[11] Leg. τροφεῦ.

Καὶ καθάπαξ ἄγρυπνε τοῦ γένους φύλαξ,
Τοῖς μὲν λογικοῖς γνωσ7ικὴν βρῶσιν δίδως,
Τὴν πρακτικὴν τράπεζαν ἁβρὰν εἰσφέρων·
Εἰ δὲ γραφικῶς[1] καὶ ψυχὰς κτηνῶν τρέφοις,
Δίκαιος ὢν ἄνθρωπος εὐθὺς ἐκ βρέφους,
Οὐδέν τι καινόν· ἐκ Θεοῦ γὰρ ὃ δράσεις,
Ὃς ἀνατέλλει πανταχοῦ τὸν ἥλιον,
Τρέφει δὲ τὴν ἔμψυχον ἀῤῥήτως[2] φύσιν,
Ἐφ' ἣν ὁμαλῶς καὶ πεφεισμένως[3] βρέχει,
Ὡς ἂν ἔχοι μάλισ7α τὰ κτήνη χλόην,
Καὶ τῇ λογικῇ ζῶντα δουλεύοι κτίσει.
Ναὶ πέμπε χιλὸν τοῖς ἐμοῖς βοσκήμασιν,
Ἃ λιμὸς ἐξέτριψεν οὐ φαύλου χρόνου,
Μιμητὰ τοῦ τρέφοντος ἡμᾶς ἀφθόνως,
Μήπως Νινευὶ τήνδε τὴν πόλιν πόλιν
Ἐκ τοῦ πάθους ἔχοι τις ἢ χείρω κρίνειν
Ὅσῳ τὸ συμβὰν οὐ τριήμερον[4] μόνον,
Ἀλλ' ἔσ7ιν εὑρεῖν καὶ παρατεταμένον,
Ὦ τῶν ἐπὶ γῆς ποιμένων διδάσκαλε.

CXXII. Τῷ Ξανθοπούλῳ.

Ἀπώλεσα τὸν ἵππον, ὦ φρενῶν βάθος,
Ὧ γε πρὸς ἀνάψυξιν ἐχρώμην τέως·

[1] Psalm. XXXII, 19.

[2] Noster, *De plant.* v. 197 : Καὶ μεταλλεύουσαν ἀῤῥήτως θέσιν.

[3] Theod. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 216 r° : Πεφ. ἔχειν σε τοῦ σώματός σου τῆς ὑγείας. Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 79 v° : Σὺ δὲ πεφ. οὕτως ἔχεις καὶ φθονερῶς. S. Basil. cod. Par. 877, fol. 46 r°. Demoph. *Sentent.* p. 2. Georgides, ap. Boisson. *Anecd. gr.* t. I, p. 84. German. Cpolitan. codex Coisl. 278, fol. 168 v° : Πλὴν ἀλλὰ π., καὶ οὐ κατὰ κόρον καὶ μέχρι γεύματος.

[4] Conf. Jonas, II, 1. Anonym. cod. Par. 362, fol. 29 r° : Ὁ ζωοποιῶν τὸν προφήτην ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς θαλάσσης τριημερεύσαντα καὶ ἀναπέμπειν εὐχὰς ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους αὐτὸν ἐνισχύων.

Ἀπώλεσα τὸ κτῆνος, ὢ δεινοῦ πάθους[1]!
Τοῦ παιδὸς ὑπνώσαντος ἐκ παροινίας[2].
Ἀπώλεσα δ' οὖν οὐχὶ τὸ κτῆνος μόνον
Αὐτοῖς χαλινοῖς καὶ σΊολαῖς ἐφεσΊρίδος,
Ἀλλ' ὡς ἐν ἀκμῇ τῆς ἀποφράδος τύχης,
Καὶ τὴν φίλην ἔνδικον ἔσθ' ὅτε σπάθην,
Ἣν ἀπὸ λαβῆς εἶχον ἠργυρισμένην.
Πῶς οὖν τὸ συμβὰν ὑπενεγκεῖν ἰσχύσω
Πρὸς τὴν βάδην κίνησιν οὐκ ἐξισχύων,
Ἥλιε καὶ ζῶν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων[3],
Δίδαξον, εὐμήχανε καὶ σοφώτατε,
Καὶ τῶν ἐμῶν φάρμακον ἐξ ὕψους πόνων.

CXXII. A.

Ἅς τινας[4] ἂν χάριτας ἡμῖν ὑπέθου
Καὶ μέχρι σΊεῤῥῶν[5] σὴν ἀφιγμένοις χάριν,
Κἀνταῦθα λαμπρῶς ὁ χρυσοῦς πρόες φίλος·
Σοῦ γὰρ τὸ φιλότιμον οὐκ εἴργει χρόνος,
Καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς οὐ περιγράφει τόπος,
Ἀλλ' ὡς ὕδωρ καὶ πνεῦμα καὶ φωτὸς χύσις[6],
Τὴν δρασΊικὴν δύναμιν ἐμφύτως ἔχεις.
Ὅταν δὲ τὰς χάριτας[7] ἡμῖν εἰσφέρῃς,
Οὐ δυσαρεσΊεῖς, οὐδὲ κομπάζεις μάτην·

[1] Cf. infra CCIX, 9.

[2] *De eleph.* 21 : Εὐάγωγον ἐκ παροινίας.

[3] Hic versus infra quoque CXXIV, 19. Cf. supra CXX, 8.

[4] Sine titulo.

[5] Hic fort. latet loci nomen.

[6] Cod. Par. x, 2. Cod. Esc. XV, 2 : Χύσιν δὲ φωτὸς τῷ Θαβὼρ κἀν τοῖς τύποις. Unde φωτοχυσία apud German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 150 v° : Μεταδοτικὸν τῆς ἰδίας φωτοχισίας (leg. φωτοχυσίας) τοῖς χρήζουσι. Nicetas Stethatus, cod. Par. 362, fol. 252 r° : Αἱ φωτοχυσίαι τοῦ πνεύματος.

[7] Conf. cod. Par. x, 44.

Ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόσωπον ὠχρὸν δεικνύεις,
Ὃ φαιδρὸν ὠργάνωσεν ἡ σὴ θερμότης,
Ἀλλ' ὥς τις ἡδὺς ἀπὸ παστοῦ νυμφίος
Χαίρεις[1] ἐφ' οἷς, βέλτιστε, καθάπαξ δίδως·
Οὐκοῦν ἀγαθὸν μὴ διαφθείρας ἔθος
Τῷ σῷ πάλιν γνώριζε Φιλῇ τὴν φύσιν.

CXXIII.

Σὺ[2] μὲν διαζῇς ἀρετῆς ὢν ἐργάτης
Εἰς τὸν πολυκύμαντον[3] ἀκλύστως βίον·
Ἐκούφισας γὰρ τῆς ψυχῆς τὴν ὁλκάδα[4],
Τὰ τῆς ὕλης δύσοιστα φαυλίσας βάρη·
Μᾶλλον δὲ ῥιφεὶς εἰς τὸ πῦρ[5] τῶν πραγμάτων
Πυριγόνου δύναμιν εὑρέθης ἔχων.
Τῆς γὰρ ἐν αὐτοῖς οὐ μετασχὼν ἀσβόλης
Ὁρᾷς ἀπαθῶς τοὺς ἀποκρύφους πόνους·
Καρπούμενος δὲ συμφορὰς ἀλλοτρίας
Τοὺς ποικίλως κάμνοντας ἀναλαμβάνεις.
Ἐγὼ δὲ πολλοῖς παρενεχθεὶς[6] κινδύνοις,
Καὶ τῶν μεριμνῶν πυρποληθεὶς τῷ βρόμῳ[7],
Καὶ παντοδαπῇ συσχεθεὶς καχεξίᾳ,
Πρόσειμί σοι, κάλλιστε τῶν φίλων πάτερ.
Τὴν γοῦν ζάλην κοίμιζε τὴν φλόγα σβέσας[8],

[1] In cod. male suprascriptum *χαίροις*.

[2] Versus anepigraphi.

[3] Codex Paris. 1054, fol. 260 v°: *Οἱονεὶ τινος πολυκυμάντου κλύδωνος.* Adverb. *ἀκλύστως* non proferunt lexica. Anonym. *De Ponto*, p. 177 : *Ναῦσιν ἀκλύστοις.* Vide quoque p. 179.

[4] Cf. supra LXXIV, 5.

[5] Cf. cod. Esc. CLXXX, 3.

[6] Infra CCIX, 28 : *Τοῦ δὲ φθόνου πνεύσαντος αὐτῷ πρὸς βίαν, Καὶ τὴν ἀγαθὴν παρενεγκόντος τύχην.*

[7] Supra C, 3 : *Λόγων βρόμον.*

[8] *De animal.* 401 : *Καὶ σβέννυσι μὲν τῆς καμίνου τὴν φλόγα.*

Καὶ τῇ νόσῳ φάρμακον, εἰ μή τις φθόνος,
Σίτινον ἢ κρίθινον ἢ χρυσοῦν δίδου·
Ὁ γὰρ περισπούδασῖος[1] ἐσμὸς[2] τῶν φίλων
Κλάουσιν οὐδὲν εἰσφέρειν δυνάμενοι.

CXXIV. Εἰς τὸν μέγαν Λογοθέτην[3].

Ἄρισῖε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους,
Ὀφθαλμὲ τῆς γῆς, δρασῖικὴ χεὶρ τοῦ κράτους,
Παγκοσμίων ἥδισῖε χειμὼν[4] ἐλπίδων,
Ἔκπληξις ἐχθροῖς, κόσμε τῶν νῦν πραγμάτων,
Ἑρμῆ βραβευτὰ τῆς ὑπὲρ γῆν Ἀτθίδος,
Καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς καλῆς νυμφοσῖόλε[5],
Ἕως μὲν ἡ σὴ μὴ παρῆν ἡμῖν φύσις
Αὐθαιρέτως λύουσα τὰς περισῖάσεις,
Ἐσῖεργόμην[6] τὴν Σπάρταν ἣν ἐλάχομεν·
Τῆς γὰρ πονηρᾶς ἀντιπιπῖούσης τύχης
Ἔρημον οὐκ ἦν δυσχερῶν ἔχειν βίον·
Ἐπεὶ δὲ τῆς σῆς χρησῖότητος ἡ χύσις,
Ἄβυσσε καλῶν, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐῤῥύη,
Τί μὴ τὸ λυποῦν τῆς ψυχῆς ἀποκλύσας
Λύεις τὸν αὐχμὸν τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ,
Ὡς ἂν ὁ καρπὸς ἐκφυῇ σοι τῶν κρότων,
Καταλιπανθεὶς τῇ χλιδῇ τῶν πρακτέων[7];

[1] Cf. infra CXXXI, 137.

[2] Cf. infra CLIX, 6.

[3] Cod. M. fol. 81. De Logothetarum dignitate vide Bandini notam.

[4] Leg. λειμών. Cf. CXXXIV, 10.

[5] Nonnus, *Dionys.* XLVIII, 108 : Ἦν δὲ παλαισμοσύνη νυμφοσῖόλος. Psellus *In Cantic. cant.* p. 116 : Ἄλλως ἐνασχήματι τινὶ σεμνονυμφοσῖολίας. Leg. Ἀλλ' ὡς ἐν σχήματί τινι σεμνῷ νυμφοσῖολίας.

[6] Leg. ἐσῖέργομεν. De prov. Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμει, vid. Parœmiographos.

[7] Cf. supra CXIII, 5, ubi hi duo versus 16 et 17.

Τί μὴ δὲ τὴν πρόσλαμψιν[1] ἡμῖν ἐγχέεις,
Ἥλιε καὶ ζῶν τῶν ἐμῶν φῶς ἐλπίδων[2];
Τοῖς γὰρ ἀπαυγάσμασι[3] τῆς σῆς αἰθρίας
Ὁ τῶν ἀηδῶν εὐχερῶς εἴκει γνόφος[4],
Ἐπεὶ τίς ὡς σὺ τήν τε γενναίαν φύσιν,
Ἢ θαυμάτων ἤμελξεν ἐμφύτων γάλα[5],
Καὶ τὴν λογικὴν ἧς τὸ πᾶν ἔχεις μόνος,
Ἕλλην κατασ7ὰς εὐμαθὴς τοῖς πράγμασι;
Πλὴν ἀλλ' ἐγὼ σὸς, εἰ δὲ καὶ δοῦλος πένης,
* (Οἶδας ὁ λαμπρὸς) εἰ δὲ[6] τῶν ἄλλων πλέον,
Τὸ σὸν πνέων πρόσωπον ᾧ νέκταρ χύδην
Ὁ κατακοσμήσας σε[7] γινώσκει πλέον·
Τὸ γὰρ ἄνω κάτωθεν ἑλκύσας κράτος
Τέθεικας[8] ἡμῖν εὐμενὲς τὸ νῦν κράτος·
Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὸν νοῦν, τὸν λόγον,
Τὴν γλῶτ7αν αὐτὴν, τὸν βίον, τὰ φίλτατα.
Τὸ γὰρ ἄνευ σου ζῆν τε καὶ πνεῖν καὶ γράφειν
Οὐ βούλομαι σχεῖν εἰς τὸν αὐτίκα βίον,
Ἄρισ7ε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους.

CXXV. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεομήτορος.

Σὺ μὲν, κόρη πάναγνε, τοὺς τύπους λύεις
Οὓς εἶχε τοπρὶν ὁ σκιογράφος νόμος·
Ὁ γὰρ νοητὸς ἦλθεν ἐκ σοῦ φωσφόρος,
Λύων τὸν ἀτμὸν τῆς φθορᾶς καὶ τὸν ζόφον·

[1] Cod. Escur. CCXIII, 205 : Ἡλίου πρόσλαμψιν.

[2] Hic versus supra CXXII, 12.

[3] Supra I, 681 : Τοῖς ἀπαυγάσμασι τῶν χαρισμάτων.

[4] Cf. cod. Par. XIV, 380.

[5] Conf. supra. CXIII, 10 et 11.

[6] Leg. ἀλλά, quod sententia postulat; εἰ δέ per errorem e præced. versu irrepserit.

[7] Fort. desunt quædam.

[8] Cod. τέθηκας.

Ἡ δὲ γραφικὴ τῆς ἀληθείας χάριν
Καὶ παρθένον γράφει σε καὶ παιδοτρόφον,
Μᾶλλον δὲ τοῦ πλάσαντος ἡμῶν τὴν φύσιν,
Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν φαιδρύναντος εἰκόνι,
Χερουβικόν σε δεῦρο δεικνύει θρόνον·
Σιγᾷς δὲ θαυμάζουσα μικροῦ τὸν τόκον,
Ὅσον φυσικῶν εὑρεθέντα βελτίω,
Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν,
Ἀναπνοῆς ἔχουσα λεπτῆς ἐμφάσεις·
Ζωὴν γὰρ ἀνθύπαρκτον[1] εἰς χεῖρας φέρεις,
Ἧ σαρκὸς ἱστούργησας[2] αὐτὴ πορφύραν,
Βαφεῖσαν ἐκ σῶν παρθενικῶν αἱμάτων·
Ὢ πῶς τοσοῦτο θαῦμα λαλήσει στόμα!
Ποῖος δὲ νοῦς, ἄμεμπτε, χωρεῖν ἰσχύσει;

CXXVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Γεωργίου.

Ἔδειξεν οἷς πέπονθεν ὁ στεφανίτης,
Ὡς μαρτυρικῆς μεῖζον οὐδὲν ἀνδρίας[3]·
Χωρεῖ γὰρ εἰς πῦρ, εἰς ὕδωρ, εἰς ἀέρα,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς τὴν ὁρωμένην[4] φύσιν·
Καὶ γίνεται δὴ πῦρ μὲν εὐθὺς ἡ δρόσος,
Τὸ πνεῦμα δὲ φλὸξ, ἵνα μὴ θᾶττον κάμῃ
Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα λυθὲν τοῖς πόνοις.
Γεώργιος γὰρ μαρτυρεῖ τοῦτο πλέον,
Ὃς ἦν ἀτεχνῶς ἀνδριὰς τὴν ἔνστασιν,
Ἀκάματον πῦρ[5] εἰς θεοὺς νόθους πλέον[6].

[1] Leg. αὐθύπαρκτον.

[2] Supra xv, 2 : Ὃν (χιτῶνα) ἡ φύσις πόῤῥωθεν ἱστούργησέ σοι. In *Cantacuz.* 278. Conf. Paraphr. *Il.* 1, et German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 188 v° : Ἱστουργεῖν γὰρ οὐκ ἐξῆν ἐξοδεύουσιν.

[3] Cod. ἀνδρείας.

[4] Cod. ὁρμωμένην.

[5] Ἀκάματον πῦρ ex Hom. *Il.* O, 597.

[6] Fort. leg. πνέον vel πνέων. Infra

Ἐπεὶ δὲ τὸν χοῦν τῆς φθορᾶς διεξέδυ[1],
Κἂν τοῖς ἄνω πίναξι λαμπρῶς ἐγράφη,
Στέργει σαφῶς καὶ τόνδε τὸν κάτω τύπον,
Καὶ θαυματουργεῖ πίστιν εἰ βλέποι μόνην.
Σὺ δὲ, σκόπει, βέλτιστε, πῶς χεὶρ ζωγράφου
Σχεδὸν πνοῆς δύναμιν ἐγχεῖ τοῖς τύποις,
Πηγνῦσα δεινῶς τῆς ψυχῆς τὰς ἐμφάσεις
Τοῖς ἀψύχοις χρώμασι τῆς εἰκασίας.

CXXVII. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ συμπαθής.

Ἔδειξας οἷς εἴρηκας εἰς τὰς ἐμφάσεις
Ὡς συμπαθὴς εἶ· τοῦτο γὰρ δή σοι φύσις·
Καὶ τὴν ἐμὴν σύζυγον ἐστειρωμένην[2]
Καὶ φιλτάτου σαίνοντος ἐστερημένην,
Ὡς δεσπότης εὔσπλαγχνος οἰκτείρας, Λόγε,
Ἡμῖν σεαυτὸν εἰκονισμένον δίδως·
Ὕπαρ γὰρ ἦν ἄντικρυς, οὐκ ὄναρ[3] τόδε,
Καθὼς ἐπιστὰς εἶδον αὐτὸς τὸν τύπον,
Ἐφ' οὗπερ ἦν καὶ τοῦτο, Συμπαθὴς ὅδε.
Λαβόντες οὐκοῦν ἀσφαλεῖς τὰς ἐγγύας
Ἐγγράφομέν σου δεῦρο τὸν θεῖον[4] τύπον,
Ὡς τῆς πρὶν ἀντίμιμον εἰκονουργίας[5]·

cxxx, 45 : Ζῶ δ' οὖν πνέων πῦρ ἀπὸ τῶν σπλάγχνων βρέμον.

[1] Cf. infra cxxx, 23.

[2] Cod. ἐστειρωμένον.

[3] Alludit ad Homer. *Od.* T, 547 : *Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν.*

[4] Cod. θεῶν.

[5] Theod. Stud. p. 155 B : *Τῇ μητρώᾳ εἰκονουργίᾳ*; 156 A : *Τὸ τῆς εἰκονουργίας εἶδος.* Id. p. 185 E, et 445 E. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 170 r° : *Οὐχ ἵστησι μέχρι τούτου τὴν προτύπωσιν ὁ δι' ἑαυτοῦ τὰ εἰκονουργήματα πρὸς τὸ ἐντελόμορφον διαζωγραφήσας λόγος θεοῦ.* Lexicis obiter addam varia cum voce *εἰκὼν* composita. *Εἰκονογλύφος, εἰκονοκτίστης*, Niceph. Cpol. in *Spicileg. Solesm.* t. I, p. 500 : *Ἵνα τοὺς εἰκονοκτίστας καὶ εἰκονογλύφους* (Bolland. *εἰκονοφίλους*) *καὶ εἰκο-*

Σὺ δ' ὡς ἀληθὴς καὶ Θεὸς καὶ δεσπότης,
Καὶ συμπαθὴς τὴν φύσιν ὡς ἐπεγράφης,
Δὸς τέκνον ἡμῖν κατὰ τὸ πρόσταγμά σου
Τὴν τοῦ γένους αὔξησιν ἀθροῦν τῷ χρόνῳ·
Τίκτοι[1] γὰρ ἂν καὶ λίθος εἰ μόνον θέλεις.
Φιλανθρωπηνὸς[2] ταῦτα σὸς λάτρις Δούκας.

CXXVIII. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος.

Τῆς μητρὸς ἀμείψασα τὴν ἀτεκνίαν,
Καὶ τοῦ γένους λύσασα τὴν ἀκαρπίαν,
Καὶ τὸν Θεὸν τεκοῦσα, παρθένε, βρέφος,
Νῦν τὴν ἐμὴν στείρωσιν εὐσπλάγχνως λύοις,
Ὡς ἂν ὁ καινὸς τοῦ Θεανθρώπου τόκος
Ἐγκωμιαστὴν καὶ παρ' ἡμῶν λαμβάνοι,
Σεσωσμένον καὶ τοῦτον ὡς τὸ πᾶν γένος.
Φιλανθρωπηνὴ ταῦτα σὴ λάτρις γράφει.

CXXIX. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ μάκαρος Ὀνουφρίου[3].

Ὁ πατριάρχης τὸ χρυσοῦν δεῦρο στόμα,
Γυμνὸν παλαιστὴν προσλαβὼν πάρεστί μοι.
Σὺ γοῦν, πονηρὲ τῶν ψυχῶν ὁδοστάτα,
Φρίξον θεωρῶν τούσδε τοὺς ὑπερμάχους,
Καὶ τῶν ἐμῶν ἔκστηθι πενθῶν πρακτέων.
Τὴν γὰρ ἑκατέρωθεν οὐ στέξεις μάχην,
Κἂν ἦς ἀλαζών, κἂν θρασυνθῇς πρὸς δύο.
Φιλανθρωπηνὸς[4] ταῦτα θαῤῥούντως λέγει.

νολάτρας τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι τῆς Θεότητος ὑποτάξῃ. — Εἰκονοειδής, Th. Stud. p. 444 C : Η εἰκ. φαντασία. — Εἰκονοκαυστής, Coteler. *Monument. eccles.* t. IV, p. 423.

[1] Cod. τίκτει.

[2] Fort. Alexius Ducas Philanthropenus de quo Georg. Acropolita, p. 126, ed. Bonn.

[3] De S. Onuphrio cf. supra XXXVIII.

[4] Cf. supra not. 2.

CXXX. Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Σταυρακίου[1].

Ἰοὺ, ἰοὺ τί τοῦτο, καὶ ϖῶς ἐκρύϐης,
Τὸ ζῶν ϖρὸ μικροῦ τῶν ἐμῶν φῶς ὀμμάτων;
Μᾶλλον δὲ ϖῶς ἔγωγε καὶ ζῶ καὶ ϖνέω,
Σοῦ φεῦ διασῖὰς τῆς καλῆς ὁμοζύγου;
Κἂν γὰρ ἔτι ζῶ, κἂν συνεκτέθνηκά σοι,
Κἂν ἡμιθανὴς[2] ὑπὸ τοῦ ϖάθους μένω,
Οὐκ οἶδα σαφῶς, ἀλλὰ ϖαπαὶ τῆς τύχης[3]!
Εἰ σοῦ δίχα ζῶ, καὶ θανατῶν ἐμπνέω·
Πλὴν ἀλλὰ τὴν μόνωσιν οὐ σῖέγω ϖράως,
Τρυγὼν ἐμὴ φίλανδρε καὶ σῖρουθοτρόφε[4],
Βίου κιϐωτὲ, κῆπέ μου κεκλεισμένε,
Πηγὴ καλῶν ϖόῤῥωθεν ἐσφραγισμένη,
Φρονήσεως θάλαμε[5], νυμφὼν[6] ἀνδρίας.
Τὸν γὰρ ϖερισπούδασῖον[7] ἀνθρώποις γάμον
Ὡς φροντίδων γόνιμον αὐτὸς ἐκκλίνων,
* Μόλις μετὰ σοῦ ζῆν ἐπὶ γῆς εἰλόμην,
Καὶ ϖρὸς τοσοῦτον ἦλθον ὀλϐίας τύχης
Ὅσον κατ' αὐτῶν δυσφορεῖν τῶν ἀζύγων,
Εἰ μὴ τοσαύτην ἔσχον ἐκ ϖαιδὸς χάριν,
Ὡς τῶν ἐμῶν φάρμακον εὑρέθης ϖόνων·
Καὶ ϖαντὸς εἶχον ἡδέος σε ϖρόξενον,
Ἀλλ' ἡρπάγης ϖρόωρος, ἀλλ' ἀπεῤῥάγης

[1] Cod. M. fol. 16. Exstat Gregorii Cyprii epistola ad Stauracium in cod. Monac. n° 50, p. 255. Cujus uxor Anna nominabatur, vid. v. 24 et ad finem carminis.

[2] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 163 v°: Ὁποῖος δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς χειρουργίας τοῦ καλοῦ ἰατροῦ ἦλθε ϖρὸς τὸν ἡμιθανῆ ὁ ζωοποιός.

[3] Cod. ψύχης, sic.

[4] Hac voce augenda lexica.

[5] Cf. supra CXII, 2.

[6] Infra CXXXI, 71.

[7] Cf. infra CXXXI, 137.

Ἐκδῦσα τὸν χοῦν [1] καὶ τὸ βαρὺ [2] Φορτίον
Πρὸ τῆς ϖαρακμῆς, Ἄννα, καλλώπισμά μου·
Κἀγὼ τὸν ἁπλοῦν καὶ ϖρὸ τοῦ γάμου βίον
Τοῦ δευτέρου τίθημι ϖολλῷ βελτίω.
Τί γὰρ ἐμοὶ τὸ κέρδος ἐκ τῆς συννόμου
Καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ἀφθόνων χαρισμάτων,
Ἥλιε καὶ γῆ καὶ τελευταῖοι κρότοι [3];
Πλὴν ἀλλὰ σοὶ μὲν καὶ ϖρὸ τῆς ἡλικίας
Ἡ σεμνότης ἤνθησε τῆς εὐκοσμίας·
Ἐγὼ δέ σου τὸ κάλλος οὐκέτι βλέπων
Οὐ δύναμαι ζῆν, οὐδ' ἀκινδύνως ϖνέειν·
Ὁρῶν δὲ τὸν σὸν ὡς ἐν εἰκόνι τρόπον
Τῷ μνημονικῷ τῆς ἐμαυτοῦ καρδίας,
Εἰς ϖάντα καιρὸν ἐν σΊεναγμοῖς δακρύω.
Ἔχω γὰρ ὑπέκκαυμα [4] τοὺς κοινοὺς τόκους
Καὶ τοὺς ἀδελφοὺς οὓς τραγῳδοὺς εἰργάσω,
Μᾶλλον δὲ τὸν σὸν εὐγενῆ Φυτοσπόρον [5],
Ὃς καρτερικὸς [6] ἀρετῆς ὢν ἐργάτης
Τοῦ σοῦ μόνου δήπουθεν ἡτΊήθη ϖάθους.
Ὦ τῆς τύχης ἥδυσμα, τοῦ βίου τρόπις [7],
Κἂν τῆς τελευτῆς εἷλε τὴν ναῦν ὁ κλύδων,
Καὶ κατέδυς αὔτανδρος [8] εἰς τὸν ϖυθμένα!

[1] Cod. Paris. xiv, 255 : Ἐῶσα τὸν χοῦν ὡς βαρύ τι Φορτίον. Supra cxxvi, 11 : Τὸν χοῦν τῆς Φθορᾶς διεξέδυ. Infra ccxi, 124 : Ἀφεῖσα τὸν χοῦν τῶν ϖαθῶν καὶ τὸν ζόφον.

[2] Cod. βορύ.

[3] Cf. infra ccix, 18, ubi idem versus.

[4] Cf. cod. Par. cxxiv, 10.

[5] Φυτοσπόρος sæpius accipitur pro patre et pro matre.

[6] *Vita S. Posidonii*, cod. Par. 1532, fol. 285 : Ἐγκαρτερικώτατος ἀσκητής, qua voce carent lexica.

[7] Alio sensu, Aristoph. *Vesp.* 30 : Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ ϖράγματος.

[8] Supra xliii, 9 : Καὶ καθάπερ δύσοισΊος ἐν ζάλῃ γνόφος Τῶν ἐλπίδων αὔτανδρα συγκλῶν τὰ σκάφη. Cf. cod. Par. 2831, 160 r°.

Ζῶ δ' οὖν πνέων[1] πῦρ ἀπὸ τῶν σπλάγχνων βρέμον,
Ἐπείπερ ἡ σὴ μηδαμοῦ φεῦ μοι δρόσος.
Τὰ πρός με σοῦ γὰρ τίς ποτ' ἐκφράσει λόγος,
Ὦ κόσμε λαμπρὲ τῶν ἐμῶν χθὲς ἐλπίδων;
Τοὺς γὰρ ἐμοὺς ἔστεργες ἐκτόπως λόγους,
Καὶ νεῦμα τοὐμὸν σὸς ῥυτὴρ ἦν εὐθέως,
Κἀκεῖνο τῇ σῇ πανταχοῦ φίλον φύσει,
Ὃ δῆτα κἀμοὶ, καὶ τὸ μὴ φίλον πάλιν,
Τοιοῦτο καὶ σοὶ μέχρι τῆς σῆς ἐξόδου·
Νυνὶ δὲ βαβαὶ τῆς ἀποφράδος τύχης,
Μᾶλλον δὲ παπαὶ τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας,
Ἧς ταῦτα καρπὸς εἰς ἀπευκταῖον θέρος.
Παρῆλθες ὡς χοῦς ἐκτιναχθεὶς εἰς κόνιν,
Καὶ μικρὸν εὐφράνασα μακρὸν ἀλγύνεις,
Καὶ θάτερον φυγοῦσα τοῦ ζυγοῦ μέρος,
Ὃν εἵλκομεν πρὶν σύ τε κἀγὼ πρὸς βίαν,
Ἐμοὶ τὸ πᾶν ἀφῆκας ἀνέχειν βάρος,
Καὶ γίνομαι δὴ συμφορῶν ἐπιστάτης,
Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἀνάγων τὰ φίλτατα.
Φεῦ πῶς τὸ παρὸν καρτερεῖς ἐμὸν πάθος,
Ἀλλ' οὐ συναλγεῖς, οὐδ' ἐπιστρέφῃ τέως,
* Ἡ συμπαθὴς ἄνθρωπος; ὢ ζῶντος πάθους[2]!
Εἰς σῶμα νεκρὸν κἂν ἐν αἰσθήσει πνέω·
Παρήκαμεν γὰρ τῇ φθορᾷ τὰς ἐλπίδας,
Καὶ τὴν ἀγωγὴν, καὶ τὰ σεμνὰ τοῦ γένους,
Καὶ τὸν πολυσύλλεκτον[3] ἐκ πόνων βίον.
Ἀλλὰ σιωπᾷς, τὸ γλυκὺ πρόσφθεγμά[4] μου,

[1] Cf. supra CXXVI, 10.
[2] Infra CCIX, 9.
[3] Hanc vocem ignorant lexica. Ignorant et ἱεροσύλλεκτος, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 86 v°.
[4] Supra LXVIII, 15 : Καὶ τῶν παρ'

Ἢ τῆσδε τῆς σῆς εὐγενοῦς μητρὸς χάριν·
Δοκεῖς γὰρ αὐτῆς εὐλαβεῖσθαι τὸν τύπον,
Κἂν εἰς ὑμᾶς ἔκρυψεν εὐδαίμων τάφος·
Ἢ τὴν σΊολὴν ΦρίτΊουσα τῶν μονοτρόπων,
Ἧς οὐ κατ' αὐτὴν ἠξιώθης ἐκ νόσου
(Τῶν γὰρ ἰατρῶν οὐ ϖαρέσχεν ἡ κρίσις,)
Ἢ τὴν ἐμὴν τιμῶσα κἀνταῦθα σχέσιν·
Τὸ γὰρ σιωπᾶν κόσμος ἦν σὸς ἐκ βρέφους,
Καὶ κόσμος οὐκ ἦν εἰς τὸ σὸν κάλλος νόθος·
Γέλως δέ τις ἄσεμνος οὐκ ἔτερπέ σε·
Τὴν γὰρ τελευτὴν ὡς ϖαροῦσαν ἐσκόπεις,
Τὰς ϖαιδιὰς Φεύγουσα τῶν μὴ σωφρόνων.
Ἀλλὰ σὺ μὲν ζῇς ἄλλον ἐντεῦθεν τρόπον·
Τὴν γὰρ ὕλην ϖαρῆλθες ἀπΊέρῳ τάχει·
Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ τελευτῶ καθάπαξ,
Ὦ χάρις Ἄννα, τῆς ἐμῆς Φῶς καρδίας,
Κἂν ἐσΊερημένον με σαυτῆς δεικνύοις.
Ὁ Σταυράκιος ταῦτά σοι τῇ συζύγῳ
Τὴν ϖροσλαλιὰν ὀργανῶν[1] τὴν ἐσχάτην.

CXXXI. Εἰς τὸν μέγαν ΔομέσΊικον[2].

Φῶς ἐν ζόφῳ σὺ, καὶ μετὰ ψύχους ἔαρ,
Ἐκ τῆς Θρᾴκης ἥδισΊος ὀφθεὶς τοῖς Φίλοις,
Ὦ νοῦ σΊρατηγὲ καὶ ϖρὸ τῆς ἥϐης γέρον,
Καὶ δένδρον ἀνθοῦν ἀπὸ ῥιζῶν ὀλϐίων
Τοῖς ἐμφύτοις αἵμασι τῶν βασιλέων,
Καὶ ϖαντὸς ὑπόδειγμα λαμπροῦ τῷ χρόνῳ,
Καὶ τῆς ϖυκαζούσης σε κοσμῆτορ τύχης,

ἡμῖν ἀκροῷ ϖροσφθεγμάτων. Vid. cod. Esc. CCXIII. 1.

[1] Cod. M. ὀργάνων male.

[2] Fort. in Jo. Cantacuz.

Ἐγὼ τὸ[1] σὸν πρόσωπον ἀθρῶν ὡς ῥόδον,
Ὃ μήθ' ὁ δεινὸς ὑποσυλήσαι φθόνος,
Μήθ' ὁ τρυγῶν[2] ἅπαντα μαράναι χρόνος,
Μὴ, παραγωγεῦ τῆς πνοῆς τῶν ἐμψύχων,
Καὶ ζῶν φυτουργὲ τῆς χλιδῆς τῶν ἀνθέων,
Ὀδμαῖς ἐπ' αὐτὸν[3] μυστικαῖς ἀναψύχω,
Καὶ καρδιαλγῶν ὑπὸ τῆς φαύλης τύχης
Τὴν τοῦ πνίγους βρέμουσαν ἀμβλύνω φλόγα.
Ἢ τίς τοσοῦτον εἶδεν ἀρχῆθεν τέρας
Εἰς τήνδε τὴν γῆν καὶ τὸ συλλήβδην γένος;
Καὶ γὰρ προθεὶς ἅπασαν ὀλβίαν φύσιν
Τρυγᾷς ἑκάστης εὖ μάλα τὸ χρήσιμον,
Καὶ συλλέγεις ἔρανον ἐκ τούτων χύδην,
Ὡς ἂν ὑπ' αὐτῷ παντοδαπὸς τυγχάνοις,
Ἓν ἀρετῶν ἄγαλμα[4] φανεὶς τῷ χρόνῳ·
* Πάντες δέ σε πνέουσιν ὡς πάντας μόνον,
Καὶ πᾶς ὃς ἂν ἔχοι τι σεμνὸν ἐν βίῳ
Τοῦθ' εὗρεν εἰς σὲ καὶ φιληδεῖ σοι πλέον·
Καὶ πάντας αἱρεῖς τῇ κατὰ πάντα σχέσει
Κοινῇ τὰ κοινὰ καὶ τὰ χωρὶς εἰσφέρων.
Πρώτη μὲν οὖν φρόνησις ὠδίνησέ σε
Τὸ τῆς γονῆς κάλλιστον ἁρμοσαμένη·
Τεχθέντι σοὶ δὲ σπαργανοῖ τὸ σαρκίον
Ῥώμη λεοντῆ, καὶ μετὰ ταύτην πάλιν
Ἀνῆκε θηλὴν εἰς ἀμολγὴν ἡ Θέμις.
Ἡ δ' αὖ γε λοιπὴ τῶν τριῶν καὶ βελτίων
(Ὅσῳ τὸ σῶφρον κέρδος ἀνθρώποις μέγα)
Λαβοῦσα κοσμεῖ καὶ καταψᾷ καὶ τρέφει,

[1] Cod. τὸν σόν.
[2] Cod. ὁ τρυγών.
[3] Leg. ἐμαυτόν.
[4] Cf. Boisson. *An. gr.* II, 256.

Καὶ κατὰ παθῶν τρισαριστέα γράφει·
Καὶ ζῇ τὰ σεμνὰ τῶν παλαιγενεστέρων,
Τῆς φύσεώς σου ταῦτα δεικνύσης ἔτι.
Τίς γὰρ τὸ σὸν πρόσωπον οὐ κατεπλάγη,
Τὸ χαρίτων ἄντικρυς ἐμφύτων γέμον,
Ὦ ζῶν Ἰωσὴφ καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τόδε;
Μᾶλλον δὲ τίς τὰ τόξα[1] τῶν σῶν ὀφρύων
Οὐκ εἶπεν εὐθὺς τόξα γαλήνης τάδε;
Τίς γὰρ τὸ κάλλος εἰ βλέποι τῶν ὀμμάτων,
Καὶ τὴν ἐναστράπτουσαν ὀξυδορκίαν,
Τὴν πλάστιδα σφῶν οὐ κροτεῖ χαίρων φύσιν,
Μᾶλλον δὲ τὸν πλάσαντα κοινῇ τὴν φύσιν;
Τοῖς γὰρ ἀναστήμασι τῶν σῶν ὀμμάτων
Ῥεμβασμὸς οὐδείς ἐστιν εἰς κάλλος νόθον·
Ἡ ῥὶς δέ σοι κάλαμος ἐκ μελανδόχης,
Μᾶλλον δέ τις κρύσταλλος ἐστὼς εὑρέθη,
Καὶ καθόσον δίδωσιν ἡ τέχνη γράφειν,
Τὸ γρυπὸν οὐκ ἔχουσα τῆς ἀμετρίας,
Τὸ σιμὸν ἐκπέφευγε τῆς ἀκοσμίας·
Αἱ δὲ γνάθοι πῦρ ἀλλὰ καὶ φῶς καὶ δρόσος·
Τῆς γὰρ φυσικῆς πορφύρας ἡ λεπτότης
Τῷ σφόδρα λευκῷ τῆς δορᾶς ἐπιπρέπει[2]·
Τὰ δ' ὦτα πολλῶν δεκτικὰ προσφθεγμάτων,
Καὶ βασιλικῶν παστάδες βουλευμάτων,
Κἂν ταῖς δίκαις εἴ που γε καὶ κρίνειν θέλοις,
Ἐλεγκτικὴν ἔχουσι τοῦ ψεύδους φύσιν·
Καὶ πρὸς μὲν ἡδύνοντας εὐκόσμως λόγους
Ἀναπεταννὺς κέρδος ἁδρὸν εἰσδέχῃ·

[1] Aristoph. *Lys.* 8 : Οὐ γὰρ πρέπει τοῦ ἐσκυθρωπακέναι. Cf. Suidas s. v. σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. Schol. ἀντὶ Τοξοποιεῖν. — [2] Cod. ἐπιτρέπει.

Ὅταν δέ τις βάσκανος ὑπέλθῃ κρύφα,
Βύεις παρευθὺς καὶ καταφράττεις τάδε·
Κἄν τις πάλιν ἄσεμνα συγχέων λέγοι,
Στρέφεις μετ' ὀργῆς μὴ συναρπάσας λάθῃ·
Εἴ που δὲ καὶ πρόχειρον ἀστεῖον λέγοις[1],
Γέλωτι σεμνῷ τὴν βοὴν παραπλέκων,
Ἄκουε καὶ συστὰς[2] ὑπὲρ γῆς φωσφόρε·
Φρονήσεως γάρ ἐστι νυμφὼν[3] τὸ στόμα,
Συμμετρίᾳ ῥήγματος ὠργανωμένον,
Καὶ χειλέων ἄνθρακας ἐνδρόσους φέρον,
* Ἅπαν σχεδὸν πρόβλημα ῥᾳδίως φλέγει·
Ψεύδους δὲ τοῦτ' ἄγευστον ἐκ βρέφους ἔχεις,
Μήπως ὁ κηφὴν τὴν ψυχὴν ὑποδράμῃ
Συλῶν τὸ λαμπρὸν τῆς ἀληθείας μέλι·
Σίμβλον γὰρ ἂν κρίνοιτο καθάπαξ τόδε
Τῆς ἀρετῆς τὸ νέκταρ οὐ φαῦλον φέρον[4].
Ὕβριν δὲ μισεῖς ἐκ τριχὸς πρωτοχρόνου
Καὶ τῶν περιττῶν οὐκ ἐπιστρέφῃ λόγων·
Ὅρκων δὲ τηρεῖς τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν
Πρὸς τὸν μόνον βλέποντα καρδίας βλέπων.
Ὢ πῶς ὁ Φιλῆς τοῦτο φιλεῖ τὸ στόμα,
Τὸ χεῖλος ἐνθεὶς[5] τῆς πλοκῆς[6] σοὶ τῶν κρότων;
Τὴν πρόσχυσιν γὰρ τῶν φιλανθρωπευμάτων[7]
Μεθ' ἡδονῆς μοι πολλάκις ἐθέσπισεν.

[1] Leg. λέγοι.

[2] Leg. καὶ σὺ, στάς.

[3] Supra CXIII, 4 : Παγκοσμίων ἥδιστε νυμφὼν ἐλπίδων; CXXX, 13 : Νυμφὼν ἀνδρίας.

[4] Cod. φέρων et supra φέρον.

[5] Fort. ἠθάς.

[6] Supra 1, 262 : Τούτους τάχα πλέκοντες αὐτῷ τοὺς κρότους. Cod. Par. LV, 14 : Τοὺς σοὺς, βασιλεῦ, τεχνικῶς πλέξω κρότους. Id. De animal. 212 : Οὓς (κρότους) ἄν τις αὐτῷ προσφυῶς διαπλέκοι.

[7] Conf. supra LXVI, 16.

Ὁ δὲ χρυσοῦς ἴουλος ἀνθεῖ σοι ξένως,
Ὡς οὐ ϖεριττῶς[1] οὐδ' ἀκαλλῶς ἐνδέων·
Οὕτω γὰρ ὑπέδειξε τὸν τοῦ Νιρέως
Ὁ τῶν ϖαλαιῶν ζωγραφῶν τὰς ἐμφάσεις,
Ἐπείπερ αὐτὴν τὴν Ἀχιλλέως κόμην,
Οὐ βοστρύχων γέμουσαν ἀλλ' εὐκοσμίας,
Τῆς φύσεως ὁ κόσμος ἐβράβευσέ σοι.
Ὁ δ' εὐσταθὴς τράχηλος εἰς ϖαντευχίαν[2]
Οὐδὲν φέρει ϖρόμηκες ἐκ τῶν σπονδύλων,
Ἀλλ' οὐδ' ἀγεννῆ[3] συστολήν σοι δεικνύει.
Ἀλκῇ δὲ χειρῶν καὶ συνολκῇ δακτύλων
Πᾶν τόξον ὀρθοῖς τὴν βολὴν ἀπευθύνων·
Βάλλεις δὲ νεβροὺς τοξικοῦ μᾶλλον Σκύθου,
Καὶ μέχρις αὐτῶν εὐστοχεῖς τῶν ὀρνέων,
Ὑπανέχων[4] τὸ τόξον εὐτέχνῳ στάσει·
Δόρατα δὲ κλᾷς ἐμποδὼν οὐδὲν φέρων.
Ὅταν δὲ τοῖς ϖένησι μετρῇς τὰς δόσεις,
Ζυγοστατῶν τὸ ψῆγμα τῆς εὐσπλαγχνίας,
Καὶ ϖοικίλους ἄνωθεν ἀθροίζων φόρους,
Πῶς τάσδε σου τὰς χεῖρας ὑμνήσει λόγος,
Ἃς οὐ ϖαρεξέτεινας εἰς ἀπληστίαν,
Οὐδ' αἱμάτων ἔπλησας ἐξ ἁρπαγμάτων,
Ἀλλὰ ϖρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην
Τεταμένας ἔσχηκας ἐκ γῆς ἐμφρόνως,
Ἀφ' οὗ τὸ λουτρὸν τῆς ψυχῆς ἐβαπτίσω;
Ἔχεις γε μὴν εὔρωστον ἰσχίων θέσιν
Εἰς ἀλτικὴν ἔπαρσιν ἢ μῆκος δρόμου,

[1] Leg. ϖεριττός.

[2] Anon. *De S. Theodoro*, vs. 72 : Καὶ μαρτυρικῇ ῥήγνυται ϖαντευχίᾳ.

[3] Cod. ἀγενῆ.

[4] *De eleph.* 297 : Ὑπανέχειν δέ φασιν αὐτῇ (ϖροβοσκίδι) τοὺς τόκους.

Καὶ συμπλοκὴν ἄμοχθον ἐσ7ώσης πάλης,
Καὶ συντόνους πόῤῥωθεν ἐξελασίας,
Κούφους δὲ καὶ πρέποντας ἀνδρὶ τοὺς πόδας
Κἂν πεζομαχῇς, κἂν ἐπιτρέχῃς βάδην·
Τὸ σάρκινον γὰρ ἐκπεφευγότες βάρος
Γυμνασ7ικὴν ἴσχουσιν εὐαρμοσ7ίαν.
Καὶ ταῦτα μὲν σὰ κατὰ τὴν διαρτίαν
Καὶ τὴν ἀπασ7ράπ7ουσαν ἐκτός σου πλάσιν·
Λαλεῖς γὰρ ἃ χρὴ, καὶ σιωπᾷς ἂν δέοι·
* Λέξις δέ σοι πρέπουσα κοσμεῖ τοὺς λόγους,
Καὶ νοῦς ἐν αὐτοῖς καὶ σ7ροφὴ καὶ πυκνότης,
Καὶ λεπ7ότης πρόσφατος ἐνθυμημάτων.
Πειθοῦς κατασ7ὰς[1] αὐτομαθὴς τεχνίτης,
Πᾶσαν δὲ μισεῖς παρὰ παντὸς διπλόην,
Τὸν μῦθον ἁπλοῦν τῆς ἀληθείας[2] κρίνων.
Σπονδῆς δὲ καιροὺς ἀλλὰ καὶ μάχης τίθης,
Ὥς τις βραβευτὴς εἰ σκοπεῖ[3] τὸ συμφέρον,
Καὶ τοὺς κακῶς πάσχοντας ἀναλαμβάνεις,
Ἅ τινες ἡρπάκεισαν αὐτὸς εἰσφέρων,
Ὡς ἂν ὁ θεσμὸς εὐνομῇ τῶν ταγμάτων,
Καὶ μηδὲν ᾖ πρόσκομμα τοῖς ἀνευθύνοις.
Ὁρῶν δὲ τὴν γῆν καὶ τὰ τῆς γῆς ἡδέα,
Καὶ τὸν περισπούδασ7ον[4] ἀνθρώποις βίον
Εἰς τὴν πολυκύμαντον ἐνταῦθα ζάλην,

[1] Fort. κατέσ7ης.

[2] Eurip. *Phœniss.* 479 : Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

[3] Fort. εὖ σκοπῶν.

[4] Cod. Esc. CLIX, 1 : Τὸν μὲν περισπούδασ7ον ἀνθρώποις βίον. Sup. CXXIII, 18 : Ὁ γὰρ περισπούδασ7ος ἑσμὸς τῶν φίλων; CXXX, 14 : Τὸν γὰρ περισπούδασ7ον ἀνθρώποις γάμον. Cod. Par. VI, 26 : Εἰς τὸν περισπούδασ7ον ἀνθρώποις πόνον; LXXXII, 6 : Καὶ τὸν περισπούδ. ἐμφαίνων πόνον. Noster, *De eleph.* vs. 174 : Καὶ τὴν περισπούδασ7ον ἐκζητεῖ δρόσον. Id. *In Pachymer.* vs. 94 : Τὴν

Εὔριπον[1], ἢ χάρυϐδιν[2], ἢ λῆρον μόνον,
Ἢ ϖετ7ὸν, ἢ γέλωτα ϖαιζόντων μίμων,
Ἢ καθάπαξ ὄνειρον, ἢ ῥεῦμα τρέχον,
Ἢ κρίνον ἀνθοῦν καὶ μετὰ θέρος χλόην,
Ἢ καπνὸν οὐκ ἔχοντα καθ' ὕψους βάσιν,
Ἢ λεπ7ὸν ἀτμὸν, ἢ μεσημϐρίας νέφος,
Ἢ νηπίου γάργαλον, ἢ κούφην κόνιν,
Ἢ ϖνεῦμα χυτὸν εἰς ῥοπὰς ἀγχισ7ρόφους·
Ταῦτα βλέπων, ἄτυφος ὁ ϖρᾶος μένεις,
Καὶ μετρίῳ σχήματι. . . . .
Τὸν τῆς τύχης Ὄλυμπον ὡς νᾶπυ βλέπων.
* Ἐν δὲ τραπεζῶν φλεγμοναῖς ϖολυτρόποις[3]
Τὰς εἰσαγωγὰς τῆς τρυφῆς ἀποπ7ύων,
Σαυτὸν, σ7ρατηγὲ, τοῖς ἀναγκαίοις τρέφεις,
Καὶ τὴν ἀπραγμάτευτον ὀψοποιΐαν[4]
(Τὸ γὰρ ϖεριτ7ὸν ἐκφορῶν[5] τοῖς ὁπλίταις)
Συϐαριτικῆς[5] ϖροκρίνεις εὐωχίας·
Πίνεις δὲ λιτὸν, εἴ γε διψήσεις, ϖόμα,
Νοσημάτων γόνιμον εἰδὼς τὸν κόρον·
Ὕπνοῖς δὲ λεπ7ὸν ὡς τὸ δελφίνων γένος

ϖερισπούδασ7ον ἀποδημίαν. German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 222 v° : Πάντα γὰρ ὅσα τοῖς φυλοκόσμοις (leg. φιλοκόσμοις) ἐσ7ὶ ϖερισπούδασ7α.

[1] Supra I, 417 : Ὡς ἐν Εὐρίπου ζάλῃ. Niceph. Chumnus, ap. Boiss. *Anecd. nov.* p. 6 : *Καὶ ῥεύματα εὐρίπου βίου καὶ καταπόσεις ἀμπώτιδος τύχης δέδοικεν οὐδὲν οὐδείς.* Ibi not. in qua multa alia cl. ed. congessit exempla.

[2] Pari metaphora usus est Theodor. Prodr. *Not. des ms.* t. VIII, p. 84 : Πρὸς *τὰς τῶν ϖραγμάτων χαρύϐδεις καὶ ἀμπώτιδας ἀποδυσχεραίνοντες.* Joan. Damasc. apud Mai, *Spicil. Rom.* t. IX, p. 725 : Εἰς *ἐσχάτην χάρυϐδιν κακῶν ϖεσεῖν.*

[3] In marg. *οἱ ἐν τῷ τμήματι.* Fort. *τιμήματι.*

[4] Infra CLXVI, 3.

[5] Fort. *ἔκτροπον.*

[6] Mensæ Sybariticæ frequens apud veteres mentio. Vide Boisson. *Anecd. gr.* t. III, p. 37.

Ὑπελθὸν ἀμφίβλησῖρον ὑδροθηρίας[1],
Ὦ[2] σκύμνος ἢ γὺψ ἢ μελιτῖῶν σατράπης·
Εἴργουσι γὰρ μάλισῖα τὴν ἀπλησῖίαν
Τὰ θηρατικὰ τῶν ὑποπῖέρων γένη.
Τί δεῖ[4] θορυβεῖν, τί δὲ μηκύνειν πλέον;
Σὺ τὴν μὲν ἀκμὴν πρεσβυτικὴν δεικνύεις,
Τὴν δ' ὁπλιτικὴν ὡς ἐν ἀκμῇ λαμπρύνεις,
Ὅσους ἐπὶ γῆς εἶδε σεμνοὺς ὁ χρόνος
Ἐν τῷ κομιδῇ μειρακίῳ φαυλίσας.
Ἀλλὰ σὲ μὲν σπεύδουσι κοσμεῖν οἱ κρότοι·
Σὺ δ' ἀντικοσμεῖς αὖθις ἡμῖν τοὺς κρότους.
Γένοιτό σοι δ' οὖν καὶ μετὰ γήρως βάθος
Καὶ σάρκα ῥυσσὴν καὶ παρακμὴν ἐσχάτην,
Καὶ φιλτάτων αὔξησιν εἰς μῆκος βίου,
Καὶ τοῦδε τοῦ νῦν ὀλβιώτερον κλέος,
Ἡ τῶν ἄνω μέθεξις ὡς ἡ τῶν κάτω,
Κλεινὲ σῖρατηγὲ, τῶν ἐμῶν ἄκος πόνων.

CXXXII. Εἰς οἶκόν τινος καπηλίδος καὶ μασῖροποῦ[5].

Ὁ δεσπότης μὲν ἧς[6] ἀθρεῖτε τῆς[7] σῖέγης
Ἀζηλότυπός ἐσῖι καὶ κρείτῖων φθόνου
Πρὸς τοὺς ἐπεισρέοντας[8] ἐνθάδε ξένους,
Κἄν τις παροινῇ καὶ τὰ λέκτρα συγχέῃ
Τῆς οἰκοδεσπότιδος[9] ὑποκειμένης,
Ὅδ' ἀτρέμας ἕσῖηκε τὴν ὕβριν φέρων·

[1] Cf. cod. Par. III, 9.
[2] Fort. Ἢ pro Ὦ.
[3] De apum rege conf. Ælian. *H. A.* lib. V, c. x, ibique Jacobs.
[4] Cod. δή pro δεῖ.
[5] Cod. μασῖρωποῦ. Vid. infra v. 13.
[6] Cod. ἦν.
[7] Cod. ἀθρεῖτε σῖέγης, claudicante metro. Addidi τῆς.
[8] Cf. cod. Par. CCIII, 53.
[9] In *Thesauro* reperitur, sed sine exemplo.

Ἡ δὲ γραφικὴ τόνδε τυποῖ τὸν φθόνον,
Ὡς τῶν[1] νόθων φόβητρον ἀφροδισίων.
Ἀλλ', ὦ πόται μνησῆρες, ὀργᾶτε πλέον
Πανσυδὶ κωμάζοντες εἰς τὴν οἰκίαν·
Νωδὸς γάρ ἐστιν οὗτος ὁ φθόνος γέρων,
Ὃς ἀντιλυπεῖν οὐδ' ἀμωσγέπως ἔχων,
Πρὸς τοὺς ἐραστὰς μαστροποῦ βλέπει τρόπον[2].

CXXXIII. Εἰς τὸ τοῦ οἴνου ἐπιβαλτάριον[3].
Τῷ σεβαστῷ[4] Πατρικιώτῃ.

Ἐξ ἀμπέλου τὸ γλεῦκος ἡ κάλπις φέρει,
Καὶ τοῖς φίλοις κίρνησι τὴν εὐστοργίαν,
Οἷς νέκταρ ἐγχεῖ· τοῖς δὲ βασκάνοις πόταις
Οἶνον θυμοῦ δράκοντος[5] ὀξίνην χόλον.

CXXXIV. Πρὸς τὸν ὁμόψυχον διὰ τοὺς πυρούς.

Εἰ τὴν Ἰωσὴφ τάχα θαυμάζεις φύσιν,
Οὗ τὸν περιλάλητον ἀνθρώποις βίον
Τῇ καταγωγῇ ζωγραφεῖν ἐπιτρέπεις,
Τῆς ἑστίας ἄνοιγε τὰς πυραμίδας
Καὶ τὸν φίλον πεινῶντα λαμπρῶς ἑστία·
Καὶ γὰρ ὁ σιτὼν[6] τῆς σοφῆς σου καρδίας,
* Ὧ συγκομίζεις τοῦ βίου τὰ σπέρματα,

[1] Cod. τόν pro τῶν.

[2] Ad marg. codicis ἕως ὧδε.

[3] Band. in notis : «Non explicat hanc vocem Ducangius in *Lexic. med. et infim. gr.* : forte est aliquod genus amphoræ, seu hydriæ.» Imo explicat Ducang. s. v. Ἐπιβαλτάρην.

[4] Band. σεμνῷ.

[5] Δρακόντιον nomen vitis, de qua Colum. III, 2 : «Præcoquem vitem nobis ante hoc tempus incognitam Græcia consuetudine *dracontion* vocitari comperimus.» Cod. Esc. cc, 23 : Σὺ τρέψον ἡμῖν εἰς γλυκὺν τὸν ὀξίνην, Ὃν εἰς θυμὸν δράκοντος ἡ κρᾶσις τρέπει.

[6] Id. *In imperat.* 55, ed. Wernsd. : Εἰς τὸν σιτῶνα τῆς ψυχῆς ἐντεθησαυρισμένους.

Οὐκ αὐχμὸν ὑπώπτευσεν, οὐ βρούχου τρύγην,
Οὐ σῆτας ἀργοὺς, οὐδὲ κηφῆνας φάγους,
Ἄρουρα, λειμὼν[1], κῆπε[2] τῶν χαρισμάτων·
Ἀντλούμενος δὲ παρὰ τοῖς φίλοις βρύεις,
Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε, ῥυθμὲ τῆς τύχης,
Καὶ τοὺς ὑπερβλύζοντας[3] ἀνοίγεις πόρους
Ὡς ὑπὸ μοχλοῖς τοῖς φιλανθρωπεύμασιν·
Οὕτω σὺ λαμπρὸς, ἀλλὰ γὰρ ἔτι σκόπει·
Τὴν γὰρ δυσειδῆ τῶν χυμῶν Αἰγυπτίαν,
Ἢ τὴν στολὴν[4] ἔῤῥηξε τῆς εὐεξίας,
Εἶλες πεφευγὼς τῆς τροφῆς τῷ μετρίῳ,
Καὶ δίφρον εὑρὼν, ἥνπερ ἐκτήσω φύσιν,
Γεωγραφικῶς ἀναμετρεῖς τὴν Θρᾴκην.
Βενιαμὶν γοῦν τὸν φιλοῦντά σε κρίνων
Παρακάλει, στόλιζε, δεξιοῦ, τρέφε,
Καὶ τὸν σεαυτοῦ δεύτερον γράφε τρόπον,
Τοὺς τοῦ χρόνου πίνακας εὐτέχνως ξέσας.

CXXXV.

Πρὸς τὸν μεγαλόψυχον[5] ὁ σμικρόψυχος,
Ὡς αὐτὸς ἀπέσκωψας οὐ μάλα πρᾴως,

[1] *De plant.* 266 : Λειμὼν, βασιλεῦ, τῶν θεοῦ χαρισμάτων. Id. 342 : Τὸν τοῦ κράτους λειμῶνα. Conf. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 172. Supra CVI A, 18 : Λειμὼν τῆς καλοκαγαθίας. Cod. Par. CCXIX, 5 : Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων. Cod. Esc. CXXX, 10 : Λειμὼν ἀνδρίας. Pisid. *Hexaem.* 199 : Λειμὼν ἀστέρων. Id. p. 70 : Λειμὼν τρυφῆς. Theod. Hyrtac. *Notic. des mss.* t. VI, p. 46 : Ἅπερ ἐπανθεῖ τῷ λειμῶνι τῆς γλώττης σου. Epigramm. in cod. Par. 1630, fol. 1 r° : Σοφῆς μελίσσης εἰκονίζων τὸν τρόπον, Λειμῶνι τερπνῷ τῶν νοητῶν ἀνθέων Τῆς ὀρθοδόξου συγγραφῆς διδασκ..... Καὶ τῶν ἀκανθῶν ἐμπεπλησμένων ῥόδων.

[2] Cf. supra LXXXVI, 26.

[3] Supra LXV, 35 : Ὅταν ὁ καιρὸς ἐκραγεὶς ὑπερβλύσῃ. Eustath. *Opusc.* p. 181, 95 : Κἂν ἰὸν θανάσιμον ὑπερβλύζωσι.

[4] Cf. cod. Par. CXXXIII, 13.

[5] Cod. μεγάψυχον, in quo hæc tituli modo exarata.

Τίς δήποτ' ἂν γένοιτο καγχάσεις[1] τάχα;
Πλὴν ἀλλὰ σοῦ μὲν τὸν πυλῶνα τὸν μέγαν,
Ὃν αἱ χύδην φάλαγγες ἐκτρίβουσί σοι,
Καὶ δυνατοὶ κυκλοῦσιν αἰδοῖ τῆς τύχης,
Ὁ χριστὸς ἐσφήνωσεν αὐσονοκράτωρ,
* Ἡσυχίας ἄδηλα πηγνὺς μοχλία[2].
Θήβαν γὰρ ἑπτάπυλον[3] οἰκῶν δευτέραν,
Τὸ συγχυτικὸν τῆς Βαβυλῶνος φέρεις,
Καὶ προσδαπανᾷς τῇ θορυβώδει νόσῳ
Τὴν ζῶσαν ἰσχὺν τῆς φυῆς τῶν πραγμάτων·
Ἐγὼ δὲ ῥιφεὶς δυστυχὴς ἐπὶ κλίνης,
Καὶ τὴν θύραν πρόχειρον ἀφεὶς τοῖς φίλοις,
Οἶμαι παροικεῖν εἰς ἀπανθρώπους τόπους,
Οὗ μηδὲ γαλῆν ἐστὶ μηδ' ὄρνιν βλέπειν·
Αἱ μάστιγες γὰρ τῆς ἀποστρόφου τύχης
Ὠθοῦσι μακρὰν καὶ τὰ φαυλότατά μοι·
Καὶ σὺ μὲν ἀλγῶν εἰς ὑποκρίσεις νόσου,
Ναὶ παμβασιλεῦ, ναὶ θεοῦ ζῶντος Λόγε,
Μηδ' εἰς ἀληθεῖς μηδὲ μετρίους πόνους,
Κἀνταῦθα λαμπρῶς εὐπαθεῖς ἀφ' ἑστίας·
Ῥοιαὶ γὰρ ὑγραὶ μὴ φθαρεῖσαι τῷ χρόνῳ,
Καὶ σταφυλαὶ, καὶ μῆλα, καὶ παῖδες πέριξ,
Καὶ μυρία κράματα, καὶ σκεύη ξένα,
Καὶ χρηματισμὸς, καὶ βασιλεὺς ἀγχίνους,
Τὰς σὰς ἀγαθὰς ἐκβιβάζων ἐλπίδας,
Καὶ καλάμων στέατα παρ' Αἰγυπτίοις,
Καὶ νειλοφυεῖς[4] ἐκ βαλαντίων πόαι,

[1] Leg. κάγχασις pro καγχασμός. Illa voce carent lexica.

[2] Cf. cod. Par. LVII, 103.

[3] Homer. *Il.* Δ, 406 : Θήβης ἕδος ἑπταπύλοιο.

[4] Hoc vocabulo carent lexica.

Καὶ τῶν ἰατρῶν ὁ σΊρατὸς[1] τῶν ἐκκρίτων,
Σοὶ πᾶσαν ἀϐρῶς ἐσΊιῶσι τὴν φύσιν·
Ἐγὼ δὲ διψῶν καὶ πιεῖν πάντως θέλων,
Ὀρεκτιᾶν γὰρ οὐκ ἔχω πυρούμενος,
Μόγις ὕδωρ δίδωμι τῷ σωματίῳ,
Καὶ τοῦτο πικρὸν ἐξ ἀλῶν ἀποκρύφων·
Κεῖμαι δέ σοι λάφυρον, ὦ σῶτερ, νόθον
ἈποσΊερηθὲν τοῦ τε κερδώου πόνου,
Καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς τὸ σώζειν ἐλπίδος·
Πλὴν, ὦ ξένον φάρμακον, ὦ πρώτη φύσις,
Κἂν γὰρ ἀηδὴς τοῖς φιλοῦσι τυγχάνῃς,
Ὅταν τὸ σὸν δήπουθεν ἐκτρέπῃς μέλι,
Ἀλλ' οὖν ἔχεις ἄῤῥητον ἰσχὺν πραγμάτων,
Δι' ἧς ἀνισΊᾷς καὶ τὰ νεκρὰ πολλάκις,
Στατῆρσι τὸν δύσγλωτΊον ὡράϊζέ μοι[2],
Ὡς ἂν ὁ καινὸς ἀμπελὼν μὴ δακρύῃ.
Ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ὁ χρυσοῦς τάδε πρόσου[3].

CXXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Εἴ πού τις ἢ χὴν ἐκ νομῆς ὑπαιθρίου,
Ἢ νεϐρὸς, ἢ πΊὼξ, ἢ πεπηγὸς ἀρνίον,
Ἢ κύκνος, ἢ πρόσφατος ὠτὶς ἐκ βρόχων,
Ἢ συναγωγὴ περδίκων ἀρτίθυτος[4],
Ἢ διδύμων ἔρημος ἀλέκτωρ νέος,
Ἢ μακρόπους γέρανος, ἢ νήτΊα, πρόες·
Ἢ θασίων σύντηξιν εἰς νέκταρ ζέσαν,

[1] *De anim.* 320 : Χωρεῖ πρὸς ὀργὴν ὁ σΊρατὸς τῶν ἀῤῥένων.

[2] Fort. με pro μοι.

[3] Pro πρόσεσο, admitte : imperativi enim dupliciter scribuntur προσοῦ πρόσου, ἀπόθου, etc. Infra CXXXVI, 6, πρόες.

[4] Vox addenda lexicis. Adde et ἑκουσιόθυτος ex Th. Stud. p. 594 D : Ἑκουσιόθυτον· ὦ χρισΊιανικώτατε λογισμέ!

Ἢ ϖ7ηνὰ καὶ χέρσυδρα καὶ ζωΰφια,
Ἃ τῶν καλανδῶν ἑσ7ιῶσι τὸν χρόνον,
Ἀρωματικῇ συντεθειμένα ζύμῃ,
Καὶ νοσ7ίμων γέμοντα καρυκευμάτων[1],
Πέμπε ϖρὸς ἡμᾶς, ἢ χρυσοῦς ἔτι κρίκους,
Οἷς ὦτα λεπ7ὰ ϖαρθένου φαιδρύνεται·
Συχνοῦ γὰρ αὐτοὺς ἐσφυρηλάτεις χρόνου·
Κἂν εἰς τὸ μηδὲν ἦσαν ἡμῖν οἱ ψόφοι,
Κἀνταῦθα ϖολλοῦ δυσφορῶν τάχα κρίνοις·
Ἢ γοῦν ἐφεσ7ρὶς ἐντενεῖ σοι τὸν φίλον,
Ὃν ὥσπερ ἐχθρὸν ἐξαπατῶν ἀμϐλύνεις·
Κἂν αὖθις ὀκνῇς, τὸν κρυμὸν τόνδε σκόπει,
Καὶ τὸν καταψύχοντα τῶν δόμων ϖάγον,
Ἐφ' ὅνπερ ἡμᾶς ἡ τύχη συνήλασε·
Καὶ ϖέμπε ταχὺς τὴν δασύτριχα σκέπην,
Ἣν αὐτὸς ἱδρῶν ὡς τὸ ϖῦρ ἀπεσ7ρέφου·
Σὺ γὰρ ὅτε ϖρέποντα σαυτὸν δεικνύεις
Τῇ συναγωγῇ τῶν ἀκιϐδήλων φίλων,
Καὶ καταγωγὴ καὶ σχεδὸν φῶς αἰθρίας,
Καὶ ϖᾶν ὅτι χρήσιμον εὐτέχνως γίνῃ.

CXXXVII. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μίσθιος ϖαῖς τὴν ψυχὴν ἔτερπέ σοι,
Εἶτα νόσου μάσ7ιγι[2] ληφθεὶς ἠρέμει·
Ἆρ' οὐχὶ καὶ σὺ τῷδε συνήλγεις τέως,

[1] Anon. *Carm. de S. Theodor.* 4, ed. Wernsd. : Ὦ δεινοποιὲ καρυκεύματος νέου, ibique editor. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v° : Ὁ ϖερὶ τὸ γασ7ρίζεσθαι δεινῶς ἐπ7οημένος τραπέζας ὀνειρώτ7ει φλεγμαινούσας καρυκεύμασιν ἐδεσμάτων. — [2] Infra CLXIX, 5 : Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάσ7ιγι. Id. *In Leprosum*, 25 : Οἷος μαχητὴς ὑπὸ τύμϐον (cod. Paris. τὸν χοῦν ex correct.) ἐκρύϐη Κτείνας τὸν ἐχθρὸν τῆς νόσου τῇ μάσ7ιγι.

Καὶ τῶν ἰατρῶν συγκαλῶν τοὺς ἐκκρίτους
Ἔσπευδες αὐτὸν ἐξελέσθαι τῆς νόσου;
Ἐγὼ δὲ βαρεῖ συσχεθεὶς φεῦ κινδύνῳ,
* Τομώτερόν σε καὶ βαρύτερον βλέπω·
Καὶ γὰρ ἀπαιτεῖς τοὺς ἐμοὺς αὖθις λόγους,
Παρακρατῶν τὴν θήραν· ἀλλὰ νῦν δίδου,
Καὶ μηκέτι μάστιζε τὸν κάμνοντά με.

CXXXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τῷ χθὲς ταπεινῷ τοῦ πετεινοῦ[1] λειψάνῳ
Τὸ κήρινον φῶς ὁ γλυκὺς βλὰξ[2] ἀντίθες·
Φώτων γὰρ ἂν πρόχειρον αὐγὴν εἰσφέροι
Τῇ φωταγωγῷ, ταῖς γραφαῖς, ταῖς λαμπάσι[3],
Καὶ τοῖς περιπλαίουσι νυκτὸς οἰκέταις.
Ναὶ φωτὸς υἱὲ, πέμπε μηδὲν γογγύσας·
Ναὶ γνωστικῆς ἄσβεστε λαμπὰς ἡμέρας,
Δεῖξον καθαρὰν τῆς ψυχῆς τὴν αἰθρίαν·
Καὶ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κρυμοῦ τῶν πραγμάτων
Μεσημβρίας ἔδειξας ἀκμὴν τῷ ξένῳ.

CXXXIX.

Κἂν τοῦ χρόνου πρόωρον ἐτρύγησέ σε
Τῶν ἀγαθῶν τὸν βότρυν ὁ φθόρος φθόνος,
Ἀλλ' οὖν πρὸς ἡμᾶς εὐγενὲς βλύζεις νέκταρ·
Οὐδεὶς γὰρ ἐν μέλιτι χυμὸς ὀξίνης.

CXL. Τῷ αὐτῷ.

Πρὸ τῆς Τριάδος τῆς μακαριωτάτης,
Ἧ σαυτὸν ἀπέῤῥιψας ὑψῶν τὴν τύχην,

[1] Fort. πετήλου. — [2] Fort. Θρᾷξ. — [3] Fort. παστάσι.

Τῷ Μοσχοπούλῳ[1] τῷ σχεδὸν πνέοντί σε
Μηδέν τι τῆς γῆς τῆς τροφοῦ διασπάσῃς.

CXLI. Τῷ αὐτῷ.

Ὑψικόμου[2] φοίνικος ἀνθήσας πλέον
Εἰς τήνδε τὴν κοιλάδα τῆς οἰκουμένης,
Τῶν μὲν λόγων τὰ φύλλα·κεντρώδη φέρεις,
Ὅτε πρὸς ἡμᾶς ἀπαριθμεῖς τοὺς πέλας,
Γεωμέτρην δή τινα καὶ γλίσχρον λέγων,
Καὶ τὸν μάλα πρόσοικον ἐσθητοῤῥάφον[3]·
Τῶν πράξεων δὲ τοὺς καλοὺς βότρυς φύεις
Γλυκυτέρους μέλιτος[4], ὃ Γραφὴ λέγει·
Καὶ νῦν με λοιπὸν δαψιλεῖ θρέψον τρύγῃ,
Ὁμόψυχον φῶς, τῆς ἐμῆς παῖστορ[5] τύχης.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀχυρώδη[6] χάριν,
Ἔγκαρπος ὤν, βέλτιστε, καὶ βρύων στάχυς·
Τὰ γὰρ ἀφανῆ τῆς ἐμῆς ψυχῆς βάρη
Τῆς σῆς ἀγάπης τῇ σχέσει κουφίζεται.

CXLIII. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν Μοσχόπουλον[7], ᾧπερ ἡ κλῆσις Νίκη,
Νικηφόρον βράβευε καὶ τοῖς πρακτέοις·

[1] Cf. infra CXLIII, 1.

[2] Asii fragm. 2, ed. Dubner : Ὑψίκομον ὄρος. Figurat. Eustath. *Opusc.* p. 360, 27 : Τὸ τῶν ἀρετῶν ὑψίκομον καὶ δασύ.

[3] Vox deest lexicis, quibus addam : Καινόῤῥαφος, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 166 r°, et Μονόῤῥαφος, in cod. Par. 2256, fol. 510 r°.

[4] Jud. XIV, 18.

[5] Vocem παίστωρ ignorant lexica. Minus rarum συμπαίστωρ.

[6] Cf. supra LXXXII, 11.

[7] Cf. supra CXL, 3.

Τῶν γὰρ λογισμῶν ἡ καθ' ἡμέραν ϖάλη
Ἀπὸ σφυροῦ τὸν ἄνδρα κατήνεγκέ[1] μοι.

CXLIV. Τῷ αὐτῷ.

Τὸν ἀπὸ δυσμῶν τὸν ϖαλίνδρομον φίλον,
Τὸν ἐκτόπως ϖνεύσαντα καὶ σΊέρξαντά σε,
Ἐλευθέρων δείπνιζε χηνῶν σαρκίοις·
Ὁ γὰρ ἀτεχνῶς φιλελεύθερος[2] τρόπος
Ἐμός τε καὶ σὸς, κἂν δοκῇς ἐναντίος,
Τὸ τῆς τύχης κάλλισΊον ἁρπάσας[3] μέρος·
Ὡς ἄφθονος δ' οὖν ὑπὸ φιλοσΊοργίας[4]
Καὶ ϖερδίκων[5] φρόντιζε, καὶ νήτΊας δίδου,
Καὶ ϖαντοδαπὸς ἀπὸ τῶν ἔργων γίνου,
Τὰ τῶν κρότων ψήγματα συλλέγων χύδην.

CXLV. Τῷ αὐτῷ.

ὍσΊις ϖοτ' ἂν βούλοιτο μαθεῖν τὴν Θρᾴκην,
Καὶ τὴν ἀπ' ἀγροῦ τῶν τροφῶν ἀμετρίαν,
Ἐπὶ σὲ τὸν κάλλισΊον ἀνδρῶν ἐλθέτω·
Καὶ γὰρ ἔχεις θέλγητρα καὶ φίλτρα ξένα,
Καὶ θηρατικοὺς[6] ἀπὸ τῆς τέχνης βρόχους,
Οὓς ἡ τύχη ϖόῤῥωθεν εἰργάσατό σοι,
Πηγνῦσα τὸν κλωσΊῆρα τοῦ κάτω σΊρόφου·

[1] Fort. κατήλεγχέ μοι.

[2] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v° : Εἴ τις ἐσΊὶ φιλόπατρις, εἴ τις ἐσΊὶ φιλελεύθερος. Id. fol. 206 v° : Τί γὰρ καὶ ἀτιμάζεται δι' αὐτὸν τὸ φιλελεύθερον τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ βασιλικόν;

[3] Fort. ἁρπάσαι.

[4] Cod. Esc. CCXIII, 199 : Σήμαντρα δή σοι ταῦτα φιλοσΊοργίας.

[5] Vid. *De animal.* v. 258 et sqq.

[6] Supra CXXXI, 162 : Τὰ θηρατικὰ τῶν ὑποπΊέρων γένη. Id. *In Cantacuz.* 611 : Ὡς θηρατικὸς (γὺψ) καὶ νεφῶν μέχρι φθάνων. Add. Procl. in Tim. p. 46 et 47.

Πλὴν ϖέμπε ταχὺ τὴν ὁρισθεῖσαν χάριν,
Καὶ σκεῦος οἴνου ϖλῆρες εἰ βούλει δίδου,
Κρατὴρ[1] Φυσικῶν εὑρεθεὶς χαρισμάτων.

CXLVI. Τῷ αὐτῷ.

Λέγουσι τὴν μέσην σε τῆς χειρὸς Φλέϐα
Σιδηρίῳ τεμόντα καθῆσθαι ϖρᾴως,
Καὶ δοχμίῳ σχήματι κοσμεῖν τὴν κλίνην,
Μήπως κινηθὲν συγχυθῇ σοι τὸ ζέον,
Δι' οὗ κατέσχεν ἡ Φύσις τὸ χρήσιμον.
Γένοιτό σοι γοῦν ἡ τομὴ ῥῶσις νέα,
Καὶ ϖραγμάτων ὕπαρξις ἀφθονωτέρα,
Καὶ ϖᾶν τὸ λυποῦν τῶν Φλεϐῶν ἐξικμάσαι
Κλεινὸν ϖλατυσμὸν ὀργανοῦσα τῷ χρόνῳ,
Στέφανε λαμπρὲ, κῆπέ μου, θησαυρέ μου.

CXLVII. Τῷ αὐτῷ.

Ἐπιαστύλῳ[2] χάριτι σαυτὸν ἑδράσας
Λάμϐανε τὸν κρατῆρα[3] τῆς εὐστοργίας[4],
Καὶ τοῦτον ἡμῖν τοῖς Φιλοῦσιν ἐγχέας
Ἐπὶ τὰ καινὰ δεῖπνα τῶν ἔργων κάλει
Τὴν συναγωγὴν τῶν κατὰ μέτρον κρότων·
Σοφὸς γὰρ εἶ σὺ καὶ σοφῶν κριτὴς λόγων,
Καὶ νοῦς ἀποχρῶν, καὶ ψυχῆς θεῖον βάρος,
Καὶ ϖαιδαγωγὸς καὶ στολιστὴς τῶν Φίλων.
Ναὶ γλεῦκος ἡμῶν κίρνα λαμπρῶς τὴν χάριν·
Ἀψίνθιον γὰρ ὁ Φθόνος σε κέκρικε.

[1] Cf. infra CXLVII, 22 : Τὸν κρατῆρα τῆς εὐστοργίας.

[2] Hac voce augenda lexica.

[3] Supra CXLV, 10 : Κρατὴρ χαρισμάτων.

[4] Cf. cod. Par. IX, 77.

CXLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἀεὶ σὺ καινὸς καὶ σεαυτοῦ βελτίων
* Ἐν ταῖς ἀγωγαῖς ταῖς ἐφημέροις γίνῃ,
Πατρικιῶτα, φύσις ἐξειλεγμένη·
Πλὴν πέμψον ἡμῖν τοὺς ἀναγκαίους δέκα,
Οὓς Ῥεντακηνὸς ἀξιῶν ἀποθλίβειν
Τόκους ἀμίσθους ὠδίνειν βιάζεται.

CXLIX. Εἰς τὸν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ θεῖον ναόν.

Ἴσως ἂν ἐφθέγξασθε καὶ νῦν τι ξένον,
Εἰ μὴ τὸ παρὸν μυστικός τις ἦν[1] λόγος·
Ἐπεὶ δὲ σιγῇ τὰς λιτὰς δεῖ προσφέρειν,
Θεοῦ λόγου κήρυκες οὐρανοδρόμοι,
Τοῖς τοῦ θεοῦ τὸν οἶκον ἐργασαμένοις
Ἱλασμὸν αἰτήσασθε τῶν πεπραγμένων.

CL. Εἰς γραμματικὸν αὐτοῦ.

Ἀδελφὲ Καβάσιλα[2], καλή σοι τύχη·
Ὁ γὰρ ποταμὸς οὐκ ἐχαρίσατό μοι
Χείμαῤῥος ἐβράβευσεν ἔσθ' ὅτε τρέχων·
Τὸ ῥεῦμα λοιπὸν ἀφθονώτερον λάβοις.

CLI. Εἰς κεράσια.

Ἄνθρακας ὑγροὺς ἑλκτικοὺς[3] χερσὶν ἔχων,
Τὸν δόντα καὶ τρέφοντα πιστῶς εὐλόγει.
Ὁ γὰρ φυτουργὸς τῆς γονῆς τῶν χρωμάτων
Ἐρυθροειδῆ τὴν βαφὴν ὑπογράφει.

[1] Cod. μυστικὸς ἦν sine τις, et contra metrum. Nisi præferas μυστικὸς προσῆν.

[2] Fort. Nilus Cabasilas, de quo Fabricius, t. X, p. 20 et sqq.

[3] Fort. θελκτικούς.

CLII. Εἰς τριακοντάφυλλον[1].

Τὸ λευκόχρουν[2] εὔοσμον ἄνθος εἰσπνέων
Τὸν τοῦ ῥόδου πρύτανιν ἔμπνευσον φίλος·
Ποιεῖ γὰρ αὐτὸς ποικίλας σοι τὰς χρόας,
Καὶ χρωματουργεῖ τὴν εὐμάραντον[3] φύσιν.

CLIII. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς τοὺς ιϐ′ μῆνας[4].

Τοῦτ' ἄρα σαφές· ὁ γραφεὺς γὰρ ἐνθάδε
Τῷ μαρτίῳ μὲν ὅπλα καὶ θάρσος γράφει,
Καὶ κτῆνος ὀργῶν[5]· τακτικὸς γὰρ ὁ χρόνος.
Ἀπρίλλιον[6] δὲ ταῖς γοναῖς καὶ ταῖς πόαις
Καὶ ταῖς λύραις[7] δείκνυσι τῶν προϐατέων,
Οἷς καὶ γάλα προὔθηκεν ἀμέλγειν ζέον.
Καὶ μάϊος μὲν τῇ κρόκῃ τῶν ἀνθέων
Τὴν βασιλίδα τάχα τιμᾷ τοῦ χρόνου,
Χιτῶνας αὐτῇ[8] συντιθεὶς ῥοδοχρόους.
Ἰούνιος δὲ τὴν φυὴν τετηγμένην
Ἄλλῃ δρόσῳ κάτωθεν ἥϐων φαιδρύνει·
Θήγει δὲ καὶ δρέπανον εἰς ἕλους χλόην.
Ἰούλιος[9] δὲ βοῦς ὑποζεύξας θέρους
Τῶν ἀποδέσμων συντρίϐει τὸν ἄσταχυν,
Καὶ τῇ καθ' αὐτὸν ἀντιτεχνᾶται ζέσει.
Ὁ δὲ φθίνων αὔγουστος, ἀλγῶν ἐν κλίνῃ,

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Cod. Τὸν λευκόχρουν. Conf. infra ccvi, 75; Schol. brev. in Lycoph. 24.

[3] Cf. cod. Par. ix, 1.

[4] In margin. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις ζωγραφηθέντας μῆνας. In cod. Paris. 1630, fol. 162 r°, cum hoc titulo: Ἐπιγράμματα εἰς τοὺς δώδεκα μῆνας. Edidit Ideler *Physic. min.* t. I, p. 291.

[5] Cod. Par. ἀργῶν.

[6] Id. Ἀπρύλλιον.

[7] Cod. Par. λήραις.

[8] Id. αὐτῷ.

[9] Id. Ἰουλίου.

Ῥιπίζεται[1] μὲν, ἀλλὰ πυρέττει πλέον,
Κἂν τῶν ὀπωρῶν εὐτρεπίζῃ[2] τὸ ψύχος.
Σεπτέμβριος[3] δὲ τοὺς γλυκεῖς βότρυς φέρει,
Καὶ ληνοβατῶν εὐλογεῖ τὰς ἐλπίδας,
Καὶ ξυλίνην γέγηθε πιθάκνην βλέπων.
Ὀκτώβριος[4] δὲ κυνικὸν πράττων βίον
Κίρκοις τε καὶ σκύλαξι καὶ βέλους δρόμῳ
Αἱρεῖ πετεινὰ καὶ λαγὼς καὶ δορκάδας.
Νοέμβριος δ' οὖν αὐλακίζει τῷ σπόρῳ,
Καὶ τῶν κορωνῶν ἀντιπίπτει τῷ θράσει,
Μὴ χανδὸν ἁρπάσωσι καὶ τὰς ἐλπίδας.
Δεκέμβριος[5] δὲ τοὺς βαρεῖς λύσας πόνους
Αὐτὴν ἑαυτῷ δεξιοῦται τὴν φύσιν
Σίφωνι καὶ κρατῆρι καὶ πίθων χύσει.
Ὁ[6] δ' αὖ μετ' αὐτὸν ἐκ νεφῶν ὄμβρους[7] βλέπων
Συῶν σφαγαῖς κέχηνε βορβοροτρόφων[8].
Ὁ δ' ἔσχατος μὴν εἰς ποτὸν χαίνει ζέον[9]
Καὶ πῦρ ὁμαλὲς καὶ κρεῶν ἀμετρίαν.

CLIV.

Τὴν[10] φύσιν αὐτὴν ἂν σφριγᾷ κατὰ φύσιν
Οὐδεὶς ἱκανὸς ἐκφυγεῖν ὑπὲρ φύσιν·
Ἂν δὲ βιασθεὶς[11] χαλινώσῃ τὴν φύσιν,
Πεσεῖν ἀνάγκη πρὸς φθορὰν παρὰ φύσιν.

[1] Id. Ῥιπτίζεται.
[2] Id. εὐτραπίζῃ.
[3] Id. et cod. Flor. Σεπτέβριος.
[4] Id. Ὀκτόβριος.
[5] Id. et Flor. Δεκέβριος.
[6] Cod. Flor. in marg. Ἰαννουάριος.
[7] Id. ὄμβρου.
[8] Hac voce carent lexica, quibus accedat Βορβορόφυτος, ex German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 129 r° : Συγκαλινδεῖται πρὸς τὰ μιάσματα τῶν παθῶν, καὶ γίνεται, ἀντὶ ἀετοῦ ὑψιπέτου, βορβορόφυτος χοῖρος. Nisi leg. βορβορόφυρος.
[9] Cod. Par. ζέων.
[10] Versus anepigraphi.
[11] Leg. Ἂν δ' ἐκβιασθείς.

Οὐκοῦν φυσικῶς πρᾶττε τὰ κατὰ φύσιν,
Καὶ μηδαμῶς, ἄνθρωπε, φεῦγε τὴν φύσιν,
Μήπως θεωρῶν πεπλωκὼς[1] ὑπὲρ φύσιν
Λάθῃς κατελθεῖν εἰς βόθρον παρὰ φύσιν.

CLV. Τῷ αὐτῷ.

Ἐοίκαμεν δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν
Εἰκῆ θυραυλεῖν· οὐ γὰρ οἰκτείρεις φίλον,
Ὃς ἀέρος τρόπον σε φιλτάτου[2] πνέων,
Νῦν ἐστὶν ἀλγῶν ὑπὸ συμβάσης νόσου.
Τί ταῦτ', ἀγαθέ; ποῦ δὲ τὰ χθὲς ἐῤῥίφη;
Ποῦ τὰ πρὸ τῆς χθές; πάντα σοι κτύπος μόνον·
Ἄλλον μὲν οὖν ἀπῆγχεν ὑδάτων χύσις·
Ἄλλος δέ τις ἔξωθεν ἀθρῶν ὡς λόγος
Ἐφ' ὑδάτων ἔψαλλε φωνὴ κυρίου[3].
Οὕτω τὸ φῶς ἤμειψας ἡμῖν[4] τῶν λόγων;

CLV. A.

Εἰς[5] τοὺς ἱλασμοὺς ἀκλινεῖ, κόρη, στάσει
Ἡμῶν χάριν πρέσβευε τῶν ὑπευθύνων.
Μέγα[6] γὰρ ἀντιφάρμακον ἐν πόνοις ἀγνωσία,
Καὶ πάθος δυσθεράπευτον[7] ἡ φρόνησις ἐν πόνοις.

CLVI.

Δίκαιος[8] ὤφθης ἐξετάζων ἑξάκις,
Κἀκ τῶν ἀναγκῶν φίλον ἐξαιρούμενος.

[1] Fort. πεπλαχώς, et mox κατελθών.

[2] Fort. φίλτατον.

[3] Respicitur Psalm. xxviii, 3.

[4] Cod. ἡμῖν ἤμειψας cum literis *a* et *b* correctionem indicantibus.

[5] Anepigraphi. Fortasse ad. S. Virginem.

[6] Versus 3 et 4 sunt politici.

[7] Cf. infra ccxi, x, 2.

[8] Rursus ad Patriciotam.

Ὁ γοῦν δικαιῶν τοὺς φιλοῦντας ἑξάκις
Πληγήσεται μὴν οὐδαμῶς ἐν ἑϐδόμῳ.
Μέτρει προφανῶς δακτύλοις τὴν ἑπτάδα,
Στάθμιζε κρυπτῶς ἐν ζυγοῖς τὴν ἑξάδα,
Καὶ λάϐε διδοὺς ἀποδείξεις ἐγγράφους,
Ὡς ἂν ὁ παρὼν μὴ κλονῆται τοῖς λόγοις.
Ὁ κερματισμὸς τῶν παρόντων χρυσίνων
Προσάγεται μὲν, ὡς ὁρᾷς, εἰς ἑπτάδα·
Αἰσχύνεται δ᾽ οὖν ὠχριῶν ὡς παρθένος,
Τοὺς βασανιστὰς τῶν ζυγῶν ὑποτρέμων·
Συστέλλεται γοῦν συστραφεὶς εἰς ἑξάδα,
Ταῖς διπλοτριπλαῖς[1] συμπλακεὶς συζυγίαις,
Ὡς μὴ καθαρῶς παρθενεύειν ἰσχύων.

CLVII. Τῷ αὐτῷ.

Πάλιν ὁ παῖς πάρεστιν αἰδοῖ σε βλέπων,
Ἂν οὐκ ἐπεζύγωσεν αὐτῷ τὰς πύλας
Ὁ σὸς θυρωρὸς, ὁ πρὸ μικροῦ νυμφίος,
Μᾶλλον δὲ καπνοῦ καὶ σχεδὸν κνίσσης γέμον[2],
Κἂν αὐτὸς ἐξήμειψας αὐτῷ τὴν τύχην,
* Ὡς ἂν ἔχῃ παίζουσαν ὁ χρόνος κόμην·
Πλὴν εὔξεται μὲν τὸν χρυσὸν λαϐεῖν χύδην
Ὁ σοὶ παρεστὼς, ἐκδραμεῖται δ᾽ αὐτίκα,
Καὶ συναγαγὼν τοὺς σκαφεῖς τῆς ἀμπέλου
Ἀνατεμεῖ τὴν χέρσον αὐτῆς εὖ μάλα·
Καὶ γὰρ καθεύδει καὶ πίνει τὰ κλήματα,
Τὸ χλωρὸν ὠδίνοντα τῆς βλάστης γένος·

[1] Vox omissa in lexicis. Unde verbum διπλοτριπλάζω, ex ultima barbarie arcessitum : cod. Paris. 396, p. 682 : Καὶ ἐγὼ τὸ σὰς ἐϐάρυνε νὰ τὸ διπλοτριπλάσω.

[2] Leg. γέμων.

Ὢ πῶς ὁ θυμὸς τῆς ἀποφράδος τύχης
Ὁρῶν σε χαλᾷ τὸν χρυσοῦν εὐεργέτην!
Ἆρ' οὐχ ὁ πᾶς ἥδιστα καγχάσει χρόνος
Ἀγρὸν θεωρῶν τῷ Φιλῇ παρηγμένον;
Ἀλλ' οὐδὲν ἂν κρίνοιτο καὶ τοῦτο ξένον,
Ὅπου γε τῆς σῆς δεξιᾶς ἡ γοργότης
Τὰ ῥεῖθρα κινεῖ τῆς χρυσῆς ἐπομβρίας[1],
Ὢ νοῦ φυτουργῶν[2] τῶν φίλων τὴν ἄμπελον.

CLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἂν εἰς ἑκατὸν ἐξενέγκῃς τὸν σπόρον,
Πρώτης κρίνω σε ποιότητος λήϊον·
Εἰ δὲ πρὸς ἑξήκοντα, δευτέρας μόγις,
Εἰ δ' ὑπὸ τὸν τρὶς[3] ἀσΊοχῶν δώσεις δέκα,
Μηδ' αὐτὸς ἀπαίτει με τοὺς πρώτους φόρους·
Ἀνήροτον γὰρ καὶ σπορᾶς ἀλλοτρίαν
Καὶ ψαμμοειδῆ καὶ σχεδὸν γῆν ἀγρίαν,
Ἣν αὐχμὸς ἐξίκμασε καὶ σΊεῖρος χρόνος,
Οὐδεὶς ἐπαινεῖ κἂν τὸ μηδὲν εἰσφέρῃ,
Γεωγραφικῶν χαρίτων κειμήλιον.

CLIX. Τῷ αὐτῷ.

Μὰ τὸν σὸν ᾧ γέγηθα συνήθως τρόπον,
Καὶ τὴν ἐπὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς φλόγα,
Καὶ τὸ προμηθὲς ὃ πρὸς ἡμᾶς δεικνύεις,
Καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς σοφῆς σου καρδίας,

[1] Cf. supra LXV, 36.

[2] Cod. Esc. CVI, 80 : Ἐπεὶ φυτουργεῖ καὶ γραφεὺς ὅταν θέλῃ; CLIV, 11 : Τὸν νοῦν φυτουργεῖ Σολομὼν τῶν ᾀσμάτων. *De plantis*, 190 : Σὺ μὲν φυτουργεῖς ἐν σΊενῷ γῆς τὸ ξύλον. Add. Strab. p. 734.

[3] Syntaxis notanda.

Καὶ τὴν πολυθρύλλητον[1] ἣν ἔχεις τύχην,
Καὶ τὸν πολυθρήνητον[2] ἑσμὸν[3] τῶν φίλων,
Οἳ πραγμάτων ἔχουσι χωρὶς τοὺς λόγους,
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν οὐδὲ μαινὶς μετρία,
Πλὴν ταριχευτῶν καὶ στυγητῶν ἰχθύων·
Τοῦ λάβρακος γοῦν πέμπε μοι θᾶττον μέρος.

CLX. Τῷ αὐτῷ.

Βυζάντιον μέδιμνον εἰ δίδως δίδου·
Τὴν γὰρ ἀκατάλληλον ἐν φαύλοις χάριν
Οὐδ' αὐτὸς ἂν δήπουθεν εἰσφέρειν θέλοις,
Ἄνερ τελικῶν πανδοχεῦ τεχνασμάτων.

CLXI. Τῷ αὐτῷ.

Οἶδα μὲν ὡς ἄπληστος οὐ χρὴ[4] τυγχάνων
Τῆς τῶν λόγων χάριτος οὐκ ἔχεις κόρον·
Ὡς γὰρ ταπεινοῖς τοῖς τεταγμένοις δέκα
Συναπομετρεῖν[5] ἀξιοῖς ἄλλους δέκα·
Πλὴν εἴ γε καὶ σὺ ταῖς ἀμοιβαῖς προστίθης

[1] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 178 v°: Τὴν πολυθρύλλητον προσευξάμενος προσευχήν. Id. fol. 189 v°: Τὸ πολυθρύλλητον μάννα. Philoth. Cp. in Basil. p. 372.

[2] Append. I, 42: Ὦ καὶ πολυθρύλλητον ἀγγέλων τέρας! Ὦ καὶ πολυθρήνητε δαιμόνων σκόλωψ.

[3] Supra CCXXIII, 18: Ὁ γὰρ περισπούδαστος ἑσμὸς τῶν φίλων. Append. III, 28: Τάχα τὸν ἑσμὸν ἐκταράξει τῶν φίλων. *De anim.* 446: Αὖθις τὸν ἑσμὸν ὀμματοῖ τῶν φιλτάτων.

[4] Fort. *οὐχί* pro *οὐ χρή*.

[5] Hanc vocem ignorant lexica, quibus alia ejusmodi composita obiter addam: Συναπομερίζω, Soterichus, *Spicil. Rom.* t. X, p. 13: Εἰ δὲ τὰς ἀντικειμένας ταύτας λέξεις συναπομερίζεις ταῖς φύσεσι. — Συναποπλύνω, German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 18 v°: Καὶ συναπεπλύνετο καὶ ἡ κλίνη τοῦ τῆς μοιχείας μολύσματος. — Συναποσείω, Id. *ibid.* fol. 130 v°: Καὶ ἦν μοι σύντομος σωτηρίας ὁδὸς μετὰ τοῦ ἐπιτραχηλίου ἱεροῦ κόσμου, τὸ ἐπιτραχήλιον ἀνίερον βάρος συναποσείσασθαι. — Συναποτυπόω, Jo. Philopon. *De anima*, fol. 5 r°.

Ἔχεις με δὴ ξύμφωνον οἷς ἂν θεσπίσαις·
Ὕπνον[1] γὰρ εἰς ὕπτιον ὀτρύνεις πέδον,
Καὶ τοῖς ὑπεκκαύμασι τὴν φλόγα τρέφεις[2].
Εἰ δ' οὖν ἔα πράττειν με τοὺς ἄλλους πόνους,
Ἐξ ὧν ὁ μισθὸς δαψιλὴς ἂν εἰσρέοι·
Σοὶ μὲν γὰρ καὶ[3] ἄμοχθον ἡ θήρα βρύει,
Τρέφει δὲ γῆ ξύμπασα καὶ θάλαττά σε,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν δεξιοῦνται σὴν τύχην
Αἱ δεῦρο φυλαὶ ταῖς γοναῖς τῶν πραγμάτων.
Ἐμοὶ δὲ βαρὺς καὶ δριμὺς ὁ πᾶς βίος,
Καὶ τῶν κατὰ βούλησιν οὐκ ἂν τυγχάνοις,
Τοῦ τῆς τύχης κλωστῆρος ἀπειρηκότος·
Τὴν γοῦν ἀπαρχὴν τῶν ἐφεξῆς εἰκάδων,
Εἰκὰς ἀγαθῶν, μυριὰς χαρισμάτων,
Εἰς ἀφθόνους χάριτας ἐγκαίνιζέ μοι.

CLXII. Τῷ αὐτῷ.

Ἰχθῦς νεαλεῖς εἴπερ εἰσήνεγκέ τις,
(Πάντως δ' ἂν εἰσήνεγκε τῆς χρείας χάριν·
Τὸ γὰρ σὸν ἀμφίβληστρον[4] ἡ τύχη πλέκει,
Ἐπιτυχὲς τὸ νῆμα τεχνασαμένη·)
Πέμπε πρὸς ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ, χῆνας πρόες,
Οὓς ἀγρὸς ἐξέθρεψεν ὑγρὸς καὶ χλόη.
Τοὺς γὰρ τιθασοὺς καὶ κατηναγκασμένους
Οὐδ' ἄν, φίλων ἄριστε, βουλοίμην βλέπειν.
Εἰ δ' ὡς πρὸ τῆς χθὲς τῶν στίχων τὴν εἰκάδα
Καὶ τούσδε παρεὶς ἐν κενοῖς καθυβρίσεις,

[1] Leg. ἵππον.

[2] Cod. Esc. CL, 8 : Εὗρες γὰρ ὑπέκκαυμα τὴν φλόγα τρέφον.

[3] Contra metrum. Leg. σοὶ μὲν γὰρ ὡς ἄμοχθον.

[4] Cf. cod. Esc. CLVIII, 15.

Ἡμεῖς γε καὶ πλὴν τῶν παρ' ὑμῖν ὀρνίθων
Ζῶμεν, Θεὸς γάρ ἐστιν ἡμᾶς ὁ τρέφων,
Ὁ δημιουργὸς τῆς γονῆς τῶν ἐμψύχων·
* Αὐτὸς δὲ σαυτῷ συναγαγὼν τὴν τύχην,
Τράφηθι σιγῇ τὸν φιλόπλουτον[1] βίον,
Ὡς οἱ παρεσθίοντες ἐν γωνιδίοις·
Λοιπὸν γὰρ οὐδὲν ἀπὸ τῶν σῶν ἁρπάσω,
Οὐ χρυσὸν, οὐδ' ἄργυρον, οὐδ' ἄλλως κρέα,
Κἂν ἄγριος χὴν ἐστιῶν σε τυγχάνῃ
Τὸν ἀπὸ γῆς δήπουθεν αἰθεροδρόμον[2].

CLXIII. Τῷ αὐτῷ.

Τὰς ἐντελεῖς χάριτας ἐκ βρέφους ἔχων,
Καὶ μηδοπωσοῦν ἐλλιπές τι δεικνύων,
Τὴν ἐντελῆ μοι πέμπε τῶν πυρῶν χάριν·
Ὡς γὰρ τὸ μὲν πῦρ εἰς τὸν αἰθέρα τρέχει,
Πᾶς δ' αὖθις ἀτμὸς εἰς τὸ τῆς σφαίρας ὕδωρ,
Οὕτως ἐπὶ σὲ τὰς ῥοπὰς ἀπευθύνει
Πᾶν εἴ τι σεμνὸν, πᾶν δὲ καὶ πλῆρες φύσει,
Τῶν εὐτρόπων ἄριστε κοσμῆτορ φίλων,
Καὶ παιδαγωγὲ τῆς ἐπιστήμης ὅλης.
Τίς γὰρ κατὰ σέ; δεῦτε πενθεῖτε κρότοι·
Πρὸς μὲν γὰρ οὓς ἔδειξε λαμπροὺς ὁ χρόνος

[1] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 222 v° : Ὥσπερ γὰρ ἀναλόγως τοῖς τῆς ψυχῆς πάθεσι καὶ τὰ ἐνύπνια φαίνεσθαι εἴωθε καὶ ὁ φιλόπλουτος καὶ κειμώμενος (l. κοιμώμενος) χρηματίζεται, καὶ μύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀστραπὰς χρυσίου φαντάζεται.

[2] Anon. *De S. Theodoro*, vs. 99 : Ἐξ Εὐχαΐτων ἄστυ τῆς Βυζαντίδος Ἐν ἀκαρεῖ πέφθακεν αἰθεροδρόμος. Greg. Naz. *Christ. pat.* 256 D : Αἰθεροδρόμῳ βοῇ, ubi nov. ed. αἰθεροτρόμῳ, pro qua voce codex 2707 habet ἀνεμοδρόμῳ. Psell. *In Cantic. Cantic.* Αἰθεροπλῆνοδρόμος, quod vid. in *Thesauro*. Add. Welcker, *Syllog. epigr. græc.* p. 36.

Ὑμεῖς ἀρισῖεῖς εὐσθενεῖς καὶ γεννάδαι,
Ὄγκους τινὰς ϖλάσαντες ἐκ τῶν μετρίων,
Ὡς ἂν ἔχοι τέρασιν ἡ κτίσις βρύειν·
Πρὸς ἄνδρα δ' ὃν σκοποῦσιν οἱ δεῦρο σῖίχοι,
* Πατρικιώτην τὸν σοφὸν γεωγράφον,
Ἐμπίδες εἰς φῶς λαμπάδος τυγχάνετε.

CLXIV. Τῷ αὐτῷ.

Ὁ συμπαθὴς ἄνθρωπος, ὁ πλούτῳ βρύων,
Ὁ καινοποιὸς τῶν Θρᾳκῶν γεωγράφος,
Καὶ καταγωγεὺς[1] τῆς χρυσῆς Βυζαντίδος,
Μᾶλλον δὲ τοῦ σχήματος αὐτῆς τεχνίτης,
Ἢ καὶ βραβευτὴς, καὶ ϖολισῖὴς αὐτόχειρ[2],
Ἐμὴν χάριν φρόντισον οἰκτροῦ ϖρεσβύτου,
Τοὺς ἐγγράφους ἥδισῖα κουφίσας φόρους,
Καὶ γῆς ἀναδοὺς εὐφυοῦς ἀποσπάδας·
Οὐ δύναται γὰρ τὴν μετ' ἐνδείας νόσον
Πρᾴως φέρειν ἄνθρωπος οὐκ ὢν ἐκ λίθου.

CLXV. Τῷ αὐτῷ.

Ἁπλᾶς νέμειν χάριτας οὐ ϖρᾴως λέγων,
Ἡμῖν γε διπλᾶς, ἀλλὰ καὶ ϖρᾴως δίδως·
Οὐ δύναται γὰρ τὴν ϖλατυνθεῖσαν φύσιν
Ποιεῖν ϖνιγηρὰν δυσφοροῦσαν ὁ τρόπος·
Ἐγὼ δέ σοι χάριτας εἰδὼς τυγχάνω
Δεικνῦντα[3] σαυτὸν ἀπὸ τῶν ἔργων ϖλέον·
Οὐ φείδεται γὰρ ἡ ϖρὸς ἡμᾶς σου σχέσις
Οὐ τῶν λαγωῶν, οὐδὲ τῶν ψευδωνύμων[4],

[1] Hac voce augenda lexica.
[2] Cf. supra xxxv, 5.
[3] Leg. δεικνύντι.
[4] Quæ fera hic designatur?

Ἀλλ' οὐδὲ χηνῶν, οὐδ' ἐρυθρῶν περδίκων,
Οὐδ' ὀρνίθων δήπουθεν ἑστιοτρόφων[1].

CLXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ἔδειξας οἷς ἔπραξας ὁ χρυσοῦς φίλος,
Ὡς μᾶλλον αὐτὸς εὐγενῆ δρᾷς τὴν τύχην·
Τὴν γὰρ τέως ἄκοσμον ὀψοποιΐαν[2]
Τοῖς παντοδαποῖς ὡραΐσας βρώμασι,
Καὶ τῇ κατ' αὐτὰ συνθέτῳ ποικιλίᾳ
Ὀρεκτιᾶν ἔπειθες ἡμῖν τὴν φύσιν·
Ἰχθὺς δ' ὁ τυκτὸς ὡς ὀπισθόπλους[3] φύσει
Βρωθεὶς ἀνεῤῥιχᾶτο καρκίνου τρόπον
Εἰς ἐξερασμοὺς[4] καὶ παλιμβόλους δρόμους·
Σὺ δ' οὖν πάλιν ἄκμαζε καὶ χώρει πρόσω.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Γεωγράφει, θέσπιζε τὰς ψήφους Κύρου,
Καὶ χρηστὰ συγκόμιζε τοῖς ἔργοις τέλη·
Μνηστεύεται γὰρ τῷ σκοπῷ σου τὸν χρόνον
Ὁ παῖς παρελθὼν τὸν προάστειον πόνον.
Πλὴν οὐκ ἐπαινῶ τὴν φυὴν τῶν ἀμπέλων,
Ὅταν ἔχοι βρύουσαν ἡ χέρσος κνίδην,

[1] Hac voce carent lexica, quibus alia ejusmodi obiter addam : Ἀκριδομελίτροφος, Christophor. Patric. cod. Par. 1578, p. 63 : Ἄλλος Ἰωάννης ἀκριδομελίτροφον (fort. ἀκριδομελίτροφος) στολὴν δερματίνην ἠμφιεσμένος. — Μισοφθονότροφος, Meliten. vs. 38 : Τοῖς ἐχθροῖς τοῖς μισοφθονοτρόφοις. Adde et Βοοτροφέω, Anon. cod. Paris. 2420, p. 9, part. 3ª. — Ὑλοτροφέω, German. Cpol. Coisl. 378, fol. 223 v° : Διά τοι τοῦτο ἴσα πάσχεις τοῖς Χαλδαίοις καμινευταῖς, οἳ οὐ διέλιπον καίοντες τὴν κάμινον τοῖς φλογοποιοῖς ὑπεκκαύμασιν, ἔλαθον δὲ ὅμως κατὰ τῆς ἑαυτῶν κεφαλῆς ὑλοτροφοῦντες τὴν κάμινον.

[2] Supra CXXXI, 153 : Τὴν ἀπραγμάτευτον ὀψοποιΐαν.

Hoc vocabulo carent lexica.

[4] Cf. supra XXV, 8.

Ἢ σκανδάλων[1] εἴργουσαν, ὦ σῶτερ, βάτον·
Τὸ γήδιον γοῦν ἀποκαθάρας[2] δίδου·
Καὶ γὰρ φυτουργεῖς ἐν χρυσῇ γῇ τὴν τύχην,
Σοφῶς ἀνασπῶν τοῦ φθόνου τὴν τρίϐωτον[3].

CLXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τῆς σῆς κεφαλῆς πέμψον ἡμῖν τὴν σκέπην,
Καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δεῖξον ἠῤῥενωμένην·
Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, Ἥρακλες, Ἡφαίστου σφύραν,
Τὴν πυρφόρον λάμϐανε τῶν στίχων βίαν.

CLXIX. Τῷ αὐτῷ.

* Ἂν ἡ τύχη κλώσασα γενναίους βρόχους
Πολυτελῆ τὴν θήραν εἰργάσατό σοι,
Ἐν προσφάτοις πέρδιξι νῦν δείπνιζέ με·
Ὡς γὰρ ἀηδεῖς τὰς τροφὰς διαπτύω,
Κυκώμενος φεῦ τῆς νόσου τῇ μάστιγι[4]·
Ἥλιε καὶ γῆ, τίς τὰ τῆς νόσου φράσει;
Ποῖαι φλόγες πόῤῥωθεν ἐκτήκουσί με;
Καὶ ζῶ μεταξὺ συμφορῶν πολυτρόπων·
Ἀλλ' οἱ φίλοι χαίρουσιν οὐδὲν εἰδότες,
Καὶ σὺ πρὸς αὐτοῖς ἐκγελᾷς μὴ δακρύων.

CLXX. Τῷ αὐτῷ.

Ἄλλος μὲν ἁπλῶς ὁστισοῦν σε θαυμάσας
Ὕμνησεν ἂν καὶ σχῆμα καὶ λόγων χάριν,
Καὶ δραστικὴν φρόνησιν εἰς ὄγκον τύχης·
Ἐγὼ δ' ἂν ἐξύμνησα τὴν γνώμην πλέον,

[1] Fort. σανδάλων.
[2] Leg. ἀποκαθᾶραι.
[3] Leg. τὴν τρίϐολον.
[4] Cf. supra CXXXVII, 2.

Ἣν δὴ καθαρὰν τοῖς ἐρασταῖς εἰσφέρεις·
Οὐ γὰρ ἀπατᾷς οὐδὲ χαυνοῖς τὴν σχέσιν,
Οὐδ' ἄλλα ποιῶν, ἄλλα τοῖς φίλοις δίδως·
Ἀλλ' ὡς ὅλος φῶς καὶ πρὸς ἡμέραν βλέπων
Ἀπροσκόποις βήμασιν ὀρθοῖς τὸ κλέος.
Ἆρ' οὖν ὑποπτεύσω σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν;

* CLXXI. Εἰς τὸν ἅγιον Ὀνούφριον[1].

Γυμνὸς παλαιστὴς τὸν Σατὰν καταισχύνας
Τὴν αἰσχύνην ἔκρυψε τῶν προπατόρων·
Ἕστηκε δ' οὖν ἄτρεστος ὁ στεφανίτης,
Καὶ πρὸς τὸν ἀντίτεχνον[2] ὀκνοῦντα βλέπει·
Πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν πέφευγεν ἀλγῶν καὶ στένων,
Ὁ δὲ βραβευτὴς τῆς ὑπὲρ φύσιν πάλης
Νοούμενον μὲν ἄγγελον τοῦτον γράφει,
Τυπούμενον δὲ θαυματουργὸν δεικνύει.

CLXXII. Εἰς τὸν ἅγιον Γεράσιμον[3].

Παρακοὴ μὲν ἀπὸ τῶν προπατόρων
Ἄκανθαν εἰσήνεγκε παντὶ τῷ γένει,
Ὑπακοὴ δὲ παρὰ τῷ Γερασίμῳ
Ἄκανθαν ἐξήνεγκε θηρὸς ἀγρίου.

CLXXIII.

Ἀδάμ[4] τις ἐστὶν ἀσφαλὴς ὁ νῦν γέρων·
Ὁ θὴρ γὰρ αὐτῷ μαρτυρεῖ τὴν ἀξίαν,

[1] Cf. supra XXXVIII, CXXXIX et cod. Par. LII.

[2] *De eleph.* v. 221 : Τῆς ἀντιτέχνου φλεγμονῆς κενουμένης.

[3] De S. Gerasimo cf. Fabric. *Bibl. gr.* X, p. 231.

[4] Carmina CLXXIII-CLXXXIX ex apographo amici mei Read.

Ὃς ἄχθεται μὲν, ἵσlαται δ' οὖν ἀτρέμας·
Ἡ γὰρ χάρις ἤμειψεν αὐτοῦ τὴν φύσιν.

CLXXIV. Εἰς τὸν Πρόδρομον[1].

Σιγῶσα φωνὴ[2] καὶ βοῶσα καρδία
Τὸν δεσπότην κάμπlουσιν ἐξ εὐσπλαγχνίας·
Θεὸς γάρ ἐσlι καὶ τὰ μὴ δῆλα βλέπει,
Καὶ τῆς σιωπῆς ἀκροᾶται τὸν κτύπον.

CLXXV. Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον[3].

* Βασίλειε ζῇς, ἀλλὰ σιγᾷς ἐνθάδε·
Τὴν γὰρ σιωπὴν ἡλικιώτην[4] φέρων
Τὸν ἐν τύποις θόρυβον ἐκκλίνεις πάλιν,
Κοινὸν λόγου παίδευμα καὶ σιγῆς, πάτερ.

CLXXVI. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν[5].

Ὁρῶν, θεατὰ, τὸν ζυγὸν τῶν[6] πρακτέων
Στάθμιζε[7] καὶ ῥύθμιζε σαυτοῦ τὸν βίον,
Μήπως τὸ βαρὺ τῶν κακῶν σου φορτίον
Εἰς χοῦν σε πικρὸν καὶ φθορὰν κατασπάσῃ.

CLXXVII. Εἰς τὸ αὐτό[8].

Ἡ γῆ τὰ νεκρὰ τῶν βροτῶν[9] ἀποπlύει,
Καὶ θῆρες ἐξεμοῦσι[10] τὴν βρῶσιν πάλιν·
Σὺ δ' ἐσθίων πένητος, εἰπέ μοι, κρέα
Πάλιν κατ' αὐτοῦ δυσμενῶς χαίνεις, ξένε;

[1] Cod. M. fol. 93.
[2] Apogr. φονή.
[3] Cod. M. fol. 102.
[4] Fort. ἡλικιῶτιν.
[5] Cod. M. fol. 102.
[6] Cod. M. omittit τῶν.
[7] Apogr. τάθμιζε.
[8] Cod. M. fol. 102. Lemma falsum.
[9] Cod. M. ἡγῆ — βρωτῶν.
[10] Apogr. ἐξομοῦσι.

CLXXVIII. Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

* Τίκτουσα καὶ θνήσκουσα νικᾷς τὴν φύσιν·
Κἂν γὰρ τελευτᾷς, ἀλλ' ἀεὶ ζῇς, παρθένε.

CLXXIX. Ἕτερον.

Ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα παρθένος μένεις·
Ὑπὲρ φύσιν θανοῦσα παλίμπνους μένεις.

CLXXX. Ἕτερον.

Ἀῤῥευστον ἔσχες, μητράνανδρε[1], τὸν τόκον·
Ἄφθαρτον εὗρες καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

CLXXXI. Ἕτερον.

Τέθνηκας ἡ σώζουσα τὸ θνητὸν γένος,
Ὡς ἂν τὸ πᾶν κάτωθεν ἑλκύσῃς ἄνω.

CLXXXII. Ἕτερον.

Ἵνα τὰ τῆς γῆς πάντα κοσμήσῃς μέρη,
Θνήσκεις, Μαριὰμ, ἐκ ταφῆς δὲ ζῇς πάλιν.

CLXXXIII. Εἰς τὸν ἅγιον Ἀλύπιον[2].

Σὺ μὲν διεξάγοις με τοῖς τεραστίοις,
Ἀλύπιε, ζῶν εἰς τὸ νεκρὸν ὀστέον·
Ἐγὼ δὲ τιμῶν τοὺς ὑπαιθρίους πόνους
Ἀντὶ στύλου τὸ στῆθος ὑπέθηκά σοι.

* CLXXXIV. Εἰς[3] τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον ἀσπαζομένους ἀλλήλους.

Τὸ μυστικὸν φίλημα τῶν πρωτοθρόνων[4]

[1] Apogr. ἄρευστον ἔσχες μήτραν ἀνδρετόν. Cf. cod. Par. XXXIII. 2.

[2] De S. Alypio vid. Fabric. *Bibl. gr.* X, p. 192.

[3] In cod. Par. 1630, fol. 43 v° : Εἰς τοὺς μεγάλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

[4] Supra LXXIII, 9 : Τοῖς τοῦ λόγου κήρυξι καὶ πρωτοθρόνοις. German. Cp.

Τὴν τοῦ γένους ἕνωσιν ἡμῖν δεικνύει·
Τῷ σφίγματι γὰρ τῶν παρ' ἀμφοῖν δογμάτων
Ὁ κόσμος ἁπλῶς συνδεθεὶς οὐκ ἐφθάρη.

* CLXXXV. Εἰς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον.

Παῦλος μὲν ἀρθεὶς οὐρανοῦ μέχρι τρίτου[1]
Τὸν σταυρὸν ἀκλόνητον ἐπλούτει βάσιν,
Ἐν ᾧ κατ' ἐχθρῶν εὐδρομῶν ἀποκρύφων
Τῆς ἀπάτης καθεῖλε τὴν τυραννίδα·
Ὁ δεύτερος δὲ Παῦλος Αὐσονοκράτωρ
Εἰς ὕψος ἀρθεὶς εὐκλεοῦς κραταρχίας
Ἐν τῷδε νικᾷ τοὺς βασιλεῖς τοὺς πάλαι
Καὶ ζῇ πεποιθὼς ὡς ἐν ὅπλῳ τῷ ξύλῳ,
Ὧ δὴ κατακλῶν τὰς φυλὰς τῶν βαρβάρων
Τὸ Ῥωμαϊκὸν εὐφυῶς διεξάγει.

CLXXXVI. Εἰς χελάντιον[2].

Ἡδὺς μὲν ὁ πλοῦς, ἀργυροῦν γὰρ τὸ σκάφος·
Ἀλλὰ σκόπει, βέλτιστε, καὶ φείδου πίνων·
Τοῦ γὰρ λογισμοῦ τὸν κυβερνήτην ἔχων
Τὸν τῆς μέθης ὕποπτον ἐκφεύξῃ γνόφον.

CLXXXVII. Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν ἀργυρᾶν κύλικα λαμβάνων φίλος
Ἐν τῷ πότῳ πρόπινε τὴν συμμετρίαν,
Μᾶλλον δὲ τὴν πρέπουσαν εὐχαριστίαν
Καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῷ φιλοφρονουμένῳ.

cod. Coisl. 278, fol. 184 r°: Τὸν πρωτόθρονον ἐν ἀποστόλοις καὶ κορυφαῖον. Cf. cod. Par. 400, fol. 5 r°.

[1] Cf. supra XXII, 9.

[2] Χελάνδιον, *chelandium*, navigii species de qua multis egit Ducang. in *Gloss. med. lat.* et in *Gloss. med. græc.*, hic autem poculi, ut pleraque navium vocabula ad pocula reperiuntur translata. In cod. gr. 2062 scribitur κελάντιον.

CLXXXVIII.

* Ἔχων σε τὸν Δίδυμον [1] ἐκ τοῦ λειψάνου
Σωτηρίαν δίδυμον εὑρεῖν ἰσχύσω.
Καὶ γὰρ μένων δίδυμος ἐν τῇ συνθέσει
Τὴν πρὸς σέ μου δίδυμον οὐ φέρω σχέσιν.

CLXXXIX. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου ἀποσ7όλου Θωμᾶ.

Οὐκ ἔσ7ιν εἰς τὸ πνεῦμα σὰρξ οὐδ' ὀσ7έα,
Καθὼς βλέπεις ἔχοντα τὸν σὸν δεσπότην·
Τὸ σὸν δὲ, Θωμᾶ, τοῦτο γυμνὸν ὀσ7έον
Ἐνδύεται τὸ πνεῦμα τῶν τερασ7ίων.

CXC. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Ἄγγελον ἐκεῖνον τὸν λεγόμενον Ἀείδαρον [2].

Ἐγώ ποτε ζῶν εἰς [3] τὸν ἄσ7ατον βίον [4]
Τὸν ἐκ βρέφους ἄκοσμον ᾑρούμην βίον·
Τὸ γὰρ παρὸν πᾶν οὐκ ἀποχρῶν μοι κρίνων
Πρὸς τὴν μάτην σαίνουσαν εὐελπισ7ίαν
Ἀλλοτρίους ἤμειβον ἐκ τόπων τόπους,
Κύβοις δὲ καὶ κνίσμασιν αἰσχροῦ γαργάλου [5],
Καὶ κυμβάλων κρούμασι καὶ λήροις πότων,
Καὶ γασ7ρὸς οἰδήμασιν ἐκδοὺς τὴν φύσιν,
Ἀσωτίας ἔπλησα παπαὶ τὸν βίον·
Τὸ γὰρ λογικὸν τῆς ψυχῆς καθυβρίσας,
Καὶ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸ πατρῷον κλέος,
Μᾶλλον δ' ἐμαυτὸν καὶ τὸ πάτριον σέβας
Παρεφρόνουν, ἔπαιζον, ἠθυροσ7όμουν [6]·

[1] I. e. S. Thomam. Cf. Joann. XI, 16.
[2] Cod. M. fol. 96 in quo Ἀειδαρίν.
[3] Cod. M. ἐς pro εἰς.
[4] Vid. cod. Escur. CVI, 18 et CLXXX, 1. Conf. supra I, 859.
[5] Infra CCVI, 21 : Καὶ γαργάλου κνίσματα.
[6] Theophan. Ceram. p. 17 C : Ἀλλὰ καὶ φάγον καὶ οἰνοπότην αὐτὸν ἀθυροσ7ομοῦντες ὠνόμασαν.

Ἐξ Ἀγγέλου δὲ Πῶλος ὠνομαζόμην,
Εἰς Λατίνων μίμησιν ἐσκεπασμένος·
* Θανὼν δὲ νῦν οὐκ οἶδα πῆ γῆθεν τρέχω,
Ἀλλ' ἥ τις ἐσΊὶ σωσΊικὴ πίσΊις μόνη·
Ταύτην Φέρων δίδωμι τῷ πλάσαντί με·
Κἀκεῖνος εὐθὺς οἶδεν ὃ δράσει μόνος,
Εὐσπλαγχνίας πέλαγος[1] εἰς πάντας χέων,
Χαμαιλέων ἄνθρωπος ἢ Πρωτεὺς νέος,
Ἢ προσφάτοις χρώμασι κήλων ὀκτάπους.
Γεώργιος δ' οὖν, τοῦτο γάρ κλῆσιν Φέρω,
Πρὸ τῆς τελευτῆς ταῦτα Φημὶ δακρύων.

CXCI. Εἰς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην τὸν Πεπαγωμένον.

Μονὰς μὲν εἶ σὺ πλὴν ἀριθμῶν ἐργάτης,
Μᾶλλον δὲ κανὼν οὐ κεκανονισμένος·
Φεύγων δὲ τὴν σύζευξιν ἀθρεῖς τοὺς γάμους,
Καὶ νυμφαγωγεῖς[2] τοὺς Φθορεῖς ὁ παρθένος,
Καὶ δρᾷς ἀπαθῶς καὶ συνισΊᾷς τοὺς τόκους,
Ὡς ἀποτεχθεὶς καὶ τεκεῖν οὐδὲν θέλων·
Ἐπώνυμον δὲ τὸ δριμὺ ψῦχος Φέρων
Τὴν τοῖς γάμοις πρέπουσαν ἐξάπΊεις Φλόγα.
Τὴν συνδετικὴν τοιγαροῦν λύσιν δίδου,
Ἐπιτρέπων γέρουσιν ἀκμαῖον γάμον.

* CXCII. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχισΊρατήγου Μιχαήλ[3].

Ἂν ἀγγέλου κίνησιν ἐμφαίνειν θέλῃς,
Τί τὸν πΊερωτὸν ὁ γραφεὺς ἄνδρα γράφεις,

[1] Cf. supra CIII, 1.

[2] Supra LXXV, 28 : Καὶ νυμφαγωγεῖ τὰς ψυχὰς τῷ δεσπότῃ.

[3] Ex apographo Read. Iterum invenitur fol. 265 v° incipiens : Τὴν ἀγγέλου κ. ἐμφ. θέλεις.

Ἀλλ' οὐχὶ νοῦν καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ φλόγα;
Πλὴν ἐξ ὕλης ἄϋλον οὐκ ἄν τις γράφοι.

* CXCIII. Ὁπότε διὰ τὸν σεισμὸν περιεπάτησεν ὁ βασιλεὺς πεζός.

Πηλῷ τὸ σὸν πέδιλον ἐμβάψας, κράτορ,
Πηλὸν λεανεῖς ἐθνικῆς πανσπερμίας,
Ὡς ἐκ πλατειῶν[1] τοῦ πλατυσμοῦ τοῦ θράσους,
Ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐμενῶς ἀναπλάσας.

CXCIV. Ἕτεροι.

Μύκημα δεινὸν, βασιλεῦ, γῆς καὶ κλόνος
Ποιεῖ σε πεζῇ μετριάζειν ἐνθάδε·
Πλὴν ὁ χρίσας δίκαιον αὐτάνακτά σε,
Ὡς εἶπε Δαυὶδ[2], ναὶ Δαυὶδ ὄντως νέε,
Ἀφεὶς θεωρεῖν καὶ κλονεῖν ταύτην βίᾳ
Τὴν ὁπλικὴν δύναμιν εἰς σὲ νῦν στρέφει,
Στηρικτικὴν ἄνωθεν ἐκπέμπων χάριν.

CXCV. Ἕτεροι.

Ἵππον πτερωτὸν τῷ βασιλεῖ τὸν τρόπον
Δίδωσι πεζεύοντι Χριστὸς ὁ χρίσας,
Δι' οὗ καθαιρεῖ δυσμενὲς ξύμπαν γένος,
Περσεὺς νέος Χίμαιραν ἐκτρίβων νέαν.

CXCVI. Ἕτεροι.

Πεζὸς βασιλεὺς νοῦν διηργμένον[3] φέρων
Τὸ δοῦλον ὑψοῖ νοῦν χαμαίζηλον[4] φέρον.

[1] Fort. ὡς ἐκπαλάσσων. (Τοῦ πλατυσμοῦ τοῦ θράσους!) Vers. seq. leg. ἡμᾶς δὲ τοὺς εὐμ. ἀναπλάσεις.

[2] Psalm. XLIV, 9.

[3] Leg. διηρμένον.

[4] Vid. infra CCXIV, 59.

CXCVII.

Μωσῆς βασιλεὺς ἐν ϖοσὶ ϖρὶν ἀϐρόχοις
Τὸν Ἰσραὴλ ἔσωσεν ἐξ Αἰγυπτίων·
Καὶ σὺ δὲ τὸν σὸν Ἰσραὴλ σώζειν θέλων
Ἐκ τοῦ κατὰ γῆν ἐμϐριθῶς τούτου[1] κλόνου
Τὴν βασιλικὴν τελματοῖς νῦν ἀρϐύλην,
Τηρῶν καθαροὺς τοὺς καλοὺς ἔνδον ϖόδας,
Οἷς τοὺς μάτην ἕρποντας ἐχθροὺς συντρίϐεις,
Ἐκεῖθεν αὐτοὺς αἱματῶν ἀκινδύνως,
Ὡς ἐξ Ἐρυθρᾶς τὸν λαὸν σώζεις νέας,
Ἄδων τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ σεσωσμένος.

CXCVIII. Παραινετικοὶ ϖρός τινα.

Κἂν δόξαν αὐχῇς, κἂν βαθεῖ ϖλούτῳ[2] βρύῃς,
Κἂν ὑπεραρθῇς ταῖς τιμαῖς κέδρων ϖλέον,
Καὶ μέχρις αὐτῶν οὐρανῶν γῆθεν φθάσῃς
Ὀξυδρόμοις ϖτέρυξιν ἡγμένος τύχης,
Ὅταν βασιλεὺς εὐμενῶς σοι ϖροσϐλέπῃ,
Ῥοπαῖς ἀγαθαῖς εὐμαρίζει[3] τὸν δρόμον·
Κἂν ϖάντα κινῇς εὐχερῶς ταῖς ἀξίαις
Κυκᾶν τὸ κοινὸν καὶ ϖτοεῖν ἐξισχύων,
Ὥσπερ φοϐήτροις ταῖς τιμαῖς ταῖς ἐκκρίτοις,
Τὸ κέρδος οὐδὲν οὐδαμῆ, βέλτιστέ μοι[4].
Ῥώμην ἔχεις σώματος, ἀσθενὴς ἔσῃ·
Ῥεύσει[5] τὸ κάλλος ἀδρανοῦς τρόπον κρίνου·
Παραδραμεῖται καὶ χρυσὸς σὺν ἀργύρῳ,

[1] Cod. τοῦτο.
[2] Conf. Schol. Pind. *Ol.* 3, 61, et Boisson. in Eunap. p. 585.
[3] Fort. εὐμάριζε.
[4] Fort. βέλτιστέ, σοι.
[5] Infra vs. 105 : Ῥεῦσαν τὸ κάλλος

Καὶ πέπλα καὶ κτήματα καὶ δορυφόροι,
Καὶ μαργάρων σΊίλβουσα καὶ λίθων χρόα,
Τὰ σμικρὰ καὶ παίζοντα τοὺς ἁπλουσΊέρους.
Οὐχ ἵππος, οὐ φάλαρον, οὐκ ἐφεσΊρίδες,
Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, οὐ χορὸς φίλων,
* Οὐδὲ τραπεζῶν φλεγμονὴ προκειμένη,
Πότοι τε μακροὶ καὶ χλιδαὶ μετὰ κρότων,
Καὶ θρίψις[1] ἁβρὰ καὶ γέλωτες ἐν μέσῳ,
Κλῖναί τε λαμπραὶ καὶ χρυσαυγεῖς[2] οἰκίαι,
Καὶ πᾶν ὅπερ σαίνει σε καὶ πλανᾷ μάτην,
Οὐδὲν μόνιμόν ἐσΊιν οὐδὲν ἐν βίῳ·
Σκιᾶς ὄναρ[3], ἄνθρωπε, τὴν φύσιν κάλει·
Καὶ τῦφος ἐν σοὶ μηδαμοῦ προκυπΊέτω.
Καὶ γὰρ λίθος τρίπηχυς[4] ἐν βαθεῖ σκότῳ[5]
Πάσας καλύψει τὰς τιμὰς παρ' ἐλπίδα.
Ἄκουε λοιπὸν τῶν ἐμῶν ἐνταλμάτων·
Μὴ θανατωθῇς, μὴ φθαρῇς ἐν τῇ πλάνῃ,
Τήρει σεαυτὸν εἰς τὸν ἔνθεον φόβον[6]·
Κρηπὶς γάρ ἐσΊι τῶν καλῶν τῶν ἐν βίῳ.
Ἡ πρὸς τὸν αὐτάνακτα σὴ πίσΊις, φίλος[7],
Τὴν πρὸς τὸν ὑψώσαντα μιμείσθω σχέσιν·
Ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν δυσμενὴς παροινία
Δεινὴν ἀτεχνῶς προξενεῖ σοι τὴν βλάβην,
Ἐπεὶ κατὰ σοῦ τὸν θεὸν παροξύνεις,

[1] Leg. θρύψις.

[2] Cf. cod. Par. LXXXV, 2.

[3] Alludit ad Pind. *Pyth.* VIII, 99: Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.

[4] Supra II, 39: Τὸ τοῦ λίθου τρίπηχυ μὴ φρίτΊων δέος. Cod. Esc. CLXXIX, 1: Βαβαὶ λίθος τρίπηχυς ὁ βροτῶν βίος. Philes, *In Pachym.* 58 ibique Boisson. De voce τρίπηχυς vid. Lobeck ad Phrynich. p. 749.

[5] Cf. infra v. 151.

[6] Cod. βίον et supra φόβον. *Prov.* X, 29: Ὀχύρωμα ὁσίου φόβος κυρίου.

[7] Cf. CLXXXVII, 1.

Ὃς τοῦτον ἐν γῇ τῶν βροτῶν ὑπεξάρας,
Καὶ βασιλικοῖς ἀγλαΐσας ἀμφίοις,
Καὶ τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἀπαρτίσας,
Ἄλλον θεὸν τίθησιν ἐξ ὕλης μέγαν,
* Ὅς ἐστιν ἡμῖν καὶ σπορεὺς καὶ δεσπότης,
Καὶ δημιουργὸς καὶ βραβεὺς τῶν πραγμάτων.
Εἰ γοῦν πρὸς αὐτὸν εὐνοεῖν ὄντως θέλεις,
Τῶν τοῦ θεοῦ φρόντιζε παραγγελμάτων.
Αὐτὸς γὰρ οἰκεῖ τῇ ψυχῇ τοῦ δεσπότου
Μονὴν παρ' αὐτῷ μυστικῆς παύλας φέρων,
Καὶ συγκυβερνῶν ἀσφαλῶς καὶ συντόνως
Τῷ σωστικῷ σώματι τοῦ στεφηφόρου
Τὸ[1] κοσμαγωγὸν τῆς βασιλείας σκάφος[2],
Κἂν μὲν νομίζῃ δυσγενὴς, φαῦλος, πένης,
Ἄδοξος, ἄφρων, εἰς ἀπόστροφον τύχην,
Καὶ μηδαμοῦ χρήσιμος εἰς λειτουργίαν.
Ἔχεις δὲ λαμπρὸν ἐξ ἀδήλων τὸν βίον·
Εὐθὺς ἐπί σε βασιλεὺς ἡδὺ βλέπει,
Κινοῦντος αὐτὸν τοῦ θεοῦ παρ' ἐλπίδας.
Εἰ δ' αὖ τὰ κοινὰ συλλαβὼν ἔχεις μόνος
Ὥραν, γένος, φρόνησιν, ἀνδρίαν, λόγον,
Τὰς δεσποτικὰς ἐντολὰς παρατρέχων,
Ἄνους παρ' αὐτοῦ καὶ δυσαίσθητος[3] κρίνῃ·
Πάντες δέ σε βλέπουσιν οἱ συνοικέται

[1] Cod. Τὸν κοσμαγωγόν.

[2] Metaphora notissima. Ephræmius *Chronic.* 298 : Διίθυνεν ἀρχῆς τὸ σκάφος. Id. 1339 : Ὁλκὰς αὐταρχίας. Aristoph. *Vesp.* 29 : Σκάφος πόλεως. Conf. Boisson. *Anecd. gr.* t. V, p. 139.

[3] Supra CXII, 14 : Τὰς δυσαισθήτους φύσεις. *De anim.* 1666 : Τὴν δυσαίσθητον φύσιν. Infra CCXIII, 252 : Πρὸς γὰρ τὸ δυσαίσθητον οὐκ ἐξετράπην. Theophan. Ceram. p. 426 C : Τὰ τῶν τραυμάτων δυσαισθητότερα θερμοῖς ὕδασι καὶ δριμέσι φαρμάκοις ἀποκαθαίρουσι. Conf. cod. Par. LVIII, 51.

Μετὰ σοβαρότητος ἐξ ἀηδίας.
Ὁ γὰρ βασιλεὺς τὸν βεβασιλευκότα,
Θεὸς νοητὸς τὸν Θεὸν τὸν ἐξ ὕλης,
* Τῆς σῆς ἀγωγῆς ἐκδιδάσκει τὸν τρόπον.
Πῶς οὖν δι' αὐτοῦ κερδανεῖς ἅπερ θέλεις;
Πῶς εὐτυχήσεις; πῶς σαφοῦς τεύξῃ κλέους;
Ἔργου πρὸ παντὸς τῷ Θεῷ προσεκτέον[1],
Εἶτα δι' αὐτὸν τοὺς γονεῖς τιμητέον[2],
Λόγων ἱκανῶς τῶν σοφῶν φροντιστέον[3]·
Τοὺς δ' αὖ περιττοὺς ἐκ ψυχῆς βδελυκτέον[4]·
Τὸ γαστριμαργεῖν τοῖς φιληδόνοις[5] πάρες·
Καρπὸς γὰρ αὐτὸ τῶν Θεοῦ λιμὸς λόγων,
Καὶ ῥίζα παντὸς δυσχεροῦς ὄντως πάθους·
Καταλαλιᾶς παντελῶς ἀφεκτέον,
Ἐπεὶ κατὰ σοῦ τὸν Θεοῦ κινεῖ Λόγον
Φθόνος τὸ χεῖρον τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ,
Φθόνος τὸ θηρῶν ἀγριώτερον πάθος,
Φθόνος τὸ τοὺς ἔχοντας ἐκτῆκον βλάβος,
Φθόνος τὸ Σατὰν ὅπλον εἰς νίκην φόνου·
Καὶ τί τὰ πολλὰ τῶν κατὰ τοῦτον λέγω;
Τὸν σεπτὸν ἠχρείωσεν ὁ φθόνος τόπον,
Ἐδὲμ τὸν Ἀδὰμ ἐκπεσεῖν ἀναγκάσας,
Βουλῇ δὲ Σατὰν συμφθαρεὶς φθορὰν κύει,
Τὸν ἀρχέτυπον μῶμον ἐξειργασμένος.
Ὅταν ἴδῃς πένητα μὴ παραδράμῃς·
Δὸς χεῖρα, δός τι, δὸς τὸ μὴ παρατρέχειν,

[1] Aurea Pythagor. carmina imitatur. Cf. cod. Par. CCIII, 81.

[2] Chæremon, ap. Stob. III, 17: *Τό τοι κράτιστον πανταχοῦ τιμητέον.*

[3] Cf. infra CCXI, 115.

[4] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 215 v.: *Τούτων τὴν μετάληψιν βδελυκτέον.* Ephræm. *Chronic.* vs. 223: *Ἐπάρατον τίθησι καὶ βδελυκτέον.*

[5] Cod. Par. LXVIII, 2.

* Δὸς κέρμα λεπτοῦ, δὸς γλυκὺν ἴσως λόγον·
Ψυχροῦ[1] γὰρ αὐτά φησιν ἡ Γραφὴ σκύφον·
Εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάμφθητι, δάκρυσον μόνον·
Καὶ τοῦτο τοῖς πένησι φάρμακον μέγα.
Ὅταν ὁ θυμὸς ὡς τὸ πῦρ ὑπερζέσῃ,
Τὴν τῆς γεέννης ἐνθυμήθητι φλόγα,
Ὡς ἂν πυρὶ πῦρ καὶ ζέσει ζέσιν λύσῃς,
Μεγάλα καὶ μόνιμα ῥευστοῖς μετρίοις.
Τῆς σωφροσύνης ἀντὶ πάντων ἐξέχου,
Τῆς σωφροσύνης τῆς καλῆς τῆς κοσμίας·
Ποιεῖ γὰρ ἡμᾶς τῶν παθῶν ὑπερτέρους,
Καὶ τῶν μυσαρῶν ἡδονῶν ἐλευθέρους,
Καὶ Δαυϊτικῶς[2] παρὰ μικρὸν ἀγγέλους·
Ὥρα γυναιξὶν εὐπρεπὴς ἡ σεμνότης,
Ἧς μὴ παρούσης ἀπρεπὴς πᾶσα χρόα,
Κἂν ὑπερανθῇ, κἂν δοκῇ θέλγειν τέως·
Οἰχήσεται γὰρ ἐν βραχεῖ δήπου χρόνῳ
Ῥεῦσαν[3] τὸ κάλλος καὶ μετελθὸν εἰς κόνιν·
Ἂν οὖν γυναιξὶ συλλαλῇς χρείας χάριν,
Μὴ βλέμμα θελγέτω σε, μὴ γλώττης χάρις,
Μὴ χειλέων κίνησις εὐπρεπεστάτη,
Μὴ φθέγμα λεπτὸν, μὴ χλιδή τις ἐν γνάθοις·
Ὁ τοῦ Θεοῦ δὲ σωφρονιζέτω φόβος,
* Μὴ παρασυρῇς καὶ κλαπῇς παραυτίκα.
Νέων ὁμιλεῖν τοῖς προσεκτικωτέροις[4]
Ἄριστον ἡγοῦ· τίς γὰρ ἐντεῦθεν βλάβη;

[1] Respicit ad Matth. x, 42, ποτήριον ψυχροῦ.

[2] Psalm. VIII, 6. Jo. Damasc. *Opp.* t. II, p. 835 D: Σήμερον (cod. Paris. 396 addit Δαυϊτικῶς) ἀγαλλιάσθωσαν διὰ τὴν ἔμψυχον πόλιν αἱ πόλεις πάσης τῆς Ἰουδαίας.

[3] Cf. supra vs. 12.

[4] Conf. infra vs. 129. Cod. Par. XIV, 55 : Μαλάσσεται δὲ τοῖς προσεκτικω-

Τίμα δὲ τοὺς γέροντας ἀνυποκρίτως[1]·
Θεοῦ γὰρ αὐτοὺς ἡ παρακμὴ τοῦ βίου
Πείθει τρέχειν ἔγγιστα καὶ παρειμένους,
Ὄντων ἀπείρων τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ.
Τὸ ψεῦδος ἡγοῦ βλαπτικὸν πάντων πλέον·
Τοὺς μὲν γὰρ ἄνδρας τοὺς φονεῖς καὶ δυστρόπους
Τὸ πνεῦμα φησὶν ἐλλιπῆ δρᾶν τὸν βίον,
Ὅταν ὁ Δαυὶδ τὴν σοφὴν κρούῃ λύραν,
Ψεύστην δὲ πάντα παντελεῖ τρόπῳ φθίνειν,
Ὃν εἶπεν αὐτὸς γλῶτταν εἰκαίαν τρέφειν,
Μυδῶντος[2] αὐτῷ τοῦ φάρυγγος ὡς τάφου.
Τὸ ψεῦδος οὐκοῦν τῷ Σατὰν φίλον μόνῳ,
Τῷ τοῦ σκότους ἄρχοντι τῷ βροτοκτόνῳ[3]·
Ψευσάμενος γὰρ τὴν φθορὰν ἤνεγκέ μοι·
Παντάπασι δὲ τοῦ Θεοῦ τοῦτο ξένον,
Καὶ πᾶσιν ἐχθρὸν τοῖς προσεκτικωτέροις[4]·
Παῦσαι, φίλων βέλτιστε, τόνδε τὸν βίον·
Ὁ γὰρ πρὸς αὐτὸν βλαπτικώτατος πόθος
Τὸ σὸν πρὸς αὐτὸν τοῦ Θεοῦ φίλτρον λύει.
Τὸν εὐλαβῆ[5] δεῖ καὶ πρὸ τῶν λόγων ἔχειν
* Παίδευσιν ἠθῶν, βλέμμα τῷ βίῳ πρέπον,
Καὶ σχῆμα καὶ βάδισμα σὺν εὐταξίᾳ·
Χωρὶς γὰρ αὐτῶν ἀπρεπὴς ἅπας λόγος·
Γλῶττα σφριγῶσα καὶ σοβὰς πρὸς τοὺς λόγους

τέροις. Id. ccxix, 35 : *Καὶ ψυχαγωγεῖ τοὺς προσεκτικωτέρους*.

[1] German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 193 r° : *Καὶ τὸν Χριστὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἀνυποκρίτως καὶ φιλαληθῶς διακηρύττοντα*.

[2] Psalm. XIII, 3.

[3] Anon. in Psalm. cod. Par. 371 A, fol. 238 r° : *Βροτοκτονίαν καὶ Θεοκτονίαν ὑπὸ τοῦ Ἀδαμιαίου πλαίσματος καὶ ἄμφω ἐνεργηθῆναι ὑποπτευόμεθα*, quæ vox *Βροτοκτονία* addenda lexicis.

[4] Cf. supra vs. 112.

[5] Cod. *εὐλαβεῖ*.

Τοῖς εὖ Φρονοῦσιν ὕϐρις ἐσ7ὶν ἐσχάτη·
Ἄμετρα λαλεῖν οὐ ϖροσῆκον ἐν μέσῳ·
Τοῖς γὰρ λέγουσι μέμψις οὐχὶ μετρία,
Τοῖς δ' ἀκροαταῖς μῖσος ἐντεῦθεν μέγα
Πρὸς τοὺς λαρυγγίζοντας ἐξ ἀμετρίας.
Δεῖ τοῖς ϖαροῦσιν ἡμέρως ἐντυγχάνειν,
Καὶ μὴ σοϐαροὺς ἐξεμεῖν λόγων τύπους·
Τὸ γὰρ ἱλαρὸν καὶ γαληνὸν ἐν λόγοις
Εὐσχήμονος γνώρισμα σαφὲς καρδίας.
Ἁμαρτίας[1] κάθαρσις ἀκραιφνεσ7άτη,
Εἴ τινα θερμῆς συντριϐῆς ἔχει ζέσις,
Ἀνυσ7ικὴ μάλισ7α τῆς σωτηρίας·
Ἀσύμφορος δὲ μὴ κατανενυγμένη.
Βαθὺ σκότος[2] νόμιζε τὴν ἁμαρτίαν,
Σέλας δὲ λαμπρὸν τὸν φιλάρετον τρόπον.
Ἂν γοῦν ἐκείνην λευκάνας ἐκφαυλίσῃς,
Ἕξει[3] τὸ φῶς αὐτίκα τῆς σωτηρίας.
Ἄλλου τις ἄλλῳ μυσ7ικὸν φράζων[4] ϖάθος
Κῆρυξ ϖονηρὸς τοῖς φρονοῦσιν ἐκρίθη·
* Τοῦ γὰρ Θεοῦ τὴν ψῆφον[5] ἁρπάσας ἔχει,
Καθ' ἣν τὰ κρυπ7ὰ φανεροῦται ϖρακτέα.
Καταλιπών, ἄνθρωπε, τὴν ἁμαρτίαν,
Εἰ τὴν ταχίσ7ην ϖρὸς Θεὸν σπεύδεις τρέχειν,
Χρῆσαι συνεργοῖς καὶ ϖροπομποῖς ἀξίοις
Τοῖς μυσ7αγωγοῖς τῶν ψυχῶν καὶ ϖροσ7άταις.
Σπούδασμα καλὸν ἀκριϐῶς τοῖς ἐν βίῳ
Γνώμης ἀπανούργευτος[6] ὀρθῆς ἁπλότης·

[1] In margine cod. *μετανοίας*.
[2] Supra vs. 27 : Ἐν *βαθεῖ σκότῳ*.
[3] Leg. *ἕξεις*.
[4] Cod. *φράζον*.
[5] Joann. VII, 4.
[6] Conf. *Spicil. Rom.* X, p. 142.

Τῆς ἀρετῆς ἡ πρᾶξις ἐμπόνως[1] ἔχει,
Πλὴν ἀλλὰ κουφίζουσιν αὐτῆς τοὺς πόνους
Αἱ τῶν ἀμοιϐῶν τῶν ἐκεῖθεν ἐλπίδες,
Ἃς προϐλέπειν ἄμεινον ἢ τούτους βλέπειν.
Πρὸς τοὺς παροξύνοντας ὀργίλως ἔχειν
Καὶ κατονειδίζοντας ἐκ παροινίας
Οὐ χρὴ θυμικὸν οὐδαμῶς ἀντιπνέειν,
Ἀεὶ δὲ σιγᾶν καὶ προσειδέναι χάριν.
Ῥάθυμος ἀνὴρ ἀρετῆς φῶς οὐ βλέπει,
Σκότος[2] δὲ τῷ νήφοντι παθῶν ἠλάθη.
Ἐκ τῆς πονηρᾶς τῶν παθῶν τυραννίδος
Ὁ τοῦ θεοῦ πόνος σε κερδάνας ἔχει·
Στήριζε σαυτὸν τοῖς ἐναρέτοις τρόποις,
Μήπως ῥιφεὶς ἐκεῖθεν ἀνέλθῃς μόλις.
Τοῦ σώματος τὸ πάχος ἀπολεπτύνειν
Ἐκ τῆς καθαρᾶς τῶν παθῶν ἀσιτίας,
* Καὶ πρὸς νοητὰς κοῦφον ἀνόδους τρέχειν
Δύσληπτόν ἐστι καὶ κατορθῶσαι μέγα
Ἔθος πονηρὸν πρακτικὸν τῶν σφαλμάτων.
Οὐ πανταχοῦ γὰρ τὸν Σατὰν κακιστέον[3]·

[1] Cod. Coisl. 87, fol. 151 r° : Ἐπιστημόνως ἐπιμελοῦ καὶ ἐμπόνως.

[2] Infra ccxxx, 4 : Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῶν παθῶν φύγω σκότος.

[3] Multis ejusmodi vocibus ditari possunt lexica, quibus nunc addam : Βραχυδιασταλτέον, Schol. in Homer. ap. Cram. *Anecd. Par.* t. III, p. 431. Διασταλτέον norunt lexicographi. — Γρηγορητέον, Ephr. Syr. *Opp.* t. III, p. xxxv, (in *Thesauro* sed sine exemplo). Adde Γρηγορότης ex Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 37 v° : Καὶ στρέφεσθαι γρηγορότητι. — Διατακτέον, Procl. in Tim. p. 26. — Διαχειριστέον, Eustath. *De Thessal.* p. 376, ed. Tafel. — Διοικητέον, Jo. Actuarius, cod. Par. 2098, fol. 131 v° : Διοικητέον τὴν πᾶσαν δίαιταν. — Δοξαστέον, Arsen. præfat. in Philen, *De animal.* — Ἐγκολπιστέον, German. Constantinop. cod. Coisl. 278, fol. 215 v° : Μᾶλλον μὲν οὖν ἐγκ. καὶ ταῦτα ἡμῖν τῶν Αἰγυπτίων ὑφελομένοις. — Ἐγχειριστέον, cod. Paris. 1195,

Ἐθὰς[1] δὲ καλῶν εὐχερῶς ἐπιστρέφει,
Κἂν ἐμϐριθὲς τὸ πτῶμα τοῖς φιληδόνοις,
Σώματος ἰσχὺς εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πόνους,
Τὸ δ' ἀσθενὲς καὶ χαῦνον ἐχθρὸν εὑρέθη·
Συνασθενεῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν ἔσθ' ὅτε
Καὶ τῷ τόνῳ κάμνοντι συναποῤῥέει[2]·

fol. 102 v°. — Ἐκλαλητέον, Nicol. Corcyr. cod. Par. 1277, fol. 227 v° : Σκληρὸν μὲν εἰπεῖν, ἐκλ. δ' ὅμως. — Ἐκφευκτέον, cod. Par. 1195, fol. 223 r°. — Ἐξανοικτέον, Band. *Catal. Flor.* t. I, p. 434. — Ἑορταστέον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 3 v° : Καὶ τὰ τοῦ ἡμῶν πολιούχου ἑορταστέον θεῖα τεράστια. — Ἐπιγραπτέον, Theod. Stud. *Bibl. Patr.* Mai, t. VI, p. 372 : Καὶ τῷ κοινῷ πατρὶ ἐπιγραπτέον τὸ κατόρθωμα. — Ἐπιλεκτέον, Eustath. *De Thessalon.* p. 376, ed. Tafel. — Ἐπιτακτέον, Procl. in Tim. p. 12. — Ἐφερμηνευτέον, Mich. Psellus, cod. Par. 1277, fol. 246 v°. — Θεριστέον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 3 v° : Θεριστέον μὲν τῆς ἀθλητικῆς παλαίστρας μετ' εὐφροσύνης τὰ δράγματα. Theod. Stud. cod. Par. 892, fol. 14 r° : Οὐκοῦν διεγερτέον πάσῃ σπουδῇ καὶ θεριστέον. — Καθοπλιστέον, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 227 v° : Τῇ νηστείᾳ τότε καθοπλιστέον καὶ τῇ προσευχῇ ὡς διστόμῳ μαχαίρᾳ καὶ τμητικῇ. Notum est ὁπλιστέον ex Xenoph. — Καταρκτέον, Tzetz. *Allegor. Il.* Π, p. 192, ed. Boiss. — Κακολογητέον, Aristot. *Rhet. ad. Alex.* t. II, p. 1442, col. a, 8 : Καὶ τοὺς ἐναντίους κακολ. — Κατορθωτέον, Paul. Ægin. cod. Coisl. 168, fol. 233 v°. — Κοπιατέον, Eustath. *Opusc.* p. 12, 33. — Μεθαρμοστέος, cod. Paris. 1197, fol. 2 v°. — Μετοχετευτέον, Jo. Actuarius, cod. Paris. 2098, fol. 131 v°. — Ὀϐελιστέον, Tzetz. *Allegor. Il.* Ω, 35, p. 314, ed. Boiss. : Τοὺς ἓξ ὀϐελιστέον ....στίχους. — Ὀσφραντέον, Antyllus, cod. Par. 2237, fol. 2 v°. — Παρακολουθητέον, Procl. in Tim. p. 9. — Πημαντέον, Theogn. 193. — Πολυπραγμονητέον, cod. Coisl. 384, fol. 17 r° : Ἀλλὰ καὶ τὰς αἰτίας π. — Προσενθυμητέον, Eustath. in Jo. Damasc. *Spicil. Rom.* t. V, p. 265. — Σαϐϐατιστέον, German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 221 v°. — Συλλεκτέον, Jo. Stauracius, cod. Coisl. 146, fol. 4 r° : Συλλεκτέον δὲ καὶ τῶν θαυμάτων καρπούς. — Συμπεριληπτέον, An. cod. Par. 215, p. 47 : Τὴν μετὰ φθορᾶς συμπ. σύλληψίν τε καὶ γέννησιν. — Συνεννοητέον, Eustath. in Jo. Damasc. *Spicil. Rom.* t. V, p. 313. — Συνορατέον, cod. Par. 2501, fol. 121 v°. — Ταπεινωτέον, Aristot. *Rhet. ad. Al.* t. II, p. 1443, col. a, 10 : Τὰς δ' ὑπ' ἐκείνων μελλούσας (πίστεις) λέγεσθαι διασυρτέον καὶ ταπ.

[1] Conf. CXXXI, 85.

[2] Cod. συναποῤῥέῃ.

Ἔτι νέαν ἄγοντα τὴν ἡλικίαν
Σπείρειν σε καλὸν καὶ θερίζειν ὀξέως
Τοὺς πνευματικοὺς καὶ ψυχοτρόφους[1] πόνους,
Ὡς ἂν τραφεὶς[2] ἐντεῦθεν εἰς γῆρας φθάσῃς.
Σφριγῶντι τῷ σώματι πρὸς πόνους ἔτι
Δίδου συνεργὸν ἀσφαλῆ τὴν καρδίαν·
Τοῦ σώματος γὰρ ἀσθενοῦντος τῷ χρόνῳ
Τὸ τῆς ψυχῆς πρόθυμον οὐκ ἔχει χάριν.
Νόμιζε φεύγειν τὸν πονηρὸν εἰς τέλος,
Εἴ σοι τὸ μοχθεῖν γίνεται κατὰ λόγον·
Εἰ δ' οὖν, πάλιν ἄνεισι, κἂν ἴσως φύγῃ,
Φρικτὸς σοβαρὸς δυσμενὴς ὑποστρέφων,
Λύπης καταιγὶς[3], τῇ ψυχῇ μέγας κλύδων[4].
Οὐκοῦν φυλακῆς ἀσφαλοῦς δεῖ τῷ βίῳ·
* Σατὰν πονηρὸς καὶ κρατὴρ ζέων μέθης
Τὴν σαρκικὴν πύρωσιν ἐξάπτει τάχος·
Ἡ τῶν μαχητῶν πρὸς τὰ φαῦλα γυμνότης
Ποιεῖ τὸν ἐχθρὸν ἀκρατῆ πρὸς τὴν μάχην·
Μάχης ὁ καιρὸς οὐ κατά τινα χρόνον,
Ἀλλ' οὖν ἐσαεὶ προσδοκᾶν ταύτην δέον·
Ὁ γὰρ μεριμνῶν καὶ παρεσκευασμένος
Οὐκ ἔστιν εὐάλωτος ἐχθροῖς ἐν μάχαις.
Σατὰν ἐπαρθεὶς τοῦ προσήκοντος πλέον

[1] Vid. cod. Escur. XXVI, 37.

[2] Cod. τραφῇς.

[3] S. Ephr. *Opp.* III, p. 527 F : Τῶν παθῶν τὴν καταιγίδα. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v° : Ἐκ τούτου μοι τὴν καταιγίδα πᾶσαν τῶν πειρασμῶν ἐπιβρῖσαι διϊσχυρίζομαι. Jo. Damasc. *Spicil. Rom.* t. IX, p. 730 : Ἁμαρτιῶν με καταιγὶς, ἀνομιῶν τρικυμία, ἀλλεπάλληλοι σπιλάδες κακίας συνωθοῦσιν εἰς βαθὺν βυθὸν τῆς ἀπογνώσεως.

[4] Cod. Esc. XCI, 10 : Ὁ βαρὺς τῆς ψυχῆς λήγει κλυδών. S. Ephr. *Opp.* III, p. 549 E : Τὸν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἐγειρόμενον ἀγριώτατον κλυδῶνα τοῦ ἀκαίρου θυμοῦ καταπράϋνον.

Ὑπῆλθε τῆς γῆς τοὺς μυχοὺς τοὺς ἐσχάτους,
Καὶ νοῦς ὁ τοπρὶν προσλαβεῖν σέλας θέλων
Ζόφος πεσὼν ἄνωθεν εὑρέθη μέγας·
Ἂν ἐνθυμηθῇς τῆς γεέννης τὴν φλόγα
Τὴν σαρκικὴν πύρωσιν εὐθέως σϐέσεις.
Ὢ τῶν πονηρῶν τοῦ Σατὰν βουλευμάτων!
Γέλωτα κινεῖ ταῖς προσευχαῖς πολλάκις,
Καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν φύρει σχέσιν.
Νήφειν σε λοιπὸν οὐκ ἀναπίπλειν δέον·
Χειρῶν τάσις μόνιμος εἰς πόλον κλίμαξ·
Ὁ νοῦς γὰρ εὐθὺς πρὸς Θεὸν γῆθεν τρέχει.
Κρείσσων προσευχὴ τῆς ἐπιτεταμένης [1]
Ἡ συνεχής τε καὶ βραχυλογωτέρα·
Ἡ μὲν γὰρ ὀκνεῖν ἐκϐιάζει τὴν φύσιν,
Ἡ δὲ σθένος δίδωσι τῇ προθυμίᾳ.
Ψυχῆς προσευχὴ βελτίων τῆς [2] ἐν λόγοις·
Γλώτlης γὰρ ἡ κίνησις ἡ κτυπουμένη
Τὴν τῆς ψυχῆς κίνησιν ἀμϐλύνει τάχα·
Θεὸς δὲ καὶ σιγῶντος ἀκούει πλέον.
Δάκρυ προελθὸν ἐμϐαθῆ [3] σϐέσει φλόγα,
Καὶ τοὺς ἀγαθοὺς πολλάκις νόσος τρύχει·
Πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ προκύπlοντος τύφου
Λουτὴρ ψυχικὸς ἡ λιϐὰς [4] τῶν δακρύων.
Ταῦτα σκόπει, βέλτισlε, πρακτικωτέρως [5].

[1] Cod. ἐπιτεταμμένης.

[2] Cod. βελτίων τοῖς ἐν λόγοις.

[3] Fort. ἐμπαθῆ.

[4] Eurip. *Iphig. in T.* 1107 : Ὦ πολλαὶ δακρύων λιϐάδες αἳ παρηΐδας εἰς ἐμὰς ἔπεσον.

[5] Tzetz. *Ep.* 39 : Μῶν ὡς ὁ Πυθαγόρας πρακτικωτέρως ἐλέγχων με ἄφωνον ἀφώνοις ἐπισlολαῖς τετίμηκεν. Superlativo πρακτικωτάτως utitur id. Tzetz. *Alleg. Il.* T, 16. Lexicis obiter addam Ἀδικωτάτως, Athanas. *Opp.* I, CLXV et Ἀληθεσlάτως, Theod. Lasc. cod. Paris. 3048, 57 r°.

CXCIX. Εἰς τὸν αὐτὸν[1], Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου[2].

* Ἄνθρωπος ὀφθεὶς τῷ βλέποντι Ματθαῖος
Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν εἰς πλάτος γράφει,
Ἣν ὡς ἀληθῶς τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων
Ἡμῶν χάριν εἴληφε τῶν προσκρουσάντων.

CC. Ἕτεροι τοῦ αὐτοῦ[3].

Φανεὶς πτερωτὸς ἄνθρωπος ὁ Ματθαῖος
Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν ἀῤῥήτως γράφει,
Ἵν' ἀγγελικὸν ὁ κτησάμενος βίον
Γνοίη τὸ μυστήριον, οὐχ ὕλης φίλος.

CCI[4].

Ὁ Ζεβεδαίου ἐγκαινίζει τὴν κτίσιν
* Ὡς ἀετοῦ τὴν φύσιν ὁ πλεῖστος χρόνος·
Οἱ εὐγενεῖς γὰρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τόκοι
Θεοῦ καλιᾶς ἐκκρίνουσι τὰ νόθα.

CCII. Εἰς τὸν αὐτόν[5].

Ὁ Μάρκος ἰδὼν τὸ σκότος τῆς ἀπάτης
Ὅλην κατασχὼν[6] τὴν βροτῶν σχεδὸν φύσιν
Τὴν προδρομικὴν οὐ παρῆλθε λυχνίαν,
Ἐφ' ἧς τὸ φῶς ἔλαμψε τῆς σωτηρίας.

CCIII. Εἰς θηριακήν[7].

Ὁ ζῶν φονευτὴς καὶ θανὼν εὐεργέτης

[1] Id est in S. Matthæum.

[2] Incertæ ætatis scriptor, de quo nihil ap. Fabric. *Bibl. gr.* Cf. supra XLI, 15, et infra CCLII, CCLX et CCLXIV.

[3] Ex apographo Read.

[4] In Joannem Theologum.

[5] Id est in S. Marcum evangelistam. Ex apographo Read.

[6] Leg. κατασχόν. Eadem confusio infra CCXIII, 31.

[7] Edit. in meo *Catal. codd. Esc.* p. 41, cum hoc titulo : Εἰς θηριακάριν. Nunc

Ἐνταῦθα λαθὼν τεχνικῶς ὑπεκρύβη.
Καὶ ψυχρὸς ὢν ζῶν νεκρὸς[1] εὑρέθη ζέων,
Καὶ φίλος ἐχθρὸς καὶ παρὼν ἀποστάτης.

CCIV. Εἰς τὸ αὐτό[2].

Πονηρὰ μέντοι τῶν ἐχιδνῶν ἡ φύσις
Λεληθότως δάκνουσα τοὺς ἀνευθύνους·
Ἡ τῶν βροτῶν φύσις δὲ νουνεχεστάτη
Δάκους ἄκος δείξασα τοὺς[3] ὑπευθύνους.

CCV. Εἰς τὸ αὐτό[4].

Τὴν θηριακὴν Ἀνδρόμαχος ἐνθάδε
Τοῖς ἀνδρομάχοις ἀντιτάττει θηρίοις·
Κληθεὶς γὰρ Ἀνδρόμαχος ἐξ ἀντιστρόφου
Ἀντιστρόφως κίρνησι[5] καὶ τὰς οὐσίας.

CCVI. Πρός τινα τὸν ἐχθρωδῶς[6] τῷ φιλῇ διακείμενον.

* Ἦν ἄρα καὶ πρὶν δυσγενὴς[7] ἐγνωσμένος
Ὁ κομπάσας ἔναγχος ἢ παίξας γέρων·
Ἐπήλυδι γὰρ[8] μετ' αὐτὸν πρεσβύτῃ
Νέον τύφον δίδωσιν ἡ παροιμία,
Κἂν οὐδὲ τὸ πρόσχημα τῆς εὐρωστίας
Ὁ δεινὸς ἐξήνεγκεν εὐτέχνως γόης·

denuo ex apographo Read. Conf. cod. Par. CL-CLV.

[1] Cod. Esc. θανών et supra νεκρός.

[2] In meo *Catal.* p. 41. Nunc ex apographo Read, apud quem Πονηρὰ μὲν contra metrum.

[3] Cod. Flor. τὰς ὑπευθύνους.

[4] Hoc tetrastichon non habet cod. Flor. Recepi ex meo *Catal.* p. 41.

[5] Cod. κίρνυσι.

[6] Theodor. Stud. cod. Paris. 892, fol. 12 r° : Καὶ λαλεῖν περὶ ἀδελφοῦ ἀλλὰ μὴ ἐχθρωδῶς. Anon. cod. Par. 2506, 40 r° : Εἰ γὰρ ἐχθρ. διάκειντο.

[7] Vid. Greg. Naz. *Opp.* II, p. 28 D, nov. ed.

[8] Deest syllaba. Fort. γὰρ δὴ μετ' αὐτόν.

Τὸ γὰρ ἅπαξ αὔταρκες οὐ δεῖται τρόπων.
Ἔρως μὲν οὖν προὔκυπτεν ἀφροδισίων
Ἀνδρί τε σαπρῷ καὶ γυναικὶ συζύγῳ·
Ἴϋγξ δέ τις ἔνυττεν αὐτοὺς ὀργίων,
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῆς γονῆς ἀνεστόμου·
Πλὴν ἡ μὲν ἐσφάδαζεν εἰς ἀπληστίαν,
Καὶ πρὸς τὸ παθεῖν εὐτρεπὴς ἦν ἐκτόπως,
Καὶ παραγυμνώσασα τὸ στέρνον τέως
Ἀνῆκεν ὑγρὸν τῇ δρακὶ τοῦ πρεσβύτου·
Καὶ γὰρ τὸ θερμὸν ὡς τὸ πῦρ ἀνατρέχον
Ἐρωτικῶν παρεῖχεν ἀτμοὺς ἀνθράκων·
Γέλως δὲ σεμνὸς[1] καὶ πάρασπημα ξένον,
Καὶ συνεχὲς φίλημα καὶ φωνῆς κτύπος,
Καὶ ῥωτακισμοὶ[2] καὶ παραφαὶ δακτύλων,
Καὶ γαργάλου κνίσματα[3], καὶ χρὼς αὐχένος,
Καὶ βλέμμα, καὶ ῥὶς, καὶ διάβροχον στόμα,
Καὶ φοινικοῦν ἄντικρυς ἐν γνάθοις ῥόδον,
Τῆς ἡδονῆς τὸν ὄμβρον ἐκρεῖν ἠξίου·
Ὁ δὲ στεγανὸς εὑρεθεὶς τούτοις λίθος
Ὀρεκτιῶσαν εἶχε τὴν φύσιν μόλις·
Πρὸς γὰρ τὸν αὐχμὸν τῶν μελῶν ὁ πρεσβύτης
Οὐκ εἶχεν ἀρκοῦν τὸ χλιδῶν[4] τῆς ὀσφύος·
Ἀλλ' ἡ μὲν ἰκμὰς ἐξεχεῖτο ματαίως,
Αὐτὸς δὲ ταύτην εὐθέως ἐβόσκετο,
Καὶ τὰς παραστάτιδας ὀκνούσας φέρων,
Οὐκ εἶχεν ὀρθοῦν εὐσθενῶς τὴν αἰσχύνην.

[1] Fort. δ' ἄσεμνος.

[2] Vox addenda *Thesauro* qui solum habet ῥωτακίζω ex Suida. Addenda et vox παραφή.

[3] Cf. supra cxc, 6. Pseudo-Basil. III, p. 596, C : Γαργαλισμοὶ κνησμώδεις. Conf. Clem. Al. *Pæd.* 3, p. 254 A.

[4] Cod. τὸ χλιδόν.

Οὕτως ἐκείνοις τοῖς ἐπ' ἄλλους ἂν φίλοις
Καὶ ταῖς παρολκαῖς τῆς κενῆς ἐραστρίας
Ὁ ταριχευτὸς οὐ προσεῖχε νυμφίος·
Ἐπεὶ δὲ νεκρὸν ἀκριβῶς ἦν τὸ βρέτας,
Ὁ δυσκλεὴς κένταυρος, ὁ κλὼψ, ὁ φθόρος,
Ὁ τρίκερως βοῦς, ὁ κριὸς τῆς ἑστίας,
Ὁ δύσκολος[1] θὼς, ὁ τραχυπώγων τράγος,
Ὁ νῶτα κυρτῶν καὶ κατασπῶν ἰσχία,
Τὸ τοῦ γένους κάθαρμα, τῆς γῆς ἡ νόσος,
Ἡ Στὺξ, ὁ τελχὶν, ἡ περιττὴ κοπρία·
« Γύναι, θεωρεῖς τόνδε, φησὶ, τὸν δόμον,
Ἐγὼ τοσοῦτον ὄντα διελεύσομαι
Ὀκλὰξ ἀνασχὼν εἰς τὸ βῆμα τὸν πόδα,
Καὶ τόνδε λοιπὸν ἀσφαλῶς ἀπευθύνας,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ πᾶν σῶμα τρέχῃ·
Δεῖ γάρ με σὴν δήπουθεν εἰ δίδως χάριν
Ἀσκωλιαστὶ[2] καταπηδῶντα τρίβειν·
Εἰμὶ γὰρ ἡβῶν καὶ σφριγῶν πρὸ τοῦ χρόνου,
Κἂν πολλάκις ἔσκωψας ὡς γέροντά με. »
Τούτοις ἐκείνην ὥσπερ ἀναλαμβάνων
Ἐσκίρτα λαμπρῶς, ἐν βραχεῖ δὲ τῷ δρόμῳ
Πρὸ τῆς ῥώμης[3] ὤκλαζεν αὐτῷ τὸ σκέλος,
Καὶ βαρὺς ἀντέπιπτε τῇ βάσει κλόνος·
Πρηνὴς δὲ ῥιφεὶς, εἶτ' ἀναστὰς ἠρέμα,
(Τὰ νεῦρα γὰρ ἦν ἀδρανῆ τῆς ἰγνύος,)
Τοὺς ἐμβάτας ἔφασκε δεσμεῖν τὸν δρόμον·

[1] Cod. *δύσκωλος*. Vox *τραχυπώγων* addenda lexicis, quibus adde etiam *σπαδοπώγων*, Anon. cod. Par. 2494, fol. 142 r°.

[2] Vox addenda lexicis. Plat. *Conv.* p. 190 D : *Ἐφ' ἑνὸς σκέλους ἀσκωλιάζοντες.*

[3] Leg. *ῥύμης*.

Καί που καθεσθεὶς ἐξανέσῖη γυμνόπους[1],
Καὶ λαμπρὸς ἦν ὄλισθος ἀπὸ βαλϐίδος·
Ἡ δ' ἀνακαγχάσασα πενθεῖν ἠξίου
Καὶ δοχμίῳ πῖώματι μετρεῖν τὸ σῖέγος·
« Πλὴν ζῆθι, Φησὶν, ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας,
Ὃν ὁ βραχὺς ἤλεγξε Φαυλίσας δρόμος.
Ὦ τῶν μάτην πόῤῥωθεν ἡμῖν ἐλπίδων!
Οἵῳ με συνῴκισεν οἰκτρῷ λειψάνῳ
Λαθὼν ὁ πατήρ! μὴ γὰρ ἠγνόει[2] τάχα
Τοσοῦτο κακὸν εἰσφθαρὲν τῇ Φιλτάτῃ·
Ἐγὼ δέ σοι καὶ ταῦτα λαμπρῶς ἀνύσω.
Χρὴ γάρ με σαφῶς ἐξαμεῖψαι τὴν Φύσιν,
Ἐπεὶ σὺ γυνὴ, κἂν δοκῇς ἄρσην Φάγος·
Τὸ κράσπεδον γοῦν ὑπανασυραμένη[3]
Καὶ μέχρι μηρῶν τοὺς πόδας ψιλώσασα,
Πόδας καθαροὺς, εὐπρεπεῖς, καλλισΦύρους[4],

[1] Supra CIX, 2 : *Καὶ Σκύθης τὴν ἀναϐολὴν καὶ κοῦφος καὶ γυμνόπους.* Cod. Par. XLVIII, 12 : *Ὁ πεινῶν καὶ ψιλὸς καὶ γυμνόπους.* Cod. Esc. CV, 57 : *Ὁ Θεσϐίτης ἔμεινε γυμνόπους τάχα.* Quæ vox occurrit in epigrammate, opinor, inedito, cod. Par. 1630, fol. 63 r° : *Ἅρπαξ ὁ λησῖὴς, ἀλλὰ τῆς σωτηρίας, Καὶ γυμνὸς, ἀλλ' ἔνδυμα τὸν σῖαυρὸν Φέρων, Ἀπρόσκοπον δὲ τῷ Θεῷ τέμνων τρίϐον, Καὶ γυμνόπους ἄρισῖος ἐγράΦη, ξένε.*

[2] Cod. *ἠγνόη.*

[3] Præter hoc, alia ejusmodi composita ignorant lexicographi : *Ὑπανακρούω*, Theodor. Stud. cod. Coislin. 94, fol. 288 v° : *Οὔτε μὴν ἐχαυνώθης ἀπειλαῖς ὑπανακρουομέναις.* — *Ὑπαναῤῥήγνυμι*, German. Cpolit. cod. Coislin. 278, fol. 184 r° : *Πικρῶν δὲ δακρύων πηγὴν ἑτέρωθεν ὑπανέῤῥηξεν.* — *Ὑπανασῖομόω*, Michl. Glycas, cod. Par. 228, fol. 25 v° : *Καὶ τὰς ἐκχύσεις βλύζεις μοι τῶν εὐεργετημάτων Οὐκ ἀργυρέας ὅ Φασιν ὑπανασῖομουμένας.* — *ὙπαναΦρίσσω*, Germ. Cpolit. *l. l.* fol. 198 v° : *Ἀνατρέχει τῇ μνήμῃ πρὸς τὴν Μωσέως νησῖείαν, εὑρίσκει ὡς ἡ ταύτην πολεμήσασα κεΦαλὴ καὶ τὰς πλάκας διαμασησαμένη, γασῖριμαργία ἦν ἔνθεν καὶ ταύτην πρώτην ὑπαναΦρίσσει καὶ καταχάσκει τοῦ πειραζομένου.* — *Ὑπαναχαιτίζω*, S. Nilus, ed. Suares, p. 409 : *Καὶ ἐν μὲν τῇ ἐνδημίᾳ τῆς θερμοτάτης ἐκδημίας ὑπαναχαιτίζει πρὸς ὀλίγον.*

[4] *De plantis*, v. 277 : *Ἐκ ποδὸς καλλισΦύρου.*

Ὀξεῖς, ἁπαλοὺς, μαλθακοὺς, λευκοχρόους[1],
Ἐρυθροβαφεῖς[2] ὑπὸ τὰς πλέρνας μόνον,
Κούφους, χνόης πλὴν, ἀσῖραβεῖς, ἡδύφλεβας[3],
Τῷ συζύγῳ τὸν ἶσον ἐκράτει δρόμον,
Καὶ μηδὲν ἀσθμαίνουσα παρῆν αὐτίκα,
Καὶ δὶς ἐκεῖνο, τοῦτο[4] καὶ τρὶς ἐκράτει·
Ἐπεὶ δὲ παρέματῖε[5] θαμὰ τὰς γνάθους
Ὕφασμά τι τρίβουσα λινοῦν τοῖς πόροις,
Ὡς ἂν ἀπ' αὐτῶν ἐξελάσῃ τὴν κόνιν
Ἣν εὐθὺς ἠνέμωσεν ἐκ τῶν ἁλμάτων·
Ἐπεὶ δὲ[6] χαυνώσασα τὴν θηλανδρίαν[7]
Εἰς τὸν θάλαμον ἦλθεν ἐκ τοῦ τριστέγου,
Κἀκεῖνος ἀλγῶν καὶ σῖένων παρείπετο,
Καὶ τὰς θύρας ἔκοπῖεν εἰσδύνειν θέλων.
Τί δ' αὖ τὸ λοιπόν; ἀγνοῶν παρατρέχω,
Πλὴν εἰ μὲν εἰς εἴδωλα τὸν νοῦν φαντάσας,
* Καὶ συναγαγὼν τοῦ θοροῦ τὰς ἰκμάδας
Προσέσχεν αὐτῇ, δυσμενὴς γὰρ ἦν τέως,
Εὐδαιμονίζω τοῦτον ἔσθ' ὅτε βλέπων·
Εἰ δ' ἄρα μισῶ τῆς γυναικὸς τὴν τύχην
Τοὺς τοξότας[8] ἔρωτας ἐνθάδε τρέμων,
(Δεινοὶ γάρ εἰσιν εἰς κλοπὰς φιλεσπέρους[9],)

[1] Supra CLII, 1.

[2] Cf. cod. Paris. XLIV, 22.

[3] Vox ἡδύφλεψ addenda lexicis.

[4] Cod. ἐκείνῳ τούτῳ et supra ἐκεῖνο τοῦτο.

[5] Verb. παραμάτῖω ignorant lexica.

[6] Fort. ἔπειτα.

[7] Vox addenda lexicis. Addenda et θήλανδρος, qua voce usus est Cosmas in Gregor. Naz. ap. Mai, *Spicil. Rom.* t. II, p. 37 : Ἀγῶνας τινὰς ἐφήβων καὶ θεῶν θηλάνδρων διηγεῖται.

[8] Anthol. Pal. τοξοφόρον ἔρωτα.

[9] German. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 182 v° : Καὶ πρὸς τὰς φιλεσπέρους δυσμὰς τῶν σῶν τροπαιουχημάτων τὰς ἀκτῖνας ἐξάπλωσον. Vide supra 1, versum 229.

Ὅταν τὸ θερμὸν τῆς γυναικὸς ἐκζέσῃ,
Καὶ πρεσβύτην φίλυπνον[1] ἡ κλίνη φέρει.

* CCVII. Εἰς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ[2].

Σιγᾷς, Λόγε ζῶν· εὐλογεῖς δ' οὖν τὴν κτίσιν·
Βοᾷ γὰρ ἡμῖν ἀντὶ σοῦ τὸ βιβλίον,
Ἃν ἡ χάρις πέπεικε σιγᾶν τοὺς τύπους.
Τύπος δὲ σὺ, πῶς; μὴ γὰρ οὐ τάχα πνέεις[3];

CCVIII. Εἰς εἰκόνα τῆς Πηγῆς.

Τῶν παρθενικῶν ἀκροώμενος λόγων
Ὁ δεσπότης ἕστηκε σιγῶν ἐνθάδε·
Σὺ δὲ, ψυχὴ, βλέπουσα τὴν εὐστοργίαν
Τὰς ἐγγύας λάμβανε τῆς σωτηρίας.

* CCIX. Ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Φακρασῆν[4].

Οἷον τὸ συμβάν; Φακρασῆς γὰρ ἐνθάδε
Θρήνων ἀφορμή; Φακρασῆς; ὢ τῆς τύχης!
Τί γὰρ τοσοῦτον ἄλλο δεινὸν τῷ χρόνῳ;
Τῆς φύσεως τὸ θάμβος ἐν τοῖς ἀψύχοις·
Τῶν πραγμάτων ὁ κόσμος ἐν τάφῳ κόνις·

[1] Id. *ibid.* fol. 224 v°: Οὐδὲν γὰρ ἔκλυτον τοῖς ἐγκρατευομένοις· οὐδὲν χαλαρὸν, οὐδὲν ῥᾴθυμον, οὐδὲν φίλυπνον. Mox fort. leg. φέρῃ.

[2] Ex apographo Read, ut et sequens.

[3] Cod. πνεῖς.

[4] « Hoc carmen, quod tamen in fine mutilum est, primus edidit Leo Allatius in diatribe de Georgiis. Inde repetiit Fabricius *B. G.* t. X, p. 542, atque ex eo hic denuo [p. 326] exhibetur. Dicatum est memoriæ Joannis Phacrasis, magni Logothetæ sub Michaele seniore, atque scriptum forsan anno 1302 est. » Wernsd. Non Joannis Phacrasis sed Manuelis Phacrasis memoriæ dicatum est, ut videre est v. 59, ubi legitur Σιδηριώτης Φακρασῆς, cujus cognomen Manuel novimus ex carmine supra edito cv, 23. Hosce versus sepulcrales rursus edendos putavi, cum supplementis ex cod. Flor qui in reliqua parte versus continet xxii.

Τὸ κάλλος εἰς γῆν· ἀπρεπὴς ἡ σεμνότης·
Ἡ δόξα καπνὸς, ἐν σιγῇ τὰ τῶν λόγων,
Ὁ πλοῦτος ἀργὸς, εὐτελὴς ὁ πᾶς βίος,
Ὁ καλλίπαις ἔρημος. Ὢ ζῶντος πάθους[1]!
Ἀνδρὸς τελευτῆς ζῆν ἀτεχνῶς ἀξίου.
Λειμὼν γὰρ ἦν ἐκεῖνος εἰς τὸ πᾶν γένος,
Τῇ τῶν ἀγαθῶν ἐντελεῖ βλάστῃ βρύων,
Ἡ χαρίτων θάλαμος[2], ἡ Μουσῶν τόπος,
Ἡ καταγωγὴ τῶν θεοῦ προσταγμάτων,
Οἷς ἐκ βρέφους ὥπλισε[3] λαμπρῶς τὸν βίον,
Ἀντικαταστὰς πρὸς τὰ τῆς ὕλης πάθη.
Τίς ἱκανὸς τοσοῦτον πενθῆσαι τέρας,
Ἥλιε καὶ γῆ καὶ τελευταῖοι κρότοι[4],
Κἂν ἐκ θαλαττῶν[5] συνάγῃ τὰ δάκρυα;
Πρεσβύτατον γὰρ καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας
Ἐκεῖνον εὑρὼν καὶ περὶ λόγους μέγαν
Αὐτὸς βασιλεὺς, ὁ σκοπῶν εὖ τὰς φύσεις,
Ἀνῆκεν αὐτῷ τὰς λαβὰς[6] τῶν πραγμάτων.
Ὁ δ' εὐθὺς ἦν ἄγρυπνος ἐν τούτοις φύλαξ,
Σοφῶς κυβερνῶν τῶν φυλῶν τὴν ὁλκάδα·
Καὶ λογοθετῶν ἐγκριθεὶς τοῖς ὀλβίοις[7]

[1] Ed. Ὢ ζῶντος πάθος. Wernsd. male conjiciebat : Ὢ ζῶντος πάθος! Ἀνδρὸς τελευτὴ, ζῆν ἀ. ἀ. Aut ita : Ὢ ἀνδρὸς πάθος, ἄτερ τελευτῆς ζῆν. Vox τελευτῆς et ipsa pendet ab ὤ. Supra CXXII, 3 : Ὢ δεινοῦ πάθους! Τοῦ παιδὸς ὑπνώσαντος ἐκ παροινίας! Conf. CXXX, 66 et infra CCLIX, 1.

[2] Conf. supra CXII, 2.

[3] Cod. Flor. ὥπλισσε.

[4] Wernsd. proponit βροτοί vel καὶ τελευτῆσαι κρότους. Nihil mutandum. Cf. supra CXXX, 29 ubi idem versus.

[5] Hephæstus Bulgar. cod. Par. 1277, fol. 261 v° : Δακρύων θέλω θαλάσσας, Τὸν ἀδελφὸν ὡς δακρύσω.

[6] Cod. Esc. CCXIII, 169 : Δοκεῖς θεωρεῖν τὰς λαβὰς τῶν πραγμάτων. Cod. Par. LXII, 85 : Ὁ νοῦς ὑφιστῶν τὰς λαβὰς τῶν πραγμάτων.

[7] Fabric. τῆς pro τοῖς. Wernsd. improbabiliter conjicit ὁλκίοις, i. e. *admotus*

Οσήμεραι προὔκοπτεν εἰς τὰ βελτίω.
Τοῦ δὲ Φθόνου πνεύσαντος αὐτῷ πρὸς βίαν,
Καὶ τὴν ἀγαθὴν παρενεγκόντος τύχην,
Ὁ παῖς βασιλεὺς, τοῦτον εὑρὼν[1] πατρόθεν,
Τὰς ἰδίας προὔθηκεν αὐτῷ Φροντίδας.
Κἀνταῦθα δειχθεὶς ὑπὲρ ἀνθρώπου φύσιν,
Ἐδυσφόρει μὲν κατὰ τῆς φαύλης τύχης,
Ἔχων δὲ τὴν σύνευνον, ἑδραίαν βάσιν,
(Ἐπεὶ βοηθὸς καὶ τρυγὼν ἦν τὸν τρόπον,
Καὶ τῇ κατ' αὐτὸν προσφυὴς[2] ὄντως φύσει)
Πέπονθεν οὐδὲν ὑπὸ τοῦ δεῦρο κλόνου·
Ὤφθη δὲ τοῦ θλίβοντος αὐτὸν βελτίων
Καὶ τοῦ βίου κάλλιστα τὸν πλοῦν ἰθύνας
Καὶ λαμπρὸν ὑπόδειγμα φανεὶς τῇ κτίσει
Πρὸς[3] πᾶν ἀγαθόν, ὢ τελευτῆς ὀλβίας!
Εἰς τὴν γαληνὴν ἦλθε τὴν ποθουμένην,
Τὸ λαῖφος ἐνδὺς τῆς στολῆς τῆς ἐσχάτης,
Ἵν' ἐκφορηθῇ τῷ δανειστῇ δεσπότῃ
Ὁ πλοῦτος αὐτοῦ μὴ βραδύνας ἐν βίῳ.
Πενθεῖ μὲν οὖν τὸν ἄνδρα πᾶς ἁπλῶς πένης
Ὡς πρωτοφυοῦς[4] ἐκ τριχὸς πτωχοτρόφον[5].
Θρηνεῖ δὲ καὶ πᾶς τεχνικῆς γλώττης λόγος,
Τὸν παντοδαπὸν οὐκ ἔχων κοσμήτορα·
Ἡ σύζυγος δὲ καίπερ ἐξειλεγμένη,
Καὶ τοὺς τόκους βλέπουσα πατρώους τύπους,
Ὡς καὶ τὰ κήδη τῶνδε πεφροντισμένα

gubernaculis Logothetarum. Vox λογοθετῶν participium ex verbo λογοθετέω.

[1] Fort. αἰρών Wernsd. Male.

[2] Προσφυῶς Wernsd. qui recte conjecerat προσφυής.

[3] Versus 41 et seq. desunt in ed. Wernsd.

[4] Cf. supra LIX, 7.

[5] Vox a nostro valde amata. Cf. cod. Esc. CXXXV, 4 et passim.

Τῶν βασιλικῶν μέχρις ἐλθεῖν αἱμάτων,
* Οὐ βούλεται ζῆν, οὐδ' ἐπαινεῖ τὸν βίον,
Ἀλλὰ τελευτᾷ καὶ θανατᾷ πολλάκις,
Τὸ τῆς τύχης ἄπισἼον ἐνθυμουμένη.
Σὺ δ', ὦ θεατὰ, πάντα συνεὶς ἐμφρόνως,
Ὅταν ἴδῃς ἄνθρωπον ἐν λύπαις, φράσον·
Σιδηριώτης Φακρασῆς κεῖται, ξένε,
Τὸ θαῦμα τῆς γῆς καὶ τὸ τῶν λόγων κράτος,
Καὶ σὺ τὰ σαυτοῦ δεινοπαθῶν δακρύεις;
Ἔα, τὰ γὰρ σὰ τοῦ παρόντος δευτέρα.

CCX. Τοῦ[1] αὐτοῦ πολιτικοὶ αὐθωρὸν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς[2] Χρισἴοῦ γεννήσεως καὶ τῶν φώτων.

Ὡς εἴδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον, αὐτάναξ,
Ἐκλάμψαν ὑπὲρ ἥλιον ἐν τῷ τοῦ κράτους δίφρῳ[3],
Χρισἴοῦ τεχθέντος ἐπὶ γῆς τοῦ νοητοῦ φωσφόρου,
Συνεδωροφορήσαμεν[4] τοῖς ἐκ Περσίδος τάδε·
Ἐξ οὐρανῶν ὁ πλασἴουργὸς[5] ἐπὶ τὴν γῆν κατῆλθε,
Πρὸς οὐρανοὺς ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀνῆλθεν·
Ὁ πλασἴουργὸς ἀπὸ Θαιμὰν[6], ὁ βασιλεὺς δυσμόθεν,
Ὡσεὶ σἴαγὼν ὁ πλασἴουργὸς, ὡς πῦρ ὁ σἴεφηφόρος·
Δεῖ γὰρ ἡμᾶς ἀναψυχὴν τὴν παρ' ἀμφοῖν λαμβάνειν·
Ὢ θαύματος! ὢ πράγματος! ὢ δανεισμάτων ξένων!

[1] Cod. M. fol. 103.

[2] Cod. Fl. ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Χρ. γεννήσεως.

[3] Conf. supra LXXVI, 4. Id. LXXXVI, 27 : Τῶν ἀρετῶν ὄχημα.

[4] Vox addenda lexicis. Conf. supra CVII, 34.

[5] Substantivum πλασἴουργία usurpant Psell. *In Cant. Cant.* p. 117 : Ὡς ἀδελφοὶ τυγχάνωμεν (al. τυγχάνομεν) εἰς λόγου πλασἴουργίαν (al. λόγους πλασἴουργίας). Melit. v. 1308 : Ὀρφεὺς ὁ Θρᾷξ ὁ λυρικὸς ὁ θεὶς θεογονίαν Καὶ κόσμου κτίσιν ἐξειπὼν βροτῶν τε πλασἴουργίαν.

[6] Jerem. XLIX, 7 et 20.

Ὁ βασιλεὺς τῷ πλαστουργῷ σάρκα ῥευστὴν εἰσφέρει,
Ὁ πλαστουργὸς τῷ βασιλεῖ ζῶσαν ἀῤῥεύστως[1] χάριν·
Πίπτετε γοῦν οἱ δυσμενεῖς, πίπτετε θᾶττον θᾶττον.
Ὁ βασιλεὺς μετὰ Χριστοῦ· τί τὸ κομπάζειν μάτην;
Ταῦτα μὲν οὖν τὰ φθάσαντα καὶ πανηγυρισθέντα,
Νυνὶ δὲ πῦρ ὁ πλαστουργὸς[2], σίδηρος ὁ κρατάρχης[3].

CCXI. Τοῦ Φιλῆ. Εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ τῆς θείας κλίμακος[4].

1. Εἰς τὸν πρῶτον λόγον. Περὶ τῆς τοῦ ματαίου βίου ἀποταγῆς[5].

Στρουθὸς λογικὸς εὑρεθεὶς τῷ δεσπότῃ
Τὰς κοσμικάς, βέλτιστε, παγίδας φύγε·
Ἕξεις γὰρ ἀνάπαυμα τὴν ἐρημίαν,
Εἰ μὴ πρὸς αὐτὰς ἐμπαθῶς ἀναστρέφεις.

2. Περὶ ἀπροσπαθείας[6].

Ἀπροσπαθὴς, βέλτιστε, καθάπαξ μένε,
Μή τις σὲ δεσμὸς ἡδονῆς ἀνθελκύσῃ·
Καὶ φεῦγε γοργῶς τοὺς ὑποσπῶντας βρόχους,
Ἐπεὶ τὸ κακὸν εὐχερῶς ὑποστρέφει.

3. Περὶ ξενιτείας[7].

Ἂν ὁ κτίσας ἅπασαν ἐντέχνως φύσιν
Ξένος διὰ σὲ μετριάσας εὑρέθη,
Τί καὶ σύ, ταλαίπωρε, μὴ γίνῃ ξένος,
Πρὸς τὴν παλαιὰν εὐδρομῶν σου πατρίδα;

[1] Cod. ἀρεύστως.

[2] In Catal. codd. Mon. ὁπλαστουργὸς σιδ. ὁ κρατάρχ. (*sic*).

[3] Spatium vacuum in fine paginæ codicis Florent.

[4] Cod. M. fol. 103.

[5] Addunt edd. καὶ ἀναχωρήσεως.

[6] Add. edd. ἤγουν τῆς λύπης.

[7] Add. edd. ἐν ᾗ καὶ περὶ ὀνείρων νέων.

4. Περὶ δειλίας[1].

Ὄνειρος ἡδὺς γάργαλος φιληδόνοις[2]·
Ὁ γὰρ ἀηδὴς φορτικὸς μικροψύχοις·
Δεῖ οὖν σε φυγεῖν τὴν ἑκατέρων βλάβην,
Καὶ μηκέτι, βέλτιστε, λαγὼ[3] ζῆν βίον.

5. Περὶ τῆς μακαρίας ὑπακοῆς[4].

Ὑπακοῆς, ἄνθρωπε, τοὺς ὅρους μάθε,
Καὶ μὴ θρασυνθῇς κατὰ τοῦ διδασκάλου·
Ὁρᾷς γὰρ αὐτῆς ἐν γραφαῖς τοὺς ἐργάτας
Κοινῆς τελευτῆς καὶ φθορᾶς ὑπερτέρους.

6. Περὶ μετανοίας[5].

Σκόπει μεταγνοὺς καὶ τὸ κυνῶδες πάθος,
Μήπως ἅπερ πέφευγας ὡς βλάψαντά σε
Ὡς οὐκέτι βλάψαντα συλλέξεις[6] πάλιν·
Δεινὸν γάρ ἐστιν εἰς ἀπόγνωσιν τρέχειν.

7. Περὶ μνήμης θανάτου.[7]

Τοῦ θανάτου, βέλτιστε, τὴν μνήμην φέρων
Καὶ τὸν δικαστὴν τῶν ἀποκρύφων σκόπει·
Πάντως γὰρ ἀπρόσκοπον[8] ἐξοίσεις βίον,
Τῆς σῆς τελευτῆς τὴν ἀπειλὴν προβλέπων.

[1] Serm. xxi in edd. Vid. infra 21.

[2] Cod. Par. lxviii, 2.

[3] Demosth. *Pro Cor.* p. 314, 24 : Λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς σαυτῷ συνήδεις ἀδικοῦντι. Liban. *Ep.* lxxviii, p. 251 : Καταφρονοῦντα μὲν τῶν πολλὰ κεκτημένων, λαγὼ δὲ βίον ζώντων.

[4] In edd. iv cum hoc lemmate : Περὶ μαρτυρίου τῆς ἀνδρείας ὑπακοῆς.

[5] Edd. Περὶ μετανοίας μεμεριμνημένης καὶ ἐναργοῦς, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς θεαρέστου φυλακῆς τῶν καταδίκων.

[6] Leg. συλλέξῃς.

[7] Conf. Stob. tit. cxxvi.

[8] Leg. ἀπρόσκοπον γάρ.

8. Περὶ πένθους[1].

Πένθει, ψυχὴ τάλαινα, καὶ χαῖρε πλέον
Αὐχοῦσα καλὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας·
Γένοιτό σοι γὰρ ἀπὸ τῶν ἐναντίων
Τοῖς ὀσ7έοις ἴαμα τοῦ σοῦ λειψάνου.

9. Περὶ ἀοργησίας καὶ πρᾳότητος[2].

Εἰ τῷ Θεῷ, βέλτισ7ε, δουλεύειν γλίχῃ,
Τήρησον ὀργῆς τὴν ψυχὴν ἐλευθέραν·
Εἰ γὰρ ἐπ' αὐτῇ τὰς προσευχὰς εἰσφέρεις,
Οὐχ ἱλαρυνεῖς[3] τὸν θυμὸν τοῦ δεσπότου.

10. Περὶ μνησικακίας.

Τὸ μνησικακεῖν πάθος ἀνθρώποις μέγα·
Καὶ γὰρ μεταξὺ δυσθεράπευτον[4] μένον
Τὸν δεσποτικὸν ὑποσαλεύει[5] θρόνον,
Οὗ ὡς ἔχεις, βέλτισ7ε, τὴν λύμην φύγε.

11. Περὶ καταλαλιᾶς.

Σκοπῶν σεαυτὸν καὶ τὰ σαυτοῦ πρακτέα
Καταλαλιὰν τὴν ἀπάνθρωπον[6] μίσει·
Θεὸς γὰρ αὐτὸς, ἡ φιλάνθρωπος φύσις,
* Ὡς ἀκροατὴς δυσφορῶν πάρεσ7ί σοι.

[1] Edd. Περὶ τοῦ καθαρσίου πένθους.

[2] Edd. Περὶ ἀοργησίας ἠπίας.

[3] Cod. ἱλαρινῆς.

[4] Supra, CLV, A, 4 : Πάθος δυσθεράπευτον. Infra CCXIII, 400 : Τὸ γὰρ ἀνιῶν ἐντακέν μοι πρὸς βάθος Ἡ σὴ τελευτὴ δυσθεράπευτον κρίνει. Anon. cod. Par. 1087, fol. 190 r° : Γῆρας καὶ πενία δύο τραύματα δυσθεράπευτα. Cf. cod. Paris. 2322, fol. 28 v°.

[5] Aristænet. *Ep.* 1 : Αὐτὴν (Ζεφύρου πνοὴν) δέ πως ὑποσαλεύουσι τῶν Ἐρώτων αἱ αὖραι.

[6] Supra XXXV, 3.

12. Περὶ πολυλογίας[1].

Εἰ δρᾷ τὸ σιγᾶν ἀσφαλῆ σοι τὸν βίον;
Τῶν γοῦν περιτῶν οὐ προτιμήσεις λόγων,
Καὶ πῶς ἐν αὐτοῖς ἐκκλινεῖς τοῖς πρακτέοις
Τὰς εὐθύνας, ἄνθρωπε, τῆς γλωσσαλγίας[2];

13. Περὶ ψεύδους.

Τὸ ψεῦδος ἀρχὴ τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ·
Τὸ γὰρ ἀληθὲς τῶν καλῶν τοὐναντίον·
Ψυχὴ ταπεινὴ, φεῦγε γοργῶς τὸ σκότος,
Ὡς ἂν ἀπαθὴς πρὸς τὸ φῶς ἀναδράμῃς.

14. Περὶ ἀδικίας[3].

Πρόθυμος ὁ κλώψ· τί ῥᾳθυμεῖς, καρδία;
Σπούδαζε καὶ δέσποζε τῆς ἀκηδίας,
Μήπως ὁ λῃστὴς ὑποδὺς τὴν ἀργίαν
Τὸ πνευματικὸν ἁρπάσῃ κειμήλιον.

15. Περὶ τῆς παμφάγου γαστρός[4].

Οἴδημα[5] γαστρὸς βλαπτικῶν ἔργων τόκος·
Ὁ γὰρ ἀφανὴς τῶν παθῶν φυτοσπόρος
Ἀνδρίζεται μὲν τὴν τροφὴν ἐπεισφέρων[6],
Θεοῦ δὲ λιμὸν προξενεῖ παραυτίκα.

16. Περὶ ἀφθάρτου ἐν φθαρτοῖς.

Τὸν ἀγγελικὸν ἀσπασάμενος βίον

[1] Leg. Περὶ σιωπῆς ut in edd.

[2] Supra xcix, 27 et Demophil. ed. Gale, p. 621.

[3] Leg. Περὶ ἀκηδίας.

[4] Edd. Περὶ γαστριμαργίας.

[5] Edidit Ideler, in *Phys. min.* I, p. 292.

[6] Edd. Περὶ πορνείας, ἐν ᾗ περὶ ἁγνείας. Infra v. 3 pro διαπρέπων leg. διαπρέπεις.

Τήρει καθαρὸν τῶν παθῶν τὸ σαρκίον·
Εἰ γὰρ ἐν αὐτῷ σωφρονῶν διαπρέπων
Κατὰ χάριν, ἄνθρωπε, καὶ Θεὸς γίνῃ.

17. Περὶ φιλαργυρίας.

Δεινόν τι σαφῶς ἡ φιλοχρηματία,
Δι' ἧς μισητὸς ὁ προδοὺς τὸν δεσπότην·
Παῦλος γὰρ αὐτὸς τὸ χρυσοῦν Χριστοῦ στόμα
Εἰδωλολατρεῖν [1] τοὺς φιλαργύρους λέγει.

18. Περὶ ἀναισθησίας.

Ἄνθρωπε, νεκρὸς καὶ πρὸ τοῦ τέλους γίνου
Τὸν νοῦν θανατῶν πρὸς τὰ τῆς ὕλης πάθη·
Δεῖ γάρ σε φυγεῖν τὰς ἀναισθήτους κρίσεις,
Ὡς ἂν φθορᾶς ἄγευστος ἐντεῦθεν μένῃς.

19. Περὶ ὕπνου [2].

Τὰς [3] εἰσαγωγὰς τοῦ μονοτρόπου βίου
Ἀγρυπνίᾳ [4] ῥύθμιζε καθεύδων μόλις·
Δεῖ γάρ σε φυγεῖν τὰς ὀνειρολεσχίας [5],
Μὴ γαργαλισθῇς [6] ὑπὸ φιλοσαρκίας [7].

[1] Ephes. V, 5 : Πλεονέκτης, ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης. Cf. cod. Esc. CLXXVI, 4. Theodor. Stud. p. 175 : Οὐδὲ ἐπαλινδρόμησεν εἰδωλολατρικῶς. Hoc adverbio carent lexica, quibus accedant alia cum voce εἴδωλον composita : Εἰδωλογραφία, Clemens Rom. cod. Par. 436, fol. 99 r° : Μὴ λέγε ταύτας στηλογραφίας· οὐδὲ γάρ εἰσιν, ἀλλ' ἄντικρυς εἰδωλογραφίαι. — Εἰδωλοθύτης, De S. Michaele ap. Boll. Sept. t. VIII, p. 43 : Οὐδεμία τοῖς εἰδωλοθύταις κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐδίδοτο πάροδος. — Εἰδωλόπηκτος, De S. Demetrio ap. Boll. Oct. t. IV, p. 169 : Μὴ ἰσχύσῃ καθ' ἡμῶν τὸ εἰδωλόπηκτον καὶ ἀθεμιτόγαμον καὶ παράνομον ἔθος.

[2] Serm. XIX in edd. : Περὶ ψαλμῳδίας τῶν ἐν συνοδίαις.

[3] Edidit Ideler, t. I, p. 292.

[4] Idel. ἀγρυπνία. Cf. Boiss. *An. nov.* p. 316.

[5] Idel. ὀνεφολεσχίας (*sic*).

[6] Idel. μὴ γὰρ γαλισθῇς.

[7] Theodor. Stud. cod. Paris. 891. fol. 246 r° : Οἱ φιλοσαρκοῦντες τὴν φιλοσαρκίαν.

20. Περὶ ἀγρυπνίας[1].

Σύνοικον[2] αὐχῶν τὴν καλὴν ἀγρυπνίαν
Τοῖς ἀγγέλοις, ἄνθρωπε, συμψάλλεις τέως·
Εἰ δ' ὑπὸ τοῦ σκάμματος ἡ φύσις κάμῃ,
Τῷ μετρίῳ τόνωσον αὐτὴν φαρμάκῳ.

21. Περὶ τῆς ἀνάνδρου δειλίας[3].

Ἄνανδρον οὐ χρή τινα δειλίαν φέρειν,
Ὅταν ὁ Σατὰν αὐθαδῶς ὡπλισμένος
Τῶν πνευματικῶν ὁπλιτῶν κατατρέχῃ·
Δεινὸν γὰρ αὐτῷ νῶτα γυμνὰ δεικνύειν.

22. Περὶ κενοδοξίας.

Εἰ νουνεχὴς εἶ, τὴν κενὴν δόξαν φύγε,
Μήπως ὑπαχθῇς καὶ σφαλῇς καὶ κομπάσῃς·
Ὁ γὰρ ἑλικτὸς καὶ τερατώδης δράκων
Ζητεῖ σε χανδὸν ἐκροφῆσαι τὸν φίλον.

23. Περὶ τῆς ἀκεφάλου ὑπερηφανίας[4].

* Τῦφον μισῶν ἄνθρωπος ὑπερηφάνων
Τιμᾷ καθαρῶς τὸν Θεὸν καὶ δεσπότην,
Ὃς μέχρι παθῶν καὶ σαρκὸς[5] κατεσπάλη,
Νικῶν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τῶν ἐναντίων.

24. Περὶ βλασφημίας[6].

Ὅταν ἔχῃς ἔπαρσιν ὑπερηφάνου,
Παντὸς λογισμοῦ φεῦγε δυσφήμου πλάνην·

[1] Edd. Περὶ διαφορᾶς ἀγρυπνιῶν.

[2] Edidit Ideler apud quem Εὔνοικον pro Σύνοικον.

[3] Vide supra 4.

[4] Edd. Περὶ ὑπερη. ἐν ᾗ καὶ περὶ ἀκαθάρτων λογισμῶν τῆς βλασφημίας.

[5] Leg. σαρκὸς καὶ παθῶν.

[6] Vid. supra 23 titulum ex edd.

Ὁ γὰρ πονηρὸς ἐξαπατᾷ σε κρύφα,
Βάσεις τιθεὶς τὰ κοῦφα τῶν βαρυτέρων

25. Περὶ πρᾳότητος καὶ ἁπλότητος[1].

Ἡ πρᾳότης δίδωσιν ἁπλοῦν σοι τρόπον
Ἀκακίας δὲ καὶ πονηρίας μέσον·
Αὐτὸς δικαστὴς εὐστοχώτατος[2] γίνου,
Τιμῶν τὸ καλὸν καὶ μισῶν τοὐναντίον.

26. Περὶ ταπεινοφροσύνης.

Φρονῶν ταπεινὰ γειτνιᾷς τῷ δεσπότῃ·
Τῷ γὰρ πονηρῷ τὴν ἐναντίαν τρέχεις.
Αἰσθήσεως δ' οὖν εὐπορῶν ἀποκρύφου
Τὰ τῆς ὕλης αἴσχιστα ἐκτρέπου πάθη.

27. Περὶ διακρίσεως λογισμῶν[3].

Πασῶν λογισμῶν ἀρετῶν ἔστω κρίσις,
Ἐν αἷς ὁ καλὸς εὐπραγεῖ ζυγοστάτης·
Οὐ γὰρ θεμιτὸν τοῖς στατῆρσι τοῖς νόθοις
Χρυσοῦ καθαρὰν ἐκλογὴν συνεισφέρειν[4].

28. Περὶ διακρίσεως εὐδιακρίτου[5].

Διάκρισιν μὲν εὐδιάκριτον φίλει,
Χωρὶς τὰ καλὰ καὶ τὰ φαῦλα δεικνύων·
Διάκρισιν δὲ τὴν ἐναντίαν μίσει,
Τῆς ἀρετῆς, ἄνθρωπε, τιμῶν τοὺς νόμους.

[1] Edd. Περὶ ἁπλότητος καὶ πρᾳότητος, καὶ ἀκακίας καὶ πονηρίας.

[2] Conf. supra I, 171.

[3] Edd. Περὶ διακρίσεως, ἐν ᾗ εὑρήσεις πλοῦτον. Pro Πασῶν λογισμῶν ἀρ. leg. Πασ. λογισμὸς ἀρ.

[4] Cod. Esc. CLVI, 2 : Καὶ τῇ λογικῇ πρακτικὴν συνεισφέρων. Epictet. *Dissert.* I, 2, 28 : Οὕτως ἰσχυρὸν παρὰ τοῖς εἰθισμένοις αὐτὸ συνεισφέρειν ἐξ αὐτῶν ἐν ταῖς σκέψεσιν. Add. Euseb. *Eclog. Prophet.* ed. Gaisford, p. 55, et Nicephor. Call. *Hist.* t. II, p. 49.

[5] Fort. de eodem sermone ac præced.

29. Περὶ τῆς ἱερᾶς σώματος καὶ ψυχῆς ἡσυχίας[1].

Ἡσυχίας, βέλτισ7ε, διτ7ῆς ἀντέχου
Τῷ δημιουργῷ ϖροσλαλῶν μόνος μόνῳ·
* Καὶ σώματος δὲ καὶ ψυχῆς Φροντισ7έον[2],
Ἐπείπερ ἀμΦοῖν συντεθεὶς ἀνεκράθης.

30. Περὶ τῆς μακαρίας ϖροσευχῆς[3].

Τὰς ἀρετὰς, ἄνθρωπε, συλλήϐδην ϖάσας
Τίκτει ϖροσευχὴ τῇ σπορᾷ τῶν ϖρακτέων·
Παρίσ7αται δὲ τῷ Θεῷ τὸ σαρκίον,
Ἐπὰν δι' αὐτῆς τὴν ψυχὴν καθαγνίσῃς.

31. Περὶ ἀπαθείας.

Ὅταν ἀπαθὴς ἐντελὴς ἀνὴρ γίνῃ,
ΣαΦῶς ἀνισ7ᾷς τὴν ψυχὴν τεθαμμένην·
Ζητεῖ γὰρ ἐλθεῖν εἰς τὸ Φῶς τῶν ἀγγέλων
ἈΦεῖσα τὸν χοῦν[4] τῶν ϖαθῶν καὶ τὸν ζόΦον.

32. Περὶ ϖίσ7εως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης[5].

Σύνδεσμος ἁπλῶς ϖίσ7ις ἐλπὶς ἀγάπη
Τῶν ἀρετῶν, βέλτισ7ε, ϖασῶν ἐνθάδε·
Τὸ τρίπλοκον[6] δὲ τοῦτο μικρὸν σπαρτίον
Οὐδ' ὁ χρόνος ῥήγνυσιν ἀσχέτως ῥέων.

[1] Edd. Περὶ ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως· ἐν ᾗ ϖερὶ τηρήσεως νοῦ, ἐν ᾗ ϖερὶ διαΦόρων ἡσυχίας τρόπων.

[2] Supra CXCVIII, 70 : Λόγων ἱκανῶς τῶν σοΦῶν Φροντισ7έον.

[3] Edd. Περὶ ϖροσευχῆς ἀΰλου, ἐν ᾗ ϖερὶ ὑπομονῆς.

[4] Cf. supra CXXX, 23.

[5] Edd. Περὶ ἀγάπης· ἐν ᾗ καὶ ϖερὶ ἐλπίδος καὶ ϖίσ7εως, καὶ λαμπρότητος, καὶ θεολογίας ϖοσῶς.

[6] Eustath. *Opusc.* p. 229, 16 : Σχοινίον ἁμαρτίας τοῦτο τρίπλοκον εἰς ἀγχόνην σΦίσιν αὐτοῖς ἐπιπλέξαντες. Id. 25.

33. Εἰς τὴν ἄνοδον τῆς ἱερᾶς κλίμακος.

Ἰδοὺ κλίμαξ, ἄνθρωπε, καὶ βαῖνε πρόσω,
Καὶ γῆθεν ἀρθεὶς μὴ σΊραφῇς βλέψαι μάτην,
Ἐπεί σε ΧρισΊὸς ὁ βραβεὺς τῶν βαθμίδων
Καλεῖ δι' αὐτοῦ καὶ προτείνει τὰ σΊέφη.

CCXII. Εἰς τὸν ποιμένα.

Διεξαγωγεῦ [1] τοῦ λογικοῦ ποιμνίου,
Τὴν πνευματικὴν μὴ παραδράμῃς χλόην·
Ὕδωρ γὰρ ἂν ἥδισΊον εὑρεῖν ἰσχύσαις,
Ὃ γνωσΊικαὶ βλύζουσιν ἠρέμα φλέβες.

CCXIII. Τοῦ [2] σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρ. Μανουὴλ Φιλῆ [3] μονῳδία ἐπὶ τῷ δεσπότῃ κυρ. Ἰωάννῃ τῷ Παλαιολόγῳ, ἐν ᾗ ἐπιφέρει καὶ πρόσωπα τάδε τοῦ [4] δράματος. Πρόσωπα εἰσὶ ταῦτα· Βασιλεὺς [5], Δέσποινα, Βασιλεὺς, Βασίλισσα, Βασιλεὺς, Θεράπων [6].

* Προλογίζει Θεράπων [7].

Ὦ φῶς ποθεινὸν καὶ ψυχή μοι δευτέρα,
Καὶ φαιδρότης ἄῤῥητε, ποῦ γῆς ἐκρύβης,
Ὦ δέσποτα ζῶν καὶ παρὼν ἄλλον τρόπον;

p. 126, 44 : Οὐκοῦν ὡς οἷα τριπλόκῳ τούτῳ σχοινίῳ ἀγχόμενος, βιάζομαι σιγᾶν. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 180 v° : Εὔλογον κρίνει τῷ τριπλ. φραγγελίῳ τῆς μετανοίας. Jo. Stauracius, *In S. Demetrium*, cod. Coisl. 146, fol. 83 v° : Ἡ τρίπλοκος μαρτυρικὴ σφενδόνη ΧρισΊοῦ. Cf. Eccl. IV, 12.

[1] Cod. Par. LVI, 97 : Διεξαγωγεῦ καὶ τροφεῦ καὶ προσΊάτα.

[2] Cod. M. fol. 107. Edidit Dr Stark in *Archiv f. Phil. u. Pædag.* Bd. XIV, p. 444 et sqq.

[3] Cod. M. τοῦ Φιλῆ sine μονῳδία.

[4] Cod. M. omittit τοῦ δρ. πρ. εἰσι ταῦτα.

[5] In cod. Mon. n° 201, *Catal.* t. II, p. 337 : Βασιλεὺς ὁ πατήρ· δέσποινα ἡ μήτηρ· βασιλεὺς ὁ ἀδελφός. Et mox ψυχή μου pro ψυχή μοι.

[6] Titul. in al. cod. suppl. Florent. fol. 35 r° :

Φιλῆς Μανουὴλ δεσπότην Ἰωάννην
Θανόντα πενθεῖ τεχνικαῖς εὐρυθμίαις.
Προλογίζει Θεράπων.

[7] Deest in cod. Flor.

Ἔτι γὰρ οὐκ ἔχω σε κατ' ὄψιν βλέπειν.
Τί δὴ σιωπᾷς καὶ λαθεῖν ἴσως θέλεις;
Τίς, εἰπέ μοι, θάλαμος εὐτύχηκέ σε[1];
Τίς ἀκροατὴς[2], εἰ λαλεῖς, πάρεστί σοι;
Τίς οἰκέτης ἄγοντι ῥᾳστώνης χρόνον[3];
Τίνας παραμένοντας ἐκτήσω φίλους;
Φύλαξ[4] δέ σοι τίς, εἴ γε καθεύδειν θέλοις[5];
Ἀλλ' εἰ μὲν ἐμπνεῖς, ἵνα τί μέλλεις[6] πλέον;
Ἴθι πρὸς ἡμᾶς ὁ[7] δρομεὺς θᾶττον γίγας·
Κεχήναμεν γὰρ εἰς τὸ σὸν πάντες μέλι[8],
Τῆς ἀρετῆς τὸ σίμβλον[9] εἰ[10] παρὼν δίδως·
Εἰ δ' ὡς λόγος τέθνηκας (ὢ καὶ πῶς φέρω[11]!)
Καὶ γῆς ἀπ' αὐτῆς ἁρπαγεὶς ὑπ' ἀγγέλου
Τὴν ἐσχάτην ἔλαθες ἀνύσας τρίβον,
Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς μηδὲ φῶς ἔτι βλέπειν,
Μηδὲ πλέκειν ἔμμετρον εἰς θρήνους μέλος·
Ἐπεὶ δέ σε θρηνοῦσι μικροῦ καὶ λίθοι,
(Τοῖς γὰρ λίθοις τρίπηχυν ἡρμόσω τάφον,)
Ἡμῖν δὲ τοῦ πνεῖν καὶ λαλεῖν μέτεστί τι,
Ὅπη ποτ' εἶ[12] νῦν ἀκροῶ μοι τῶν λόγων·
Καὶ ζῶν γὰρ ἡμᾶς εἰς τιμὴν[13] ἦγες φίλων,
Καὶ πολλάκις ἔνυττες εἰς μέτρον γράφειν
Ὁ πάντα ῥυθμὸν ἠθικῆς ὥρας χέων[14],

[1] Cod. Flor. *εὐτύχηκέ σοι.*

[2] *ἀκροᾶται* cod. Flor.

[3] Cod. Flor. *χρόνου.*

[4] *φύλαξίς σοι* St.

[5] Cod. Flor. omittit *θέλοις.*

[6] Cod. Flor. *μέλλης.* *Ἵνα τί*, id est quare.

[7] Fort. *ὡς* pro *ὁ.*

[8] *μέλον* St.

[9] Cf. cod. Par. CCXXI, 10.

[10] Cod. suppl. *οὐ* pro *εἰ.*

[11] *φορά* St.

[12] Cod. suppl. *ᾗ* pro *εἶ.*

[13] *τιμάς* St.

[14] *χέας* St. Cod. Esc. CXI, 4 : *Τὸν σοφὸν φθόγγον χέῃ.*

Καὶ μέτρα συνθεὶς τῇ πλοκῇ τῶν πρακτέων·
Πάντως δέ τις αἴσθησις ἐντέτηκέ σοι,
Καὶ ζῇς[1] μεταστὰς κἂν φθαρῇ τὸ σαρκίον.
Ὢ πῶς τὸ λυποῦν τὴν βοὴν εἴργει τρέχειν
Πικρῶς κατασχὸν[2] τῆς πνοῆς μοι τοὺς πόρους[3]!
Τί γὰρ τὸ φιλότιμον εἰς λόγου[4] φράσιν,
Ὅταν τὸ θερμὸν συσταλῇ τῇ καρδίᾳ,
Καὶ τοὺς ἀγωγοὺς τῶν φλεβῶν ἐξικμάσῃ,
Καὶ πνεῦμα πυκνὸν[5] ἐκδραμὸν τῶν ἐγκάτων[6]
Παγῇ πρὸς ἀτμὸν καὶ κρυμὸν στεναγμάτων[7];
Ὢ θαῦμα κοινὸν, ὦ χάρις, ὦ δέσποτα!
Οὐρανὲ, συστάληθι πενθῶν τὸν μέγαν.
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νεκρικῶς[8] ὑπεστάλη,
Καὶ σπαργανωθεὶς[9] τῆς φθορᾶς τοῖς ἀμφίοις
Κεῖται καθεύδων τῷ νόμῳ τῆς φύσεως.
Βροντῆς μὲν οὖν θόρυβον οὐκ ἂν εἰσφέροις·
Εἰκὸς γὰρ αὐτὸν δυσφορῆσαι τῷ κτύπῳ
Πρὸ τῆς θεοῦ σάλπιγγος ἐξυπνισμένον·
Νεφῶν δὲ πυκνῶν συνδρομὴν ἡρμοσμένην,
* Ἣν πνευμάτων κλώθουσα κερκὶς ἐξάγει[10],
Ἐνημμένος φάνηθι χιτῶνος δίκην,
Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῆς βαφῆς ταύτης μέλαν[11]

[1] Cod. suppl. *καὶ ζῇς ζῇς* (*sic*).

[2] Codd. Flor. *κατασχών*. Vid. supra CCII, 2.

[3] Hunc versum omittit cod. suppl.

[4] *λόγων* St.

[5] *πικρὸν ἐκδράμῃ* omisso sequ. v. cod. Mon.

[6] *ἀγκάτων* St. qui in notis : Scribe *ἐγκ*. Mox cod. suppl. *κρυμνόν*.

[7] Cod. Fl. *στεγνωμάτων* (*sic*).

[8] Cf. cod. Esc. XXVI, 41.

[9] Cod. Flor. *σπαργάνῳ θείς*.

[10] Cod. Flor. *Ἢ πνευμάτων κλώθουσαν κερκὶς ἐξάγῃ*. Nota metaph. Theod. Hyrtac. *Not. des Mss.* t. V, p. 728 : *Καὶ δῆτα τὴν ἐσθῆτα σὺ μὲν κερκίσι λόγων ἐξύφαινες*. Cf. cod. Par. XLVIII, 8.

[11] *μέλειν* St.

Ὁρῶν τὸ κοινὸν πανταχοῦ γῆς δακρύῃ[1]·
Ἢ τάχα καὶ σὺ τὰ προσήκοντα δράσεις,
Ὄμβρους χέας ἄνωθεν ἀντὶ δακρύων.
Ἥλιε, φῶς ἄῤῥητον εἰς γῆν ἐκρύβη[2]·
Τῷ γὰρ ἀτερπεῖ[3] συσκιάζεται γνόφῳ·
Καὶ σὺ θεωρῶν δυσπραγοῦσαν τὴν κτίσιν
Τὸ φαιδρὸν οὐκ ἤμειψας, ἀλλ' ἔτι ζέεις.
Καὶ μὴν παλαιὰν εὐτυχῶν πανδορκίαν[4],
Οὔπω τοσοῦτο κάλλος ἰδὼν εὑρέθης
Εἰς σάρκα ῥευστὴν συντεθεῖσαν ὀστέοις[5].
Ὦ[6] κῶνε[7] τῆς γῆς πανδοχεῦ[8] τῶν ἐν μέσῳ,
Γαστὴρ κρεμαστὴ τῆς γονῆς[9] τῶν πραγμάτων
(Ὁρμᾷ γὰρ εἰς σὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου βάρος),
Τί μὴ σεαυτὴν δυσπαθοῦσαν[10] ῥηγνύεις;
Ποθῶ γὰρ ἰδεῖν ἐκ ταφῆς καὶ λειψάνων
Ἀναῤῥαγέντα πάλιν εἰς φῶς τὸν μέγαν,
Μῆτερ[11] σαφῶς εὔτεκνε καὶ παιδοκτόνε[12].
Πλὴν ἀλλὰ σὺ μὲν εὐτυχεῖς καὶ δευτέρως
Δείξασα καὶ κρύψασα τὴν ξένην φύσιν,
Ὡς ἀστραπῆς ἔλλαμψιν ἢ[13] βροντῆς κτύπον.
Καὶ νῦν ἔχεις τὸν ὄλβον εἰς[14] τοὺς πυθμένας,
* Τοῖς ἀποδέσμοις τῆς φθορᾶς καθειργμένον·
Ἡμῖν δὲ λοιπὸν δυστυχὴς ὁ πᾶς βίος

[1] Cod. Flor. δακρύει. Cod. Mon. δακρύειν.

[2] Cod. Flor. ἐκρύβης.

[3] αὐτός που St. pro ἀτερπεῖ.

[4] Hac voce carent lexica.

[5] ὀστέος St. qui in notis : ὀστέον cod. Mon.; ὀστέων scribendum sit.

[6] Ὦ deest in cod. suppl.

[7] Fort. κοινέ. Addidi ἐν.

[8] πεπηγμένε cod. Mon.

[9] Cod. suppl. τοῖς γονεῖς.

[10] St. τί μή σε αὐτὴν δυσπαθοῦσα.

[11] Cod. Flor. μήτηρ.

[12] Cod. Esc. XCVI, 3.

[13] Cod. Fl. et St. καί pro ἤ.

[14] εἰς deest in cod. suppl.

Τῆς τοῦ γένους χάριτος ἐσἱερημένοις[1]·
Φθονήσασα γὰρ τοῖς βιοῦσι τῆς τύχης
Ἀναλυτικῶς εἰσδέχῃ[2] τὸν φίλτατον.
Ἆρ' οὐχὶ[3] καὶ θάλασσα πενθήσει τάχα
Θρηνῳδίαν[4] ἄκομψον ἁρμοσαμένη
Τῇ[5] συντόνῳ σύριγγι τῆς ἔνδον ζάλης,
Ἂν εἰς πνιγηρὸν καὶ σἱενὸν τάφου σἱόμα,
Χαρισμάτων ἄβυσσε, πικρῶς ἐῤῥύης;
Ποῦ[6] καὶ τὸ φιλόμουσον[7] ὀρνίθων γένος;
Κἀκεῖνο δὴ δεῖ[8] συνδραμὸν τοῖς ἀψύχοις
Ὠδὰς λιγυρὰς ὀργανοῦν τῷ δεσπότῃ·
Καὶ[9] γὰρ λογικῆς μουσικῆς ἦν ἐργάτης
Νικῶν ἀτεχνῶς[10] τὸν σοφὸν πρὶν Ὀρφέα
Τοῖς ἐμφύτοις κρούμασι[11] τῆς εὐγλωτἱίας,
Ἢ μᾶλλον αὐτὸς[12] μουσικὴν εἶχε πλάσιν[13]
Ἐκ τῆς περὶ τὴν φύσιν εὐαρμοσἱίας·
Θραυσθεὶς δὲ γοργῶς ἐξελύθη τὸν τόνον[14],
Καὶ νῦν σιωπᾷ τῶν μελῶν κεκλασμένων[15],
Καὶ τῆς καλῆς μαγάδος ἐμπεφραγμένης.
Τῆς γὰρ ὑπάτης ἐκραγείσης καρδίας[16]
Ἀμήχανον ζῆν καὶ λαλεῖν τὸ σαρκίον,

[1] Cod. Flor. ἐσἱερημένης. St. ἐσἱερημένος. In notis : ἐσἱερημένοις melius cod. Mon.

[2] Cod. suppl. εἰσδέχει.

[3] ῥ' οὐχί cod. suppl.

[4] Cod. Flor. θρηνῳδίας.

[5] St. σῇ συντόνῳ.

[6] Cod. suppl. οὗ pro ποῦ.

[7] Cod. suppl. φιλότιμον. Cf. supra CVI A, 17.

[8] Cod. Flor. omittit δεῖ.

[9] St. ἐπεὶ cod. Mon.

[10] Cod. suppl. εὐτεχνῶς.

[11] Cod. Flor. κρούσμασι. Infra v. 95 τὸ κροῦμα.

[12] Codd. Flor. αὐτόν.

[13] Cod. suppl. πάσιν.

[14] νόμον cod. suppl.

[15] Cod. suppl. κεκλεισμένων. Alter voluit κεκλησμένων.

[16] V. 90 et 91 desunt in codd. meis. Ex St. supplevi.

Ὦ[1] τάχα νευρὰ καὶ γλυφὶς[2] ἦν τὸ σ7όμα.
Πλὴν ἀλλὰ κἀμοὶ δυσ7υχῶς ὑποῤῥέει
Τὸ φθέγμα καὶ τὸ κροῦμα[3] καὶ τὸ σύντονον·
* Οὐ γὰρ θεμιτὸν, εἰ σιγᾷς, ὦ δέσποτα,
Κομψῶς παρ' ἡμῖν ὀργανοῦσθαι τὸν λόγον
Τοῖς ζῶσι νεκροῖς καὶ πνοῆς ἀλλοτρίοις[4]·
Ἁπλῶς δὲ τίς οὕτω σε θερμῶς δακρύσει,
Τῆς φύσεως τὸ θαῦμα τῆς ἀνθρωπίνης,
Ὡς ἐκραγῆναι τῇ πυρᾷ καὶ τὸν λίθον,
Ὃς φεῦ κατασχὼν ὑπὸ γῆν ἔκρυψέ σε;
Ἢ τῇ κατὰ χείμαῤῥον[5] ἀσχέτῳ ῥύμῃ
Τῆς ἐκ σ7εναγμῶν δαψιλοῦς ἐπομβρίας
Τὸ τῆς τελευτῆς ἐκλυθῆναι θριγγίον,
Ὡς ἂν πιανθῇ τῇ ῥοῇ[6] τὸ σαρκίον
Τοῖς[7] τοῦ πνίγους ἄνθραξιν ἐξικμασμένον,
Καὶ καθάπερ χλόη τις ἀνθήσῃ[8] πάλιν,
Ἀναψυχούσης τῆς πρὸς ὄρθρον ἰκμάδος;
Ἀλλ' ὢ πόποι[9], τί τοῦτο; φεῦ τοῦ νῦν πάθους!
Ὁ κείμενος γὰρ οὐ προσέσχε τοῖς λόγοις,
Μὴ γοῦν πρὸς ὀργὴν ἐκτραπεὶς ἀπεσ7ράφη;
Καὶ ποῦ θεμιτὸν εἰς φιλάνθρωπον φύσιν[10];
Βασιλεύς[11]. Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς μηδαμῶς σε δακρύειν
Ἐξ ἑσπέρας ἄντικρυς εἰς φῶς ἠγμένον[12],

[1] St. ὦ ταχα. In not.: ᾧ scribendum.

[2] Cod. Flor. γλυφῆς.

[3] τὸ κρ. καὶ τὸ φθ. cod. Mon. Conf. supra not. ad v. 85.

[4] Cod. Flor. ἀλλοτρίας, et supra ex correctione ἀλλο7ρίοις.

[5] Cod. Flor. χείμαρον.

[6] St. τῇ ῥυῇ.

[7] Cod. suppl. ταῖς. Cod. Flor. Ταῖς τοῦ — ἐξεικασμένον.

[8] Cod. Flor. ἀνθήσει.

[9] St. ὤποποι.

[10] Ad marg. cod. suppl. σ7ίχοι ριγ', id est 113.

[11] Cod. suppl. et St. Ὁ πατὴρ βασ.

[12] Cod. suppl. εἰργμένον.

Καὶ [1] ζῶντα καλῶς καὶ Θεῷ συνημμένον·
Ἐπεὶ δὲ πενθεῖν ἐκβιάζεις τὴν φύσιν,
Ἁρμόζομαι δὴ πατρικῶν θρήνων μέλος,
Ὦ σκύμνε καὶ παῖ καὶ νεοττὲ δέσποτα·
Πλὴν οὐκ ἐπαινῶ τοὺς κενοὺς φυτοσπόρους,
Οἳ τοὺς τάφους ὁρῶσι καὶ τὰς εἰκόνας [2],
Καὶ τὰς ἐφεξῆς ἀγνοοῦντες [3] ἐλπίδας,
Ἐπιβοῶνται δυσπαθῶς τοὺς φιλτάτους,
Ὡς οὐκέτι βλέψοντες [4] αὐτοὺς ἐκ τάφων.
Οἶδα γὰρ ὢν ἄνθρωπος ἔμψυχος φύσις,
Θνητὸς πεπηγὼς ἐκ γονῆς πρωτοσπόρου,
Υἱός τε ῥευστῶν καὶ πατὴρ θανουμένων,
Εἰκὼν [5] Θεοῦ καὶ πλάσμα καὶ σκεῦος Λόγου
Πηλῷ φυραθὲν [6] καὶ φθορᾷ πολυτρόπῳ;
Εἰ καὶ βασιλεὺς Αὐσονάρχης εὑρέθην [7],
Καὶ πείθομαι ζῆν τὴν ψυχὴν τοῦ φιλτάτου
Πρὸς τὴν ξένην ἔγερσιν ἡτοιμασμένου [8].
Ἀλλ' ὦ χάρις τέθνηκας, ὢ τίνος χάριν
(Ἐρήσομαι γὰρ κἂν σιγᾷς τεθαμμένος)
Εἰς γῆν ἀγαθὴν ὑπ' ἐμοὶ [9] πρὶν [10] ἐσπάρης;
Καὶ γὰρ γεωργὸς ἐκ Θεοῦ σὸς ἐκρίθην,
Σὺ δὲ προελθὼν εἰς χλοάζοντα στάχυν,
Ὁ κόκκος ὁ ζῶν εἰς βασίλειον δρόσον,
Ἄωρος εὐθὺς φεῦ θερισθεὶς ἐφθάρης·

[1] Hic versus deest in St. qui in notis indicat ex cod. Mon. ubi *μᾶλλον* pro *καλῶς*. Mox v. 118 pro *ἁρμόζομαι* fort. leg. *ἁρμόζομεν*.

[2] Hic versus deest in cod. suppl.

[3] Cod. Flor. *ἀγνοοῦντας*.

[4] Cod. Flor. et St. *βλέψοντας*.

[5] Hunc v. non habet St.

[6] St. *φορευθεὶς καὶ φθορᾷ παλυτρόπῳ* (*sic*).

[7] Cod. Flor. *εὑρέθη*.

[8] Cod. Flor. *ἡτοιμασμένον*.

[9] Fort. *ὑπ' ἐμοῦ*.

[10] St. ex cod. Mon. *πρὶν* supplet.

Καὶ νῦν σε πικρῶς ἐνσπαρέντα τοῖς[1] λίθοις
Ἡ τῆς τελευτῆς δυσΊυχῶς[2] αὖλαξ[3] φέρει·
Πλὴν[4] ἔσΊιν, ὦ παῖ, τῷ Θεῷ ζῶσα δρόσος,
Υφ' ἧς λιπανθεὶς εὐσΊαθὴς[5] ἔσῃ σΊάχυς,
* Ὡς ἂν ὁ καρπὸς[6] ἐντεθῇ τῶν πρακτέων[7]
Τῷ μυσΊικῷ σιτῶνι τῆς σωτηρίας.
Ἐγὼ φυτουργὸς, ἀλλὰ σύ μοι δενδρίον·
Ἐν θάλπεσι δὲ καὶ κρυμοῖς τεθραμμένον·
Ἃ[8] τοῦ χρόνου δίδωσιν ὁ δρόμος[9] ῥέων,
Ὅταν ὁ καρπὸς[10] τῶν καλῶν ὑπεκβράσας[11]
ἭδισΊον ἐκ τῆς ὥρας ἀνέδειξέ σε,
Φεῦ καθάπερ σύκινον ἐτμήθης ξύλον,
Ἄκαρπον ἑσΊὼς καὶ καταργοῦν τὸν τόπον·
Ὢ τῆς ἀφειδῶς ἐκτεμούσης[12] ἀξίνης
Δένδρον κομῶν τοσοῦτον! ὢ πικρᾶς τύχης!
Ὢ τίς μαρασμὸς τῶν μελῶν σου τοὺς κλάδους
Ἐν γῇ κατασχὼν ὑποτήκει τὴν δρόσον!
Πῶς καὶ τὸ φύλλον τῆς χρυσῆς ὄντως κόμης
Ἐκρεῖ σΊερηθὲν τῆς χλιδῆς τῆς ἐμφύτου!
Πλὴν οὐχὶ πυρὸς ἀλλ' Ἐδὲμ σύ μοι[13] ξύλον
Μεταφυτευθὲν[14] εἰς τρυφῆς διεξόδους·
Οὐ γὰρ ἐγεύσω τοῦ ξύλου[15] τῆς βρώσεως,

[1] *τοῖς* deest in cod. suppl.

[2] Cod. suppl. *δυσΊυχών*.

[3] Cf. cod. Par. CXLIX, 18.

[4] Vs. 142-145 translati in cod. Mon. post v. 156.

[5] St. *εὐπαθὴς* — *ἔσΊη*.

[6] Cf. cod. Flor. XLIV, 52.

[7] Conf. supra I, 73.

[8] Conf. supra CXXXIV, 6.

[9] Codd. Flor. *ὁ χρόνος*.

[10] Cod. Esc. CLXXXIV, 2 : *Καρπὸν εὐπέπαντον ἀρετῶν*.

[11] St. *ὑπεμβράσας*. Cod. suppl. *ὑπερεκβάσεις*. Cod. Paris. LV, 38 : *Ὅταν ὁ θυμὸς τῆς ψυχῆς ὑπεκβράσῃ*. Quæ vox addenda lexicis.

[12] St. *ἐκτενούσης*.

[13] St. *σύμος*.

[14] St. *μὴ ἀφυτευθέν*.

[15] Genes. I, 29.

Οὐδ' ἐξελύθης τῇ νόσῳ τῆς φύσεως,
Ἄσαρκε μικροῦ καὶ παθῶν ὑπέρτερε,
Πρὶν ἐκρυῆναι τὴν δρόσον τοῦ σώματος.
Ὦ τίς τὸ σεμνὸν[1] *τῆς ἐμῆς βλάστης ῥόδον*
Τέμνει πρὸ καιροῦ συμφορᾷ τεθηγμένῃ[2]*;*
Πλὴν ἐκπιεσθὲν μυστικὸν μύρον χέεις,
Ἐμοὶ δὲ τὸ ζῆν εὐμαρῶς[3] *ἀναψύχεις,*
* *Ἔαρ τεθηλὸς ἐμβαλὼν*[4] *ταῖς ἐλπίσιν,*
Ἐν ᾧ περιλαλοῦσι τὸν παντεργάτην[5]
Χελιδόνες[6] *φανέντες ἐξ ἐρημίας,*
Ὅσοι λυθέντες τοῦ κρυμοῦ καὶ τοῦ γνόφου,
Καὶ τῆς ῥυπαρᾶς ἡδονῆς τοῦ σαρκίου,
Φαιδρᾶς ὑπὲρ γῆν εὐποροῦσιν αἰθρίας.
Τίς[7] *βασιλικῆς βότρυν ἁβρὸν*[8] *ἀμπέλου*
Τρυγᾷ θρασυνθεὶς ὀμφακίζοντα βλέπειν[9]*;*
Πλὴν καὶ τρυγηθεὶς καὶ θλιβεὶς οὐκ ἐῤῥύης[10]*·*
Ὁ γὰρ νοητὸς ἀμπελών σε λαμβάνει,
Καὶ ζῇς ἐν αὐτῷ μὴ πλοούμενος τρύγην,
Ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς ἐκταθεὶς καὶ περκάσας,
Ὦ βότρυ καὶ ῥὰξ καὶ σταφὶς τετηγμένη[11]*!*
Οἴμοι τί τοῦτο καὶ πάλιν ἐρήσομαι;
Πῶς ἐκρυεισῶν τῶν φλεβῶν τοῦ σαρκίου
Κεῖται μαρανθεὶς ὑπὸ γῆν ὁ δεσπότης;
Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸν ὡς ἔχει φαντάζομαι
Τὸν νοῦν περισπῶν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων.

[1] Cod. Mon. *φαιδρός*.
[2] Codd. *τεθιγμένῃ*.
[3] *ἀναρῶς* St. qui *εὐμαρῶς* ex cod. M. recipit.
[4] Cod. Flor. et St. *ἐμβαλόν*.
[5] Cf. cod. Par. CLXXII, 22.
[6] St. *χελιδόνος φανέντος*.
[7] Cod. Flor. *τῆς* pro *τίς*.
[8] St. *ἀδρόν*.
[9] St. *βλέπων*.
[10] Cod. Flor. *ἐῤῥύεις*.
[11] Codd. Flor. *τεθηγμένη*.

Ποῦ μοι τὸ κάλλος τοῦ προσώπου τὸ ξένον,
Ὃ σεμνότης[1] ἔγραψε σὺν εὐεξίᾳ;
Ποῦ μοι τὸ σεμνὸν[2] τῆς χλιδῆς τῶν ὀμμάτων,
Ὃ τὴν Ἀερμὼν[3] ἐξενίκησε δρόσον;
Εἰ γὰρ[4] τὸ σῶφρον εἶχε θαυμάσας μόνον
Κάλλος γυναικὸς μὴ σκοπῶν ἀλλοτρίας,
Ὁ δεσπότης ἐκεῖνος, ἡ ξένη φύσις[5],
Καὶ παιδαγωγὸς τῆς ῥιπῆς ἣν ἐκ βρέφους
Θυμοῦ καθαρὸν[6] εὐτυχήσας τὸ βλέπειν,
Ποῦ δὴ θεμιτὸν ἐμψυγείσας τὰς κόρας
Εἰς λάκκον[7] ὀργῆς ἐκρυῆναι καὶ γνόφον;
Ὦ ῥὶς ἀγαθὴ καὶ φθορᾶς ὑπερτέρα
Πρὸς τὴν περιττὴν τῆς τρυφῆς εὐοσμίαν!
Τοὺς γὰρ μυρεψοὺς τῶν παθῶν ἀπεστράφης
Ἐκ τῶν πρὸς ἁβρότητα καὶ θρύψιν[8] μύρων,
Μὴ μαλακισθῇ τὴν ψυχὴν ὁ γεννάδας.
Πῶς σοι τὸ χόνδρον ἐκπεσὸν[9] τῶν ὀστέων
Οἰχήσεται νῦν τῇ νομῇ τῆς σαπρίας;
Ποῦ δῆτα[10] παιδὸς ἀσφαλεῖς ὤτων πτύχες;
Ὁ νοῦς γὰρ ὑμῖν ἀκριβῶς ἐπεστάτει[11],
Τοὺς ψιθυρισμοὺς ἐξορίζων ὡς νόθους,
Τοῖς ῥήμασι δὲ τῆς γραφῆς τῆς ἐνθέου
Τὰς εἰσαγωγὰς εὐτρεπεῖς καθιστάνων.
Οἴμοι φραγεῖσαι κεῖσθε[12]· φεῦ καὶ τί δράσω;

[1] Cod. suppl. σεμνότερον.

[2] φαιδρὸν cod. Mon.

[3] St. ἀερνών. In notis : «αἴθριον scribendum sit.» Male. Cf. Psalm. CXXXII, 3.

[4] St. εἰνάρ. In notis : εἰς γὰρ ex cod. recipiendum.

[5] Cod. Mon. ὁ στεφανίτης.

[6] Cod. suppl. καθαρεῖν.

[7] Apocalyps. XIV, 19.

[8] Cod. suppl. θρίψιν.

[9] Cod. Flor. ἐκπεσών.

[10] Cod. suppl. Ποῦ δὴ τά.

[11] Cod. Flor. ὑπεστάτει.

[12] Codd. Flor. κεῖσαι.

Τίς καὶ τὸ σίμβλον, τὸ γλυκάζον φεῦ στόμα,
Θραύσας μετ' ὀργῆς ὡς μελίττας[1] ἐξάγει
Τοὺς ἀσχέτῳ πλήττοντας[2] ἐνστάσει πόνους[3];
Ποῖος δὲ κηφὴν τὸν γλυκὺν ῥοῦν ἐσθίει,
Λαθὼν τὸν ἑσμὸν τῶν καλῶν τῶν ἀστέρων[4];
Χεῖρες δέ σοι ναρκῶσι κατεσταλμέναι,
Χεῖρες καθαραὶ[5] σαρκικῶν συγχωσμάτων[6],
* Ἃς μᾶλλον ἐχρῆν μηδαμῶς ὑποῤῥέειν
Ἐκ τῆς ἐπαφῆς μὴ βλαβείσας τοῦ ξύλου[7].
Φεῦ πῶς διὰ σὲ τὸ φθαρέν μοι σκυμνίον
Τὰς κιῤῥοειδεῖς[8] ἀμφιέννυμαι τρίχας,
Καὶ ζῶ μετὰ σὲ καὶ τὸ φῶς τοῦτο βλέπω,
Καὶ μὴ καθεύδων ὡς λέων ὠρύομαι[9];
Δέσποινα[10]. Ἥλιε καὶ γῆ καὶ βροτῶν ἅπαν γένος
(Καὶ γὰρ συνελθεῖν ἐν βραχεῖ δεῖ τὴν κτίσιν,)
Ἔτι σιωπῶ καὶ κατείργω τὸν γόον,
Τοῦ δεσπότου σιγῶντος! ὢ τοῦ φιλτάτου!
Καὶ πῶς[11] ἀνεκτὸν, εἴ γε τὰς ὄρνεις[12] λόγος
Ὑπὲρ νεοττῶν ἐκβιάζεσθαι κλάειν;
Πρὸς γὰρ τὸ φιλόστοργον ἡ φύσις ῥέπει,

[1] An ὡς μελιττεύς? Sed fort. nihil mutandum.

[2] Cod. suppl. πλῆττον. Fort. πλάττοντας.

[3] Codd. Flor. ἐν στάσει πόνων.

[4] In marg. ἀπτέρων. Fort. εὐπτέρων. St. habet τῶν εὐπόρων.

[5] Cod. suppl. καθαραῖς. St. in notis: ῥυπαραὶ cod. Mon. utrumque quanquam contrarium locum habet, cum συγχώσματα σαρκικά aut carnis ipsius tumorem, quo mortua manus polluatur, significare possit aut ad voluptates transferre, a quibus alienæ manus fuerint.

[6] Leg. συγχρωσμάτων.

[7] Cod. suppl. μὴ βραβείσας. Cod. Flor. τὸ ξύλον.

[8] Cod. Flor. κηῤῥοειδεῖς.

[9] Ad oram cod. suppl. στίχοι ρί. Cf. supra ad v. 113.

[10] Cod. Vat. et cod. suppl. Ἡ μήτηρ δέσποινα.

[11] Cod. suppl. πᾶς pro πῶς.

[12] Cod. Vat. et cod. suppl. ὄρνις.

Βοᾷ δὲ πικρῶς καὶ θρασὺς θὴρ ἔσθ' ὅτε,
Ἂν ἀποβαλὼν εὑρεθῇ τὸ σκυμνίον·
Καὶ δάμαλις μὲν μόσχον ἐθρήνησέ που,
Τοῦ τῶν μυκηθμῶν ἐνταθέντος ὀργάνου·
Δορκὰς δὲ νεβρὸν[1] εἰ προκείμενον βλέποι[2],
Τῆς φύσεως τὸ πάθος οὐκ ἂν ἐκφύγοι·
Ὅλως δὲ τίς οὐκ οἶδε τὴν ἔμπνουν φύσιν
Ἐν τοῖς λυπηροῖς δυσπαθεῖν ὑπειργμένην[3];
Πῶς οὖν ἐπὶ σοὶ μὴ σπαράξω τὴν κόμην;
Πῶς μὴ δὲ τοῖς ὄνυξι ῥήξω τὰς γνάθους;
* Δεῖ γάρ με κιρνᾶν τὰς ῥοὰς τῶν δακρύων
Ἐρυθροβαφεῖ[4] συμφορᾷ σπαραγμάτων·
Ἠγάπησα[5] δ' ἂν εἴπερ ἦν μοι τεκνίον,
Ἢ χαλκὸς, ἢ σίδηρος, ἢ δρῦς, ἢ φύσις[6],
Ἢ λίθος ὑγρὸς, ἢ κεκομμένη πίτυς,
Ὡς ἂν ἀποῤῥαγέντα πενθήσω[7] κλάδον
Ἀρωματικὰς τὰς χοὰς ποιουμένη·
Τάχα γὰρ ἂν ἐντεῦθεν ἐσφαίρωσά σοι
Καὶ μαργάρους παγέντας, εἰ μή τις φθόνος,
Ἀνθ' ὧν ποτε ζῶν δεσποτικῶς εὐπόρεις·
Νυνὶ δὲ πενθεῖν εὐπρεπῶς οὐκ ἰσχύω·
Πρὸς γὰρ τὸ δυσαίσθητον[8] οὐκ ἐξετράπην·
Ἀλλ' ἅπτεται μὲν τῆς ψυχῆς μου τὸ θλίβον·
Ἀνάπτεται δὲ τῶν φλεβῶν ἡ θερμότης,
Καὶ γίνεται φλὸξ ἡ πυρὰ τῆς καρδίας,
Ὅταν λάβῃ τὸ πνεῦμα τῶν στεναγμάτων,

[1] νεβρῶν cod. suppl.
[2] Cod. Flor. βλέπει et supr. οι.
[3] ὑπειργμένα cod. Flor.
[4] Cod. Flor. ἐρυθροβαφῆ. Conf. cod. Par. XLIV, 22.
[5] Cod. suppl. Ἡγησάμην δ' ἄν. Fort. Ἦτ' ἠγάπησ' ἂν εἴπερ ἤμην, τεκνίον.
[6] Fort. τὴν φύσιν.
[7] πειθήσω apograph. Matrang.
[8] Infra CXCVIII, 60.

Καὶ βόσκεται τὸ δρᾶγμα[1] τῆς εὐταξίας,
Δριμὺν δὲ καπνὸν ἐνσκεδάζει τοῖς λόγοις,
Ὡς ἂν τὸ λυποῦν ἐκρυῇ τῶν ὀμμάτων.
Παπαὶ παπαὶ τί τοῦτο; πῆ χάρις χάρις;
Ἰωάννη[2], τί τοῦτο; μὴ ζῶν ἐκρύβης;
Ἧκε πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ φεῦ νῦν οὐ πνέεις.
Ἰωάννη, τί τοῦτο; καὶ πῶς ἡρπάγης;
Ὢ τήκομαι τὰ σπλάγχνα καὶ πῶς δακρύσω!
Δεινὸν τὸ παρὸν, ἀλλὰ τί δῆτα δράσω;
* Πικρὸν τὸ λυποῦν[3], ἀλλὰ τί λέξω πρέπον;
Ἰωάννη, πιμπρᾷς με· τίς δώσει[4] δρόσον;
Πῆ τὰς ἀγαθὰς τῆς τεκούσης ἐλπίδας,
Ὦ παῖ, λαβὼν ἔκρυψας; ὢ πῶς ἰσχύσω[5];
Φεῦ φεῦ σιωπᾷς; οὐδ' ἀπόκρισιν[6] δίδως;
Ἆρ' οὐδὲ πατρὸς οὐδὲ μητρὸς αἰσθάνῃ,
Κωφὸς πρὸς ᾠδὰς εὑρεθεὶς τραχυτέρας;
Ἄνδρες γυναῖκες δεῦτε πενθήσατέ με[7]
Τερπνὸν πρὸς ἀκμὴν ἀποβαλοῦσαν[8] ῥόδον.
Γῆ μὲν γὰρ ἴσως, κἂν ῥυὲν φύλλον πέσῃ,
Πάλιν ἔχει τὸ χρῆμα κατειλημμένον·
Ἐμοῦ δὲ πικρῶς ἐκπεσὼν ὁ δεσπότης[9]
Κεῖται σιωπῶν εἰς μυχοὺς γῆς[10] ἐσχάτους.
Ἐγὼ δὲ καὶ ζῶ καὶ βλέπω τὸν ἥλιον,
Ἣν μᾶλλον ἐχρῆν συνθανεῖν τῷ φιλτάτῳ[11].

[1] Cod. Flor. δράμα et supra δρᾶγμα, quod metaphorico sensu, *segetem, fructum*, recepi. Ceteri δρᾶμα.

[2] Fort. Ἰωάνη. Versus notati 261 et 262 desunt in cod. Flor.

[3] Fort. λοιπόν sive λεῖπον.

[4] Cod. suppl. δώσας.

[5] Cod. suppl. ἰσχύω.

[6] Cod. Vat. ὑποκρίσιν.

[7] πενθήσατέ μοι cod. Flor.

[8] Cod. suppl. ἀποβαλοῦσα.

[9] Cod. Mon. ὁ φίλτατος.

[10] ἀπόκρυφος cod. Mon.

[11] Cod. Mon. τῷ δεσπότῃ.

Ἥλιε (καὶ γὰρ πανταχοῦ γῆς ἐκτρέχεις),
Ποῦ Νιόβης τὸ πάθος ἐκδίδασκέ με;
Ὢ πῶς ἐπαινῶ τὴν φορὰν τῶν δακρύων,
Ὅταν λίθου δύναμις αὐτὴν ἐξάγῃ[1];
Ῥευστὴ δὲ σαρκὸς ἐκτροπὴ καὶ χαυνότης
Πρὸς τὸν τοσοῦτον ὄγκον οὐκ ἂν ἀρκέσοι;
Ὁ δεσπότης ἀπῆλθεν· ὢ κοινοῦ πάθους!
Ὁ δεσπότης χνοῦς ὁ γλυκὺς[2] ὁ γεννάδας,
Ἡ κατὰ παθῶν δυσμενῶν εὐανδρία,
Τὸ θαῦμα τῆς γῆς ὁ χρυσοῦς ὁ δεσπότης,
* Ἀὴρ ἵνα τί μὴ πνοὴν αὖθις δίδως
Καὶ ζῶντα σαφῶς ὀργανοῖς μοι τὸν νέον;
Αἰθὴρ ἵνα τί μὴ παρὼν θάλπεις[3] πάλιν
Κρυμοῖς μαρανθὲν φθαρτικοῖς τὸ σαρκίον;
Ὕδωρ ἵνα τί μὴ δροσίζεις[4] τὸν μέγαν
Αὐχμῷ[5] τελευτῆς δυστυχῶς πεφρυγμένον;
Ῥάγηθι γῆ ῥάγηθι, δός μοι τὴν θίβην
Ἐν ᾗ συναφθεὶς[6] ὁ χρυσοῦς χοῦς ἐκρύβη.
Παπαὶ σιγᾷ τὰ πάντα καὶ τί δεῖ λέγειν;
Ἰωάννη, πρόελθε[7] τῆς παροικίας·
Οἴκησον αὖθις μητρικῶν σπλάγχνων στέγην.
Οὐ γὰρ μισῶ τὸ σῶμα κἂν ἀπεψύγη·
Δυνήσομαι δὲ πανταχοῦ[8] τοῦτο στέγειν,
Ἕως τελευτῆς καὶ ταφῆς καὶ λειψάνων.
Ὢ δυστυχὴς ἔγωγε παρ' ὅσον[9] πνέω

[1] Cod. Mon. ἐκχέη quod præferendum. St.

[2] St. ὁ γλυκός.

[3] Cod. Flor. θάλπης.

[4] Cod. Flor. δροσίζης.

[5] Cf. cod. Par. xiv, 380.

[6] Cod. Flor. συναφθείς et supra συνηφθείς. Cod. suppl. et cod. Vat. συληθείς.

[7] Codd. Flor. προῆλθε. Pro Ἰωάννη fort. leg. Ἰωάνη.

[8] Cod. Mon. πανταχῆ.

[9] Cod. Vat. παρόσον.

Τοῦ φιλτάτου θανόντος! ὦ πικροῦ[1] βίου!
Τί μοι τὰ φαιδρὰ τῆς πολυζήλου τύχης,
Ἡ πορφύρα, τὰ σκῆπτρα, τὸ χρυσοῦν στέφος,
Ὁ μαργαρίτης, ἡ χλαμὺς, ὁ λυχνίτης,
Ὁ θῶκος αὐτὸς, ἡ βαφὴ τῆς ἀρβύλης,
Πέπλα, τρυφὴ, χρήματα, προσθήκη κράτους,
Δορυφόροι, κτήματα, γυναῖκες, κόραι,
Στρωμνὴ[2] μαλακὴ, θρύψις, ἁβρότης, γέλως;
Τί καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ῥοῆς τῆς ἀστάτου,
Ἂν οὐκέτι πνέοντα τὸν παῖδα βλέπω;
* Φεῦ, φεῦ θανατῶ συσχεθεῖσα τοῖς πόνοις,
Καὶ λειποθυμῶ[3] καὶ λαλεῖν οὐ δύναμαι.

Βασιλεύς[4]. Εἶτά σε μὲν προὔθηκε[5] νεκρὸν ὁ χρόνος·
Θρηνεῖ δὲ πατὴρ καὶ τεκοῦσα δακρύει·
Πενθεῖ δὲ καὶ πᾶν τὸ προσῆκον, ὡς θέμις,
Μελαμβαφεῖς[6] χιτῶνας ἠμφιεσμένοι.
Ὁ παῖς δὲ μετρεῖ[7] τὰς λαβὰς τῶν δακρύων
Ποθῶν[8] ἀτεχνῶς[9] καὶ τελευτήσαντά σε,
Ὦ σύγγονε ζῶν, κἂν ἀφ' ἡμῶν ἡρπάγης.
Ἐγὼ δὲ λαλῶν οὐ σαφῶς σε δακρύω·
Τὸ γὰρ πάθος τὴν φύσιν ἐξέτηξέ μοι[10]
Στυγνὰς καθιστῶν τῆς ψυχῆς τὰς ἐμφάσεις[11].

[1] Cod. Flor. μικροῦ.

[2] στρομνή cod. Flor.

[3] Cod. suppl. λυποθυμῶ.

[4] Cod. Vat. et cod. suppl. Βασιλεὺς ἀδελφός.

[5] Cod. Vat. προὔθηκεν.

[6] Codd. Vat. Flor. et suppl. μελεμβαφεῖς. Cf. cod. Par. CXLIX, 110. Tzetz. *Ep.* 68 : Σὺ δὲ μελίπηκτον ἀλλ' οὐ μελέμβαφον (fort. leg. μελάμβαφον) ψαθαρὸν ἀπέσταλκας ἐπὶ πίνακος.

[7] Cod. Vat. μερεῖ.

[8] St. in notis : πολῶν cod. Mon. librarii culpa.

[9] Cod. suppl. εὐτεχνῶς.

[10] Cod. Flor. με et supra μοι.

[11] Hic versus deest in cod. suppl. et in Vat.

Πλὴν εἴπερ[1] ἀντίλυτρον ἐξῆν εἰσφέρειν,
Ὦ πνεῦμα καὶ φῶς τῆς ψυχῆς τοῦ συγγόνου,
Αὐτὴν ἂν αὐτὴν[2] τὴν ψυχὴν προηκάμην·
Ἐπεὶ δὲ θανὼν τὴν ἀνάστασιν μένει,
Καθ' ἣν τὸ νεκρὸν[3] αὖθις ἀνθοῦν ὀστέον
Καὶ σάρκα ποιεῖ καὶ πνοὴν προσλαμβάνει,
Καὶ νεῦρα πυκνὰ καὶ φλεβῶν πόρους φύει[4],
Καὶ πήγνυται ζῶν εἰς μελῶν διαρτίαν,
Καὶ βηματίζει καὶ ποδὶ κούφῳ τρέχει,
Καὶ γίνεται πῦρ καὶ πρὸς αἰθέρα βλέπει,
Καὶ δείκνυται φῶς, εἰ δὲ μὴ, νὺξ καὶ σκότος·
Τί δεῖ με ποιεῖν; ἀλλὰ πένθει[5], καρδία,
Τὸν σύγγονον, φεῦ, τὴν ὁμόπνουν[6] καρδίαν.
* Ὡς ἡ βραδυτὴς ἀνιᾷ με τοῦ χρόνου,
Κἂν εἰς τὸν ἀκμάζοντα δεσπότην ῥέῃ·
Ὃ τάχα φησὶ καὶ σιγῶν ὁ δεσπότης[7].
Ἦν γὰρ ἐκεῖνος εὐπρεπὴς, ὥρας γέμων,
Ὥρας φυσικῆς οὐ κατηναγκασμένης,
Ἡδὺς, προσηνὴς, εὐφυὴς, ὅλος χάρις.
Ἦν ἀρεϊκὸς, εἰ παρῆν ὅρος[8] μάχης,
Κυνηγετικὸς, εἰ παρεῖχεν ὁ χρόνος,
Δημηγορικὸς ἀκριβῶς φλόγα πνέων,
Θυμοῦ χαλινὸς[9], ἡδονῆς ἀντιστάτης,
Βραβεὺς[10] ἱλαρὸς, ἂν ἐλάνθανε τρέφων.
Ὢ πῶς μεταξὺ ζωγραφήσω τὸν μέγαν,

[1] Cod. suppl. et cod. Vat. εἰ μέν pro εἴπερ.
[2] Cod. Mon. ἐκείνων αὐτὴν τήν.
[3] Cod. Flor. τὸν νεκρόν.
[4] Cod. Mon. φέρει.
[5] St. πενθεῖ καρδία.
[6] Cf. infra ccxv, 89.
[7] Hic versus deest in codd. Vat. Flor. et suppl.
[8] Cod. suppl. ὄρη. An voluit ὥρη?
[9] Stob. III, 25 : Ψυχῆς χαλινός.
[10] Cod. Flor. βραβεῦ.

Πολλῶν χεθεισῶν συμφορῶν τῇ καρδίᾳ,
Καὶ τῆς ἐναργοῦς ἐκρεούσης[1] μοι χρόας;
Λευκὸς μὲν ἦν ἐκεῖνος ἀλλ' ὑπὲρ γάλα,
Εἰ καὶ τυρωθεὶς καὶ ϖαγεὶς τῇ συσΊάσει,
Λυθεῖσα χιὼν ὡς ὁρῶ νῦν εὑρέθη[2],
Τὸ Φυσικὸν δὲ Φῦκος οὐκ ἔχον ζέσιν,
Ἧ τὰς γνάθους ἔθαλπεν ἡ ξένη κρᾶσις,
Ἔσϐη ϖρὸς ὠχρὰν ἐκτραπὲν καχεξίαν·
Ἐμοὶ δὲ μικροῦ καθορῶντι[3] τὴν κόμην,
Κόμην ἐκείνην τὴν χρυσῆν, τὴν ὀλϐίαν,
Ἣν ἡ Φύσις ἔδειξεν ὡς Φῶς αἰθρίας,
Ἡλιοειδῶν[4] εὐποροῦσαν ἀκτίνων,
Καὶ τὸν[5] χρυσοῦν ἴουλον ἐνθυμουμένῳ,
Καὶ τὴν μελιχρὰν τῆς σοφῆς γλώτΊης χύσιν,
* Τὰς μὲν τρίχας ἵσΊησιν εὐθὺς ἡ Φρίκη[6],
Ἐγκόπ7εται δὲ τῆς βοῆς ἡ γοργότης,

[1] Cod. Flor. ἐκρεθύσης et supra εὑρεθείσας. Hoc probat correctiones Florentinas de conjectura esse, non ex alio codice.

[2] ὡς ὁρῶν νῦν εὑρέθης cod. Flor.

[3] Cod. Flor. καθορῶτι. Cod. suppl. καθορῶν τε. Cod. Vat. καθορῶν τι.

[4] Cod. Flor. ἡλιοειδῶς. Plura cum ἥλιος composita, omnino, opinor, nova, addam : Ἡλιοακτινόμορφος, Anon. cod. Par. 37, f. 159 v° : Πόθεν εἰς ἡμᾶς ϖαραγέγονας, ἡλιοακτινόμορφε. — Ἡλιοϐόλως, Anon. in Lucam, cod. Coislin. 110, fol. 49 v° : Καὶ εἰς τὴν σύμπασαν ἡλ. διαπεφοίτησε. — Ἡλιόδρομος, Anon. cod. Coisl. 394, fol. 1 v° : Καὶ σφαιρικὸν ϖόλον δὲ ἡλιόδρομον. — Ἡλιολαμπέω, Theodor. Stud. cod. Par. 891, fol. 52 r° : Ἡλιολαμπήσωμεν αὐτὰς τῇ θάλψει τῆς ϖνευματικῆς ἀγάπης. — Ἡλιονικήτωρ, Theodor. Lascar. ap. Mai, *Patr. Nov. Biblioth.* t. VI, p. 262. — Ἡλιοπρεπής, Germ. Cpolit. cod. Coisl. 278, fol. 211 v° : Τὰ ἡλιοπρεπῆ αὐχήματα τοῦ αὐσονοκράτορος. — Ἡλιόρατος, De S. Theodoro, cod. Par. 1447, fol. 4 r° : Ἡλιόρατε, θεσμοσυλλήπΊωρ σΊεφοκόμε. — Ἡλιοσέληνος, Jo. Tzetz. *Allegor. Il.* Proleg. 980, p. 56, ed. Boisson. : Λείψεις ἡλιοσέληνοι. — Ἡλιωνυμία, German. Cpol. *l. l.* : Ἔχει μὲν οὖν ὁ αὐτοκράτωρ τὴν ἡλιωνυμίαν ϖροσφυεσΊάτην. Adde et adverbium Ἡλιακῶς ex Proclo in Tim. p. 12.

[5] Cod. suppl. καὶ τὸ.

[6] Cod. Flor. ἡ χροία pro ἡ Φρίκη.

Καὶ βραδύνει τὸ φθέγμα ληφθὲν τοῖς πόνοις·
Ὅταν δὲ σαφῶς ἐννοήσω τὴν χάριν,
Ἣν εἰς τὰς ὀφρῦς ἡ φύσις ἐζωγράφει,
Καὶ τὴν γαληνότητα φεῦ τῶν ὀμμάτων,
Καὶ τῆς σιωπῆς τὰς λαλούσας ἐμφάσεις,
Καὶ τὴν σ7ιβαρὰν τῶν μελῶν εὐρυθμίαν[1],
Ὦ συγγόνου θέλξας με καθάπαξ[2] ἔρως,
Ὁρῶ σκοτεινὰς τὰς βολὰς τοῦ φωσφόρου.
Τί πρὸς σὲ τὸν τοσοῦτον, ὦ θεῖον τέρας,
Ὦ παῖ Χαριτώνυμε, κἂν ἀντεσ7ράφης,
Ἡ τὸν Γύγην σ7ρέφουσα πυκνὰ σφενδόνη[3]
(Τὸ γὰρ φυσικὸν κέντρον ἐσφαίρωσέ[4] σε
Τῷ συντόνῳ σφίγματι τῆς εὐεξίας)
Τὰς γραμμὰς ἰθύνασα[5] τῆς εὐταξίας
Πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν παθῶν ἀντισ7άσεις[6];
Πῶς οὖν περισχὼν ὁ τροχός[7] σε τῆς τύχης
Εἰς τὸν καθ' ἡμῶν ἐξεκύλισε δρόμον,
Καὶ πῶς μόνον δειχθέντα κατέκρυψέ σε;
Ἥλιε, πῶς ὁρῶ σε, πῶς δὲ καὶ πνέω,
Τῆς καρδιακῆς ἐκλυθείσης λαμπάδος,
Ἐν τῷ κατασχόντι με τῆς λύπης γνόφῳ;
Τίς μοι κρατῆρα[8] συμφορῶν ὀλεθρίων
Ἤνεγκε λαθὼν δυσμενὴς ὑπὸ σκότει;
Πόθεν[9] τὸ πικρὸν ἐξεπέμφθη μοι βέλος;
* Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸν οὐχ ὁρῶ τὸν τοξότην.

[1] Cod. Mon. διαρτίαν.

[2] Cod. Vat. καθάπερ. St. edit. μὴ καθάπαξ.

[3] Vid. Cicer. *De Offic.* III, 9.

[4] Cod. suppl. τὸν φυσικόν κέντρον ἐσφέρωσέ σε.

[5] Cod. Flor. ἰθύνουσα.

[6] Cod. Vat. et cod. suppl. ἀποσ7άσεις.

[7] Conf. cod. Par. LXXXI, 1.

[8] Theod. Hyrtac. *Ep.* 24: Τὸν ἄκρατον κρατῆρα φιλίας.

[9] St. πόθον.

Ὦ καρδιαλγῶ, κιρνάτω τις φάρμακον·
Ἐμεῖν γὰρ εἰκὸς τοὺς χυμοὺς τοῦ κινδύνου·
Ἀλλ' ἀγανακτεῖ δυσφορῶν ὁ δεσπότης·
Ἴσως γὰρ ὑπήκουσε τῶν σΊεναγμάτων,
Ὡς ἂν[1] τὸ λυποῦν ἀντιφάρμακον λάβοι.
Πλὴν, ὦ Χαριτώνυμε, τί ταῦτα[2] δράσεις;
Τὸ γὰρ ἀνιῶν[3] ἐντακέν μοι πρὸς βάθος[4]
Ἡ σὴ τελευτὴ δυσθεράπευτον κρίνει·
Εἰκὸς μὲν ἂν ἦν εἰ παρὼν κατεσκόπουν
Τὴν μητέρα θρηνοῦσαν, ὢ δεινῆς τύχης!
Τὴν ἐκφορὰν, τὸ σῶμα, τὴν ὕψου κλίνην,
Τὰς[5] οὐ γαμικὰς νεκρικὰς δὲ λαμπάδας,
Τὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐκμελεῖς[6] θρηνῳδίας,
Τὴν βασιλίδα, τὴν καλὴν ὁμευνέτιν,
Τὰς μὲν γνάθους δρύπΊουσαν ἐξ ἀθυμίας,
Αὐτὴν δὲ μικροῦ τὴν ψυχὴν ἠμαγμένην,
Χοὴν ἐπὶ σοὶ καταλείβουσαν ξένην[7]·
Ἔτι δὲ καὶ τὰ σκῆπΊρα, καὶ τοὺς οἰκέτας,
Καὶ τὸν[8] περιτΊὸν ὁρμαθὸν τῶν μαργάρων,
Καὶ[9] τύμβον αὐτὸν καὶ τὸν ἐνταῦθα[10] ζόφον,
Καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ξυμβολὴν τῆς μαργάρου·
Ἐπεὶ δὲ παρὼν οὐκ ἐτύγχανον τότε,

[1] Cod. Mon. ὁ γάρ.

[2] ταύτῃ cod. Vat.

[3] Cod. Flor. ἀνιοῦν.

[4] Cod. suppl. βάρος.

[5] Hic versus deest in cod. Vat.

[6] Cod. Flor. τὸν κοινὸν ἐμμελεῖς. Recte cod. suppl. ἐκμελεῖς, dissonas. Supra v. 76 ἄκομψον. In Cantacuz. 1, 230 : Κολοιὸς ἐκμελής. Ælian. *Hist. Anim.* II, 11, de eleph. : Φέρειν δὲ καὶ ἤχους ἐμμελεῖς. Recte ἐκμελεῖς suspicatus est Jacobsius, quem videre est de eadem confusione apud alios.

[7] Hunc versum omittit cod. Flor.

[8] Cod. Vat. καὶ τὸ περιτΊόν.

[9] Hic versus et sequens desunt in cod. Flor.

[10] Cod. Mon. ἐνταυθοῖ.

Πρὸς τὰς μεταξὺ μάχας ἠσχολημένος[1],
Νῦν δὴ σιωπῶ κατ' ἐμαυτόν σε[2] κλάων[3].
Βασίλισσα[4]. Κἂν ἡ κτίσις ἅπασα πενθεῖν ἰσχύῃ,
Κἂν[5] οἱ βασιλεῖς εὐπορῶσι δακρύων,
Κἂν ἡ βασιλὶς δυσφορῇ πρὸς τὸν πόνον[6],
Κἂν ἡ πρὸ μικροῦ βασίλισσα δακρύῳ,
Κἂν ζῶν ὁ πατὴρ οὐ δοκῇ[7] μοι φῶς[8] βλέπειν,
Σβεσθέντος εὐθὺς τοῦ πυρὸς[9] τῆς καρδίας
Ἐκ τῶν κατ' αὐτοῦ δυστυχῶν ἀγγελμάτων,
Κἂν ἡ τεκοῦσα, κἂν ἀδελφὸς, κἂν φίλος,
Κἂν ὁστισοῦν ἄνθρωπος ἀλγῇ συντόνως,
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν πρὸς τὸ νῦν, ἄνερ, πάθος·
Ἀλλ' εἴπερ ἐξῆν[10] συνδραμεῖν καὶ τοὺς λίθους,
Τὴν[11] τῆς λύπης αἴσθησιν εἰσδεδεγμένους,
Τότ' ἂν ἔφην τὸ πένθος εὐπρεπῶς ἔχειν·
Εἰ δ' ἀγγέλους ἔπεισε δακρύειν πάλιν
Ὁ δημιουργὸς προσλαβών σε τὸν μέγαν,
Ὡς καὶ τὸ κοινὸν[12] ἀκροᾶσθαι τῶν γόων[13],
(Εἰσὶ γὰρ ὡς δεῖ συμπαθεῖς τοῖς ἐξ ὕλης
Ὅσῳ[14] πλέον βλέπουσι τὴν κάτω πλάνην,)
Ἦν ἂν φορητόν· εἰ δὲ μὴ, φεῦ τῆς τύχης,
Ἡ καρδία τμήθητι, μὴ τέρας βλέπω,

[1] Cod. Vat. et cod. suppl. ἠσχολαμένος. Supra v. 383 : Πρὸς τὰς μεταξὺ τῶν παθῶν ἀντιστάσεις.

[2] Cod. Vat. σοι pro σε.

[3] Cod. suppl. κλαίων. Ad marg. στίχοι ζή. Non numerantur versus 327 et 343 qui desunt in codice.

[4] Cod. Vat. et cod. suppl. Ἡ γυνὴ βασιλίς.

[5] Hunc versum non habet cod. Vat.

[6] cod. Flor. et St. τὸ πάθος. Cod. suppl. δυσφορεῖ πρὸς τὸν πόνον.

[7] Cod. Flor. δοκεῖ.

[8] φῶς μοι cod. Vat. et cod. suppl.

[9] Cf. cod. Par. IV, 11.

[10] εἰ παρεξῆν cod. Vat.

[11] Cod. Flor. καί pro τήν.

[12] Cod. suppl. κοινεῖν.

[13] γόνων codd. Flor. et suppl.

[14] Cod. suppl. ὅσον.

Μὴ σῶμα νεκρὸν εἰς ἐμαυτὴν ἐμπνέει[1].
Ὕπαρ[2] τὸ λυποῦν, οὐκ ὄναρ, ὦ δέσποτα,
Καὶ φθέγξομαι[3] δὴ θαῦμα καὶ τοῦτο ξένον·
Ψυχὴν γὰρ οὐκ ἔχουσα πενθεῖν ἰσχύω·
Ποῦ μοι τὸ κάλλος, ἡ τρυφὴ[4] τῶν ὀμμάτων,
Τὰ σεμνὰ φιλήματα, τὸ γλυκὺ σίόμα;
* Ποῦ τὸ[5] χρυσοῦν πρόσωπον ὡς εἶδος ῥόδου;
Ποῦ τῶν λόγων τὰ ῥεῖθρα τῶν ὑπὲρ λόγον[6];
Ἔα τίς ἐφθόνησεν ἡμῖν τῆς τύχης;
Ὁ χρυσὸς ὡς χνοῦς ἐκριπισθεὶς ἐῤῥέτω,
Τὸν ἐκ λίθων σίέφανον οὐκέτι σίέγω·
Μαραίνεται γὰρ ὥσπερ ἂν ἦν ἐκ ῥόδων·
Τοὺς μαργάρους ἐντεῦθεν οὐ θέλω βλέπειν·
Κοινοὶ γάρ εἰσιν ἀκριβῶς ἀκτῆς[7] λίθοι·
Τὰ πέπλα, τὸν ῥοῦν τοῦ παγέντος ἀργύρου,
Τοὺς γαργαλισμοὺς[8] τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ κλέους,
Οἴχεσθέ μοι ῥιπίοῦντες οἱ δορυφόροι·
Τὴν δεσποτικὴν οὐχ ὁρῶ[9] γὰρ ἀξίαν.
Ἄνερ, γλυκὺ πρόσφθεγμα[10], φαιδρότης, χάρις,
Ἡβῶν σὺ νεκρὸς, χήρα δ' αὐτή σοι νέα,
Χήρα βρέφους ἄμοιρος, οὐ σίεναγμάτων·
Πλὴν ἀλλὰ παράνοιξον εἰ χρὴ τὸν τάφον,
Καὶ θανατῶσαν εἰσδέχου τὴν σύζυγον,
Ὥσπερ ποτὲ ζῶν ὑποθεὶς τὰς ἀγκάλας.

[1] Fort. ἐμπνέῃ.

[2] Codd. Flor. et suppl. ὑπέρ.

[3] Cod. suppl. φθέγγομαι. Cod. Vat. omittit δή.

[4] Cod. Vat. et cod. suppl. ἡ σίροφή. Non male.

[5] Cod. suppl. Ποῦ μοι τό.

[6] Cod. suppl. ὑπὲρ λόγων.

[7] Codd. Flor. et suppl. ἀκτίς.

[8] Infra ccxv, 65 : Καὶ τὰ τῆς δόξης φάσματα γαργαλισμοὶ νηπίων. Conf. v. cl. Boisson. ad Psellum, p. 234.

[9] Codd. ὁρῶν.

[10] Conf. supra cxxx, 71.

Τὸ γὰρ κατασχεῖν τῆς ϖνοῆς τὰς συρμάδας
Εἰς βόθρον, εἰς χοῦν, εἰς τελευτῆς ϖασΊάδα,
Τερπνὸν διὰ σὲ τὸν γλυκύν μοι δεσπότην·
Εἰ δὲ σΊέγεις[1] ἔρημον οἰκῶν τὸν τάφον,
Ἔχω κλάδον μέλανα τὸν φυτοσπόρον
Ὡς ἐκ ϖόνου φλέξαντος ἠνθρακωμένον,
* Καὶ τῆς[2] ἀκαλλοῦς ἐκτροπῆς τῶν ἀμφίων,
Εἰς ὃν καταπαύσασα ϖενθήσω ϖλέον,
Τῆς τρυγόνος τὸ φίλτρον ἐκμιμουμένη.
Φεῦ ϖῶς τὸ θερμὸν τῆς ψυχῆς τῷ ϖατρί μου
Ἔσϐη μαρανθὲν ἶσα καὶ φυτοῦ δρόσῳ;
Ὥσπερ δὲ φύλλον ἀσθενῆσαν ἐκρέει
Ἡ ϖρὶν διὰ σὲ τοῦ ϖροσώπου φαιδρότης,
Τοῦ τῆς φυλῆς δενδρῶνος[3] ἀπηνθηκότος·
Ἀλλ', ὦ γραφικὴ ϖλασΊικῆς ὑπερτέρα,
Καὶ ϖρὸς τὸ φαυλότατον εὐπορωτέρα,
Καὶ κατὰ τὸ ϖρόχειρον ἀφθονωτέρα,
Καὶ κατὰ τὴν ὅρασιν εὐπρεπεσΊέρα,
Καὶ κατὰ τὴν κίνησιν εὐχερεσΊέρα,
Καὶ ϖρὸς λόγου δύναμιν εὐτονωτέρα,
Καὶ ϖρὸς ϖάθους δήλωσιν εὐκρινεσΊέρα,
Κἂν εἰς μονιμότητος ἡτΊήθης χρόνον,
Ὡς ἂν γράφοις τὸν ἄνδρα σὺν ἀωρίᾳ,
Ἆρ' οὐχὶ λευκὸν τουτονὶ τυποῦν θέλεις;
Ἀλλ' ἀσθενὲς τὸ κόμμι[4] καὶ δοκεῖ μέλαν,
Ὅταν[5] ϖρὸς αὐτὸν συγκριθῇ τὸν δεσπότην.
Ἆρ' οὖν ἐρυθρόν; ἀλλὰ συνθήσεις ϖάχος,

[1] Cod. suppl. σΊέγεις et supra ης.
[2] Codd. mei et St. ἡ τῆς.
[3] Cod. Vat. δενδρῶν.
[4] Cod. Mon. et cod. suppl. τὸ κόμμυ. Cod. Flor. τὸ κόμμα.
[5] St. ὅσαν.

Καὶ τὴν φυσικὴν οὐ καλῶς γράψεις χρόαν.
Ποίῳ δὲ καὶ σχήματι καὶ σΊολίσματι
Γράψεις ἐκείνην εὐφυῶς μοι τὴν θέαν[1],
Οἷον δὲ τοπρὶν εἰς ἑορτῆς ἡμέραν
* Ὁ τῆς ἑορτῆς εἶχεν αὐτὸν ὀκρίβας[2];
Πῶς ἂν γράφοις τὸ θαῦμα[3]; Βαβαὶ τῆς τύχης·
Οὐδὲ γραφικὴ τοὺς ἐμοὺς λύει πόνους,
Ἣν ἐσχάτην ἔχουσι παραμυθίαν
Οἱ παρὰ[4] νεκροῖς δυσΊυχοῦντες ἐν βίῳ.
Εἰς τοῦτο λοιπὸν εὐσΊοχῶ ταύτης πλέον,
Τῇ καρδίᾳ γράψασα τὴν ἔμπνουν φύσιν
Ἐκ τῶν νοητῶν τῆς ψυχῆς κερασμάτων,
Ὁποῖος ἦν ἐκεῖνος ὁ πρῶτος τύπος,
Ὃς εἰς λίθου πίνακας ὑγροὺς[5] ἐῤῥύη
Δεινῶς μελανθεὶς τῆς φθορᾶς τῇ συγχύσει.
Ἀλλ' ὦ γραφικῆς εὐφυῶς[6] ἐπισΊάτα,
Ἀναψυχὴν γάρ τινα πολλάκις δίδως
Τοῖς ὑπὸ θερμῶν συμφορῶν πεφλεγμένοις[7]
Μετὰ μαρασμὸν[8] καὶ παρακμὴν τῆς λύπης,
Ἀφεὶς τὸ χρῶμα τοῦτο τῆς κοινῆς ὕλης,
Ὡς καὶ τὰ κοινὰ τῶν παθῶν ἄλλα[9] γράφοις,
Τὰς τῶν ἁπασῶν ἀρετῶν κίρνα χρόας,
Καὶ γράφε καλῶς τὸν χρυσοῦν μοι δεσπότην·
Πλὴν μηδὲ τοῦτο πρᾶτΊε· πόῤῥω γοῦν γίνῃ[10]·
Γραφήσεται γὰρ τοῦ θεοῦ τῷ δακτύλῳ

[1] τὴν πλάσιν cod. Mon.

[2] Cod. Flor. ὀκρύβας. Ed. ὁ κρίβας.
ἐνταῦθα pro τὸ θαῦμα cod. Vat.

[4] οἱ περί cod. suppl.

[5] Codd. Flor. et suppl. ἐκ λίθου πίνακας ὕδρούς. An εὐχρους?

[6] Fort. εὐφυοῦς.

[7] Codd. Flor. et suppl. πεπλεγμένοις.

[8] Conf. cod. Par. XII, 6.

[9] St. ἄλλως.

[10] Cod. Vat. γίνου.

Φαιδρὸς διαυγὴς εὐσ7εφὴς[1] πάντα[2] μένων
Ὁ δεσπότης ἐκεῖνος αὐτὸς ἡ χάρις·
Εἰς γῆν δὲ τούτῳ κόσμος αὐτάρκης πάλιν
* Αὐτὸς βασιλεὺς ὁ σπορεὺς καὶ δεσπότης·
Ἐγὼ δὲ σιγῶ κἂν προήχθην τοῖς πόνοις
Παθοῦσα δεινῶν[3] συμφορῶν ἀμετρίαν·
Ἀλλά γε[4] μικροῦ πᾶσά με θρηνεῖ[5] κτίσις,
Παγκοσμίου χάριτος ἐσ7ερημένην[6].

Βασιλεύς[7]. Ὦ[8] παῖ, σὺ μὲν τέθνηκας, εἰ δίδως λέγειν,
Ὥρας ἐν ἀκμῇ δυσφορῶν τῇ συνθέσει·
Πρὸς γὰρ τὸν ἁπλοῦν φυσικῶς ἀνατρέχεις,
Τὸ πνεῦμα τῆς γῆς εὐχερῶς ἀποσπάσας,
Μὴ συμποδισθῇ τῇ σχολῇ[9] πρὸς τὸν δρόμον·
Καὶ νῦν συναφθεὶς τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀγγέλοις
Φῶς μὲν βλέπεις[10] ἄδυτον ἐξ ἀϋλίας[11],
Οἰκεῖς δὲ παράδεισον ἐκ μετουσίας,
Ἐνταῦθα πολλῶν ἐντρυφῶν[12] χαρισμάτων·
Καὶ γὰρ τὰ φυτὰ τῆς Ἐδὲμ ζῶντα βλέπεις
Ἐν ταῖς νοηταῖς τῆς χλιδῆς διεξόδοις·
Ὁρᾷς τὸν ἐσμὸν τῶν ψυχῶν ἠθροισμένων[13]
Ἐν τοῖς ποθεινοῖς Ἀβραὰμ προκολπίοις[14]·
Ὁρᾷς ὕδωρ κάλλισ7ον ἀφθόνως ῥέον·

[1] St. ἀσ7εφής. Cod. Mon. εὐσ7αλήν.

[2] Cod. suppl. φαιδρῶς — πάντως μένων. Cod. Vat. πάντως.

[3] Cod. Vat. et cod. suppl. δεινήν.

[4] ἀλλ' ἄγε cod. Vat.

[5] Codd. θρήνει. Cod. suppl. θρήνους.

[6] ἐσ7ερημένη cod. Flor.

[7] Cod. Vat. et cod. suppl. Ὁ πατὴρ βασιλεύς.

[8] ὦ omissum in cod. Mon.

[9] Cod. Mon. τῇ τριβῇ.

[10] Cod. suppl. βλέπεις γάρ.

[11] Supra CXVII, 8.

[12] Cf. *Thesaur.* III, p. 1184 C. Vs. 530 et sequentes non exstant in cod. Mon.

[13] Ed. et cod. suppl. ἠθροισμένον.

[14] Hic versus et sequens desunt in cod. Flor.

Πατεῖς δὲ τὴν γῆν ὡς πραῢς τὴν ἁγίαν,
Καὶ τὴν ἀναψύχουσαν ἀῤῥήτως πόαν,
Ἀφεὶς τὸ σὸν πέδιλον ὡς κούφως[1] τρέχοις[2]·
Οὐκ ἔστι σοὶ θὴρ, οὐδ' ἐνεδρεύων ὄφις,
Οὐ δυσμενῶν φάλαγγες, οὐχ ἵππος[3] τρέχων,
Ὡς ἄν σε λαθὼν[4] ἀκρατῶς συναρπάσῃ,
Οὐ τόξον, οὐ πῦρ, οὐ τεθηγμένον ξίφος,
* Οὐ κλὼψ ἀπηνὴς, οὐ σφαγεὺς ὁδοστάτης,
(Λῃστὴς μόνος[5], κἀκεῖνος ἐν σεσωσμένοις),
Οὐ φίλος ἐχθρὸς, οὐδὲ λανθάνων φίλος,
Οὐ κρυπτὸς, οὐ πρόδηλος ἀνθρώπων[6] φθόνος,
Οὐκ ἀνέμων ἅμιλλα συντονωτέρων,
Οὐ[7] ῥευμάτων σύῤῥηξις ἀγριωτέρων,
Οὐ πνευμάτων ἔντευξις ἀνθρωποκτόνων,
Ὡς εἶπε Δαυὶδ[8], ἐν πυρᾷ μεσημβρίας,
Οὐ σεισμὸς, οὐ κίνδυνος ἐξ ἀσιτίας,
Οὐ λοιμὸς[9], οὐ θάνατος ἐξ ἀῤῥωστίας,
Οὐ πυρετοῦ δύναμις, οὐ μελῶν κλόνος,
Οὐ παῖς ἰατρῶν, οὐ γυνὴ τεθλιμμένη,
Οὐ φίλτατοι θρηνοῦντες, οὐ τρύχων φόβος,
Οὐ ξυγγενοῦς θάνατος, οὐ θρήνων μέλος,
Οὐ δακρύων πρόχυσις, οὐ χιτὼν μέλας,
Οὐ πλοῦτος ἀνθῶν καὶ παρευθὺς ἐκρέων,
Οὐ φροντίδων κάματος, οὐ ψυχῆς πόνος,
Οὐ δαπάνη σώματος, οὐδὲν ἄλλό τι.

[1] Cod. Vat. et cod. Flor. κοῦφος.

[2] Codd. τρέχεις. Malim τρέχῃς.

[3] οὐδ' ἵππος cod. Vat.

[4] Cod. suppl. ἐσλαθών.

[5] Codd. Vat. et suppl. μόνον ex cor., male. Est quem dicimus *le bon larron*.

[6] Cod. Vat. et cod. suppl. ἀνθρώπου.

[7] Hic versus deest in cod. Vat.

[8] Psalm. xc, 6 : Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, — ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

[9] Cod. Flor. οὐ λιμός.

Καὶ ταῦτα μὲν σὺ τῇ Φθορᾷ χαίρων δίδως[1],
Καὶ μέχρις αὐτῶν οὐρανῶν γῆθεν τρέχεις
Ἁπλοῦς[2], ἀμιγὴς, εὐπετὴς, ἔξω βλάϐης·
Ἐγὼ δὲ πενθῶν οὐκ ἐπαυσάμην ἔτι·
Ἡ γὰρ Φύσις πείθει με πυκνὰ δακρύειν·
Κἂν οὐκ ἐφικτὸν τὸ Φλογίζον[3] πῦρ σϐέσαι[4]
Τοῦ σοῦ μαρασμοῦ, προσφυές[5] μοι σκυμνίον.
Ἆρ' οὖν παραινεῖς ἐκκακεῖν[6] ἐν ταῖς λύπαις,
* Χρισ7οῦ μαθητὰ καὶ μιμητὰ τοῦ πράου,
Ἢ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκγελᾷς τραγῳδίαν;
Μυκτηριεῖς[7] γὰρ τάχα καὶ σὺ, δέσποτα,
Τοὺς δυσανασχετοῦντας ἐξ ἀθυμίας·
Ἀλλ', ὦ ποθεινὴ τῆς Φυλῆς[8] ξυναυλία,
Παύσασθε δὴ παύσασθε πενθοῦντες μάτην,
Ὡς[9] ἀγανακτεῖ συμπαθῶν ὁ γεννάδας·
Θρηνεῖν γὰρ οὐ χρὴ τοῦ Θεοῦ τὸν ὁπλίτην
Εἰς τὰς ἄνω Φάλαγγας ἐξειλεγμένον·
Νῦν μᾶλλον ἐσ7ὶ βασιλεὺς ὁ δεσπότης
Τῆς γῆς ἀφεσ7ὼς[10] καὶ Θεῷ συνημμένος[11]·
Ἡμεῖς δὲ νεκροὶ κἂν δοκῶμεν ἐμπνέειν,
Δεδοίκαμεν γὰρ ἀκριϐῶς τὸν θάνατον,
Εἰ μὴ σχεδὸν λέγοιμι τὰς ἄλλας λύπας,
Οἳ[12] τῆς Φθορᾶς ἄγχουσιν ἔσθ' ὅτε πλέον·

[1] Cod. Flor. hunc versum et sequentem omittit.

[2] ἁπλῶς cod. suppl.

[3] Codd. Flor. et suppl. Φλογίζειν.

[4] Cod. suppl. σϐέσῃ.

[5] προσφιλές cod. Vat.

[6] Codd. Flor. et St. ἐκκαλεῖν. Conf. infra CCLX, 4.

[7] Codd. Flor. μυκτυριεῖς. St. μυκτηρίσεις.

[8] Cod. Vat. Φιλῆς.

[9] Hunc versum omittit editor.

[10] St. ἀφετώς.

[11] Cod. suppl. συνημμένος et supra συνηγμένος.

[12] Pro οἳ leg. αἵ.

Νῦν ἀετοῦ πτέρυγας ἀῤῥεύστους[1] φέρει,
Φυγὼν τὰ δεσμὰ δραστικῶς τοῦ σαρκίου.
Νῦν ὡς ἀηδὼν εὐλογεῖ τὸν δεσπότην,
Ὃς αὐτὸν ἐξήγαγεν εἰς τὴν αἰθρίαν·
Νῦν ἐστὶ δορκὰς ἐκλυθεῖσα τῶν βρόχων,
Οὓς χεὶρ πονηρᾶς ἡδονῆς οἶδε πλέκειν,
Εὑρὼν δὲ τὸ ζῶν ψαλμικῶς[2] ὕδωρ πίνει·
Νῦν εἰς γαληνοὺς λιμένας αὐλίζεται,
Τοῦ μὲν κάτω κλύδωνος ἀπηλλαγμένος,
Ἁγνὴν δὲ τηρῶν τῆς ψυχῆς τὴν ἀξίαν,
* Ἐμοὶ δὲ μικροῦ συλλαλῶν καὶ συμπνέων,
Καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον ἐξ ἔθους βλέπων.
Οὐκοῦν ἐπ' αὐτῆς τῆς σοροῦ τοῦ δεσπότου,
Τάδε ξέειν[3] δίδωμι τοῖς ἑρμογλύφοις[4].

Ἐπίγραμμα[5].

Βασιλέως παῖς εὐσεβὴς ὁμοτρόπου,
Καὶ δεσπότης πρὸς ὥραν ἀκμῆς ἐῤῥύη·
Καὶ νῦν σιωπᾷ καὶ καθεύδει τοῖς λίθοις,
Τὴν ἐσχάτην σάλπιγγα τοῦ τέλους μένων,
Ὡς ἄν, θεατά, μὴ σκοπῇς πρὸς τὸν τύφον,
Ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν τῆς τελευτῆς τὴν κόνιν,
Κἂν εἰς τὸν ἀκμάζοντα κομπάζῃς χρόνον·
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ πᾶς ὁ τοῦ βίου δρόμος
Ἀναλυτικὸς[6] τοὺς βροτοὺς ὑπεκφέρει,
Χοῦν πάντα λεπτὸν καὶ σκιὰν φεῦ δεικνύων[7].

[1] Cod. Flor. ἀῤῥεύστως. Conf. supra cxii, 89.

[2] Cf. Joann. iv, 10 et 11, et Psalm. xli. Mox v. 596, St. συροῦ.

[3] Bandini male ζέειν.

[4] Cod. suppl. ὁρμογλύφοις. Post hunc versum legitur Ἐπίλογος.

[5] Cod. M. fol. 120.

[6] Ed. et cod. suppl. ἀναλυτικῶς.

[7] Cod. suppl. ad. marg. : Οἱ ὅλοι

CCXIV. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Μιχαὴλ τὸν Παλαιολόγον εἰς ὃν ἐξειργάσατο λέοντα φίλον εἶναι κυνί.

* Τί τοῦτο; νικᾷς εὐτυχῶς καὶ τὰς φύσεις
Λέοντα κυνὶ συμβιοῦντα δεικνύων,
Ὦ καὶ λεόντων σκύμνε καὶ σκύμνων λέον,
Καὶ θαῦμα κοινὸν, Αὐσονάρχα, καὶ ξένον!
Καὶ γὰρ ὑλακτῶν ὁ σΊρατὸς τῶν βαρβάρων
Τοῖς σοῖς βρυχηθμοῖς ὀξέως ἁλίσκεται·
Καὶ γίνεται δὴ πανταχοῦ σοι τὸ ξίφος
Ὄνυχος ἀκμὴ συσΊολῆς ἐλευθέρα,
Καὶ τῆς φυσικῆς δεικτικὴ κραταρχίας,
Ὑφ' ἧς διασπᾷς εὐχερῶς τοὺς αὐθάδεις.
Ὄφις μὲν οὖν δέδοικεν ἰδὼν σκορπίον·
Ὠθεῖ γὰρ αὐτὸν εἰς φθορὰν τὸ κεντρίον
Ἰῷ τὸν ἰὸν εἰς τὸ νύγμα συγχέον·
Νεκρὸς δὲ νεκρὸν οὐδαμοῦ πεπληγμένον [1]
Ποιεῖ τὸν ἐχθρὸν ὁ σφαγεὶς παραυτίκα·
Βιοῦν γὰρ ἑξῆς ὁ φθορεὺς οὐκ ἰσχύει,
Συναπολαβὼν [2] τὴν ψυχὴν τῷ φαρμάκῳ.
Γαλῆ δὲ μυὸς ἐξ ὀπῆς δεδραγμένη
Τοῖς ὀσΊέοις βέβρυχε τοῦ θηράματος·
Ὀξὺς δὲ κυνὸς καὶ πολύσΊροφος δρόμος
Αἱρεῖ λαγωὸν εἰς φυγὴν [3] ἠπειγμένον·
Φεύγει δὲ τοὺς δράκοντας Ἰνδὸς ἐλέφας [4],

σΊίχοι τοῦ Φιλῆ οὓς ἐποίησε πρὸς τὸν δεσπότην εἰσὶν ὁμοῦ χέ. Et ad calcem hujus folii 243 r° hoc tetrastichon :

Εἴληφε τέρμα τουτονί τε τῶν σΊίχων
ΧρισΊοῦ Ἰησοῦ τοῦ θεοῦ μου ἱκέτης,
Φιλῆ Μανουὴλ τῶν γεγραφότων τάων
Εἰς τὸν δεσπότην τὸν Ἰωάννην τάχα.

[1] Cod. πεπληγμένος et in marg. πεπληγμένον.

[2] Leg. συναποβαλών, solenni verborum λαβεῖν et βαλεῖν confusione.

[3] Cod. ἐκφυγεῖν et in marg. εἰς φυγήν.

[4] Cf. *De eleph.* 246.

Στυγῶν τὸν ὁλκὸν ὡς ταχὺν πρὸς ἀγχόνην,
* Τάχα δὲ καὶ πῦρ καὶ κριὸν[1] καὶ δέλφακα,
Κἂὶ μῦν κρεμασ7ὸν εἰς λινόπλοκον βρόχον.
Ὕαινα δὲ πρόεισι νυκτὸς ἔσθ' ὅτε
Καὶ τὰς βαλιὰς ἐκτοπίζει παρδάλεις·
Λέων δὲ μισεῖ καὶ τὸ πῦρ καὶ τὰς κύνας,
Καὶ προσφάτως κλάοντα πανθήρων βρέφη·
Νυνὶ δὲ συνεὶς τῶν λεόντων ὁ σκύλαξ
Οἷς πρὸς τοὺς ἐχθροὺς Αὐσονάρχης εὑρέθης,
Καὶ σοῦ καθαρῶς ἐκπλαγεὶς τὴν καρδίαν,
Ἣν ἡ κρατίσ7η φύσις ἐντέθεικέ σοι,
Καθάπερ εἰκὸς ἐξαμείβει τὴν φύσιν,
Καὶ μέχρι κυνὸς μετριάζει, δέσποτα·
Μᾶλλον δὲ καὶ λέοντα μικροῦ σε βλέπων
Ἐν τῇ σ7ιβαρᾷ τῶν μελῶν διαπλάσει,
Συσ7έλλεται μὲν ὁ θρασὺς θὴρ ἐνθάδε,
Βακχεύεται δὲ τῷ ξένῳ τῆς ὄψεως·
Ὑφίσ7αται δὲ τὰς ἀφὰς καὶ τοὺς βρόχους
Καὶ τὰς κυνικὰς παιδιὰς ἀποσ7έγει·
Συνέλκεται δὲ πανταχῇ τῇ συντρόφῳ,
Δοκῶν χαμερπὴς τῶν ποδῶν τῇ προσβάσει·
Θυμοῦ δὲ τηρεῖ τὴν ψυχὴν ὑπερτέραν
Μὴ τὴν κυνικὴν ἐκταράξῃ καρδίαν·
Μερίζεται δὲ τὰς τροφὰς ἀκινδύνως,
Καὶ τῆς ἐρυγῆς ἐξελαύνει τὸν φόβον·
Ὑπνοῖ δ' ἐπ' αὐτῶν τοῦ κυνὸς τῶν ἰσχίων,
Ἕλος δροσῶδες τὰς τρίχας ποιούμενος·
* Ἐκμάτ7εται γὰρ εἰς τὸ σῶμα τὸ σ7όμα
Καταῤῥεουσῶν ἡσυχῇ τῶν ἰκμάδων·

[1] *De eleph.* 178.

Ὅταν δὲ μὴ τὸν κύνα παρόντα βλέπῃ,
Μισεῖ τὰ δεσμὰ καὶ πρὸς ἅλματα βλέπει·
Ζητεῖ γὰρ αὐτὸν ὡς ἐπίφθονον φίλον,
Καὶ δεινοπαθεῖ καὶ σ7ενάζει καὶ βρύχει·
Πλὴν ἔσ7ιν εὑρεῖν εὐμενῆ καὶ τὸν κύνα
Τῇ καταγωγῇ, τῇ τροφῇ, τῷ παιγνίῳ,
Καὶ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐντελεῖ κατασ7άσει·
Καὶ γὰρ μαλακὸν καὶ χαμαίζηλον[1] βλέπει
Χωρὶς ὑλακῆς γειτνιῶν τῷ δεσπότῃ·
Καὶ γίνεται δὴ τοῖς ποσὶ τοῦ θηρίου
Στρωθεὶς ἐπὶ γῆς αὐτοκίνητος[2] τάπης·
Οὐ δύναται γὰρ ἀγνοῆσαι τὴν φύσιν,
Πολλῶν μεταξὺ συντρεχόντων φασμάτων·
Λέων μὲν οὖν πῦρ ἐσ7ὶ μικροῦ τὴν φύσιν,
Ὡς εἰς μάχας ἄντικρυς Αἰτναία ζέσις·
Ὃ γὰρ ἂν ἐξ ὄνυχος ἁρπάσας φάγοι
Τομῶς δαπανᾷ τῇ φλογὶ τῶν ἐγκάτων·
Ἴσας δὲ πυρσοῖς εὐτυχεῖ καὶ τὰς τρίχας
Ἐκ τῶν ἐνύγρων ἀνθράκων τῆς φύσεως·
Ψυχρὸς δὲ πᾶς δήπουθεν ὡς ὕδωρ κύων,
Καὶ μᾶλλον αὐτὸς ὁ δρομεὺς θηροκτόνος[3].

[1] Supra LXXXIII, 8 : Πρὸς τὰ χαμαίζηλα σωφρόνως βλέπων; CXCVI, 2 : Νοῦν χαμαίζηλον. Vid. Boeckh, *Inscr.* n° 523.

[2] Cf. supra XLIII, 81.

[3] Cod. Esc. CCXIII, 137 : Θηροκτόνον κάλλισ7ον εἰργάσατό σε. Id. *De eleph.* 3. Alia ejusmodi composita, opinor, nova sunt hæc : Θηροδοξία, Ephr. Syr. t. III, p. 431. — Θηρολετὴρ, Tzetz. cod. Par. 2644, fol. 250 r° : Θηρολετῆρος ἐς ὅσσα περ οὔρεσιν ἀμφινέμονται, et Θηρολέτειρα, Eustath. *Opusc.* p. 20, 50. — Θηρόμορφος, Theodor. Stud. p. 93 E. — Θηρόψυχος, Anon. cod. Par. 2506, fol. 7 v° : Περιάργους ἢ θηροψύχους. Quædam alia ex θηρίον sunt derivata, quibus carent lexica : Θηριοϐρωσία, Theodor. Stud. cod. Coisl. 94, fol. 272 v° : Θηριοϐρωσίαν νοητήν. — Θηριομαχεῖον, *Actt. Pauli et Theclæ*, p. 54, ed. Tischend. : Σὲ δὲ, Θέκλα, εἰς τὸ θ. ἀπάγω. — Θηριόπληκτος, Anon.

Ὦ πᾶσα λευκὴ τῶν τριχῶν ἡ πυκνότης!
Πλὴν τοῦτο καινὸν εἰ τὸ πῦρ ὕδωρ σΊέγει,
Καὶ τὴν ἀκατάλληλον οὐ Φεύγει κρᾶσιν·
Ὁρῶ γὰρ αὐτὸ καὶ Φιλοῦν τοὐναντίον,
Καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ Φέρον διάσΊασιν.
Μὴ σύμβολον καὶ τοῦτο τῆς σῆς ἰσχύος,
Δι' ἧς τὸν ἑσμὸν [1] συσΊελεῖς τῶν βαρβάρων,
Οἷς ἡ κυνικὴ προσφυὴς ἀπλησΊία;
Μὴ τῷ γαληνῷ τῆς ψυχῆς καὶ μετρίῳ
Τοὺς αἱμοχαρεῖς [2] κερδανεῖς κύνας, λέον;
Μὴ νῦν γε μικρὸν συσκιάσῃς [3] τὴν σπάθην,
Μὴ καὶ σοβηθῇ καὶ κρυβῇ πᾶς σατράπης;
Τὸν σόν με λοιπὸν εὐμενῶς κύνα βλέπων
Ὧδε [4], βασιλεῦ, καὶ τροφῆς δίδως ψίχας·
Καὶ γὰρ ὑλακτῶ καὶ κροτῶ σου τὴν Φύσιν,
Ὡς ἐξ ἕλους δή τινος ἢ λόχμης λέων
Συχναῖς ἐρυγαῖς ἐκδιώξαις τοὺς πόνους,
Οἳ παραφωλεύουσι [5] καὶ θλίβουσί με·
Δείξαις δέ μοι Φεύγουσαν εὐθὺς δορκάδα
Μικρόψυχον πᾶν, Αὐσονάρχα, νῦν πάθος·
Πλὴν ἀλλὰ βασίλευε τὸν πάντα χρόνον
Χώρων θαλασσῶν ἐθνικῶν σΊρατευμάτων,
Πρὸς ὠκεανὸν ἐκτινάσσων τὴν σπάθην,
Ἣν αὐτὸς ἐσΊόμωσας ἐκ τῶν αἱμάτων,
Ὡς ἂν ἐπ' αὐτῆς τῆς καλῆς ὄχθης Φθάσας
Τῷ συμβασιλεῖ καὶ σπορεῖ τάδε Φράσῃς,

cod. Par. 2256, fol. 564 r°: Σκορπιοπλήκτοις καὶ θηριοπλήκτοις ὠφελεῖ. — Θηριοπρεπῶς, S. Cyrill. *Opp.* t. II, p. 293 C, 310 E, 378 A.

[1] Cf. cod. Esc. CCXIII, 110.

[2] Cf. cod. Par. II, 53.

[3] Leg. συσκιάσεις.

[4] Contra metrum. Fort. Ὡδί, vel Λέον βασιλεῦ. Cod. suppl. βασιλεύς.

[5] Cf. cod. Par. CCIII, 78.

Ταῖς σαῖς ἐρυγαῖς προσλεθέντων ἀλμάτων·
* Λέον βασιλεῦ, κοσμικὴν θήραν δέχου.

CCXV. Τοῦ αὐτοῦ. Ἄνθρωπος διαλεγόμενος μετὰ ψυχῆς[1].

Ἄγε, Ψυχή μου ταπεινὴ[2], σχολάσωμεν καὶ γνῶμεν
Τὴν σύγχυσιν, τὸν θόρυβον, τὴν ζάλην[3] τῶν πραγμάτων,
Καὶ τὴν συχνὴν περιτροπὴν, καὶ τοὺς πυκνοὺς εὐρίπους[4],
Ὡς οἱ γραφεῖς τοὺς ἀμυδροὺς ἐν ἀποσλάσει τύπους,
Καὶ μεταγνῶμεν τῆς παικτῆς τῶν γινομένων σφαίρας,
Ὑφ' ἧς ὡς παῖδες ἀγενεῖς πολλάκις ἀτακτοῦμεν,
Οὐ συνορῶντες τὸ δεινὸν τῶν ἀθυρμάτων πέρας.
Μέχρι γὰρ τίνος τὸ δοκοῦν, μέχρι δὲ ποῦ τὸ ψεῦδος;
Οἰχέθωσαν[5], ἐῤῥέτωσαν, ἀρθήτωσαν ἐκ μέσου
Τὰ θέλγητρα, τὰ φόβητρα, τὰ νόθα προσωπεῖα.

Ψυχή.

Βουλῆς ἀρίσλης, Ἄνθρωπε, μελετωμένης ἤδη
Συνηγορῶ, συντρέχω σοι, μισῶ τὴν βραδυτῆτα,
Μὴ πάλιν φιλυπόσλροφα[6] τὰ πάθη κατασλήσῃ,
Καὶ γένηταί σοι χείρονα τὰ δεύτερα τῶν πρώτων[7]·
Πλὴν ἔδει τὴν κυβέρνησιν ζητῆσαι πρὸ τῆς ζάλης,
Καὶ πρὸ τῆς νόσου τὸ δριμὺ καὶ σλῦφον τοῦ φαρμάκου,
Καὶ τὴν σλεῤῥὰν περιβολὴν τῶν ὅπλων πρὸ τῆς μάχης·

[1] Cod. M. fol. 123. In cod. Flor. legitur ante titulum κατὰ ἀλφάβητον.

[2] Bandin. male ταπεινά.

[3] Conf. supra CXI, 56. Cod. P. v, 10 : Συχνῶν λογισμῶν δυσχερῆ λύων ζάλην.

[4] Εὔριπος βίου, nota metaphora de qua Boisson. *Anecd. nov.* p. 6.

[5] Cod. οἰσχέθωσαν.

[6] Martyr. S. Demetrii, n° 29 : Φιλυπόσλρατα γὰρ τὰ τοιαῦτα νοσήματα τοῖς μὴ διὰ προσευχῆς καὶ πολιτείας ἁγνῆς τὴν ὑπὸ τοῦ κρείτλονος φυλακὴν κεκτημένοις. Pro φιλυπόσλρατα cod. Mazarin. φιλυπόσλροφα, i. e. *redire solent*. Conf. Eustath. *Opusc.* p. 5, 49.

[7] Matth. XII, 45.

Νυνὶ δὲ κινδυνεύομεν ἐκ περιτῆς ῥασΊώνης,
Καθάπερ οἱ καθεύδοντες καὶ ῥέγχοντες ἐκ μέθης,
Μετὰ καιρὸν τὸ πρὸ καιροῦ λυσιτελῶς εὑρίσκειν[1].

Ἄνθρωπος.

Γλυκύτητι πικρότατος ἀνακραθεὶς ὁ βίος,
Ὁ κλὼψ, ὁ κόλαξ, ὁ λησΊὴς, ὁ δυσμενὴς, ὁ φθόρος,
Θέλγει τὴν φύσιν τὴν θνητὴν, ὥσπερ τὸ πῦρ τὰ βρέφη,
* Καὶ τοῖς δοκοῦσι σκυθρωποῖς τὰ σκυθρωπὰ[2] μιγνύει,
Καὶ συναρπάζει μεταξὺ, καὶ παρασύρει τρέχων,
Καθάπερ πῶλος ὑβρισΊὴς ἀπαίδευτον ἱππότην,
Καὶ τοῦ καλοῦ τὴν αἴσθησιν κατὰ μικρὸν ἀμβλύνει,
Καὶ δείκνυσι φαυλότερον τὸ μέλλον τοῦ παρόντος·
Ἔσῖι δὲ πάντως ἄμεινον τοῦ[3] θνήσκειν τὸ καθεύδειν,
Κἂν μόλις ὁ μικρόψυχος ἀνενεγκεῖν ἰσχύσῃ.

Ψυχή.

Δεῦρο λοιπὸν τὸ γηγενὲς καὶ ταπεινὸν σαρκίον
Ἀπὸ βαλβῖδος ὅ φασι πάντα διδάσκου πρώτης,
Καὶ σκόπει μοι τὴν σύζυγον, τὴν θαυμασΊὴν ἐκείνην,
Τὴν φίλην, τὴν ὁμόψυχον, τὴν ὁμογνώμονά σοι,
Τὴν εὔσχημον, τὴν εὔτροπον, τὴν εὔνουν, τὴν ἀνδρείαν,
Ἣν ἐπαινεῖ καὶ Σολομῶν πρὸ τῶν ἐνταῦθα λόγων,
Τὴν εὐγενῆ, τὴν φιλεργὸν[4], τὴν λογικὴν τρυγόνα·
Πῶς ᾤχετο, πῶς ἔῤῥευσε, πῶς ἔσβη, πῶς ἐκρύβη,
Καθάπερ ἄνθος ἐν ἀγρῷ[5] καὶ μετὰ θέρους χλόη,
Καὶ μετὰ νέφος ἀσΊραπὴ καὶ χνοῦς ἀπὸ τυφῶνος.

[1] Cod. εὑρίσκει.
[2] Fort. τὰ τέρποννα; vel simile quid.
[3] Fort. τὸ θνήσκειν, τὸ κ.
[4] Sup. LXXIX, 90 : Πλὴν ἡ φιλεργὸς, ἣν Σολομῶν σεμνύνει. Cf. Prov. XXXI, 10.
[5] Psalm. CII, 14.

Ἄνθρωπος.

Ἔδει σε, φίλη μοι Ψυχὴ, τῶν ἄλλων ὑπομνῆσαι,
Καὶ τὴν ἐσχάτην συμφορὰν εἰσενεγκεῖν ὑσΊέραν·
Τὰ γὰρ ἐξαίφνης λυπηρὰ τῶν ἐλπισθέντων χείρω,
Καθάπερ τὴν ἀκήρυκτον τῆς κηρυχθείσης μάχης
Χαλεπωτέραν ἀτεχνῶς οἶδεν ἡ φύσις κρίνειν·
Ἐπεὶ δὲ ταύτην πρoὔθηκας, ὦ τῶν ἐμῶν δακρύων!
Καὶ τὴν τοῦ λόγου κεφαλὴν σΊυγνάζειν ἐπιτρέπεις,
Γνώριζε δή μοι τὰς κρυπΊὰς τῆς ποθουμένης τρίβους[1]·
* Λαθοῦσα γάρ με τῆς εὐνῆς ἀπέριτΊος ἐξέδυ,
Καὶ νῦν μαθεῖν ἐπιθυμῶ ποῦ μένει, ποῦ κοιτάζει.

Ψυχή.

Ζητεῖς ἐκείνην κατιδεῖν; τῶν ἀνεφίκτων τοῦτο·
Τῶν γὰρ δεσμῶν τῶν φυσικῶν ὡς ὄρνις ἀποπΊῶσα,
Καὶ ψαλμικῶς[2] περισΊερᾶς μετάφρενα λαβοῦσα,
Παρὰ τὸν κῆπον τῆς Ἐδὲμ κατέπαυσεν ἀσμένη·
Σὺ δὲ πεζὸς καὶ χαμερπὴς ὑπὸ τῆς ὕλης μένων,
Πῶς φθάσῃς τὴν ὑπόπΊερον, πῶς τὴν οὐρανοδρόμον;
Ἄφες τὸν νοῦν τὸν ἄληπΊον, ἡ τῆς σαρκὸς παχύτης·
Ἄφες τὸ πνεῦμα τὸ γοργὸν, ἡ γηγενὴς νωθρότης·
Τῆς γὰρ φωνῆς καὶ τῆς σΊοργῆς οὐκ ἐπισΊρέφεταί σου
ΜεμνησΊευμένη τῷ ΧρισΊῷ μετὰ φαιδρᾶς λαμπάδος.

Ἄνθρωπος.

Ἤδειν ἐγὼ καὶ πρότερον, κἂν ἐμαυτὸν οὐκ ᾔδειν,
Ὡς καὶ μετὰ τοῦ σώματος ἄληπΊος ἦν ἐκείνη·
Χρυσὸς γὰρ ἅπας παρ' αὐτῇ κόνις ἐκρίθη κούφη,

[1] Cod. τρίβου. — [2] Psalm. LXVII, 14.

Καὶ κάχληκες οἱ μάργαροι, καὶ τρίβωνες οἱ πέπλοι,
Καὶ τὰ τῆς δόξης φάσματα γαργαλισμοὶ[1] νηπίων
Εἰκότως ἐνομίσθησαν ὑπὸ μεγαλονοίας.
Ποῦ ταῦτα δὴ τὰ θαυμαστά; ποῦ τὰ σεμνὰ πρακτέα;
Σύνες μοι, γύναι, τῆς φωνῆς, ἀποκρίνω[2] συνήθως,
Καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἡδονῆς μὴ φθόνει τῷ συζύγῳ·
Πάντως γὰρ οἶδας πειθαρχεῖν, εἴ τι σοι λέγειν εἶχον.

Ψυχή.

Θαυμάζω σου, μικρόψυχε, θυροκοποῦντος μάτην·
Ἡ μὲν γὰρ κεῖται μεταξὺ καθεύδουσα τῶν λίθων
* Ἐκ τῶν πολλῶν τε καὶ θερμῶν τῆς ἀρετῆς ἱδρώτων,
Τοῦ μαλθακοῦ καὶ τρυφεροῦ πεπονηκότος σκήνους·
Σὺ δὲ τοῖς[3] ἔξωθεν αὐτὴν περικτυπεῖς θορύβοις;
Οὐ δέδοικας, οὐ πέφρικας, οὐκ ἠρεμεῖς, οὐ τρέμεις,
Οὐχ ὑποστέλλῃ μετ' αἰδοῦς, οὐ στέργεις τὸ συμφέρον,
Ἀλλὰ θρηνεῖς, ἀλλὰ πενθεῖς, ἀλλὰ κραυγὴν ἐξάγεις·
Σκόπει μὴ τούτοις, βέλτιστε, τὴν συμφορὰν αὐξήσῃς
Καὶ δυσφορήσῃ κατὰ σοῦ τῆς γυναικὸς τὸ πνεῦμα.

Ἄνθρωπος.

Ἰδοὺ πικρότερον ἡμῖν τὸν χωρισμὸν εἰργάσω,
Τοὺς θρήνους ἀνακόπτουσα, Ψυχή μου, τοὺς ἐκ βάθους.
Πῶς οὖν ἐξατμισθήσεται[4] καὶ πόθεν ἀποῤῥεύσει
Τὸ συναχθὲν καὶ παχυνθὲν ἐν τοῖς ἐγκάτοις νέφος,
Ὡσεὶ δαλὸς ἀπὸ καπνοῦ πρὸς ἔξοδον ὁρμήσας
Μετὰ τὴν περιδίνησιν καὶ τὴν φορὰν τὴν κάτω;
Πῶς δὲ τοῦ πάθους μαρανῶ τὴν φλόγα μὴ δακρύσας;

[1] Conf. supra CCXIII, 453.
[2] Leg. ἀπόκριναι.
[3] Cod. τῆς.
[4] Cod. ἐξατμηθήσεται.

Ὦ πίμπραμαι καὶ τήκομαι, δός μοι, φιλτάτη, δρόσον·
Δεινοπαθῶ, λειποθυμῶ, ζητῶ σε τὴν ὁμόπνουν[1]·
Εἰ δ' οὖν ἄλλο τι γέγονε, μὴ κατοκνήσας λέγειν.

Ψυχή.

Καλὴν ἐκείνην καὶ σοφὴν ἐν γυναιξὶ φανεῖσαν
Ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανοὺς ὁ πλαστουργὸς ἀνάγει·
Πῶς γὰρ εἰκότως[2] θησαυρὸν λαθόντα καλυφθῆναι,
Πῶς δὲ τὸν λύχνον τοῦ φωτὸς ὑπὸ τὸν χνοῦν κρυβῆναι,
Καὶ πόλιν οὕτω θαυμαστὴν ἐπ' ὄρους μὴ τεθῆναι[3],
Κἂν γοῦν ἀποτινάξασα τὸ πάχος καὶ τὴν ὕλην
Ἐν τοῖς τῶν ζώντων ὀφθαλμοῖς ἐῤῥίπισε τὴν κόνιν,
Ἵν' οὕτω σκαρδαμύττωσι πληρούμενοι δακρύων·
Ἀλλὰ μισεῖ τοὺς κωκυτοὺς ἡ τῆς χαρᾶς ἀξία[4].

Ἄνθρωπος.

Λέγε, φιλτάτη μοι Ψυχὴ, καὶ περὶ τοῦ λειψάνου,
Καὶ δίδασκε τὴν ἐκτροπὴν τοῦ κάλλους τοῦ συμφύτου·
Ποῦ τὸ τῆς κόμης εὐπρεπὲς, ἡ τοῦ μετώπου χάρις,
Ἡ τῶν ὀφρύων τοξικὴ[5] περιγραφὴ καὶ στάσις,
Ὁ τῶν ὀμμάτων ἵμερος[6], ἡ τῆς ῥινὸς εὐθύτης,
Τῶν παρειῶν τὸ φοινικοῦν, ὅπως ἐτρύγα ῥόδον
Ὑδροποτοῦσα[7] νουνεχῶς ἐπὶ τροφῇ μετρίᾳ,
Τὰ χείλη τὰ διάβροχα τῇ τῶν ἰνῶν πορφύρᾳ,
Καὶ τοῦ τραχήλου τὸ λευκὸν, καὶ τῶν χειρῶν ἡ πλάσις,
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος ἐκείνου τοῦ παγκάλου.

1 Supra CCXIII, 340.

Leg. εἰκὸς τὸν θησ.

3 Ezech. XXVIII, 14.

In hoc decasticho deest versus.

5 Cf. supra CXXXI, 42.

6 Cod. ἡ τῶν ὀμμ. ἵμερος.

7 German. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 181 r°: Καὶ ἅπαξ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦτο μετὰ τὴν ἑσπέραν τροφῆς ἅπτονται καὶ ὑδροποτοῦσι.

Ψυχή.

Μόνων ἐκείνων τῶν χειρῶν καὶ τῶν χρησΊῶν ὀμμάτων
Οὐδ' ἅψασθαι τετόλμηκε τῆς τελευτῆς ἡ λώβη.
Ποῦ γὰρ ἐχρῆν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς σωφροσύνης ῥεῦσαι,
Καὶ γυμνωθῆναι τῆς χλιδῆς τὰς φερεπόνους χεῖρας,
Ἐν αἷς ὑφαίνετο σοφῶς ὁ πΊωχοτρόφος πέπλος;
Τὰ δ' ἄλλα ταταρίχευται καὶ μένει σεσηρότα[1],
Τῆς φυσικῆς ὑγρότητος ἐξικμασθείσης ἤδη·
Μετὰ δὲ τὸν τῆς σάλπιγγος τῆς τελευταίας ἦχον
Καὶ σάρκες ἀναβήσονται προφητικῶς[2] καὶ φλέβες
Ἐκ τῶν ὀσΊέων τῶν ξηρῶν καὶ τεταπεινωμένων.

Ἄνθρωπος.

Νῦν ἤδη συντρεχέτωσαν οἱ τραγῳδοὶ τοῦ βίου,
Καὶ τὴν σκηνὴν θρηνείτωσαν πεσοῦσαν τῶν πραγμάτων,
Καὶ τὴν δεινὴν ὑπόκρισιν τῆς τύχης καὶ τὸ δρᾶμα
* Σωφρόνως κωμῳδείτωσαν ἐπὶ χοροῦ[3] συμφώνου·
Τὸ γὰρ ἀσύμβατον αὐτοῦ σημαίνοντες οἱ λόγοι
Τέφραν[4] καλοῦσι καὶ καπνὸν καὶ κόνιν τὰ παρόντα,
Καὶ πλάνην καὶ σκοτόμαιναν καὶ βρόχον καὶ παγίδα,
Καὶ θήρατρον ἀλλόκοτον ἐνέδρας ὑποκρύφου,
Καὶ χείμαῤῥον[5] ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ δρέπανον[6] καὶ σφαῖραν,
Ἢ καὶ πετΊὸν καὶ συνεχῆ περιτροπὴν ὀσΊράκου[7].

Ψυχή.

Ξένον οὐδὲν ὡς ἐκ τῆς γῆς καὶ τῆς ῥευσΊῆς οὐσίας

[1] Fort. σεσηπότα.
[2] Jerem. VIII, 1.
[3] Cod. χώροῦ (*sic*).
[4] Conf. Boisson. in Pachym. p. 258.
[5] Cod. χείμαρον.
[6] Cod. Par. XIV, 173: Ἄλλος δὲ καὶ δρέπανον αὐτῷ προσγράφει.
[7] Proverb. Diogenian. VI, 95.

Πάλιν εἰς γῆν μετὰ πολὺ τὴν φύσιν ὑποστρέφειν·
Φαίνεται γὰρ καὶ κρύπτεται καὶ τέθηλε καὶ φθίνει,
Καὶ ζῇ καὶ θνήσκει παρευθὺς ἐν ἐφημέρῳ στάσει,
Καὶ γίνεται παλίνδρομος[1], καθάπερ ὁ καρκίνος·
Εἰ μὴ γοῦν ὁ πρωτόπλαστος[2] ἐτρύγησε τοῦ ξύλου,
Καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν τῆς φθορᾶς εὐκόλως ἠπατήθη,
(Φεῦ τῆς πολλῆς ἁπλότητος καὶ τῆς ἀπροσεξίας!)
Οὐκ ἂν ὑπερεκάγχαζεν ἐπὶ τοῖς γινομένοις,
Ὡς μῖμος, ὁ Δημόκριτος μαινόμενος ἐμφρόνως.

Ἄνθρωπος.

Ὀλολυζέτω πίτυς μοι, πέπτωκε γὰρ ἡ κέδρος[3],
Ἣν ηὔξησαν οἱ σταλαγμοὶ τῶν ἀφανῶν δακρύων
Ἐν τῷ Λιβάνῳ τῆς ψυχῆς ἠρέμα πληθυνθεῖσαν·
Πίτυν δὲ λέγω τὸ θνητὸν ὅπερ εἰμὶ σαρκίον,
Ἀστήρικτον, εὐτίνακτον, εἰς τὸ πεσεῖν ἑτοίμην.
Εἰ γὰρ ἐκείνην τὴν στεῤῥὰν ἀπὸ τῶν ἔργων κέδρον
Ἀνέσπασε προθέλυμνον[4] τῆς τελευτῆς ἡ λαῖλαψ,
Ἐγὼ τί πείσομαι λοιπόν; οὐδὲ γὰρ ἔχω βάσιν,
* Οὐ ῥίζαν, οὐδὲ στέλεχος, οὐδὲ καρποὺς ἐνδρόσους,
Ὅτι μὴ φύλλα καὶ φλοιὸν καὶ σῆψιν κεκρυμμένην.

Ψυχή.

Περιφανῶς ἀγανακτεῖς, εἰ καὶ δοκεῖς λανθάνειν.

[1] Cod. Par. CXLIX, 58.

[2] Anon. *De S. Theodoro*, v. 57. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 184 v°: *Καὶ ἀνατρέχει διανοίας κινήμασι πρὸς γῆν ἐκείνην ἣν οἱ προπάτορες τοῦ γένους ἡμῶν καὶ πρωτόπλαστοι ἀῤῥύπαροι ἐχοροβάτησαν τοῖς ποσί.* Id. fol. 188 v° et fol. 223 r°: *Καὶ οἱ πρωτόπλαστοι ἐπιπεφυλλισμένην ἔχοντες τὴν αἰδῶ.* Id. fol. 225 r° et 228 r°. Meliten. 149: *Τοῦ πλαστουργήσαντος Θεοῦ πάλαι τοὺς πρωτοπλάστους.*

[3] Zachar. XI, 2.

[4] Cod. *προθέλιμνον.* German. Cpol.

Καὶ γὰρ βουλόμενος θρηνεῖν τὴν φίλην ὁμευνέτιν
Εἰσάγεις ἐξεπίτηδες τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων,
Καὶ μεταξὺ φιλοσοφεῖς καὶ φεύγων ὑποστρέφεις,
Καὶ κλέπτεις τὴν περίστασιν τῷ δόλῳ τῶν σκωμμάτων,
Ἀλλ' ἀναισθητεῖς τοῖς ἐμοῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ βρόχοις·
Καὶ βούλομαί σε τιμωρεῖν ὑπὸ δεσμοῖς ἀῤῥήτοις,
Εἰ μὴ φιλοσοφώτερον τὴν συμφορὰν ὑποίσεις.
Ἡ μέντοι μεγαλόψυχος[1] ἐκείνη καὶ γενναία
Πάλιν ἡμῖν ὑπόθεσις τοῦ λόγου καταστήτω.

Ἄνθρωπος.

Ῥαινόμενος τῶν λόγων σου, φίλη Ψυχὴ, τοῖς μύροις
Ἀναψυχὴν οὐκ ἀγεννῆ[2] λαμβάνω κατ' ὀλίγον·
Ὃ γὰρ ἐζήτουν ἐξαρχῆς τοῦτό μοι πάντα δίδως,
Τὸ περὶ ταύτης δηλαδὴ τῆς ποθουμένης λέγειν,
Ἧς τὰς σειρῆνας εὐχερῶς οὐκ ἔχω παρατρέχειν.
Εἰ γοῦν ἐθέλεις ἀναπνεῖν καὶ φθέγγεσθαι καὶ βλέπειν
Ἐμὲ τὸ σῶμα τὸ θνητὸν ᾧ συνεκράθη πάλαι,
Πεῖθέ μοι τὴν ὁμόζυγον εἰς μέσον παρελθοῦσαν
Ῥῆξαι φωνὴν καὶ πρὸς ἡμᾶς ἑστῶτας κεχηνότας·
Ναὶ ταύτην, εἴπερ ἐγχωρεῖ, κατάθου μοι τὴν χάριν.

Ψυχή.

Σὺ μὲν ζητεῖς ἀδημονῶν, ἐγὼ δὲ πειθαρχῶ σοι·
Τὴν μέντοι πάλαι σιγηλὴν ἄρτι λαλεῖν ἐργῶδες·

Cod. Coisl. 278, fol. 203 v°: Τῆς ῥίζης προθελύμνου ἀνασπασθείσης. Adverb. προθελύμνως, quo carent lexica, usurpat Theodorus Alania ap. Mai, *Bibl. nov. Patr.* t. VI, p. 394: Προθελύμνως ταῦτα ἐτέμνομεν.

[1] Unde vox μεγαλοψυχότης ap. Anon. in Jo. Comnenum, cod. Esc. 2, Υ, 10, fol. 418 r°: Περὶ τὰς δόσεις μεγαλοψυχότητος. Quæ vox addenda lexicis. Cf. supra cxxxv, in lemmate.

[2] Cod. ἀγενῆ.

Καὶ γὰρ πεπαιδαγώγηται καθείρξασα τὴν γλῶτταν
* Καὶ τάξιν ἐν τοῖς χείλεσιν ἐφάνη στειλαμένη·
Πλὴν ἀλλὰ δεῦρο πρὸς ἡμᾶς, γύναι φιλτάτη, δεῦρο
Καὶ ζῶσα φθέγξαι καθαρῶς καὶ παραμύθησαί μοι
Τὸν ἄνδρα τὸν ὁμόψυχον εἰ θανατῶντα βλέπεις.
Ἆρα συνῆκας τῆς φωνῆς, ἢ καὶ λοιπὴν προσθήσω;
Δοκῶ γὰρ ἐξυπνίζειν σε μηδὲν ἀγανακτῶσαν[1],
Ἐπεί μοι συνεγίνωσκες εἴ τι καὶ πρὶν ἀτόλμως[2].

Ἡ σύζυγος[3].

Τί τοῦτο, φιλοσώματε; τί τοῦτο, μικρολόγε;
Τί με καλεῖς ἐπὶ τὸν χοῦν ἀπὸ τῶν οὐρανίων;
Τί με πρὸς σῶμα χαμερπὲς ὀτρύνεις ἀναστρέφειν;
Τί πρὸς τὸ σκότος τῶν παθῶν ἀπὸ φωτὸς ἀδύτου;
Τί πρὸς τὸ δεσμωτήριον ἐκ τῆς ἐλευθερίας;
Οὐ δέχομαι τὴν πρόῤῥησιν, οὐκ ἀγαπῶ τὴν σχέσιν,
Ἀγανακτῶ πρὸς τὴν φωνὴν, πάλιν ὑπνώττειν θέλω,
Τὸν θόρυβον οὐ δέχομαι, ποθῶ τὴν ἡσυχίαν·
Κἂν γὰρ ὁ σύζυγος χρηστὸς ἀπὸ τῶν πεπραγμένων,
Ἀλλ' οὔπω μοι γλυκύτερον ὧν ἔσχον μετὰ πότμον.

Ψυχή.

Ὑπόμεινον τὴν πρόσκλησιν καὶ φθέγξαι μοι πολλάκις·
Οὐδὲ γὰρ ἀναγκάζομεν, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν
Μὴ δὴ κατάσχῃς μηδαμῶς τοῦ σώματος τὴν δρόσον
Ὕλης ἁπάσης καὶ φθορᾶς ἐφάπαξ ὑπερτέρα·
Σὺ μὲν γὰρ ἴσως τὰ σαυτῆς ἀφιλοκόμπως[4] φράσεις,

[1] Cod. ἀγανακτῶσαν.
[2] Leg. ἐτόλμων.
[3] Male cod. Ἄνθρωπος.
[4] Supra CVI, 42 : Ἀφιλόκομπος. In Cantacuz. v. 200 : Ἀφιλόκομπός ἐστι καὶ πρᾶος φύσει.

Καὶ πρός με τὴν ἀφήγησιν εἰκότως παραθήσεις·
Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοὺς λόγους παραπέμψω
Σπουδάζουσα, πρεσβεύουσα, διδάσκουσα τὸν τρόπον·
Ἴσθι γὰρ ἄν τι δύναιτο λυσιτελὲς εὑρίσκειν,
Εἰς[1] τοῦτον πορευόμενος μέχρι τινὸς τὸν βίον.

Ἡ σύζυγος.

* Φιλενδεικτεῖν[2] με πρὸ καιροῦ μὴ νόμιζε κειμένου,
Οὐ μὰ τὴν ἄνω δύναμιν, οὐ μὰ τὴν κάτω νόσον,
Οὐ μὰ τὴν κάτω κίνησιν, οὐ μὰ τὴν ἄνω στάσιν·
Ἐπεὶ δὲ τὰ συντείνοντα μανθάνειν ἱκετεύεις,
Ἄκουε δὴ μετὰ σιγῆς καὶ πόρθμευε τοὺς λόγους·
Εἰ μὴ ῥᾳθύμως πρὸς αὐτοὺς καὶ μικροψύχως ἔχεις,
Μεγάλη καὶ δυσέκνιπτος[3] ἐν τοῖς θνητοῖς ἡ πλάνη
Τοῖς ἀναισθήτοις καὶ τυφλοῖς καὶ φαύλοις καὶ προσφάτοις,
Φεῦγε, Ψυχὴ ταλαίπωρε, τὴν ἐν τῇ ψάμμῳ στέγην,
Καὶ μὴ ληφθῇς ἐν τοῖς δεσμοῖς τῆς ὑποσπώσης ὕλης.

Ψυχή.

Χάριν εἰσόμεθα πολλὴν εἰ σαφηνίζεις[4] τάδε,
Καὶ μὴ καθάπερ αἴνιγμα τὴν φράσιν ἐπικρύπτεις·
Οἱ γὰρ νοσοῦντες χαλεπῶς κωφεύουσι πολλάκις,
Καὶ δεῖ συχνῆς τε καὶ τρανῆς τῆς ἐπὶ τούτοις γλώττης·
Εἰ δὲ παθοῦσα τὴν σιγὴν μακρηγορεῖν οὐ θέλεις,
Εἰπὲ λακωνικώτερον τὸν περὶ τούτων λόγον,
Καὶ πάλιν ἔχου τῆς εὐνῆς καὶ τῆς Ἐδὲμ τῆς φίλης,

[1] Cod. εἰ, et mox Ἄνθρωπος.

[2] Unde φιλένδεικτος ap. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 203 r°: Καὶ ὑπόστεγοι τὸ θεατρικὸν ἐκφεύγουσαι καὶ φιλένδεικτον. Et φιλενδεικτικὸς ap. eund. fol. 124 r°: Τὸ ἀδόλεσχόν τε καὶ περιττὸν ἀποπτύων ὡς φιλενδεικτικὸν καὶ ἀνθρωπάρεσκον.

[3] Cod. male δυσύκνηπτος.

[4] Cod. σαφηνίζει.

Καὶ τῆς ἀρίσ7ης ἀμοιϐῆς τῶν ϖροκατωρθωμένων [1],
Καὶ τοῦ νυμφῶνος τῶν ψυχῶν καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ξένης·
Οὐδὲ γὰρ δυσφορήσομεν οὐδὲ χαλεπανοῦμεν.

Ἡ σύζυγος [2].

Ψυχὴ καθάπερ ἔμϐρυον εἰς τὸν τῆς μήτρας γνόφον
Στενούμενον σφιγγόμενον θλιϐόμενον χρονίζον,
Εἶτα ϖρὸς φῶς ὑπεκδραμὸν [3] ἀγανακτεῖ καὶ κλάει·
Τὸν γὰρ ἐνταῦθα ϖλατυσμὸν οὐκ οἶδε ϖρὸ τῆς ϖείρας.
Οὕτω καὶ ϖᾶς τις ἄνθρωπος ταῦτα βελτίω κρίνων
Πρὸς τὴν ἐκεῖθεν ἔλλαμψιν δυσαρεσ7εῖ ϖολλάκις·
Εἰ δὲ σαφῶς ἠπίσ7ατο ϖῶς ἔχει τὰ τοῦ τέλους,
Καὶ τὰ μὴ μεταπίπ7οντα καὶ τὰ λυσιτελοῦντα,
Τούτων ἂν ϖάντως τῶν φθαρτῶν ἐμφρόνως ἀπεπήδα,
Καὶ τοὺς δεσμοὺς τοὺς ἐμπαθεῖς ἐῤῥήγνυ ϖαραυτίκα.

Ἄνθρωπος.

Ὦ χαῖρε, φίλη μοι Ψυχὴ, καὶ ζῆθι καὶ φαιδρύνου,
Καὶ συναντιλαμϐάνου [4] μοι τῆς ϖερὶ ταῦτα γνώμης,
Ὅτι συνῆκα τῆς φωνῆς τῆς μελιχρᾶς ἐκείνης,
Ὅτι κατέγνων τῶν τῆς γῆς ϖραγμάτων ὡς ἀσ7άτων,
Ὅτι φιλοσοφώτερον ἄρτι λαμϐάνω βίον,
* Μὴ σ7ερηθῶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ϖερὶ τὴν ὁμόπνουν·
Ἄλλοις [5] ὁ κόσμος ϖοθεινὸς, ἄλλοις ὁ φροῦδος τῦφος,
Ἅλις ἐμοὶ τῶν κωκυτῶν [6], ἅλις ἰδοὺ τῶν θρήνων·

[1] Cod. ϖροσκατορθωμένον.

[2] Cod. Ἄνθρωπος et infra Ψυχή.

[3] Cod. ὑπεκδραμών.

[4] Supra xcv, 31 : Ἔπρατ7ες ἃ χρὴ καὶ συναν7ελαμϐάνου. Vid. Philon. Carpath. in Cantic. p. 210. Cod. Coisl. 110, fol. 53 r°; cod. Par. 396, p. 671; *Spicil. Rom.* X, p. 209, part. 2ª; Bolland. Sept. t. VIII, p. 395.

[5] Ludere videtur in verbis ἄλλοις et ἅλις quæ eumdem habebant sonum.

[6] Cod. κοκυτῶν.

Παιδαγωγείτω μοι λοιπὸν ἐπὶ τοῖς ἀϐουλήτοις
Καὶ ῥυθμιζέτω μοι τὸν νοῦν τῆς γυναικὸς ἡ μνήμη[1].

* CCXVI. Εἰς τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Καλῆς.

Ὁ πῆχυς οὗτος τῆς Καλῆς τῆς ὀλϐίας,
Ὧ τοὺς μίτους[2] ἔνηθε τῆς εὐποιΐας.

CCXVII. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Παύλου[3].

Τοῦ σοῦ ποδὸς λείψανον, ὦ Παῦλε, βλέπων
Τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν προσκυνῶ[4] τούτου δρόμους.

CCXVIII. Στίχοι εἰς λίθον ἀμίαντον ἔχοντα ἐγγεγλυμμένην τὴν Χριστοῦ γέννησιν καὶ ἄνωθεν τὸν Χριστὸν λεμίον[5]. Τοῦ Ἁγιοαναργυρίτου[6].

Τιμῶ σε, λίθε, κἂν μικρὸς μὲν τὴν θέαν,
Ἀλλὰ τὸν ἀχώρητον ἐντὸς εἰσφέρεις·
Ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἀμίαντος τυγχάνεις,
Τὴν ἀμίαντον ἐντυποῖς[7] γὰρ μητέρα,
Ἣν παρθένον σύνοιδα, κἂν λεχὼ βλέπω
Βρέφος θεὸν κύουσαν, ὦ ξένου τόκου!

CCXIX. Ἕτεροι.

Ἡ παρθένος[8] ἄφλεκτος[9] ὡς πρὶν ἡ βάτος,

[1] Pro ἡ μνήμη male ὕμνημεν in cod. M.

[2] Conf. cod. Par. cxxxiii, 1 et 7. *De animal.* 1467 : Μίτους νήθουσι κερκίδος δίχα.

[3] Conf. supra xxii.

[4] Cod. προσκυνῶν.

[5] An τὸ Χριστοῦ λεμίον? Hesych. Λεμὸς, λάρυξ, φάρυγξ et supra s. v. Λαιμός. Pro *stomacho* ab Homero usurpatum tradit Jul. Pollux II, 4. Apud nostrum vero *vultu*, seu *effigie*. Jo. Malal. X, p. 265, 1 : Στηθάριν μολιϐοῦν, ἔχοντα λεμὶν τοῦ Ἄρεως· ubi λεμίν pro λεμίον. Sed ap. nostrum fort. leg. τὸν Χριστὸν ἀέριον.

[6] Fort. monachus τῶν Ἀναργύρων.

[7] Cod. ἐν τυποῖς.

[8] Contra metrum, ut ccxx, 1. Fort. Ἡ παρθένος γ' ἄφλεκτος.

[9] Supra xc, 4 : Πῦρ ἐνθέου χάριτος ἀφλέκτως δέχου.

Κἂν μητρικῶς γεννᾷ γάρ ἐστι ϖαρθένος·
Πιστὸν τὸ θαῦμα τοῦτο κράζει καὶ λίθος,
Τὴν ἀμίαντον δεικνύων ταύτης φύσιν·
Σεβάζομαι γοῦν τοῦ τόκου τὴν εἰκόνα.

* CCXX. Ἕτεροι.

Λειμὼν ὁ λίθος ὡς φυτὸν Χριστὸν ἔχων,
Ῥίζα δὲ τούτου μητροπάρθενος[1] κόρη·
Ὁρῶν τὸ φυτὸν γνωστικῇ θεωρίᾳ
Μάθῃς τὸ θαῦμα τοῦ ξένου μυστηρίου·
Ἐκβλαστάνει γὰρ τὴν βροτῶν σωτηρίαν
Θεὸς κυηθεὶς ὡς βροτὸς νέον βρέφος.

CCXXI. Ἕτεροι.

Ὡς εὖ γέ σοι γένοιτο, χεὶρ λιθοξόου!
Τὸν γὰρ ἀχειρότμητον ἐξ ὄρους[2] λίθον
Ἐν ἀμιάντῳ τῇ λίθῳ διαγράφεις,
Ἐξ ἀμιάντου ϖαρθένου ϖροηγμένον.

* CCXXII. Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν[3].

Χριστὸς[4] τὸ τεχθὲν, ἡ τεκοῦσα ϖαρθένος,
Σπορᾶς ἄνευ σύλληψις, ἄφθορος τόκος·
Τοῖς γὰρ ἀτεχνῶς σωστικοῖς ἐναντίοις
Ἔδει λυθῆναι τοῖς βροτοῖς τἀναντία.

* CCXXIII. Εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Ἐν γῇ Χριστὸς[5] χθὲς, καὶ βροτὸς νῦν ἐν ϖόλῳ·

[1] Cod. Par. ccɪv, 2.

[2] Alludit ad prophetiam Danielis de Christo ex somnio Nabuchodonosoris ductam, ɪɪ, 34 et 45.

[3] In meo *Catal. codd. Esc.* p. 43. Carmina cxxɪɪ — ccxʟɪ ex apographo amici Read.

[4] Al. θεὸς pro Χριστός.

[5] Metrum vitiatur. Fort. Ἐν γῇ θεὸς χθές.

Τὸ θαῦμα διπλοῦν, καὶ τὸ δὴ μεῖζον τόδε·
Παρὼν γὰρ εἰς γῆν οὐ μεθῆκε τὸν πόλον,
Ἐκεῖ δὲ παρὼν οὐ κενοῖ τὴν γῆν πάλιν.

* CCXXIV. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοστράτορος τοῦ Γλαβᾶ.

Ὦ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ πυρὸς μένος φλέγων [1],
Ὡς πνεῦμα τὸν νοῦν, ὡς δὲ φῶς τὴν καρδίαν,
Ἀναψύχον φώτιζε καὶ ῥύθμιζέ με,
Καὶ τῶν παθῶν μου τὴν κακὴν ὕλην φλέγε.
Τὴν πίστιν ἀθρεῖς, τὸν χρυσάργυρον βλέπεις·
Τί λείπεται γοῦν εἰς τιμὴν τῆς εἰκόνος;
Ὁμώνυμός σοι τὴν τιμὴν πρωτοστράτωρ [2]
Δούκας ὁ Γλαβᾶς ἐκ ψυχῆς τάδε γράφει.

* CCXXVI [3]. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Γεωργίου καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου.

Ἐξ οὐρανῶν ὁ μάρτυς ἱππεὺς ὁπλίτης·
Εἰ δ' οὐκ ἔχει κίνησιν, οὐδέν τι ξένον,
Ὅπου γε καὶ νοῦς ἐν πτεροῖς [4] ὢν οὐ τρέχει·
Πλὴν ἔστιν ἀμφοῖν μυστική τις ὀξύτης.

* CCXXVII. Εἰς εἰκόνα Χριστοῦ δι' ἰνοκοπίας [5] τὸν ἱματισμὸν ἔχοντος.

Ὁ πάντα κοσμῶν καὶ πρὸ τῶν χρόνων μένων
Εἶδος βρεφικὸν ὡς βροτὸς πλήρης φέρεις
Ἐν ἱματισμῷ [6] ψαλμικῶς διαχρύσῳ,
Κοσμῶν ἀτεχνῶς τὴν βροτῶν ἀκοσμίαν.

[1] Leg. φλέγον.

[2] Apogr. πρωτοστράτορ.

[3] Num. ccxxv jam supra editum sub num. cxcii quod vid.

[4] Conf. cod. Par. x, 15.

[5] Vox addenda lexicis. Theod. Stud. Ep. lib. ii, 68 : Οἶδα τὰς ἰνοκοπίας τῆς ψυχῆς. Interpres : «Novi quot animo molestias hauseris.» Cf. cod. Par. cxiv.

[6] Psalm. xliv, 11.

* CCXXVIII. Εἰς τὴν σ7αύρωσιν, τοῦ Λωπαδιώτου ἐκείνου κυρίου Ἀνδρέου[1].

Θεὸς κλονεῖται καὶ κλονεῖ πᾶσαν κτίσιν,
Μύει τὰς κόρας καὶ σκοτίζει Φωσφόρους,
Καὶ νεκρὸς ὀφθεὶς τοῦ Σατὰν νεκροῖ κράτος.

CCXXX[2]. Εἰς εἰκόνα δεσποτικὴν ἔχουσαν ἐν τῇ περιφερείᾳ μαργάρους εἰς ἀέρα μέλανα πεπηγότας.

Ὡς μαργαρίτην τὸν θεάνθρωπον μέγαν
Γραφέντα λεπ7οῖς ἀγλαΐζω μαργάροις
Χέας ὑπ' αὐτοὺς ἐκ βαφῆς εἶδος μέλαν,
Ὡς ἂν τὸ βαθὺ τῶν παθῶν φύγω σκότος[3].

* CCXXXI. Εἰς τὴν θεοτόκον ᾗ παρεισ7ήκεισαν ἄγγελοι ἐκ λίθου πεποιημένοι.

Τοῦ σοῦ τόκου τὸ θαῦμα, σεμνὴ παρθένε,
Κἀν τοῖς τύποις οὐχ ἧτ7ον εὑρέθη ξένον·
Τί γὰρ ἂν ἄλλο τοὺς ἀΰλους ἀγγέλους
Τοὺς ἐξ ὕλης ἤμειψεν εἰς λίθου φύσιν;

* CCXXXII. Εἰς τὸ Ἀνασ7άσεως ἡμέρα.

Τί τοῦτο; καὶ φῶς καὶ ψυχῶν ἔαρ[4] βλέπω.
Καὶ γὰρ ὁ χειμὼν[5] τῆς φθορᾶς ἀπεῤῥύη,

[1] In cod. Mon. n° 198, *Catal.* t. II, p. 284 sqq. exstant epistolæ cujusdam anonymi ad Lopadiotam D. Andream (τῷ Λοπαδιωτῇ κυρῷ Ἀνδρέᾳ) et responsoria Lopadiotæ. Vs. 2 post *μύει* fort desunt quædam.

[2] Ne quæras n° CCXXIX, supra jam editum p. 5, VIII, ex cod. Esc. In cod. Flor. hoc lemma : Εἰς εἰκόνα ἔχουσαν τὴν ὑπαπ., ἐν δὲ τῇ περ. προφήτας. Vs. 12 pro ἐφρίκεται leg. ἐφέλκεται ex cod. cod.

[3] Supra CXCVIII, 174.

[4] Cf. cod. Par. XIII, 140.

[5] Cf. supra XLV, 14.

Καὶ πάντα φαιδρᾶς εὐποροῦσιν αἰθρίας·
Τὰ γὰρ νέφη[1] παρῆλθε τῆς ἀθυμίας·
Καὶ γίνεται μὲν εὐπρεπὴς ὁ νυμφίος,
Ἀνίσταται δὲ καὶ σκυλεύει τοὺς τάφους,
Καὶ δείκνυται φῶς καὶ διώκει τὸ σκότος·
Καὶ κτείνεται μὲν τῆς φθορᾶς ὁ προστάτης,
Συντρίβεται δὲ τῆς ταφῆς τὰ μοχλία,
Συνείρεται δὲ τῶν μελῶν ἡ σαπρία,
Γλυκαίνεται δὲ τῶν ψυχῶν ἡ πικρία·
Καὶ φλὲψ ἀμυδρὰ καὶ ῥυεῖσα μακρόθεν
Νῦν αἷμα ποιεῖ καὶ δροσίζει τὴν φύσιν·
Ὀστοῦν δὲ νεκρὸν ἐν βραχεῖ σάρκας φύει,
Καὶ ζῇ τὰ νεκρὰ καὶ πνοὴν αὖθις βρύει·
Ἀνοίγεται δὲ συμπεσὸν πάλιν στόμα,
Λαλεῖ δὲ νεκρὸς ἐκ ταφῆς ἀνηγμένος,
Ἐντείνεται δὲ καὶ σφριγᾷ παρ' ἐλπίδα·
Ψυχαὶ δὲ τὸ πρὶν ταῖς σοροῖς καθειργμέναι,
Καὶ παρὰ τοῖς σώμασι κατῳκισμέναι,
Νῦν ἐκλυθεῖσαι τῆς σκιᾶς καὶ τοῦ γνόφου
Καὶ τῆς ἐν αὐτῷ νεκρικῆς δυσοδμίας
Ἀκωλύτως τρέχουσιν εἰς Ἐδὲμ τόπους·
Καὶ πᾶσα λοιπὸν ἡ σπορὰ τῶν λειψάνων
Εἰς ἀναβρασμοὺς καὶ γονὰς ὑπεκτρέχει.
Οὐδεὶς Γαληνὸς ἐξορίζει τὰς νόσους,
Οὐδεὶς παρ' ἡμῖν φαρμακεὺς Ἱπποκράτης,
Οὐδεὶς φυσικοῦ συγγραφεὺς λόγου Πλάτων·
Ληρεῖ γὰρ αὐτὸς καὶ καθεύδει Σωκράτης

[1] Cod. Vat. XXIX, 53: Ὠθεῖς τὰ πυκνὰ τῆς ἀθυμίας νέφη. Pisid. *Hex.* 8: Οὐδὲν γὰρ οὕτως ὡς ἀθυμίας νέφος Χειμῶνα γεννᾷ. Ephr. Syr. t. III, p. 527 et 552. Anon. ap. Cram. *An. Par.* t. IV, p. 289: Καὶ πᾶν καθαίρει τῆς ἀθυμίας νέφος.

Πρὸς τὴν μετεμψύχωσιν οὐκέτι βλέπων.
Ἔχω ϖαρόντα Πέτρον, ὃς λύει νόσους·
Ἔχω γραφέντα[1] Παῦλον, ὃς θραύει ϖόνους·
Ἔχω σοφοὺς κήρυκας ἐξ ἀγραμμάτων.
Τὸ γὰρ ἔαρ ϖάρεστι τῆς ἐγέρσεως,
Ὃ καὶ γυναῖκες εἶδον ὡς χελιδόνες,
Καὶ νῦν ϖεριλαλοῦσι τοὺς ἀποστόλους
Ἀηδόνας φανέντας ἀντὶ τεττίγων.
Λευκόπτερος[2] δ' οὖν ἄγγελος κύκνου τρόπον
Εὐαγγελικὰς ὀργανοῖ μελουργίας,
Οὗ λαμπρὸν ἀπήχημα καὶ τὸν νοῦν Λόγον
Εἶναι νομίζων εὐλόγησον, δέσποτα.

* CCXXXIII. Εἰς τὸν μέγαν ἄρχοντα τὸν Ῥαούλ.

Κριθὰς, ἀριστεῦ, τοῖς ἐμοῖς ἵπποις ϖρόες·
Τρεῖς γὰρ ϖαρῆλθον ἅμα νυξὶν ἡμέραι
Καὶ βρῶσιν αὐτοῖς οὐδαμῶς ἤνεγκέ τις·
Ἂν οὐχὶ καὶ σὺ, φράζε μοι δὴ τί δράσω.

CCXXXIV. Εἰς τὸν αὐτοῦ θεράποντα.

Ἑστῶτα καὶ γελῶντα καὶ βλέποντά με
Τὸν ἀγαπητὸν οὐκ ἀγαπῆσαι θέλω·
Μισῶ γὰρ αὐτὸν ὡς ἀγεννῆ[3] δορκάδα
Καὶ κάνθαρον καὶ ϖτῶκα καὶ φαύλην φύσιν.

CCXXXV. Εἰς τὸν Κυζίκου.

Ἐν Κυζίκῳ τὸν οἶνον ἀφθόνως ϖίνειν
Οὐδέν τι καινόν· ἐν δὲ τῇ Βυζαντίδι
Καὶ μάλα καινὸν, θαυμάσιε δέσποτα.

[1] Leg. γράφοντα. — [2] Cf. cod. Esc. xc, 6. — [3] Cod. ἀγενῆ.

Τὸν [1] Κυζικηνὸν τοιγαροῦν γλεῦκος δίδου
Διψῶντα σαφῆ μὴ παρατρέχων φίλον.

* CCXXXVI. Πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ [2] Ἐφέσου.

Τὸ σακκίον πέπομφα, τὸ κτῆνος βλέπεις·
Ὁ παῖς παρεστώς· τοιγαροῦν, ὦ δέσποτα,
Προῖκα χορηγὸς ἀντὶ χρηστῆρος γίνου,
Τοὺς κριθίνους μάλιστα φαυλίζων φίλους.

CCXXXVII. Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

Σοφόν τι ποιῶν ὁ γραφεὺς δεῦρο, ξένε,
Πραῢν δικαστὴν τὸν Θεόν σε [3] δεικνύει,
Σιγῇ δὲ κοσμεῖ τὰ σχεδὸν ζῶντα στίφη,
Ὡς ἂν προσελθὼν ἀκριβῶς πάντα βλέπῃς
Καὶ μὴ διαστῇς ἐκπλαγεὶς τῇ συγχύσει.
Πλὴν εἰ πρὸ καιροῦ τὴν Θεοῦ κρίσιν τρέμεις
Ὁρῶν ἀμυδρὰς τοῦ Θυμοῦ τὰς ἐμφάσεις,
Τί χρή σε παθεῖν εἰ Θεὸς πάντα κρίνων,
Καὶ ζῇ τὰ νεκρὰ καὶ τὸ πῦρ τοῦτο βρέμει;
Ὥστε βλέπων ῥύθμιζε, πιστὲ, τὸν βίον.

CCXXXVIII. Εἰς τὸν μέγαν σακελλάριον τὸν Καππάδοκα [4]

Ἄμμον θαλασσῶν, ὑετῶν τε σταγόνας,
Φυλλῶν ἀριθμὸν εἰς ἔαρος ἡμέρας,
Τῶν ἀστέρων ὅμιλον ἀλλ' [5] εἰς αἰθρίαν
Ῥᾷον διεξέλθοι τις ἢ τὰς ἀπλέτους
Εὐεργεσιῶν τῶν τοσούτων πλημμύρας [2],

[1] Fort. τό pro τόν.

[2] Fort. τῆς μονῆς τῆς Ἐφ.

[3] Leg. σοι δεικνύει.

[4] Fort. idem ac ὁ Καππαδόκης qui infra CCXLV μέγας οἰκονόμος dicitur.

[5] Fort ἄν. Mox apogr. διεξέλθῃ.

Καὶ τῶν ἀπείρων δωρεῶν τὰς ἐκχύσεις[1],
Ἃς ἐκκενεῖς μοι ϖλεισΊάκις τῆς ἡμέρας,
Φροντισῖά μοι καὶ μέγα σακελλάριε.

* CCXXXIX. Εἰς τὸν μέγαν σΊρατοπεδάρχην τὸν Ῥαούλ[2].

Ἅπασαν ἀφεὶς νῦν ϖεριτΊὴν φροντίδα
Τοὺς θαλάμους ϖύκαζε τῶν σῶν φιλτάτων,
Καὶ τὴν ϖαλαιὰν τῶν καλῶν φίλων σχέσιν
Ὡς ἡδὺς ἐγκαίνιζε τοῖς ἔργοις φίλος·
Μᾶλλον δὲ τοὺς θλίβοντας ἀῤῥήτως ϖόνους
Ὡς βαρβάρους ἔξελε[3] τῶν φιλουμένων
Χρυσᾶ κατ' αὐτῶν συμπαθῶς ῥίψας βέλη.
Καὶ τίς γὰρ ὡς σὺ, κἂν λαλεῖν ἴσως θέλης,
Κἂν ἔργα ϖοιῇς, ὁ χρυσοῦ κρείτΊων φίλος,
Ὁ καὶ σΊρατηγὸς καὶ ϖολὺς ὢν ἀγχίνους,
Καὶ φιλίας δύναμιν ἡμῖν ἐγχέας
Ἣν οὐδ' ὁ μακρὸς φαυλιεῖ δήπου χρόνος;

* CCXL. Εἰς τὸ βιβλίον ὅπερ ὠργάνωσεν Δομεσῖίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ.

Τῷ τῶν θεμάτων τῆς ἕω ΔομεσΊίκῳ,
Τῷ ϖαντοδαπῷ τῶν χαρίτων ὀργάνῳ
Φιλῆς Μανουὴλ ὀργανῶ τὸ βιβλίον,
Ἐνταῦθα συνθεὶς ἐξ ἐράνου[4] τὸν φόρον·
Ἔχοι γὰρ ἂν ἥδυσμα τὴν εὐρυθμίαν
Εἴ ϖως ἄγοι καί τινα ῥασΊώνης χρόνον
Ὁ νοῦς ὁ ϖυκνὸς ὁ γλυκὺς ϖάντων ϖλέον,
Ὃν ἔσχον ὀξὺν δυσπραγῶν εὐεργέτην,
Καὶ δεύτερον φῶς καὶ ϖνοὴν καὶ καρδίαν,

[1] Ephræm. 32 : Φιλοδωρίας χύσις.
[2] Cf. infra CCXLIV.
[3] Fort. ἔξαιρε.
[4] Apogr. ἐξεράνου.

Ἀφ' οὗπερ αὐτῆς ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος
Εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐῤῥίφην πόλιν.
Πλὴν εἴπερ ἐξῆν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκίον
Αὐτῷ παρασχεῖν, οὐδαμῶς ἂν ἠχθόμην·
Νυνὶ δὲ τἄλλα πάντα μετρίως ἔχει
Κἂν αὐτὸς ὢν ἄριστος ἡδέως φέρῃ,
Καὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς εὐμενῆ στέργῃ τρόπον
Ὁ τὴν περιθρύλλητον ἐξ ἔργων φύσιν
Δεικνὺς λογικῶν εἰσφορῶν ὑπερτέραν.

* CCXLI. Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα.

Χειμὼν τὸ λυποῦν, σὰρξ τὸ πάσχον ἐνθάδε·
Προσχὼν ἀκούσεις καὶ στεναγμοὺς μαρτύρων·
Εἰ δ' οὐκ ἀκούσῃ [1], καρτεροῦσι τὴν βίαν
Πρὸς τὰ στέφη βλέποντες οὐ πρὸς τοὺς πόνους.

CCXLII. Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν στρατηλάτην, τοῦ Προδρόμου [2].

Κατὰ σκοποῦ βάλλουσι τῶν σῶν ὀμμάτων
Οἱ τοξόται μείρακες, ὦ στρατηλάτα,
Καὶ ταῖς μὲν ἐκτὸς καμμύεις λοιπὸν κόραις,
Ταῖς δ' ἐντὸς ὀξὺ τὸν ποθούμενον βλέπεις.

CCXLIII. Εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν [3].

* Ὁ νοῦς τὸ σῶμα πρὸς πόλον βιάζεται,
Ἡ γῆ καθέλκει δεικνύουσα τὴν φύσιν·
Θεὸς δικάζων ἀέρος κρεμᾷ μέσον [4].

[1] Apogr. *οὐ κἀκούσῃ.*

[2] In cod. Vat. fol. 274 v° cum hoc titulo : *Εἰς τὴν ὑπὸ μειρακίων κατ' ὀφθαλμῶν τοξείαν.*

[3] Edidit Fr. Creuzer in not. ad Plotin. *De pulcr.* p. 224. Vs. 1-3 in meo *Catal. Codd. Escur.* p. 46 cum hoc lemmate : Τοῦ Προδρόμου εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν. Exstat et in cod. Par. 1630, fol. 133 r°.

[4] Fort. deest versus.

Τί τάχα[1] θάπτεις, Ζωσιμᾶ, τῆς Μαρίας;
Τὸν νοῦν; τὸ φῶς ὕψωσε τῆς θεωρίας,
Τὸν χοῦν; τὸ πῦρ ἔφλεξε τῆς ἀσιτίας·
Σκιὰν μόνην κάλυπτε τῆς Αἰγυπτίας.

Ἔχει πάχος τι καὶ τὸ χρῶμα, ζωγράφε,
Πρὸς τὸ σκιῶδες σῶμα τῆς Αἰγυπτίας·
Εἰ γοῦν πρὸς ἐμφέρειαν ταύτην ἐγγράφεις,
Ἀφεὶς τὸ χρῶμα γράφε πρὸς ἀϋλίαν·
Εἰ δ' οὐκ ἐφικτὸν τῇ τέχνῃ οὕτω γράφειν,
Τὴν ζῶσαν ὡς ἄϋλον ὕλῃ μὴ γράφε.

Σκιὰν σκιᾶς ἔγραψας, ὦ χεὶρ ζωγράφου·
Σκιὰ γὰρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας
Λεπτυνθὲν ὡς ἄϋλον[2] ἐξ ἀσιτίας·
Καὶ θαῦμα λοιπὸν πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

CCXLIV. Εἰς τὸν προῤῥηθέντα Ῥαούλ[3].

Λεία Μυσῶν[4] εἴργαστο Ἄγαρ[5] ἐστία
Τανῦν ἀληθῶς, κατὰ τὴν παροιμίαν.
Πλὴν οὐκ ἐν Μυσοῖς οὐδ' ἐκ Μυσῶν τὰ σκῦλα,
Ἀλλ' ἐκ παλάμης ἀνδρικῆς τῶν Αὐσόνων.
Καὶ γὰρ ὁ γλυκὺς καὶ λαμπρός μου φωσφόρος
Ὁ δημαγωγὸς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων,
Καὶ μηχανουργὸς τῶν μεγαλουργημάτων[6],
Καὶ συντελεστὴς τῶν ἀριστουργημάτων[7],

[1] Vs. 4-17 Creuzer loc. cit. sub nomine Προυσούχ et cum multa varietate.

[2] Cod. Esc. et Creuz. ἄσαρκον.

[3] Poema a barbaro interpolatore pessime habitum.

[4] Ad Eunapium, p. 483, hoc proverbium illustravit Boisson.

[5] Band. ἄγαν.

[6] *Græc. Orthod. Monum.* t. III, p. 38, ed. Bandini. Germ. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 145 v°: Δεύτερά μοι τὰ πρῶτα θεοῦ μεγαλουργήματα.

[7] Xanthopul. *Synaxar.* cod. Paris. 1585, fol. 15 r°: Καὶ εἶδεν ἄν τις πα-

Ὁ συντομουργὸς[1] καὶ δρομεὺς καὶ γεννάδας
Καὶ χειραγωγὸς τῶν ἐν μέσοις κινδύνοις,
Τὴν ἀξίαν μέγιστος ἄρχων ἐῴας
Καινήν τινα τήμερον ἵστησι νίκην
Τῶν καθ' Ἰσμαὴλ συμμάχων καὶ προμάχων.
Καὶ γὰρ ὑπελθὼν τὰς σκηνὰς καὶ καλύβας,
Καὶ τὰς στενωποὺς ὑπερβὰς ἀκρωρείας,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς τεγανώδη γῆς λόχμην
Στεῤῥῶς διελθὼν καὶ κείρας καὶ συμφθείρας
Ἐχθρῶν κεφαλὰς ἐκτεμὼν ἐν ἐκστάσει,
Συχνὴν ἐπαγόμενος τὴν λείαν ἧκε,
Γίγαντα ὑπέροφρυν[2] καὶ γαυριῶντα
Συγκάμψας[3] τολμήματι τῆς εὐανδρίας,
Ἔχων πρὸς ταῦτα συμμεριστὰς τῶν πόνων
Τὸν αὐθόμαιμον τὸν Ῥαοὺλ τὸν ἀγχίνουν,
Τὸ θαῦμα καὶ θέλγητρον τῆς[4] εὐφυΐας,
Καὶ βλύσμα τερπνὸν τῆς καλῆς εὐτολμίας·
Καὶ δὴ τὸν υἱὸν τὴν ταχυδρόμον[5] φύσιν,

ράδοξον ἀριστούργημα τῆς πανάγνου θεομήτορος. Germ. Cpol. cod. Coislin. 278, fol. 163 v° : *Καὶ τούτων τὰ πρόσωπα ἱλαρύνονται τῇ ἀριστουργίᾳ.*

[1] Vox addenda lexicis.

[2] Eustath. *Opusc.* p. 11, 61 : *Ἀλλὰ κατὰ πᾶν τὸ περὶ αὐτὸν ὑπέροφρυ.* German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 149 r° : *Καὶ ὁ μὲν ἀλαζὼν καὶ ὑπέροφρυς βαλλέτω κάτω τὴν ὀφρὺν καὶ συστελλέτω τὸ φρόνημα.*

[3] Cod. *συγκάψας.*

[4] Fort. *ἐξ* pro *τῆς* ut infra v. 51.

[5] Supra 1, 181. Anon. cod. Paris. 1277, fol. 231 v° : *Ἐκ ποίας ταχυδρόμου ὁρμῆς.* Meliten. v. 602 : *Ἄγριος δὲ (χοιροπίθηκος) καὶ σύντομος καὶ σφόδρα ταχυδρόμος.* Alia ejusmodi composita obiter lexicis addam : *Ταχυγλωττία*, Leo Sapiens, cod. Par. 396, p. 647 : *Μὴ ἐπηρμένῃ φωνῇ καὶ κομπαστικῇ καὶ ταχυγλωττίᾳ χρῆσθαι.* *Thesaurus ταχύγλωσσος* habet. — *Ταχυήκοος*, De S. Demetrio ap. Bolland. Oct. t. IV, p. 120 : *Ἀλλὰ τὸ ταχυήκοον πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους ἐν πίστει.* — *Ταχύπεπλος*, cod. Par. 2239, fol. 128 r°. — *Ταχύποτμος*, Nonnus, *Dionys.* XLVIII, 11 : *Ἰνδῴην ταχύποτμον ἀϊστώσαντα γενέθλην.* — *Ταχύῤῥοπος*, Theodor. Stud.

Τὸν Ἰωάννην τὸν κλεινὸν ἐν τοῖς τρόποις,
Εὔμουσον, εὐπρόσωπον [1], εὔχαριν, νέον,
Ὀξὺν μὲν ἰδεῖν καὶ νοῆσαι τὸ πρέπον,
Ταχὺν δ' ἐπὶ πράξει τε τῆς σΊρατηγίας,
Αὐτῶν μὲν ἐχθρῶν τὸν σΊεῤῥὸν ἀναιρέτην,
Καὶ τῶν φαλάγγων τακτικὸν ἐπισΊάτην,
Ὃν ὁ τρόπος δείκνυσιν ἐκ τῶν πρακτέων·
Εὐφράνθη καὶ γὰρ ἀληθῶς ἡ καρδία
Τῶν ἐλπισάντων ἐλπίδι τῇ κρείτΊονι
Αὐτὸν Ἰσμαὴλ ὡς Γολιὰθ πρὶν ἄλλον,
Τῇ σφενδόνῃ [2] Πνεύματος τοῖς τρισὶ τούτοις [3]
Κάραν ἀθλίαν συντριβέντα θανέντα.
Οὐκοῦν συνευφραίνομαι κἀγὼ τοῖς ἄλλοις,
Καί σοι νικητήρια ἐκ ψυχῆς ᾄδω,
Σκιρτῶν χορεύων καὶ κροτῶν μου τὰς χεῖρας·
Οἰωνὸν ἀπαίσιον οὔτοι που κρίνω
Τέλμα [4] βαλβίδος ἐνταυθοῖ μου τοῦ δρόμου·
Ἀλλ' ὦ τελεσΊὰ τῶν καλῶν τῶν τοιούτων,
Καὶ συλλαβισΊὰ τῆς καλῆς εὐβουλίας,
Καὶ κλεὶς ἀληθῶς τῶν σοφῶν βουλευμάτων,
Καὶ ῥοῦς ἀμιγὴς τῶν κακῶν ῥυπασμάτων,
Καὶ γλῶσσα μακρῶν εὔπορος σοφισμάτων,
Καὶ κρᾶμα [5] μουσῶν ἢ χαρίτων ἑσΊία,

cod. Par. 891, fol. 251 r°: *Διὰ τὴν εὐδιάβατον καὶ ταχύῤῥοπον ὀξύτητα τοῦ χρόνου.* — *ΤαχύφρασΊος*, De S. Demetrio ap. Bolland. Oct. IV, p. 132: *Τῷ γὰρ εὐπεριγράπΊῳ καὶ ταχυφράσΊῳ τῶν μεγαλειῶν αὐτοῦ τὴν πνευματικὴν ὑμῶν ἀναφλέγων δίψαν οὐ παύσομαι.*

[1] Conf. cod. Par. IX, 3.

[2] Cod. *σφενδόνι*. Doxapater ap. Athanas. *Opp.* t. I, p. CLXIV: *ἘσφενδονίσθηςΠνεύματος τῇ σφενδόνῃ*. Nicephor. *Contra Euseb.* p. 373, ed. Pitra: *Τῇ σφενδόνῃ θωρηχθέντες τοῦ Πνεύματος.*

[3] Fort. *λίθοις*. Cf. I Reg. XVII, 40.

[4] Fort. *τέρμα*.

[5] Cod. *κράμμα*.

* Καὶ βλέμμα σεπτὸν γνωστικῆς θεωρίας,
Καὶ θαῦμα καὶ θέλγητρον ἐξ εὐφυΐας[1],
Καὶ ῥυθμικὸν χάρισμα καὶ φρενῶν βάθος,
Καὶ τακτικὸν φρόνημα τῷ χρόνῳ πρέπον,
Ὁ πάντα νικῶν τῇ κατ' αἴσθησιν κρίσει,
Καὶ πρὸς μάχας ἄτρεπτε καὶ περιστάσεις,
Καὶ πρὸς πόνους ἄκαμπτε τῶν ἐν ταῖς ζάλαις.
Ἡ ζῶσα λαμπὰς, ἡ λαλοῦσα γλυκύτης,
Ὁ μέγας ἄρχων τῆς ἑῴας ἁπάσης,
Ὁ καὶ στρατηγὸς καὶ πρωρεὺς καὶ τεχνίτης,
Καὶ λοχαγωγὸς καὶ στρατάρχης τῶν τῇδε,
Μικρόν τι προσχὼν ἀκροῶ μοι τῶν λόγων.

CCXLV. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν Καππαδόκην[2] ἐκ στόματος τοῦ Κυζίκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Ἀδελφὲ, σὺ μὲν καὶ τελευτήσας μένεις
Πρᾶξιν λόγων ἄριστα συζεύξας κράτει·
Τὸν θύλακον[3] γὰρ τῆς ῥοῆς διεξέδυς,
Ὃν ἐκ βρέφους δύσοιστον ἡγοῦ φορτίον·
Ἐγὼ δέ σου πλὴν, αἲ ῥάγηθι καρδία,
Τί πείσομαι ζῶν καὶ τὸ συμβὰν δακρύων;

CCXLVI. Ἀμοιβαῖοι[4].

Ἐκεῖνο τοῦτ' ἦν ὃ πρὸ παντὸς ἐσκόπουν,
Καὶ τὸν πολυστένακτον[5] ἐθρήνουν βίον.

[1] Supra v. 24 : Τὸ θαῦμα καὶ θέλγητρον τῆς εὐφυΐας.

[2] Cf. supra CCXXXVIII.

[3] Supra XCVII, 9 : Τὸν θύλακον ἐκδὺς ἐνθάδε Πρὸς οὐρανοὺς ἐκεῖνος ἀνέπτη. Conf. Boisson. *An. gr.* II, p. 433.

[4] Cod. ἀμειβαῖοι.

[5] Anon. ap. Boiss. *Anecd. gr.* I, 19 : Δεσμῶν πολυστενάκτων τοῦ βίου. Germ. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 165 v° : Ὅσοι ἐν τῷ πολυπαθεῖ τούτῳ καὶ πολυστενάκτῳ κόσμῳ διάγομεν. Id. fol. 168 v° :

Ποῦ γὰρ ὅ μοι δέδωκεν ὁ χρόνος κλέος,
Ἥλιε καὶ γῆ καὶ λογικαὶ Φροντίδες;
* Πλὴν, ὦ δικασ7ὰ, σῶζε τὸν ϖ7αίσαντά σε[1],
Τὰς εὐθύνας τρέμοντα καὶ ϖρὸ τῆς δίκης.

CCXLVII. Εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου[2].

Ὁ μὲν ϖατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὀγδόης,
Ἐγὼ δέ σοι δίδωμι τὴν τῆς ἑϐδόμης·
Δεῖ[3] γοῦν, βασιλεῦ, τοὺς κριτὰς τῆς ἑϐδόμης,
Φησὶ Σολομὼν, ϖροσκοπεῖν τὴν ὀγδόην.

CCXLVIII. Πρὸς μικρόψυχον ϖαραινετικοί[4].

Ψυχὴ, ϖεριτ7ὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε,
Μηδ' ἐκδίδασκε τὸν θεὸν τὸ συμφέρον·
Ὅπερ δέ σοι δίδωσιν αὐτὸς ϖροσκύνει.
Οὐκ οἶδας ὡς σ7έργει σε καὶ ϖατρὸς ϖλέον;
Οὐκ οἶδας ὡς ϖέφυκε καὶ σοφὸς μόνος;
Εἰ γοῦν ἀπατᾷ, καὶ νοεῖ τὸ συμφέρον,
Πάντως ὅ σοι δέδωκε τοῦτο συμφέρον.
Ζητεῖς ὁ ϖαῖς μάχαιραν ἠκονημένην,
Ἡ γὰρ θέα θέλγησε[5] τῆς σ7ιλϐηδόνος·
Ὁ σὸς δὲ ϖατὴρ οὐ δίδωσι τὸ ξίφος,

Καὶ δεδούλωται ὁ βαρυσύμφορος καὶ ϖολυσ7ένακτος ἄνθρωπος. Isidor. Pelus. I, 196. Cosmas in Greg. Naz. p. 121, ed. Mai : Τὸ ϖολυσ7ένακτον ἀμϐλύνας τῆς ἁμαρτίας βέλος. Anon. cod. Par. 250, fol. 94 v° : Παῦσον τὸν ϖόνον τῆς ϖολυσ7ενάκτου ψυχῆς μου. Anon. in S. Longinum, cod. Par. 1062, fol. 266 v° : Καὶ τοὺς ϖολυσ7ενάκτους τῆς σαρκὸς δεσμοὺς ἀποτίθεμαι.

[1] Leg. τὸν ϖ7αίσαντά με.

[2] Band. in *Catal.* : «In palam imperatorii annuli.» Et in notis : «Est annuli pars plana, et latior, in qua gemma includitur.» Edidit Piccolos, p. 202, cum hoc lemmate : Πρὸς κριτὴν ἤγουν δικασ7ήν.

[3] Hic versus deest ap. Piccol.

[4] Carmen interpolatum.

[5] Leg. θέλγει σε.

Τὴν γὰρ τομὴν δέδοικεν, ἣν σὺ οὐ βλέπεις·
Ὅθεν μίσος σοι τὸ δράμα δοκεῖ τόδε·
* Καὶ κλαυθμυρίζεις[1] καὶ σπαράτῖεις τὴν κόμην,
Ῥιπῖεῖς δὲ σαυτὸν κατὰ γῆς καὶ ταράτῖεις.
Ὁ δὲ προσηνῶς προσγελᾷ σου τὸ πάθος,
Οὐδὲν μὲν ἐκ τούτου σε βλάπῖεσθαι κρίνων,
Ἐκ τοῦ ξίφους δὲ καὶ σφαγὴν δοκῶν βλέπειν·
Τέλος δ' ἀνισῖῶν ἀγκάλαις προσλαμβάνει,
Φιλῶν, κολακεύων σε σύμπασι τρόποις·
Κἂν μὲν κατὰ πάντα σε εὔθυμον ἴδοι,
Ἔθρεψεν, ἠξίωσε καὶ γλυκασμάτων·
Τῆς μικρολυπίας[2] δὲ μὴ πεπαυμένον
Ἔτυψεν ἤδη μὴ φέρων τὴν μωρίαν,
Ἢ καὶ μετεσῖήσατο μακρὰν πολλάκις,
Ἕως τὸ πένθος τὸν μαρασμὸν[3] προσλάβοι,
Ἤτοι πρὸς ὕπνον ἐγκλισθέντος ἀθρόον
Ἢ παισὶ συμπαίκτορσιν ἐσχολακότος,
Καὶ συμπερισπασθέντος[4] ἐν τοῖς παιγνίοις.
Συνεὶς τὸ ῥηθὲν ἀνδρικῶς λοιπὸν φρόνει,
Ἐπεὶ τὸ μικρόλυπόν ἐσῖι νηπίων.

CCXLIX. Ὡς ἀπὸ σῖόματος γυναικὸς εὐγενοῦς τινος καὶ ἐναρέτου[5].

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν·

[1] Cod. Par. I, 22.

[2] Vs. 22 et 30 fort. *μικροψυχ*.

[3] Codex Paris. XII, 6 : *Ὡς ἂν ὁ κηρὸς..... Ποιῇ μαρασμὸν δυσχερῶν μοι καὶ σβέσιν.*

[4] Hujus verbi compositi significatio addenda *Thesauro*, quem videre est s. v. *Περισπάω*.

[5] Ex cod. Flor. Plut. LVI, cod. 3, partim edidit Bandini in *Catal.* t. II, col. 296, sub nomine Theodori Protasecretis Neocæsaritæ, cum hoc lemmate : *Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίναν Θεοδώρου τοῦ πρωτασηκρῆτις τοῦ Νεοκαισαρείτου, ἔτι ζῶσαν τούτους* (leg. *ζώσῃ*) *γραφῆναι ζητήσασαν.*

Τῶν εὐγενῶν; καὶ τοῦτο πᾶς ἄν τις λέγοι.
Τῶν μᾶλλον ἁβρῶν; ἀλλὰ μὴν πάντες κόνις.
Ἀλλ' εὐκλεής; τὸ κέρδος οὐχ ὁρῶ πόθεν·
Ἀλλ' εὐπρεπής; τὸ κάλλος ἡ γῆ δεικνύτω[1].
Εἰμὶ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ μὲν[2] πάλιν μένω·
Κἂν χοῦς ὁ πηλὸς[3], ἀλλὰ τὸ πνεῦμα στέγει·
Ῥεῖ πᾶς ὁ χιτὼν, ἀλλ' ὑφίσταμαι πλέον·
Εἰς γῆν τὸ ῥευστὸν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ βελτίων·
Σκηνὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ[4] καὶ μίμων γέλως,
Ὅρα, θεατά· μὴ γὰρ οὐκ ὄντως γέλως;
Ἦλθόν ποτ', εἶδον, εἶτ' ἀπελθοῦσα φθάνω[5]·
Ὀξύς με καὶ γὰρ ὑπεδέξατο χρόνος,
Οὗ δὴ τὸ μὲν παρῆλθεν, οὐ γὰρ ἵσταται,
Τὸ δ' ἔστιν· ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ τόδε τρέχον.
Ποῦ δὴ[6] τὸ λοιπόν; εἰς τὸ μέλλον ἐκρύβη;
Περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος εἰπὲ τίς λόγος.
Ὦ τίς ἐγώ; τίς; ἀγνοῶ γὰρ τὴν φύσιν·
Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ με,
Καὶ βαθὺς ἦν δήπουθεν αὐτῆς ὁ γνόφος·
Ἐπεὶ δὲ καὶ προῆλθον εἰς φῶς αὐτίκα,
Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γνόφον,
Πλὴν εἴτε φῶς ἐκεῖνος, εἶθ' οὗτος γνόφος,
Εἶθ' ὃ βλέπω, φῶς, εἶθ' ὃ μὴ βλέπω, σκότος,
Οὐκ οἶδα σαφῶς, οὐ μὰ τὸν φθόρον τάφον,
Ὃς ἐστὶ γαστὴρ τοῖς θανοῦσι δευτέρα·
Δειχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν τόκος,
* Ὅταν ὁ πατὴρ καλέσῃ τῆς φύσεως

[1] Band. δείκνυται.
[2] Leg. μήν.
[3] Band. ὀπηδός.
[4] Fort. οἶδα pro εἰ δέ.
[5] Band. φθ..... (sic).
[6] Cod. ποῦ δὲ τό.

Τὸν ὠδίνων γέμοντα τῆς δίκης χρόνον·
Μήτηρ με γεννᾷ καὶ προμήτωρ[1] λαμβάνει·
Μαιεύομαι[2] γὰρ εἰς τὸν ὕσΊερον τόκον·
Μᾶλλον δὲ τῆς μητρός με γεννώσης βίᾳ
Ποιεῖ τελευτᾶν ἡ προμήτωρ εὐθέως·
Ἐκεῖνο τῆς γῆς, τοῦτο τῆς Εὔας πάθος·
Ἢ τοῦτο δὴ κἀκεῖνο καρπὸς[3] τοῦ ξύλου,
Καὶ τῆς ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Σατὰν κακουργίας.
Εἰ γοῦν θέλεις, ἄνθρωπε, μαθεῖν τὴν φύσιν,
Πρόκυπῖε καὶ ζῶν ἐξερεύνα τὸν τάφον,
Καὶ τὴν μὲν ἀντίμιμον[4] εἰκόνα σκόπει·
Τὰ δ' ἔνδον ὀσῖᾶ μὴ παρατρέχων σύνες[5],
Ὁρᾷς τὸ κάλλος τοῦτο; χοῦς τὸ πᾶν κάτω,
Καὶ σαπρὸς ἡ δύσοδμος ἡ πλάσις γράσος·
Ὥσῖε βλέπων σύναγε σαυτὸν ἐνθάδε,
Καὶ πρὶν παρελθεῖν σωφρονέσῖερος γίνου.
Ἐγὼ δὲ τὴν μέλλουσαν ἀθροῦσα κρίσιν
Ἐκ τῆς κατὰ τὴν πίσῖιν ἁπλῆς ἐγγύης,
Ἐκεῖνο τοῦτό φημι τὸ θρυλλούμενον,
Οὐκ ἔσῖιν οὐδὲν τῶν κακῶν τῶν ἐν βίῳ,
Οὐ μέμψις οὐδὲ πρᾶξις οὐδὲ κακία,
Ἣν, σῶτερ, αὐτὴ μὴ πεπλημμέληκά σοι
Κατά τε νοῦν καὶ φθέγμα καὶ προαίρεσιν,
* Γνώμης τε βουλήματι καὶ ψυχῆς θέσει,
Ὑπὲρ τὸ κοινὸν ἐξαμαρτήσασά σοι.
Σὸν οὖν τὸ σώζειν ὡς ἐμὸν τὸ νῦν λέγειν.

[1] Cod. Par. CCXVIII, 18 : Πείσασα τὴν γῆν τὴν προμήτορα βλέπειν.

[2] Cod. μαιδεύομαι. Vers. 30 et seq. desunt in codice quo usus est Bandini.

[3] Genes. III, 2.

[4] Supra XLIII, 59 : Ἀντίμιμον οὐρανοῦ φύσιν.

[5] Cod. σύνος.

CCL. Πρὸς τὸν τοῦ αὐτοκράτορος ἀνεψιὸν κύριον Ἀνδρόνικον Ἀσὰν[1] τὸν Παλαιολόγον.

Ὁ παντοδαπὸς ὁ χρυσοῦς ὁ γεννάδας,
Ἡ ποικίλων βρίθουσα χαρίτων Φύσις,
Τὸ καρδιακὸν τῶν ἐμῶν φῶς ὀμμάτων,
Πρόβατον ἡμῖν πιμελῆς πλῆρες δίδου,
Ὡς ἂν πεπανθῇ καὶ πρὸς ἔκρυσιν φθάσῃ,
Πᾶν εἴ τι πυκνὸν ἢ σεσηπὸς ἢ νόθον
Τὴν τῶν πόρων ἔμφραξιν ἐσφήνωσέ[2] μοι·
Τὸ γὰρ περὶ τὰ στέρνα τῶν ὑγρῶν βάρος
Ἔτι πεπηγὸς τὴν πνοὴν εἴργει τρέχειν.
Ναὶ κύνα μικρὸν φιλοδέσποτον[3] τρέφε,
Προθεὶς ἁπαλὰ καὶ νεότμητα[4] κρέα·
Τὸ γὰρ τέρας ἐκεῖνο τῆς ἀσαρκίας,
Τὸ ξυντετηκὸς καὶ πολύτριχον δέρας[5],
Τὸ κοῦφον ὀστοῦν, ἡ τεταρταία[6] φρίκη,
Τὸ φασματῶδες κτῆνος, ἡ θνητὴ χάρις,
Ἡ στυγνότης ἡ σῆψις ἡ δυσωδία,
Τὸ τραῦμα τῆς γῆς, ἡ παλαμναία κρίσις,
Τὸ τῆς φθορᾶς βόσκημα τὸ πρὶν ἀρνίον,
Ἔτι μαλακῆς ἐσθιώμενον[7] χλόης,
Ἔτι δοκοῦν ὕδατος ἀσμένως πίνειν,
* Ὡς νεκρὸν ἐκπέπνευκε τρυγὸς[8] τέως,
Καὶ νῦν πρόκειται πᾶσιν ἁπλῶς ὀρνέοις
Εἰς ἀπάτην δήπουθεν ὀστώδης θέα.

[1] Cf. supra CXIV, 30.
[2] Cod. ἐσφίνωσε.
[3] Cf. cod. Par. LVIII, 80.
[4] Nonnus, *Dionys.* XXV, 46: Ἡμιτελὲς σύριγμα νεοτμήτων ἀπὸ λαιμῶν.
[5] Cod. δέῤῥας.
[6] Cod. τεταρτέα.
[7] Leg. ἐστιώμενον.
[8] Cod. τριγός. Syllaba deest. Leg. τετριγός.

Τὸ γὰρ καταπλὰν καὶ προσεγγίσαν μόνον
Παρῆλθεν εὐθὺς τὴν ἀπόσΊροφον τύχην,
Κεκλασμένον τὸ ῥῖχος[1] ἐντεῦθεν φέρον.
Μᾶλλον δὲ μὴ πρόβατον ἀλλ' οἶνον δίδου,
Ὡς ἂν μεθυσθεὶς[2] ἀγνοήσω τὸ βρέτας
Τὴν Στύγα[3] τὸν τελχῖνα τὴν ἀποφράδα·
Καὶ γὰρ δι' αὐτὸ πᾶν ἀπειπάμην κρέας,
Ὡς καὶ κατ' αὐτῶν δυσφορεῖν τῶν περδίκων.
Καὶ τῶν λαγωῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δορκάδων.
Ἐγὼ δ' ἐπαινῶ τὸν διδάσκαλον χρόνον,
Ὃς καὶ τοσοῦτον ἄγος ἐγνώρισέ μοι·
Τὸν ἥλιον δὲ τόνδε θαυμάσας ἔχω,
Ὅτι περ οὐκ ἔμυσεν[4] οὐδ' ἀπεκρύβη
Τοιῷδε κακῷ προσβαλεῖν τὴν λαμπάδα[5].

CCLI. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν σΊρατοπεδάρχην.

Τὸ μὲν σΊάχυς τέμνειν σε λευκοὺς ἐν θέρει,
Χρόνε σθεναρὲ, καὶ τρυγᾶν ὅταν δέῃ
ΘαυμασΊὸν οὐδὲν, τοῦτο γὰρ δὴ τὸ πρέπον·
Τὸ δ' εὐθὺς ἐκκύψασαν ἐκτέμνειν χλόην
Ἢ μετρίους ὄμφακας ἐξ ἀπλησΊίας,
Ἀλγεινὸν ἂν δήπουθεν ἡ φύσις κρίνῃ[6]·
* Ἀλλὰ τὸ δεινὸν τοῦτό σου, φθόρε, θράσος
Καὶ ῥιζόθεν[7] μέμηνεν[8] εἰς τὰς ἐκφύσεις·
Συνήγαγες δὴ τὸ χρυσοῦν ἅπαν γένος

[1] Fort. leg. ῥύγχος, quæ vox de avibus interdum dicitur.

[2] Cod. μεθυσθῆς.

[3] Cod. σΊίγα.

[4] Cod. ἔμμυσεν.

[5] Versus xxxviii numerat Band.

[6] Malim κρίνοι.

[7] Mich. Psellus, *De Sept. Syn.* cod. Par. 1277, fol. 196 r° : Αὕτη τὸν Μακεδόνιον ἀνέσπασε ῥιζόθεν.

[8] Cod. μαίμηνεν. Phalaris, *Ep.* xiii, p. 66, 37 : Εἰς ἑταιρείαν μεμήναμεν.

Εἰς τὴν κιϐωτὸν δυσΊυχῶς τῶν ὀσΊέων,
Στρατοπεδάρχην τὸν μέγαν τὸν ἀγχίνουν
Καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ὑπὲρ τὴν Ἑλένην
Κρύψας πρὸ καιροῦ φεῦ σὺν αὐτοῖς τοῖς τέκνοις.

CCLII. Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμϐολίτου περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βασιλείας, καὶ τῶν ἑπομένων αὐτῇ νεκρῶν.

Τὸ παρομαρτοῦν διώκοντες ἀφρόνως,
Ἄληπτον ἡμῖν φεῦ τὸ πρόσθεν εὑρέθη·
Ὧ γὰρ δέμας πέφυκε ληφθὲν ἐκ πόνων,
Τούτῳ γε σκιὰ[1] ἕψεται ἄτερ πόνων.

CCLIII. Τοῦ Προδρόμου εἰς λαίμαργον.

Ἐρᾷ τρυφῆς τὸ σῶμα, τοῦτο καὶ κύνες·
Ἀσιτίας τὸ πνεῦμα, τοῦτο καὶ νόες·
Ἑλοῦ τὸ κρεῖτΊον καὶ συναφθεὶς ἀγγέλοις,
Καὶ μὴ τὸ χεῖρον καὶ καταχθεὶς εἰς κύνας.

CCLIV. Εἰς κλίνην. Τοῦ αὐτοῦ.

Βλέπω σε, κλίνη, καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον,
Ἐπεὶ φέρεις με ζῶντα νεκρὸν ἐνθάδε,
Ἐν σοὶ ταφῆς φέροντα πᾶσαν εἰκόνα·
Πρὸς ὕπνον ἦλθον, ποῦ τὸ φῶς τῶν ὀμμάτων;
Τὸν μακρὸν ὕπνον εἰκονίζεις τοῦ τάφου·
Πνοὴ μόνη με ζῶντα δεικνύει μόνον,
Ἀργοῦσι χεῖρες, οὐ βαδίζουσι πόδες·
Οὐ ταῦτα νεκρότητος, ὥσπερ εἰκόνες;
Τὸ δὲ σκέπον σε καὶ καλύπΊον οὐκ ἔσΊι[2]
* Σφραγὶς τελευτῆς τοῦ τελευταίου λίθου;

[1] Ne corrigas hiatum in tali scriptore. — [2] Fort. ἔνι.

Ῥιπ7ῶν δὲ τοῦτο τὴν ἀνάσ7ασιν νόει,
Καὶ τὴν τελευτὴν φαντάζου καθ' ἡμέραν,
Καὶ τοῦ τέλους φρόντιζε καὶ τῆς ἐξόδου,
Ὥσπερ τάφον σου τὴν ἀνάκλισιν βλέπων,
Ἐπεὶ τάφος σε πρῶτον ὕσ7ερον[1] μένει.

CCLV. Τοῦ αὐτοῦ κατ' εὐνούχων.

Ἔσ7ι γένος τι τῶν ἀνακτόρων μέσον
Θῆλυ πρὸς ἄῤῥεν, ἄῤῥεν εἰ θῆλυ βλέπει·
Ἄμφω δὲ κοὐδέν ἐσ7ιν, ὧν δ' ἔχει δύο
Τοῦ μὲν μετέσχεν οὐδαμῶς, τὸ δ' ἐῤῥύη·
Κρατεῖ δὲ πᾶσι καὶ κρατεῖται τοῖς ὅλοις,
Καὶ πάντα τολμᾷ, πάντα δὲ φρίσσει τρέμον·
Στέργει γέλωτας, ἀλλ' ἐρᾷ τῶν δακρύων·
Ἄδοξόν ἐσ7ι κομπόδοξον[2] ὂν φύσει,
Τυραννικὸν, λατρῶδες[3], ἄσ7οργον φύλον,
Σεμνὸν, ταπεινὸν, ἄφρον, ἄγλωτ7ον, λάλον,
Δοῦλον, βίαιον, θυμικὸν, δειλὸν, λάγνον·
Ἐκ τῶν ἄκρων κραθὲν δὲ τῶν ἐναντίων
Ἄκρον πέφυκεν ἐκ κακῶν κακὸν μέγα.

[1] *Serius ocius* ap. Horat. *Od.* II, 3, 26.

[2] Meliten. 1108 : Μηδὲ καυχᾶται τῇ χαρᾷ τοῦ κομποδόξου βίου. Hac voce ditari possunt lexica quibus addam : Θυμόδοξος et Θυμοδόξασ7ος, Theodor. Lascar. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 262. — Ὁλόδοξος, S. Ephræm. Syr. *Opp.* t. III, p. 545 : Κυρία μου ὁλόδοξε, ὑπερπανάγαθέ μου. Adde et alia ejusmodi composita : Ὀρθοδοξασ7ῶς, Nicet. Choniat. cod. Paris. 1234, fol. 389 v°. Συνορθοδοξέω. Christophor. Patric. *Menol.* cod. Par. 1578, p. 187 : Συνορθοδοξεῖν καὶ τὸ ὑπήκοον ἔπεισε. — Κενοδοξικῶς, Theod. Stud. cod. Paris. 891, fol. 201 r°. — Πανδόξως, Cyrill. Al. *Opp.* t. I, p. 383. — Παραδοξοειδής, Theod. Stud. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. V, p. 59 : Χαίροις βάτε παραδοξοειδέσ7ατε, ἐξ ἧς ἐπεφάνη ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρός. — Συνδοξολόγησις, Chrysippus Hieros. codex Paris. 513, fol. 111 r° : Ἡ τῶν Σεραφὶμ συνδ.

Hac voce caret *Thesaurus*.

CCLVI.

. . . .

* Ἐὰν[1] ἐνθυμηθῇ φησὶ πρὸς κύριον στραφῆναι[2]·
Οὐ γὰρ τὸ πλάσμα τῶν αὐτοῦ χειρῶν ἀποποιεῖται
Κἂν ὑπὲρ ἄμμον θαλασσῶν πταίσῃ ἀνομήσῃ[3].
Πυρὸς σπινθὴρ ὕλην πολλὴν πολλάκις εἷς ἐκκαίει,
Καὶ ἓν καλὸν εὑρίσκεται πολλῶν ἁμαρτημάτων
Ἐξάλειπτρον γενόμενον, καὶ τοῦτο θεοῦ δῶρον.
Καὶ σκόπει τὰ ἐντάλματα τοῦ ἀγαθοῦ δεσπότου·
Μὴ κρίνῃς[4] σου τὸν ἀδελφὸν, φησὶ, μηδ' ἐπιμέμψῃ,
Καὶ οὐδ' ἐγώ σε οὐδαμῶς, ἄνθρωπε, κατακρίνω·
Καὶ τῷ πλησίον ἂν ἀφῇς εἴ τι εἰς σὲ ἁμάρτῃ,
Κἀγώ σοι πάντα συγχωρῶ ὅσα ἂν ἁμαρτήσῃς·
Τῶν ἐνταλμάτων γὰρ ἐμοῦ λήθην οὐδὲν ποιοῦμαι·
Ὡς γὰρ ἀπείρους κλύδωνας εἰδήμων κυβερνήτης
Ἐξέφυγε πρὸς ἀγαθὸν ἀποσωθεὶς λιμένα,
Οὕτω καὶ νουνεχὴς ψυχὴ εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθε,
Κἂν πάμπολλα καθέστηκε κακὰ ἐργασαμένη.
Εἰ τοίνυν καὶ τὰ ἐν κρυπτῷ[5] κρίνει θεὸς ὡς ἔχει,
Εἰ δ' ἄνθρωποι καὶ τὸ γνωστὸν κρίνουσιν ἐσφαλμένως,
Ἔα τηνάλλως[6] τοὺς σκαιοὺς βαΰζειν[7] φιλοσκώπτας,
Σκότος κατέχοντας βαθὺ ἀντὶ λαμπροῦ ἡλίου·
Σὺ δ' ἐγκαινίζουσα σαυτὴν λοιπὸν μηδόλως παύσῃ,

[1] Band. in *Catal.*: Inter hanc et sequentem pag. desunt duo folia, nempe 295 et 296, ut ex numeratione in superiori margine antiquitus apposita videre est; quare sequentis carminis politici, quod titulo caret, atque initio, primus versus est: Ἐὰν ἐνθυμηθῇ κ. τ. λ.

[2] Cod. στραφεῖναι.

[3] Syllaba brevior versus. Fort. leg. πταίσῃ καὶ ἀνομήσῃ.

[4] S. Luc. VI, 37 et 38.

[5] Cod. ἐνκρύπτω et supra γ.

[6] Cod. τηνάλως θιλοσκόπτας.

[7] Cod. βαΐζειν.

Ἄχρις ἂν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὁμοιωθῇ σου κάλλος
Τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καὶ γένῃ πανωραία[1],
Καὶ σώσῃς μετὰ σεαυτῆς καὶ τὸν ἐμὸν δεσπότην,
Ἀληθινὸν δεικνύουσα τοῦ θείου Παύλου[2] λόγον.

CCLVII. Τοῦ αὐτοῦ[3].

Ἄγχει με δεινῶς πνεῦμα παχὺ καὶ θλίβει
Εἰσρυὲν ἀπό τινος ψυχρᾶς ἰκμάδος,
Πταρμῶν τε συχνῶν ἐξερεύγεται ψόφους,
Καὶ τὴν κεφαλὴν συγκλονεῖ καὶ ταράσσει·
Ἡ ῥὶν δὲ πικρὰς σταγόνας καταστάζει
Μεμιγμένας αἵματι διεφθαρμένῳ,
Αἳ δριμύν μοι φεῦ προξενοῦσι τὸν πόνον,
Καὶ πάθος ἄλλο χαλεπωτέρως[4] ἄγχον·

[1] Theod. Prodr. ap. Mai, *Bibl. Patr.* t. VI, p. 412 : Καὶ πλύνου σου τοὺς πανωραίους πόδας.

[2] I Corinth. VII, 16.

[3] «Fortasse Prodromi versus anepigraphi.» Band. Minime.

[4] Hoc adverbium addendum lexicis, quibus alia ejusmodi obiter addam : Ἀγρυπνοτέρως, Theod. Stud. cod. Par. 891, fol. 252 v° : Ἀγρ. διάγειν. — Ἀγωνιστικωτέρως, Tzetz. in Hermog. ap. Cramer, *Anecd. gr. Oxon.* t. IV, p. 2 : Πρόγραφε κατ' Εὐστάθιον τὰ τῆς κατηγορίας, Ἀντιθεὶς (leg. Ἀντιτιθεὶς) κεφάλαιον, ὡς ἔφην, κεφαλαίῳ. Τινὲς δ' οὕτως οὐ (leg. δ' οὐχ οὕτω) γράφουσιν ἀγ. — Ἀθυμοτέρως, Schol. in Gregor. Naz. cod. Par. 996, fol. 97 r°. — Ἀκριβεστέρως, Tzetz. *Allegor. in Homer. Il.* Proleg. 109 : Μάθε καὶ ἄλλοθε καλῶς ἀκρ. τοῦτο. — Ἀλγεινοτέρως, Georg. Nicom. p. 1149 D : Ἀλγ. τὴν ψυχὴν ἐτιτρώσκετο. — Βιαιοτέρως, Galen. t. XVII, part. 1, p. 119, ed. Kühn; Jo. Lydus, *De Ost.* p. 64, ed. Hasio. Adverbium Βιαιοτάτως, quo æque carent lexica, usurpat Tzetz. *Allegor. in Il.* Σ, 436. — Γαληνοτέρως, Leo Sap. cod. Par. 2075, fol. 410 v° : Ἀλλὰ γαλ. ἄλα ταύτην ἀμφιπερῆσαι. — Γνησιεστέρως, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 36 r° : Καὶ προσλαλῶ σοι γνησ. — Ἐκτενεστέρως, Th. Stud. *Bibl. Patr.* Mai, t. VI, p. 377 : Προσεύχου καὶ ὑπερεύχου καὶ μᾶλλον ἄρτι ἐκτ. — Ἐνεργεστέρως, Origen. *Opp.* t. I, p. 569 D : Καὶ τὴν ἀπολογίαν μετὰ τοῦτ' ἐνεργεστέρως (fort. ἐναργεστέρως) ἀποδεῖξαι. — Ἐνστατικωτέρως, Ephr. Syr. *Opp.* t. I, p. 261 C; Jos. Rhacendyt. cod. Par. 3031, fol. 11 v°. — Ἐντρε-

Τὸ ἔργον τουτὶ τῆς μοχθηρᾶς δουλείας·
Κραυγὰς γὰρ ὡς μάσ7ιγας ἐμπίπλησί μοι [1]
Κεφαλαλγιῶν καὶ νόσων παραιτίους,
Καὶ ψυχικῶν δήπουθεν κηλίδων πλέον.
Σὺ δ' οὖν, φίλων ἄρισ7ε, μὴ τέρπου μόνος,
Ἀλλ' εἴπερ φιλεῖς τὸν πνέοντά σε ξένον,
Ἀληθεσ7άτην δεῖξον τὴν παροιμίαν [2].

CCLVIII. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς οὐρανίους δυνάμεις.

Οὐρανὸν [3] μικροῦ τόνδε τὸν δόμον βλέπων
Ἑαυτὸν πᾶς τις εἰσιὼν ἁγνιζέτω·
Τὰ γὰρ παναγῆ σ7ρατεύματα τῶν νόων
* Ἑσ7ηκότα κύκλωθεν τὸν κτίσ7ην μέλπει.
Χερουβὶμ ἀθρῶν καὶ Σεραφὶμ ἐνθάδε,

χεσ7έρως, Anon. ap. Cramer, *Anecd. gr. Ox.* t. III, p. 188. — Ἐπισ7ημονικωτέρως, Theod. Lascar. cod. Par. 3048, fol. 28 r° : Ὡς ἂν ἐπ. ἐν τούτῳ διατεθῆτε πρὸς τὴν ψυχήν. — Ἱλαρωτέρως, S. Maxim. *Opp.* t. I, p. XXXVII. — Ἰσχυροτέρως, cod. Par. 2562, fol. 8 r° : Ὡς ἰσχ. ἐφαπ7όμενον καὶ ὁλικῶς. Jos. Rhacend. cod. Par. 3031, fol. 11 v°. — Καθαρωτέρως, *Philosophum.* p. 301 ed. nostræ, et cod. Par. 3058, 41 v°. — Καταδεεσ7έρως, Aristot. t. II, p. 1442. — Παραδοξοτέρως, cod. Paris. 1185 A, p. 5. — Πιθανωτέρως, Tzetz. *Allegor. Il.* Proleg. vs. 205. — Πλησιεσ7έρως, Theodor. Lascar. cod. Par. 1193, fol. 15 r° : Ἄγγελοι δὲ πλησιεσ7έρως τῷ κυρίῳ ὑπάρχοντες. — Προθυμοτέρως, S. Epiph. *Opp.* t. II, p. 69, et cod. Paris. 877, fol. 11 r° : Πρ. προσιέναι τοῖς ὡσεὶ εὐσεβείας ἀγωνίσμασιν. Neophytus, cod. Par. 1189, fol. 227 r° : Ἥπ7ετο θερμοτέρως ἐλεημοσύνης καὶ προθυμοτέρως. — Στεῤῥοτέρως, Tzetz. *Allegor. Il.* Ξ, 11. — Τιμιωτέρως, *Catal. Codd. Nanian.* p. 111. — Ὑπ7ιωτέρως, Theoctist. titul. — Ὑψηλοτέρως, Actt. SS. Gregorii ap. Boll. Sept. t. VIII, p. 399 : Ἔπειτα δὲ ὑψηλοτέρως κατηχήσαντος τοῦ μακαρίου Γρηγορίου. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 146 r° : Τὰ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἄλλως ἔχει ὑψ. δηλαδὴ καὶ θεοπρεπῶς. Theod. Lascar. cod. Par. 1193, f. 14 r° : Ὑψηλοτέρως βαδίσαι τῇ θεωρίᾳ.

[1] Nusquam quod sciam obvia syntaxis. Num ἀρχαϊκωτέρῳ verbo ἐμπίλνησί μοι, admovet mihi et infligit?

[2] Nimirum κοινὰ τὰ τῶν φίλων.

[3] Sunt versus politici δωδεκασύλλαβοι.

Θρόνους μετ' ἀρχῶν, δυνάμεις, ἐξουσίας,
Κυριότητας, ἀγγέλους, ἀρχαγγέλους,
Τῆς κρίσεως δὴ καὶ τὰς ἐμφάσεις σκόπει.
 Σιγῇ θεωρῶν τὰ σχεδὸν ζῶντα σῖέφη[1]
Στῆθι πᾶς πισῖὸς ἐνθαδὶ μετὰ δέους,
Μηδὲ γρὺ[2] τολμῶν τῶν κάτω λέγειν πέρι,
Καὶ[3] παροξύνῃ κατ' αὐτοῦ τὸν δεσπότην.
 Εἰ Δανιὴλ δέδορκεν ἀγγέλων ἕνα
Καὶ ἰσχύος δὴ καὶ πνοῆς πλὴν εὑρέθη[4],
Τί ἂν τοσούτους δεῦρό τις βλέπων πάθῃ
Καὶ ταῦτα μὴ σχὼν τοῦ Δανιὴλ τὴν χάριν;
 Ἂν ἐμφάσεις θέλγουσι τὰς ὄψεις μόνον,
Αἵ ἐξ ὑλικῶν ὑπέσῖησαν χρωμάτων,
Πόσῳ μᾶλλον τέρψουσι τὰ πρῶτα κάλλη,
Ἃ τοῦ παντὸς γέγραφεν ὁ πλάσῖης Λόγος!
 Λαβὼν ὁ κριτὴς τὰς ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις
Κατῆλθε δεῦρο καθεσθεὶς μετὰ δόξης·
Οὐκοῦν πᾶς πῖαισῖὸς εἰς ἑαυτὸν ἐλθέτω,
Μὴ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐξετάσων παρέσῖη.
 Τὸ πρὶν φίλον σοι νῦν δὲ φῶς ἡμῖν φίλον
Ὁρῶν μεθ' ἡμῶν τῶν ψυχῶν ὁδοσῖάτα,
Ἔκσῖηθι μακρὰν τοῦδε τοῦ θείου τόπου·
Οὐδὲν γάρ ἐσῖι κοινὸν φωτὶ πρὸς σκότος[5].
 Τοὺς πλὴν ὕλης[6], ἄνθρωπε, ὑλικοὺς βλέπων
Ἀντισῖρόφως φάνηθι σὺ τούτων ἴσος,
Ἐπεὶ διὰ σὲ καὶ ὁ τεχνίτης Λόγος
Ὑλικὸν ἀνέλαβεν εἶδος, ὡς βλέπεις.

[1] Leg. σῖίφη.
[2] Cod. μὴ δὲ γρί.
[3] Pro καὶ leg. μή.
[4] Dan. x, 8.
[5] II Corinth. vi, 14.
[6] Id est ἀΰλους. Cf. cod. Esc. cviii, 6.

Τῷ παμβασιλεῖ καὶ Θεῷ καθημένῳ
Λειτουργίαν φέρουσιν ἀγγέλων τάξεις,
Ὅπως διδαχθῇ ἐντεῦθεν πᾶς τις θύτης
Λειτουργίαν ἄμεμπτον αὐτῷ προσφέρειν.

CCLIX. Τοῦ Προδρόμου [1].

Ὦ [2] τοῦ πάθους δέσποινα, καὶ σὺ δακρύεις!
Καὶ τίς ἀρωγὸς τῶν παρ' ἡμῖν δακρύων,
Εἰ καὶ σὺ πάσχεις ἄξια θρηνῳδίας;
Τίς ἐλπὶς ἄλλη, τίς παράκλησις φράσον.
Καὶ μὴν ἐχρῆν σε μᾶλλον εὐθύμως ἔχειν,
Ὡς τὴν χαρὰν τέξασα τὴν παγκοσμίαν.
« Ἄνθρωπε, καὶ πῶς, τοῦ γένους ὡρμημένου [3]
Εἰς κακίας βάραθρα πενθεῖν οὐκ ἔχω,
Καὶ τρίχας τίλλειν [4] καὶ τὰ στέρνα μου τύπτειν,
Βλέπουσα ὑμᾶς εἰς ἀπώλειαν πάντας,
Καὶ εἰς ὄλεθρον τῆς πικρᾶς ἁμαρτίας;
Ἂν γὰρ ἐκ ψυχῆς τῷ ἀγαθῷ δεσπότῃ
Προσελθόντες κλαύσητε νοῦν μεταθέντες,
Ὁρῶσα φωτὸς ἐργάτας οὐ τοῦ σκότους,
Οὐ δακρύσω δὴ, οὐδὲ πενθήσω ἔτι,
Ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν [5] σκιρτήσω αἰωνίως. »

CCLX. Τοῦ Μακρεμβολίτου [6].

Ἥσυχος γυνὴ, κἂν σοβὰς μὲν τυγχάνῃ,

[1] Versus priores 8 sane hujus esse videntur; sequentes male vexavit διασκευαστὴς barbarus.

[2] Leg. Ὦ τοῦ πάθους! δέσποινα, καὶ σύ. Conf. supra CCIX, 9.

[3] Cod. προκειμένου et supr. ὡρμημ.

[4] An. ap. Cramer, *Anecd. Par.* t. IV, p. 269 : Πῶς ἐτίλθης τὰς τρίχας.

[5] Cod. μεθ' ἡμῶν.

[6] Edidit Piccolos, p. 217 cum lemmate : Περὶ γυναικὸς λάλου καὶ σιωπηρῆς. Cf. supra CXCIX.

Παρὰ ϖολλοῖς ϖέφυκεν ἐξυμνουμένη[1]·
Φιλεῖ ϖᾶς αὐτῆς τούς γε μετρίους λόγους,
Ἢ τῆς λαγνείας ἐκκακίζει[2] τὸν τρόπον.
Τὸ γὰρ ἐπαφρόδιτον τὴν φύσιν ἔχειν
Εἶδος ϖροεξένησε λαμπρὸν, οὐ τρόπος,
Ἢ καὶ μελιτόβρυτον ἴσως γε σ7όμα[3],
Ἢ ῥεῦμα Θοροῦ[4] φυσικῆς τυραννίδος,
Ἢ μὴ τυχοῦσα καὶ καλοῦ συνευνέτου,
Ἃ τοὺς ἐρασ7ὰς καὶ τρυφητὰς καὶ λάγνους
Ἕλκουσι καὶ σύρουσι μαγνήτου[5] δίκην.
Λάλος δὲ γυνὴ κἂν ϖάνυ σώφρων ϖέλῃ,
Ὑπ' οὐδενὸς ϖέφυκεν ἐξυμνουμένη[6]·
Μισεῖ ϖᾶς αὐτῆς τούς γε κερτόμους λόγους,
Ἢ τῆς ἁγνείας ἐκθειάζει τὸν τρόπον.
Τὸ γὰρ ἀναφρόδιτον τὴν φύσιν ἔχειν
Εἶδος ϖροεξένησεν αἰσχρὸν, οὐ τρόπος,
Ἢ φύσεως δήπουθεν ἀκινησία,
Ἢ καὶ νόσου σώματος ναρκώδους δρόμος[7].
Ἢ συγγόνων τήρησις, τάρβος εὐνέτου·
* Ταῦτά γε μὴν αἴτια μᾶλλον ἢ τρόπος.
Εἰ δ' αὖ λάλος τε[8] καὶ λάγνος ἄμφω ϖέλει,
Διπλοῦν τὸ κακόν ἐσ7ι τῷ κεκτημένῳ·
Πλὴν ϖᾶσα κακὴ, ὥς ϖου τὶς σοφὸς λέγει,
Καὶ ϖείρας ἄνευ[9] οὐδεμία μεμπ7έα,
Ἐλθοῦσα δ' αὕτη χάριτος τινὸς μέτα.
Οὐκ οἶδε μίαν Σολομὼν[10] εἰς χιλίας.

[1] Picc. εὐλογουμένη.
[2] Hanc formam non afferunt lexica.
[3] V. 7 ex Piccol. recepi.
[4] Fort. Θορόν. Picc. γοργόν.
[5] Cod. μαγνίτου.
[6] Picc. εὐλογουμένη.
[7] V. 19 supplevi ex Picc.
[8] Picc. γε pro τε.
[9] Picc. καὶ ϖέρας ἣν ἂν
[10] Eccles. VII, 29.

CCLXI. Εἰς εἰκόνα τῶν κορυφαίων [1].

Οἱ συμμαθηταὶ ζῶσι καὶ νῦν ἐν τύποις,
Καὶ συλλαλοῦσιν, ὥσπερ ἦν αὐτοῖς [2] ἔθος.
Εἰ δ' οὐκ ἀκουσ7ὰ τὰ διωμιλημένα,
Μυσ7ηριώδης ἐσ7ὶν ἡ ξυντυχία.

CCLXII. Εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Θεοδώρους [3].

Οἱ μάρτυρες νικῶσι τὴν κοινὴν φύσιν·
Καὶ γὰρ ἄκαμπ7ός ἐσ7ιν αὐτῶν ἡ σ7άσις·
Τῷ δεσπότῃ, βέλτισ7ε, ποτνιωμένοις [4],
Ὥσ7ε βλέπων θαύμαζε τὴν εὐανδρίαν,
Ἣν εἶχον εὐθὺς πρὸς τὸ πῦρ καὶ τὰς ξέσεις,
Δι' ὧν ὁ Σατὰν προσϐαλὼν κατεσ7ράφη.

CCLXIII. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλιοῦ.

Ὁρῶν πετεινὸν καὶ θεοῦ λάτρην [5] τρέφων,
Ἄνθρωπε, μὴ κάθευδε μηδὲ ῥᾳθύμει·
Πονῶν δὲ σαυτὸν καὶ αἰτοῦντα τρέφε·
Τὴν δύναμιν γὰρ οὐκ ἔχεις τοῦ Θεσϐίτου [7].

* CCLXIV. Τοῦ Μακρεμϐολίτου.

Πῶς [7] τὸ ψεῦδος κατεσθίεις ἀδεῶς, ἀργυροκόπε [8],

[1] «Fort. ejusdem Macrembolitæ.» Bandini. In cod. Par. 1630, fol. 43 v°, sed sine lemmate.

[2] Cod. Par. ζῶσιν pro αὐτοῖς.

[3] Conf. cod. Esc. CLXXI.

[4] Pro ποτνιωμένοις fort. leg. ποτνιωμένων et comma delend. post σ7άσις.

[5] Malim λάτριν.

[6] Deest syllaba. Leg. καὶ τὸν αἰτ.

[7] German. Cpol. codex Coislin. 278, f. 111 r°: Καὶ οὐδὲ τὸν Θεσϐίτην ἄν τις εἰς ἀκαθαρσίαν αἰωνίσαιτο. De Theod. Stud. Testim. p. v, 15: Κἂν τούτῳ ἔρωτι πυρπολούμενος, ζήλῳ θεσμιτικῷ συναμιλλώμενος. Leg. Θεσϐιτικῷ.

[8] Iambi vulgares ἑκκαιδεκασύλλαϐοι numero, non rhythmo.

[9] Male Bandini ἀργυροκόπες. In hac

Καὶ οὐ φρίτ7εις τὴν ἐκ τούτου κοσμολέτειραν[1] κατάραν;
Ἂν γὰρ ὡς φαρμάκῳ τούτῳ κέχρησαι ὀνησιφόρῳ,
Ἅπαξ ἔδει τοῦτο δρᾶσαι τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ μόνον,
Ἵνα μὴ τὴν σώζουσάν σε δύναμιν κατακενώσῃς.
Πῶς τὸ σὺ[2] παρὰ Λατίνοις νῶ ποιεῖς, ἀργυροκόπε,
Καὶ οὐκ εὐλαβῇ καὶ φρίτ7εις τὴν καινοτομίαν ὅλως;
Τὸ γὰρ φάτε[3] μυριάκις ἐὰν εἴπῃς τῆς ἡμέρας
Ἄφατον ἐναποφαίνεις ὡς μὴ λαληθὲν μηδ' ἅπαξ.

CCLXV[4]. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα[5].

Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ πάσης τῆς γῆς φωσφόρε,
Θάλψις ἐν ὥρᾳ παγετοῦ καὶ ζωτικὴ θερμότης,
Καὶ γνωσ7ικὴ περιβολὴ τῆς αὐτοκρατορίας,
Ἣν ὁ τεχνίτης ἄνωθεν ἱσ7ούργησε δεσπότης,
Ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀλγεινοῖς ἐχεμυθῶ καὶ σ7έγω·
Ποῦ γὰρ ἀνθρώπῳ θεμιτὸν ἀντέχειν πρὸς τὴν τύχην,
Ὅταν ἡ κρόκη τῆς Κλωθοῦς ἀποῤῥαγῇ τῶν μίτων;
Καὶ τὸ βοᾶν δὲ καὶ πενθεῖν ἐπὶ τοῖς ἀβουλήτοις
Τῶν δυσγενῶν καὶ τραγικῶν καὶ θηλυπαθεσ7έρων,
Εἴγε φασὶ τοὺς εὐγενεῖς μὴ φανεροῦν τοὺς πόνους.
Ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ κρυμοῦ καὶ ταῖς ἀκμαῖς τοῦ ψύχους,
Ὅτε συμφεύγει τῶν φλεβῶν εἰς βάθος ἡ θερμότης,

ipsa pagina a tergo legitur nomen, Ἀλέξιος ὁ Ἀτζικαντήλης. Epiphan. *Opp.* t. II, p. 105. Anon. cod. Paris. 1320, fol. 247 r°: *Οἰκοδόμοι μὲν λίθον ξέσαντες, ἀργυροκόποι δὲ καὶ χρυσοχόοι ἀπὸ τῆς ἰδίας ὕλης τεκτηνάμενοι.*

[1] Vox addenda lexicis. German. Cp. cod. Coisl. 278, fol. 222 r°: *Καὶ ἡ κοσμολέτειρα τοῦ Ἅδου γαστὴρ ἤδη μοι ὑπηνοίγετο.*

[2] Fort. leg. *σί*. Intellige Italorum *si* et *no*.

[3] Iterum italicum *fatto*, *e fatto*, non græcum.

[4] Carmina CCLXV, CCLXVI et CCLVII ex apographo viri humanissimi Petr. Del Furia. Serius habui quam ut locum obtinerent suum, primum post CX, pag. nostra 299.

[5] In cod. fol. 166 r°.

Καὶ ταῖς ἀκρίσι τῶν μελῶν ἡ ψύξις ἐπιτρέχει,
Πῶς ἂν δυναίμην ἡσυχῇ Φιλοσοφεῖν τὸ Θλίβον,
Μέχρις αὐτῶν μοι τῶν ὀσῖῶν χωροῦντος τοῦ κινδύνου;
Τῇ ϖροσβολῇ γὰρ τοῦ ψυχροῦ τῶν ϖόρων σφηνουμένων,
Καὶ τὰς ἀτμίδας τῶν χυμῶν τῇ ϖήξει καθειργνύντων,
Ὥσῖε συμβαίνειν γίνεσθαι γομφώδεις μοι Φλυκτίδας,
Καὶ συνεχεῖς ὀδαξησμοὺς καὶ βαμβασμοὺς καὶ κλόνους,
Δέδοικα, Θεῖε βασιλεῦ, μὴ συμπνιγῇ τὸ ζέον
Ἐν τῷ χρονίζειν τοὺς ἀτμοὺς καὶ μηδαμῶς ἐκτρέχειν·
Ὅτι καὶ ϖῦρ ὑπὸ καπνοῦ ϖερισχεθὲν ἐσβέσθη,
Καὶ ῥεῦμα συνωθούμενον καθεῖλε τὸ Θριγγίον.
Ἀλλὰ ῥιγοῦντί μοι ϖροσδεῖ χιτῶνος καὶ διφθέρας,
Ἵνα μὴ σβέσῃ τὸ Θερμὸν ἡ τοῦ κρυμοῦ σφοδρότης,
Καὶ τόνος γλώτῖης ἀμβλυνθῇ ϖρὸς τοὺς ἀκμαίους κρότους,
Ὑπὸ τῆς σῆς χρησῖότητος ἀσμένως τρανωθείσης.
Καὶ τέτῖιξ γὰρ οὐ Φιλῳδὸς, ἂν ὄρθρος ϖεριψύχῃ
Καὶ καταδεύῃ τὴν ἰξὺν ἡ τῆς νυκτὸς ὑγρότης,
Οὐδ' ἀηδὼν, οὐ χελιδὼν, οὐδ' ἴυγξ, οὐδὲ κύκνος,
Οὐδ' ἕτερόν τι μουσικὸν τῶν ἐπὶ γῆς ὀρνέων,
Ἂν μὴ τραφῇ καὶ Φαιδρυνθῇ τῇ τοῦ Φωσφόρου ζέσει.
Καὶ μὴν αὐταρκεῖς ἔχουσιν ἐκεῖνα τὰς ἐσθῆτας,
Καὶ Φυσικῶς ἀντέχουσι ϖρὸς καύσωνα καὶ ψύχος·
Ἐγὼ δὲ ῥίγει συσχεθεὶς καθάπαξ ὀδυνῶμαι,
Καὶ καρτερῶ τὴν συμφορὰν ἐπὶ κρυμῷ καὶ Φρίκῃ.
Ὁ γὰρ Ἀδὰμ ἐπιμανεὶς τῇ τῆς γονῆς ϖροσχύσει,
Καὶ τοῖς Φιλτάτοις δυσμενὴς ὑπάρξας ϖαραβόλως,
Ἐνέδυσε τὴν γύμνωσιν καὶ συνεκάλυψέ με,
Καὶ γέγονα ταλαίπωρος ἐκ τῆς ἐκείνου λύμης,
Ἐσπειραμένος ὀδυρμοῖς καὶ καλινδήθραις ϖόνων.
Ἀλλ' ὦ κοσμῆτορ βασιλεῦ τῆς ὅλης οἰκουμένης,

Σοὶ μὲν Θεὸς περιβολὴν ἐξ ὕψους ἐπενδύσαι,
Τὴν ἄφθαρτον καὶ μόνιμον καὶ χρόνων ὑπερτέραν,
Ὡς ἂν καὶ μετὰ σώματος ὑπὲρ τὴν φύσιν ζώοις
Καὶ τῶν πολύ τι μεθ' ἡμᾶς καὶ μετ' ἐκείνους πάλιν
Ἄρχοις εὐθύμως καὶ φαιδρῶς ἐπὶ μακροῖς ἡλίοις[1]·
Ἐμοὶ δὲ δοίης εὐμενῶς χιτῶνα καὶ διφθέραν,
Καὶ συγγινώσκοις τοῖς ἐμοῦ[2] χριστομιμήτως[3] λόγοις,
Ἵνα τρανώσω τὴν φωνὴν πρὸς τὴν εὐχαριστίαν.

CCLXVI. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ[4].

Τὴν ἀγγέλου κίνησιν ἐμφαίνειν θέλεις,
Τί τὸν πτερωτὸν ὁ γραφεὺς ἄνδρα γράφεις,
Ἀλλ' οὐχὶ νοῦν καὶ πνεῦμα καὶ φῶς καὶ φλόγα;
Πλὴν ἐξ ὕλης ἄϋλον οὐκ ἄν τις γράφοι.

CCLXVII. Ἐπιτάφιοι εἰς αὐταδέλφους δύο[5].

Οὐδέν τι καλὸν οὐδὲ τερπνὸν ἐνθάδε·
Τύμβος γὰρ εἷς ἔκρυψε συγγόνους δύο.
Ὅταν δὲ συνέλθωσιν εἰς φῶς ἐκ σκότους,
Ἰδοὺ τὸ καλὸν καὶ τὸ τερπνὸν ἐνθάδε.

[1] Apogr. ἡελίοις.

[2] Apogr. ἐμέ.

[3] Theod. Prodr. v, 44, ed. Mai : Καὶ τὴν τοσαύτην ἀκοὴν καὶ βασιλικωτάτην Στίχοις μικροῖς καὶ πενιχροῖς χριστομιμήτως κρίνεις. Theod. Stud. p. 84 B : Ἀλλὰ χριστομιμήτως πεζοπορήσεις. Id. p. 82 E : Διὰ χριστομίμητον ταπείνωσιν τελῶν ἐν ἡσυχίᾳ. Mirac. S. Demetrii n. 74 : Ἡ πολύσπλαγχνος καὶ χριστομίμητος τοῦ μάρτυρος φιλανθρωπία. German. Cpol. cod. Coisl. 278, fol. 201 v°.

[4] In cod. fol. 265 v°.

[5] In cod. fol. 291.

FINIS VOLUMINIS PRIORIS.

